รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๑

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๘ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันจันทร์ที่ ๒๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๒๖ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ ๑

- รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๕

<u>เรื่องด่วน</u>

- คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

<u>ผู้อภิปราย</u>

- นายปัญญา ศรีปัญญา ๕
- นายสมัคร สุนทรเวช ๗, ๙๕, ๑๐๗, ๑๑๒, ๑๑๔
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ ๔๖, ๔๙, ๑๑๗
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๔๘, ๔๙, ๖๗, ๑๐๓, ๑๐๖, ๑๐๗
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ๔๘, ๑๑๘, ๑๒๖, ๑๓๔
- นายสุนัย จุลพงศธร ๒๔, ๖๖, ๑๗๐, ๑๗๑
- นายสุทิน คลังแสง ๑๐๔, ๑๐๗, ๑๑๘, ๑๒๔

หน้า

- นายชวน หลีกภัย ๑๐๘, ๑๑๔
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๑๑๖
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๑๑๗, ๑๖๔, ๑๗๑, ๑๗๒
- นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ ๑๒๒, ๑๒๕
- นายกรณ์ จาติกวณิช ๑๓๖
- นายวราวุธ ศิลปอาชา ๑๔๔
- นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธ์ ๑๕๖
- นายสุชาติ ลายน้ำเงิน ๑๗๒
- นายรณฤทธิชัย คานเขต ๑๗๔
- พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง ๑๗๙
- นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ๑๘๗
- นายมานิต นพอมรวดี ๑๙๑
- นายพรชัย มาตังคสมบัติ ๑๙๕
- นายสรรเสริญ สมะลาภา ๒๐๑
- นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ ๒๐๗
- นายมนัส โกศล ๒๑๑
- นายอลงกรณ์ พลบุตร ๒๑๘
- นายวิเชียร ขาวขำ ๒๒๔
- นายสรวงศ์ เทียนทอง ๒๒๕
- นายอำพล จินดาวัฒนะ ๒๒๙
- นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ ๒๓๙
- พลเอก ปรีชา โรจนเสน ๒๔๔
- นายอนุชา บูรพชัยศรี ๒๔๘, ๒๕๒
- นายไพจิต ศรีวรขาน ๒๔๘

หน้า

- นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์ ๒๕๖
- นายวรเดช อมรวรพิพัฒน์ ๒๖๑
- นายนิพนธ์ บุญญามณี ๒๗๔
- นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ ๒๗๙
- พันอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์ ๒๘๓
- หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล ๒๘๘
- นายอารยะ ชุมดวง ๒๙๓
- นางมุกดา อินต๊ะสาร ๒๙๗
- นายอาคม เอ่งฉ้วน ๓๐๔
- นางทัศนียา รัตนเศรษฐ ๓๑๓
- นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ ๓๑๘
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ ๓๓๑
- นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ๓๓๖
- นายภราเดช พยัฆวิเชียร ๓๔๑
- นายสาธิต ปิตุเตชะ ๓๔๙
- นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ ๓๕๕
- นายกระหยิ่ม ศานต์ตระกูล ๓๕๙
- นายอรรถพร พลบุตร ๓๖๕
- พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ ๓๗๐

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๖๑๘ คน

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขณะนี้มีสมาชิกมาลงชื่อจำนวน ๓๕๘ ท่านก็ถือว่าเกินกึ่งหนึ่ง ครบองค์ประชุม เพราะว่าจำนวนสมาชิกในรัฐสภาของเรามีทั้งหมดอยู่ ๖๘๘ ท่านครับ บัดนี้ เกินกึ่งหนึ่งแล้วก็ถือว่าเป็นองค์ประชุม ผมขอเปิดการประชุมเลยนะครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากในขณะนี้ข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาเรานั้นยังไม่มี ผมจึงขอปรึกษาที่ประชุมว่าเราจะนำข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ปี ๒๕๔๔ มาบังคับใช้โดยอนุโลมไปพลางก่อน จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่มี ผมขอดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไปนะครับ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางข้อบังคับไว้ที่โต๊ะของสมาชิกแล้วนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ก็คือการรับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ผมจึงขอเรียนเชิญท่านสมาชิกได้โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่านเลขาธิการเชิญพระบรมราชโองการครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายพิทูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) :

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑ แล้ว นั้น

บัดนี้ นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดินสืบไปแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ์	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
นายสหัส บัณฑิตกุล	เป็นรองนายกรัฐมนตรี
พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	เป็นรองนายกรัฐมนตรี
นายสุวิทย์ คุณกิตติ	เป็นรองนายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายชูศักดิ์ ศิรินิล	เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายจักรภพ เพ็ญแข	เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายสมัคร สุนทรเวช	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม อีกตำแหน่งหนึ่ง
นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ร้อยตรีหญิง ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
นายนพดล ปัทมะ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา
นายสุธา ชันแสง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
นายธีระชัย แสนแก้ว	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
นายสันติ พร้อมพัฒน์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
นายทรงศักดิ์ ทองศรี	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
นายอนุรักษ์ จุรีมาศ	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นายมั่น พัธโนทัย	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
พลโทหญิง พูนภิรมย์ ลิปตพัลลภ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
พันตำรวจโท บรรยิน ตั้งภากรณ์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายสุพล ฟองงาม	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายสิทธิชัย โควสุรัตน์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
นางอุไรวรรณ เทียนทอง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
นายบุญลือ ประเสริฐโสภา	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายพงศกร อรรถนพพร	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายไชยา สะสมทรัพย์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายสมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี”

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ

เรื่องที่๒ในวาระของประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับก็คือ ในการประชุมครั้งนี้เพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในวันนี้นอกจากจะมีการถ่ายทอดทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย แล้วก็สถานีวิทยุรัฐสภาแล้ว ผมได้อนุญาตให้มีการถ่ายทอดการประชุมสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑ กรมประชาสัมพันธ์ตามข้อบังคับ ข้อ ๙ วรรคสอง จนแล้วเสร็จการประชุมนี้ จึงเรียนแจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม การรายงานการประชุมนั้นเรายังไม่มีการประชุมก็ยังไม่มีนะครับ หมายถึงมีการประชุมแต่ว่ารายงานนั้นยังไม่แล้วเสร็จนะครับ ก็ยังถือว่าไม่มีในวันนี้

ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาเรื่องด่วนนะครับ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๖ นั้นได้บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินนั้นต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา และชี้แจงการดำเนินการ ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามมาตรา ๗๕ โดยไม่มีการลงมติความไว้วางใจ อันนี้ ก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญครับ ผมขอเชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายปัญญา ศรีปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับขออนุญาตนิดหนึ่งครับท่านประธาน ผมขอหารือนิดหนึ่งครับท่านประธาน ก่อนที่ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจะได้แถลงนโยบายครับ ผม ปัญญา ศรีปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น เขต ๓ ครับ เนื่องจากว่าวันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยังไม่ทรงโปรดเกล้าฯ ให้หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้นำฝ่ายค้านนะครับ ผมอยากหารือท่านประธานครับว่า ในขณะที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้แถลงนโยบายให้รัฐสภาได้ทราบแล้วทางพรรคฝ่ายค้านจะมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญที่ดำเนินการเรื่องนี้หรือไม่ เรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ นะครับ เนื่องจากว่าเดี๋ยวนี้เกิดการสับสนเกี่ยวกับเรื่องการที่มีรัฐบาลเงาขึ้นมา ซึ่งประชาชนทั้งประเทศสับสนทั้งหมดเลยเนื่องจากว่า

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ท่านปัญญาครับ ก็ต้องขออภัยนะครับ อย่าคิดว่าไปตัดบทท่าน ผมว่าเรื่องแรกก็ขอวินิจฉัยก่อน ก็คือรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดว่าจะต้องมีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก่อนแล้วถึงจะมีการแถลงนโยบาย เพราะบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเองข้อบังคับเราเรื่องการแถลงนโยบายนั้นชัดเจนครับว่าภายหลังถวายสัตย์ปฏิญาณแล้วภายใน ๑๕ วันต้องแถลงนโยบาย

นายปัญญา ศรีปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ อีกนิดหนึ่งครับคือเรื่องเงาผมไปดูตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ เขาบอกว่า เงา หมายถึง ส่วนที่มืดเพราะมีวัตถุบังแสง ทำให้แลเห็นเป็นรูปของวัตถุนั้น รูปที่ปรากฏในของใสหรือเป็นมันเช่นน้ำหรือกระจก หรืออีกอาณาเขตหลังวัตถุที่แสงเคลื่อนที่ไปกระทบวัตถุนั้นแล้ว แสงเคลื่อนที่ไปถึงทั้งหมดหรือไปถึงได้บ้าง คือผมหมายความว่ารัฐบาลเงานั้นเท่ากับว่าอยู่ในมุมมืดนะครับ ไปที่แจ้งไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมว่าน่าจะเปลี่ยนเป็นรัฐบาลอื่นนะครับ เพราะว่าตอนนี้ชาวบ้านสับสนมาก ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เอาแล้วนะครับ พอหอมปากหอมคอ เชิญท่านนายกรัฐมนตรีสมัครครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้กระผมเป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑ และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑ นั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเรียบร้อยแล้ว โดยยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และครอบคลุมถึงแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คณะรัฐมนตรีจึงขอแถลงนโยบายดังกล่าวต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อให้ทราบถึงเจตนารมณ์ ยุทธศาสตร์ และนโยบายของรัฐบาล ที่มุ่งมั่นที่จะสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้น เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชนชาวไทยทุกคน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เศรษฐกิจไทยในปีนี้จะเป็นปีที่ต้องเผชิญกับปัญหาจากเศรษฐกิจโลกที่มีความรุนแรงอย่างน้อยสองประการ คือ ปัญหาหนี้ด้อยคุณภาพของอสังหาริมทรัพย์ในประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบถึง ตลาดเงินและเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในโลก และปัญหาราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดแรงกดดันต่อภาวะเงินเฟ้อในโลกและในประเทศไทย

นอกจากปัญหาเฉพาะหน้าดังกล่าวแล้ว รัฐบาลยังมีภารกิจสำคัญอื่น ๆ ในการวางรากฐานการเจริญเติบโตที่มั่นคงและยั่งยืน และส่งเสริมภาคการผลิตและบริการให้สามารถปรับตัวสู่การผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูงขึ้น เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งเป็นปัญหาโครงสร้างระยะยาวของประเทศ ส่วนด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม สังคมไทยจะเริ่มเข้าสู่จุดเริ่มต้นของสังคมผู้สูงอายุในปี ๒๕๕๒ และประชากรไทยตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุอยู่ในภาวะที่ต้องปรับตัวเข้าสู่สังคมฐานความรู้ในยุคโลกาภิวัตน์

ในขณะที่ภาวะโลกร้อน ภัยธรรมชาติ และปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนมากขึ้นตามลำดับ

ในช่วง ๔ ปีต่อไปรัฐบาลจะดูแลปัญหาทั้งระยะสั้นและระยะยาว และมุ่งมั่นที่จะบริหารประเทศ ภายใต้หลักการสำคัญสองประการ ซึ่งรัฐบาลเชื่อมั่นว่าจะสามารถสร้างความยั่งยืนให้แก่เศรษฐกิจและสังคมไทยและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนไทยและต่างประเทศและประชาคมโลก

ประการแรก คือ การสร้างความสมานฉันท์ให้แก่คนไทยทุกภาคส่วนที่จะต้องร่วมมือกันในการนำพาประเทศให้ผ่านพ้นวิกฤติการณ์ต่าง ๆ และสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับประเทศในอนาคต การสร้างความสมานฉันท์นี้รวมถึงเรื่องที่สำคัญ คือ การแก้ไขและเยียวยาปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปสู่แนวทางของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและสามัคคีของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ และพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศให้เป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ

ประการที่สอง คือ การสร้างความสมดุลและภูมิคุ้มกันให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายในทุกด้าน ตั้งแต่การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ การสนับสนุนการออมระยะยาว การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ในพื้นที่ที่เหมาะสม การพัฒนาชุมชนให้พึ่งตนเองได้และเชื่อมโยงกับตลาดอย่างเป็นขั้นตอนจนถึงการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน การดูแลการเคลื่อนย้ายเงินทุน และการเพิ่มความสามารถในการใช้ประโยชน์ และต่อยอดเทคโนโลยีให้เข้ากับภูมิปัญญาไทยเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมและสร้างรายได้ให้แก่ระบบเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวทางหลักในการดำเนินงานของรัฐบาลตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

นอกจากหลักการทั้งสองประการแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ให้ความสำคัญแก่บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาประเทศ และกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อให้อยู่ในกรอบแนวทางของการบริหารประเทศตามหลักธรรมาภิบาล รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวและจะยึดเป็นแนวทางในการดำเนินงานของรัฐบาล

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินที่สำคัญ โดยแบ่งการดำเนินการเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องเริ่มดำเนินการในปีแรก และระยะการบริหารราชการ ๔ ปีของรัฐบาล ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก

รัฐบาลถือเป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในสังคม ปราบปรามยาเสพติด สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน ฟื้นฟูให้เศรษฐกิจ มีความเข้มแข็ง แก้ไขปัญหาความยากจนโดยพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเพื่อเพิ่มศักยภาพการหารายได้ ลดรายจ่าย สร้างโอกาสในอาชีพอย่างยั่งยืนให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกร แรงงาน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่มีความสำคัญเร่งด่วน โดยมีนโยบายสำคัญ คือ

๑.๑ สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย โดยการเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของประชาชนในชาติให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ และสร้างเสถียรภาพทั้งทางด้านการเมือง การปกครอง สังคม และเศรษฐกิจ โดยมุ่งถึงประโยชน์สุขของประชาชนส่วนรวมเป็นสำคัญ ซึ่งจะเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนต่อไป

๑.๒ แก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยน้อมนำแนวทางพระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” มาดำเนินภารกิจในด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนา โดยให้มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของพื้นที่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเชื่อของประชาชน ตลอดทั้งอำนวยความเป็นธรรมและความยุติธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างความสมานฉันท์และสันติสุขในพื้นที่โดยเร็วที่สุด

๑.๓ เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล โดยยังคงยึดหลักการ “ผู้เสพ คือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้า คือผู้ที่ต้องได้รับโทษตาม

กระบวนการยุติธรรม” ทั้งนี้ รัฐบาลจะเร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด ลดปริมาณผู้เสพยา และป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเข้าไปเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนควบคู่กับมาตรการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม และใช้มาตรการทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมตัดช่องทางการหาเงินทุจริตของผู้มีอิทธิพลในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการตัดไม้ทำลายป่า การค้ามนุษย์ และการเป็นเจ้ามือการพนัน เป็นต้น

๑.๔ ดำเนินมาตรการในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ โดยดูแลเสถียรภาพของค่าเงินบาท ระดับราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคและผู้ผลิต พร้อมทั้งจัดหาสินค้าราคาประหยัดจำหน่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้มีรายได้น้อย

๑.๕ เพิ่มศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้เป็นแหล่งเงินหมุนเวียนในการลงทุน สร้างงานและอาชีพ สร้างรายได้และลดรายจ่ายให้แก่ประชาชนในชุมชนและวิสาหกิจขนาดเล็กในครัวเรือน พัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีการบริหารจัดการที่ดี ให้สามารถยกระดับเป็นธนาคารหมู่บ้านและชุมชน

๑.๖ จัดสรรงบประมาณตามขนาดประชากร (Small Medium Large : SML) ให้ครบทุกหมู่บ้านและชุมชน เพื่อสร้างโอกาสให้ชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง และพัฒนาโครงการที่จะก่อให้เกิดรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาสินทรัพย์ชุมชน อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการใช้ทรัพยากรของรัฐ ท้องถิ่น และจังหวัด อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๗ สานต่อโครงการธนาคารประชาชน เพื่อกระจายโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย สร้างทางเลือกและลดการพึ่งพาแหล่งเงินกู้นอกระบบซึ่งจะทำให้ประชาชนมีโอกาสในการสร้างงาน สร้างรายได้ด้วยตนเอง

๑.๘ สนับสนุนสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เพื่อสร้างโอกาสในการลงทุนและสร้างรายได้ ผ่านสถาบันการเงินของรัฐและธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

๑.๙ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะสนับสนุนให้ชุมชนเข้าถึงองค์ความรู้สมัยใหม่แหล่งเงินทุน และพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการและการตลาดเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๑.๑๐ พักหนี้ของเกษตรกรรายย่อยและยากจน ที่ผ่านกระบวนการจัดทำแผนฟื้นฟูอาชีพ เพื่อสร้างโอกาสให้เกษตรกรสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยการสร้างรายได้และอาชีพที่มั่นคง

๑.๑๑ สร้างระบบประกันความเสี่ยงให้เกษตรกร เพื่อลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากผลกระทบความเสียหายจากภัยธรรมชาติ และสร้างกลไกในการสร้างเสถียรภาพของราคาสินค้าเกษตรที่เป็นธรรม

๑.๑๒ ขยายบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix-it Center) และสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้ในการใช้ การดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเครื่องมืออุปกรณ์การประกอบอาชีพ เครื่องใช้ในครัวเรือน รวมทั้งสร้างเครือข่ายศูนย์ฯ กับชุมชนและวิสาหกิจเพื่อให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม ระบบรับรองและตรวจสอบคุณภาพในขั้นต้นของสินค้าชุมชน

- ๓/๑

๑.๑๓ สร้างโอกาสให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง เช่น โครงการ “บ้านเอื้ออาทร” “บ้านพักสวัสดิการ” และ “ที่อยู่อาศัยของตนเองเป็นครั้งแรก” โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมระหว่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้วยระบบขนส่งมวลชนได้อย่างสะดวก

๑.๑๔ เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เช่น การพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชลในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ๙ สาย รถไฟความเร็วสูง รถไฟทางคู่ รถไฟชานเมือง และรถไฟก้างปลาเชื่อมโยงจังหวัดที่ยังไม่มีรถไฟขนส่งผู้โดยสารและขนส่งสินค้า และการพัฒนาขีดความสามารถของท่าอากาศยานสากล เป็นต้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑.๑๕ ดำเนินมาตรการลดผลกระทบจากราคาพลังงาน โดยเร่งรัดโครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากก๊าซธรรมชาติและผลผลิตทางการเกษตร เช่น แก๊สโซฮอล์ ไบโอดีเซล รวมทั้งเร่งรัดมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดภาระการนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ

๑.๑๖ ฟื้นความเชื่อมั่นด้านการลงทุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยประกาศให้ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๒ เป็น “ปีแห่งการลงทุน” และ “ปีแห่งการท่องเที่ยวไทย”

๑.๑๗ วางระบบการถือครองที่ดินและกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม โดยใช้ข้อมูลระบบภูมิสารสนเทศ ภายใต้กระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนมีที่ดินทำกินและประกอบอาชีพอย่างทั่วถึงและพอเพียง

๑.๑๘ ขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทาน โดยฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน โดยการดำเนินการก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างภาคเกษตรกร การบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้ง ทั้งในพื้นที่ชุมชนเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งระบบประปาที่ถูกสุขอนามัย เพื่อการอุปโภคและบริโภค

แก่ประชาชนให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำโดยพัฒนาระบบชลประทานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชลประทานระบบท่อ

๑.๑๙ เร่งรัดมาตรการและโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤติโลกร้อน โดยส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ธุรกิจเอกชน และชุมชนให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการปลูกและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งสนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือกจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในระดับครัวเรือน เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ในส่วนของนโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ ๔ ปีของรัฐบาลชุดนี้ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายหลักในการบริหารประเทศซึ่งปรากฏตามนโยบายข้อที่ ๒ ถึงข้อที่ ๘ ดังต่อไปนี้

๒. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลให้ความสำคัญแก่การให้หลักประกันขั้นพื้นฐานของบริการสาธารณะของรัฐภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ การมีสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต และประชาชนมีความสุข โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ นโยบายการศึกษา

๒.๑.๑ ยกระดับคุณภาพการศึกษาของคนไทยอย่างมีบูรณาการและสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาทั้งในและนอกระบบการศึกษา และสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๑.๒ พัฒนาหลักสูตร ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพและคุณธรรมอย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์

๒.๑.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอน และการเรียนรู้อย่างจริงจัง จัดให้มีการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างทั่วถึง

๒.๑.๔ ดำเนินการให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ๑๒ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับการศึกษา และเพิ่มโอกาสให้แก่เยาวชนในการศึกษาต่อ ----------

- ๔/๑

ผ่านกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต และเชื่อมโยงกับนโยบายการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถของประเทศ รวมทั้งต่อยอดให้ทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑.๕ สนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดรับ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ และเร่งผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของประเทศในสาขาต่าง ๆ เช่น ปิโตรเคมี ซอฟต์แวร์ อาหาร สิ่งทอ บริการสุขภาพและการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ เป็นต้น ด้วยความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ สถาบันการศึกษาและสถาบันเฉพาะทาง ตลอดจนให้มีการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพตามมาตรฐานสากล

๒.๑.๖ ขยายบทบาทของระบบการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ผ่านองค์กรต่าง ๆ เช่น สำนักงานบริหารจัดการองค์ความรู้ ระบบห้องสมุดสมัยใหม่ หรืออุทยานการเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์เพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ ศูนย์พัฒนาด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ ศูนย์บำบัดและพัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติก เด็กสมาธิสั้นและผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ นโยบายแรงงาน

๒.๒.๑ เร่งฝึกอบรมและพัฒนาคนที่ทำงานแล้วและคนที่ถูกเลิกจ้างเพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีระดับเทคโนโลยีที่สูงขึ้น

๒.๒.๒ จัดให้มีระบบเตือนภัยและติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการจ้างงาน การเลิกจ้างอันเนื่องจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ พร้อมทั้งจัดให้มีการจ้างงานใหม่โดยเร็ว

๒.๒.๓ ให้การคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งให้ความสำคัญแก่ความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน พร้อมทั้งจัดระบบการคุ้มครองแก่แรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น

๒.๓ นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๒.๓.๑ เพิ่มคุณภาพของระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าและให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค พร้อมทั้งปฏิรูประบบบริหารจัดการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพทั่วถึงและครบวงจร ทั้งการรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ

๒.๓.๒ จัดให้มีมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและภาวะทุพโภชนาการที่นำไปสู่ความเจ็บป่วยเรื้อรัง เช่น โรคมะเร็ง หัวใจ เบาหวาน ความดันโลหิต และอุบัติเหตุจากการจราจร พร้อมทั้งนำมาตรการภาษีการบริโภคสินค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมาใช้กระตุ้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคลให้ลด ละ และเลิกพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงต่อสุขภาพ

๒.๓.๓ ดำเนินการระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุกเพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่และระบาดซ้ำในคน พร้อมทั้งสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง วินิจฉัย และดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นระบบที่ประสานเชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๔ เพิ่มแรงจูงใจและขยายงานอาสาสมัครสาธารณสุข เพื่อเป็นกำลังสำคัญให้ชุมชนในการดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ การดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล และการเฝ้าระวังโรคในชุมชน รวมทั้งเชื่อมโยงการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๓.๕ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและพลานามัยที่ดี รวมทั้งพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศที่จะนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ สร้างนิสัยรักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นและมั่วสุมกับอบายมุขและยาเสพติด

๒.๔ นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๒.๔.๑ อุปถัมภ์ คุ้มครอง และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ เพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

- ๕/๑

๒.๔.๒ ฟื้นฟูและสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมไทย ทั้งที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการดูแลรักษาแหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ โบราณสถาน พิพิธภัณฑ์สถานต่าง ๆ เพื่อการศึกษาเรียนรู้และใช้ประโยชน์ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตบนพื้นฐานความรู้และความเป็นไทย รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโบราณสถานให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมระดับโลก

๒.๔.๓ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการเพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีคุณธรรม เอื้ออาทรต่อผู้อื่น และเกิดการเรียนรู้ศิลปะอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจถึงคุณค่า ซาบซึ้งในความสุนทรีย์ของศิลปะ

๒.๔.๔ ขยายบทบาทสภาวัฒนธรรมทุกจังหวัดให้เป็นกลไกเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและสื่อทุกประเภทที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม และพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งขจัดสื่อที่เป็นภัยต่อสังคม ขยายสื่อดีเพื่อนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมอย่างเท่าทันสถานการณ์

๒.๕ นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

๒.๕.๑ ประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานและใช้ประโยชน์จากกองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนผู้สูงอายุ กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ กองทุนพัฒนาชุมชน และกองทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อให้เป็นพลังร่วมในการสร้างสรรค์และพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

๒.๕.๒ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาให้มีความรู้และจริยธรรม เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิดและเยาวชนทุกช่วงวัย โดยให้ความสำคัญแก่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ครอบครัวที่อบอุ่น และสถานศึกษาที่เอาใจใส่ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดด้วยการปลูกฝังความรู้ที่ทันโลกและคุณค่าที่ดีของวัฒนธรรมไทย สร้างความเข้าใจให้แก่พ่อแม่ถึงวิธีการดูแลบุตรที่ถูกต้องตามระดับการพัฒนาของสมอง

๒.๕.๓ สร้างหลักประกันความมั่นคงและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ให้เด็ก สตรี และคนพิการที่ด้อยโอกาส โดยจะขจัดขบวนการค้ามนุษย์ให้หมด

สิ้นไป ขจัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิเด็ก สตรี และคนพิการในทุกรูปแบบ และอย่างเด็ดขาด รวมทั้งเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมแก่คนพิการและผู้ด้อยโอกาสอย่างเหมาะสม และส่งเสริมความรู้และอาชีพให้สตรีและคนพิการให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

๒.๕.๔ เตรียมความพร้อมให้แก่สังคมผู้สูงอายุ โดยยึดหลักการให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยสร้างหลักประกันด้านรายได้ และระบบการออมในช่วงวัยทำงานที่เพียงพอสำหรับช่วงวัยชรา สร้างพฤติกรรมด้านสุขภาพที่เหมาะสมกับช่วงวัย สนับสนุนครอบครัวให้เข้มแข็งสามารถดูแลสมาชิกได้อย่างมีคุณภาพ ขยายฐานการให้เบี้ยยังชีพแก่คนชราที่ไม่มีรายได้ และส่งเสริมการใช้ประสบการณ์ของผู้สูงอายุในกระบวนการพัฒนาประเทศโดยระบบคลังสมอง

๒.๕.๕ สร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ในสังคมเมือง โดยมีการวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีบริการขั้นพื้นฐานอย่างเหมาะสม มีโรงเรียนใกล้บ้าน มีการสื่อสารคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลจะบริหารจัดการเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องมีความสมดุลและเข้มแข็ง ทั้งในภาคเศรษฐกิจภายในประเทศและต่างประเทศมีภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกทั้งด้านการค้าและการลงทุน รวมทั้งการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยวางโครงสร้างพื้นฐานด้านองค์ความรู้ มีระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริการ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม การเกษตร ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ พลังงาน และระบบโครงข่ายสารสนเทศและการสื่อสาร โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ นโยบายด้านการเงินการคลัง

๓.๑.๑ ดำเนินนโยบายการเงินเพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ โดยดูแลเงินเฟ้อและค่าเงินบาทให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและกลไกตลาด ส่งเสริมประสิทธิภาพและความมั่นคงของภาคการเงินในประเทศ และส่งเสริมศักยภาพในการบริหารความเสี่ยงของภาคเอกชน

๓.๑.๒ รักษาวินัยการคลังเพื่อให้เกิดความยั่งยืนทางการคลังในระยะยาว ซึ่งครอบคลุมถึงเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ งบประมาณของท้องถิ่น ฐานะการเงินของรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ปฏิรูประบบงบประมาณแผ่นดินทั้งระบบให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศอย่างบูรณาการ ปรับปรุงระบบภาษีและการจัดเก็บภาษีให้มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และเพียงพอกับรายจ่ายเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

๓.๑.๓ ส่งเสริมให้มีระบบการออมระยะยาว เพื่อให้มีเงินออมเพียงพอกับการดำรงชีพในยามชรา รวมทั้งเป็นการสร้างฐานเงินออมเพื่อระดมทุนของประเทศในอนาคต

๓.๑.๔ วางระบบการดูแลและส่งเสริมการเคลื่อนย้ายเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ ทั้งการลงทุนของผู้ประกอบการและนักลงทุนที่เป็นสถาบัน และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมายการส่งเสริมศักยภาพของสาขาการผลิตที่จำเป็น และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๓.๑.๕ ปรับปรุงประสิทธิภาพของตลาดทุนให้ทัดเทียมกับตลาดหลักในภูมิภาคและตลาดโลกทั้งด้านธรรมาภิบาล ราคา และคุณภาพ โดยให้ความสำคัญแก่การปรับปรุงมาตรการสิ่งจูงใจเพื่อสนับสนุนการออมของประเทศ การเพิ่มบทบาทของตลาดทุนและตลาดตราสารหนี้ในการเป็นแหล่งทุนสำหรับการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ และการจัดให้มีกลไกเพื่อกำกับดูแลการพัฒนาตลาดทุนให้ประสานสอดคล้องกับการพัฒนาตลาดเงิน

๓.๑.๖ พัฒนารัฐวิสาหกิจให้สามารถเป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาและการลงทุนของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างฐานรายได้และมูลค่าให้แก่ทรัพย์สินของรัฐ มีการบริหารงานอย่างมืออาชีพ ตลอดจนกำกับดูแลการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจภายใต้หลักธรรมาภิบาล ทั้งการจัดทำและแยกบัญชีเชิงสังคม ความโปร่งใส และการวัดประสิทธิภาพของการดำเนินงานในมาตรฐานไม่น้อยกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งเร่งฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน

๓.๒ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

๓.๒.๑ ภาคเกษตร

๓.๒.๑.๑ เร่งปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรให้สอดคล้องกับโอกาสทางการตลาดและการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค ทั้งที่เป็นตลาดเดิมและตลาดใหม่ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของโลก เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของการทำประมง ปศุสัตว์ และพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศให้ครบวงจร รวมทั้งสนับสนุนการผลิตพืชพลังงาน เช่น ปาล์มน้ำมัน อ้อย มันสำปะหลัง เพื่อสนับสนุนนโยบายพลังงานทดแทน และสนับสนุนการผลิตสินค้าใหม่ที่มีโอกาสทางการตลาด เช่น พืชเส้นใย และสมุนไพร เป็นต้น

๓.๒.๑.๒ ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร โดยการแปรรูปที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากลเพื่อเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมการเกษตร โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรและอาหาร ความปลอดภัยอาหารตามมาตรฐานสากล รวมทั้งให้มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค ตลอดจนสนับสนุนการแปรรูปสินค้าเกษตรในชุมชน

๓.๒.๑.๓ เร่งรัดการเจรจาข้อตกลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าการเกษตรและอาหาร เพื่อป้องกันมาตรการการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี และพัฒนาโครงข่ายระบบการขนส่งสินค้าเกษตรทั้งในพื้นที่ชนบทและเมือง เพื่อขยายตลาดของสินค้าเกษตรและอาหารสู่ตลาดโลก

๓.๒.๑.๔ ส่งเสริมการทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชนตามแนวพระราชดำริ เพื่อให้ครัวเรือนเกษตรกรมีความมั่นคงทางด้านอาหาร ส่งเสริมการขยายกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร โครงการอาหารกลางวัน และธนาคารโคกระบือตามแนวพระราชดำริ โดยเกษตรกรและชุมชนเป็นผู้กำหนดทิศทางและแนวทางด้วยตนเอง

๓.๒.๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรทั้งในด้านการรวมกลุ่มสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน ตลอดจนสภาเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการวางแนวทางพัฒนาการเกษตรและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้วยตนเอง

๓.๒.๒ ภาคอุตสาหกรรม

๓.๒.๒.๑ พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างมูลค่าให้กับสินค้าอุตสาหกรรม ด้วยการยกระดับความสามารถ ทักษะแรงงาน การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการภายในกลุ่มอุตสาหกรรมบนพื้นฐานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา

๓.๒.๒.๒ พัฒนาและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงและมีความได้เปรียบ เช่น อาหาร เหล็ก ยานยนต์ ปิโตรเคมี พลังงาน และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ให้เป็นฐานการผลิตในระดับภูมิภาคและระดับโลกด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือให้สิทธิพิเศษกับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ รวมทั้งจัดหาและพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้าโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่

๓.๒.๒.๓ สร้างสินค้าที่มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่าและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย โดยสนับสนุนการพัฒนาทักษะฝีมือผสมผสานกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น กลุ่มสินค้าแฟชั่น อัญมณี และเครื่องประดับ และสินค้าอื่น ๆ พร้อมทั้งใช้มาตรการด้านการตลาดและสร้างตราสัญลักษณ์สินค้าของไทยให้เป็นที่นิยมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓.๒.๒.๔ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งเพื่อเป็นฐานการผลิตของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและศักยภาพในการแข่งขัน ด้วยการสนับสนุนด้านองค์ความรู้และนวัตกรรม รวมถึงการสร้างธรรมาภิบาลในการประกอบการและความรับผิดชอบต่อสังคม

๓.๒.๒.๕ ส่งเสริมและขยายบทบาทศูนย์บ่มเพาะสำหรับผู้ประกอบการที่มุ่งสร้างสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ออกแบบให้มีความเหมาะสมตามศักยภาพในพื้นที่ต่าง ๆ พร้อมทั้งสร้างศูนย์พัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

๓.๒.๒.๖ จัดตั้งกองทุนพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุนเพื่อกระตุ้นอุตสาหกรรมให้มีการปรับตัว และสนับสนุนการลงทุนของอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงและใช้พลังงานน้อย รวมทั้งขยายบทบาทของกองทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถสนับสนุนการปรับโครงสร้างของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๓ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ

๓.๒.๓.๑ เร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน และสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน

รวมถึงการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ควบคู่กับการส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ดูแลรักษาสุขภาพ กลุ่มประชุมและแสดงสินค้า ---------

และกลุ่มที่มีความสนใจด้านระบบนิเวศ วัฒนธรรมท้องถิ่น แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณสถาน เป็นต้น และดูแลให้นักท่องเที่ยวปลอดภัยจากอาชญากรรม การฉ้อฉลและอุบัติเหตุที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ประกอบการ

๓.๒.๓.๒ พัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างโอกาสการขยายฐานการผลิตและการตลาดในระดับภูมิภาค เช่น ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจการประชุมและการแสดงสินค้า การศึกษานานาชาติ การก่อสร้าง ธุรกิจภาพยนตร์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เป็นต้น โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน มาตรฐานธุรกิจและการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมรับการขยายตัวของธุรกิจและการส่งเสริมด้านการตลาด

๓.๒.๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือของกลุ่มอุตสาหกรรมการค้าและบริการที่เน้นความสำคัญของศักยภาพพื้นที่และเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรม รวมทั้งความสามารถทางด้านบุคลากรเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ธุรกิจบริการด้านสุขภาพและการแพทย์ที่เชื่อมโยงกับการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมยาและเวชภัณฑ์

๓.๒.๔ การตลาด การค้า และการลงทุน

๓.๒.๔.๑ ส่งเสริมนโยบายการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอนและคุ้มครองผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความมั่นใจให้กับผู้ประกอบการในด้านการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๓.๒.๔.๒ ดำเนินการตลาดเชิงรุก เพื่อรักษาตลาดเดิมและสร้างตลาดใหม่ เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกไปตลาดหลัก โดยส่งเสริมการส่งออกในตลาดใหม่ได้แก่ จีน อินเดีย ตะวันออกกลาง แอฟริกา และยุโรปตะวันออก พร้อมทั้งรักษาส่วนแบ่งในตลาดหลักไม่ให้ลดลง โดยมุ่งเน้นการส่งออกสินค้าที่มีอัตราการขยายตัวสูงในตลาดใหม่

๓.๒.๔.๓ ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าภายใต้กรอบความร่วมมือและข้อตกลงทางด้านการค้าในระบบพหุภาคี

และทวิภาคี เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการขยายตลาดการค้าระหว่างประเทศและการค้าชายแดน

๓.๒.๔.๔ ทบทวนการจัดตั้งสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศและปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการด้านการค้าของประเทศให้เป็นไปอย่างบูรณาการ โดยเชื่อมโยงกลไกในระดับนโยบายและหน่วยงานปฏิบัติที่มีภารกิจเกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนให้แก่ธุรกิจภาคเอกชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

๓.๒.๔.๕ สนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศในสาขาที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพ ทั้งในการลงทุนตั้งโรงงานผลิตสินค้า การทำสัญญาสินค้าเกษตรตามข้อตกลง การเปิดสาขา การหาตัวแทนและหุ้นส่วนในต่างประเทศเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจไทยในต่างประเทศ

๓.๒.๔.๖ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้า การลงทุน เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ

๓.๓ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ

๓.๓.๑ พัฒนาบริการโครงสร้างพื้นฐานให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงและเพียงพอ โดยเฉพาะการจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ทั้งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค บริการสื่อสารโทรคมนาคมและที่อยู่อาศัยเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓.๓.๒ พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและเชื่อมโยงโครงข่ายการบริหารจัดการขนส่งมวลชนสินค้าและบริการ ทั้งพื้นที่ชนบท เมือง และระหว่าง

ประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการขนส่งระบบรางให้เชื่อมโยงการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เพื่อลดต้นทุนสินค้าและบริการเพื่อการส่งออก

- ๙/๑

๓.๓.๓ พัฒนาการขนส่งทางน้ำและกิจการพาณิชยนาวี ทั้งภายในและระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาท่าเรือน้ำลึกบริเวณพื้นที่ภาคใต้ พัฒนาท่าเรือชุมชนและกองเรือไทยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดการใช้พลังงานในภาคขนส่ง เชื่อมโยงประตูการค้าใหม่และสนับสนุนการท่องเที่ยว

๓.๓.๔ พัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานภูมิภาค และอุตสาหกรรมการบินของไทย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบินการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าทางอากาศชั้นนำของเอเชียและโลก

๓.๔ นโยบายพลังงาน

๓.๔.๑ สร้างความมั่นคงทางด้านพลังงาน ด้วยการจัดหาพลังงานให้เพียงพอต่อการพัฒนาประเทศเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน โดยเร่งรัดให้มีการลงทุนสำรวจและพัฒนาพลังงานทั้งจากในประเทศ เขตพื้นที่พัฒนาร่วมและจากประเทศเพื่อนบ้านให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือด้านพลังงานกับต่างประเทศ

๓.๔.๒ ส่งเสริมให้มีการกำกับดูแลกิจการพลังงานให้มีราคาพลังงานที่เหมาะสม เป็นธรรม และก่อให้เกิดการแข่งขันลงทุนในธุรกิจพลังงาน โดยมีมาตรฐานคุณภาพการให้บริการและความปลอดภัยที่ดี

๓.๔.๓ พัฒนาและวิจัยพลังงานทดแทนทุกรูปแบบเพื่อเป็นทางเลือกแก่ประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการตัดสินใจพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่น ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีชั้นสูงและพลังงานที่สอดคล้องกับท้องถิ่น

๓.๔.๔ ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในภาคการผลิต ภาคบริการและภาคประชาชน โดยมีมาตรการจูงใจที่เหมาะสม

๓.๔.๕ ส่งเสริมการพัฒนา ผลิต และใช้พลังงานควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมกลไกการพัฒนาพลังงานที่สะอาด รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดการก๊าซเรือนกระจกเพื่อช่วยบรรเทาสภาวะโลกร้อน

๓.๕ นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓.๕.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น โครงข่ายสื่อสารความเร็วสูงให้ทั่วถึง เพียงพอ ในราคาที่เหมาะสม เป็นธรรมและแข่งขันได้ เพื่อเป็นโครงข่ายหลักสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา ช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเขตเมืองและชนบท และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ

๓.๕.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านบริการความรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และจัดให้มีกลไกสนับสนุนแหล่งทุนสำหรับผู้ประกอบธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

๓.๕.๓ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การเชื่อมโยงข้อมูลการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ การเตือนภัยและความมั่นคงของรัฐ บริการการศึกษาและการสาธารณสุข ตลอดจนการพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศและเทคโนโลยีอวกาศเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ๔. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลให้ความสำคัญแก่บทบาทของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการสร้างความสุขของประชาชนและสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่การบริหารจัดการอย่างบูรณาการระหว่างมิติของเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มการมีบทบาทร่วมของประชาชนและชุมชนโดยจะดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ อนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญแก่การใช้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ----------

ตลอดจนความปลอดภัยทางชีวภาพเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารและสุขภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มสู่เศรษฐกิจระดับประเทศและสากลในระยะต่อไป

๔.๒ เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ให้มีความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือครอง และการอนุรักษ์ฐานทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และทรัพยากรธรณี โดยการใช้ระบบภูมิสารสนเทศควบคู่กับการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนกฎระเบียบเกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยเร่งรัดปราบปรามการทำลายป่า สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๔.๓ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ โดยการยุติการเผาไร่นาและทำลายหน้าดิน การลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร รวมทั้งการฟื้นฟูดินและป้องกันการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ รวมทั้งมีการกระจายและจัดการกรรมสิทธิ์ที่ดินอย่างเป็นธรรม อนุรักษ์และป้องกันรักษาป่าที่สมบูรณ์ สนับสนุนให้มีการปลูกและฟื้นฟูป่าตามแนวพระราชดำริ สนับสนุนการจัดการป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจในพื้นที่ที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ และการสนับสนุนบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำ เช่น การทำฝายต้นน้ำลำธารหรือฝายชะลอน้ำตามแนวพระราชดำริ

๔.๔ จัดให้มีมาตรการป้องกันและพัฒนาระบบข้อมูลและเตือนภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง ธรณีพิบัติ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและดำเนินมาตรการลดผลกระทบและความเดือดร้อนของประชาชนจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๔.๕ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย กลิ่น และเสียงที่เกิดจากการผลิตและบริโภค โดยเฉพาะเร่งรัดการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากสังคม

เมืองและการผลิตในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม การจัดทำระบบการกำจัดขยะโดยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสีย

๔.๖ ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การผลิตวัสดุที่สามารถย่อยสลายได้ การหมุนเวียนการใช้วัตถุดิบและเทคโนโลยีที่สะอาด และการใช้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลดการก่อมลพิษและลดภาระของสังคมตามธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

๔.๗ ส่งเสริมการสร้างความตระหนักทางด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมและการปรับพฤติกรรมการผลิตและการบริโภค เพื่อบรรเทาผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่จะนำมาสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในฐานะที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และการยกระดับคุณภาพชีวิตโดยรัฐบาลจะดำเนินการดังนี้

๕.๑ ส่งเสริมการนำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาระบบวิจัยและพัฒนาเชิงนวัตกรรมที่มีอยู่ให้สนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ โดยให้ความสำคัญแก่การเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจซึ่งจะนำไปสู่การวิจัยและพัฒนาต่อยอดและมีการใช้ประโยชน์องค์ความรู้และเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์

๕.๒ เสริมสร้างความรู้ ความคิดของประชาชนทางด้านวิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งเร่งผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและคุณธรรมให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตของภาคการผลิตและบริการ ตลอดจนพัฒนาเส้นทางอาชีพเพื่อรักษาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไว้ในระบบ ----------

รวมทั้งจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ขั้นสูงจากต่างประเทศเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคลากรไทย

๕.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการ และสนับสนุนการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทยเพื่อป้องกันมิให้ไทยถูกเอาเปรียบทางเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยพัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานให้ทันสมัย รวมทั้งพัฒนาศูนย์บ่มเพาะธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยี อุทยานวิทยาศาสตร์ และศูนย์แห่งความเป็นเลิศในสาขาเทคโนโลยีที่สำคัญ

๕.๔ ปรับปรุงระบบการวิจัยของประเทศให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยพัฒนามาตรการจูงใจ และกฎหมายให้เอื้อต่อการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคธุรกิจเอกชน และส่งเสริมการลงทุนจัดหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์จากต่างประเทศมาใช้ประโยชน์

๖. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อตอบสนองผลประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชน โดยจะดำเนินบทบาทเชิงรุกในการส่งเสริมความร่วมมือ และขยายความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และยึดมั่นในพันธกรณีที่มีอยู่กับต่างประเทศตามสนธิสัญญาและความตกลงต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเคารพกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎบัตรสหประชาชาติและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พร้อมกับการสร้างภูมิคุ้มกันและพัฒนาเศรษฐกิจไทยทุกสาขาให้ได้รับประโยชน์จากความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และสานต่อนโยบายทีมประเทศไทย (Team Thailand) เพื่อให้การดำเนินงานด้านต่างประเทศมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีเอกภาพ โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน และสื่อมวลชน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน อันจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การขยายการคมนาคมขนส่ง และความร่วมมือด้านอื่น ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค เช่น ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) และความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) เป็นต้น

๖.๒ ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศในเอเชีย กรอบความร่วมมือเอเชีย และเพิ่มบทบาทในการสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน และผลักดันบทบาทอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในวาระที่ไทยเป็นประธานอาเซียน

๖.๓ มีบทบาทที่สร้างสรรค์ในองค์กรระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติและองค์กรระดับภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อรักษาสันติภาพ ความมั่นคง ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน มนุษยธรรม ตลอดจนร่วมมือในการแก้ไขประเด็นปัญหาข้ามชาติทุกด้านที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์

๖.๔ กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศและกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก จัดทำข้อตกลงการค้าเสรีในกรอบพหุภาคีและกับประเทศต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวม สร้างกลไกเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการให้สามารถปรับตัวรับผลกระทบและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรี

๖.๕ ดำเนินงานเชิงรุกทางการทูตเพื่อประชาชน วัฒนธรรม และการศึกษา ตลอดจนการแลกเปลี่ยนในระดับประชาชนกับนานาประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือ

ทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนา และสานต่อความร่วมมืออย่างใกล้ชิดเพื่อความเข้าใจอันดีกับองค์กรทางศาสนาอื่น ๆ

- ๑๒/๑

๖.๖ คุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทย และดูแลคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะคนไทยที่ประกอบอาชีพและมีถิ่นฐานในต่างประเทศ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนชาวไทยในการรักษาเอกลักษณ์และความเป็นไทย

๗. นโยบายความมั่นคงของรัฐ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลจะรักษาความมั่นคงของประเทศ สถาบันพระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และสร้างความสมานฉันท์ของคนในชาติ เตรียมความพร้อมในการเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบ ทั้งภัยธรรมชาติ และความขัดแย้งที่อาจส่งผลกระทบถึงประเทศไทย แก้ไขความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้และสร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขสามัคคี สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนในทุกพื้นที่ของประเทศ และต่อต้านภัยสังคมในทุกรูปแบบ โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๗.๑ เทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ดำรงรักษาไว้ซึ่งพระบรมเดชานุภาพแห่งพระมหากษัตริย์มิให้ผู้ใดล่วงละเมิดได้ รวมทั้งเสริมสร้างจิตสำนึกประชาชนในชาติให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ตลอดจนสร้างบรรยากาศให้เกิดความรัก ความสามัคคี และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของคนในชาติ

๗.๒ เสริมสร้างระบบป้องกันประเทศให้มีความมั่นคง มีศักยภาพในการรักษาเอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ และผลประโยชน์ของชาติ โดยมุ่งพัฒนาความทันสมัยของอาวุธยุทโธปกรณ์ และเตรียมความพร้อมของกำลังพลในกองทัพ ตลอดจนการผนึกกำลังประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนภารกิจในการพัฒนาประเทศและการรักษาสันติภาพภายใต้กรอบกติกาของสหประชาชาติ

๗.๓ เร่งพัฒนาระบบการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ยังไม่มีสถานะที่ชัดเจน เน้นการบังคับใช้

กฎหมายอย่างเข้มงวดกับขบวนการลักลอบเข้าเมืองที่ผู้มีอิทธิพลให้การสนับสนุน เพื่อลดขนาดและผลกระทบของปัญหาความมั่นคงระยะยาวให้เหลือน้อยที่สุด ควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ไม่มีสถานภาพที่ชัดเจน ภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

๗.๔ พัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ รวมทั้งมุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความมั่นคง ตลอดจนการดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และเร่งขจัดเงื่อนไขความไม่เข้าใจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันทั้งด้านเศรษฐกิจและด้านความมั่นคง

๗.๕ ปฏิรูประบบข่าวกรองให้เกิดประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงและการเสริมสร้างผลประโยชน์ของชาติ โดยจัดระบบบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานพลเรือน ตำรวจ ทหาร และให้ความสำคัญแก่ข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาของชาติได้อย่างแท้จริง

๗.๖ พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยเน้นการบริหารวิกฤติการณ์ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนให้สามารถดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกัน แก้ไข บรรเทา และฟื้นฟูความเสียหายของชาติที่เกิดจากภัยต่าง ๆ

๘. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลจะพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารงานภาครัฐเพื่อให้ส่วนราชการมีความพร้อมและกำลังคนที่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะ และจะปรับปรุงกฎหมายและการยุติธรรม สนับสนุนการพัฒนาการเมือง และการมีส่วนร่วมของ

ประชาชนในการดำเนินนโยบายสาธารณะ เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดินที่ดี โดยจะดำเนินการดังต่อไปนี้ ----------

- ๑๓/๑

๘.๑ ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

๘.๑.๑ ปรับปรุงการให้บริการประชาชน ด้วยการสร้างนวัตกรรมและนำเทคโนโลยีทันสมัยใหม่ ๆ มาใช้ในการให้บริการรูปแบบต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๘.๑.๒ พัฒนาระบบและกำหนดมาตรการเพื่อดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามารับราชการด้วยการปรับปรุงระบบค่าตอบแทนและสิ่งจูงใจให้เทียบเคียงหรือแข่งขันได้ในตลาดแรงงาน เพื่อให้ระบบราชการเป็นนายจ้างอันเป็นที่หมายปองของผู้สมัครงานรวมทั้งสนับสนุนให้มีการเคลื่อนย้ายถ่ายโอนกำลังพลทั้งภายในระบบราชการและระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคส่วนอื่น ๆ

๘.๑.๓ พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการส่งมอบบริการสาธารณะ โดยจะเน้นการพัฒนาข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ และสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ รวมทั้งจะวางมาตรการสำหรับประเมินผลการปฏิบัติงาน และจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมตามผลงานเพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน

๘.๑.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี โดยการเพิ่มเงินเดือน ค่าตอบแทนและสวัสดิการให้เหมาะสมกับสภาพการทำงาน และสถานการณ์ค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการการทำงานและภาระหนี้สิน เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนตัว

๘.๑.๕ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐพร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง เพื่อให้ภาคราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจแก่ประชาชน

๘.๑.๖ ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างจริงจัง โดยสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่น โดยไม่กระทบความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการของท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ตลอดจนพึ่งพาตนเองด้วยฐานรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองได้มากขึ้น

๘.๑.๗ สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น รวมทั้งความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนขยายการให้บริการที่ครอบคลุมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเชื่อมโยงและบูรณาการกับแผนชุมชนและแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่

๘.๑.๘ เร่งรัด ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจของราชการส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการจัดสรรรายได้ให้ท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม

๘.๑.๙ สนับสนุนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัดผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและการจัดทำงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดวางยุทธศาสตร์การพัฒนาและทิศทางการพัฒนาพื้นที่ในอนาคตที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของประชาชน

๘.๒ กฎหมายและการยุติธรรม

๘.๒.๑ ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรมและทั่วถึง และส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่มีผลกระทบต่อประชาชน และภาคธุรกิจ รวมตลอดถึงเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองสิทธิ

และเสรีภาพของประชาชน และสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

๘.๒.๒ พัฒนากฎหมายให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความจำเป็นของสังคม รวมทั้งจัดให้มี “องค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย” และ “องค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม” ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศและกระบวนการยุติธรรม

๘.๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบงานยุติธรรมทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญาให้เป็นไปตามหลักนิติธรรม การใช้เครื่องมือและหลักวิชาการนิติวิทยาศาสตร์ การส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความยุติธรรม เช่น การพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนและยุติธรรมจังหวัด การพัฒนาและจัดให้มีกระบวนการยุติธรรมทางเลือก (ซึ่งเป็นกระบวนการชะลอการลงโทษ เช่น ใช้วิธีการทำงานบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม เป็นต้น) ควบคู่กับกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก รวมทั้งการพัฒนาระบบและวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม

๘.๒.๔ เสริมสร้างความยุติธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมุ่งพัฒนากฎหมายและระบบงานยุติธรรมที่สอดคล้องกับพื้นที่ วิถีชีวิต และวัฒนธรรมท้องถิ่น บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ขจัดเงื่อนไขความไม่ยุติธรรม และพัฒนาระบบการพิสูจน์การกระทำความผิดที่มีประสิทธิภาพ

๘.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอย่างจริงจัง โดยรัฐบาลขอชี้แจงว่า การกำหนดนโยบายของรัฐบาลที่ได้กราบเรียนมาแล้วนี้จะเป็นแนวทางดำเนินการในระยะเวลา ๔ ปี ตามความเร่งด่วนของการแก้ไขปัญหาของประเทศ รวมทั้งจะเป็นการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบาย

พื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้เพื่อให้รัฐบาลสามารถบริหารราชการแผ่นดินได้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และดำเนินนโยบายจนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้ รัฐบาลจะดำเนินการปรับปรุงหรือกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ พัฒนาระบบการบริหารจัดการ เสนอร่างกฎหมาย ตลอดจนดำเนินการทุกประการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และสามารถบรรลุผลในทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศ โดยถือเป็นนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้ด้วย

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ การกำหนดนโยบายบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีตามที่กล่าวมาได้วางอยู่บนพื้นฐานข้อมูลตามความเป็นจริงของประเทศ และความต่อเนื่องกับเหตุการณ์ที่ผ่านมา ตลอดจนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมใหม่ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อการแถลงนโยบายนี้เสร็จสิ้นแล้วรัฐบาลจะได้เร่งดำเนินการให้เป็นรูปธรรม โดยจัดทำรายละเอียดของแผนปฏิบัติการ ประกอบด้วยแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการต่าง ๆ และแผนการตรากฎหมาย ที่จะใช้เป็นคู่มือและแนวทางการทำงานต่อไป

อนึ่ง รัฐบาลขอเรียนว่า รัฐบาลนี้ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยถือว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นรากฐานสำคัญในการวางระบบการบริหารประเทศให้เกิดความมั่นคงและสร้างเสริมหลักประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของชนในชาติ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่ให้ประชาชนออกเสียงลงประชามติให้ความเห็นชอบ แต่โดยที่ยังปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอยู่มาก รัฐบาลนี้จึงจะสนับสนุนให้มีการศึกษาทบทวนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามหลักประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารประเทศให้ดียิ่งขึ้นในเวลาอันควรต่อไป

รัฐบาลขอให้ความเชื่อมั่นแก่รัฐสภาอันเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินว่า จะบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความมุ่งมั่นที่จะบริหารประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ทัดเทียมอารยประเทศ ----------

- ๑๕/๑

สร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคมที่มีความสมดุลมากขึ้น และให้คนไทยมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ทั้งนี้ โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยเป็นที่ตั้งอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายเสร็จสิ้นแล้ว เราใช้ข้อบังคับของรัฐสภาปี ๒๕๔๔ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๒ วรรคสอง ซึ่งหลังจากนี้ก็จะเป็นเรื่องของสมาชิกจะได้มีการซักถามอภิปราย ซึ่งการซักถามอภิปรายนั้นตามข้อบังคับนี่ให้เป็นเรื่องของการอภิปรายรวม แต่ถ้าท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น เช่น จะเป็นการแยกประเด็นการอภิปรายหรือจะเป็นการอภิปรายรวมนั้นก็ได้นะขึ้นอยู่กับมติในที่ประชุม ผมก็ขอปรึกษาท่านสมาชิกรัฐสภาในที่นี้นะครับว่า จะเห็นสมควรดำเนินการอย่างไร เราก็จะได้ดำเนินการต่อไปครับ ผมขอผู้แทนในส่วนของ สนช. แล้วก็ส่วนของรัฐบาล แล้วก็ส่วนของทางฝ่ายค้านได้แสดงความคิดเห็นฝ่ายละ ๑ ท่านเพื่อเราจะได้ดำเนินการอภิปรายต่อไป ถ้าเห็นสมควรแล้วผมขอเชิญครับ ขอแสดงความคิดเห็นหรือว่าเห็นเป็นการอภิปรายรวมท่านสุขุมพงศ์ เชิญครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนจากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับสำหรับการอภิปรายเพื่อที่จะมีความเห็นตลอดจนการเสนอแนะต่อการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีครั้งนี้ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าพิจารณาโดยถ่องแท้ทุกถ้อยคำก็จะพบว่ากระบวนการแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีได้เสร็จแล้ว แต่เนื่องจากมีข้อบังคับที่ท่านประธานได้กรุณาเรียนเมื่อสักครู่ว่าท่านสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ สภา ในขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นท่านสมาชิกจาก สนช. ซึ่งทำหน้าที่วุฒิสภา ๒๐๘ ท่าน ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก ๔๘๐ ท่าน ย่อมจะแสดงความคิดเห็นได้ด้วยกันทั้งสิ้น กระผมเห็นว่าสาเหตุที่ข้อบังคับได้กำหนดให้อภิปรายรวมเป็นหลักนั้นก็เนื่องจากว่าท่านสมาชิกรัฐสภาไม่ว่าจะมาในซีกของสมาชิกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรเองย่อมมีเอกสิทธิ์ ย่อมมีสิทธิที่จะอภิปรายแสดงความเห็นต่อนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรี

แถลงเท่าเทียมกันทั้งสิ้น ซึ่งขณะนี้มีอยู่ ๖๘๘ ท่าน กระผมเห็นว่าในหลักของข้อบังคับวรรคสอง ดังกล่าวน่าจะถูกต้องแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานได้กรุณาให้ทั้ง ๓ ฝ่าย ได้หารือกันเป็นเบื้องต้น กำหนดกรอบวันคือ ๓ วัน กำหนดกรอบเวลาคือฝ่ายค้าน ๑๓ ชั่วโมง ส.ส. รัฐบาล ๑๐ ชั่วโมง สนช. ๙ ชั่วโมง คณะรัฐมนตรี ๔ ชั่วโมง แต่ในส่วนของ ครม. และ ส.ส. ร่วมรัฐบาลสามารถที่จะเกลี่ยกันได้ และหัวหน้าพรรคไม่จำกัดเวลา กระผมเห็นว่า ย่อมแสดงให้เห็นว่าต้องการให้สมาชิกทุกฝ่ายได้อภิปรายกันอย่างเต็มที่ นอกจากนั้น ท่านประธานครับ เรามีพรรคเล็กในสภานี้หลายพรรค บางพรรคมีเวลาตามสัดส่วน ๙ นาที บางพรรค ๑๗ นาที บางพรรค ๒๐ นาที ถ้าหากกำหนดเป็นประเด็น ๆ ไป บางพรรคก็จะได้พูดเรื่องเดียว เรื่องการศึกษา เรื่องเร่งด่วน เรื่องต่างประเทศ เพราะฉะนั้น การทำหน้าที่ของพรรคการเมืองนั้น ๆ ก็อาจจะบกพร่องไปนะครับท่านประธานครับ ส่วนท่าน สนช. เองท่านก็มาหลากหลายสาขาวิชาชีพท่านก็ประสงค์ที่จะพูดในหลาย ๆ เรื่อง ในคราวเดียวกันแต่ละท่านแต่ละบุคคล กระผมเห็นว่าการที่จะไปจำกัดให้อภิปรายในเวลาแล้ว แล้วยังไปจำกัดหมวดต่าง ๆ ที่จะอภิปรายแล้ว ผมว่าน่าจะไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงใคร่ยืนยันขอเสนอให้เป็นไปตามข้อบังคับ คืออภิปรายรวมครับท่านประธานครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุขุมพงศ์เสนอว่าอภิปรายรวม ในส่วนของประชาธิปัตย์ ท่านสาทิตย์หรือผู้แทนครับ ท่านหัวหน้าอภิสิทธิ์เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เรียนท่านประธานรัฐสภาต่อประเด็นข้อหารือเรื่องการอภิปรายว่าจะอภิปรายรวมหรือแยกเป็นประเด็นไป ซึ่งข้อบังคับรัฐสภาเปิดโอกาสให้นั้นถ้าถามใจของพวกกระผมทางนี้ เราคิดว่าน่าจะสร้างแนวทางใหม่ในการอภิปรายนโยบายด้วยการอภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไป เพราะว่าจะง่ายต่อการติดตามของพี่น้องประชาชนซึ่งฟังอยู่ทางบ้านว่าถ้าเราพูดกันเรื่องเศรษฐกิจก็จะได้พูดเรื่องเศรษฐกิจกันไป พูดเรื่องความมั่นคงก็พูดเรื่องความมั่นคงกันไป แต่ว่าอย่างไรก็ตามเข้าใจว่าทาง ส.ส. รัฐบาลก็ดี ทางสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่วุฒิสภาก็ดี อาจจะไม่ได้เตรียมลักษณะของการอภิปรายมาเช่นนั้น แล้วก็เมื่อ ๓ ฝ่าย ได้มีการปรึกษากันบ้างแล้ว กระผมก็ไม่ติดใจนะครับ เพียงแต่ทิ้งไว้ในใจวันข้างหน้าอยากเห็นการอภิปรายของเราเน้นไปที่เนื้อหาสาระของแต่ละหมวดเพื่อประโยชน์สูงสุดจริง ๆ อย่างไรก็ตามก็จะขอความกรุณาทางคณะกรรมการประสานงานว่าเพื่อให้ทางฝ่ายค้าน ซึ่งในบางเรื่องอยากจะนำเสนออย่างเป็นระบบก็จะขอความกรุณาว่าให้ผ่อนหรืออนุโลมบ้างว่าอย่าสลับสับเปลี่ยนตลอดเวลา เช่น ในบางเรื่องเราอาจจะมีผู้อภิปรายที่ได้เตรียมอภิปรายสอดคล้องกันไว้ ๒ ท่าน ๓ ท่าน ก็ขอความกรุณาได้มีความต่อเนื่องโดยไม่กระทบกับสัดส่วนเวลา เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือแม้จะเห็นว่าการอภิปรายเป็นประเด็นอาจจะเป็นประโยชน์กว่าแต่ว่าเพื่อประหยัดเวลาแล้วจะได้ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาของสภาต่อไปก็สามารถดำเนินการอภิปรายรวมได้ครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : อันนี้เป็นเรื่องวิป (Whip) ปรึกษาหารือกันนะครับ ท่านวัลลภครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเรียนท่านประธานนะครับว่าทาง สนช. เราก็ได้ปรึกษาหารือกัน แล้วก็มีการเตรียมกรอบประเด็น มีการเตรียมกรอบแล้วก็ผู้อภิปรายนั้น เราเตรียมประเด็นตามที่นโยบายของรัฐบาลได้วางกรอบเอาไว้ เช่น นโยบายเร่งด่วนและตามนโยบายพัฒนา

คุณภาพชีวิตแล้วก็ตามติดไปตามที่รัฐบาลได้วางกรอบไว้นะครับ ปัญหามีเพียงแต่ว่าค่อนข้างเห็นด้วยกับท่านผู้นำฝ่ายค้านก็คือว่าเมื่อถึงประเด็นอะไรขอให้จบเป็นประเด็น ๆ นั้นไป เช่น ถ้าพูดเรื่องการศึกษาก็การศึกษาให้มันเรียบร้อย ถ้าพูดเรื่องสังคมก็สังคมให้เรียบร้อย อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ทางเราไม่ติดใจอย่างไรก็ได้ครับ ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตกลับมาทางท่านสุขุมพงศ์อีกครั้งหนึ่งว่าท่านเห็นเป็นประการใดครับเรื่องนี้

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้เรียนเหตุผลหลายข้อ แล้วก็ท่านผู้นำฝ่ายค้านท่านก็ไม่ขัดข้อง แล้วก็เมื่อสักครู่ปรากฏว่าตัวแทนจากท่าน สนช. ท่านก็เห็นว่าน่าที่จะเป็นประเด็น กระผมเข้าใจว่าถ้าท่านผู้นำฝ่ายค้านท่านเห็นพ้องด้วยกับกระผมแล้วเช่นนี้ก็น่าที่จะปฏิบัติได้ เว้นแต่ท่าน สนช. ท่านจะยืนยันว่าจะให้แยก กระผมก็ไม่ขัดข้อง แต่ท่านอาจจะยืนยันตามที่กระผมนำเสนอเหมือนกับที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านเห็นด้วย เราก็ไม่ขัดข้องครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าในช่วงนี้ ผมอยากให้คุยกันนอกรอบ คือเดี๋ยวเราจะเรียนเชิญท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้อภิปราย ในช่วงที่ท่านอภิปรายนั้นวิปทั้ง ๓ ฝ่าย คุยกันอีกสักครั้งหนึ่ง แล้วถ้าไม่ตกผลึกเดี๋ยวเรามาคุยในสภา ถ้าเห็นชอบร่วมกันเป็นทางหนึ่งทางใดแล้วก็จะดีจะได้ไม่เสียเวลาสภา ดีไหมครับ เราไปคุยนอกรอบ ผมขอเชิญท่านอภิสิทธิ์อภิปรายเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นเพื่อทำความเข้าใจ เพราะว่าเมื่อเช้ามีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายพาดพิงมาถึงฝ่ายค้านเล็กน้อย เพื่อทำบรรยากาศแล้วก็ความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเราครับ

ประการแรก ในส่วนของสถานะของฝ่ายค้านนั้นบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๐ บัญญัติเอาไว้ชัดแจ้งครับว่า สถานะของฝ่ายค้านหรือผู้นำฝ่ายค้าน

ในสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะเกิดขึ้นหลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายและเข้าบริหารราชการแผ่นดินแล้วเท่านั้น ----------

- ๑๗/๑

วันนี้เป็นวันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายก่อนเข้าบริหารราชการแผ่นดิน เพราะฉะนั้น อันนี้เพื่อความเข้าใจของท่านประธาน เพื่อนสมาชิก และพี่น้องประชาชนนะครับว่า เหตุใดฝ่ายค้านจึงยังไม่ได้มีสถานะเป็นทางการเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ บังเอิญท่านพาดพิงมาถึงเรื่องประเด็นของคณะรัฐมนตรีเงา ผมก็อยากจะถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกว่า เรื่องคณะรัฐมนตรีเงานั้นเป็นประเพณีปฏิบัติสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข คือในระบบรัฐสภา กลไกนี้เป็นกลไกที่จะทำให้การทำหน้าที่ของฝ่ายค้านมีความเป็นระบบ ไม่ใช่ว่าการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านแต่ละคนนั้นเสมือนกับว่าใครจะพูดใครจะวิพากษ์วิจารณ์อะไรอย่างไรก็ได้ แต่จัดระบบเสียเพื่อประโยชน์ของความชัดเจนในเรื่องของความรับผิดชอบ และยังเป็นกระบวนการที่ทำให้ฝ่ายค้านเองต้องมีมาตรฐานในการทำงานและในการตัดสินใจ ทั้งในแง่ของบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้ติดตามงานนั้น ๆ ไปจนถึงการที่เรามีการประชุมคณะรัฐมนตรีเงาก็เพื่อที่จะให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันเช่นเดียวกัน ซึ่งทั้งหมดกระผมกราบเรียนท่านประธานว่าในอดีตมีหลายพรรคการเมืองที่เคยเป็นฝ่ายค้าน หรือแม้กระทั่งพรรคการเมืองที่ตั้งขึ้นใหม่คิดจะทำครับ แต่ว่ายังไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จ กระผมและพรรคประชาธิปัตย์คิดดำเนินการในครั้งนี้เพื่อประโยชน์ของความก้าวหน้าของระบบรัฐสภาของเรา เพื่อให้การทำงานของทั้งฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาลเกิดประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นก็เข้าใจดีว่าเมื่อเป็นเรื่องใหม่ก็อาจจะมีความไม่เข้าใจหรือความสับสนอยู่บ้าง แต่ก็ขอความกรุณาครับว่า ผมอยากจะยืนยันว่าเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์กับพวกเราทุกคนในวันข้างหน้า เพราะจะเป็นการพัฒนาการทำงานของบุคลากรทางการเมือง ที่เราเรียกว่านักการเมืองอาชีพให้เป็นที่ยอมรับ ให้เป็นที่มั่นใจของพี่น้องประชาชน ดังนั้นก็อยากจะขอความกรุณาครับว่า อะไรซึ่งจะเป็นเรื่องที่ทำให้บ้านเมืองหรือการเมืองเดินไปข้างหน้าเราอย่ามาขัดขวาง ขัดขาหรือทำให้บ้านเมืองของเราไม่สามารถพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่สากลหรืออารยประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่

ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเขาได้วางเป็นประเพณีปฏิบัติไว้ ผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อที่จะต่อเข้าสู่เรื่องของการอภิปรายนโยบายของรัฐบาลเลยครับ เพราะว่าการแถลงนโยบายในวันนี้ก็เป็นการแถลงนโยบายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้วก็เป็นการแถลงครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ความเหมือนความต่างของรัฐธรรมนูญฉบับนี้กับฉบับก่อน หรือฉบับที่แล้ว ๆ มามีทั้ง ๒ ด้าน ในความเหมือนก็คือว่าคณะรัฐมนตรีต้องแถลงนโยบายก่อนเข้าบริหารราชการแผ่นดิน เพราะในวิถีทางของประชาธิปไตยวันนี้คือวันที่ท่านทั้งหลายซึ่งได้รับเลือกตั้งมาเป็นเสียงข้างมาก หรือรวบรวมเสียงข้างมากจัดตั้งรัฐบาลกำลังจะกลับมาบอกกับพี่น้องประชาชนผ่านผู้แทนของปวงชนชาวไทยว่า ท่านมีความตั้งใจในการบริหารจัดการนำพาประเทศชาติบ้านเมืองอย่างไรใน ๔ ปีข้างหน้า ซึ่งก็เป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อแสดงความรับผิดชอบ เพราะที่ท่านนั่งกันอยู่ข้างบนนั้นก็มาจากเสียงสนับสนุนของพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนย่อมมีสิทธิจะรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เราได้เคยพูดกันไว้ในช่วงของการหาเสียงเลือกตั้งนั้น เมื่อมาจัดตั้งรัฐบาลแล้ว เมื่อมารวบรวมเป็นเสียงข้างมากแล้วจะดำเนินการต่อไปอย่างไร เพื่อประโยชน์ของเจ้าของอำนาจหรือเจ้าของประเทศนี้ ท่านประธานครับ การแถลงนโยบายในวันนี้ตามรัฐธรรมนูญใหม่ยังมีเงื่อนไขเพิ่มเติมว่าจะต้องแถลงให้เห็นด้วยว่าจะดำเนินการตามแนวนโยบายแห่งรัฐหรือหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญอย่างไรบ้าง แล้วก็ยังมีบทบัญญัติเพิ่มเติมซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าวไปในช่วงของการแถลงนโยบายเช่นเดียวกันว่าจะต้องมีการไปจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน และแผนการตรากฎหมายด้วย ----------

กระผมขอเริ่มต้นที่จะตั้งข้อสังเกตใน ๒ แง่มุม แง่มุมแรกทำความเข้าใจซักซ้อมเกี่ยวกับการทำงานในเรื่องเทคนิค และในแง่มุมที่ ๒ ก็คือ ในเรื่องของภาพรวมนโยบาย ก่อนที่จะขอใช้เวลาในการอภิปรายนโยบายสำคัญ ๆ บางด้านก่อนที่จะให้เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายต่อไป

เรื่องแรก ที่เป็นข้อสังเกตนั้นก็คือจะขอพูดในเชิงเทคนิคเล็กน้อยนะครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจแล้วก็ทำงานด้วยดี กระผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่า พวกเราที่เป็นฝ่ายค้านในขณะนี้ต้องการเห็นการเมืองเดินไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นการทำงานของเราต่อจากนี้ไปเริ่มตั้งแต่วันนี้ครับในการอภิปราย เราอยากจะเห็นการเคารพในการปฏิบัติหน้าที่ของกันและกัน คือฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ถ้าเราสามารถทำให้กระบวนการในวันนี้มีความสร้างสรรค์และต่อเนื่องไป เป็นกระบวนการที่พี่น้องประชาชนมองเข้ามาแล้วเกิดความศรัทธาในระบบรัฐสภามากยิ่งขึ้น ไม่ใช่มีความรู้สึกเบื่อหน่ายกับบางภาพของการประชุมสภาในอดีต กระผมคิดว่ามันจะเป็นการช่วยให้การเริ่มต้นการทำงานของรัฐบาลและรัฐสภาชุดนี้เป็นไปด้วยดี การที่เราจะทำงานด้วยดีนั้น นั่นหมายความว่าเราต้องสามารถที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นได้อย่างตรงไปตรงมา เราอาจจะมีข้อมูลไม่เหมือนกัน เราอาจจะมีความเห็นที่แตกต่างกัน แต่นั่นไม่ใช่เรื่องของความแตกแยกหรือการทะเลาะ คุณค่าของระบอบประชาธิปไตยก็คือว่าคนที่มีอำนาจได้อำนาจนั้นไปอย่างจำกัด ได้อำนาจนั้นไปอย่างมีเงื่อนไขและพึงใช้อำนาจนั้นด้วยการให้เกียรติ ให้สิทธิเสรีภาพแก่ฝ่ายต่าง ๆ ในการนำเสนอมุมมองที่หลากหลาย แล้วใช้ประโยชน์จากความหลากหลายนั้นเพื่อประชาชนคนไทยทั้งประเทศ หรือเพื่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ดังนั้น เรื่องแรกที่กระผมขอกราบเรียนไปยังรัฐบาลก็คือว่า นโยบายวันนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งครับ หลังจากนี้ท่านต้องทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินและแผนการตรากฎหมาย ใน ๒ แผนนั้นจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าในแต่ละปีที่ท่านจะเข้าไปบริหารราชการแผ่นดินนี่ท่านจะทำอะไรอย่างไรบ้าง และในการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายนั้นจะต้องตรากฎหมายอะไรบ้าง ซึ่งหมายถึงการนำเสนอกฎหมายผ่านกระบวนการของรัฐสภาแห่งนี้ ขอความกรุณาว่าเมื่อท่านจัดทำแผนดังกล่าวเสร็จกรุณาได้แจ้งหรือได้ส่งให้สมาชิกรัฐสภาได้มีโอกาสรับทราบ

กระผมย้ำประเด็นนี้เพราะว่ากระผมเคยขอจากท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีในรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ แต่ว่าเวลาผ่านไปจนกระทั่งสภายุบไปก็ไม่เคยได้เห็นแผนต่าง ๆ ที่ได้มีการตกลงไว้ว่า จะดำเนินการให้พวกเราได้รับรู้รับทราบจะได้ทำงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนี้ เป็นประเด็นแรกครับ

ประเด็นที่ ๒ กระผมได้อ่านคำแถลงนโยบายแล้ว ก็ยังไม่แน่ใจครับว่ามันได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกระบวนการตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้หรือไม่ ถ้าท่านประธานจะกรุณาดูมาตรา ๗๕ วรรคสอง รัฐธรรมนูญบัญญัติเอาไว้ว่าในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดแจ้งว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้นจะมีภาคผนวกที่เรียกว่าภาคผนวก ข ครับ ที่บอกกว้าง ๆ ว่า นโยบายตามบทบัญญัติแต่ละมาตราของรัฐธรรมนูญมีนโยบายของคณะรัฐมนตรีเขียนไว้ในหมวดใด หน้าใด เช่น สมมุติว่า เราสนใจว่านโยบายที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐบาลต้องเขียนในเรื่องของกฎหมายและการยุติธรรมก็จะอยู่ในมาตรา ๘๑ อย่างนี้เป็นต้น ทางรัฐบาลก็เสนอภาคผนวก ข มาบอกว่าอันนี้อยู่ในหมวด ๘ ข้อ ๘.๒ แต่ถ้าท่านย้อนกลับไปดูบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ รัฐบาลยังไม่ได้บอกว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด ตรงนี้ก็ขอติงเอาไว้นะครับเพื่อที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า --

หวังว่าอย่างน้อยเมื่อเราเห็นแผนการบริหารราชการแผ่นดิน จะมีความชัดเจนในเรื่องเหล่านี้มากยิ่งขึ้น มิฉะนั้นบทบัญญัติที่เขียนเอาไว้ในรัฐธรรมนูญเสมือนเป็นเจตนารมณ์ของประเทศในการขับเคลื่อนทิศทางของนโยบายนั้นจะไม่มีความหมายครับ เพราะรัฐบาลทุกชุดเลยครับจะเขียนได้กว้าง ๆ ว่ามีนโยบายในเรื่องนั้น เรื่องนี้แล้วแต่ไม่สามารถบอกได้ว่าจะดำเนินการในระยะเวลาใดคือสำเร็จเมื่อไร เงื่อนเวลาในนโยบายฉบับนี้มีอยู่เรื่องเดียวก็คือ ท่านบอกว่าในหมวด ๑ ท่านจะเริ่มดำเนินการในปีแรก ไม่ได้บอกด้วยจะเสร็จเมื่อไรนะครับ นี่ก็คือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องของรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ ๒ ครับ ก็คงจะต้องสอบถามทางรัฐบาลด้วยก็คือว่าเที่ยวนี้รัฐบาลไม่มีบัญชีร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาในการแถลงตามมาตรา ๑๗๖ ตามมาตรา ๑๔๕ คือพระราชบัญญัติที่จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านทำบัญชีมาเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญว่าบังคับให้ตราขึ้น แต่ไม่ได้เขียนกฎหมายที่จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ความสำคัญของมันคงมีอยู่ ๒ ด้านครับ

ด้านที่ ๑ ก็คือว่าอันนั้นเป็นการให้สิทธิรัฐบาลว่าถ้ารัฐบาลอยากจะตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดินปรากฏว่าสภาไม่เห็นชอบ รัฐธรรมนูญก็ให้สิทธิรัฐบาลไว้ว่า ถ้าระบุเอาไว้ในนโยบายว่าเป็นเรื่องสำคัญสามารถให้มีการประชุมร่วมเพื่อที่จะผ่านกฎหมายฉบับนั้นได้ ผมสันนิษฐานว่าทางรัฐบาลก็คงจะสละสิทธิในเรื่องนี้คือไม่ใช้บัญญัติตามมาตรา ๑๔๕ ก็แน่นอนครับอันนี้ก็เป็นดุลยพินิจของทางฝ่ายรัฐบาล แต่อีกด้านหนึ่งมันก็น่าเสียดายครับ น่าเสียดายเพราะว่าการระบุกฎหมายตามมาตรา ๑๔๕ มันเป็นวิธีการที่จะให้รัฐบาลได้แสดงเจตจำนงอย่างชัดแจ้งในการจัดลำดับความสำคัญของการบริหารประเทศ เพราะถ้าวันนี้รัฐบาลระบุมาว่าฉบับไหนบ้างที่จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน พวกกระผมในฐานะตัวแทนของประชาชนก็จะทราบทันทีว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับเรื่องนั้น ให้น้ำหนักกับเรื่องนี้ คงเห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ คงเห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็กราบเรียนติงเอาไว้เป็นข้อสังเกตแรกในเชิงเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในกระบวนการที่เรากำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้

สำหรับข้อสังเกตข้อที่ ๒ ครับในภาพรวม ผมกราบเรียนว่ารัฐบาลชุดนี้เกิดขึ้นหลังวิกฤติทางการเมืองซึ่งส่งผลต่อความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศ ทำให้ความคาดหวังของคนไทยทั้งประเทศว่าเรามามีรัฐบาลจากการเลือกตั้ง มีนายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนแล้วนี่ปัญหาต่าง ๆ จะแก้ไขได้ เขาคาดหวังว่ากระบวนการประชาธิปไตยจะเป็นกระบวนการที่ศักดิ์สิทธิ์ในแง่ของการเอาเจตจำนงของเขานำมาสู่นโยบายในทางปฏิบัติ ถ้าพูดกันง่าย ๆ ก็คือว่าคาดหวังที่จะเห็นว่าวันที่พวกเราทุกคนไปพบประชาชนแล้วก็ขอคะแนนเสียง โดยบอกกับพี่น้องประชาชนว่าจะดำเนินการเรื่องนั้น จะดำเนินการเรื่องนี้ วันนี้คือวันที่เขาจะตรวจสอบว่าตกลงจะทำหรือไม่ กระผมกราบเรียนว่าในช่วงของการหาเสียงนั้น ผมเองเดินสายไปหลายเวที ไม่เพียงแต่แสดงเจตจำนงว่าถ้าพรรคประชาธิปัตย์มีโอกาสบริหารประเทศจะดำเนินการอย่างไรบ้าง แต่ได้ไปร่วมในเวทีของการหาเสียงที่จัดขึ้นให้ทุกพรรคไปแสดงวิสัยทัศน์ บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีท่านปฏิเสธที่จะไปร่วมในเวทีต่าง ๆ กระผมจึงไม่มีโอกาสได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้แสดงวิสัยทัศน์หรือตอบข้อซักถามในเวทีเหล่านั้นด้วยตัวของท่านเอง ผมมีโอกาสก็เพียงแต่ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีมิ่งขวัญ แต่สำหรับพรรคการเมืองอื่น ๆ หัวหน้าพรรคหรือผู้แทนพรรคนั้นไปกันหลายเวที สิ่งที่ผมตั้งเป็นข้อสังเกตก็คือว่าหลายนโยบายที่พูดกันนะครับ โดยเฉพาะเวลาพูดแล้วถูกซักถามว่าทำจริงใช่ไหม เอาจริงใช่ไหม มันหายไปครับ----------

ก็อยากจะสอบถามว่าที่หายไปเป็นเพราะว่าพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลด้วยกันเองไม่เห็นพ้องหรืออย่างไร ผมยกตัวอย่างว่าบางพรรคชูประเด็นเรื่องการปลูกป่าใช้หนี้ ซึ่งเป็นนโยบายที่ได้รับการขานรับสำหรับคนที่เป็นหนี้ สำหรับคนที่ต้องการที่จะแก้ปัญหาโลกร้อน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แต่วันนี้เมื่อร่วมอยู่ในรัฐบาล นโยบายนี้ก็ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจน บางพรรคบอกว่าจะมีการดำเนินการในเรื่องของการปรับปรุงระบบโครงสร้างภาษีหรือสร้างระบบในเรื่องของสิทธิประโยชน์บางเรื่อง ยกตัวอย่าง ขอประทานโทษใช้คำภาษาอังกฤษเพราะเขาใช้ไว้คือเบบี้ บอล (Baby ball) วันนี้ก็ไม่ปรากฏอยู่ครับ เป็นแผนการซึ่งเคยไปขอคะแนนเสียงจากพี่น้องประชาชน แต่ไม่ปรากฏอยู่บางพรรคการเมืองไปไกลถึงขนาดที่จะจัดรัฐสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อย่างทั่วถึงก็ไม่ปรากฏอยู่ในนโยบายฉบับนี้ แม้แต่พรรคแกนนำซึ่งชูประเด็นว่าเพิ่มรายได้ ๔ เท่า ลดรายจ่าย ๔ เท่า อาจจะมีบางเรื่องเกี่ยวข้อง แต่ก็ไม่ได้มีการยืนยันผูกมัดว่านี่คือเป้าหมายของนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ที่ตั้งข้อสังเกตนี้ก็เพื่อจะติงเอาไว้ครับว่ากระผมไม่อยากจะให้ภาพลักษณ์ของการเมืองและนักการเมืองเป็นว่าเวลาหาเสียงพูดอะไรก็ได้ เมื่อได้คะแนนเสียงแล้ว เป็นรัฐบาลแล้วจะทำหรือไม่ทำก็ได้ สิ่งที่กระผมเห็นก็คือว่านโยบายที่เขียนมาโดยรวมนั้นเป็นนโยบายที่พูดได้เต็มปากเต็มคำจากคนที่ติดตามนักการเมืองของทุกพรรคด้วยกันมาว่ามีส่วนร่วมในการกำหนดอย่างชัดเจน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการเลือกตั้งมีค่อนข้างน้อยครับ ถ้าไม่นับในหมวด ๑ ที่เป็นนโยบายเร่งด่วนแล้ว แทบจะกล่าวได้ว่านโยบายทุกหมวดที่ท่านเขียนเป็นการเขียนล้อตามรัฐธรรมนูญบ้าง เป็นการเขียนล้อตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติบ้าง แม้กระทั่งเมื่อสักครู่ในช่วงที่ท่านนายกรัฐมนตรีอ่านนโยบาย ผมก็สังเกตเห็นว่าศัพท์แสงหลายอย่างอาจจะไม่เป็นที่คุ้นเคยนัก เพราะมันไม่ใช่ภาษาของท่านนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีชุดนี้ที่มักจะใช้กันเวลาพูดถึงนโยบายกับประชาชน ความกังวลที่ตามมาก็คือว่า นอกจากเรื่องต่าง ๆ ที่หายไปอยู่ตรงไหนก็คือเรื่องที่เขียนอยู่ตั้งแต่หมวด ๒ เป็นต้นไป ซึ่งต้องยอมรับว่าเขียนไปนี่คงน้อยคนที่จะไม่เห็นด้วย สร้างความสมานฉันท์ ทำเศรษฐกิจให้ดี สร้างโอกาสทางการศึกษา ปราบปรามยาเสพติด แต่ถ้าเป็นการเขียนเพียงเพื่อล้อตามถ้อยคำซึ่งฝ่ายต่าง ๆ เขาจัดมาให้ เราก็ย่อมมีความชอบ

ที่สงสัยว่าจะดำเนินการด้วยความจริงจังมากน้อยแค่ไหน แต่ในส่วนของนโยบายเร่งด่วนนั้น ก็ต้องกราบเรียนว่าตรงนี้ยอมรับครับว่าอย่างน้อยที่สุดก็มีความชัดเจนว่าพรรคแกนนำได้ยืนยันว่าทิศทางบางส่วนของรัฐบาลชุดนี้คือการเป็นทายาทของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีทักษิณ โครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกองทุนหมู่บ้านเอสเอ็มแอล ธนาคารประชาชนหรือเรื่องอื่น ๆ นั้นก็คงต้องการที่จะแสดงให้ชัดครับว่ารัฐบาลนี้เป็นทายาทของรัฐบาลทักษิณจริง ๆ และจะสานเรื่องเหล่านี้ต่อ ซึ่งกระผมก็จะมีข้อสังเกตต่อไปเมื่อลงไปสู่ประเด็นของการอภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไป ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้งหมดที่เป็นข้อสังเกตรวมก็เพื่อจะตั้งโจทย์ใหญ่ว่าถ้าที่มาลักษณะการเขียนการให้ความสำคัญของนโยบายเป็นอย่างนี้จุดที่จะเป็นบททดสอบความสำเร็จ ความล้มเหลวของรัฐบาลชุดนี้ก็คือว่าท่านจะทำเพื่อใคร คำถามใหญ่ที่สุดในทุกเรื่องจากนี้ไปหลังจากวันนี้ก็คือว่าท่านจะทำเพื่อใครทำเพื่อพี่น้องประชาชนที่มอบคะแนนเสียงมาบนความเข้าใจว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านทั้งหลายได้ไปพูดไว้ หรือทำเพื่อแก้ปัญหาในอดีตของตัวเองบ้าง ทำเพื่อกลุ่มตนพวกพ้อง พรรคพวกบ้าง ตรงนี้จะเป็นหัวใจสำคัญในการติดตามตรวจสอบและประเมินนโยบายและการบริหารราชการแผ่นดินของพวกเราในฐานะฝ่ายค้าน ผมกราบเรียนเสียเลยครับว่าขอให้ท่านประธาน----------

ท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐบาลมั่นใจว่าพรรคฝ่ายค้านจะติดตามตรวจสอบบนหลักเกณฑ์บนกรอบความคิดที่กระผมได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่ อย่าห่วงเลยครับ ในระบบรัฐสภาไม่มีฝ่ายค้านชุดไหนล้มรัฐบาลได้ เพราะในระบบรัฐสภา รัฐบาลมีเสียงข้างมาก รัฐบาลจะล้มก็ด้วยเสียงของรัฐบาลเองที่ไม่เป็นเอกภาพ และในอดีตการล้มลงของรัฐบาลจากเสียงที่ไม่เป็นเอกภาพเกิดจากเงื่อนไขการกระทำที่มาจากรัฐบาลเอง ดังนั้นมั่นใจเถอะครับตั้งแต่วันนี้ ตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไปที่พวกกระผมทำหน้าที่ ถ้าท่านทำหน้าที่อย่างดีมีประสิทธิภาพ ทำงานเพื่อพี่น้องประชาชน พวกเราจะสนับสนุน แต่เราจะไม่สนับสนุนการกระทำใด ๆ ซึ่งขัดต่อผลประโยชน์ส่วนรวม เป็นการแสวงหาผลประโยชน์เพื่อพวกพ้องหรือทำลายระบบสถาบันอันดีงามที่มีอยู่ในประเทศไทย ตรงนี้คือกรอบที่เราจะใช้ในการทำงานร่วมกันต่อไป กระผมขอเข้าสู่เนื้อของนโยบายในแต่ละด้านครับ ขอเริ่มต้นจากเรื่องที่ผมและพรรคประชาธิปัตย์เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดคือนโยบายเรื่องการศึกษา กราบเรียนตรง ๆ ว่ารู้สึกผิดหวังว่าก่อนหน้านี้ในช่วงแรก ๆ ของการร่างนโยบายรัฐบาลหรือบุคคลในรัฐบาลได้บอกว่าจะนำเรื่องนี้เป็น ๑ ในนโยบายเร่งด่วน แต่ว่านโยบายที่ท่านแถลงมาแล้วก็กำหนดเงื่อนเวลาในเรื่องของการดำเนินการในปีแรกนั้นไม่มีเรื่องการศึกษาครับ ที่กระผมผิดหวังเพราะว่าผมถือว่าเรื่องการศึกษานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดแล้วเป็นสิ่งที่เราจะทำประโยชน์ให้กับอนาคตของประเทศชาติบ้านเมืองได้มากที่สุด กระผมเข้าใจดีว่านโยบายการศึกษานี่มันไม่มีทางทำแล้วเห็นผลในระยะสั้น แต่ไม่ได้หมายความว่ามันไม่เร่งด่วนครับ ตรงกันข้ามท่านต้องถือเรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะรู้ว่าถึงท่านเริ่มต้นในปีแรกกว่าจะเห็นผลอาจจะเป็นในปีที่ ๑๐ ปีที่ ๑๑ ปีที่ ๑๒ ก็ได้ แต่ยิ่งเริ่มช้าเท่าไรผลของนโยบายการศึกษาที่ดีก็ยิ่งช้าไปเท่านั้น สังคมก็จะมีความอ่อนแอหรือขาดความเข้มแข็งไปเท่านั้น ฉะนั้นก็กราบเรียนว่า ๑. เราผิดหวังที่มันไม่อยู่ในนโยบายเร่งด่วนประการที่ ๒ ก็คือว่าต้องยอมรับว่าในบรรดาการบริหารราชการแผ่นดินในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาลของพรรคไทยรักไทยนั้นหลายเรื่องอาจจะมีคำชื่นชมหรือการพูดถึงการประสบความสำเร็จของการบริหาร แต่เรื่องซึ่งเป็นปัญหาหลักและมีการประเมินครั้งใดก็บอกว่าเป็นปัญหาของรัฐบาลพรรคไทยรักไทยก็คือเรื่อง การศึกษา ๕–๖ ปีที่ทำให้การปฏิรูปการศึกษารอบที่แล้ว

ไม่บรรลุผล วันนี้จึงเป็นเรื่องใหญ่เรื่องเร่งด่วน เรื่องสำคัญที่ผมอยากให้รัฐบาลใส่ใจ และสิ่งสำคัญที่สุดก็คือว่านโยบายการศึกษาจะไม่มีทางประสบความสำเร็จ ถ้าคิดว่าเรื่องการศึกษานั้นแก้ไขได้ด้วยเงิน และการตลาด เพราะเรื่องของการสร้างคน สร้างอนาคตลูกหลานของเรามันละเอียดอ่อน มันต้องการความเข้าใจ มันต้องการความเอาใจใส่มากกว่าการใช้เงินหรือการใช้การตลาด วันนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานถึงนโยบายการศึกษาใน ๒ แง่มุมใหญ่ซึ่งกระผมเป็นห่วง

เรื่องแรกคือโอกาสทางการศึกษา เริ่มต้นจากตรงนี้ก่อน เรื่องนี้รัฐบาลต้องทำไม่ใช่ตามหมวดแนวนโยบายแห่งรัฐนะครับ เรื่องนี้รัฐบาลต้องทำตามหมวดในเรื่องของสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยเฉพาะสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา บทบัญญัติที่บัญญัติเอาไว้ก็คือ มาตรา ๔๙ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เหมือนกับบทบัญญัติ มาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว พูดง่าย ๆ เรื่องนี้คือเรื่องเรียนฟรี ------

เรื่องเรียนฟรีเป็นเรื่องที่รัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วและกฎหมายบังคับให้เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการกำหนดว่าจะมีการเรียนฟรีตั้งแต่ประถมจนถึงมัธยมปลายก็คือเป็นเวลา ๑๒ ปี ข้อเท็จจริงที่ปรากฏช่วงที่พวกกระผมไปพบกับประชาชนในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาปฏิเสธไม่ได้เลยครับว่าเดินเข้าไปที่ไหน โรงเรียนไหนทุกคนต่อว่าหมดว่าการเรียนฟรีไม่จริง แม้แต่ในโรงเรียนรัฐ เพราะว่าการเรียนฟรีถูกตีความเพียงแค่ว่าไม่เก็บค่าเล่าเรียน แต่โดยสภาพข้อเท็จจริงก็คือรัฐบาลไม่จัดงบประมาณไปให้เพียงพอกับการเรียนฟรี ก็จะต้องไปดำเนินการเก็บเงินจากผู้ปกครองนั่นแหละ แล้วก็ไม่ใช่เก็บตามความสมัครใจหรอกครับทุกคนก็ยอมรับว่ามันเชิงบังคับ สุดท้ายมันก็ไม่ใช่การเรียนฟรีจริง เพราะมันมีค่าใช้จ่ายที่แฝงอยู่จะเรียกว่าอะไรก็แล้วแต่ ผมกราบเรียนว่าเมื่อนโยบายของรัฐบาลบอกว่า วันนี้การศึกษาจะดำเนินการให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ๑๒ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ขอให้เป็นการเรียนฟรีจริง พวกกระผมเห็นว่าเรื่องนี้เร่งด่วน เพราะเรื่องนี้นี่มันเป็นเจตนารมณ์ร่วมกันของคนทั้งประเทศมาหลายปี ๕-๖ ปีแล้ว จากวันนี้ไปจนถึงวันเปิดเทอมใหม่ไม่ถึง ๙๙ วันใกล้เคียง เราเชื่อว่าทำได้และขอให้รัฐบาลทำ ๑๗ พฤษภาคม ที่จะเปิดเทอมนี่เราอยากจะเห็นสิทธิของลูกหลานของเราตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นจริง นั่นคือการเรียนฟรีจริงไม่มีค่าใช้จ่ายแอบแฝง กระผมกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งขอให้เริ่มดำเนินการทำเร่งด่วน เสร็จจากการแถลงนโยบายอยากให้ท่านสำรวจไปเลยครับว่าค่าใช้จ่ายแฝงทั้งหมดและภาระของผู้ปกครองนี่มีเท่าไร แล้วใน ๙๐ กว่าวันข้างหน้านี่ครับ จัดงบประมาณให้พอ รัฐบาลมีความคิดในการกระตุ้นเศรษฐกิจอยู่แล้วและรัฐบาลก็มีเสียงข้างมากพอที่จะผ่านงบประมาณกลางปี ถ้าท่านจะจัดงบประมาณกลางปีมาเพื่อให้ลูกหลานเราได้เรียนฟรีจริงในเดือนพฤษภาคมนี้นะครับ ผมยืนยันตรงนี้เลยครับ ฝ่ายค้านจะยกมือให้ ขอให้จัดมา นั่นคือประเด็นแรกที่อยากจะกราบเรียนในเรื่องของโอกาสทางการศึกษา

ประการที่ ๒ ครับ เรื่องโอกาสทางการศึกษานั้นก็แปลกใจอยู่ว่าในขณะที่รัฐธรรมนูญเขียนว่าเรียนฟรีไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี และในช่วงที่พวกเราไปพบปะประชาชน

ทุกพรรค ไม่มีพูดต่ำกว่า ๑๒ ปีล่ะครับ ประถม มัธยมนี่พูดอยู่แล้ว อนุบาลก็พูดกันทุกพรรค มีบางพรรคไปไกลถึงมหาวิทยาลัย แต่ทำไมวันนี้รัฐบาลเขียนนโยบายมาไม่ใช้คำว่า อย่างน้อย ๑๒ ปี แต่จำกัดไว้ที่ ๑๒ ปี อยากให้ทบทวนครับ ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ ทำเรื่องนี้สำหรับอนาคตของลูกหลาน สำหรับความเข้มแข็งของบ้านเมืองของเรา ผมกังวลว่าที่ท่านจำกัดอยู่ ๑๒ ปีนี่กำลังเป็นกรอบที่จะมาสร้างปัญหาให้กับตัวท่านเอง เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไปให้สัมภาษณ์แล้วว่าเมื่อจำกัดอยู่ ๑๒ ปี แต่มีความประสงค์อยากจะให้เด็กอนุบาล ก็เลยอยากจะขอทบทวนว่าที่เรียนฟรี ตั้งต้นกันไว้ที่ประถมจนจบมัธยมปลายนี่จะขอเปลี่ยนเป็นอนุบาลถึง ม. ต้น ความจริงเรื่องนี้ไม่น่าจะมาสร้างปัญหาและความสับสนในขณะนี้เลยครับ เพราะเรื่องนี้นี่มันเคยเกิดขึ้นแล้ว มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการอยู่ท่านหนึ่งไปนั่งอยู่ประมาณ ๓ เดือน ไปจุดประเด็นนี้ขึ้นมาแล้วก็สร้างปัญหาอย่างนี้ครับ รัฐมนตรีท่านนั้นก็คือ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร และหลังจากนั้นมาปมปัญหานี้ก็เลยยังเป็นปมปัญหาที่ค้างอยู่ ผมก็สันนิษฐานว่าท่านเอาเรื่องนี้มาพูดต่อ แต่วันนี้บ้านเมืองเดินมาไกลกว่าที่จะกลับกลับไปสู่ตรงนั้นครับ ----

ถ้าท่านอยากจะให้การศึกษาอนุบาลฟรีกรุณาทำเป็น ๑๔ ปี หรือ ๑๕ ปีเถอะครับ ทบทวนตรงนี้เสียว่าไม่ใช่ ๑๒ ปี แต่อย่างน้อย ๑๒ ปี เพราะรัฐธรรมนูญก็บัญญัติเอาไว้อย่างนั้นอยู่แล้ว และถ้าท่านไปทำอย่างที่ท่านพูดคือให้จบที่ ม. ต้นนี่ครับ มันจะเป็นเรื่องอันตรายอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาของเราในอนาคต เพราะนั่นหมายความว่า ม. ปลายไม่ฟรี ม. ปลายเป็นจุดที่ล่อแหลมที่สุดครับ เพราะ ม. ปลายคือวัยเด็กที่สามารถเริ่มต้นทำงานได้ เสี่ยงที่สุดต่อการที่จะถูกแรงกดดันทางเศรษฐกิจและครอบครัวให้ไปหางานทำแล้วออกจากโรงเรียน เพราะถ้าอยู่ในโรงเรียนไม่เรียนฟรี นอกจากจะหารายได้ให้ครอบครัวไม่ได้แล้วยังเป็นภาระของครอบครัวด้วย ขอให้ทบทวนเรื่องนี้ครับ ถ้า ๒-๓ วันนี้ทบทวนตัดสินใจใหม่ได้ประกาศเลย พวกกระผมจะมีความสบายใจมากว่าเด็ก ม. ปลายจะได้เรียนฟรีตามแนวทางที่เราทำกันมาและจะไม่มีการทบทวนเรื่องนี้

ถัดมาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ก็คือว่า ท่านก็พูดถึงเรื่องโอกาสของเยาวชนผ่านกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ ในอนาคต ตรงนี้ก็สำคัญอีกครับ เพราะกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีอยู่ในขณะนี้มีอยู่กองทุนเดียวที่มีกฎหมายรองรับเรียบร้อยแล้วงานได้ คือกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เรียกสั้น ๆ ว่า กยศ. แนวคิดเกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีชวน กฎหมายมาเสร็จในสมัยรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีบรรหารกองทุนนี้ให้เงินกู้ยืม แก่เด็กนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน ให้ตั้งแต่ ม. ปลายขึ้นไปจนจบปริญญา และให้กู้ไม่ใช่เฉพาะค่าเล่าเรียนครับ แต่ค่ากินอยู่ด้วย แต่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณอยากจะตั้งกองทุนกู้ยืมขึ้นมาอีกกองทุนหนึ่ง เรียกสั้น ๆ ว่า กรอ. หรือกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต ความต่างก็คือ กรอ. บอกว่านอกจากจะให้เด็กที่ยากจนแล้วให้เด็กทุกคน เฉพาะที่เข้ามหาวิทยาลัย และความต่างอีกประการหนึ่งก็คือให้เฉพาะค่าหน่วยกิต คือค่าเล่าเรียนไม่ให้ค่ากินอยู่ สุดท้ายรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์ก็จับ ๒ กองทุนนี้มารวมกัน และแน่นอนก็ต้องใช้ กยศ. เป็นหลักเพราะ กยศ. มีกฎหมายรองรับอยู่ กระผมก็กราบเรียนท่านประธานว่าท่านรัฐมนตรีอย่าติดยึดกับเรื่องชื่อหรือว่าใครเป็นคนเริ่มต้นอะไรไว้ครับ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา กยศ. นี่ใช้เป็นฐานเถอะครับเพราะมีกฎหมายรองรับอยู่แล้วอยากจะปรับเปลี่ยน

วิธีการบริหารในเรื่องการกู้เงิน เงื่อนไขการกู้ การชำระเงิน ใช้กองทุนนี้ได้ อยากจะขยายให้ทุกคนได้กู้ กระผมก็ไม่ขัดข้อง เพียงแต่อย่าไปตัดเงินในส่วนที่เป็นเงินกู้สำหรับค่ากินอยู่เพราะเด็กที่เข้าในมหาวิทยาลัยนะครับ มันไม่ใช่เฉพาะค่าหน่วยกิตหรอกครับที่เป็นภาระของเขาส่วนใหญ่จากบ้านอยู่หอต้องหาที่อยู่ ต้องกินอยู่ ถ้าโชคดีก็อาจจะมีงานทำซึ่งสามารถทำให้ไม่กระทบกับการเรียนของตัวเอง เพราะฉะนั้นอย่ายึดติดกับ กรอ. ครับ จะเรียกชื่อกองทุน กยศ. เปลี่ยนชื่อกระผมก็ไม่ขัดข้อง จะให้ทุกคนกู้ก็ไม่ขัดข้อง แต่ขอให้เด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนได้กู้และมีค่ากินอยู่ต่อเนื่องต่อไป อันนี้เพื่อทำความเข้าใจว่าเรื่องของโอกาสทางการศึกษานั้น นโยบายที่เขียนอยู่และสิ่งที่ท่านให้สัมภาษณ์นี่ยังสร้างความวิตกกังวลให้กับพวกเรา

อีกเรื่องหนึ่งสั้น ๆ ครับ ก็คือเรื่องทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศนั้น กระผมทราบดีว่ามันเคยมีโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนนะครับ ซึ่งก็กราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วก็สามารถดำเนินการต่อได้ และขอให้ทำอย่างที่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์ก็คือว่าจัดเป็นเรื่องงบประมาณให้เรียบร้อยครับ อย่าไปผูกนี้ติดกับเรื่องหวยบนดิน ทำให้เป็นเรื่องของกระทรวงศึกษาเสีย แล้วก็ไปทบทวนปัญหาในอดีตที่ผ่านมาว่าที่เด็กไปแล้วในที่สุดกลับมา ----------

หรือในกรณีที่เลวร้ายกว่านั้นก็คือมีปัญหาเพราะปรับตัวไม่ได้ ทำอย่างไร ไม่เพียงแต่จัดเงิน แต่จัดระบบการดูแลคัดเลือกเด็ก และเข้าไปช่วยดูแลว่าเด็กสามารถปรับตัวได้ เรียนได้ เวลากระผมเดินทางไปต่างประเทศก็จะขอเยี่ยมเด็กที่ไปในโครงการเหล่านี้เสมอเพื่อให้กำลังใจครับ และผมคิดว่าการจัดระบบการดูแลในหลายประเทศจะยังเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น นี่คือเรื่องของโอกาสทางการศึกษา

อีกเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวกับการศึกษาก็คือเรื่องคุณภาพ ตรงนี้สิ่งที่กระผมกราบเรียนไว้เป็นข้อสังเกตก็คือว่า การเขียนเรื่องของคุณภาพการศึกษา เขียนไว้ในเชิงนามธรรม แต่ว่าจะเกิดขึ้นได้หรือไม่นั้นก็คงต้องไปดูทั้งในเรื่องของคุณภาพเด็ก ซึ่งก็ขอเสนอว่าท่านคงต้องประสานงานกับกระทรวงอื่น ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อให้พัฒนาการของเด็กตั้งแต่เด็กเล็กโดยเฉพาะในเรื่องโภชนาการ เรื่องสมอง ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างครบถ้วน แต่ว่าส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องครูครับ นโยบายฉบับนี้ในข้อ ๒.๑ นโยบายการศึกษา เขียนเรื่องครูน้อยมาก ไม่ได้แสดงออกว่าได้รับรู้ถึงปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนที่เกิดขึ้นจากปัญหาการกระจายครูว่าจะแก้ไขอย่างไร ไม่ได้มีการพูดถึงว่าจะทำอย่างไรให้ครูของเรานั้นสามารถที่จะมีโอกาสได้รับการอบรมเพื่อปรับปรุงทักษะต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในเรื่องของคุณภาพการศึกษา และกระผมฝากไว้เลยครับ นโยบายหนึ่งซึ่งพวกกระผมพูดมากแล้วไปที่ไหนก็เป็นที่พึงพอใจของเพื่อนข้าราชการครู ก็คือขอให้ท่านไปทบทวนภาระงานของครู โดยเฉพาะงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนขณะนี้เยอะมาก จะเป็นงานธุรการ งานบริหาร งานรอรับการประเมินงานสังคม งานมวลชนต่าง ๆ กระผมใช้นโยบายสั้น ๆ ว่าควรจะมีนโยบายคืนครูให้นักเรียน ขอความกรุณารับข้อเสนอนี้ไปนะครับ เพราะว่าไม่ได้เขียนปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในนโยบายการศึกษา ถ้ารับไปกระผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับเรื่องของคุณภาพการศึกษา ซึ่งในส่วนดีก็มีนะครับ เรื่องหลักสูตรได้เขียนเอาไว้แล้ว แล้วก็เรื่องของการขยายบทบาทขององค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะองค์กรทางด้านการบริหารจัดการองค์ความรู้ก็ดี เรื่องพิพิธภัณฑ์ เรื่องศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ เรื่องเหล่านี้ซึ่งเริ่มต้นมาดีนะครับ ขอให้ขยายแล้วก็ขอให้เด็กส่วนใหญ่ได้เข้าถึง สังคมส่วนใหญ่ได้เข้าถึง

ก็จะเป็นประโยชน์ แต่ว่าเรื่องของครูนั้นขอความกรุณาว่าคงต้องให้ความสำคัญมากกว่าที่มองเห็นอยู่ในนโยบายที่แถลง

สุดท้ายเรื่องการศึกษาครับ ก็คือเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่นเดียวกันเทคโนโลยีสารสนเทศท่านก็เขียนเอาไว้ชัดเจนว่า จะจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอนให้โรงเรียนอย่างทั่วถึงซึ่งเป็นเรื่องที่จำเป็น ปัจจุบันเด็กนักเรียนยังขาดแคลนเรื่องของอุปกรณ์เรื่องคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศค่อนข้างมาก ถ้าดูสัดส่วนมีตัวเลขที่บอกว่ามีคอมพิวเตอร์ ๑ เครื่อง เด็กใช้กันถึง ๔๐ คน ควรจะลดลงมาอย่างน้อยในระยะของรัฐบาลนี้ให้เหลือสัก ๑๐ คนต่อ ๑ เครื่องเพราะฉะนั้นนโยบายแนวคิดเรื่องของการจัดหาคอมพิวเตอร์นั้นพวกกระผมสนับสนุนยิ่งไปดูนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศที่พูดถึงการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง พวกกระผมก็สนับสนุนเช่นเดียวกัน แต่ที่เป็นห่วงคือคำสัมภาษณ์ของท่านรัฐมนตรีเวลาท่านรัฐมนตรีสัมภาษณ์ท่านไม่พูดเรื่องการจัดคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียน ท่านพยายามจะไปพูดเหมือนกับที่อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณพูดคือจัดคอมพิวเตอร์ให้เด็กความแตกต่างง่ายนิดเดียว ท่านประธานหลับตานึกภาพสำหรับพวกกระผมนี่ความขาดแคลนคอมพิวเตอร์ ถ้าวันนี้กระทรวงศึกษาธิการเอาใจใส่เดินหน้าเสนอโครงการที่เอาคอมพิวเตอร์เข้าไปในโรงเรียน เข้าไปสู่โรงเรียนเพื่อให้มีเครื่องใช้มากเพียงพอหรือมากขึ้น

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : มีประเด็นอะไรครับ ท่านต้องบอกด้วยนะครับว่าประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ----------

ผมเองต้องขอประทานโทษท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน จริง ๆ ไม่อยากขัดท่านหรอกครับ ฟังดูก็เพลิดเพลินดีแล้ว แต่ผมคิดว่า การเอ่ยชื่อบุคคลที่เขาไม่ได้อยู่ในสภาแห่งนี้แล้วตำหนิเขา ซึ่งตำหนิมาทั้งปียังไม่พออีกหรือครับ ผมอยากจะขอความกรุณาท่านให้ความเป็นธรรมบ้างเถอะครับ การพูดถึงคนอื่นและให้คนอื่นเขาเสียหายโดยเขาตอบโต้ไม่ได้นั้นขอความกรุณาได้งดเถอะครับ ผมได้ฟังท่านพูดหลายคำแล้วครับ ตำหนิท่านทักษิณหลายรอบท่านก็ไม่ได้อยู่ที่นี่ครับ ขอความกรุณาครับ ขอบพระคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับก็เป็นประเด็นในเรื่องของการบริหารแล้วก็เพื่อให้บรรยากาศในการประชุมสภาก็ขออนุญาตท่านหัวหน้าพรรคครับ ก็พอนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ขอความกรุณาท่านนะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงกระผมก็ไม่ได้อยากเอ่ยถึงหรอกครับ แต่ว่าเป็นข้อเท็จจริง เป็นข้อเท็จจริง ผมเอ่ยถึงท่าน ๒ เรื่อง เป็นข้อเท็จจริงทั้ง ๒ เรื่อง

เรื่องแรกก็คือว่า ท่านเป็นรัฐมนตรีที่มาเสนอทบทวนเรื่องของการเรียนฟรีใน ม. ปลาย ผมไม่ได้ตำหนิท่านนะครับ ท่านบอกว่าอยากได้เป็นอนุบาลถึง ม. ต้น ในขณะที่เขาทำมาคือ ประถมถึง ม. ปลาย

เรื่องที่ ๒ ก็คือท่านเป็นคนต้นคิดในเรื่องของการแจกเครื่องคอมพิวเตอร์ให้กับเด็ก จะผิด จะถูก จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยสุดแล้วแต่ ผมเพียงแต่เสนอข้อเท็จจริงแล้วก็กราบเรียนต่อไปครับว่า ความคิดที่กระผมบอกว่าจัดซื้อคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียนจะเป็นประโยชน์ก็คือว่า ถ้าเราสามารถจัดซื้อคอมพิวเตอร์ให้กับโรงเรียนเด็กทุกคนจะมีโอกาสได้ใช้มากขึ้น แล้วในโรงเรียนจะมีความพร้อมอยู่แล้วในการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต และที่สำคัญก็คือว่าถ้าเรามีศูนย์คอมพิวเตอร์ให้เด็กใช้ในโรงเรียนแล้วก็สามารถให้เด็กใช้นอกเวลาเรียนได้หรือแม้กระทั่งวันเสาร์ วันอาทิตย์ได้ จัดระบบการสอดส่องดูแล เราก็จะมีความมั่นใจว่าเด็ก เยาวชนของเรานี้ได้ใช้คอมพิวเตอร์อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดและมีคนที่คอยสอดส่องดูแลด้วย ในทางกลับกันถ้าเราเอาเงินก้อนเดียวกันไปซื้อคอมพิวเตอร์ ๑ ล้านเครื่องเพื่อแจกเด็ก นั่นหมายความว่าเด็กอีกประมาณ ๙ หรือ ๑๐ ล้านคน

ในโรงเรียนที่ไม่ได้รับแจกไปก็เสียโอกาส เด็กที่ได้รับไป ๑ ล้านคน เอากลับไปบ้านก็อาจจะไม่มีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อ และที่สำคัญก็คือว่าการใช้คอมพิวเตอร์ ตรงนั้นก็อาจจะเป็นการใช้ซึ่งไม่มีผู้หลักผู้ใหญ่ที่อาจจะคอยช่วยเหลือดูแล เพราะก็เป็นความกังวลของสังคมอยู่แล้ว พวกเราเป็นผู้แทนไปหาเสียง ไปพบปะประชาชน ผู้ใหญ่กังวลอยู่แล้วว่าเด็กใช้เวลาอยู่กับคอมพิวเตอร์ทั้งวันไม่รู้ว่าเรื่องอะไร อันนี้คือสิ่งซึ่งอยากจะกราบเรียนเพื่อชี้ให้เห็นครับว่า ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีทบทวนนะครับ อย่างที่กระผมกราบเรียนครับอย่าไปยึดติดเรื่องของการตลาด ขอให้ทำเรื่องที่เป็นประโยชน์ตามความเป็นจริงในระยะยาวแล้วพวกกระผมจะสนับสนุนอย่างเต็มที่ครับ ทั้งหมดนี้ก็คือเรื่องของนโยบายการศึกษาที่อยากจะกราบเรียนนะครับ ผมทิ้งประเด็นในเรื่องของสังคมไว้นิดเดียวครับ ที่เกี่ยวข้องไม่ใช่เรื่องการศึกษาโดยตรงกังวลใจนิดหน่อยว่า เหมือนกับที่ความชัดเจนในเรื่องของครูไม่มีในนโยบายการศึกษา นโยบายด้านอื่น ๆ เช่น ด้านสาธารณสุขก็ไม่ได้เขียนในเรื่องของแพทย์หรือบุคลากรทางสาธารณสุขไว้อย่างชัดเจนเท่าไรนัก ยกเว้นกรณีของ อสม. ซึ่งพวกกระผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะเดินหน้ามีค่าตอบแทนให้กับ อสม. อันนี้เป็นเรื่องซึ่งอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลในส่วนของนโยบายการศึกษา

มาที่นโยบายเศรษฐกิจครับ เมื่อเช้านี้ท่านนายกรัฐมนตรีเริ่มต้นอารัมภบทก่อนจะแถลงนโยบายนั้นก็ได้เห็นปัญหาว่า รัฐบาลก็มีความกังวลอยู่กับสิ่งที่ต้องเผชิญในแง่เศรษฐกิจจากนี้ไป พูดถึงปัญหาวิกฤติที่อาจจะเกิดมาจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก พูดถึงปัญหาที่ตกค้างมา พูดถึงความสำคัญในการที่จะทำให้ประเทศของเรานั้นมีขีดความสามารถในการแข่งขัน แต่กระผมก็กราบเรียนครับว่าที่จริงแล้วรัฐบาลนี้ก็มีโอกาสแล้วจังหวะเวลาขณะนี้ สถานการณ์ขณะนี้ก็เป็นโอกาสในหลาย ๆ ด้าน สำหรับรัฐบาลเหมือนกัน

ประการแรกเลยการที่เราหวนกลับคืนสู่รูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่สากลยอมรับ มันเป็นตัวช่วยในเรื่องของความเชื่อมั่นอย่างมหาศาลในตัวอยู่แล้ว ท่านประธานจะเห็นครับว่าบรรดาประเทศต่าง ๆ ทันทีที่เรากลับสู่ระบบนี้ เขาก็จะสามารถดำเนินการหลายอย่างกับเราได้ทันที เช่น สหรัฐอเมริกาก็จะพูดถึงการคืน เรื่องของความช่วยเหลือต่าง ๆ ในยุโรปบรรดาผู้บริหารของประเทศก็จะสามารถเดินทางมาพบปะเข้ามาเยี่ยมเยือนประเทศไทยได้หลังจากที่ถูกห้ามหรือมีข้อห้ามว่างเว้นไปในช่วงที่เป็นการปฏิวัติ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นโอกาสทองที่รัฐบาลต้องฉกฉวยในเรื่องของการสร้างความเชื่อมั่น เพราะสถานการณ์ของการกลับคืนสู่รูปแบบประชาธิปไตยเป็นใจอยู่แล้ว และในบางเรื่องครับแม้ว่าจะเป็นปัญหา เช่น ราคาน้ำมันมันก็มาพร้อม ๆ กับโอกาส เพราะสถานการณ์ราคาน้ำมันในขณะนี้มีผลช่วยฉุดให้ราคาพืชผลดีขึ้นไปโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าใครจะเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นเงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้คือโอกาสที่รัฐบาลควรจะฉกฉวยเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความเชื่อมั่นเป็นเรื่องแรกที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการในทางเศรษฐกิจ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่าขณะนี้มันมี ๒ ประเด็นหลักที่รอคอยรัฐบาลในการสร้างความเชื่อมั่น

เรื่องแรก ก็คือปัญหาที่พี่น้องประชาชนบ่นมากที่สุด คือเรื่องของแพง ท่านนายกรัฐมนตรีก็คงทราบเรื่องนี้ เมื่อวานท่านก็ได้ออกโทรทัศน์พูดถึงเรื่องนี้บ่นไปกับประชาชนด้วยว่ามีปัญหาของแพง ราคาสินค้าต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาตรงนี้ทำลายความรู้สึก ความเชื่อมั่น ความกล้าในการใช้จ่ายเงิน ส่งผลกระทบต่อการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจ รัฐบาลก็แถลงนโยบายไว้เรียบร้อยนะครับ แต่ว่าเขียนกว้าง ๆ ไว้ในข้อ ๑.๔ ว่าจะแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการโดยดูแลเสถียรภาพของค่าเงินบาท ราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เมื่อวานท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ขยายความเล็กน้อย ความคิดท่านเรื่องของเศษสตางค์ การขึ้นราคาที่ไม่เป็นธรรมเพราะขึ้นมากกว่าต้นทุน เนื่องจากมีการปัดเศษแล้วก็บอกว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำลังจะไปดำเนินการเรื่องนี้ ผมก็ทราบว่าจะมีการประชุมกับทางผู้ประกอบการ เพื่อจะดูว่าจะขึ้นราคาสินค้าหรือไม่ขึ้น

ราคาสินค้าอย่างไรให้สะท้อนต้นทุนอย่างเป็นธรรมก็ถูกต้อง แต่มันมีเรื่องซึ่งผมคิดว่ารัฐบาลคงต้องย้อนไปดูตั้งแต่ต้นน้ำให้มากที่สุด คือการตรวจสอบต้นทุนนั้นจะมีต้นทุนตัวหนึ่งซึ่งท่านประธานและพวกเราทุกคนจะทราบในขณะนี้ว่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วแน่นอนนั่นก็คือเรื่องของพลังงาน เพราะฉะนั้นเราจะเห็นครับ ตอนนี้ราคาน้ำมันแก๊สหุงต้มไฟฟ้า ค่าขนส่งมันจะส่งต่อมายังราคาสินค้าหมด และถ้าปัดเศษหรือไม่สามารถไปป้องกันไม่ให้เขาปัดเศษได้ การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้ามันก็จะยิ่งเพิ่มสูงกว่าการเพิ่มขึ้นของต้นทุนเหล่านี้ ประเด็นก็คือว่ารัฐบาลมีความคิดในเรื่องของการจัดการเกี่ยวกับราคาพลังงานอย่างไร เรื่องนี้บังเอิญเป็นเรื่องที่พวกกระผมนี่พูดมากที่สุดในช่วงของการเลือกตั้งและเราเข้าใจดีว่ารัฐบาลเองต้องรณรงค์ให้พี่น้องประชาชนต้องประหยัดพลังงานต้องพยายามที่จะลดการพึ่งพาในแง่ของพลังงานที่นำเข้า รวมไปจนถึงเรื่องของการที่จะต้องระมัดระวังไม่ให้การเข้าไปแทรกแซงกลไกตลาดเป็นไปในทางที่ผิด หรือเป็นอันตรายหรือไม่ยั่งยืน หรือเสียวินัย แต่เราเชื่อว่ามันอยู่ที่มุมมองวิธีการคิดและการจัดการครับวันที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานไปที่กระทรวงแล้วก็ให้สัมภาษณ์ ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ผมยังนึกชมเชยอยู่ในใจว่าการให้สัมภาษณ์ของท่านนั้นดูจะมีความเข้าอกเข้าใจปัญหาของพี่น้องประชาชนมากกว่าคำสัมภาษณ์ของอีกหลาย ๆ ท่าน คือท่านไปถึงวันแรกท่านเข้าใจทันทีเลยว่าเรื่องใหญ่สำหรับชาวบ้าน ----------

ก็คือทำอย่างไรลดราคาแก๊สหุงต้มหรืออย่าให้แก๊สหุงต้มขึ้นราคา รู้ว่าพี่น้องประชาชนเดือดร้อนจากเรื่องนี้ ขณะเดียวกันก็เข้าใจครับ ท่านก็ไม่ผลีผลามที่จะไปบอกว่าท่านจะทำอย่างนั้นอย่างนี้โดยไม่ฟังข้อมูลให้รอบด้านก่อน ผมก็คิดว่าเป็นท่าทีที่เหมาะสม แต่ว่าจากนี้ไปแหละครับคือจุดที่ท่านจะต้องตัดสินใจ ที่ผ่านมาพอรัฐบาลจะดำเนินการในเรื่องนี้มันมักจะมีการทำความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่ารัฐบาลจะต้องไปแทรกแซงกับกลไกตลาดอยู่ตลอดเวลาที่จริงไม่ใช่ครับ อย่างกรณีน้ำมันนี่ครับสิ่งที่เรานำเสนอก็คือว่าลดภาระประชาชน แทนที่ประชาชนที่ใช้น้ำมันบางตัวโดยเฉพาะดีเซล หรือแก๊สโซฮอล์ต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนน้ำมันซึ่งเป็นภาระเพิ่มเติมขึ้นสำหรับประชาชน ในภาวะอย่างนี้รัฐบาลเลิกเก็บเสีย เบนซินเราไม่ว่าเอาเฉพาะดีเซลกับแก๊สโซฮอล์ทำเสีย ตรงนี้ขอให้ท่านรัฐมนตรีไปพิจารณานะครับ และผมยืนยันว่าไม่เป็นการแทรกแซงกลไกตลาดครับ เพราะการแทรกแซงกลไกตลาดเกิดขึ้นวันที่รัฐบาลตัดสินใจไปเก็บเงินเพิ่มจากประชาชนเข้ากองทุนน้ำมัน เพราะนั่นไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกลไกตลาด ถ้าทำตรงนี้นี่ก็จะลดต้นทุนในบางส่วนเพื่อทำให้มันเป็นลูกโซ่ล่ะครับ เราก็หวังว่าตรงนี้จะช่วยลดต้นทุนเรื่องขนส่งลดต้นทุนในเรื่องสินค้าบริการได้ด้วย ที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือว่าในกรณีของแก๊สหุงต้มนั้นรัฐบาลในอดีตได้ถือว่าเป็นสินค้าสำคัญครับ ใช้ในครัวเรือน ใช้ในการทำอาหารล่ะครับหรือใช้สำหรับพ่อค้าแม่ค้าที่อยู่ในตลาดทำข้าวแกงให้กับพวกเราที่ไปแวะกินกันตามถนนหรือในตลาด แก๊สหุงต้มไม่มีทางเป็นสินค้าที่ใช้ฟุ่มเฟือยครับถ้าใช้สำหรับหุงต้มในครัวเรือน ตรงนี้ในอดีตรัฐบาลก็จะชดเชยเรื่องค่าขนส่งแล้วก็จะตรึงราคาไว้ วันนี้กำลังมีการเปลี่ยนแนวความคิดว่าจะต้องลอยตัวให้เป็นไปตามราคาในตลาดโลก กระผมกราบเรียนผ่านไปยังทางรัฐบาลครับว่า ขอให้ตัดสินใจให้ชัด พวกกระผมมีความเห็นว่าแก๊งหุงต้มในขณะนี้ที่ได้มาส่วนใหญ่เป็นแก๊สธรรมชาติของเรา คำว่า เรา คือคนทั้งประเทศครับไม่ใช่รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ต้นทุนของการได้แก๊สธรรมชาติเปลี่ยนมาเป็นแก๊สหุงต้มตัวนี้ไม่ได้สูงไปกว่าราคาที่เราเคยซื้อขายกันล่ะครับก่อนหน้าที่จะมีการบอกเริ่มลอยตัวแล้วก็ขึ้นไปถังละ ๒๐ บาท ผมยืนยันครับว่าวันนี้ควรจะเป็นสิทธิของคนของเราที่ได้ใช้แก๊สของเราในราคาที่ถูก เหมือนกับหลายประเทศที่เขามีน้ำมันเป็นของตัวเอง

เขาไม่คิดขายน้ำมันให้กับคนของเขาในราคาที่ขายให้กับคนอื่น มิฉะนั้นคงไม่เกิดปัญหาอย่างที่การลักลอบน้ำมันเข้ามาจากมาเลเซียหรอกครับ เพราะมาเลเซียก็ใช้น้ำมันขายให้คนของเขาในราคาถูก ตัดสินใจให้เด็ดขาดในเรื่องนี้ครับ ส่วนการจะไปจำกัดการใช้ในรถยนต์หรือในโรงงานตรงนั้นไม่ว่ากันครับ ถ้าเกรงว่าจะทำให้เกิดความไม่เหมาะสมหรือการทำให้เกิดความสิ้นเปลืองหรือไม่พอ ขอให้ดำเนินการในเรื่องนี้ เช่นเดียวกันนะครับทั้งเรื่องน้ำมัน เรื่องแก๊สนี่ พวกเราก็เชื่อว่าสามารถทำเป็นเรื่องเร่งด่วน แล้วก็ถือว่าเป็นของขวัญให้กับพี่น้องประชาชนได้ในโอกาสที่ถือว่าได้นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งกลับมาบริหารประเทศ รวมทั้งเรื่องไฟฟ้าครับ ซึ่งทุกพรรคก็หาเสียงนะครับ ไม่ใช่แค่ว่าจะไม่ขึ้นอย่างที่มีการวางแผนกัน แต่ว่าส่วนลดต่างๆ โดยเฉพาะคนใช้ไฟน้อย คนยากคนจนนั้นก็ขอให้ดำเนินการทั้งหมดเพื่อช่วยให้ผู้บริโภคหรือประชาชนที่จับจ่ายใช้สอยสามารถที่จะลืมตาอ้าปากช่วยเสริมความเชื่อมั่นให้เศรษฐกิจหมุนเวียนได้ ผมขอฝากอีก ๒ เรื่องเท่านั้นครับในเรื่องของความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนของประชาชน ๑. คือเรื่องหนี้สินครับ บังเอิญท่านเขียนเรื่องหนี้สินไว้เฉพาะการพักหนี้ของเกษตรกรรายย่อยและยากจนที่ผ่านกระบวนการจัดทำแผนฟื้นฟูอาชีพ แต่ขณะนี้ปัญหาหนี้สินที่เป็นปัญหาใหญ่เรื่องหนึ่งก็คือ ปัญหาหนี้บัตรเครดิต แล้วก็ถูกซ้ำเติมโดยปัญหาการใช้บังคับ ----------

กฎหมายข้อมูลเครดิต ตรงนี้อยากให้รัฐบาลเร่งเข้าไปช่วยสะสางครับ ว่าทำอย่างไรพี่น้องประชาชนของเราที่มีปัญหาเรื่องหนี้บัตรเครดิตจะได้รับโอกาสในเรื่องของการปรับโครงสร้างหนี้ ในเรื่องการได้รับความเป็นธรรมจากบัตรเครดิต ในเรื่องของการที่ไม่ถูกกฎหมายข้อมูลเครดิตที่ถูกนำไปใช้ในลักษณะที่จำกัด แม้กระทั่งคนที่มีหนี้ค้างเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นปัญหากับการที่จะมีเงินทุนหมุนเวียนในการดำรงชีพ ส่วนสำหรับเกษตรกรนั้นก็คงขอฝากไว้สั้น ๆ อีกเรื่องเดียวก็คือ เรื่องปุ๋ยซึ่งราคาเพิ่มขึ้นรวดเร็วมากจนทำให้พี่น้องประชาชนจำนวนมากที่เป็นเกษตรกรแม้ว่าราคาพืชผลดีก็ยังมีปัญหาอยู่ในเรื่องรายได้ ตรงนี้ครับเป็นเรื่องแรกเรื่องสำคัญที่ผมกราบเรียนว่าอยากเห็นรัฐบาลสร้างความเชื่อมั่นโดยการแก้ปัญหา ท่านนายกรัฐมนตรีหยิบขึ้นมาเป็นเรื่องใหญ่ดีแล้วครับเรื่องของแพงทำให้สำเร็จ ทำในสิ่งที่รัฐบาลทำได้ แล้วผมคิดว่าจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นเป็นฐานที่ดีสำหรับเศรษฐกิจในการที่จะก้าวเดินข้างหน้าต่อไป

เรื่องที่ ๒ ที่เกี่ยวกับความเชื่อมั่นก็คือนโยบายของรัฐบาลครับ ตรงนี้สิ่งที่ยังอยู่ในใจของคนในวงการจำนวนมาก ก็คือนโยบายหลายนโยบายที่ไปสร้างความหวั่นไหวให้กับบรรดานักลงทุนทั้งต่างประเทศ ทั้งในประเทศ กระผมกราบเรียนว่ารัฐบาลก็เข้าใจว่าจะต้องมีการบริหารจัดการในเรื่องเหล่านี้ด้วยความละเอียดอ่อนนะครับ ได้ไปเขียนนโยบายเอาไว้เรื่องแรกเลยที่เป็นเรื่องที่วิพากษ์วิจารณ์กันมากก็คือปัญหาเรื่องของเงินทุนระหว่างประเทศ ก็เขียนเอาไว้ว่าจะไปดูแลในเรื่องของการที่จะกำกับการเคลื่อนย้ายของเงินทุนระยะสั้น ระยะยาวให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่คำถามวันนี้ที่รอคำตอบคือปัญหามาตรการ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ การกันสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องนี้ทุกพรรคพูดตรงกันนะครับ ช่วงหาเสียง บอกว่ายกเลิก ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยืนยันการให้สัมภาษณ์กับสื่อต่างประเทศว่า ๖ พรรคเห็นพ้องต้องกันแล้วก็ส่งให้กระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทยไปดู ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็ไปพบกับธนาคารแห่งประเทศไทยประชุมกันเสร็จเรียบร้อยแต่ยังไม่มีข้อยุติ มีการพูดถึงระยะเวลา ๒ เดือน ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าหมายถึงว่าจะตัดสินเรื่องนี้ภายใน ๒ เดือน หรืออีก ๒ เดือนจะยกเลิกหรืออะไร ประเด็นที่กระผมอยากจะกราบเรียนอยู่ตรงนี้ครับ เมื่อความเชื่อมั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการบริหาร

เศรษฐกิจที่ดี ขอให้ทางกระทรวงการคลังได้สร้างความเชื่อมั่นโดยการแสดงภาวะความเป็นผู้นำที่เหมาะสม เรื่องนี้ถ้าท่านมั่นใจข้อมูลของท่าน ดูข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยแล้วเห็นว่าสมควรที่จะยกเลิก เพราะอย่างที่พวกกระผมพูดไม่ใช่เฉพาะหาเสียงนะครับ พูดตั้งแต่วันที่เขาประกาศใช้ แล้วต่อมาต้องมาผ่อนผันไปเรื่อย ๆ ว่านโยบายนี้มีผลทางจิตวิทยาในเชิงสัญญาณมากกว่าการแก้ไขปัญหาอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งมีวิธีการมาตรการอื่นซึ่งควรจะทำให้ชัดเจนเสีย ยกเลิก แต่ถ้ามีข้อมูลบางอย่างที่ท่านไปพบกับธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นแง่มุมซึ่งท่านคาดไม่ถึงมาก่อน แล้วก็เห็นว่าเหตุผลของธนาคารแห่งประเทศไทยเขาดีกว่าท่านก็ประกาศไปสิครับว่ามันไม่เหมาะสมที่จะยกเลิก แล้วเมื่อสถานการณ์เหมาะสมเมื่อไร จะยกเลิก อย่างนี้ ความเชื่อมั่นจะเกิดขึ้นครับ แต่ถ้าวันนี้แล้วไปอีก ๒ เดือน คนในวงการยังจะต้องกังวลอยู่ตลอดเวลาว่าจะยกเลิกหรือไม่ยกเลิก จะมีมาตรการรองรับอะไร หรือไม่นี้ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียกความเชื่อมั่น ฉกฉวยโอกาสจากที่กระผมกราบเรียนก่อนหน้านี้ว่าเป็นจังหวะเวลาที่รัฐบาลจากการเลือกตั้งสามารถสร้างความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจให้รุดหน้าไปได้ก็อยากจะฝากเรื่องนี้ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับว่า การทำงานในเรื่องอย่างนี้กระผมอยากเห็นปรึกษาหารือภายในเรียบร้อย ปรากฏต่อสาธารณะคือประกาศสร้างความเชื่อมั่นมากกว่าการไปพบปะมีสาธารณะจับจ้องอยู่แล้วออกมาแล้วไม่มีข้อยุติ อันนี้คือเรื่องที่มีความสำคัญมากที่กระผมอยากจะกราบเรียน สืบเนื่องจากเรื่องนี้ก็คือว่าอยากเห็นความชัดเจนด้วยว่า -----

กระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทยจะทำงานกันอย่างไร ประเด็นก็มีอยู่ว่าหลายครั้งพวกเราก็จะมีคำพูดสั้น ๆ แล้วก็ทำให้คนนี่ไขว้เขว เหมือนกับเมื่อสักครู่ผมชี้ให้เห็นว่าคนใช้คำว่า กลไกตลาด เสียจนไม่กล้าไปปรับการส่งเงินเข้ากองทุนน้ำมัน บางทีคนมาพูดเรื่องความอิสระของธนาคารกลาง จนเสมือนกับว่ารัฐบาลหรือกระทรวงการคลังไปยุ่งเกี่ยว ไปเกี่ยวข้องอะไรไม่ได้เลย ไม่ใช่ครับ ผมอยากให้รัฐบาลชุดนี้ยืนยันความเป็นอิสระของธนาคารกลางใน ๒ แง่มุมคือ

๑. ส่วนที่เขากำกับดูแลสถาบันการเงินไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว ไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องสถาบันการเงิน เรื่องการปล่อยสินเชื่อ เรื่องการกำกับดูแล

๒. ไม่ไปทำลายวินัยของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งต้องดูแลปัญหาเงินเฟ้อ เพราะเขาจะกลัวว่าฝ่ายการเมืองอย่างพวกเรานี่ไม่ค่อยสนใจเรื่องเงินเฟ้อกลัวเศรษฐกิจไม่ดี กลัวจะเสียคะแนนเสียง ก็อย่าไปทำ อย่าไปทำให้เสียวินัย แต่ไม่ได้หมายความว่านโยบายการเงินกับนโยบายการคลังจะเป็นอิสระต่อกันได้ เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นเกี่ยวพันกับเรื่อง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ กับเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน ก็คือผมอยากเห็นธนาคารกลางกับกระทรวงการคลังนี่ครับ เมื่อพบปะกันแล้วสามารถแสดงจุดร่วมมาได้ชัดเจนว่าประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจและเป้าหมายทางเศรษฐกิจตรงกันนะ แล้วจะมีการแบ่งหน้าที่ว่านโยบายการเงินจะไปทำอะไร นโยบายการคลังจะไปทำอะไร ตรงนี้ไม่ใช่การแทรกแซงครับ แต่จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นว่ามีการประสานสอดคล้องกันแล้วระหว่างกระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่ใช่ความผิดของท่านรัฐมนตรีหรอกครับ เพราะว่าปัญหานี้เกิดขึ้นมาก่อนท่านเข้ามาอยู่แล้ว เพราะมีการวิพากษ์วิจารณ์โดยกระทรวงการคลังว่าธนาคารแห่งประเทศไทยทำอย่างนั้นอย่างนี้ มีการวิพากษ์วิจารณ์กลับมาจากธนาคารแห่งประเทศไทยว่าแล้วทำไมกระทรวงการคลังไม่ทำอย่างนั้นอย่างนี้ บรรยากาศอย่างนี้ไม่เอื้อต่อความเชื่อมั่นทางการเงินการคลัง ซึ่งท่านรัฐมนตรี และถ้าจำเป็นท่านนายกรัฐมนตรีก็ต้องแสดงภาวะความเป็นผู้นำในการที่จะสร้างความเชื่อมั่น และกติกาในการทำงานกับธนาคารแห่งประเทศไทยให้เกิดความชัดเจนขึ้นครับ นี่คือประเด็นแรกที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจคือความเชื่อมั่น

ประเด็นถัดมาครับ หลักของนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ในการที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจส่วนหนึ่งก็คือเรื่องโครงการขนาดใหญ่ จะสร้างงาน สร้างรายได้ มีการพูดกันเยอะแล้วนะครับ ทั้งรถไฟฟ้า ทั้งรถไฟทั้งที่เป็นความเร็วสูงทั้งที่เป็นรถไฟทางคู่ ก้างปลาชานเมืองไปจนถึงเรื่องของระบบการจัดหาน้ำที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงเรื่องของอุโมงค์ส่งน้ำมูลค่าหลายแสนล้านบาทที่จะผันน้ำเข้ามาสู่ภาคอีสาน รวมไปถึงการพูดถึงการพัฒนาสนามบินที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ ทั้งสุวรรณภูมิและก็ท่าอากาศยานอื่น ๆ กระผมขอกราบเรียนเลยนะครับว่าพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยว่าจะต้องมีการลงทุนขนาดใหญ่ เพราะในช่วงหลายปีที่ผ่านมาโครงสร้างพื้นฐานเราขาดการพัฒนา แต่สิ่งที่อยากจะกราบเรียนก็คือว่าโครงการขนาดใหญ่ที่จะเกิดขึ้นขอให้ปฏิบัติหรือเกิดขึ้นได้จริงภายใต้หลักการของความคุ้มค่าและความโปร่งใสเป็น ๒ หลักสำคัญ ที่ต้องกราบเรียนอย่างนี้เพราะว่ารัฐบาลก่อนหน้านี้เคยมีการพูดถึงโครงการขนาดใหญ่เยอะมากมูลค่ามหาศาลแต่สุดท้ายยังไม่ได้เกิดขึ้นเลยแม้แต่โครงการเดียว เหตุผลสำคัญก็เพราะว่าถ้าเราขยันพูดกันไปทีละโครงการ ๆ พอเรามารวมตัวเลขเหมือนกับที่ข่าวลงในวันนี้ก็จะพบว่ามีภาระหนี้สินที่อาจจะต้องเกิดขึ้นอาจจะเป็นมูลค่าเป็นล้านล้านบาท ภาระหนักก็ไปตกอยู่ที่กระทรวงการคลังอีกว่าจะจัดหาเงินด้วยรูปแบบงบประมาณหรือพันธบัตรหรือจะกู้ยืมในรูปแบบใด ขอให้จัดลำดับความสำคัญครับ เป็นไปไม่ได้เลยครับโครงการที่พูดมาทั้งหมดที่ฟังมา ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาจะเกิดขึ้นได้ในระยะเวลา ๔ ปีข้างหน้า แต่ขอให้จัดลำดับความสำคัญไว้ว่าจะเดินหน้าโครงการไหนก่อนโครงการไหนหลัง ยกตัวอย่างเช่น กรณีรถไฟฟ้า --------

ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็อยากจะเห็น ๑๐ สาย อยากจะเห็นเส้นทางที่ท่านเห็นว่าเหมาะ อยากจะต่อไปยังชานเมือง ผมก็เรียนว่าไม่อยากให้เสียเวลาเรื่องการถกเถียงเรื่องเส้นทาง เพราะมันมีแผนของมันรองรับอยู่มาก่อนหน้านี้แล้ว ส่วนจะต่อขยายไป กระผมไม่ขัดข้อง เพื่อที่คนกรุงเทพฯ และคนชานเมืองจะได้มีรถไฟฟ้าใช้จริงครับ แต่ถ้าเราจะต้องเสียเวลาถกเถียงกันอีกว่าจะขีดเส้นสายสีนั้นใหม่หรือไม่ เกรงว่าในที่สุดกว่าโครงการนี้จะใช้การได้กว่าจะเป็นไปตามคำมั่นที่พวกเราไปพูดกันว่าได้ใช้รถไฟฟ้า ๑๐ สาย บางพรรคบอกด้วยว่า ๑๕ บาทตลอดสายจะเกิดขึ้น มันจะเป็นระยะเวลาที่เนิ่นนานเกินไป ตรงนี้ก็ขอให้มีความชัดเจนนะครับว่าไม่ไปกระทบกับขั้นตอนการทำงานจนเสียเวลาไปมากกว่านี้ หรือเรื่องน้ำมีประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ลุ่มน้ำหรือลำน้ำระหว่างประเทศ มีการศึกษาการผันแม่น้ำโขงมาหลายจุดครับ ก็ขอให้รีบเอามาดูแล้วก็ตัดสินใจแล้วก็เดินหน้า ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ส่วนกรณีของสนามบินนั้นคงต้องถามท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเลยตรง ๆ ว่าในช่วง ๑ ปีกว่า ๆ ที่ผ่านมาหลังจากที่มีการเปิดใช้สนามบินสุวรรณภูมิ มีการเข้าไปประเมินปัญหาความเสียหายของรันเวย์ (Runway) และแท็กซี่ เวย์ (Taxi way) แล้วก็ต้องมีการปิดซ่อมเป็นจุด ๆ ไปทั้งแท็กซี่ เวย์แล้วก็รันเวย์ จะกรุณาเปิดเผยได้ไหมครับว่า ความเสียหายขณะนี้จริง ๆ แล้วเท่าไร และจริงหรือไม่ว่ามีผลทำให้การปิดซ่อมในบางช่วงจะต้องไปใช้สนามบินดอนเมืองเพิ่มขึ้นอีก อยากให้กราบเรียนข้อเท็จจริงนี้ต่อสภาเพื่อพี่น้องประชาชน เพื่อจะได้ช่วยกันคิดต่อว่าแล้วจะพัฒนาสนามบินสุวรรณภูมิในส่วนต่อขยาย หรือจะต้องกลับมาใช้สนามบินดอนเมืองหรืออย่างไร ตรงนี้ก็ขอถือโอกาสทิ้งเป็นประเด็นไว้ให้ช่วยกรุณาชี้แจงด้วย แต่ย้อนกลับมาที่ประเด็นหลักอีกครั้งครับว่าเราไม่ได้ขัดข้องเรื่องโครงการขนาดใหญ่สนับสนุน แต่ขอให้เป็นโครงการที่คุ้มค่าและขอให้ดำเนินการอย่างโปร่งใส กระผมไม่อยากเห็นการพูดถึงโครงการขนาดใหญ่มากมายแล้วก็สุดท้ายพี่น้องประชาชนไม่ได้ใช้ กระผมไม่อยากเห็นสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ในกรณีของโครงการโฮปเวลล์ (Hopewell) ที่ยังเห็นตำตากันอยู่ทุกวันนี้ในขณะนี้ไปเกิดขึ้นกับโครงการในเรื่องการผันน้ำที่อีสานอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลได้ดำเนินการแล้วก็ได้ดำเนินการตามหลักของความคุ้มค่า และความโปร่งใสเพื่อประโยชน์ของ

ประชาชนอย่างแท้จริง การกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลยังมีอีกส่วนหนึ่ง ก็คือส่วนที่สังคมชอบเรียกว่านโยบายประชานิยม ซึ่งตรงนี้ก็จะเน้นมากในฐานะที่เป็นนโยบายเร่งด่วนที่ปรากฏอยู่ในข้อ ๑ ครับ เช่นกรณีกองทุนหมู่บ้านเอสเอ็มแอล ธนาคารประชาชน พักหนี้แล้วก็เรื่องอื่น ๆ ก็ขอกราบเรียนเช่นเดียวกันว่าพรรคประชาธิปัตย์ต้องการที่จะเห็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและการสร้างโอกาสให้กับเศรษฐกิจชุมชนให้กับพี่น้องประชาชน การเข้าถึงเงินทุนก็ดี การจะมีโครงการที่พี่น้องในหมู่บ้านได้ตกลงร่วมกันก็ดีเราสนับสนุน แต่ขอตั้งข้อสังเกตและก็มีข้อเสนอแนะอยู่ ๓ เรื่อง เรื่องแรกก็คือว่าจริงครับจะโครงการอะไรก็แล้วแต่ครับถ้าอัดฉีดเงินลงไป มันแก้ปัญหาเศรษฐกิจเศรษฐกิจเฉพาะหน้าได้ทั้งนั้นนะครับ โครงการจะดีจะเลวอย่างไร ถ้ามีเงินอัดฉีดไปมันก็หมุนเวียนมากขึ้น เศรษฐกิจมันก็ดีขึ้นในระยะสั้น แต่เราอยากจะให้มีการไปประเมินดูว่าตรงไหนที่ทำแล้วไม่ใช่แค่ได้ประโยชน์ระยะสั้น แต่สร้างขีดความสามารถให้กับพี่น้องประชาชนในชุมชนดำเนินการพัฒนารายได้ พัฒนาอาชีพได้ ตรงนั้นทำต่ออย่างเต็มที่ อันนี้ก็จะเป็นเรื่องที่ดี แต่ในอีกหลายจุดซึ่งก็คงไม่มีใครปฏิเสธว่าเงินลงไปแล้วไม่คุ้มค่าเท่าที่ควร เราจะปรับปรุงกันอย่างไร --------

กระผมกราบเรียนว่าจริง ๆ หลักง่ายที่สุดที่อยากจะเห็นรัฐบาลนำเข้ามาจับก็คือหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ถ้าสามารถเอานโยบายที่สังคมเรียกว่าประชานิยม เวลาเงินลงไปกองทุนหมู่บ้านก็ดี เอสเอ็มแอลก็ดี มีการนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาจับ กระผมคิดว่านั่นจะเป็นวิธีการที่ทำให้นโยบายเหล่านี้มีความยั่งยืนในการช่วยเหลือเศรษฐกิจในระดับฐานรากได้ แต่ว่าในนโยบายฉบับนี้ยังไม่ค่อยชัดเจนครับ ผมดูง่าย ๆ ว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๘๓ เขียนเอาไว้ว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาคผนวกรัฐบาลก็บอกว่าเรื่องนี้ให้อยู่ในนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ หน้า ๑๒ ผมก็ไปพลิกดูครับ ไม่ได้ชัดเจนครับ คำว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงปรากฏอยู่ในเรื่องเดียวคือเรื่องพลังงานทดแทน ซึ่งกระผมก็สนับสนุนนะครับในเรื่องของการใช้มันสำปะหลัง ใช้อ้อยเพื่อมาผลิตพลังงานทดแทน ยกระดับราคาของอ้อยกับของมันสำปะหลัง แต่ขอให้เอาเรื่องความพอเพียงไปจับในทุกเรื่อง รวมทั้งนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลด้วย อันนี้ก็จะเป็นประโยชน์มากกว่าที่จะทำให้โครงการเหล่านี้เราต้องมาตามแก้ปัญหาทีหลัง อย่างเช่นกรณีกองทุนหมู่บ้าน ก็ควรคิดเลยครับ ตรงไหนดี เป็นธนาคารหมู่บ้านไปดีแล้ว ตรงไหน มีปัญหาครับ น่าจะคิดเรื่องของโครงการปรับโครงสร้างหนี้ให้กับกองทุนหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อให้กองทุนเดินหน้าต่อไปได้ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ

ประการที่ ๒ อยากให้รัฐบาลได้มีการประเมินความต้องการหรือปัญหาความยากจนในแต่ละพื้นที่ให้ละเอียดมากขึ้น อย่าคิดว่าความยากจนที่เกิดขึ้นในจังหวัดหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งจะต้องมีสาเหตุเดียวกันกับอีกพื้นที่ แล้วแก้ได้ด้วยนโยบายที่พูดง่าย ๆ เหมือนเป็นนโยบายสำเร็จรูปไป บางพื้นที่อาจจะยากจนเพราะขาดแหล่งน้ำ บางพื้นที่อาจจะยากจนเพราะว่าไม่มีถนนหนทางเชื่อมต่อไปยังตลาด บางพื้นที่อาจจะยากจนเพราะขาดแหล่งเงินทุน เราอยากเห็นการแก้ปัญหาความยากจนที่ไปตรงจุดกับความต้องการในแต่ละพื้นที่ ผมทราบดีครับว่ามันโฆษณาไม่ง่ายนโยบายแบบนี้ แต่อันนี้จะเป็นผลที่จะดึงให้พี่น้องคนยากคนจนของเราหลุดจากความยากจนเป็นจริงมากกว่าหลายนโยบายซึ่งเวลาเราประกาศภาพรวมดูหวือหวาครับ แต่ใช้ผ่านไป ๕ ปี ๖ ปี ความยากจนก็ยังดำรงอยู่ในพื้นที่เหล่านั้น

ส่วนประเด็นสุดท้ายที่อยากจะกราบเรียนก็คือว่า ถ้าพูดถึงประชานิยมในส่วนของการลดรายจ่าย กระผมอยากกราบเรียนว่าวันนี้น่าจะถึงเวลาที่เราสร้างระบบสวัสดิการให้เกิดขึ้นในประเทศไทยอย่างเป็นจริงเป็นจัง อย่าปล่อยให้เป็นเรื่องนโยบายประชานิยม ในเรื่องสวัสดิการกระผมแปลกใจเพราะว่าที่ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าช่วงหาเสียงทุกพรรคพูดเหมือนกันหมดจนคนวิจารณ์ ว่าทุกพรรคจะเอารัฐสวัสดิการอย่างนั้นหรือ ความจริงไม่จำเป็นต้องเป็นรัฐสวัสดิการหรอกครับ แต่ระบบสวัสดิการที่ดีต้องมีมาทดแทนประชานิยม แต่ในนโยบายฉบับนี้ยังไม่เห็นภาพที่ชัดเจน ไม่มีการพูดถึงว่ากองทุนประกันสังคมจะมีการพัฒนาขยายอย่างไร เพื่อให้พี่น้องผู้ใช้แรงงานได้ประโยชน์มากขึ้นจากการถูกหักเงินเดือนอยู่ทุกเดือน ไม่มีการพูดถึงว่าตรงนี้จะไปเชื่อมโยงกับระบบสวัสดิการอื่น ๆ อย่างไร แล้วก็มีเรื่องหนึ่งซึ่งจำเป็นจะต้องพูดก็คือกรณีของคนชรา ว่าถึงเวลาหรือยังที่เราจะถือเป็นสิทธิครับ ที่เขียนไว้แค่นี้ไม่เพียงพอครับที่บอกขยายฐานเบี้ยยังชีพให้คนชราที่ไม่มีรายได้ วันนี้ต้องคิดแล้วครับว่าทำอย่างไรเงินมันมีเพียงพอเหมือนเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานสำหรับคนชราทุกคน แล้วก็คนชรามีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่จะมีระบบการออม หรือระบบสวัสดิการ หรือระบบบำนาญรองรับ ขอให้ไปไกลกว่าที่เขียนไว้ตรงนี้ครับว่า ขยายสำหรับคนชราที่ไม่มีรายได้ซึ่งก็จะเป็นเรื่องยากมาก เพราะในอดีตที่ผ่านมาปัญหาก็คือว่าใครจะได้เบี้ยยังชีพหรือไม่ก็ไปขึ้นอยู่กับผู้นำชุมชน เพราะระบบของเราไม่ได้เป็นระบบในเชิงสวัสดิการอย่างแท้จริง ตรงนี้ก็เป็นข้อสังเกตของกระผมในเรื่องของเศรษฐกิจนะครับ ว่านอกเหนือจากความเชื่อมั่นโครงการขนาดใหญ่แล้ว ทำอย่างไรจะให้โครงการที่เราชอบเรียกกันว่าประชานิยม สามารถที่จะพัฒนา ----------

ไปสู่สิ่งที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์สำหรับบ้านเมืองมากกว่า ผมขออนุญาตก่อนจะไปต่อในเรื่องถัดไปหมวดถัดไปก็คือ มันมีประเด็นในทางเศรษฐกิจที่ต้องการคำตอบ เพราะบางทีเราคิดเป็นเรื่อง ๆ เราไม่เห็นความเชื่อมโยงของนโยบายด้านหนึ่งที่ไปมีผลกระทบกับพี่น้องประชาชนในอีกด้านหนึ่ง คำถามหลายคำถามผมเชื่อว่าสังคมต้องการเห็นทิศทางที่ชัดเจนของรัฐบาล เช่น แนวคิดเรื่องการค้าการลงทุนกับต่างประเทศเป็นอย่างไรแน่ จะเดินต่อหรือไม่กับการแก้ไขกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งจะไปนิยามหรือไปจำกัดการลงทุนของชาวต่างประเทศ จะคุ้มครองผลประโยชน์ของธุรกิจไทยจากการแข่งขันการค้าการลงทุนอย่างไร จะจัดการกับปัญหาการค้าปลีกขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายย่อยในหลายพื้นที่อย่างไร ผมว่า ๒–๓ วันนี้เป็นโอกาสดีที่รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องจะได้ลุกขึ้นยืนเพื่อที่จะแสดงออกให้ชัดเจน ว่าทิศทางของบ้านเมืองเราจะเดินไปในทางไหนในเรื่องเหล่านี้ ตัวอย่างที่เราเห็นผลกระทบชัดเจนแล้วตัวอย่างหนึ่ง ก็คือกรณีของการบังคับใช้สิทธิบัตร หรือบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรที่เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อยู่ในขณะนี้ในส่วนของกระทรวงสาธารณสุข นี่เป็นตัวอย่างครับว่าจะบริหารจัดการกันอย่างไร จุดยืนคืออะไร กระผมกราบเรียนว่าความจริงความขัดแย้งและวิธีการทำงานไม่น่าเป็นอย่างนี้เลย เป้าหมายเราควรจะตรงกันครับ

๑. สิทธิของผู้ป่วยในการเข้าถึงยาที่จำเป็นในราคาถูกเราต้องยืนยัน

๒. มาตรการใดที่เราทำไปไม่ขัดต่อข้อตกลงระหว่างประเทศ เราต้องถือเป็นสิทธิของเราที่จะยืนยัน และ

๓. ถ้าคู่ค้ามีความไม่สบายใจในการดำเนินการของเราในเรื่องใด เจรจา วันนี้ปัญหาที่มันเกิดขึ้นก็เพราะว่ารีบพูด พอไปรีบพูดว่าจะยกเลิกการบังคับใช้สิทธิบัตร วันนี้ผมกราบเรียนว่าทำให้อำนาจต่อรองของกระทรวงที่จะไปเจรจากับบริษัทลดลงไป ไม่ว่าเราจะเดินไปในเส้นทางที่จะใช้หรือไม่ใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรก็ตาม แล้วพอเวลานี้เราบอกว่าจะต้องมีการประชุมตกลงกัน ตอนนี้เราก็เลยสร้างเป็นพันธมิตรขึ้นมา ๒ ข้างแล้ว ระหว่างฝ่ายธุรกิจกับฝ่ายต่างประเทศ กับในส่วนของผู้ป่วยที่มีปัญหาอีกด้านหนึ่ง ตรงนี้ละครับที่ผมคิดว่าการบริหารจัดการในประเด็นเหล่านี้ต้องดีกว่านี้ มีความชัดเจน

ในทิศทางหลัก ๆ ครับก่อนที่เราจะไปเร่งพูดเป็นเรื่อง ๆ ไป ก็เป็นข้อสังเกตในเรื่องนี้นะครับ

อีก ๒ เรื่องครับในเรื่องเศรษฐกิจที่ฝากคำถามไว้ ก็คือในส่วนของแรงงานก็กราบเรียนว่าจะเอาอย่างไรเรื่องของแรงงานต่างด้าว ซึ่งธุรกิจจำนวนมากใช้อยู่ในขณะนี้จะเอาอย่างไรในแง่ของการเปิดให้เข้ามา จะเอาอย่างไรในแง่ของการคุ้มครองสวัสดิการแล้วก็ดูแลไม่ให้เป็นภัยในด้านความมั่นคง

แล้วก็สุดท้ายครับ สำหรับเรื่องของพลังงานเช่นเดียวกันครับ คือปัญหาการจัดหาพลังงานซึ่งมีเครื่องหมายคำถามใหญ่อยู่ในเรื่องของพลังงานนิวเคลียร์ว่าจุดยืนของรัฐบาลนี้เป็นอย่างไร คิดว่าเป็นโอกาสดีที่จะได้แถลงเพื่อให้ผู้แทนของปวงชนชาวไทยได้รับทราบในทิศทางของการทำงานในเรื่องนี้ครับ

ท่านประธานครับ ในส่วนของนโยบายถัดไปที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือนโยบายในเรื่องของภาคใต้ ซึ่งเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกันนะครับว่า ไม่อยากเห็นการสัมภาษณ์เป็นรายวันหรือเป็นเรื่อง ๆ เพราะยิ่งสร้างปัญหาหรือว่าสร้างความสับสน ในช่วงที่ผ่านมามีคำพูดจากท่านนายกรัฐมนตรีแล้วก็ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งไปกระทบกับความรู้สึกหรือเกิดความละเอียดอ่อนขึ้น ก็โชคดีว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ปรับทันนะครับ เช่น วันแรกท่านไปรับข้อเสนอว่าจะดำเนินการเรื่องการปลดปืนหรือปลดอาวุธ พอเริ่มจะมีการวิพากษ์วิจารณ์ไปก็ดี ----------

ท่านก็บอกว่าเป็นเพียงข้อเสนอที่ท่านรับมาหรือคนมาเสนอให้ท่าน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาพูดเรื่องเขตปกครองพิเศษซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ก็ดีว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกว่าไม่ควรพูด แต่ว่าอย่าให้เกิดขึ้นบ่อยไปกว่านี้ครับ เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมานี่เราควานหาว่ามันมีอะไรสักเรื่องหนึ่งไหมแล้วจะแก้ปัญหาภาคใต้ได้นี่มันเป็นที่มาของความผิดพลาด จะเป็นเรื่องโจรกระจอก จะเป็นเรื่องยาเสพติด จะเป็นเรื่องเจ้าหน้าที่ทุจริตหรืออะไรก็แล้วแต่ มีความพยายามไปสรุปอยู่เรื่อยว่ามันมีเรื่องเดียวแล้วถ้าเราทำอย่างนั้น เราทำอย่างนี้ปัญหาจะหมดไป เป็นไปไม่ได้แล้วครับวันนี้ วันนี้พวกกระผมก็จะพยายามนำเสนอมุมมองของพวกเราว่า แนวทางในการที่จะแก้ปัญหาภาคใต้ครบวงจร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกฎหมาย เศรษฐกิจ การศึกษา การอำนวยความยุติธรรม การสร้างโอกาสนั้นเรามีความคิดอ่านอย่างไร แล้วก็ย้ำอีกครั้งครับเรื่องนี้ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในรัฐบาลต้องการให้เราให้ความเห็นเมื่อใดในเวทีใดนั้นพวกเรายินดีเสมอ เพราะถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก แล้วเราอยากจะเห็นความเชื่อมั่น ความปลอดภัย ความมั่นใจ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดภาคใต้ แต่สิ่งที่อยากจะกราบเรียนเบื้องต้นก็คือว่าต้องกลับไปทบทวนความผิดพลาดในอดีต ความผิดพลาดที่เอาความรุนแรงไปต่อความรุนแรงแล้วไปเร่งความรุนแรงขึ้นมาเป็นวงจรใหม่ ตรงนี้ขอให้ทบทวนและมีความชัดเจนนะครับการเดินไปข้างหน้าจะได้ไม่ผิดซ้ำรอย มีเรื่องหนึ่งซึ่งกระผมกราบเรียนครับว่า อยากจะให้รัฐบาลได้ช่วยดูเป็นพิเศษเพราะว่าไม่แน่ใจเจตนาหรือความเข้าใจหรือความบกพร่องว่ามันเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จริงอยู่แม้ว่าขณะนี้ที่มาของความขัดแย้งหรือความรุนแรงในภาคใต้ไม่ใช่เรื่องศาสนา แต่ประเด็นในเรื่องความเข้าใจระหว่างศาสนิกชนระหว่างศาสนาก็เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ แปลกใจนิดเดียวเท่านั้นเองละครับว่าทำไมในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนะครับเขียนเอาไว้ว่ารัฐบาลจะต้องมีนโยบายในเรื่องนี้ครับ ในรัฐธรรมนูญเขียนนะครับว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์

ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา แต่พอมาดูนโยบายของรัฐบาลครับ ในหน้าที่ ๙ เหลือแค่เพียงอุปถัมภ์คุ้มครองและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ไม่มีการพูดถึงการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างศาสนิกชน ระหว่างศาสนา ตรงนี้ก็ขอกราบเรียนไว้เพื่อรัฐบาลไปดำเนินการแก้ไขด้วยนะครับ

ถัดมาครับคือนโยบายเรื่องยาเสพติดก็เป็นอีกปัญหาใหญ่ซึ่งอยู่ในใจของพี่น้องประชาชน เช่นเดียวกันนะครับเรื่องนี้มีบทเรียนในอดีตด้วย ทุกคนสนับสนุนการปราบปรามยาเสพติดอย่างเด็ดขาด แต่บทเรียนของปัญหาเรื่องสงครามกับยาเสพติดที่ไปใช้วิธีนอกกฎหมายนี่ไม่ควรละเลย กระผมไม่อยากลงรายละเอียดครับเดี๋ยวจะถูกประท้วงอีก แต่ไปหาอ่านได้นะครับ สื่อต่างประเทศยังวิพากษ์วิจารณ์อยู่นะครับ ยกตัวอย่างที่ผมมีในมือนี่บทความของเดอะ ซันเดย์ ไทม์ส (The Sunday Times) เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๗ เขียนวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของอดีตนายกรัฐมนตรีไว้อย่างค่อนข้างที่จะรุนแรงกระทบกับภาพลักษณ์ของเราพอสมควร ตรงนี้ก็เป็นจุดที่จะต้องกลับไปทบทวนนะครับ ส่วนแนวคิดใหม่ ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอมานั้นก็ไม่แน่ใจนะครับว่าวันนี้จะมีการชี้แจงมากน้อยแค่ไหน แต่ว่าบางเรื่องก็อยากให้ระมัดระวังในการนำเสนอความคิดไป เช่น ไปสรุปว่าการล่อซื้อ จะเป็นตัวกระตุ้นการผลิตทั้งหมด ที่จริงไม่ใช่หรอกครับ แล้วแต่พื้นที่ก็ไม่อยากให้ไปสรุปอะไร มิฉะนั้นเจ้าหน้าที่ก็จะมีความสับสนในแง่ของการดำเนินงาน หรือในกรณีที่ท่าน บอกว่า จะดำเนินการในเรื่องของการไปเจรจากับกลุ่มว้า อันนี้ก็คงจะต้องปรึกษา แล้วก็สอบถามไปยังกระทรวงการต่างประเทศเช่นเดียวกันว่า แนวคิด แนวทางที่จะดำเนินการอย่างนี้จะทำอย่างไร เพราะท่านได้พูดออกมาทางสาธารณะ

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) วันทนา ๓๔/๑

ประเด็นสุดท้ายที่วันนี้กระผมจะพูดก็คือ เรื่องของประชาธิปไตย เหตุผลที่จะต้องพูดเรื่องนี้ แล้วก็เกี่ยวข้องกับนโยบาย แล้วก็เกี่ยวข้องกับรัฐบาลโดยตรงเพราะว่าอย่างที่ผมกราบเรียนกับท่านประธานในเบื้องต้น สถานการณ์วันนี้ทุกคนไม่ว่าจะเลือกหรือชอบฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ต้องการประคับประคองบ้านเมืองและประชาธิปไตยให้เดินไปข้างหน้า แต่จะเดินไปข้างหน้าได้ดีหรือไม่อย่างไร มันอยู่ในท่าทีของฝ่ายการเมืองและโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าทีที่สำคัญของรัฐบาลและผู้นำรัฐบาล

ประเด็นที่เป็นปมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาธิปไตยมีอยู่หลายเรื่องซึ่งยังอยู่ในความวิตกกังวลหรือความไม่เข้าใจหรือความคลางแคลงใจของประชาชน กระผมก็จะขอหยิบยกมาในบางเรื่อง

ประเด็นแรก ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงอยู่ในนโยบายแล้วว่าจะดำเนินการสนับสนุนให้มีการศึกษาทบทวนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามหลักประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารประเทศ โดยท่านใช้ว่าในเวลาอันควรต่อไป ท่านเองเคยให้สัมภาษณ์บอกว่า ๓ เดือนก่อนที่ท่านจะพ้นไป ปัญหาของระบบสภาก็คือเราไม่ทราบครับว่ารัฐบาลจะพ้นไปเมื่อไรมันไม่เหมือนกับระบบที่มีวาระตายตัว และกระผมกราบเรียนว่าบังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวหาว่าพรรคประชาธิปัตย์อยากจะแก้ไขมาก เพราะอยากเลือกตั้งซึ่งไม่เป็นความจริงเลยครับ วันที่มีการลงประชามติวันนั้นไม่มีใครรู้หรอกครับ การเลือกตั้งผลจะเป็นอย่างไร กระผมก็บอกว่าในฐานะการการเมืองในฐานะหัวหน้าพรรคการเมืองเห็นว่ารัฐธรรมนูญควรปรับปรุงแก้ไขในบทบัญญัติซึ่งยังไม่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย ทุกพรรคก็พูดเหมือนกันครับ ที่จริงพรรคพลังประชาชนก็ชูเรื่องนี้มากที่สุดด้วย เพราะเป็น ๑ พรรคที่แสดงออกชัดเจนว่าไม่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่มีตรงไหนหรอกครับเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่ไปผูกเอาไว้ว่าถ้าแก้เสร็จต้องเลือกตั้งใหม่ ผมอยากให้เรามาตั้งหลักกันว่าในฐานะนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งด้วยกัน เอาเวทีของสภาเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ แล้วก็แก้ไขไปให้เร็วที่สุดในสิ่งที่เราคิดว่าถูกต้อง เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย แล้วไม่ต้องกังวลนะครับก็เขียนบทเฉพาะกาลเข้าไป ไม่จำเป็นจะต้องไปรีบร้อนเลือกตั้งอะไร ผมเชื่อว่าท่านประธาน

และท่านนายกรัฐมนตรีก็เข้าใจดีว่าทำได้ อันนี้ก็เป็นข้อเสนอของผมในเรื่องของรัฐธรรมนูญ

เรื่องที่ ๒ ที่ต้องสอบถามก็คือว่าในช่วงที่มีการตรากฎหมายความมั่นคงออกมาครับ หลายพรรคการเมือง โดยเฉพาะพรรคแกนนำรัฐบาลแสดงความคิดเห็นไว้มากว่าเป็นกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย วันนี้อยากจะฟังครับว่าท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีความคิดที่จะแก้ไขกฎหมายความมั่นคงหรือไม่ เพราะอะไร เพราะทางพวกกระผมเห็นว่ามันยังมีบทบัญญัติบางอย่างซึ่งเราไม่สบายใจว่าจะเป็นปัญหากับการใช้อำนาจ แล้วเกินเลยขอบเขตของสังคมประชาธิปไตยหรือไม่ จะได้มาช่วยกันแก้ไข ตรงนี้ก็เป็นคำถามในเรื่องของรัฐธรรมนูญในเรื่องของกฎหมายความมั่นคงครับ แต่ในส่วนที่เหลือที่เกี่ยวข้องกับการประคับประคองประชาธิปไตยและบ้านเมือง ตรงนี้ก็คงเป็นเรื่องที่ผมอยากจะได้กราบเรียนถึงแนวทางของท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรง ไม่ได้ขัดกับข้อบังคับหรอกครับข้อบังคับเขียนเอาไว้ชัดเจนว่าการอภิปรายในวันนี้ ให้อภิปรายในทางสนับสนุนและคัดค้านในเรื่องความเหมาะสมของนโยบาย และความสามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดินให้สำเร็จผลตามนโยบาย ตรงนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะต้องอภิปราย แล้วก็มีการแลกเปลี่ยนข้อคิดกับท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรง

ข้อแรกเลย ก็คืออยากจะกราบเรียนว่ากระบวนการประชาธิปไตยต้องสะดุดหยุดลงครั้งที่แล้วนี่ ถ้าเราพูดปลายเหตุเราก็ไปพูด ๑๙ กันยายน แต่ถ้าเราพูดกันที่ต้นเหตุเราก็ต้องพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานของฝ่ายการเมือง ผมเองเข้ามาสู่การเมืองหลังท่านครับ แต่ว่าก็ได้ติดตามการทำงานของท่านมาโดยตลอด ก็เป็นเรื่องแปลกอย่างหนึ่งว่า ๑๕–๑๖ ปี ผมกับท่านไม่เคยนั่งฝั่งเดียวกันในสภาเลย แต่ผมก็ยังเชื่อว่าสำหรับบุคคลที่เติบโตมากับระบบรัฐสภาอยากและจะช่วยรักษาระบบรัฐสภาขอให้สิ่งที่ท่านปรารภกับพรรคของท่านและคณะรัฐมนตรีเป็นสิ่งที่ท่านผลักดันจริง ๆ ก็คือการให้ความสำคัญกับกระบวนการของรัฐสภา ปัญหาก่อนหน้านี้ก็คือมีความพยายามลดความสำคัญของกระบวนการรัฐสภา คิดว่าเรื่องของสภา คิดว่าเรื่องของฝ่ายค้านเป็นเรื่องน่ารำคาญ เป็นเรื่องที่ไม่สะดวกแล้วสุดท้ายก็เลยทำให้หลักการหลายอย่างผิดเพี้ยนไปจนเกิดวิกฤติทางการเมือง แม้ผมไม่เคยนั่งฝั่งเดียวกับท่าน แต่ถ้าท่านคิดเหมือนผมก็คือเชื่อว่าเวทีนี้ องค์กรนี้ สถาบันนี้ ระบบนี้เป็นการป้องกันวิกฤติทางการเมืองได้ดีที่สุดก็ขอให้ท่านได้ยึดแนวทางของการให้ความสำคัญกับสภา การตอบกระทู้ถาม การเปิดโอกาสให้พวกเราได้เสนอญัตติ การเปิดโอกาสให้พวกเราแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ทั้งในเชิงสนับสนุน ทักท้วงวิพากษ์วิจารณ์ ถ้าทำอย่างนี้ผมเชื่อครับว่าเป็นพื้นฐานที่ดีที่เริ่มต้นสำหรับการประคับประคองระบบรัฐสภาและประชาธิปไตยต่อไป แต่มันไม่พอครับมันไม่พอก็คือว่าในสังคมประชาธิปไตยวันนี้มีฝ่ายอื่น ๆ ในสังคมด้วยที่จำเป็นจะต้องมีบทบาทที่เหมาะสม และตรงนี้คือความห่วงใยที่ผมมีในแง่ของท่าทีของรัฐบาลแล้วท่านนายกรัฐมนตรี เช่น วันนี้การเมืองในระบอบประชาธิปไตยไม่ได้มีเฉพาะพวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ แต่มีการเมืองภาคประชาชนที่ต้องการมีส่วนร่วม มีการเมืองของกลุ่มคนต่าง ๆ มีการเมืองท้องถิ่น ผมอยากเห็นท่าทีของรัฐบาลและนายกรัฐมนตรีที่เป็นมิตรกับฝ่าย ต่าง ๆ ในสังคมมากกว่าที่เคยเห็นในอดีต ผมไม่อยากเห็นภาพเหมือนกับวันที่สมัชชาคนจนจากอีสานอยู่หน้า กทม. ตอนที่ท่านเป็นผู้ว่าฯ แล้วก็มีการรื้อเต็นท์ต้องไปก้มกราบท่าน อยากเห็นการทำงานที่ยอมรับในเรื่องของสิทธิเสรีภาพการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนหรือองค์กรต่าง ๆ ซึ่งผมติดตามการทำงานของท่านมา ท่านอาจจะ

ไม่ค่อยเห็นด้วยกับแนวทางการเมืองอย่างนี้ แต่ผมคิดว่าสังคมวันนี้จะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญว่าเป็นความเคลื่อนไหวทางการเมือง ซึ่งจะสร้างความสมานฉันท์ได้ถ้ามีการให้เกียรติและมีท่าทีที่เป็นมิตรต่อกัน อันนี้ก็เป็นส่วนแรก ส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องของสื่อสารมวลชน กระผมกราบเรียนท่านว่าสื่อสารมวลชนนี่ ผมต้องการเห็นรัฐบาลผมไม่อยากใช้คำว่า เป็นมิตร จะใช้ คำว่า เคารพ ในการทำหน้าที่ของสื่อสารมวลชน ผมคนหนึ่งไม่มีความรู้สึกขัดข้องหมองใจอะไรเลยเวลาที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ในลักษณะต่อปากต่อคำ หรือตอบโต้กับสื่อสารมวลชน ----------

ถ้าไม่ได้เป็นคำที่ไม่เหมาะสมนะครับ ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องซึ่งสามารถทำได้เป็นสิทธิ เป็นสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นครับ แต่สำคัญกว่านั้นก็คือปัญหาเรื่องของการให้สิทธิเสรีภาพกับสื่อสารมวลชน ท่านต้องไม่ลืมว่าสมัยที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นยุคที่มีการปิดหนังสือพิมพ์มากที่สุด ต้องไม่ให้ปัญหาอย่างนั้นย้อนกลับคืนมา เพราะสถานการณ์ของบ้านเมืองของประชาธิปไตยในวันนี้มันจะทำให้เกิดความอึดอัด ทำให้เกิดการต่อต้านจนเกิดวิกฤติอย่างแน่นอน แต่ที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือว่าการแทรกแซงสื่อในวันนี้ไม่เหมือนสมัยโน้นแล้วที่ใช้อำนาจของตำรวจหรือมหาดไทยปิดหนังสือพิมพ์ เป็นการแทรกแซงในรูปแบบที่แนบเนียนกว่าผ่านกลไกของธุรกิจเอกชน ผมต้องพูดเรื่องนี้เพราะว่านโยบายที่เกี่ยวกับสื่อของรัฐบาลเขียนไว้สั้นมาก ข้อ ๘.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวางถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว มีคนให้ข้อสังเกตว่าไม่ได้พูดถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพของสื่อที่น่าตกใจครับ ก่อนจะมาเป็นนโยบายฉบับนี้ครับ บังเอิญมันมีร่างนโยบายที่เสนอเข้าคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ อยู่ในมือของผมนี่ครับ วันนั้นไม่ได้เขียนอย่างนี้ครับ วันนั้นเขียนว่าส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนของรัฐและเอกชนมีสิทธิเสรีภาพ ไม่ทราบคณะรัฐมนตรีเห็นความจำเป็นอะไรที่ต้องตัดถ้อยคำนี้ออก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็เป็นประเด็น อยากจะตัดบทตัดตอนกันท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อวานก็บอกว่ากรมประชาสัมพันธ์ชี้แจงแล้ว ท่านรัฐมนตรีจักรภพชี้แจงแล้ว ถ้าเราเชื่อเรื่องสิทธิเสรีภาพมันไม่ใช่ครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่ายุคหลังที่แทรกแซงสื่อนี่ ไม่ได้ใช้อำนาจรัฐเข้าไปปิด อำนาจรัฐเข้าไปสั่งหรอกครับ กลไกที่ใช้มากที่สุด ก็คือรู้ว่าสื่อเป็นธุรกิจจะเป็นวิทยุหรือเป็นโทรทัศน์ คนทำรายการ คนจัดรายการมีบริษัทเป็นธุรกิจ แล้วธุรกิจก็ต้องมีปัญหาคำนึงถึงความอยู่รอด ไม่ของบริษัทเองก็ต้องคำนึงถึงลูกจ้าง พนักงาน ซึ่งอาจจะตกงานเหมือนกับที่ท่านนายกรัฐมนตรีแสดงความเห็นใจกับคนที่ทำงานให้ไอทีวี วิธีที่แทรกแซงสื่อก็คือสร้างความกลัว สร้างความกลัวว่าถ้าไปแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ในทางที่ไม่ถูกใจกับรัฐบาลแล้วจะทำธุรกิจต่อไม่ได้ กรณีของดอกเตอร์เจิมศักดิ์นะครับ ต้องเอ่ยนามท่าน คนนอกครับ ผมก็ไม่พูดให้ท่านเสียหายครับ ผมก็ทราบว่าดอกเตอร์เจิมศักดิ์นั้น

กับหลาย ๆ ท่านในรัฐบาลรวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีคิดไม่ตรงกันอยู่แล้ว จำได้เมื่อปี ๒๕๓๘ ท่านร่วมรัฐบาล ท่านยังเคยบอกเลยว่ามีบุคคล ซึ่งขณะนั้นเขาให้ท่านนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา ท่านยังบอกเลยว่าท่านไม่ขอแต่งตั้งใครหรอก แต่ขออย่าให้แต่งตั้ง ๓ คน ๑ ใน ๓ คือ ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ แต่ว่าท่านกับดอกเตอร์เจิมศักดิ์ไม่จำเป็นต้องเห็นตรงกัน แต่การเสนอมุมมอง การทำหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ผมอยากเห็น มีโอกาสทำกันไป เรื่องของดอกเตอร์เจิมศักดิ์จะไปสรุปว่าท่านถอนตัวเอง ข้อเท็จจริงก็คือว่าท่านได้รับการติดต่อจากเจ้าของบริษัทที่รับสัมปทาน แล้วมีการสื่อสารไปว่าบริษัทอาจจะมีปัญหากับผู้มีอำนาจในบริษัทผู้ที่เกี่ยวข้อง ๒–๓ คน เขาก็ตกลงกันว่าจะทำอย่างนี้ ถ้าไปสรุปตัดตอนว่าแปลว่าอยากจะเลิกจัดรายการเอง ไม่ใช่ครับ เหตุการณ์มันเกิดหลังจากที่ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ไปจัดรายการ แล้วก็ไปพูดถึงเรื่องเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ----------

สืบเนื่องมาจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปสัมภาษณ์โทรทัศน์ต่างประเทศว่าเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม มีผู้เสียชีวิตคนเดียว ซึ่งแน่นอนครับกลุ่มญาติวีรชนหรือกลุ่มผู้ที่ได้รับความเสียหายเขาก็แย้งว่ามันไม่จริง ในมือผมก็มีรายชื่อของผู้ที่มีการชันสูตรพลิกศพแล้วมีรายชื่ออยู่ ๓๘ คน นี่เฉพาะฝ่ายนักศึกษาและประชาชนที่เป็นผู้ต้องหา ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ก็เอาหนังสือซึ่งเขียนโดยคุณวีระ มุสิกพงศ์ มาอ่านให้ฟังว่าท่านนายกรัฐมนตรีเคยไปบรรยายเกี่ยวกับเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ว่าอย่างไร เข้าใจว่าบรรยายที่ฝรั่งเศสมันไม่ตรงกับสิ่งที่ท่านให้สัมภาษณ์พูดไปบังเอิญวันนั้นรายการหมดเวลาก่อน บอกวันรุ่งขึ้นจะมีการดำเนินการเสนอเรื่องนี้ต่อ ประเด็นของผมก็มีอยู่ว่า ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ควรจะมีสิทธิในการเสนอข้อมูลด้านนั้นไหม ถ้าเราเชื่อเรื่องสิทธิเสรีภาพของสื่อ เราก็ต้องบอกว่าท่านมี ส่วนท่านนายกรัฐมนตรีหรือใครจะเห็นไม่ตรงกับดอกเตอร์เจิมศักดิ์ หรือเห็นว่าดอกเตอร์เจิมศักดิ์เอาความเท็จมาพูดทำให้เกิดความเสียหายก็สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย แต่มันไม่ใช่อย่างนั้นครับ ผมไม่ทราบว่าจะเป็นเพราะความกลัวของบริษัทเองหรือจะเป็นเพราะมันมีคนใกล้ชิดหรือจะเป็นเพราะเจ้าตัว ไม่มีใครทราบได้นอกจากเจ้าตัวเท่านั้น แต่ลำพังการพูดว่าเรื่องนี้จบแล้วมีการถอนตัวไป ท่านไม่คิดหรือครับว่ามันอาจจะทำให้เกิดกรณีที่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ เกิดขึ้นต่อไปอีก แล้วก็อ้างว่าแต่ละบริษัทตัดสินใจเอง เพราะทุกคนกลัวเรื่องของธุรกิจ กรณีที่เกิดขึ้นกับ ๑๐๕ วิสคอม (Wisdom) ก็เป็นเพราะว่ากำลังจะต่อสัญญา จริง ๆ ในประวัติเขาก็ไม่ค่อยกลัวนะครับ ท่านรัฐมนตรีจักรภพทราบดีเพราะว่าท่านจัดรายการอยู่ที่คลื่นนั้น รู้จักอยู่กับบริษัทนั้นช่วงที่ท่านเป็น นปก. เขาก็ไม่กลัว เขาก็ให้ท่านจัด ท่านหยุดจัดไปช่วงเดียวก็คือตอนถูกควบคุมตัว กลับออกมาก็จัดต่อ แต่ทำไมวันนี้บริษัทกลัว แล้วเมื่อบริษัทกลัวรัฐบาลบอกเขาได้ไหมว่าไม่ต้องกลัว จัดต่อได้ไม่กระทบกับการทำธุรกิจอย่างนี้สิครับ ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพ ผมไม่บังอาจไปกล่าวหาหรอกครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีหรือกรมประชาสัมพันธ์หรือท่านรัฐมนตรีคงไปสั่ง ผมเพียงแต่บอกว่าถ้าเราเชื่อเรื่องสิทธิเสรีภาพ แนวทางของท่านวันนี้ต้องไม่ใช่แค่ปฏิเสธว่าผมไม่เกี่ยว ลุกขึ้นมายืนครับ ยืนยันเลยว่าเอาอาจารย์เจิมศักดิ์กลับมาจัดต่อได้ไม่กระทบกับเรื่องธุรกิจ อย่างนี้เราก็จะได้เริ่มต้นสามารถทำให้บ้านเมืองเดินต่อไปได้ว่าประชาธิปไตยไม่ใช่แค่เรื่องของนักการเมือง

ซึ่งลงเลือกตั้ง แต่ต้องหมายถึงสิทธิเสรีภาพของภาคประชาชน ของสื่อสารมวลชน ของนักวิชาการ ของฝ่ายต่าง ๆ ในสังคมด้วย เรื่องนี้ก็ขอเรียนไว้นะครับ เพราะว่าผมเห็นการปรับถ้อยคำในนโยบายที่เป็นที่มาฉบับล่าสุดและเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วผมเป็นห่วงมาก

ประเด็นถัดไปครับ รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งหรือกระบวนการประชาธิปไตยสะดุดทุกครั้ง ข้อหาข้อแรกคือทุจริต ทุกครั้งครับ แล้วก็เป็นข้อหาที่คนเชื่อด้วย เพราะฉะนั้นวันนี้ถ้าเราอยากจะประคับประคองบ้านเมือง รัฐบาลให้เดินต่อไปข้างหน้านี่ต้องชัดเจนว่าเรามีท่าทีต่อปัญหาเรื่องการทุจริตการปฏิบัติราชการกันอย่างไร แน่นอนท่านนายกรัฐมนตรีแถลงไปเมื่อสักครู่ตอนท้ายยืนยันกับพวกเราว่าท่านจะบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต แต่ว่าทั้งหมดนี่ต้องพิสูจน์กันด้วยการกระทำแล้วก็ท่านเองท่านก็บอกว่าท่านจะดูแลไม่ให้เกิดการทุจริตขึ้นในรัฐบาลของท่าน เข้าใจว่าวันศุกร์ท่านยังปรารภเลยว่าที่คนเริ่มไปพูดว่ารัฐบาลท่านมี มิสเตอร์เอส มิสเตอร์ที ซึ่งมาจากกรุงเทพมหานคร ท่านยืนยันบอกว่าไม่มีกรณีอย่างนั้น ก็ดีครับที่ท่านทราบว่ามันเริ่มมีเสียงพูดกันอย่างนี้ จะได้ป้องกันไม่ให้อะไรก็ตามซึ่งมันไม่ควรเกิดมันเกิด----------

แต่ว่าสำคัญไปกว่านั้นก็คือว่าท่านจะจริงใจในการสนับสนุนกลไกที่จะต่อสู้กับปัญหาการทุจริตมากน้อยแค่ไหน ช่วงหาเสียงท่านบอกท่านจะยุบ คตส. ตอนนี้ก็ไม่พูดถึงการยุบ คตส. แต่ก็ไม่ปรากฏว่ารัฐบาลพร้อมที่จะสนับสนุน คตส. ให้ทำงานได้อย่างเต็มที่ เพราะเรื่องสุดท้ายต้องไปจบลงที่ศาลอยู่แล้ว จะสนับสนุนไหมครับ ให้ คตส. เขาได้ทำงานอย่างเต็มที่ มีมือมีไม้ให้เจ้าหน้าที่ให้ความร่วมมือ เพื่อที่คนที่ทุจริตจะต้องได้รับโทษตรงไปตรงมา ตรงนี้ละครับคือเรื่องสำคัญ ผมจึงกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายครับว่าวันนี้ที่สุดบ้านเมืองเราจะเดินไปตามเป้าหมายที่ท่านแถลงนโยบายไว้หรือไม่ อยู่ที่หลักการทำงานของท่าน ผมเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรี วันก่อนท่านก็พูดอีกนะครับว่าท่านมาตัวคนเดียว แล้วก็พูดทำนองว่ามีปัญหาว่าจะถูกมองว่าเป็นหุ่นเชิดหรือไม่ ก่อนหน้านี้แน่นอนครับเป็นเรื่องลำบากสำหรับท่าน แต่วันนี้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยแล้ว อำนาจอยู่ในมือท่าน เป็นตัวจริง และผมก็อยากให้ท่านได้พิสูจน์ตัวจริงของท่าน ท่านได้ปรารภหรือบ่นมา ๒ ครั้งนะครับ ครั้งแรกในขณะที่จะทูลเกล้าฯ รายชื่อคณะรัฐมนตรี ท่านเป็นคนปรารภออกมาเองว่าคณะรัฐมนตรีขี้เหร่ พวกกระผมไม่ได้พูดนะครับ สื่อมวลชนพยายามให้ผมวิจารณ์อยู่นาน ผมไม่พูดเลย แต่ท่านหยิบยกขึ้นมาเองแล้วท่านก็นำรายชื่อนั้นขึ้นทูลเกล้าฯ โดยบอกว่าปรับ ๑๒ ตำแหน่งหรือไม่อย่างไร ผมไม่ทราบ สังคมก็เห็นใจท่าน ถัดมาพอจะมีการตั้งเลขานุการรัฐมนตรี ท่านก็ปรารภอีก เหมือนกับว่ารายชื่อนี้มันไม่เหมาะสม ก็ยังไม่ทราบว่าสุดท้ายจะลงเอยอย่างไร แต่กระผมกราบเรียนว่าสิ่งซึ่งเป็นปัญหาความอึดอัดของท่าน เราอยากให้ท่านจัดการ เพราะท่านมีอำนาจ ๑ ครั้ง ๒ ครั้ง ผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็จะเห็นนะครับ สังคมอยากให้ท่านเป็นตัวของตัวเองจริง ๆ สู้ทำในสิ่งที่ท่านเชื่อว่าถูกต้อง แต่ถ้ามีหนที่ ๓ หนที่ ๔ หนที่ ๕ แล้วเป็นเพียงการปรารภแต่ยังทำไม่ได้ วันนั้นมันจะย้อนกลับมาทำลายความเชื่อมั่นที่จะทำให้ท่านไม่สามารถบริหารราชการแผ่นดินได้เป็นไปตามเป้าหมายของนโยบายนี้ ขณะเดียวกันก็ต้องกราบเรียนว่าบางเรื่องครับ กระผมอยากจะขอกับท่านว่าเมื่อท่านมาดำรงตำแหน่งตรงนี้แล้วท่านละเว้นอย่าไปเกี่ยวข้องได้ไหม เพราะสิ่งที่ไปตอกย้ำว่าท่านจะเป็นนายกรัฐมนตรีจริงหรือไม่ หรือมีแรงกดดัน หรือใครมาเชิดอยู่นี่มันก็อยู่กับการที่ว่าท่านยังต้องทำหน้าที่

ไปปกป้องอดีตผู้นำหรือไม่อย่างไร ผมว่าวันนี้ไม่ใช้หน้าที่ของท่านนายกรัฐมนตรีแล้วที่จะมาพูดว่าข้อกล่าวหาต่อท่านอดีตนายกรัฐมนตรีมันเป็นอย่างไร ให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินการไปในตัวของมันเถอะครับ วันนี้ไม่ใช่หน้าที่ของท่านแล้วที่พยายามจะบอกว่ายังมีมือที่มองไม่เห็นเข้ามาสู่กระบวนการ กกต. บ้าง ป.ป.ช. คตส. ผมไม่ทราบ วันนี้หน้าที่ของท่านคือจัดการกับความขี้เหร่ ความเลวร้าย ความชั่วร้ายที่มองเห็น จัดการเสียครับ ถ้าวันนั้นท่านทำสิ่งเหล่านี้สำเร็จนะครับ ผมคิดว่าท่านก็จะก้าวลงจากตำแหน่งในฐานะนักการเมืองซึ่งมีประวัติการทำงานการเมืองมายาวนานได้อย่างสมบูรณ์แบบ ----------

แต่ว่าถ้าท่านไม่สามารถหลุดพ้นตรงนี้ได้ครับ แล้วเป็นนายกรัฐมนตรีเทียม ผมเชื่อว่าท่านไม่ประสงค์อย่างนั้นอยู่แล้ว แต่ที่สำคัญก็คือว่าประเทศชาติและประชาชนคนไทยและสถานการณ์ของพวกเราทุกคนในวันนี้ไม่ต้องการสิ่งนั้นครับ กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ติยะไพรัช ประธานรัฐสภาได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ท่านประธานคงได้ฟังก่อนท่านขึ้นมานั่งบนบัลลังก์นะครับ เมื่อเวลาที่กระผมเป็นผู้อ่านนโยบาย ผมใช้เวลาชั่วโมงหนึ่ง ท่านหัวหน้าฝ่ายค้านใช้เวลา ๒ ชั่วโมง ผมก็ยังไม่ได้ถึงเวลาที่จะตอบสิ่งที่ท่านได้วิพากษ์วิจารณ์ตั้งแต่ต้นนะครับ แต่ขออนุญาตท่านประธานจะตอบในส่วนที่มันอยู่นอกเหนือนโยบาย ก็ขอใช้สถานะเพียงแต่ว่าผมถูกพาดพิง จะพูดในส่วนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับนโยบายทั้งนั้น ท่านวิพากษ์วิจารณ์นโยบายอย่างไรไม่เป็นปัญหาหรอกครับ แต่ว่าระยะเวลาหลังเมื่อกี้ประมาณสักเกือบครึ่งชั่วโมงที่ท่านเริ่มอบรมสั่งสอนคนเป็นนายกรัฐมนตรี ก็อยากจะเรียนสั้น ๆ ตรงนี้เท่านั้นท่านประธานครับ ผมชื่อ สมัคร สุนทรเวช ผมเป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน ผมเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งมาตามเส้นทางของการเลือกตั้ง มีการตรวจสอบโดยคณะกรรมการ กกต. ถูกต้องเรียบร้อย หัวหน้าพรรคพลังประชาชนมีสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้ง ๒๓๓ คน หัวหน้าฝ่ายค้านซึ่งวิพากษ์วิจารณ์ผมเมื่อสักครู่นั้นได้รับเลือกตั้ง ๑๖๕ คน ผมเลยได้เป็นนายกรัฐมนตรี อยากกราบเรียนท่านประธานไม่มากหรอกครับ ลักษณะที่ได้มาพูดจาเหมือนกับอบรมสั่งสอนคนเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นฟังดูก็คงจะดูโก้เก๋แล้วก็เก่งกล้าดี แต่เวลาจะใช้ข้อความต่าง ๆ นั้นคนเป็นหัวหน้าฝ่ายค้านแม้อายุจะยังไม่มากควรจะต้องมีความรอบคอบในการใช้ตัวเลขใช้อะไรต่าง ๆ มากกว่านี้ วิพากษ์วิจารณ์คนเป็นนายกรัฐมนตรีปัจจุบันว่าเมื่อเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นสั่งปิดหนังสือพิมพ์มากที่สุดนั้น ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ วันนี้ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผมเป็นมาแล้ว ๓๒ ปี คนที่อบรมสั่งสอนผมเมื่อสักครู่นี้ ปีนี้อายุ ๔๓ ปีลองลบดูสิครับ ลบดูแล้วก็จะรู้ว่า

อายุ ๑๑ ปีเท่านั้นเอง แล้วอยู่ในประเทศไทยหรือเปล่า ไม่อยู่หรอกครับ อยู่ประเทศอังกฤษ ถ้าไม่รู้ข้อมูลแล้วละก็ลองให้ท่านเลขาธิการพรรค ท่านบอกให้ฟังหน่อยหรือประธานที่ปรึกษาพรรคให้เล่าให้ฟังหน่อย ข้อเท็จจริงนั้นเป็นอย่างไร ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมไม่เคยสั่งปิดหนังสือพิมพ์คนจะปิดอาจจะเป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งผมไม่เคยสั่งให้เขาไปปิด ถ้าเขาจะทำตามหน้าที่บ้าง ผมก็จำไม่ได้ว่ามันมีอีกสักเท่าไร แต่ถ้าท่านหัวหน้าฝ่ายค้านไม่เคยรู้เลย ผมจะบอกให้ฟังครับว่า เมื่อเขาปฏิวัติกันเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ นั้น เขาปิดหนังสือพิมพ์หมดทุกฉบับ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครถูกเชิญเข้าไปในคณะปฏิวัติ เขาเรียกว่าคณะปฏิรูป ผมบังเอิญนั่งอยู่ที่ กทม. ด้วย ท่านผู้ว่า กทม. ท่านก็บอกไปกับอาหน่อย ผมก็เข้าไปกับท่าน ท่านก็ไปนั่งคุยกับท่านหัวหน้าคณะปฏิรูป ผมก็นั่งคุยกับท่านนายพลอากาศเอกท่านหนึ่ง ท่านบอก ----------

คุณสมัคร เราสั่งปิดหนังสือพิมพ์หมดเลยทุกฉบับ ผมบอกหรือครับ แล้วพรุ่งนี้ใครจะรู้ คนไทยจะรู้ได้อย่างไรครับว่าคณะปฏิรูปเป็นใคร มาจากไหน ผมบอกผมไม่เห็นด้วยหรอกครับ อย่างนี้แล้วคนจะไม่รู้ พรุ่งนี้หนังสือพิมพ์สำคัญก็ต้องออก เขาบอกอย่างนั้นหรือ แล้วรุ่งขึ้น คณะปฏิรูปก็ตั้งคณะกรรมการเปิดหนังสือพิมพ์ ๕ คน มีทหาร เป็นหัวหน้า ผมเป็น ๑ ใน ๕ แล้วผมนี่แหละครับเป็นคนเปิดหนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่ถูกปิด พยานที่ผมอ้างอิงได้ ชื่อนายประพันธ์ เหตระกูล ตอนนั้นอยู่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มานั่งอยู่ที่หน้าห้อง เขามา เพราะเขาเป็นเพื่อนผมเรียนหนังสือมาด้วยกัน ผมสั่งเปิดเป็นแถวเลยครับ เปิดหมด นายสมัคร สุนทรเวช นี่แหละครับสั่งเปิดหนังสือพิมพ์และไม่เห็นด้วยกับคณะปฏิรูปที่ปิด หนังสือพิมพ์ ด้วยเหตุผลว่าพรุ่งนี้เช้าผู้คนในบ้านเมืองจะรู้ได้อย่างไรว่าใครเป็นคณะปฏิรูป ถ้าหัวหน้าฝ่ายค้านไม่เคยรู้เรื่องนี้ลองถามท่านประธานที่ปรึกษาดูเถอะครับ ข้อเท็จจริง เป็นอย่างนี้ สำคัญที่สุดก็คือว่าเรื่องต่าง ๆ ที่เอามาอบรมสั่งสอนว่ากล่าวผม ท่วงท่าทีผม ต่าง ๆ นั้น ไม่เป็นปัญหาหรอกครับ ผมฟังได้ ผมอายุมากพอที่จะฟังคนอายุ ๔๓ ปีอบรม ผมได้ ผมปีนี้ย่าง ๗๓ ปีแล้วครับ อายุแก่กว่าผู้พูดเพียง ๓๐ ปีเท่านั้น ผมเห็นตื้นลึกหนาบาง ในบ้านเมืองนี้ แล้วผมเป็นคนที่อยู่ในแวดวงการเมือง ถ้าผมสกปรก คิดไม่เป็นทางการเมือง มาไม่ได้ไกลถึงป่านนี้หรอกครับ จะอยู่แถวไหนยังไม่รู้ เลยครับ ถ้าผมสกปรกผมอยู่เฉย ๆ ไม่ได้หรอกครับ ผมฟ้องคดีประธาน กกต. ซึ่งท่านก็ดีท่านก็บอกไม่เป็นไรหรอก มันก็ผลัดกัน ท่านมากล่าวหาผม ผมเห็นว่าไม่ถูกผมฟ้องท่านครับ ยังเป็นคนรู้จักดีด้วยกันอย่างนี้ เพราะว่าผมไม่เคยรู้จักท่านเป็นส่วนตัว แต่ท่านฝากความมาบอกว่าไม่เป็นไร คุณสมัคร ก็ทำหน้าที่ของคุณไป ผมก็บอกท่านก็ทำหน้าที่ของท่าน แต่ผมเห็นว่าท่านทำไม่ถูก ผมเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ผมฟ้องคดีผู้กล่าวหาผมนะครับ เวลานี้คดีก็อยู่ในศาล การวินิจฉัย ก็ยังครับ เรื่องทั้งหมดนั้นอยู่ที่คณะกรรมการ คตส. คตส. เป็นคนจัดการดูแลเรื่องนี้ครับ อยู่ขั้นสอบสวนเท่านั้นแหละครับ เรื่องยังไม่ถึงอัยการด้วยซ้ำไป ยังสอบคนไม่หมดเลยครับ แต่ว่าสื่อสารมวลชนว่ากล่าวกันรุนแรงเหมือนกับผมเป็นคนสกปรกเต็มที่ มีคนไปขุดออกมา ด้วยซ้ำไปนะครับ ทิ้งขยะกันมา ๓ ปี ลองดูสิครับ ลองบอกว่าผมทำผิดแล้วลองระงับ สัญญาดูสิครับ แล้วดูสิอะไรมันจะเกิดขึ้นผมไม่ว่าอะไรหรอกครับ ทำได้ แต่ผมนี่ผมพูด

กับหนังสือพิมพ์เมื่อ ๒–๓ วันเอง ผมบอก ผมนี่สุจริตเป็นเกราะบังศาสตร์พร้อง สกปรก บาทเดียวเป็นศัตรูกับสื่อสารมวลชนไม่ได้หรอกครับ ไม่ได้จริง ๆ เขาเอาตายเลยครับ ถลกหนังตายเลย ในเมืองไทยยังมีคนอย่างนี้กี่คนครับที่ต่อปากต่อคำกับสื่อสารมวลชนไม่ละเว้นเลย แต่สำคัญที่สุดนักการเมืองกี่คนในบ้านเมืองนี้ถูกนักสื่อสารมวลชนสับโขก ดุ ด่า ว่ากล่าว เขียนกระทบกระแทกแดกดัน ผมตอบโต้คนพวกนี้ เพราะผมเป็นคนมีจิต มีวิญญาณ เป็นคนธรรมดา ไม่ให้ใครมารุกล้ำก้ำเกินผม คดีความในศาลนี่แพ้บ้างชนะบ้าง สุดแท้แต่ทนายจะเก่ง ไม่เก่งคดีหมิ่นประมาทเท่านั้นแหละครับ คดีทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ยังไม่เคยโดนเลยครับ ผมไม่ใช่คนสกปรก ผมไม่ใช่คนทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง ผมต้องแน่ใจในตัวผมเองผมถึงมาเป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน เพราะฉะนั้นอะไรที่เกิดขึ้นที่อบรมเมื่อสักครู่นี้ แล้วผมเป็นเหมือนนายกรัฐมนตรีคนเก่าไหมละครับ นี่ปวดปัสสาวะตั้งแต่เริ่มต้นอ่าน เท่าไรครับ อ่านอยู่ชั่วโมง หัวหน้าฝ่ายค้านพูดอภิปราย ๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมง คนอายุขนาดนี้นั่ง ๓ ชั่วโมง เพราะเกรงใจหัวหน้าฝ่ายค้าน หิวข้าวก็หิว ปวดปัสสาวะก็ปวดแต่ไม่ลุกครับเพื่อจะได้ให้เห็นนึกว่าจะชมเชยกลับไปอ้างคนที่ก่อนโน้น ไปว่ากล่าวเขา เขาจะคิดอะไร จะทำอะไร เขาเป็นอดีตนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่ผม อะไรต่าง ๆ ที่กระทบกระทั่งก็นโยบายผมเขียนมาใหม่วันนี้ ผมรับผิดชอบในสิ่งที่ผมเขียน ตัวหนังสือที่ไปแก้ไข ผมยังไม่ทราบเลยครับ ผมยังไม่ทราบเขามีคณะกรรมการดูแล ผมไม่ใช่เป็นคนทำเรื่องนโยบายนะครับ

ตั้งคณะกรรมการ ๖ พรรคมาร่วมร่างกัน เขาประชุมกัน ๔ ครั้ง ผมยังไม่ทราบเลยครับว่าข้อความมันมีเปลี่ยนแปลงไป แต่ไม่เป็นอะไรยกประโยชน์ให้ว่าได้ เก่งนะครับช่างค้นคว้าไปเอาฉบับก่อนหน้าฉบับนี้มา ผมก็อ่านครับฉบับก่อนหน้าแต่ผมไม่ยักสังเกตเห็นแล้วฉบับหลังผมก็เพิ่งอ่านเมื่อเช้านี้เองครับ ตะกุกตะกักไปบ้างเพราะเหตุว่ามีความพลาดพลั้ง ผมอยากจะอ่านฉบับที่พิมพ์ เขาไปทิ้งไว้ที่บ้านผมคนเอาไว้ที่บ้านก็ไม่บอก ผมก็บอกจนป่านนี้ยังไม่ได้รับ เขาให้ไป ๑๐ เล่ม มันผิดปกติถ้าให้เล่มเดียวอยู่ในซองผมก็เปิดแล้ว ให้ไป ๑๐ เล่มก็ไปวางอยู่ตรงนั้นเอง ก็เพิ่งมานั่งเปิดดูในรถถูกต้องครับ ถ้อยคำสำนวนที่อ่านตะกุกตะกักเพราะคำไม่คุ้นเคย แต่คำไหนคุ้นเคยก็อ่านได้เร็วหน่อย ผมอยากจะบอกว่า ผมต้องรับผิดชอบสถานะเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่หยิบมาวิพากษ์วิจารณ์ผมก็จะใช้สถานะตรงนี้พูดเสียให้มันจบเสียจะได้ไปกินข้าว ผมจะบอกให้ฟังนะครับว่า ผมไม่ได้ปิดบังสถานะการที่ผมมาเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองนี้เลย คนทั้งบ้านทั้งเมืองนี้รู้ครับ แต่ต้องถือว่ามันเป็นเรื่องที่มันเกิดขึ้น มันพิสูจน์ด้วยการที่ว่าผมเป็นหัวหน้าพรรค จดทะเบียนถูกต้อง มีดีเบท (Debate) กันในพรรคด้วยครับก่อนจะได้เป็นหัวหน้าพรรค หัวหน้าพรรคเก่าเขาไม่ยอมครับ ผมเคยดีเบตมาแล้วครับ แล้วผมดีเบตชนะด้วย แล้วผมก็ได้เป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน และผมก็ไปสมัครรับเลือกตั้ง วันสมัครรับเลือกตั้งก็มีคนชวนไป ผมบอกไม่ มันเป็นสิทธิเสรีภาพของบุคคลในระบอบประชาธิปไตยนะครับที่จะไม่ขึ้นไปพูดกับใคร ที่ไหน ผมไม่พูดหรอกครับ เป็นสิทธิของผม ใครมาชวนผมพูดก็เป็นสิทธิของคนชวน แล้วเลือกตั้งก็ต่างคนต่างไปหาเสียง พูดจาหาเสียงก็พูดกันไปสิครับ แล้วก็เป็นอย่างไรครับ หาเสียงเสร็จแล้วพูดอย่างผมนี่แหละครับได้ ๒๓๓ คน พูดอย่างหัวหน้าฝ่ายค้านได้ ๑๖๕ คนแล้วเป็นอย่างไร มันธรรมดาโลกเสร็จเรียบร้อยแล้วผมเข้ามานี้เป็นอย่างไรใคร ๆ ก็รู้ เหมือนที่ใคร ๆ ในบ้านเมืองนี้ก็รู้ครับว่าในพรรคของท่านหัวหน้าฝ่ายค้านนั้นเป็นอย่างไร ใครจะขึ้นใครจะลง ใครจะมา ใครจะควญ ใครจะเปลี่ยน ผมก็พูด คือผมวิพากษ์วิจารณ์จริง ๆ พรรคนี้ผมไม่เคยพูดจา เพราะว่าผมเกิดมาจากพรรคที่ว่านะครับ พรรคท่านนี่ผมเกิดมาแล้วโตมาด้วย แล้วก็มาดังด้วย มีคนเคยบอกออกจากพรรคนี้ไปมันเจ๊งทุกราย แต่ไม่ใช่คนชื่อสมัคร สุนทรเวช ครับ

นี่ออกมาแล้ว ตั้งพรรคการเมืองเอง ประวัติศาสตร์ที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านอาจจะไม่ทราบ วันหนึ่งผมต้องไปสู้กับพรรคที่ผมเคยอยู่เลือกกันใน กทม. ทั้งประเทศมี ๓๙๑ คน ผมเป็นพรรคสร้างใหม่ สมัคร ๓๕ คน สมัคร ๓๕ คน ได้รับเลือกตั้งเท่าไรทราบไหมครับ ได้รับเลือกตั้ง ๓๒ คน สมัคร ๓๕ คนได้ ๓๒ คนครับ กรุงเทพฯ สมัคร ๓๒ คนได้ ๒๙ คนครับ ขอประทานโทษออกชื่อพรรคท่านนิดเถอะครับ พรรคท่านชื่อพรรคประชาธิปัตย์ได้ ๑ คน พรรคผมชื่อพรรคประชากรไทยได้ ๒๙ คน แล้วจะบอกให้ฟังด้วยนะครับ ๑ คนที่ได้ไปชื่อ ถนัด คอมันตร์ ถ้าเป็นชื่ออื่นไม่ได้หรอกครับ บังเอิญชื่อถนัด คอมันตร์ เลยได้ไป แต่ผมก็จะไม่เล่าเกร็ดให้ฟังด้วยว่าตอนคุณถนัดท่านกลับเข้าไปในพรรคแล้วคนในพรรคเงียบหมดนั้น คุณถนัดท่านวิพากษ์วิจารณ์พรรคท่านว่าอย่างไร ท่านประธานครับ ผมก็ไม่อยากพูดจริง ๆ แล้วเขาก็บอกเลยว่า เมื่อเวลาที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ ผมนึกว่าท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านจะเข้าใจสถานการณ์การเมือง ผมเข้าใจท่านครับว่าท่านอยู่ในพรรคท่านอยู่ตรงไหน อย่างไร ท่านเป็นอย่างไร แต่ว่าผมนึกว่าท่านจะเห็นใจผมว่าผมมาอยู่ในพรรคพลังประชาชน ผมอยู่ตรงไหน อย่างไร การที่ผมบ่น ผมไม่ปิดบังเลยครับ ผมบ่นนั้นคนเขาเห็นใจผม เขามีระบบพรรคนะครับ แล้วระบบพรรคเขาก็เล่นกับคนที่เป็นหัวหน้าพรรค ระบบเขาส่งมาอย่างนั้น ผมก็บอกถามไปเขาบอกเชิญใครเขาไม่มีใครมา คำว่า ขี้เหร่ ของผมนั้นไม่ใช่คุณสุภาพสตรีที่เป็นลูกท่านอดีตผู้ว่าไม่ใช่เลยครับ ขี้เหร่ คือทั้งหมด ----------

มันไม่ได้อย่างใจ ไม่ได้อย่างใจรอบแรกคือไปเชิญใครต่อใครที่เขาตัวเจ๋ง ๆ เขาไม่มา เพราะมีกฎหมายที่ว่าเขารับไม่ได้ กฎหมายฉบับนี้เขาเสียคน เขาเสียของ ไม่มาจึงต้องเอาคนของเราเอง เมื่อเอาคนของเราเองยังมีระบบก็มีกรรมการ ๓๗ คน เขาเป็นคนเลือกมาให้ผม สุดท้ายความจริงเขาเลือกแล้วเขาใช้เลยก็ได้ครับ แต่เขายังดีเขามาให้ผม ผมก็บอกว่าแหมมันไม่ได้อย่างใจ ไม่ได้อย่างใจของผมเองก็พอสมควรครับ แล้วต้องผสมอีก เมื่อผสมอีกรัฐบาลเงาของท่าน ๑๖๕ คน ตั้ง ๓๖ คนง่ายนะครับ แต่ของผม ๓๑๕ คน ตั้ง ๓๖ คน ยากครับ ยากจริง ๆ แล้วผมนึกว่าหัวหน้าฝ่ายค้านจะเห็นใจผม พรรคหนึ่งเขาเอาคนนี้มาเป็นเลขา ในนั้นเขาส่งคนนี้มาเป็นเลขา แต่ผมพูดชัดเจนเลยนะครับ ผมป้องกันการสรรหา ผมบอกเลขาผมไม่ขัดข้อง แต่ผมตำหนิตอนหลังสุดบอกว่าปัทโธ่มาเป็นที่ปรึกษามันต้องคิดบ้างสิ คนเป็นที่ปรึกษาบางคนมาสู้เลขายังไม่ได้มาใส่ที่ปรึกษา ผมบ่นเลยครับนี่แหละครับ นายสมัคร สุนทรเวช ตัวจริง ปากกับใจตรงกันแล้วบ่น แล้วผมก็ตอบด้วยบ่นในพรรคมันก็เป็นหุ่นเชิดอยู่เหมือนเดิมตามที่เขาวิพากษ์วิจารณ์กัน คนวิพากษ์วิจารณ์ผมใครครับ สื่อสารมวลชน ที่ท่านยกย่องสรรเสริญเมื่อกี้แหละครับ สื่อสารมวลชนจะดุจะด่าว่ากล่าวเหยียบย่ำใคร เหยียบย่ำนักการเมืองอย่างไรก็ได้ครับ แต่นักการเมืองไปมีทีท่าอย่างผมเป็นนะครับ ท่านมาอบรมผมแล้วเหมือนกับว่าถ้าเป็นอย่างนี้ เป็นนายกรัฐมนตรีไม่ได้ เป็นอย่างนี้เหมือนกับว่าไม่มีท่าดีกับสื่อ แม้กระทั่งข้อความผิด ไปหน่อยยังอุตส่าห์เอามาเทียบให้ดู ผมไม่ทราบจริง ๆ ครับ กรณีที่เอ่ยสุดท้ายนี้ผมจะใช้ตรงแค่นี้ครับ เอ่ยถึงเรื่องที่เกิดขึ้น ๖ ตุลาคม สักนิดเถอะครับ ก็อ้ายฝรั่งมันดันมาถามผม แล้วผมก็ตอบกับฝรั่งตามที่ผมรู้และที่ผมเห็น ผมอยู่สนามหลวงครับ เขาจะทำอะไรกันอย่างไรไม่ทราบ แต่สนามหลวงมีคนที่ถูกตีและถูกเผา ที่สนามหลวงเอายางมาใส่และเผา ตายที่สนามหลวงนั่นแหละครับ ๑ คน ฝรั่งถามผม ฝรั่งทุกคนที่สัมภาษณ์ผมต้องถามอ้ายคำถามนี้ มันทำไมครับ แหมฝรั่งมันช่างสนใจจริง มันสนใจจริง ๆ ครับ อย่าว่าอ้ายผู้ชาย ซีเอ็นเอ็น (CNN) เลยครับ ผู้หญิงอัล-จาซีราห์ (AL-JASIRAH) สวยด้วยอายุยังไม่ ๓๐ ปี ถามผมอย่างนี้ต้องถอดเทปออกเลยครับ ผมถาม ยู (You) ถามคำถามไอ (I) อย่างนี้อายุเท่าไรนี่ ยูอยู่เหตุการณ์ในบ้านเมืองไอหรือใครเขาฝากมาถาม หรือไปจำขี้ปากใครเขามาถามว่าเป็นฆาตกรมือเปื้อนเลือด

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) กุลนิษฐ์ ๔๒/๒

อ้ายฆาตกรมือเปื้อนเลือดนี่ใช้ทุกยุค ทุกสมัยนะครับ ท่านประธานครับ เวลาที่ผมเลือกตั้งจะเลือกตั้งดัง ๆ เมื่อไรโดนทุกครั้ง เลือกตั้งผู้ว่า กทม. ฆาตกรมือเปื้อนเลือด ๖ ตุลาคม สมัครผู้ว่า กทม. ด่าผม ผมเอาไปศาลเลยครับ ไปศาลเลย ไม่ต้องออกชื่อหรอกใครเป็นจำเลยผมไปฟ้องศาล ศาลท่านบอก คุณสมัครจะเลือกตั้งแล้ว โถเถอะน่าถอนเถอะ เลือกตั้งสบาย ๆ ดีกว่า ผมก็เกรงใจศาลท่าน อ้าวถอนก็ถอน ถอนครับ แล้วไปเลือกตั้ง ถ้าฆาตกรมือเปื้อนเลือดคนกรุงเทพมหานครนี่ยอดรู้ดีกว่าใครหมด รู้เช่นเห็นชาตินักการเมืองดีกว่าใครหมด ขอประทานโทษคนต่างจังหวัดด้วยนะครับ ฆาตกรมือเปื้อนเลือดถูกคนด่าและไปขึ้นศาลแล้วลงเลือกตั้ง คู่ต่อสู้ผมได้ ๕ แสนกว่า ผมได้ล้านกว่า คนมี ๑๔ ล้านคน มาใช้สิทธิ ๒ ล้านคน ผมได้ล้านเศษ ๆ คู่ต่อสู้ผมได้ ๕ แสนกว่า ทำไมครับฆาตกรมือเปื้อนเลือดมันได้รับเลือกตั้งคะแนนล้านกว่า มีใครในประเทศไทยบ้างครับ ว่าเลือกตั้งโดยการลงคะแนนได้คะแนนล้านกว่า ไม่มีละครับ มีชื่อสมัคร สุนทรเวช นี่แหละครับ จนบัดนี้คนที่จะเฉียดมาตอนหลังก็ ๙ แสนครับ ไม่ได้ถึงล้านกว่า ขอประทานโทษเถอะนะครับ รายละเอียดทั้งหลายผมจดไว้แล้ว แล้วผมจะตอบวันสุดท้ายเรื่องในนโยบาย แต่วันนี้ขอใช้สิทธิพาดพิง แหม คืออธิบายความ ๑ ชั่วโมงรอดตัวมาได้ก็นับว่าใช้ได้แล้ว ตะกุกตะกักหน่อย นั่งทนฟังปวดปัสสาวะฟังท่านหัวหน้าฝ่ายค้านพูดจาอภิปรายชั่วโมงครึ่งนึกว่าจะลงท้ายอ้าวโดนอบรมอีกครึ่งชั่วโมง ----------

ท่านประธานที่เคารพโปรดให้อภัยผมนะครับ ผมเป็นนายกรัฐมนตรีผมแน่ใจว่าผมมีความสามารถถ้าไม่อย่างนั้นไม่อาสามาเป็นหัวหน้าพรรคเขาหรอกครับ ถ้าไม่อย่างนั้นไม่เดินหน้ามาถึงป่านนี้หรอกครับ ถ้ามันใช้ไม่ได้จริง ๆ มันแย่จริง ๆ แล้ว มันไม่เข้าท่าจริง ๆ ไม่มีโอกาสยืนพูดวันนี้ตรงนี้ ขอบพระคุณท่านประธานนะครับ ผมจะใช้สิทธิผมวันสุดท้ายเวลาที่จะลงท้ายกันตรงนี้ อันนี้ถือว่าพาดพิงเท่านั้นครับ ขออภัย ท่านสมาชิกด้วยนะครับที่ต้องพูดหน่อย ทิ้งไว้อีก ๓ วันเก่าหมดไม่ทันกินหรอกครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านหัวหน้าพรรคครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กราบเรียนท่านประธานว่าช่วงที่ผมอภิปรายอยู่ที่จริงก็หิวข้าวไม้แพ้ท่านละครับ แต่ว่าทำหน้าที่ครับแล้วสิ่งที่กระผมกราบเรียนท่านประธานไปทั้งหมดก็ยืนยันนะครับว่าเป็นข้อเท็จจริงมีเหตุมีผล กระผมไม่ได้อบรมท่านนายกรัฐมนตรีเลยครับ กระผมชี้ให้เห็นว่าวันนี้สังคมต้องการนายกรัฐมนตรีตัวจริง แล้วกระผมก็ชี้ว่าในความคิดของผมเราจะประคับประคองบ้านเมืองและระบอบประชาธิปไตยไปอย่างไร ต้องการนายกรัฐมนตรี ต้องการรัฐบาลที่มีท่าทีต่อประเด็นในเรื่องสิทธิเสรีภาพ ท่าทีต่อในเรื่องการเมืองภาคประชาชนอย่างไร ผมไม่ได้พูดตั้งหลายเรื่องที่ท่านลุกขึ้นมาแก้ตัวนี่ครับ ผมไม่ได้พูดสักคำเลยเรื่องว่าท่านทุจริตหรือไม่ทุจริต ผมไม่ได้พูดสักคำเลยว่าท่านมีความไม่ดีหรือมีความไม่เหมาะสม แต่กระผมกราบเรียนว่ามันมีท่าทีบางอย่างซึ่งสังคมเขาวิตกกังวล ผมอายุ ๔๓ ปีครับ แต่ถ้าผมอายุ ๔๓ ปี แล้วผมกินเงินเดือนของประชาชนเท่ากับคนอายุเท่าไรก็แล้วแต่ ผมต้องทำหน้าที่ผมในฐานะผู้แทนของประชาชน ผมไม่มีสิทธิที่จะไม่ทำหน้าที่ของตัวเอง สิ่งที่กระผมกราบเรียนผมก็ยืนยัน แล้วเมื่อท่านได้ตอบมาแล้วก็อาจจะเกิดความเสียหายนี่ กระผมก็ต้องกราบเรียนครับ ถูกต้องครับผมอายุน้อยตอนเกิดเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม แต่ผมสนใจการเมืองมาก่อนหน้านั้น สนใจการเมืองฟังท่านตั้งแต่วันที่ท่านอยู่พรรคประชาธิปัตย์นี่ละครับ แล้วผมก็พยายามติดตามศึกษาประวัติศาสตร์แล้วก็ดูท่าทีของการเมืองว่าเป็นอย่างไร

ผมก็ท้าให้ท่านไปถามเหมือนกันครับว่าในบรรดาคนที่เป็นสื่อสารมวลชนในขณะนั้นเขาจำท่านในฐานะรัฐมนตรีมหาดไทยที่เป็นมิตรกับหนังสือพิมพ์หรือไม่ ผมไม่ได้บอกท่านสั่งปิดนะครับ ผมบอกยุคที่ท่านเป็นมันมีการปิดมากที่สุด ท่านก็ยอมรับเองว่าท่านมาค่อย ๆ เปิด ทำไมไม่เปิดพร้อมกันหมดละครับ

(นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แล้วถามว่าเหตุผลที่ท่านบอกให้เปิดนี่

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ขออนุญาตครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ มีอะไรประท้วงครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผม สุทิน คลังแสง จากมหาสารคาม พลังประชาชนครับ ผมคิดว่าจะขอประท้วงผู้อภิปรายซึ่งจริง ๆ ก็น่าจะประท้วงก่อนหน้านี้แหละแต่ให้เกียรติท่าน เหตุที่เกิดวันนี้แล้วก็จะเกิดต่อไป ถ้าหากท่านประธานไม่ได้ดูข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ ผู้อภิปรายกำลัง ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ ข้อ ๑๐๓ นี่สมาชิกรัฐสภามีสิทธิจะซักถามอภิปรายทั้งในทางสนับสนุนและคัดค้านในเรื่องความเหมาะสมของนโยบายและความสามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดินให้สำเร็จผลตามนโยบาย ในการนี้สมาชิกรัฐสภาอาจซักถามอภิปรายถึงแผนปฏิบัติการและวิธีการที่จะปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ เรื่องที่กำลังสนทนากันจริง ๆ ผู้นำฝ่ายค้านเริ่มต้นก่อนท่านนายกรัฐมนตรีก็มาต่อเป็นเรื่องนอกเหนือจากนโยบาย ถ้าท่านประธานจะวินิจฉัยว่าเกี่ยวข้องกับนโยบายก็จะรับฟังได้แต่ไกลมากนะครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานจะวินิจฉัยอย่างนั้นเรื่องการอภิปราย ๓ วันต่อไปนี้จะยุ่งพอสมควร ถ้าเรื่องใดไกลขนาดไหนจะโยงมาเป็นเรื่องนโยบายนี่จะยุ่ง เพราะฉะนั้นจึงขอประท้วงว่า

ท่านประธานได้บอกผู้อภิปรายว่าอย่าได้นอกเหนือไปจากนโยบายอย่าห่างไกลมากนัก ไม่เช่นนั้นก็จะเกิดกรณีอย่างนี้อีกมากเลย การประชุมของเราจะไม่ราบรื่น ขอขอบคุณครับ

- ๔๔/๑

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : คุณสุทินครับ ตอนนี้ไม่ได้เป็นเรื่องการอภิปรายนโยบาย เป็นเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านใช้สิทธิพาดพิงลุกขึ้นตอบแล้วก็ผู้นำฝ่ายค้าน หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านก็อาศัยสิทธิพาดพิงที่จะตอบส่วนที่ก้ำเกินไปจากที่เขาอภิปราย เพราะฉะนั้นก็เชิญอภิปรายต่อไปเถอะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมก็เพียงแต่กราบเรียนว่าผมก็ศึกษาประวัติศาสตร์ และช่วงนั้นผมก็ติดตามบทบาทว่ามันมีการกระทบกระทั่งระหว่างท่านกับสื่อตลอด ท่านก็ไปเปิดหนังสือพิมพ์เดลิมิเลอร์ ผมจำได้หมดครับชื่อพรรคท่าน ชื่อหนังสือพิมพ์ท่าน แล้วท่านก็ออกไปจากพรรคประชาธิปัตย์ แต่ผมกราบเรียนว่าท่านอาจจะอายุมากกว่าผม ท่านจะได้รับคะแนนเสียงมากกว่าผม กระผมก็ยอมรับ แต่เราทำหน้าที่ของเราในวิถีทางประชาธิปไตย มันไม่ได้มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องหยิบยกเรื่องเหล่านี้มาถากถางแล้วผมก็ไม่ได้อบรม กระผมกราบเรียนต่อว่าท่านให้เหตุผลในการเปิดหนังสือพิมพ์ดีไหม คือเป็นห่วงฝ่ายปฏิวัติว่าคนจะไม่รู้ฝ่ายเขา นี่ก็เป็นตัวอย่างเท่านั้นเองครับ ผมก็กราบเรียนว่าหลายเรื่องท่านก็พาดพิงมาถึงพรรคของผมด้วย ผมก็เกิดจากพรรคนี้ครับ แต่ผมไม่คิดจะไปจากพรรคนี้ และหลายท่านที่นั่งอยู่ตรงนี้ก็จำได้ว่าท่านก็เคยอยู่พรรคนี้ ใช่ครับ ประชาธิปัตย์เคยเหลือ ๑ เสียงในกรุงเทพมหานคร ตอนผมลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรก ผมก็ได้รับเลือกตั้งมาคนเดียว ผมยังทราบเลยครับ ผมศึกษาประวัติศาสตร์ละเอียดว่าช่วงที่พรรคประชากรไทยชนะพรรคประชาธิปัตย์ ท่านก็เยาะเย้ยด้วยว่าพรรคประชาธิปัตย์จะอยู่ได้ไม่ยั่งยืนเท่าพรรคท่าน แล้ววันนี้ท่านอาศัยพรรคท่านไหมล่ะครับ ผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า เรื่องอย่างนี้นี่ถ้าเรา

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : อย่าตอบโต้กันไปตอบโต้กันมาด้วยวิธีนี้ดีกว่าครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กระผมก็จะพอเพียงเท่านี้แหละครับ เพียงแต่กราบเรียนว่าทั้งหมดที่พูด

(นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ เสียดสีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เพื่อยืนยันหลักการ แล้วก็บอกว่าเราทำหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนนะครับ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันไปก็แสดงกันไปครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เชิญท่านนายกรัฐมนตรี

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานครับ ผมขอพาดพิงนิดเดียวเท่านั้นแหละครับ คนอย่างผมผมไม่เคยเยาะเย้ยพรรคประชาธิปัตย์ ยืนยันว่าไปหาหลักฐานมาเลยว่าเป็นไปไม่ได้เลยนะครับว่าไปเยาะเย้ยพรรคประชาธิปัตย์ว่าจะอยู่ได้ขนาดไหน ผมพูดไม่ได้หรอกครับอย่างนั้น ขอเรียนนิดหนึ่งว่าที่เมื่อตะกี้ไม่ได้กล่าวหาว่าผมทุจริตนะครับ แต่บอกว่าผมจะยุบ คตส. แล้วไม่ยุบนั่นละครับมันเฉียดมาถึงตรงนั้น ผมก็เลยพูดตรงนั้นให้ฟังแล้วว่าผมเป็นผู้ถูก คตส. กล่าวหาว่าทุจริตเพราะฉะนั้นก็โปรดเข้าใจ เรื่องง่าย ๆ ไม่มีอะไรยากหรอกครับ แล้วเหตุผลอธิบายให้ฟังให้รู้เท่านั้นละครับ คนอย่างผมก็ยืนยันไว้แล้วนะครับว่าเป็นปฏิปักษ์กับสื่อ ความคิดไม่ตรงกับสื่อ มีรัฐธรรมนูญมาตราไหนครับที่ห้ามคนเป็นนายกรัฐมนตรี ห้ามรัฐมนตรีห้ามนักการเมืองมีความคิดเป็นปฏิปักษ์ต่อสื่อ ไม่มีหรอก แล้วผมอยู่มาตรงนี้ เชื่อผมเถอะครับผมอายุมากกว่า ๓๐ ขวบ แต่ไม่เคยเอาเรื่องพรรค์อย่างนี้ไปคิดว่าอย่างโน้นอย่างนี้ต้องเทียบเคียงแต่ที่พูดก็ให้ได้สติเสียบ้างครับว่าบางครั้งก็นึกว่าตัวเองก็เก่งกาจเสีย บางทีผมใช้คำว่าอบรมผม คนทั้งบ้านทั้งเมืองเขาฟังอยู่เขาต้องยืนยันว่าคุณหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านอบรมนายกรัฐมนตรีเท่านั้นละครับ มันเป็น การเฉียดนิดหน่อย พอสมควรแก่เหตุแล้วครับนอกนั้นแล้วขอบพระคุณท่านประธานนะครับ ผมไม่ไปมากกว่านี้หรอกครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าเราควรจะเดินหน้าอภิปรายนโยบายกันต่อไปได้แล้วนะครับ เชิญท่านที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงไม่ได้ปรารถนาที่จะ

ลุกขึ้นมาอภิปราย แต่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีกรุณาพาดพิงหลายครั้ง มีประธานที่ปรึกษาพรรคอยู่คนเดียวก็คงจะเป็นกระผม ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าเพื่อให้ข้อเท็จจริงมันสมบูรณ์นะครับ ในประเด็นที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ให้ถามประธานที่ปรึกษากรณี ๖ ตุลาคม ในประเด็นเรื่องการปิดหนังสือพิมพ์ ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่สามารถที่จะตอบได้ เพราะตอนท่านหารือกันอยู่นั้นผมกำลังหนีอยู่ครับ ----------

ตอน ๖ ตุลาคม ที่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น กระผมเป็นฝ่ายที่ถูกพวกท่านกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แล้วผมกำลังหนีอยู่ คืนแรกก็หนีไปกับท่าน ส.ส. เชาวรินนี่แหละครับซึ่งเป็นนายตำรวจติดตามของท่านรัฐมนตรีดำรง ลัทธพิพัฒน์ แล้วก็ต้องหนีอยู่อีกเป็นเดือน เพราะว่าประชาธิปัตย์และคนในประชาธิปัตย์หลายคนถูกหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นไม่มีโอกาสจะรู้เลยว่าท่านหารือกันว่าอย่างไรนะครับ แต่ว่าในขณะนั้นข้อเท็จจริงอันหนึ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีคงต้องยอมรับก็คือว่า เมื่อมีการยึดอำนาจ มีการปิดหนังสือพิมพ์ เขาก็จะอนุญาตให้เปิดโดยลำดับต่อมาปัญหาจึงอยู่ที่ว่าหนังสือพิมพ์ที่ถูกปิดไปนั้นได้รับอนุญาตให้เปิดหมดหรือไม่ อันนี้ผมไม่ทราบว่าเหลืออยู่กี่ฉบับ นั่นประการหนึ่งครับ

ประการต่อไปอยากกราบเรียนเพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีพูดถึงพรรคประชาธิปัตย์ ความจริงต้องยอมรับว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี สมาชิกหลายคนในสภาและในคณะรัฐมนตรีก็ดีเป็นอดีตสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ถ้าพูดกันอย่างพวกเราก็คือว่าเกิดกับประชาธิปัตย์ และถ้าไม่มีประชาธิปัตย์ไม่ได้เกิด หลายคนตระหนัก ผมยังชื่นชมบางคนที่สำนึกบุญคุณของพรรค แล้วผมก็นึกตำหนิในใจคนที่ไม่สำนึกพูดจาเนรคุณพรรค เพราะพรรคไม่เคยให้ร้ายกับคนเหล่านี้ พรรคมีแต่ส่งเสริม เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ต้องขอกราบเรียนในฐานะที่เป็นสมาชิกประชาธิปัตย์มาตั้งแต่ต้นจนปัจจุบัน วันที่เกิดเหตุ ๖ ตุลาคมนั้นต้องกราบเรียนว่าผมอยู่ใน ครม. ความจริงแล้วข้อเท็จจริงนี้ไม่ใช่เวลาที่เราจะพูดกันว่าเป็นอย่างไร มันละเอียดมากกว่านี้ มันส่อเห็นพฤติกรรมมากมายหลายอย่าง แต่ว่าความเป็นประชาธิปัตย์มันมีขึ้นมีลงครับ เป็นความจริงอย่างที่นายกรัฐมนตรีพูดเมื่อเกิดเหตุ ๖ ตุลาคมแล้ว ท่านรู้ว่าประชาธิปัตย์พังแล้ว หลายคนแยกตัวออกไปหลายคนก็มาชวนผมออกไปบอกประชาธิปัตย์พังแล้ว ตายแล้ว ไม่รอดแล้ว หนีไปดีกว่า หลายคนก็ออกไป แต่พวกผมเป็นกลุ่มที่บอกว่าเมื่อพรรคล้มไป ตายไป เราก็ไป ผมกลับไปว่าความเป็นทนายไม่คิดจะตั้งพรรคใหม่ไม่กลับมาอีก แต่ส่วนหนึ่งก็แยกตัวไป กรณีของท่านหัวหน้าพรรค หัวหน้ารัฐบาลขณะนี้ท่านสมัครนั้นท่านก็แยกไปตั้งพรรคประชากรไทยในปี ๒๕๒๒ ท่านชนะเลือกตั้ง อันนี้เป็นความจริง เป็นช่วงที่ตกต่ำที่สุดของพรรคประชาธิปัตย์

ทั่วประเทศเราได้ ๓๐ กว่าคนจังหวัดตรังมีผู้แทน ๓ คน ตกหมดครับ เหลือผมคนเดียว นครศรีธรรมราชตกหมดเหลือท่านสัมพันธ์ ท่านมาโนชญ์ คุณหญิงสุพัตราเท่านั้นเอง นี่คือความเป็นจริงที่ยอมรับ แต่ว่าผมไม่เชื่อว่าความดีงาม ความถูกต้องมันจะถูกบดบังเสมอไป ช่วงหนึ่งมันถูกบิดเบือนว่าเราเป็นคอมมิวนิสต์ ผมไม่หนีเข้าป่าท่านครับ ความจริงแล้วผมก็เป็นหนึ่งที่ถูกซักชวนมาก ผมบอกผมเข้าไม่ได้ ผมไม่เชื่อระบบคอมมิวนิสต์ จะเข้าไปเพื่อต่อสู้ล้มล้างสถาบันกษัตริย์ ล้มล้างสถาบันศาสนา เอาระบบคอมมิวนิสต์ปกครอง ผมไม่เห็นด้วย ผมไม่เห็นด้วยกับทหารปกครองยึดอำนาจ แต่ผมก็ไม่เห็นด้วยที่คอมมิวนิสต์จะมาปกครอง ผมจึงยืนหยัดอยู่กับที่ หลบหนีเพื่อเอาตัวรอดเพราะมีการตามฆ่ากัน อันนี้คือความจริงที่อยากกราบเรียน ส่วนกรณีของท่านนายกรัฐมนตรีสมัครนั้นท่านชนะการเลือกตั้งปี ๒๕๒๒ เป็นความจริงอย่างที่ท่านพูด กรุงเทพมหานคร ๓๕ คน ท่านได้ถึง ๒๙ คน ประชาธิปัตย์ได้คนเดียว พันเอก ถนัด คอมันตร์ หัวหน้าพรรค ----------

กระผมติดมาคนเดียวจากจังหวัดตรัง แต่ท่านครับ ท่านอาจจะลืมไปแล้วในระหว่างอยู่ในสภานั้น ท่านพูดจริง ๆ ครับ ถ้อยคำที่ท่านพูดก็คือว่าท่านหัวเราะเยาะในวันหนึ่ง เฮ่อ ประชาธิปัตย์อีกหน่อยเป็นพรรคต่ำสิบ ท่านพูดอย่างนั้นจริง ๆ ท่านไปดูรายงานการประชุมเถอะครับ เหมือนท่านเคยสาบานเอาพระมาสาบาน แล้วผมเป็นประธาน ผมบอกท่านอย่าสาบาน แล้วท่านว่าผมว่า อ๋อ ประธานกลัวหรือ ผมบอกมันอยู่กันหลายคน ถ้าสาบานเปรี้ยงไปก็ตายหมด อันนี้คือความจริงที่อยากจะกราบเรียน ท่านนายกรัฐมนตรีจำได้ไม่หมดหรอกครับ แต่ว่าผมนี่จำได้ ผมยังนึกในใจเลยครับว่าอย่าไปประเมินหรือว่าประมาณคนอื่นต่ำ ผมจำที่ท่านพูดถึงประชาธิปัตย์ว่า เฮ่อ อีกหน่อยเป็นพรรคต่ำสิบแล้วในที่สุด

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านที่ปรึกษาครับ ผมว่าอย่าไปไกลนักนะครับ เอาเฉพาะที่พาดพิงไปก็พอครับ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับผม แล้วในที่สุดท่านครับ ประชาธิปัตย์ไม่เคยต่ำสิบ พรรคของท่านนายกรัฐมนตรีในที่สุดต่ำสิบไป อันนี้คือความจริงที่อยากให้ท่านได้รับทราบ ผมไม่ไปวิจารณ์อะไรท่านเพราะถือว่าเป็นนักการเมืองที่มาจากระบบเลือกตั้งด้วยกัน แต่ว่าท่านครับ ท่านไปวัดว่า ๒๐๐ กว่ากับ ๑๖๔ ๑๖๕ มาเป็นความดี ไม่ดีอย่างที่ท่านให้สัมภาษณ์ข้างนอก หรือท่านคิดว่ารัฐบาลอ่านนโยบายสักชั่วโมง หรือฝ่ายค้านพูดตั้งเกือบ ๒ ชั่วโมง อันนี้ท่านคงจะจำผิดว่าปกติแล้วรัฐบาลแถลงนโยบายก็จะอ่านเฉพาะส่วนนี้ไม่ยาวนักหรอกครับ แต่เวลาคนอภิปรายจะอภิปรายยาว เมื่อผมเป็นนายกรัฐมนตรีผมอ่านสั้นกว่าฝ่ายค้านเขาอภิปรายครับ อันนี้เป็นเรื่องปกติ กราบเรียนเรื่องนี้เพื่อจะได้เข้าใจแล้วไม่ขัดแย้งในเรื่องที่ไม่จำเป็น ผมต้องกราบเรียนครับในฐานะเป็นคนประชาธิปัตย์นั้น ผมภูมิใจที่ผมอยู่พรรคนี้ เพราะว่าพรรคเราสอนให้ทำงานการเมืองที่ซื่อสัตย์สุจริตและให้รักบ้านรักเมือง รักสถาบัน ดำรงความเป็นชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เอาไว้ ท่านนายกรัฐมนตรีรู้ดีความขัดแย้งของท่านกับคนในพรรค หรือความวางบันไดสามขั้นท่านเพื่อเป็นนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมไม่วิจารณ์ครับท่านครับ แต่ว่าอะไรก็ตามที่พาดพิงถึง

ประชาธิปัตย์ในทางที่ไม่เป็นความจริง ขออนุญาตให้กระผมได้มีโอกาสชี้แจงขอบพระคุณนะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เป็นครั้งสุดท้ายนะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ครั้งสุดท้ายครับ มีข้อความจริงคลาดเคลื่อนก็คือว่า ผมไม่ได้ออกมาจากประชาธิปัตย์แล้วบอกพรรคประชาธิปัตย์พังแล้ว ไม่ใช่ครับ ผมออกมาตอนพรรคประชาธิปัตย์ยังไม่พัง ขอความกรุณาได้มีข้อเท็จจริงให้คนในบ้านเมืองนี้ได้รู้ว่าเหตุเกิดในสภานี้นะครับ มีการคนสำคัญกลับเข้ามา มีนะครับสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ลุกขึ้นอภิปรายนายกรัฐมนตรีชื่อท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ออกชื่อท่านได้ไม่เสียหายนะ คือว่าท่านอย่างแรงครับ ท่านอาจารย์ลุกขึ้นมายืนบอกว่า ผมขอลาออกตกใจกันไปทั้งสภา ผมเป็นรัฐมนตรีอยู่ด้วยครับ เสร็จแล้วก็บอกว่าพรุ่งนี้นัดประชุม ครม. สิบโมงเช้า พอถึงสิบโมงเช้าปรากฏว่าที่ประชุมไม่มีใครพูดอะไรเลย ผมก็เลยบอกว่าไม่มีใครเสนอ ผมบอกนายกรัฐมนตรีหายาก ผม หัวหน้าพรรคการเมืองทั้งหมดอยู่ใน ครม.ขอเสนอหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านหัวหน้าพรรคทั้งหลายก็ยกมือเห็นด้วย ผมบอกให้พิมพ์หนังสือเลยส่งมาสภา ก่อนเที่ยงหนังสือมาสภาแล้วครับ บ่ายโมงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี เหตุเกิดนี่นะครับ ก่อนวันที่ ๓๐ เสร็จเรียบร้อยแล้วท่านก็เป็นนายกรัฐมนตรี ตอนธรรมดาเกิดเหตุ ๒๓ กันยายนแล้วเรื่อยมา ผมเป็นคนเสนอให้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี แล้วท่านก็เป็นนายกรัฐมนตรี คนในพรรคก็ไม่พอใจเพราะว่าเขาจะเปลี่ยนแปลงอะไรผมก็ไม่ทราบได้ ว่าอ้ายสมัครนี่มันเสือกแท้ ๆ เขาจะทำอะไรไม่ทราบได้ เพราะบ่ายสองโมงถึงประชุม แต่บ่ายโมงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้อาจารย์เสนีย์ เป็นนายกรัฐมนตรีเสียแล้ว นั่นละครับเป็นต้นเหตุที่ผมอยู่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้ เพราะเหตุว่าท่านอาจารย์เสนีย์ยืนยันว่าผมจะต้องอยู่ใน ครม. ผมบอกผมอยู่ไม่ได้ อย่างไรก็อยู่ไม่ได้ ----------

ท่านบอกสมัครพูดไม่รู้เรื่อง ผมบอกท่านต้องกรุณาผม แล้วผมก็รายงานกับท่าน วันนั้นมีงานที่โรงแรมเอเซีย ท่านอาจารย์เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย เลี้ยงส่งข้าราชการวันที่ ๓๐ กันยายน ผมไปรายงานท่านอยู่ข้างสระน้ำบอกท่านอาจารย์กรุณาเอาชื่อผมออกด้วย เพราะผมเป็นรัฐมนตรีร่วมกับท่านไม่ได้หรอกครับ แล้วรุ่งขึ้นเวลาประกาศวันที่ ๑ ผมก็ไม่มีชื่อเป็นรัฐมนตรี ผมขอไม่ให้ท่านใส่ชื่อผมเรียนท่านครับ ผมพูดกับท่านแรงแต่ว่าไม่ควรจะพูดในที่นี้ แล้วท่านก็แรงพอที่ท่านจะไม่ใส่ชื่อผม แล้วผมก็ออกมา มีคนตามมาอีก ๒ คนมาด้วยกัน เท่านั้นครับ ผมเดินออกจากพรรคประชาธิปัตย์ เพราะผมไม่ต้องการเป็นรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคต้องการให้ผมเป็น ผมพูดกับท่านแรงจนกระทั่งท่านต้องไม่ให้ผมเป็นเพราะคำพูดของผม แล้วก็ออกมาเรียบร้อยครับนั่นเกิดวันที่ ๑ นะครับที่ประกาศ ครม. แล้วก็มีเรื่องกันมาตลอด ๆ ผมไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับใคร ไม่ยุ่งเกี่ยวด้วยประการทั้งปวง ผมเป็นคนชอบสาบานครับ ถ้าผมไปเกี่ยวข้องกับเรื่อง ๖ ตุลาคม แม้แต่นิดเดียวต้องให้มีอันเป็นไปครับ อย่าได้มีความเจริญในชีวิตนี้นับแต่วันนี้ต่อไป ไม่ต้องครับนี่ครับชอบครับ ชอบสาบาน วันนี้มาสาบานในนี้อีก ที่สาบานวันนั้นมีพระด้วย ก็มีเหตุผลที่ต้องสาบานเพราะถูกกล่าวหาว่า เดินเอาเกลือไปโรยข้างบนชั้น ๓ ซึ่งเป็นความเท็จ ผมเอาพระมาสาบานบอกผมไม่ได้โรยเกลือเรื่องไม่เข้าท่าหรอกครับ แต่วันนี้แหมดีจริง ๆ ที่ได้พูดจากันเรื่องนี้เสีย ผมเดินออกจากพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ใช่อย่างที่ท่านที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์บอกว่าพรรคประชาธิปัตย์ล้มแล้วเลยถีบหัวออกมาไม่ครับ ออกมาตั้งแต่พรรคยังดี ๆ อยู่ ออกมาเพราะปฏิเสธไม่ต้องการเป็นรัฐมนตรีนี่เป็นความจริง และผมเป็นรัฐมนตรีนั้นเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม มีการเปลี่ยนแปลงคือ ๖ ตุลาคมนี่ ๖ ตุลาคมนะครับ ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๒ ตุลาคมครับ ผมไม่มีสถานะจะไปทำร้ายทำอะไรใครอย่างไรได้เลย ๑๔ ตุลาคม ก็ไม่เคยเกี่ยวข้อง ๖ ตุลาคม ก็ไม่เคยเกี่ยวข้อง ถ้าผมเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ด้วยประการใด ๆ ให้มีอันเป็นไปนับตั้งแต่วันนี้ครับ แต่ถ้าผมไม่เคยเกี่ยวข้องเลยนะครับ ขอให้นายสมัคร สุนทรเวช มีความเจริญรุ่งเรืองในทางการเมืองและในชีวิตทั้งหมด แหมโอกาสดีจริง ๆ ครับ ไม่ได้ว่าอย่างนั้นจริง ๆ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เอาเฉพาะตรงที่พาดพิงจริง ๆ นะครับ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ใช่ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเพื่อให้ข้อเท็จจริงสมบูรณ์นะครับ ผมบอกว่าในขณะนั้นคนประชาธิปัตย์บางคนเชื่อว่าประชาธิปัตย์ล้มแล้วถึงได้ออกไป ความจริงท่านนายกรัฐมนตรีสมัครจะคิดอย่างไรในขณะนั้นนี่เราไม่รู้ในใจ แต่เราทราบว่าท่านก็เตรียมตั้งพรรค ตอนที่ท่านบอกว่าออกในตอนตั้งรัฐบาลนั้นท่านยังไม่ได้ออกจากพรรคครับ ท่านออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีครับ ผมถึงกราบเรียนว่า กรณีที่ท่านขัดแย้งกับใครนี่ก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่ว่าในที่สุดพวกผมอยู่ แล้วเป็นช่วงที่ประชาธิปัตย์ตกต่ำที่สุดในปีนั้น ทั่วประเทศได้ ๓๐ กว่าคน แต่ในที่สุดกาลเวลาก็ได้พิสูจน์ ผมขอกราบเรียนให้ข้อเท็จจริงสมบูรณ์นะครับ มีคนที่จะรู้ข้อเท็จจริงหลายคน เพราะว่าหลังเหตุการณ์ผ่านไปแล้วนี่ความจริงก็ปรากฏมากขึ้น ๆ โดยลำดับ โดยเฉพาะเมื่อรัฐบาลชุดนั้นที่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพ้นไป ก็มีการกล้าเขียน กล้าพูดอะไรมากขึ้น ความจริงก็ปรากฏมากขึ้น แต่ว่าไม่ใช่เวลาที่เราจะพูดเรื่องนี้ละเอียดมากนัก แต่เมื่อมีการพูดพาดพิงถึงก็จำเป็นเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ผมขอเรียนยืนยันสุดท้ายครับท่านประธานครับ คลาดเคลื่อนครับ คลาดเคลื่อนจริง ๆ เพราะว่าผมเดินออกจากพรรคประชาธิปัตย์ วันที่ ๓๐ กันยายน ผมตั้งพรรคเดือนเมษายน ปี ๒๕๒๒ ห่างกันมาอีก ๓ ปีนะครับ ออกมาเป็นคนธรรมดาไม่สังกัดพรรค เดินออกจากประชาธิปัตย์แล้วก็มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะคุณธรรมนูญไม่ยอมรับท่านอาจารย์ธานินทร์เลยชวนผม ตอนนั้นออกมาก็อยู่ประชาธิปัตย์ไม่ได้ เพราะมาอยู่กับรัฐบาลที่เขายึดอำนาจมานั่นละครับ วันที่ผมออกมาคือ ๓๐ กันยายน ปี ๒๕๑๙ นะครับ

แล้วไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ เดินออกมาเลยครับ ตั้งพรรคปี ๒๕๒๒ ครับ ข้อมูลถูกต้องนะครับท่านประธานครับ ตอนนี้ขอยืนยันขอบคุณครับ

- ๔๘/๑

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ในการอภิปรายเรื่องนโยบายของรัฐบาลที่เรา

(นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ประท้วงอะไรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าเพื่อแง่มุมของสภาได้ครบถ้วน แล้วก็ไม่เป็นที่กังขาของคนภายนอกตลอดไป ท่านนายกรัฐมนตรีพูดในฐานะที่คนอยู่ในสนามหลวงวันนั้น

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าถ้าไม่ใช่เรื่องผิดข้อบังคับก็ควรจะยุติได้แล้วครับ เพราะมิฉะนั้นจะตอบกันไปตอบกันมาโดยที่เราจะไม่สามารถเดินหน้า

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : สั้น ๆ ครับ เพื่อความกระจ่าง เพราะว่า

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ในระหว่างอภิปรายคุณอาจจะสอดข้อเท็จจริงอะไรที่คุณคิดว่ายังคลาดเคลื่อนหรือยังไม่สมบูรณ์ลงไปได้ แต่ ณ ขณะนี้ขอให้หยุดเถอะครับ เพราะมิฉะนั้นก็จะตอบกันไปตอบกันมา ไม่ไปไหนหรอก เพราะถ้าคุณพูดเกินไปเดี๋ยวก็จะตอบกลับมาอีก แล้วก็ตอบไปตอบมา เอาแต่พอหอมปากหอมคอพอเข้าใจแล้วก็แล้วกันนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ผมขอความกรุณานิดเดียวครับท่านประธาน สั้น ๆ นิดเดียวครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : อย่าเลยครับ อย่าเลยครับ เมื่อไม่ได้ผิดข้อบังคับก็อย่าทำเลยนะครับ เมื่อที่ประชุมไม่ได้มีมติเป็นอย่างอื่น การอภิปรายก็ต้องถือว่าเป็นการอภิปรายรวมประเด็นกันไป ตามข้อบังคับที่กำหนดไว้ ผมได้ทราบว่าได้มีการ

ตกลงกันในระหว่างพรรคร่วมรัฐบาลกับพรรคฝ่ายค้านในการแบ่งเวลากัน แต่ในการแบ่งเวลานั้นยังไม่มีข้อยุติว่าแล้วจะใช้เวลาในการอภิปรายคนละเท่าไร จะกำหนดหรือไม่กำหนด ผมจะขอถือโอกาสนี้หารือก่อนว่าจะกำหนดเวลาในการอภิปรายหรือไม่นะครับ เชิญครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคพลังประชาชน กระผมได้เป็นผู้มีโอกาสได้ร่วมประชุมทั้ง ๓ ฝ่าย กำหนดเวลาที่ท่านประธานได้ทราบแล้ว สำหรับกำหนดการอภิปรายแต่ละท่านนั้น แต่ละพรรคจะแจ้งไปที่ท่านประธานนะครับว่า นาย ก นาย ข ใช้เวลาเท่าใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็จะสามารถสะสมเวลาของแต่ละพรรค เช่น พรรคร่วมรัฐบาล ๑๐ ชั่วโมง พรรคประชาธิปัตย์ ๑๓ ชั่วโมง ครม. ๔ ชั่วโมง สนช. ๙ ชั่วโมง แต่ละส่วนก็จะแจ้งชื่อพร้อมเวลามาด้วยท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : แต่รายชื่อที่มีอยู่ในมือผมเป็นจำนวนมากไม่บอกเวลาเลย ถ้าไม่บอกเวลาอย่างนี้ คนที่อภิปรายก่อนก็จะใช้เวลาไปโดยไม่จำกัด ซึ่งผมก็จะไปหยุดไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาตามนั้น ก็ต้องกรุณากำหนดเวลามาเสียด้วยพร้อม ๆ กับรายชื่อ เชิญครับคุณสุขุมพงศ์

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของ ส.ส. พรรคร่วมรัฐบาลใช้เวลาไม่เกินท่านละ ๑๐ นาที นะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : พรรคฝ่ายค้านเชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์ กระบี่ ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์เมื่อผู้ใดจะอภิปรายเท่าไร ทางวิปจะส่งขึ้นไปว่าจะพูดกี่นาทีในแต่ละท่านอีกประการหนึ่ง ท่านประธานครับ ผมขอความกรุณานิดหนึ่ง เครื่องเสียงห้องนี้วันนี้ไม่ดีเลยครับ ไม่ว่าข้างบนรัฐมนตรีพูดหรือข้างล่างพูดต้องตะแคงหูฟังด้วยความตั้งใจ ฝ่ายเครื่องเสียงกรุณาช่วยดูให้สักนิดหนึ่งครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่ช่วยตรวจสอบด้วยนะครับ ผมมีรายชื่อของพรรคฝ่ายค้าน ๒ คน แต่ไม่บอกเวลามา เพราะฉะนั้นช่วยกรุณาทบทวนกันขึ้นมาด้วย เพราะในลำดับถัดไปจะเป็นของพรรครัฐบาลที่จะอภิปรายเชิญคุณสุทิน คลังแสง ๑๐ นาที นะครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทิน คลังแสง พรรคพลังประชาชนจากมหาสารคาม

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : คุณวัลลภมีอะไร

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ได้ประท้วงท่านสุทิน ขออภัยด้วยนะครับ คือเราประสานกัน แล้วก็รายชื่ออยู่ที่มือผมเรียบร้อยทั้ง ๓ ฝ่ายแล้วท่านประธานครับ หลังจากผู้นำฝ่ายค้านหมายเลข ๑ อภิปรายเสร็จ ก็จะเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือ สนช. หลังจากนั้นจะเป็นท่านสุทิน คลังแสง แล้วก็เป็นพรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็เป็นอาจารย์วิริยะ แล้วก็ท่านวราวุธ จะเรียงตามนี้ฉะนั้นต่อไปต้องเป็นของ สนช. ขอบคุณท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : คือการอภิปรายต้องลำดับ ฝ่ายค้านฝ่ายสนับสนุน และฝ่ายที่ไม่ค้าน และไม่สนับสนุนนะครับ เพราะฉะนั้นก็ให้ฝ่ายรัฐบาลว่าไปก่อน

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผมเต็มใจที่จะให้ทาง สนช. ก่อน แล้วผมต่อ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุทินไปเถอะครับ เดี๋ยวจะเรียงลำดับตามนี้นะครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ครับท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายด้านการศึกษา ซึ่งก็มีหลายท่านได้พูดไปบ้างเมื่อเช้าก็มีหลายส่วนที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย นโยบายด้านการศึกษาที่ผมอยากจะให้ความเห็นแล้วก็ชอบอยากจะสนับสนุนรัฐบาลให้ดำเนินการและรีบดำเนินการด้วย ก็คือเรื่องของการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสวัสดิการเปิดโอกาสให้มีทุนในการเล่าเรียนต่อ รัฐบาลชุดนี้เขียนว่าจะสนับสนุนให้มีกองทุนที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต ซึ่งก็ทราบกันดีในแวดวงการศึกษาว่าเป็น กรอ. ซึ่งเมื่อเช้าท่านผู้นำฝ่ายค้านก็บอกว่าท่านสนับสนุน กรอ. ซึ่งถ้าบุคคลที่ติดตามเรื่องการศึกษาดี การให้เงินกู้เกี่ยวกับศึกษานั้นก็จะมี ๒ ชื่อ ๒ กองทุน คือ กรอ. กับ กศย. ที่ผมเห็นด้วยก็หมายความว่าเดิมทีนั้นเราใช้ระบบ กรอ. เราใช้ กศย. ประทานโทษครับ กศย. ก็คือให้ผู้ยากไร้ ให้นักเรียน นักศึกษาให้ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ยากจนได้กู้เรียนได้ ซึ่งก็ได้ทำกันมาระยะหนึ่ง ซึ่งตอนนั้นก็เป็นรัฐบาลซึ่งผมเองเป็น ส.ส. อยู่ในกลุ่มนั้นด้วย คือพรรครัฐบาล พรรคไทยรักไทย จาก กศย. เราก็มาเปลี่ยนปลายสมัยเป็น กรอ. กศย. ผมกราบเรียนครับว่าเป็นนโยบายที่เราได้ลองทำแล้วแต่พบปัญหาเยอะ กศย. ตัวนี้ตัวที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านสนับสนุนผมเรียนว่าพบปัญหาการปรับเปลี่ยนมาเป็น กรอ. ไม่ได้หมายความว่าอยู่ ๆ จะปรับเปลี่ยนมาเลย แต่เราได้พบปัญหาจากภาคปฏิบัติเป็นต้นว่า เรามุ่งเน้นที่จะให้กับผู้มีรายได้ต่ำคือผู้ยากจน อันนี้ก็เกิดปัญหาติดตามมาว่าทั้งจนจริง ทั้งจนไม่จริง มาตรการในทางปฏิบัติจริง ๆ ลำบากมากนั่นปัญหาที่ ๑ ปัญหาประการที่ ๒ นี่ กศย. เราให้กู้ทั้งค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าเล่าเรียนทุกอย่างซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษาคนนั้นก็พบปัญหามีข้อท้วงติงกันมาก ผู้ปกครองก็บ่น นักวิชาการก็ท้วงติง นักการเมืองด้วยกันก็บอกว่าการให้ค่าใช้จ่ายคือกู้เป็นค่าใช้จ่ายด้วยนั้นทำให้เด็กเอาเงินไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไปซื้อโทรศัพท์มือถือบ้างไปใช้จ่ายสินค้าที่ไม่จำเป็นบ้าง หรือบางรายก็กู้เสียเอาไปให้ผู้ปกครองใช้ไปในทางอื่นนี่ก็เป็นปัญหาหนึ่งซึ่งเราพบ แล้วปัญหาต่อมาที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ กศย. นั้นนี่เมื่อเราให้กับผู้ยากจนมันก็กระจุกอยู่กลุ่มหนึ่งเกิดปัญหาติดตามมาจากผู้ปกครองทั่วประเทศบอกว่า

ให้กู้ไม่ทั่วถึง ฝนตกไม่ทั่วฟ้า คนได้ก็ได้ คนไม่ได้ก็ไม่ได้ ซ้ำร้ายกว่านั้นไปตกในมือคนมีสตางค์ด้วย ไปตกในมือของกลุ่มผู้นำท้องถิ่น ลูกผู้ใหญ่บ้าน ลูกกำนันด้วย เพราะฉะนั้นก็ปรับเปลี่ยนมาเป็น กรอ. นั่นก็หมายความว่าต่อไปนี้มีสิทธิกู้ทุกคนกู้ได้น้อยหน่อยคือตัดค่าใช้จ่ายส่วนตัวออกมา แต่กระจายให้ฐานกว้าง กว้างก็หมายความว่าคนที่เรียนต่อไปนี้นี่สามารถได้ถึงปริญญาตรี แล้วก็ไม่จำกัดเฉพาะคนจน ไม่จน อันนี้คือการขยายฐานให้กว้างขึ้น อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งผมคิดว่านี่แหละครับคือ การเปิดให้เข้าถึงโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกัน แล้วประการต่อมาที่สำคัญก็คือ เราได้ให้เฉพาะค่าเล่าเรียนซึ่งมันก็เป็นหลักของการแบ่งความรับผิดชอบกับผู้ปกครองแล้วก็เป็นหนทางหนึ่งซึ่งจะจัดให้ลูกหลานของเราได้ใช้เงินเท่าที่จำเป็น และที่สำคัญที่สุดคือได้กู้กันทั่วถึง และที่สำคัญกว่านั้นความล้มเหลวของ กศย. แล้วปรากฏผลในวันนี้เสียดายที่ทางท่านผู้นำฝ่ายค้านที่บอกว่าไปสำรวจปัญหาทางการศึกษาท่านพบหรือเปล่าไม่ทราบ วันนี้เด็กซึ่งกู้ในโครงการ กศย. นั้น ในเงื่อนไขนั้นนี่ไม่ได้บอกว่ามีงานทำแล้วถึงส่งคืน วันนี้เด็กถูกฟ้องร้องเบี้ยวหนี้ทั่วประเทศครับท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจมาก เด็กเรียนจบไปแล้วไม่มีงานทำเพราะสภาพเศรษฐกิจอย่างที่เราทราบ เศรษฐกิจตกต่ำ ตำแหน่งงานหดหาย เด็กจึงไม่มีงานทำ ไม่มีงานทำก็ไม่มีเงินส่งคืน เมื่อไม่มีเงินส่งคืน สิ่งที่พบวันนี้ทนายความส่งโนติส (Notice) แล้วฟ้องแล้วเด็กซึ่งบริสุทธิ์เพิ่งจบการศึกษาวันนี้แล้วต้องตกเป็นจำเลยเงินกู้ฟ้องกันทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นเรื่อง กศย. ผมคิดว่าเราได้เห็นความล้มเหลวชัดเจน ดีแล้วที่รัฐบาลชุดนี้ก้าวมาทำ กรอ. กรอ. นี่ชัดเจนที่สุดซึ่งผมชอบก็คือว่าเด็กจบไปแล้วนี่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต หมายความว่าได้ทำงานแล้ว รายได้มีเท่าไรก็ส่งคืนตามสภาพความเป็นจริง ---

อันนี้ก็เป็นทางหนึ่งซึ่งจะทำให้เด็กของเราซึ่งจบหางานไม่ได้ก็ยังไม่ต้องส่ง หางานได้มีรายได้เท่าไรก็ส่งตามสภาพความเป็นจริงตามรายได้ ตรงนี้แหละครับคือการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงมาจากเรื่องของ กศย. ผมจึงสนับสนุนให้รัฐบาลทำต่อ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องเงินกู้ทั้ง ๒ รูปแบบนี่มันจะมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่พอสมควรก็ต้องทำใจว่าในเรื่องปฏิบัติจริง ๆ ต้องกำชับเจ้าหน้าที่ ต้องตรวจสอบและมีมาตรการจะต้องรัดกุมพอสมควร เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ขอสนับสนุนนโยบายสำคัญนี้

เรื่องหนึ่งซึ่งมีการพูดคุยถึงกันมากก็คือเรื่องปฏิรูปการศึกษา แม้รัฐบาลไม่ได้เขียนไว้ผมก็พยายามซักถามถึงมาตรการก็ได้เห็นว่าการปรับปรุงหลักสูตรซึ่งเป็นนโยบายหนึ่งซึ่งบรรจุไว้เป็นเรื่องจำเป็นครับ วันนี้การปฏิรูปการเรียนรู้นี่เป็นเรื่องใหญ่ เราค่อนข้างจะประสบผลสำเร็จ เราทำได้ก้าวหน้า สัมผัสได้ แตะต้องได้ ก็คือเรื่องของปฏิรูปโครงสร้าง การบริหาร สวัสดิภาพ สวัสดิการของครูทำได้ชัดเจนวันนี้ครูมีขวัญกำลังใจดีขึ้น มีลู่ทาง มีรายได้ที่มองเห็น แต่ว่าเรื่องปฏิรูปการเรียนรู้นี่เป็นเรื่องใหญ่เป็นการปฏิรูปรอบ ๒ ที่จะต้องหยิบยกกันขึ้นมา หลัก ๆ จริง ๆ ต้องหลักสูตรถัดจากนั้นมาก็ต้องปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน แล้วก็ปรับปรุงวิธีสอบ อันนี้ก็ได้เห็นในนโยบาย ก็ฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนะครับว่า เรื่องปฏิรูปการเรียนรู้นี่เป็นวาระใหม่ของการปฏิรูปรอบ ๒ ซึ่งท่านได้เขียนไว้ดีแล้ว แต่ว่าการปฏิบัติต้องติดตามต่อไปอีก ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้ท้วงติงในนโยบายว่าการพัฒนาครู ไม่ได้มีรายละเอียดไว้ ผมเห็นด้วยว่าเขียนไว้แล้วถูกต้องแล้วละครับว่าจะส่งเสริมยกระดับและพัฒนาครู แต่ว่าคงไม่ต้องไปเขียนรายละเอียดหรอกครับ ว่าจะต้องพัฒนาอย่างนั้นอย่างนี้ ออกเป็นมาตรการและแผนปฏิบัตินั้นถูกต้องแล้ว ชอบธรรมแล้ว นี่คือเรื่องการศึกษาเป็นเรื่องหลักที่อยากจะสนับสนุนรัฐบาล

ส่วนเรื่องอื่นซึ่งผมอยากจะพูดคุยถึงก็คือเรื่องของหลักการให้ความยุติธรรม ระบบกฎหมายของรัฐ รัฐได้เขียนไว้ไม่ได้ระบุบรรทัดนะครับว่าจะมีองค์กรปฏิรูปกฎหมาย องค์กรปฏิรูปการเมืองการปกครอง อันนี้เป็นเรื่องใหญ่ครับ ๑ ปี หรือ ๒ ปีที่ผ่านมา เรามีการรัฐประหาร บ้านเมืองเราถูกกระทำ โดยเฉพาะหลักนิติรัฐ วันนี้ผมเชื่อว่าทุกคน

ได้ตระหนักแล้วก็วิตกกันมาก ครูบาอาจารย์ทางฝ่ายกฎหมาย ซึ่งสอนหนังสือในมหาวิทยาลัยในสถาบันการศึกษาวันนี้นี่ไม่รู้จะสอนอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น หลัก กฎหมายสำคัญซึ่งนักกฎหมายทั่วโลกต้องตกตะลึงนี่ มีการลงโทษเอาผิดย้อนหลังกันได้ หลายมาตราเลือกปฏิบัติ หลายมาตราตั้งองค์กรพิเศษขึ้นมาทำหน้าที่เป็น ศาลเหล่านี้คือตัวอย่างบางตอน ซึ่งทำให้เห็นว่าระบบนิติรัฐของเรานี่ได้ถูกกระทบอย่างรุนแรง วันนี้หลักการให้ความยุติธรรมกับประชาชนพลเมืองถูกลดความเชื่อถือและแน่นอนที่สุด เมื่อกระบวนการยุติธรรมของเรา ระบบยุติธรรมของบ้านเมืองถูกสั่นคลอน ถูกลดความเชื่อถือลงมา มันกระทบกับสายตาชาวต่างชาติ กระทบกับเรื่องธุรกิจ ใครจะมาลงทุนที่บ้านเราเขาต้องดูระบบยุติธรรมของบ้านเรา ดูกระบวนการยุติธรรมของบ้านเรา ถ้าดูกระบวนการยุติธรรมไม่น่าเชื่อถือ ผมเชื่อว่าไม่มีใครมาลงทุน และสุดท้ายเวลาจำกัด ผมฝากครับว่าเมื่อเช้านี่ไม่รู้เสียดายท่านนายกรัฐมนตรีไม่อยู่ ผู้นำฝ่ายค้านอุตส่าห์ได้เตือนนะครับ ท่านเตือนแล้วผมชอบมาก ท่านบอกว่าท่านไม่ต้องวิตกหรอก ไม่มีฝ่ายค้านที่ไหนจะทำให้รัฐบาลท่านล้มได้ในสภา อยู่ที่มือของท่านและอยู่ที่การทำงานของพวกท่าน อันนี้ถูกครับ รัฐบาลต้องรับฟัง แต่ผู้นำฝ่ายค้านเตือนไม่หมดครับ ผมเตือนต่ออีกเพิ่มเติมให้ ไม่มีฝ่ายค้านที่ไหนล้มรัฐบาลได้ในสภา แต่อันตรายที่รัฐบาลจะต้องตระหนักและระวังก็คือ ระวังฝ่ายค้านสู้ในสภาไม่ได้ไปสมคบกับอำนาจนอกระบบมาล้มรัฐบาล แล้วฝ่ายค้านพรรค์นั้นนี่ยังมีชีวิตอยู่จิตวิญญาณก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป รัฐบาลต้องระวังให้ครบถ้วน ท่านผู้นำฝ่ายค้านเตือนแล้วผมเตือนต่อ ขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ

(นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนิดหนึ่งครับ ในการอภิปราย ถ้าหลีกเลี่ยงการพูดจาอะไรในเชิงที่จะให้เป็นไปในลักษณะเสียดสีได้ก็จะเป็นการดี เราจะประหยัดเวลาได้มากนะครับ จะได้ไม่ต้องถูกประท้วงกันอยู่เรื่อย ๆ ประท้วงเรื่องอะไรครับ เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมประท้วงท่านประธาน แต่ว่าบังเอิญท่านประธานก็ได้กรุณานะครับที่ได้เตือนผู้อภิปรายคนที่ผ่านมาซึ่งท่านทำผิดข้อบังคับตั้งแต่เริ่มต้นนะครับ เงินกู้ กยศ. ท่านก็บอกว่า กศย. ๔–๕ รอบ ผมฟังนึกว่าจะพูดถึงองค์การสวนยางครับ แต่ว่าเรื่องสำคัญที่ผมอยากจะให้ท่านประธานได้ผู้อภิปรายได้ถอนนะครับ ผมคิดว่าเสียหายกับบุคคลภายนอกแล้วก็พวกกระผม ซึ่งดำเนินการทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานและผมคงได้อ่านคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญในกรณียุบพรรคนะครับว่าพรรคใดกันแน่ครับที่ไม่ดำเนินตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นการที่กล่าวหาว่า ฝ่ายค้านยังมีชีวิตอยู่แล้วไปสมคบกับบุคคลภายนอกเพื่อล้มรัฐบาล ผมคิดว่าการพูดอย่างนั้นเป็นการพูดที่ทำให้เห็นว่าพวกกระผมนั้นไม่ดำเนินการตามวิถีทางระบอบประชาธิปไตย ผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ผมมีจิตวิญญาณในระบอบประชาธิปไตย และพวกผมฝ่ายค้านทุกคนคิดว่าคำพูดเช่นนี้ให้บันทึกไว้ในสภาไม่ได้ครับ ขอให้ท่านประธานได้ให้ผู้อภิปรายได้กรุณาถอนคำพูดครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เวลาอภิปรายแล้วพูดผิดนี่ไม่ผิดข้อบังคับหรอกครับ มนุษย์พูดผิดพูดถูกได้เสมอ ส่วนที่เขาอภิปรายเรื่องฝ่ายค้านตอนท่อนแรกพอได้ เพราะบอกว่าระวังฝ่ายค้านที่สู้ไม่ได้แล้วจะไปสมคบกับระบบนอกสภาอันนั้นไม่ได้เจาะจงกล่าวหาใคร แต่การที่พูดว่าแล้วฝ่ายค้านนั้นยังมีฤทธิ์อยู่ในสภา ตรงนี้เป็นอันตราย ถอนตอนท่อนหลังนี้ได้ไหมครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับจริง ๆ ผมก็ไม่ได้ระบุว่าฝ่ายค้านชุดไหนนะครับ แล้วก็บอกว่ามีชีวิต ซึ่งฝ่ายค้านก็หลายชุดก็ยังมีชีวิตอยู่

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : บังเอิญเรามีฝ่ายค้านพรรคเดียวในสภา เพราะฉะนั้นคำพูดนั้นจึงยังหมิ่นเหม่ กรุณาถอนเถอะครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ด้วยความเคารพท่านประธานก็ไม่ได้บอกว่าเป็นชุดนี้นะครับ แต่ว่าถ้าหากว่าทางฝ่ายประชาธิปัตย์จะมายอมรับว่าหมายถึงตัวเอง

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าพูดอย่างนั้นก็ยิ่งไปใหญ่

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมก็จะถอน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : พูดอย่างนั้นไม่ได้ครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมก็จะถอนให้

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เขาไม่ได้รับว่าเป็นตัวเขา แต่ว่าการพูดอย่างนั้นมันกระทบต่อเขา คุณสุทินต้องถอนครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผมก็พยายามจะเข้าใจว่าท่านร้อนตัวเอง ก็เลยเข้าใจว่าน่าจะรู้ว่าตัวเองมีพฤติกรรมอย่างนั้น เพราะฉะนั้น

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : พูดอย่างนั้นก็ไม่ได้เหมือนกัน คุณสุทินต้องถอน

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เมื่อรู้แล้วก็ไม่เป็นไรก็จะถอนให้

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ถอนตั้งแต่ตอนแรก แล้วก็ถอนตอนท่อนหลังนี้ด้วย

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ครับก็พอใจแล้วรู้ตัวก็ถอนทั้งหมดครับ

นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมตรงไปตรงมาครับ ท่านประธานวินิจฉัยได้ แล้วก็ให้ถอนตอนท่อนหลัง ท่านประธานเข้าใจว่า ผมไม่อยากใช้สภาพูดแบบกะล่อนนะครับ ท่านประธาน ผมขอบคุณท่านประธานมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญต่อไปคุณวัลลภ ๒๐ นาที

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิกในเบื้องต้นก่อนว่าเนื่องจากนโยบายรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภา ทางสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการประชุมหารือกันแล้วก็จัดทำเป็นข้อสรุป ความหนา ๒๘ หน้า ครบถ้วนทุกประเด็นโดยจำแนกออกเป็นนโยบาย ปัญหาอุปสรรค แล้วก็ขอเสนอแนะดังที่ผมได้ถือไว้ในมือเล่มนี้ แล้วก็หวังว่าในรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในเอกสารชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล เพราะเราจะทำงานแบบผู้ใหญ่ นี่เป็นข้อประการที่ ๑ ที่ขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลโดยตรง

ประการที่ ๒ ที่ต้องทำความเข้าใจเสียก่อน มันอาจจะเป็นความรู้สึกส่วนตัวของผมเองก็ว่าได้นะครับท่านประธาน ผมมีความรู้สึกว่าเราในฐานะเป็น สนช. ซึ่งทำหน้าที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยส่วนตัวเองก็สำเหนียกตลอดเวลา แม้ว่าจะทำหน้าที่ในสภามานานถึง ๑๓ ปีอย่างต่อเนื่อง ก็สำเหนียกเสมอว่าในการทำหน้าที่ยุคหลังไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ฉะนั้นก็ค่อนข้างจะต้องระมัดระวังในการอภิปรายนโยบายของรัฐบาล ซึ่งก็หวังว่ารัฐบาลจะเข้าใจนะครับว่าด้วยข้อจำกัดอันนี้ อาจจะทำให้เราไม่ค่อยจะมีความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองมากนัก แต่ขณะเดียวกันท่านประธานครับ ด้วยความเป็น สนช. ที่ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาความเป็นกลางและความเป็นอิสระถือว่าเป็นคุณสมบัติที่เด่นที่สุดของ สนช. ซึ่งอาจจะต่างกับฝ่ายค้าน ซึ่งจำเป็นต้องค้านนโยบายแล้วก็เสนอในบางเรื่อง ----

แต่ สนช. เนื่องจากความเป็นกลางและความเป็นอิสระแบบนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อเสนอทั้งหลายที่เราเสนอนั้นอาจจะวิพากษ์วิจารณ์อะไรไปแรงบ้าง ท่านก็ได้โปรดอภัย เพราะอยากจะบอกว่าเป็นสิ่งที่มาจากความรู้สึกเป็นกลางและความเป็นอิสระที่จะพูดอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อนโยบายเหล่านี้ อันนี้ขอทำความเข้าใจในเบื้องต้นเสียก่อนที่ผมจะได้ลงในรายละเอียดต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากเราดูนโยบายของรัฐบาลที่ปรากฏในเอกสารที่แจกต่อสมาชิกในห้องประชุมแห่งนี้ ผมกลับไปนั่งอ่านแล้วก็นั่งพิจารณาดูก็เห็นว่าการวางกรอบไว้ ๓ เรื่องใหญ่ ๆ คือเป็นการวางกรอบที่น่าสนใจ คำว่าน่าสนใจในความหมายของผมก็คือว่า รัฐบาลได้วางกรอบตั้งแต่วาระเร่งด่วนที่ต้องพึงกระทำในรอบ ๑ ปี นับตั้งแต่การแถลงนโยบายเป็นต้นไป ซึ่งถือเป็นกรอบที่ ๑ ที่ผมอ่านแล้วใน ๑๙ มาตรการนั้นน่าสนใจมาก กรอบที่ ๒ ที่รัฐบาลได้วางเอาไว้ก็คือวาระการทำงานระยะยาวในรอบ ๔ ปี ซึ่งแบ่งออกเป็น ๗ ด้านใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านของการปฏิรูประบบที่ดิน อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ก็ถือเป็นการวางกรอบที่น่าสนใจไม่ใช่น้อยเหมือนกัน และกรอบที่ ๓ ซึ่งบังเอิญว่าท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะใช้เวลาพูดน้อยไปสักนิดหนึ่ง แต่ก็ถือว่าเอกสารนั้นมีคุณค่าที่ระบุความนัยของมันอยู่แล้ว ก็คือกรอบที่เกี่ยวกับวาระกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามกรอบที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ให้กระทำใน ๑ ปี ใน ๓ กรอบเหล่านี้ผมกลับไปนั่งอ่านในเชิงวิเคราะห์ ต้องเน้นนะครับเป็นการอ่านในเชิงวิเคราะห์ เพราะถ้าไม่วิเคราะห์นี่ก็ไม่สามารถที่จะวิพากษ์วิจารณ์แล้วก็เสนอแนะได้ ดังนั้นการอ่านในเชิงวิเคราะห์จาก ๓ กรอบที่เป็นนโยบายของรัฐบาลจะเห็นได้ชัดว่าเป็นการวางกรอบที่อยู่บนพื้นฐานที่น่าสนใจจริง ๆ ส่วนความน่าสนใจนั้นจะปฏิบัติได้หรือไม่ก็เข้าใจครับว่ารัฐบาลคงไม่สามารถจะใส่เรื่องแผนมาตรการลงไปในนโยบายได้ เพราะวันนี้เป็นการพูดเรื่องนโยบาย จึงจำเป็นต้องเขียนกรอบกว้าง ๆ เอาไว้ ทีนี้ถามว่าโดยกรอบกว้าง ๆ ใน ๓ ประเด็น เรื่องวาระเร่งด่วนก็ดี ในรอบ ๑ ปี นโยบาย ๔ ปีที่รัฐบาลต้องทำ หรือเรื่องกรอบกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ดี ซึ่งได้ปรากฏนโยบายลงไปแล้ว แล้วกระผมได้บอกว่าในกรอบทั้ง ๓ กรอบ แบ่งออกเป็น ๗ ด้านนั้นก็อยากจะเรียนผ่านท่านประธานว่าสมาชิกเราก็จะมีจำนวน ๒๔ ท่านประมาณนั้น

ที่อภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไปในแต่ละด้าน แล้วเชื่อมั่นว่าจะครอบคลุมทั้ง ๗ ด้าน ตัวกระผมเองแม้จะมีโอกาสได้ลุกขึ้นอภิปรายเป็นสมาชิกท่านแรก ก็ระมัดระวังตัวพอสมควร เพราะเดี๋ยวท่านจะเข้าใจว่ากระผมเป็นผู้นำ สนช. ซึ่งมิใช่ครับ สนช. ไม่ได้มีผู้นำ มีแต่ท่านประธานและท่านรองประธาน ช่วยกันทำหน้าที่ของเราโดยสมบูรณ์ ผมจึงจำกัดจำเขี่ยประเด็นที่ผมจะอภิปรายลงเพียงเฉพาะด้านเดียวเท่านั้นและอีก ๖ ด้านนั้นก็เชื่อว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็จะช่วยกันอภิปรายในเชิงเสนอแนะต่อไป สาระที่ผมจะพูดที่เกี่ยวกับวาระทั้ง ๓ กรอบใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นวาระเร่งด่วนก็ดี หรือวาระตามรอบ ๔ ปี หรือกรอบรัฐธรรมนูญก็ดี ผมขออนุญาตท่านประธานจับจุดลงไปที่ภาพของการทำงานในเชิงนโยบายทางสังคมเป็นการเฉพาะ และอาจจะบวกประเด็นเรื่องการศึกษาเข้าไปด้วย เหตุที่ผมต้องพูดเรื่องเหล่านี้ก็คงมาจากพื้นฐานโดยชีวิตส่วนตัวที่ทำงานในเรื่องสังคมแล้วก็การศึกษามาโดยตลอด ฉะนั้นการพูดในสิ่งที่ตัวเองมีประสบการณ์ แล้วก็พูดในสิ่งที่ตัวเองได้ปฏิบัติมานั้นน่าจะเป็นประโยชน์แล้วน่าจะยังประโยชน์ต่อรัฐบาลไม่มากก็น้อย

ในส่วนภาพรวมนโยบายเชิงสังคมถ้าหากเราได้มีการวิเคราะห์กรอบทั้งหลายที่มีการเขียนในเชิงนโยบายเอาไว้ ผมพบว่ารัฐบาลได้วางภาพรวมนโยบายในเชิงสังคมนี่ไปยัง ๓ กลุ่มเป้าหมายใหญ่ แล้วก็ ๑ ความรู้สึก ใช้ว่า ๑ ความรู้สึก ในกลุ่มเป้าหมายแรกที่นโยบายได้พูดไว้ค่อนข้างมากก็คือฐานของกลุ่มประชากรที่เรียกว่าเกษตรกรของประเทศ กลุ่มที่ ๒ ท่านใช้เรื่องของประชาชนในชุมชนหรืออาจจะใช้ภาษาในเชิงวิชาการว่าวางฐานบนพื้นฐานของชุมชนเป็นหลัก ----------

แล้วก็ส่วนที่ ๓ คือการวางฐานอยู่ที่กลุ่มเป้าหมายเป็นการเฉพาะ อาทิเช่น กลุ่มเด็ก กลุ่มสตรี กลุ่มผู้พิการ และกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น การวาง ๓ กรอบไว้ในฐานของฐานประชากรก็ดี ฐานชุมชนก็ดี หรือฐานกลุ่มเป้าหมายพิเศษก็ดี รัฐบาลยังกำหนดนโยบายเรื่องวาระที่เป็นความรู้สึกของประชาชนไว้ ๒ เรื่อง ที่อ่านแล้วก็สะดุดความรู้สึกค่อนข้างมาก ๑. ก็คือในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดและผู้มีอิทธิพลทั้งหลาย ๒. เกี่ยวกับเรื่อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมวิเคราะห์เป็นแบบนี้ละครับท่านประธาน ว่าการวางฐาน ต่าง ๆ ๓ ฐานที่ว่าแล้วก็ ๑ ความรู้สึกที่เขียนไว้ในนโยบายนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมเป็นการเฉพาะ แล้วถ้าหากเราวิเคราะห์ลึกลงไปอีกก็จะพบอย่างนี้ครับท่านประธานบนพื้นฐานของเกษตรกรจะเห็นว่ารัฐบาลได้พยายามจะใช้นโยบายที่คล้าย ๆ กับเป็นแผนและมาตรการไปในตัว ถ้าท่านที่ได้ศึกษาเรื่องการวางแผนหรือกรอบนโยบายก็จะเข้าใจประเด็นที่ผมอภิปรายไปในพื้นฐานของเกษตรกรนั้น

ประเด็นที่ ๑ ท่านใช้เรื่องนโยบายการพักหนี้

ประเด็นที่ ๒ ท่านใช้เรื่องการประกันความเสี่ยงของพืชผลทางการเกษตร

ประเด็นที่ ๓ ท่านใช้เรื่องกองทุนหมู่บ้านเป็นตัวขับเคลื่อน หรือถ้าพูดเป็นนัยสำคัญ คือท่านใช้เป็นกลไกสำคัญในเรื่องกองทุนหมู่บ้าน เพื่อให้เกษตรกรสามารถจะมีเงินไปปฏิบัติกิจต่าง ๆ ที่ยังประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายตัวเอง

และเรื่องที่ ๔ ก็คือท่านใช้ระบบชลประทาน ซึ่งยังไม่แน่ใจนักว่าจะไปเหมือนท่านนายกรัฐมนตรีอภิปรายในเบื้องต้นไว้หรือไม่ว่าเป็นเรื่องการผันน้ำจากแม่น้ำโขงไปสู่เกษตรกรในภาคอีสานซึ่งไม่ได้ปรากฏเป็นการเขียนไว้ในนโยบาย แต่เป็นการปรากฏในคำพูด ซึ่งผนวกกับนโยบายเรื่องระบบชลประทานก็ไปด้วยกันได้ นี่เป็นพื้นฐานประการที่ ๑ ที่ขออนุญาตอธิบายก่อน หลังจากนั้นผมจะวิจารณ์ว่ามันควรจะเป็นอย่างไรต่อไป

กรอบที่ ๒ ที่เป็นเรื่องฐานชุมชนผมจับประเด็นได้อย่างนี้ครับท่านประธาน ฐานชุมชนรัฐบาลได้วางนโยบายเรื่องศูนย์ซ่อมเสริมชุมชน มิใช่ศูนย์ซ่อมเสริมสุขภาพนะครับ

เป็นศูนย์ซ่อมเสริมชุมชน ซึ่งก็หมายความว่าเป็นศูนย์ซึ่งดูแลในเชิงอาชีวะ จะซ่อมสิ่งต่าง ๆ ในชุมชนนั่นเอง ส่วนที่ ๒ เป็นเรื่องกองทุนชุมชนซึ่งจะพัฒนาไปเป็นธนาคารหมู่บ้าน ประเด็นนี้ก็น่าสนใจ และส่วนที่ ๓ ก็คือเรื่องเกี่ยวกับโอทอป (OTOP) หรือหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น และประการสุดท้ายก็เป็นบ้านพักสำหรับผู้มีรายได้น้อย ซึ่งแยกออกเป็น ๓ ส่วนก็คือ บ้านพักของผู้มีรายได้น้อย บ้านเอื้ออาทร แล้วก็บ้านมั่นคงสำหรับบุคคลในสลัม

ฐานที่ ๓ เรื่องเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเรื่องเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ แล้วก็แรงงาน ก็เห็นมาตรการกลไกหลายตัวที่รัฐบาลได้พูดเอาไว้ แต่อาจจะยังไม่มีโอกาสได้ลงรายละเอียด ส่วนเรื่องฐานของความรู้สึกดังที่ผมได้อภิปรายไปแล้วว่า ท่านจับจุดเรื่องโครงการเกี่ยวกับยาเสพติดและการปราบปรามผู้มีอิทธิพล แล้วก็เรื่องที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ท่านประธานที่เคารพ ผมใช้ช่วงเวลาแรกทำการวิเคราะห์เช่นนี้ก็เพื่อต้องการจะนำไปสู่ประเด็นที่ผู้ใหญ่เขาคุยกันก็คือ ข้อเสนอแนะ กระผมมีข้อเสนอแนะที่หวังว่ารัฐบาลจะนำไปปฏิบัติได้แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มดังต่อไปนี้ครับ ในกลุ่มเป้าหมายที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องเกษตรกร ผมขออนุญาตเสนอเป็นในเชิงโครงการเสียเลย เพราะว่าท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ก็น่าจะนำไปปฏิบัติในเชิงที่เป็นรูปธรรมต่อเกษตรกรได้ ส่วนที่ ๑ ที่เป็นข้อเสนอแนะในเชิงเกี่ยวกับเกษตรกรก็คือว่า นโยบายการพักหนี้ก็ดี การประกันพืชผลทางการเกษตรก็ดี กระผมเห็นชอบครับ ดำเนินการไปเถอะ ผมเพียงแต่ต้องการจะเสนอเกี่ยวกับเกษตรกรอีก ๓ เรื่องที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่คนในสังคมไทยต้องการจะเห็นปรากฏขึ้นในสังคม และถ้ารัฐบาลสามารถจะนำไปปฏิบัติได้ก็จะเป็นประโยชน์มาก

ข้อที่ ๑ ครับท่านประธานในเรื่องฐานของเกษตรกร ถ้าเราดูตัวเลขสถิติของเกษตรกรในสังคมไทยจะพบว่า การเข้าสู่อาชีพเกษตรกรนั้นลดน้อยถอยลงเป็นลำดับ เราขาดเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความเข้าใจเรื่องเทคโนโลยี เข้าใจเรื่องระบบบริหารจัดการน้อยมาก จึงไม่แปลกครับที่เกษตรกรทำงานเท่าไรก็ยากจนแล้วก็เป็นหนี้มากขึ้น ท่านจะใช้วิธีของการพักหนี้ พักเท่าไรก็ไม่หมด ฉะนั้นสิ่งที่จำเป็นมาก ๆ ก็น่าจะทำ

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) บุศยรินทร์ ๕๓/๓

ในเรื่องของการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ขึ้นมา ซึ่งขณะนี้ซึ่งผมไปค้นดูข้อมูลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พบว่า มีโครงการที่สำคัญอยู่โครงการหนึ่งก็คือยุวชนเกษตร ยุวชนเกษตรเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่เป็นลูกหลานเกษตรที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาได้รับการต่อยอดทางความคิด และให้มีความเข้มแข็งไม่แพ้กับพ่อแม่ที่เป็นเกษตรกร ------

- ๕๔/๑

การต่อยอดของยุวชนเกษตรนี่นะครับ ผมคิดว่าจำเป็นจะต้องให้ความรู้เรื่องฐานเกษตรยุคใหม่สำหรับคนเหล่านี้ แล้วก็ขอบคุณจริง ๆ สำหรับท่านรัฐมนตรีที่ทราบข่าวว่า แอบไปทราบข่าวครับว่าท่านได้ทำเอ็มโอยู (MOU) กับกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะแท่งอาชีวศึกษาให้มาดูแลยุวชนเกษตร ประเด็นนี้ผมพึงพอใจครับ และผมหวังว่าการทำเอ็มโอยูกับกระทรวงศึกษาธิการนั้น จะทำในเชิงขยายฐานให้มันกว้างขวางมากขึ้น แล้วก็ต่อยอดยุวชนเกษตรให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นได้ นี่เป็นส่วนที่ ๑ ที่ทำให้เกษตรกรรุ่นใหม่จะขึ้นมาแทนเกษตรกรรุ่นเก่า ซึ่งมีความล้าหลังอยู่พอสมควร

ส่วนที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องเกษตรกรนี่นะครับ ผมไปค้นข้อมูลตัวเลขจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งในฐานะที่ผมเป็นประธานคณะกรรมาธิการ ก็ได้เชิญผู้จัดการและรองผู้จัดการของธนาคารแห่งนี้มาชี้แจงต่อกรรมาธิการ ที่ผมพูดประเด็นนี้ คือผมพบว่าเกษตรกรของเราจำนวนมากเป็นหนี้ระยะยาวไม่สามารถจะยังอยู่ได้ด้วยตัวของตัวเอง ไม่เหมือนระบบราชการซึ่งมีบำเหน็จบำนาญ แต่เกษตรกรไม่มี ขณะเดียวกันก็ไม่เหมือนกับผู้ใช้แรงงานซึ่งมีเงินประกันสังคม ที่ทำให้เขาสามารถจะอยู่ได้แต่เกษตรกรอยู่ไม่ได้ สิ่งที่เราพบจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งอยากให้ท่านรัฐมนตรีช่วยต่อยอดก็คือว่า ขณะนี้ได้มีการคิดรูปแบบร่วมกันระหว่างธนาคารกับภูมิปัญญาชาวบ้าน ขออนุญาตเอ่ยนามก็คือครูชบ ยอดแก้ว หรือแม้กระทั่งท่านมุกดา อินต๊ะสาร ซึ่งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ทำการศึกษาและออกแบบร่วมกันกับธนาคาร พบว่าสามารถที่จะโน้มน้าวสร้างความเข้าใจให้แก่เกษตรกรที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปี ถึง ๖๕ ปี เข้ามาทำงานร่วมกันในรูปแบบของการออมเพื่ออนาคต เกษตรกรเพื่อการออมในอนาคตเป็นเรื่องสำคัญครับ การออมเกษตรกรอาจจะไม่ได้มีภาพเหมือนเราซึ่งมีเงินออมมากมายในธนาคาร แต่เกษตรกรเขาจะมีเงินออมประมาณเดือนละ ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ๕๐๐ บาท หรืออย่างสูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หลังจากทำความเข้าใจโดยผู้นำชุมชนและผู้นำเกษตรกร ก็ได้มีการดำเนินการในโครงการนี้ขึ้น ขณะนี้ตัวเลขยอดอยู่ที่ ๓๗๒,๐๐๐ กว่าคนครับ ที่ทำหน้าที่ในการออมในทุกชุมชน คำถามสำคัญก็คือว่า เกษตรกรเรามีอยู่จำนวนหลายล้านคน ๓๗๐,๐๐๐ คน

ก็ถือเป็นปริมาณไม่เกิน ๓ เปอร์เซ็นต์ของยอดเกษตรกรในประเทศ ภารกิจสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็คือตรงนี้แหละครับท่านประธานที่เคารพ จำเป็นจะต้องขยายฐานของผู้ออมเพื่ออนาคตในภาพของเกษตรกรให้เพิ่มเป็นตัวเลขอย่างน้อย ๑ ล้านคนในรอบปี ถ้ารัฐบาลสามารถจะไปทำเป็นนโยบายเร่งด่วนได้ก็จะเป็นประโยชน์มากต่อเกษตรกร และถ้าสามารถจะมีการตกลงเรื่องดอกเบี้ย แทนที่จะเป็นร้อยละ ๓ อาจจะขยับเป็นร้อยละ ๓.๒ ร้อยละ ๓.๕ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรเหล่านั้นได้ สิ่งที่พิเศษกว่าการออมก็คือว่า มันคล้าย ๆ หลักประกันสังคมครับท่านประธานครับ เกษตรกรที่เข้าสู่การออมในธนาคารแห่งนี้จะได้รับการประกันชีวิตและอุบัติเหตุไปด้วย ซึ่งผมถือว่าเป็นภาระที่น่าสนใจ และหวังว่าการต่อยอดจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์โดยให้เกษตรกรเข้าไปสู่การออมและประกันอุบัติเหตุนั้น ตัวเลขน่าจะเพิ่มขึ้นได้ นี่เป็นประเด็นที่ ๒ ในเชิงเกษตรกรที่อยากจะฝากไปยังรัฐบาล

ประเด็นที่ ๓ ครับท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องของเกษตรกร ในความยากจนของประเทศไทย ในความล้าหลังจำนวนมากในเชิงเทคโนโลยีของเกษตรกร เราก็พบว่าเรามีภูมิปัญญาชาวบ้านอยู่มาก ท่านที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากอีสานใต้โดยเฉพาะจังหวัดสุรินทร์ซึ่งเป็นบ้านเกิดของผม จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอุบลราชธานี หรือแม้กระทั่งจังหวัดนครราชสีมา ก็จะพบว่าเรามีภูมิปัญญาชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรที่เป็นตัวอย่าง เป็นรูปแบบที่ทำงานสนองพระราชดำริของพระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว ก็คือเศรษฐกิจพอเพียง หรือไร่นาสวนผสม หรือเกษตรยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นพ่อผาย สร้อยสระกลาง จากจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านคำเดื่อง ภาษี จากบุรีรัมย์ หลวงพ่อนานจากสุรินทร์ หรือแม้กระทั่งผู้ใหญ่วิบูลย์ เข็มเฉลิม จากฉะเชิงเทรา วิธีการของปราชญ์ชาวบ้านเหล่านี้เป็นเกษตรกรที่อยู่ไปด้วยภูมิปัญญาของตัวเอง ที่ทำงานขยายเครือข่ายด้วยเครือข่ายของตัวเอง โดยปราศจากการสนับสนุนจากรัฐแม้แต่ประการใด ----------

สิ่งที่ผมจะเสนอในที่นี้ก็คือว่า รัฐบาลพึงใช้ศูนย์ที่เป็นศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน ๔๐ ศูนย์ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นตัวตั้งครับที่ทำให้ภูมิปัญญาชาวบ้านเหล่านี้มีโอกาสปรึกษาแลกเปลี่ยนกัน แล้วก็ขยายเครือข่ายไปยังรุ่นต่อ ๆ ไปให้มีปราชญ์ชาวบ้านที่ทำงานสนองพระราชดำริในเชิงเศรษฐกิจพอเพียง ให้ปรากฏขึ้นเต็มแผ่นดิน เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กครับท่านประธานครับ เรามักจะไปค้นหาสิ่งใหม่โดยลืมสิ่งเก่าทั้งที่เรามีภูมิปัญญาชาวบ้านที่ผมยกตัวอย่างเอ่ยชื่อมาทุกจังหวัดในทั่วประเทศไทย ผมค้นต่อไปว่าขณะนี้ภูมิปัญญาชาวบ้านเหล่านี้ได้มีการเก็บข้อมูลเป็นสารบบหรือไม่ ก็พบว่ามีครับ เรามีทำเนียบภูมิปัญญาชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรอยู่ทั้งประเทศ เพียงแต่ข้อมูลเหล่านี้ขาดการนำมาใช้ครับ ก็ฝากรัฐบาลว่าการต่อยอดภูมิปัญญาชาวบ้านและขยายเครือข่ายให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้ โดยเฉพาะทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำรินั้นน่าจะเป็นทางออกที่ทำให้สังคมไทยพ้นวิกฤติเศรษฐกิจไปได้ นี่คือข้อเสนอประการที่ ๑ ในฐานแรกคือฐานเกษตรกร

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เหลือ ๒ นาทีนะครับ

นายวัลลภ ตังคนานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธาน ๒๐ นาทีนะครับ ใช่นะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ใช่ ๒๐ นาที เหลือ ๒ นาทีแล้ว

นายวัลลภ ตังคนานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ฐานที่ ๒ ฐานชุมชน ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้เรามีกฎหมายที่ผ่านสภาไปแล้ว ๒ ฉบับ ก็คือ กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและกฎหมายสภาองค์กรชุมชน เดี๋ยวรายละเอียดท่านมุกดา อินต๊ะสาร จะอภิปราย ผมจะไม่อภิปรายเป็นการสงวนเวลาให้ท่านมุกดาต่อไปและสงวนเวลาของผมด้วย ส่วนฐานกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ท่านประธานที่เคารพครับ ผู้สูงอายุเท่าที่เราเดินทางไปพบปะในทุกแห่งนั้นก็พบว่ามีปัญหาในเชิงของเบี้ยยังชีพ ซึ่งพบว่าการกระจายเบี้ยยังชีพนั้น แม้เราโอนอำนาจให้กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้วก็ตาม ก็พบว่ายังมีปริมาณจำกัดที่ไม่สามารถจะครอบคลุมบุคคลที่ต้องการได้ เราก็หวังว่าระเบียบใหม่ของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะช่วยให้ท้องถิ่นสามารถ

กำหนดผู้รับเบี้ยยังชีพที่เป็นผู้สูงอายุได้มากขึ้นเพิ่มเติมกว่าเดิม ส่วนผู้พิการนั้นเดี๋ยวอาจารย์วิริยะจะอภิปรายต่อไป รวบรัดตัดความมาประเด็นสุดท้ายครับ เสียดายเวลาที่ผมมีไม่เพียงพอ สิ่งที่ผมขออนุญาตทักท้วงรัฐบาล และหวังว่ารัฐบาลท่านจะนำไปพิจารณา เพราะขณะนี้มีคำถามในเชิงสังคมอยู่ ๔ คำถามที่ท่านต้องการคำตอบจากรัฐบาล

ประเด็นที่ ๑ กรณีหวยออนไลน์ท่านจะเอาอย่างไร เพราะถือเป็นรูปแบบการมอมเมาประชาชนที่ชัดแจ้งที่สุด หวังว่ารัฐบาลจะยับยั้งการใช้หวยออนไลน์นั้นเสีย เพราะหวยบนดินอย่างเดียวก็แย่พออยู่แล้ว นี่ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ การจัดระบบโซนนิ่ง (Zoning) สถานบริการและร้านเกมนั้น รัฐบาลจะเอาอย่างไร เพราะถือเป็นการสร้างความผาสุกให้กับสถาบันครอบครัว ซึ่งหวังว่าท่านจะกล้าที่จะใช้การบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นจริงเป็นจัง

และประเด็นสุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นสุดท้ายผมคิดว่ามีประเด็นเรื่องการศึกษาที่ขออนุญาตเรียนผ่านประธานภายในเวลา ๑ นาที กองทุน กยศ. และ กรอ. นั้น เข้าใจท่านผู้นำฝ่ายค้านอภิปรายไปแล้ว ผมขอเสนอว่ามิควรจะแยกออกจากกัน ควรอยู่ในกองทุนเดิมคือ กยศ. ที่ทำเรื่อง กรอ. ไปด้วย มิเช่นนั้นจะมีปัญหามากว่าบุคคลที่มีความพร้อมแล้วไปใช้เงินก้อนนี้ขณะที่เด็กยากจนจาก กยศ. นั้นไม่เพียงพอ โรงเรียนขนาดเล็ก ผมหวังว่ารัฐบาลจะกล้าโอนโรงเรียนขนาดเล็กให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอาไปดูแลก่อนเป็นอันดับแรก เพราะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่ท้องถิ่นดูแลได้ใกล้ชิดที่สุด และสุดท้ายครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายวัลลภ ตังคนานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กศน. หวังว่ารัฐบาลจะลุกขึ้นมาตั้งเขาเป็นแท่งเฉพาะขึ้นมาใน กศน. เพื่อให้เป็นการจัดการศึกษาทางเลือก การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาตามอัธยาศัยที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญอย่างไร ขอบคุณท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณกรณ์ จาติกวณิช ครับ ๒๐ นาทีใช่ไหมครับ

นายกรณ์ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กรณ์ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ครับ ท่านประธานครับ วันนี้ผมขออนุญาตเปลี่ยนบรรยากาศที่ประชุมเล็กน้อยนะครับ ด้วยความที่ได้รับมอบหมายจากทางพรรคให้นำคณะทีมเศรษฐกิจอภิปรายในส่วนของนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะในส่วนของปัญหาเร่งด่วนในนโยบายที่ทางท่านนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอต่อรัฐสภาในวันนี้ ก็ได้มุ่งเน้นไปที่เรื่องของการแก้ปัญหาเศรษฐกิจเสียส่วนใหญ่ โดยที่ ๑๒ มาตรการจาก ๑๙ มาตรการเร่งด่วนก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโดยตรง แล้วก็ทุก ๆ มาตรการทุก ๆ นโยบายก็เป็นนโยบายที่มีผลต้องใช้งบประมาณ ----------

ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์เราเห็นด้วยกับการที่ทางรัฐบาลให้ความสำคัญกับการเยียวยารักษาปัญหาเศรษฐกิจของพี่น้องประชาชน และอยากให้ทางรัฐบาลขับเคลื่อนโดยเร่งด่วน เมื่อเช้าท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าวถึงแล้วนะครับว่ามีพิษภัยทางเศรษฐกิจจากภายนอกรอที่จะรุมเร้าเศรษฐกิจไทยอยู่มากมายตลอดทั้งปีนี้ โดยเฉพาะปัญหาตลาดเงินและปัญหาเศรษฐกิจของทางสหรัฐอเมริกา ซึ่งถึงแม้ว่าสัดส่วนการส่งออกของไทยสู่อเมริกานั้นจะลดลงก็จริง แต่ความสำคัญของการส่งออกสู่สหรัฐอเมริกาก็ยังมีน้ำหนักสูงถึงประมาณ ๖ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) ยังไม่นับรวมถึงผลกระทบทางอ้อมที่ปัญหาเศรษฐกิจของอเมริกาจะมีต่อเศรษฐกิจของเพื่อนคู่ค้าประเทศอื่น ๆ ของเรา เมื่อเช้าท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้เรียนกับทางรัฐสภาแล้วว่าประเด็นสำคัญต่อการขับเคลื่อนแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจก็คือเรื่องของความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายสำหรับรัฐบาล และนโยบายของรัฐบาลนั้นจุดเริ่มต้นในเรื่องของความเชื่อมั่นก็ติดลบแล้ว ซึ่งผมเองมีสาเหตุอยู่ ๖ ประการหลัก ๆ ที่จะเป็นคำอธิบายว่า ณ วันนี้ทำไมความเชื่อมั่นในส่วนของนโยบายและการบริหารจัดการทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลถึงติดลบแล้วจะมีข้อเสนอแนะว่ารัฐบาลควรจะแก้ไขอย่างไร

ในอันดับแรกนะครับท่านประธาน ก็คือในเรื่องของวิสัยทัศน์ของรัฐบาลผ่านนโยบายที่ได้นำเสนอ ในส่วนของนโยบายที่นำเสนอนั้นขาดในแง่ของการชี้ทิศทางการพัฒนาของเศรษฐกิจที่ควรจะเป็น จีนมีความชัดเจนครับว่าต้องการที่จะเป็นโรงงานของโลก อินเดียมีความชัดเจนว่าต้องการที่จะเป็นศูนย์ความรู้ของโลก หรือแม้แต่สิงคโปร์ก็มีความชัดเจนนะครับว่าต้องการเป็นผู้นำการบริการทางการเงิน ทางการแพทย์ของภูมิภาคเอเชีย แต่ในส่วนของไทยนั้นยังขาดความชัดเจน แล้วถ้าเราเอาจริงกับความต้องการที่ระดมเงินทุนเข้ามาในประเทศไทย เราต้องแสดงความชัดเจนในเชิงยุทธศาสตร์มากกว่านี้

ส่วนสาเหตุที่ ๒ ที่มาของระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นก็คือเรื่องของเอกภาพในส่วนของการบริหารจัดการของพรรคร่วมรัฐบาล และในส่วนของการบริหารจัดการของผู้นำรัฐบาล ในส่วนของพรรคร่วมรัฐบาลนะครับ พรรคที่เป็นแกนนำ

รัฐบาล คือพลังประชาชน ก็ได้มีนโยบายที่ชัดเจนในช่วงของการหาเสียง โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ ได้มีการโฆษณาไว้นะครับว่า จะมีวิธีที่จะเพิ่มรายได้ ๔ เท่า ลดค่าใช้จ่ายให้กับพี่น้องประชาชนได้ ๔ เท่า แต่ในนโยบายที่นำประกาศในวันนี้นะครับ ไม่ปรากฏว่ามีนโยบายใดที่จะทำให้คำมั่นสัญญาที่มีการโฆษณาไว้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเอาไว้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าพี่น้องประชาชนเอง และรัฐสภาก็คงที่จะอยากได้คำชี้แจงจากผู้ที่เกี่ยวข้องว่าด้วยสาเหตุใดถึงไม่ได้พูดถึงนโยบายที่ได้เคยมีการหาเสียงเอาไว้ และคิดว่าคงไม่ได้เป็นเพราะมีการเปลี่ยนหัวหน้าทีมเศรษฐกิจเพียงสาเหตุเดียว นอกจากนั้นในส่วนของพรรคร่วมรัฐบาลหลาย ๆ พรรคก็มีนโยบายทางเศรษฐกิจที่ชัดเจน ผมขออนุญาตยกตัวอย่างในกรณีของพรรครวมใจไทย สาเหตุที่ยกตัวอย่างพรรคนี้ก็เพราะมีตัวแทนของพรรคนั่งอยู่เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้เคยโฆษณาไว้ หาเสียงไว้ในส่วนของนโยบายที่จะลดภาษีส่วนบุคคล ซึ่งนโยบายนี้ในเวทีการหาเสียงก็ได้มีการคัดค้านโดยพรรคร่วมรัฐบาลคือพรรคชาติไทยอย่างชัดเจน ก็ต้องการคำอธิบายนะครับว่า ณ วันนี้นโยบายนี้มีสถานะอย่างไร จะมีความพยายามผลักดันให้เป็นนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ และถ้าไม่เป็นเช่นนั้นตัวแทนของ พรรครวมใจไทยที่ในทุกเวทีหาเสียงได้หาเสียงด้วยนโยบายนี้จะให้คำอธิบายต่อพี่น้องประชาชนอย่างไร นี่คือการขาดเอกภาพซึ่งเป็นที่มาของความตกต่ำของความเชื่อมั่น

สาเหตุที่ ๓ ก็คือภาวะความเป็นผู้นำของผู้ที่รับผิดชอบนโยบายเศรษฐกิจ ความพร้อมที่จะตัดสินใจในเรื่องที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ คงปฏิเสธไม่ได้นะครับว่าในช่วงของรัฐบาลที่ผ่านมา ๒ มาตรการ ๒ นโยบายที่มีผลต่อความเชื่อมั่นทั้งจากต่างประเทศและโดยนักธุรกิจในประเทศมากที่สุดก็คือ มาตรการสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และความพยายามที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติธุรกิจต่างด้าว ----------

ในส่วนของมาตรการสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้นทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็มีจุดยืนที่ชัดเจนมาโดยตลอดในช่วงก่อนการเลือกตั้งว่ามีเจตนาตั้งใจที่จะยกเลิก มาถึงวันนี้ก็มีการผลักการตัดสินใจออกไป ๒ เดือนโดยไม่มีความชัดเจนว่าด้วยเหตุผลใด ซึ่งตรงนี้นอกจากมีสาเหตุในการบั่นทอนความเชื่อมั่นแล้วมีผลกระทบโดยตรงท่านประธานครับต่อโอกาสการรื้อฟื้นคุณภาพเศรษฐกิจของบ้านเรา ทุกวันนี้มีผู้ประกอบการพร้อมที่จะลงทุนซื้อเครื่องจักรลงทุนเพิ่มเติม แต่เนื่องด้วยขาดความชัดเจนในส่วนของมาตรการอัตราแลกเปลี่ยน ก็ทำให้ชะลอการตัดสินใจออกไป การชะลอการตัดสินใจออกไปก็คือการชะลอการลงทุน การชะลอการลงทุนแน่นอนครับมีผลต่อการชะลอการฟื้นคืนชีพของเศรษฐกิจไทยของเรา ผมเข้าใจนะครับว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจจะมีความกังวลต่อผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการยกเลิกมาตรการนี้ และเคยมีการพูดถึงความกังวลว่าอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศจะวิ่งเข้าหาอัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศ หรือที่เรียกว่า ออฟชอร์ (Offshore) ที่มีอัตราที่แข็งค่ากว่า แต่ท่านประธานครับ ไม่ว่าสินค้าประเภทใดก็ตามราคามักจะถูกกำหนดด้วยตลาดที่ใหญ่กว่าเสมอ และตลาดการค้าเงินบาทที่ใหญ่ที่สุดก็คือตลาดในประเทศ แล้วปรากฏแล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้วในช่วงที่กลุ่มผู้ค้าเงินคาดว่าจะมีการยกเลิกมาตรการนี้ อัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศที่ประมาณ ๒๙ บาท ก็ได้ปรับวิ่งเข้าสู่ราคาในประเทศที่ ๓๒ บาท เพราะฉะนั้นในส่วนของความกังวลนี้ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องกังวลมากนัก นอกจากนั้นผมก็อยากที่จะฝากแนวคิดกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับว่านโยบายเงินบาทอ่อนนั้นไม่ได้เป็นนโยบายที่ทำให้คนไทยร่ำรวยขึ้น ที่ผ่านมาการขยายตัวของเศรษฐกิจความจริงในภาพรวมดูเหมือนว่ามีอัตราการขยายตัวที่พอรับได้ใกล้ ๆ ๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ก็เป็นที่รู้กันว่าการขยายตัวเกือบทั้งหมดนั้นเป็นเพราะภาคส่งออกที่มีการขยายตัวสูงมาก แต่การขยายตัวของเศรษฐกิจนั้นไม่ได้มีผลทำให้ผลประกอบการของบริษัทไทยมีกำไรมากขึ้น ไม่ได้มีผลทำให้สตางค์ในกระเป๋าของพี่น้องประชาชนมีมากขึ้น ในแง่ตรงกันข้ามเงินบาทที่แข็งค่าอาจจะเป็นตัวที่ลดในแง่ของภาระค่าใช้จ่ายให้กับพี่น้องประชาชนซื้อน้ำมันก็ถูกลง ในแง่ของผู้ประกอบการซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศก็จะซื้อในราคาที่ลดลงเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่นักธุรกิจต้องการก็คือ

ความชัดเจน เราวิงวอนให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีความกล้าหาญในแง่ของการตัดสินใจ เมื่อมีความชัดเจนนักธุรกิจเขาก็จะสามารถปรับตัวได้

ประเด็นต่อไปที่มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือก็คือเรื่องของตัวรายละเอียดความเหมาะสมของนโยบายที่รัฐบาลได้นำเสนอ โดยเฉพาะนโยบายในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนขนาดใหญ่ หรือที่เรียกว่า เมกะโปรเจกต์ (Megaproject) ท่านหัวหน้าพรรค เมื่อเช้าก็ได้ชี้ให้เห็นจุดอ่อนแล้วว่าการนำเสนอนโยบายที่เป็นนโยบายใหม่ในรายละเอียดไม่ตรงต่อข้อเสนอของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ตรงต่อทุก ๆ รัฐบาลที่ดำเนินการมาในช่วง ๑๐ ปี มีแต่การที่จะถ่วงเวลาเพิ่มค่าใช้จ่ายในส่วนของรถไฟฟ้า ๙ สาย เป็นต้น เมื่อเช้านี้ก็มีรายงานในหนังสือพิมพ์ระบุว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงว่าเพียงแค่ค่าศึกษาที่จะต้องจ่ายเพิ่มเติมเพื่อสำรวจเส้นทางที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอนั้นอาจจะมีต้นทุนสูงถึง ๖,๐๐๐ ล้านบาท ไม่นับถึงเวลาที่จะต้องใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมอีกต่างหาก ช่วงเวลาที่ท่านได้ให้คำมั่นสัญญาว่าโครงการจะแล้วเสร็จภายใน ๓ ปี จึงเป็นช่วงเวลาที่นักธุรกิจโดยรวมไม่ให้ความน่าเชื่อถือมากเท่าที่ควร ในส่วนของรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการนี้เราก็จะมีผู้แทนจากพรรคประชาธิปัตย์ที่อยู่ในทีมเศรษฐกิจเป็นผู้เชี่ยวชาญจะอภิปรายตามหลังผมต่อไป แต่ประเด็นที่ผมอยากจะเน้น ณ วันนี้ก็คือประเด็นในแง่ของที่มาของเงิน ที่มาของแหล่งทุนที่เราจำเป็นต้องใช้ในการลงทุนในโครงการต่าง ๆ ตามที่รัฐบาลได้นำเสนอ ท่านประธานครับ ผมได้รวบรวมมูลค่าของโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้กล่าวไว้ในช่วง ๒ อาทิตย์ที่ผ่านมาว่าจะผลักดัน ----------

มูลค่าโดยรวมของโครงการทั้งหมดแตะ ๆ ๒ ล้านล้านบาทครับท่านประธาน ในขณะที่ทางกระทรวงการคลังก็ได้ออกสัญญาณมาว่าจะระดมทุนผ่านการออกพันธบัตรในประเทศเป็นพันธบัตรระยะยาว มีมูลค่าอาจจะสูงถึง ๕ แสนล้านบาท ซึ่งทางแบงก์ชาติเองก็ได้ออกมารับลูก เพราะเนื่องจากแบงก์ชาติในช่วงที่ผ่านมาก็มีหน้าที่ดูดซับสภาพคล่องออกจากระบบอยู่แล้ว ก็ไม่ปฏิเสธที่จะให้กระทรวงการคลังเสมือนกับทำหน้าที่นั้นแทน แต่ปัญหาก็คือเราสามารถกู้ยืมได้จำกัด จำกัดอยู่ที่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าจีดีพี โดยรวม ซึ่ง ณ ขณะนี้หนี้สาธารณะโดยรวมมีมูลค่าอยู่ที่ประมาณ ๓๘ เปอร์เซ็นต์ ถ้ารวมถึงภาระต่อการคลังจากกิจกรรมนอกงบประมาณหนี้สาธารณะอาจจะอยู่ที่ประมาณ ๔๐–๔๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลยังสามารถที่จะกู้ยืม ได้ระหว่างอีก ๘–๑๐ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าจีดีพีของประเทศไทย จีดีพี ณ วันนี้ประมาณ ๘ ล้านล้านบาท ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นหมายถึงวงเงินกู้ยืมเพิ่มเติมที่รัฐบาลสามารถที่จะดำเนินการได้อยู่ที่เพียง ๖–๘ แสนล้านบาท ไม่เพียงพอต่อการรองรับทุก ๆ โครงการที่รัฐบาลได้นำเสนอ ซึ่งทำให้ทุก ๆ คนที่เกี่ยวข้องตั้งคำถาม ๓ คำถามต่อรัฐบาลทันที อันดับแรก ก็คือตั้งใจทำจริงหรือไม่แต่ละโครงการที่นำเสนอมา อันดับที่ ๒ ซึ่งเป็นประเด็นที่ท่านหัวหน้าพรรคได้เสนอแนะให้กับรัฐบาลไปแล้ว ก็คือรัฐบาลควรที่จะจัดลำดับความสำคัญของโครงการในกรณีที่พิสูจน์ได้ว่าเงินไม่เพียงพอ โครงการไหนจะทำ โครงการไหนจะชะลอไว้ก่อน หรือคำถามที่ ๓ ก็คือสมมุติดื้อดันริเริ่มทุกโครงการตามที่ได้ประกาศมา แล้วเกิดสุดท้ายเงินหมดจะทำอย่างไร ใครจะรับผิดชอบ ซึ่งคำถามนี้ผมก็ต้องขออนุญาตเรียนท่านประธานว่าไม่ได้เป็นคำถามใหม่เคยเกิดขึ้นแล้วในอดีตต่อโครงการดี ๆ อย่างเช่น โครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคก็เกิดปัญหาเงินทุนงบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอ ทำให้เกิดภาระขาดทุนโดยโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้หลายร้อยโรงพยาบาล เป็นเม็ดเงินรวมหลายพันล้านบาท ส่งผลให้คุณภาพบริการต่อพี่น้องประชาชนด้อยกว่ามาตรฐานที่ควร ส่งผลให้โรงพยาบาลที่อยู่ในโครงการนี้ต้องแบกรับภาระหนี้สินจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นเราคิดว่าควรจะต้องมีความชัดเจนในแง่ของการกำหนดวิธีการใช้แหล่งทุนต่อแต่ละโครงการที่รัฐบาลได้นำเสนอ

อีกประเด็นหนึ่งที่อยากที่จะฝากเตือนท่านรัฐมนตรี ขออนุญาต รัฐมนตรีที่รับผิดชอบคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไว้ คือวิธีการในการกู้ยืมเงิน ในอดีตได้มีความพยายามที่จะกู้ยืมนอกระบบงบประมาณด้วยการกู้ยืมผ่านเอกชน อย่างเช่นในโครงการแอร์พอร์ต ลิงค์ (Airport link) ซึ่งก็ได้สร้างปัญหาต้นทุนการเงินของโครงการสูงกว่าที่ควรจะเป็นถ้ารัฐบาลกู้ยืมโดยตรง สุดท้ายก็วกกลับมาเป็นภาระหนี้สาธารณะของรัฐบาลอยู่ดีนะครับ นอกจากขีดจำกัดในส่วนของวงเงินกู้ของรัฐบาลแล้ว รัฐบาลก็มีข้อจำกัดมากมายทางด้านงบประมาณด้วยเช่นเดียวกัน ปัจจุบันงบประมาณปี ๒๕๕๑ ก็ไม่ได้ให้ความยืดหยุ่นกับรัฐบาลมากนัก รัฐบาลจึงได้ส่งสัญญาณออกมาว่าจะกลับมาขอตั้งงบประมาณกลางปีกับรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง วงเงินที่ส่งสัญญาณออกมาก็คือประมาณ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในหลักการท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้เรียนไปเมื่อเช้าว่าถ้านำเงินเหล่านั้นมาใช้สนับสนุนการศึกษาของลูกหลานของพี่น้องประชาชน พรรคประชาธิปัตย์สนับสนุนเต็มที่ แต่ถ้ามิได้เป็นเช่นนั้น พรรคประชาธิปัตย์ก็คงจะต้องสงวนสิทธิในการพิจารณา เพราะการกลับมาของบกลางปีในครั้งนี้มีความแตกต่างนัยสำคัญอยู่ ๒ ประเด็น จากเมื่อครั้งปี ๒๕๔๘ อันดับแรกก็คือในปี ๒๕๔๘ ได้มีการกลับมาของบประมาณกลางปีเนื่องจากมีการเก็บภาษีได้เกินเป้า แต่ในปี ๒๕๕๑ ถ้ามีการกลับมาของบประมาณกลางปีจะเป็นการของบประมาณที่ทำให้การขาดดุลงบประมาณมีการขาดดุลมากขึ้น นอกจากนั้นเราก็มีบทเรียนนะครับท่านประธานจากการใช้เงินงบประมาณเมื่อปี ๒๕๔๘ ทั้ง ๆ ที่ทางพรรคฝ่ายค้าน ณ ขณะนั้น คือ พรรคประชาธิปัตย์และพรรคชาติไทยได้นำเสนอแนวทางการใช้เงินให้กับรัฐบาล ว่าขอให้ใช้ภาษีที่เก็บได้เกินเป้านั้นไปชำระหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายสนับสนุนราคาน้ำมันที่ผิดพลาดของรัฐบาล ณ วันนั้น ด้วยการนำเงินเหล่านั้นไปลบล้างภาระหนี้สินที่กองทุนน้ำมัน ----------

แต่รัฐบาลได้ปฏิเสธที่จะดำเนินการตามข้อเสนอแนะของพรรคประชาธิปัตย์ ทำให้พี่น้องประชาชนต้องแบกรับราคาน้ำมันที่สูงขึ้นจนถึงทุกวันนี้ นอกจากนั้นนะครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังควรจะต้องตระหนักว่า ภายใต้รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ มี ๑ มาตรา คือมาตรา ๑๖๙ ที่ระบุไว้ในแง่ของภาระหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องจัดงบประมาณรายจ่ายปีถัดไปมาชดใช้การใช้เงินคงคลัง เพราะฉะนั้นการที่จะของบกลางปี เบิกใช้เงินคงคลังเพิ่มเติมก็เสมือนเท่ากับเป็นการจำกัดวงเงินที่ปีถัดไปรัฐบาลจะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนได้ ซึ่งในรายละเอียดของปัญหาที่เกี่ยวกับงบประมาณนี้สักครู่เพื่อน ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ของผมคือท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล จะนำเสนอในรายละเอียด

ส่วนประเด็นสุดท้ายก็คือเรื่องของรายได้งบประมาณของรัฐบาล รัฐบาลมีเจตนาตั้งใจที่จะใช้เงินมาก ก็มีความจำเป็นที่จะต้องเสนอวิธีการในแง่ของการหาเงินเช่นกัน ซึ่งในนโยบายที่ทางรัฐบาลได้นำเสนอต่อรัฐสภาในวันนี้ไม่ปรากฏมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมรายได้ของตัวรัฐบาล เงื่อนไขการขึ้นภาษีคงเป็นไปได้ยาก ทุกวันนี้พี่น้องประชาชนก็แบกรับภาระภาษีหนักหนาสาหัสอยู่แล้ว และส่วนใหญ่ผู้ที่แบกรับภาระนี้ก็คือชนชั้นกลางนั่นเอง ทุก ๆ วันนี้กำลังแรงงานทั้งหมดของประเทศอยู่ที่ประมาณ ๓๕ ล้านคน มีผู้ที่เสียภาษีอยู่เพียงแค่ ๕.๕ ล้านคนครับท่านประธาน ความสามารถในการเพิ่มอัตราภาษีคงเป็นไปไม่ได้ ในขณะที่ทุก ๆ พรรคที่ร่วมรัฐบาลอยู่ก็มีแต่นโยบายการใช้เงิน หลาย ๆ พรรคที่ร่วมเสนอนโยบายที่จะให้ลดอัตราการเก็บภาษีด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยเฉพาะคงจะต้องชี้แจงกับทางรัฐสภาในเรื่องของที่มาของเงินที่จะมาสนับสนุนนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้นำเสนอ

สุดท้ายครับท่านประธาน รายได้ของรัฐบาลอีกส่วนหนึ่งมาจากรัฐวิสาหกิจ ซึ่งสำหรับประเทศไทยนั้น รายได้จากรัฐวิสาหกิจถือว่าไม่สูงมาก คิดเป็นสัดส่วนของจีดีพีไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ทั้ง ๆ ที่รัฐวิสาหกิจดูแลทรัพย์สินมีมูลค่าอย่างน้อย ๓ ล้านล้านบาท ในแง่ของผลตอบแทนต่อพี่น้องประชาชนไม่ว่าจะทางด้านมาตรฐานการบริการ หรือในแง่

ของผลตอบแทนต่อคลังทางด้านรายได้ ถือว่ายังพัฒนาได้ แต่ในนโยบายฉบับนี้ผมเสียดายที่ไม่ได้มีนโยบายที่ชัดเจนว่าจะพัฒนาเยียวยาส่งเสริมการทำงานของรัฐวิสาหกิจอย่างไร ที่ผมจะพอเรียนได้ก็คือ ผมยินดี ดีใจนะครับที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ออกมาเบรกแนวคิดของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไว้ที่จะลากภาคการเมืองให้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจเพิ่มเติมด้วยการแต่งตั้ง ๑๑๑ อดีตผู้บริหารพรรคไทยรักไทยเข้ามาเป็นกรรมการ ท่านประธานครับ ทีมเศรษฐกิจของพรรคประชาธิปัตย์โดยรวมมีอีกประมาณ ๒๒ ท่าน ที่วันนี้จะขออนุญาตลุกขึ้นอภิปรายชี้แนะเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจของทางรัฐบาล ผมและคณะหวังและเชื่อว่าข้อวิพากษ์วิจารณ์ และข้อเสนอแนะของเราจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนที่ฟังเราอยู่ และสำคัญมากกว่านั้นก็คือจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณวราวุธ ศิลปอาชา ๑๐นาที ใช่ไหมนะครับ

นายวราวุธ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ๒๐ นาที ครับท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ๒๐ นาที หรือ

นายวราวุธ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ครับผม

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ

นายวราวุธ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อประโยชน์ในการอภิปรายขออนุญาตใช้สไลด์ (Slide) ผ่านทางจอภาพของห้องประชุมแห่งนี้ครับท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : อนุญาตครับ

นายวราวุธ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ขอบพระคุณครับกระผม นายวราวุธ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทยครับ ในวันนี้ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลผ่านท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรีใน ๔ ด้านด้วยกัน นโยบายด้านแรกคือนโยบายด้านการศึกษา

ด้านที่ ๒ คือนโยบายด้านการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ด้านที่ ๓ คือนโยบายด้านปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ทั้งทางภาคการเกษตรและภาคการท่องเที่ยวและบริการ และด้านสุดท้ายด้านที่ ๔ คือนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศครับ

- ๖๐/๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) สายชล ๖๐/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ในนโยบายด้านการศึกษาข้อ ๒.๑.๓ นั้นได้เขียนไว้ว่า รัฐบาลจะส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอน และการเรียนรู้อย่างจริงจัง จัดให้มีการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอนให้โรงเรียนอย่างทั่วถึง ซึ่งประเด็นนี้ก็จะสอดคล้องกับนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในข้อ ๓.๕.๑ เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาครับท่านประธาน ผมได้อ่านคำให้สัมภาษณ์ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในการที่จะให้นักเรียนทุกคนนั้นมีคอมพิวเตอร์หรือแลพทอพ (Laptop) ไว้ใช้เป็นของตนเอง ผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมและพรรคชาติไทยนั้นขอสนับสนุนนโยบายที่จะให้เด็กนักเรียนทุกคนมีคอมพิวเตอร์ มีโน๊ตบุ๊ค (Notebook) เป็นของตนเองก็จะทำให้เด็กไทยทุกคนนั้นได้มีโอกาสใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอุปกรณ์ที่ทันสมัยตั้งแต่อายุยังน้อยไม่เหมือนกระผมซึ่งกว่าจะได้ใช้คอมพิวเตอร์นั้นก็ปาเข้าไป ๑๗ ปี ๑๘ ปี เข้าไปแล้ว จึงถือได้ว่าเป็นวิสัยทัศน์ที่ดีของรัฐบาล แต่ทว่าท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อความสมบูรณ์ของนโยบาย กระผมและพรรคชาติไทยขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติม สัก๓-๔ ประเด็น ดังนี้ครับ

ในข้อที่ ๑ ครับท่านประธานครับ ในโน๊ตบุ๊คหรือว่าคอมพิวเตอร์ที่เราจะซื้อให้กับนักเรียนนั้น เราคิดหรือยังว่าเราควรจะมีโปรแกรมอะไรใส่ลงไปในเครื่องบ้างกล่าวง่าย ๆ ก็คือว่าเราจะเอาความรู้อะไร จะเอาเนื้อหาอะไรบรรจุลงในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะเป็นประโยชน์แก่เด็กนักเรียนในการเรียนรู้และส่งเสริมการพัฒนาของเด็กในแต่ละวัย ที่สำคัญก็คือว่าโปรแกรมหรือเนื้อหาทั้งหลายที่อยู่ในคอมพิวเตอร์นั้นจะมีระบบป้องกันอย่างไรครับ เพื่อไม่ให้ถูกลบ หรือป้องกันไม่ให้เด็กนั้นเอาโปรแกรมที่ผิดกฎหมายหรือเกมต่าง ๆ โหลด (Load) เข้าไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งครับ ท่านประธานครับ รัฐบาลควรจะกำหนดเวลาให้ชัดเจนนะครับว่า เนื้อหาทั้งหลายเหล่านี้ควรจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาเท่าไรก่อนที่จะตัดสินใจซื้อคอมพิวเตอร์ เพราะว่าคอมพิวเตอร์นั้นถือได้ว่าเป็นสิ่งสุดท้ายที่เราควรจะคำนึงถึงเพราะเป็นเพียงแค่วัตถุเท่านั้น หรือเป็นฮาร์ดแวร์ (Hardware) เท่านั้น แต่รัฐบาลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นจะต้องประชุมกันเสียก่อนว่า เนื้อหาหรือซอฟต์แวร์

ที่จะใส่ลงไปนั้นจะเป็นอย่างไร ไม่ใช่ซื้อคอมพิวเตอร์มาแล้วยังไม่ทราบเลยว่าจะใส่โปรแกรมอะไรลงไปเพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับเยาวชนของเรา เหมือนกับซื้อรถครับท่านประธานซื้อแล้วยังขับไม่เป็นก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าจะซื้อไปทำไมนะครับท่านประธานครับ วันนี้เรากำลังจะวางพื้นฐานอีกส่วนหนึ่งของการเรียนรู้เบื้องต้นซึ่งจะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยการเรียนรู้ตลอดชีวิต ฉะนั้นข้อมูลเนื้อหาและโปรแกรมต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกับการเจริญเติบโตของเด็ก ๆ ในแต่ละวัย เวลาเด็ก ๆ โตขึ้นข้อมูลหรือโปรแกรมต่าง ๆ เหล่านั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร จะใช้วิธีการโหลดลงมาจากอินเทอร์เน็ตหรือจะเป็นในรูปแบบของซีดีรอม (CD-ROM) แจกจ่ายให้กับเด็ก ๆ นั้น ประเด็นนี้คงต้องฝากท่านประธานไปเรียนทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาด้วย

ในข้อที่ ๒ ครับท่านประธานครับ อินเทอร์เน็ตครับท่านประธาน หนึ่งในจุดมุ่งหมายสำคัญของการมีแลพทอพหรือมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวนั้นก็เพื่อที่จะใช้หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต แต่ทุกวันนี้บางหมู่บ้านในประเทศไทยแม้แต่ในจังหวัดสุพรรณบุรีของผมเองนั้นยังไม่มีโทรศัพท์ใช้เลยครับท่านประธานครับ ท่านประธานก็ทราบดีว่าการจะใช้อินเทอร์เน็ตนั้นจะต้องมีสายโทรศัพท์ ไม่ใช่จุดธูป ๓ ดอก จุดเทียน ๒ เล่ม ไหว้เช้าไหว้เย็นแล้วอินเทอร์เน็ตมันจะมานะครับ ต้องมีสายโทรศัพท์ ดังนั้นรัฐบาลจะต้องสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นบริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ในการเร่งขยายเครือข่ายให้ครอบคลุมทั่วประเทศเพื่อให้มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในทุก ๆ หมู่บ้านในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้คนไทยทั่วประเทศมิใช่แค่เพียงเด็กนักเรียนเท่านั้นมีโอกาสเข้าถึงแหล่งความรู้ได้เท่าเทียมกันไม่ว่าจะอยู่ที่ใดในประเทศไทย ซึ่งทั้งหมดนี้ควรจะเร่งดำเนินการเสียก่อนที่จะพิจารณาจัดซื้อคอมพิวเตอร์ดังกล่าว

ข้อที่ ๓ ครับท่านประธานครับ เมื่อสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้แล้ว รัฐจำเป็นต้องมีการที่จะควบคุมในการที่จะเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ และมีมาตรการป้องกันการเข้าไปดูเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมในอินเทอร์เน็ต

- ๖๑/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นนี้ผมและพรรคชาติไทยได้เคยฝากสภาแห่งนี้นะครับ ไปยังกระทรวงไอซีทีแล้วหลายต่อหลายครั้งนะครับ คือการที่ภาครัฐนั้นจะจัดตั้งให้มีผู้บริการอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า ไอเอสพี (ISP)ในลักษณะที่จะกรองเอาเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมแก่เยาวชนออก กระผมเคยยกตัวอย่างเรื่องของโรงเรียนสีขาว ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จะปลอดต่อสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายต่อเยาวชนของเรา แล้วก็เสนอแนะว่าทางกระทรวงไอซีทีนั้นน่าจะจัดตั้งไอเอสพีสีขาวขึ้นสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ หน่วยงานราชการต่าง ๆ นักเรียนหรือแม้แต่ผู้ปกครองที่เป็นห่วงลูกหลานของตน แต่มาจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีการดำเนินการใด ๆ ปล่อยให้ภาคเอกชนบางรายนั้นได้ดำเนินการล่วงหน้าไปก่อนบางส่วนแล้วนะครับ ดังนั้นเรื่องให้ผู้บริการอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมกับนักเรียนกับโครงการคอมพิวเตอร์ดังกล่าวก็ต้องขอฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่าให้ความสำคัญด้วย

ข้อที่ ๔ ครับ ประการสุดท้ายครับท่านประธานที่เคารพครับ การซ่อมบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ประเด็นนี้รัฐบาลจะต้องวางแผนให้ดี เพราะคอมพิวเตอร์ที่จะซื้อมีจำนวนมาก หลายหมื่นหลายแสนเป็นล้านเครื่อง เวลาใช้งานต้องมีปัญหาแน่นอนครับ เวลาเสียขึ้นมา หน่วยงานใดครับจะมีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบ เป็นผู้ดูแลซ่อมเครื่องคอมพิวเตอร์เหล่านั้น เปรียบเสมือนบริการหลังการขายครับท่านประธาน อาฟเทอร์ เซล เซอร์วิส (After sale service) นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่รัฐบาลจะต้องคำนึงถึง ที่กล่าวมาเมื่อสักครู่ก็เป็นเพียงแค่ข้อสังเกตให้กับรัฐบาลก่อนที่ท่านจะดำเนินการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ให้กับเด็กนักเรียน

ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายด้านต่อมาคือ นโยบายด้านการพัฒนาสุขภาพของประชาชนในข้อ ๒.๓.๕ ได้พูดถึงเรื่องกีฬาเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและพลานามัยที่ดีและการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศไว้ ผมเชื่อว่าในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้มีสมาชิกหลายท่านที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและทราบถึงปัญหาของวงการกีฬาบ้านเราอยู่มากมาย จึงจะขอพูดในอีกมิติหนึ่งของด้านกีฬาครับท่านประธานที่เคารพครับ ทุกคนทราบกันดีว่าวงการกีฬานั้นจำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณเป็นจำนวนมาก ผมและพรรคชาติไทยขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลขอให้พิจารณาเรื่องวัฒนธรรมการใช้กีฬาและนันทนาการในมิติทางเศรษฐกิจ

ให้มากขึ้น เพราะทุกวันนี้เราจะเห็นว่าภาคเอกชนนั้นได้เข้ามามีบทบาทในวงการกีฬาอย่างมากมาย ในหลาย ๆ ประเทศไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกาหรือประเทศอังกฤษ เราจะเห็นได้ว่ามิติทางเศรษฐกิจในวงการกีฬานั้นมีความชัดเจนเป็นอย่างมาก และที่สำคัญยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนวงการกีฬาของประเทศนั้น ๆ ให้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เพราะเราต้องยอมรับนะครับว่าภาคเอกชนนั้น มีศักยภาพและมีความคล่องตัวในการใช้เงินมากกว่าภาครัฐมากมายนัก ผมดีใจนะครับท่านประธานที่ได้ยิน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ให้สัมภาษณ์ในกรณีที่จะจัดตั้งทีวีกีฬาขึ้นมาโดยเฉพาะ เพราะจะเป็นการเปิดมิติใหม่ทางด้านเศรษฐกิจให้กับวงการกีฬาของเรานะครับ แต่ทั้งนี้ก็คงต้องขอฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าต้องคำนึงถึงการใช้กีฬาและนันทนาการในมิติทางด้านสังคม ทางด้านความมั่นคง ทางด้านการลงทุนหรือแม้แต่ทางด้านการระหว่างประเทศให้มากขึ้นด้วย

ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อไปผมจะขออนุญาตกล่าวถึงนโยบายด้านปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใน ๒ ภาคด้วยกัน ภาคแรกคือภาคการเกษตรครับ ในข้อ ๓.๒.๑.๕ นั้น ได้พูดถึงการส่งเสริมให้เกษตรกรพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้วยตนเอง ผมขออนุญาตฝากข้อเสนอแนะบางประการนะครับกับท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ ท่านประธานคงทราบดีอยู่แล้วนะครับว่า พี่น้องชาวเกษตรกร ชาวไร่ ชาวสวนส่วนใหญ่ในประเทศไทยนั้นเป็นเกษตรกรรายย่อยเกือบทั้งสิ้น และหนึ่งในปัญหาใหญ่ของเกษตรกรชาวไร่ ชาวสวนของไทยก็คือการที่ไม่สามารถจะรวมตัวกัน เพื่อนำเอาผลผลิตออกสู่ตลาด ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่มีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อผลผลิตถึงที่ไร่ที่สวนในราคาต่ำ เช่น เหมาซื้อเงาะทั้งสวน เหมาซื้อส้มทั้งสวน ซื้อมังคุดยกสวนเลยนะครับ พอเกษตรกรเห็นว่าสะดวกดีก็รีบตกลงขายให้แล้วก็มาทราบเอาทีหลังว่าราคาที่ขายไปนั้นมันถูกแสนถูก ทำให้ชาวนา ชาวสวนของเรานั้นไม่ได้รับผลตอบแทนในราคาที่ควรจะได้ ในกรณีนี้ครับท่านประธานครับ --------

ถ้าหากภาครัฐสามารถส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชาวไร่ ชาวสวนรายย่อย ทั้งหลายนั้นให้รวมตัวกันเป็นกลุ่มซึ่งกันและกันให้ได้ เพื่อรวบรวมผลผลิตและคัดแยกผลผลิตและสินค้า เพื่อจะเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและประโยชน์ในการขนส่งแล้วก็เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายและที่สำคัญจะเป็นการเพิ่มอำนาจการต่อรองให้กับตนเองด้วย

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งนะครับ คือการที่ในปัจจุบันนั้นพี่น้องชาวเกษตรกรมีความรู้ด้านการเพาะปลูก ด้านการผลิตดีมาก แต่ทว่าพี่น้องทั้งหลายนั้นกลับไม่มีความรู้ทางด้านการตลาดเลยนะครับ ดังนั้นหากภาครัฐสามารถให้ความรู้ด้านการตลาดกับพี่น้องชาวเกษตรกรชาวไร่ ชาวสวนแล้วจะทำให้มีการวางแผนการเพาะปลูก มีการวางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบมากขึ้น ซึ่งการกระทำเช่นนี้ผมเชื่อว่าจะช่วยลดปัญหาผลผลิตล้นตลาดในฤดูกาลต่าง ๆ ได้อีกทางหนึ่งด้วย ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าหนึ่งในแนวทางการพัฒนาการเกษตรตามนโยบาย ข้อ ๓.๒.๑.๕ นั้นคือการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลในการกระจายสินค้าในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อให้ผู้ผลิตและผู้ซื้อในแต่ละภูมิภาคนั้นได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ศูนย์ข้อมูลนี้จะต้องมีข้อมูลที่ทันสมัยเป็นปัจจุบันหรืออัพเดท (Update) อยู่ตลอดเวลานะครับ เกี่ยวข้องกับผลผลิตหรือผู้ผลิตในแต่ละภูมิภาค ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้กับผู้ซื้อผู้ขายในภูมิภาคอื่น ๆ ในการที่จะซื้อขายแลกเปลี่ยนผลผลิตทางการเกษตรข้ามภูมิภาคกัน ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมได้กล่าวด้านการเกษตรมา ๒–๓ ประเด็นนี้ บางท่านบางหน่วยงานอาจจะบอกได้ว่ามีการปฏิบัติกันอยู่แล้ว แต่ผมอยากจะย้ำผ่านท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุก ๆ หน่วยนะครับว่าขอให้มีการทำกันอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม ไม่ใช่แค่สักแต่ว่าทำตามนโยบายกันไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น

ท่านประธานที่เคารพครับ ภาคต่อมาคือภาคการท่องเที่ยวและบริการครับ ในส่วนแรกของ ข้อ ๓.๒.๓.๑ ของนโยบายนั้นได้พูดถึงการเร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ซึ่งในส่วนนี้ผมขออนุญาตใช้ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาแสดง

ท่านประธานครับ จากสไลด จากตัวเลขที่อยู่ในจอนั้นท่านจะเห็นได้ว่าในปี ๒๕๕๐ ประเทศไทยได้รายได้จากนักท่องเที่ยว จากการท่องเที่ยว จำนวน ๙๒๕,๐๐๐ ล้านบาท จากจำนวนนักท่องเที่ยว ๑๔.๕ ล้านคน ในปี ๒๕๕๓ ประเทศไทยคาดว่าจะได้รายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น ๑,๐๓๐,๔๐๐ ล้านบาท จากจำนวนนักท่องเที่ยว ๑๙.๓ ล้านคน พอไปถึงปี ๒๕๕๘ ท่านประธานครับ เราคาดว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นถึง ๑,๒๑๙,๐๐๐ ล้านบาท จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นถึง ๓๐ ล้านคน เป็นตัวเลขที่ถือได้ว่าดูดีและค่อนข้างจะท้าทายต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง แต่ท่านประธานถ้าหากมองในมุมกลับกันนะครับ จากตัวเลขดังกล่าวรายได้เฉลี่ยต่อนักท่องเที่ยว ๑ คน ในปี ๒๕๕๐ นั้นอยู่ที่ ๖๓,๗๙๓ บาท พอไปปี ๒๕๕๓ ลงไปเหลือ ๕๓,๕๗๕ บาท พอไปถึงปี ๒๕๕๘ ลงไปเหลือแค่ ๔๐,๖๓๓ บาทเท่านั้นเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในขณะที่ต้นทุนทางแหล่งท่องเที่ยว ทางทรัพยากรธรรมชาติ ทางสิ่งแวดล้อมของประเทศเรานั้นยังเท่าเดิม และมีแนวโน้มว่าจะเสื่อมโทรมลงไปในอนาคต ถ้าหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและเร่งด่วน แต่รายได้ที่ประเทศไทยนั้นจะได้รับจากนักท่องเที่ยวแต่ละท่าน ๆ กลับลดลงถึง ๓๖ เปอร์เซ็นต์ ภายในระยะเวลาเพียงแค่ ๘ ปี จาก ๖๐,๐๐๐ กว่าบาท เหลือแค่ ๔๐,๐๐๐ กว่าบาทเท่านั้นเอง ผมจึงขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลครับว่าการจะส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยประกาศให้ปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๒ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวตามนโยบายเร่งด่วนใน ข้อ ๑.๑๖ นั้นควรจะคำนึงถึงคุณภาพของนักท่องเที่ยวเป็นหลักสำคัญ มากกว่าปริมาณหรือจำนวนของนักท่องเที่ยว มิฉะนั้นแล้วในอนาคตนักท่องเที่ยวทั้งหลายจะมองเห็นประเทศไทยเป็นเพียงแหล่งท่องเที่ยวราคาถูกหรือ ชีพ เดสทิเนชั่น (Cheap destination) เท่านั้น และคำว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนหรือที่เขาพูดกันว่า ซัสเทนเอเบิล ทัวร์ริซึม (Sustainable tourism) นั้นจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในประเทศไทย ในนโยบายข้อดังกล่าวยังได้พูดถึงการฟื้นฟู พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ ----------

ผมก็คงต้องขอฝากท่านประธานแล้วก็ผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาด้วยว่า ขอให้ดำเนินการตามนโยบายข้อนี้อย่างเร่งด่วนตามที่ผมได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นะครับว่า นับวันต้นทุนทางแหล่งท่องเที่ยวของเรานั้นมีแต่จะเสื่อมโทรมลง หากเราไม่เร่งฟื้นฟูและขยายปริมาณแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เป้าหมายที่เราได้ตั้งเอาไว้คงจะไม่สามารถทำได้ ท่านประธานครับ ในตอนสุดท้ายของนโยบายข้อ ๓.๒.๓.๑ นั้น ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจ ด้านระบบนิเวศหรือที่เขาเรียกภาษาอังกฤษกันว่า อีโค ทัวริซึม (Eco Tourism) หรือกลุ่มที่สนใจด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เขาเรียกกันว่า คัลเชอรัล ทัวริซึม (Cultural Tourism) หรือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณสถาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นนโยบายที่ดีนะครับ ในการที่เราจะจับเอาตลาดของนักท่องเที่ยวเฉพาะทางหรือที่เขาเรียกกันว่า นีด'ส มาร์เก็ต (Need's Market) นั้น แต่ทั้งนี้คงต้องขอฝากท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานะครับว่า กระทรวงจะต้องรีบทำบัญชีแหล่งท่องเที่ยวในประเทศให้เสร็จโดยเร็ว และที่สำคัญจะต้องแยกประเภทของแหล่งท่องเที่ยวด้วยว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ป่า เขา น้ำตก หรือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โบราณสถานหรือวัฒนธรรม เพราะมิฉะนั้นแล้วเราก็คงจะไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ได้นะครับ

ท่านประธานครับ นโยบายด้านสุดท้ายที่จะขอพูดถึงคือนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในข้อ ๓.๕ ครับ นโยบายนี้รัฐบาลได้เขียนไว้อย่างครอบคลุมพอสมควร แต่ว่าหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะทำให้นโยบายทั้งหลายของภาครัฐนั้นจะประสบผลความสำเร็จก็คือบุคลากรของภาครัฐเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมานะครับ ทั้งในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร หรือบางกระทรวง กรม กอง นั้นทำให้ผมได้เห็นว่าในปัจจุบันภาครัฐยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่มากมาย สังเกตได้จากการที่บางครั้งงบประมาณที่เสนอมาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นจะมีความสับสนมีความซ้ำซ้อนกันอยู่มากมาย หรือแม้แต่กระทั่งการกำหนดคุณสมบัติของอุปกรณ์บางชนิดแทบจะลอกกันออกมาจากแคตตาล็อก (Catalog) เลยก็ว่าได้นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ เป็นต้นมา ผมและพรรคชาติไทยได้เรียกร้องให้ทางรัฐบาลนั้น โดยกระทรวงไอซีทีนะครับ ได้จัดตั้งสถาบันส่งเสริมขีดความสามารถของข้าราชการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขึ้น โดยหวังว่าสถาบันนี้จะพัฒนา จะส่งเสริม และให้ความรู้ด้านไอที (IT) กับข้าราชการทุกระดับ ท่านประธานครับ สถาบันนี้จะต้องมีหน้าที่ในการกำหนดหลักสูตร ขั้นตอน มาตรฐานความรู้ด้านไอทีของข้าราชการไทยนะครับ และจัดให้มีการฝึกอบรมด้านไอทีให้กับข้าราชการทุก ๆ คนในทุก ๆ ระดับ บุคลากรของสถาบันจะต้องมีความสามารถมีความเข้าใจด้านไอทีเป็นอย่างดี และที่สำคัญต้องสามารถถ่ายทอดสู่ผู้อื่นได้ เพราะทุกวันนี้แต่ละหน่วยงานนะครับ บางหน่วยงานก็ไปจ้างบริษัทนี้ บางหน่วยงานก็ไปจ้างอีกบริษัทหนึ่ง จ้างสถาบันอะไรต่อมิอะไร ก็ไม่ทราบนะครับให้มาฝึกอบรมข้าราชการของตนในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ไม่มีทิศทางที่ชัดเจนในการทำงานนะครับ ทำให้นโยบายด้านไอทีหรือว่าการทำงานของภาครัฐนั้นไม่มีความเป็นบูรณาการเกิดขึ้น ดังนั้นผมและพรรคชาติไทยนะครับ ขอเรียกร้องครับ ให้รัฐบาลโดยกระทรวงไอซีทีนั้นจัดตั้งสถาบันดังกล่าวให้เกิดขึ้นโดยเร็วเพื่อประโยชน์ของข้าราชการ การทำงานที่มีประสิทธิภาพ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างคุ้มค่า พอพูดถึงเรื่องงบประมาณครับท่านประธาน พวกเราทุกคนในสภาแห่งนี้ทราบกันดีนะครับว่าในขณะนี้งบประมาณปี ๒๕๕๑ นั้นได้เริ่มใช้มาเกือบ ๕ เดือนแล้ว การนำนโยบายทั้งหมดจะปฏิบัติให้ได้นั้นรัฐบาลจะต้องมีการปรับเปลี่ยนงบประมาณกันพอสมควรนะครับ เพราะกรอบการใช้งบประมาณปี ๒๕๕๑ นั้นพวกเราทราบกันดีอยู่ว่าได้ถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ปีที่แล้วโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมและพรรคชาติไทยจึงขอฝากท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีด้วยว่า ขอให้ทุกหน่วยงาน กระทรวง กรม กอง ทั้งหลายรีบปรับแผนการใช้งบประมาณโดยเร็วและที่สำคัญขอให้ทุกฝ่ายคำนึงถึงนโยบายของรัฐบาลเป็นหลักในการวางโครงสร้างของงบประมาณปี ๒๕๕๒ ให้สอดคล้องกัน จบแล้วครับท่านครับ ท่านประธานครับ ที่ผมได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นเพียงข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งทางกระผมและพรรคชาติไทยขอฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี และหวัง

เป็นอย่างยิ่งนะครับว่าสิ่งที่ผมได้กล่าวไปนั้นจะได้รับการพิจารณาและเป็นประโยชน์บ้างไม่มากก็น้อยในการบริหารราชการแผ่นดิน ขอบคุณครับ

- ๖๔/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ติยะไพรัช ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอปรึกษานะครับว่า เพื่อไม่ให้รบกวนสมาธิของท่านผู้กำลังอธิบาย ถ้าเหลือเวลาอีก ๑ นาที ผมจะเปิดสัญญาณไฟแดงตรงนี้นะครับ แล้วก็รู้ว่าสรุปและเตรียมตัวในการยุติการอภิปรายนะครับ ผมจะขออนุญาตใช้สัญญาณแดง ๆ ตรงไมโครโฟน เพราะไม่อยากจะไปรบกวนท่าน ถ้าเห็นชอบผมก็จะปฏิบัติตามนี้นะครับ ลำดับถัดไปเพื่อให้การประชุมจะได้เตรียมความพร้อมได้นะครับ ในส่วนของ สนช. ที่ทำหน้าที่ ส.ว. นั้นก็คือท่านอาจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ นะครับ หลังจากนั้นก็จะเป็นท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล จากพรรคประชาธิปัตย์ ผมขอเชิญท่านอาจารย์วิริยะเลยครับ เชิญครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภา ก่อนอื่นต้องเรียนท่านประธานก่อนนะครับ สัญญาณไฟมันเตือนผมไม่ได้นะท่านประธาน ๒ นาทีท่านประธานช่วยเตือนหน่อยนะครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพราะเดี๋ยวท่านประธานส่งสัญญาณไฟ ผมจะไม่รับรู้ด้วย จะต้องขอบวกไปอีก ๒ นาทีนะครับ ในเรื่องที่ผมจะพูดนั้นผมก็จะขอพูดในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องของคนพิการและผู้ด้อยโอกาสโดยเฉพาะนะครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องนโยบายของรัฐบาลผมก็อยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงบประมาณครับว่า ในเรื่องใดก็ตามครับที่ไม่ได้กล่าวถึงคนพิการโดยเฉพาะก็ต้องเป็นที่รู้และเข้าใจว่ารวมถึงคนพิการด้วย ไม่ว่านโยบายเรื่องเทคโนโลยีที่จะนำมาพัฒนาเรื่องการศึกษาแล้วแจกคอมพิวเตอร์นี่ก็อย่าลืมแจกคนพิการด้วยนะครับท่านประธานครับ ไม่ว่าเรื่องแหล่งท่องเที่ยวก็ต้องคิดถึงคนพิการด้วยครับท่านประธาน ผมนี่ก็เป็นคนที่ชอบเที่ยวมากหลายคนบอกตาบอดทำไมชอบเที่ยว แต่ท่านประธานครับความสุขของมนุษย์มันไม่ได้มาจากตาอย่างเดียวนะครับ

ลูบ ๆ คลำ ๆ ได้ยินเสียงบ้างนะครับ มีคนบรรยายภาพประกอบบ้างนะครับ ก็มีความสุขครับท่านประธาน อย่างเมื่อวานนี้ผมไปพบเพื่อนผู้พิการที่หนองคาย คุณทะนงท่านก็เป็นจิตรกรวาดภาพด้วยปากนะครับ ก็มีคนเอาเรียกว่านางแบบมาให้วาดนะครับ แล้วท่านก็ต้องคาบปากกาวาด นางแบบก็ยังถามว่าคุณทะนงจะวาดไหวหรือ คุณทะนงบอกวาดไหวครับ สมาธิดี แต่อย่าทำให้น้ำลายไหลแล้วกัน เพราะถ้าน้ำลายไหลแล้วก็จะวาดภาพต่อไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องการเที่ยว การรับรู้อะไรของคนพิการมันก็ไม่ต่างกับคนทั่วไปนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นนโยบายอะไรทั่วไปก็อย่าลืมตกหล่นเรื่องคนพิการด้วยครับ โดยเฉพาะสำนักงบประมาณเวลาตั้งงบประมาณทีไรครับ เรื่องอะไรไม่ได้ระบุถึงเรื่องคนพิการโดยเฉพาะ สำนักงบประมาณก็จะบอกว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องของคนพิการตั้งงบไม่ได้ อันนี้ผมอยากจะฝากไว้เลยครับท่านประธาน นโยบายทั่วไปต้องไม่ลืมคนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ด้วยครับท่านประธาน นอกจากนี้ครับนโยบายที่จะต้องนำมาเชื่อมโยงเกี่ยวกับคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสโดยเฉพาะก็จำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเสริมต่อให้คนพิการเราสามารถที่จะพัฒนาตัวเองแล้วก็พึ่งตัวเองได้อยู่ในสังคมนี้ได้อย่างมีความสุขตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๐ (๑) ในส่วนเกี่ยวกับเรื่องคนพิการโดยเฉพาะนั้น ผมก็เห็นว่าในนโยบายนั้นรัฐบาลก็ได้กล่าวไว้อยู่พอสมควรนะครับ แต่ผมก็อยากจะขอขยายให้ละเอียดขึ้นด้วยว่าในเรื่องต่าง ๆ นั้น บางทีก็กล่าวถึงบ้างไม่ได้กล่าวถึงบ้างนะครับ ควรจะทำอะไรกันบ้างให้กับคนพิการเราเพื่อให้คนพิการพึ่งตัวเองได้ไม่ต้องเป็นภาระของครอบครัว สังคม แต่ช่วยสร้างสรรค์สังคมเราได้เริ่มตั้งแต่เรื่องนโยบายการศึกษานะครับท่านประธาน ในเรื่องการศึกษานโยบายที่จะสนับสนุนให้คนพิการได้รับโอกาส ได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและรัฐบาลก็นำมาเขียนไว้ในนโยบายที่ ๑.๔ นั้นนะครับ ----------

ผมก็อยากจะขอขยายความด้วยว่าในนโยบายนี้จะบรรลุผลได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่ง ผมไม่รู้ไมค์ของผมทำไมมันค่อย ๆ ดัง ๆ นี่แหละครับบางครั้งสิ่งแวดล้อมมันพิการมันก็เลยกลายมาว่าคนพิการก็พิการไป ท่านประธานครับในเรื่องการศึกษานั้นเพื่อที่จะให้คนพิการเข้าถึงการศึกษาได้เท่าเทียมกับคนทั่วไปนั้น รัฐบาลก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเอาใจใส่ว่าทำอย่างไรคนพิการจะเข้าไปสู่ในระบบเรียนร่วมกับบุคคลทั่วไปได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งในเรื่องนี้รัฐบาลก็ต้องเอาใจใส่เรื่องศูนย์การศึกษาพิเศษ ทุกวันนี้ศูนย์การศึกษาพิเศษหลายแห่งไม่มีอาคารต้องไปอาศัยโรงเรียนบางโรงเรียนอยู่บางห้องเล็ก ๆ เท่านั้นเองครับ บุคลากรก็ยังน้อยและการพัฒนาบุคลากรก็ยังไม่มีอย่างทั่วถึง ในสมัยก่อนนั้นก็ยังอาศัยเงินหวยได้เอามาช่วยในเรื่องเหล่านี้ได้ แต่ในสมัยนี้มันไม่มีเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่อยากให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณมาสนับสนุนในเรื่องเหล่านี้ด้วยนะครับ เมื่อพัฒนาคนพิการในโรงเรียนเฉพาะความพิการเองผมก็อยากให้เน้นการศึกษาเพื่อไปสู่อาชีพ มีโรงเรียนสอนคนหูหนวกหลายแห่งที่เด็กจบมาแล้วเด็กก็ไม่รู้จะไปไหน ก็ต้องมาเกาะกลุ่มกันหน้าโรงเรียนเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องเพราะยังไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ซึ่งผมก็จะขอพูดเชื่อมโยงไปกับนโยบายเรื่องการสร้างงานในเรื่องการสร้างอาชีพต่อไป ซึ่งไม่ได้มีนโยบายที่พูดถึงในเรื่องการสร้างอาชีพของคนพิการโดยเฉพาะ แต่ผมก็คิดว่ารัฐบาลก็มีนโยบายในการที่จะสร้างงานให้กับคนที่ว่างงานก็ควรจะรวมถึงคนพิการด้วย แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีมาตรการเสริมในเรื่องการศึกษาผมขอกลับมาที่การศึกษาต่ออีกเล็กน้อยนะครับว่า ในเรื่องการศึกษานั้นนอกจากการเปิดโอกาสการมีบุคลากรครูการศึกษาพิเศษ ที่จะมาช่วยเด็กแล้ว เรื่องสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้มีใช้กันอย่างทั่วถึงตามที่กฎหมายได้กำหนดเอาไว้ อันนี้ผมก็อยากจะฝากรัฐบาลเอาไว้เช่นเดียวกันนะครับ ทีนี้กลับมาสู่ในเรื่องการมีงานทำ ท่านประธานครับ รัฐบาลไม่ได้เขียนนโยบายอะไรไว้โดยเฉพาะแต่ผมก็บอกไว้แล้วว่าการทำให้คนมีงานทำก็ต้องรวมถึงคนพิการด้วย แต่การจะทำให้คนพิการมีงานทำนั้นจำเป็นต้องมีมาตรการเสริมนอกเหนือจากมาตรการการจัดหางานของคนทั่วไปครับท่านประธาน เมื่อปีที่แล้วผมดูเรื่องงบประมาณ กระทรวงแรงงานมีงบประมาณเกี่ยวกับเรื่องการที่จะสร้างงานให้คนพิการมีแค่ ๓ ล้านกว่าบาท แล้วก็ใช้ในการแข่งขันเรื่องอาชีพ

ของคนพิการ แน่นอนครับการแข่งขันอาชีพของคนพิการก็เป็นการส่งเสริมศักยภาพคนพิการเป็นเรื่องที่ดีครับ แต่การจัดระบบให้คนพิการมีงานทำอย่างเป็นระบบนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่งครับ การช่วยให้คนพิการมีงานทำจำเป็นที่จะต้องมีระบบพี่เลี้ยง ผมขอโทษที่ใช้ภาษาอังกฤษที่เขาเรียกว่า จ๊อบ โค้ช (Job coach) เหมือนระบบการศึกษามีครูการศึกษาพิเศษ คอยช่วยเพื่อให้เด็กได้เรียนและเข้าถึงองค์ความรู้เหมือนกับคนทั่วไป ในการสร้างงานให้กับคนพิการก็เช่นเดียวกันครับ ก็จำเป็นต้องมีระบบที่จะเข้ามาช่วยเป็นระบบพี่เลี้ยงที่จะช่วยให้คนพิการเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือประกอบอาชีพอิสระอย่างมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม ผมคิดว่าประเทศไทยจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเอาใจใส่เรื่องนี้ครับ ในเมื่อเราทุ่มเทเรื่องการศึกษาเข้าไปแล้ว----------

ซึ่งเราได้ใส่ทรัพยากรเข้าไปมากพอสมควรครับท่านประธาน โดยถัวเฉลี่ยแล้วถ้าเด็กพิการเรียนตั้งแต่อนุบาลจนมาจบ ม. ๖ นะครับ ค่าหัวตกหัวหนึ่งก็ประมาณ ๑ ล้านบาท เราไม่ควรจะปล่อยเงิน ๑ ล้านบาทนี้สูญสลายไปเฉย ๆ แล้วให้กลายเป็นคนว่างงานอยู่เปล่า ๆ นะครับ แล้วก็เป็นภาระของครอบครัวและสังคมต่อไปครับ ระบบการสร้างงานให้คนพิการอย่างเป็นระบบจำเป็นอย่างยิ่งครับ ผมก็อยากจะขอฝากไปทางกระทรวงแรงงานที่จะทำในเรื่องนี้ต่อไปด้วยนะครับ ในเรื่องที่ ๓ ที่จะขอพูดถึงนะครับ นั่นก็คือการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ครับท่านประธาน ในนโยบายนั้นไม่ได้พูดถึง แต่ผมก็พยายามที่สร้างความเข้าใจว่าในเรื่องบริการสาธารณะขนส่งสาธารณะสิ่งเหล่านี้รัฐบาลจำเป็นอย่างยิ่งนะครับที่จะต้องดูแลเอาใจใส่ให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วยนะครับ ผมยกตัวอย่าง ทางรถไฟที่จะสร้างใหม่นะครับที่จะต้องไปอาศัยเงินเจบิค (J-BIC) ต้องให้คนพิการไปลอบบี้ที่เจบิคว่าต้องมีเงื่อนไขให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกค่อยปล่อยเงินกู้ เป็นเรื่องแปลกครับ รัฐบาลทางเจบิครับเป็นนโยบายครับ เอาจริงเอาจังมีการสอบถามคนพิการว่าจะต้องเสนอ เป็นเงื่อนไขกับรัฐบาลอย่างไรในการที่กำหนดไว้ในเงินกู้ที่จะให้คนพิการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้รถไฟฟ้าหรือรถไฟใต้ดินอะไรก็แล้วแต่นะครับที่จะใช้เงินของเจบิค ที่ต้องมีเงื่อนไขเหล่านี้ ผมก็คิดว่ารัฐบาลไทยก็ควรที่จะเอาใจใส่อย่างจริงจังเช่นเดียวกัน ไม่จำเป็นที่จะต้องรอให้เจบิคกำหนดในเงื่อนไขเงินกู้มาบอกให้เราทำนะครับ ผมคิดว่ารัฐบาลควรจะยึดมั่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ซึ่งผมก็เชื่อเช่นนั้นนะครับ เพราะผมทราบมาว่าก็มีโครงการที่จะทำสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการเช่นเดียวกัน แต่ความสำเร็จในการทำสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการนะครับท่านประธาน จำเป็นอย่างยิ่งต้องให้คนพิการได้ร่วมคิดร่วมเสนอแนะตั้งแต่แรกนะครับ มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาเหมือนที่สนามบินสุวรรณภูมินะครับท่านประธาน เช่น ถ้าถามคนพิการตั้งแต่แรกนะครับ เรื่องห้องน้ำคนพิการอาจจะบอกว่าห้องน้ำสำหรับคนพิการนั้นควรจะไว้ห้องแรกไม่ใช่ไว้ห้องสุดท้ายนะครับ เพราะคนพิการต่างเพศกันบางครั้งจำเป็นต้องอาศัยเพศอื่นช่วยพาไปห้องน้ำด้วย แม้เมื่อไปอยู่ห้องสุดท้ายมันก็ลำบาก แต่ถ้าปรึกษากันตั้งแต่แรกอยู่ห้องแรกมันก็ไม่มีปัญหาครับ เหมือนของ กทม. ก็เช่นเดียวกันครับ ก่อนนั้น

ไม่ปรึกษาเรื่องทางลาดก็มีปัญหา แต่เมื่อได้มีการปรึกษาหารือทดสอบใช้กันตั้งแต่แรก มันก็ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก ผมก็ขอรัฐบาลว่าได้โปรดกรุณาจัดตั้งคณะทำงานที่มีคนพิการร่วมคิดร่วมทำตั้งแต่แรก เพื่อไม่ให้มีปัญหาในภายหลังให้คนพิการมาบ่นหรือมาชุมนุมเรียกร้อง อันนี้ก็จะเกิดปัญหา โดยไม่จำเป็นนะครับ

ในเรื่องสวัสดิการครับท่านประธาน แน่นอนครับ คนพิการทุกคนครับไม่ใช่จะสามารถพัฒนาพึ่งตัวเองได้ เพราะการพึ่งตัวเองของคนพิการนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของสังคมที่จะเข้ามาพัฒนาคนพิการครับ ถ้าสังคมไทยมีระบบพัฒนาศักยภาพของคนพิการที่ดี เราก็สามารถที่จะพัฒนาคนพิการเข้าสู่ระบบแรงงานได้ดี แต่เมื่อระบบสังคมเรายังไม่สามารถพัฒนาคนพิการเข้าสู่ระบบแรงงานได้ดีพอนะครับ ระบบสวัสดิการสังคมในการดูแลคนพิการที่พึ่งตัวเองไม่ได้ก็ยังเป็นเรื่องจำเป็นนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องเบี้ยยังชีพก็เหมือนเรื่องเบี้ยผู้สูงอายุก็จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดให้มีอย่างทั่วถึงนะครับ ผมไปสำรวจมาในหลายแห่งครับก็ยังไม่อาจได้รับเบี้ยยังชีพนะครับ เพราะว่ามีไม่ทั่วถึง อันนี้ก็เป็นเรื่องจำเป็นนะครับ และที่ซ้ำร้ายบางครั้งคนพิการมากกลับไม่ได้ แต่คนพิการน้อยที่มีเส้นสายกลับได้ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่อยากให้รัฐบาลได้เอาใจใส่ในเรื่อง ----------

ระบบสวัสดิการให้กับคนพิการหรือคนพิการระดับรุนแรงที่บางครั้งเขาต้องมีภาระเพิ่มเติมนะครับ และระบบสวัสดิการที่จะต้องเข้าไปช่วยเหลือก็จำเป็นอย่างยิ่งนะครับ โดยเฉพาะเบี้ยเลี้ยงความพิการที่จะจัดช่วยเด็กพิการรุนแรงตามที่ได้เสนอไปนะครับ

เรื่องสุดท้ายในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องคนพิการ ได้มีการผ่านกฎหมายออกมาหลายฉบับมากนะครับ ด้วยเหตุนี้ผมจึงขอเรียกร้องรัฐบาลอยู่ ๒ เรื่องใหญ่ ๆ

เรื่องแรก ขอให้รัฐบาลได้ช่วยกรุณาช่วยให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการโดยด่วนนะครับ เพราะการทำงานโดยเร่งรัดเพื่อให้จบในรัฐบาลที่แล้วนั้นจบไม่ทัน และอันที่จริงเรื่องอนุสัญญานี้ก็เกิดขึ้นมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลนายกรัฐมนตรี ทักษิณที่ตั้งคณะทำงานซึ่งเป็นตัวแทนคนพิการไปเจรจาแล้วมันก็ยังไม่จบไม่สิ้นนะครับ ผมก็หวังว่ารัฐบาลควรจะให้สัตยาบันโดยเร็ว เพราะเราก็มีบทบาทสำคัญในการเจรจาให้เกิดอนุสัญญาฉบับนี้ ส่วนกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ นั้นยังมีอยู่มาก โดยเฉพาะกฎหมายลำดับรองของ พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ร.บ. จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีระเบียบและกฎหมายลำดับรองจำนวนมาก เพราะฉะนั้นผมต้องขอความกรุณารัฐบาลได้สนับสนุนให้กฎหมายลำดับรองนี้เกิดขึ้นเพื่อเกื้อกูลให้กฎหมายสามารถทำงานได้ด้วยดีนะครับ เรื่องงบประมาณตามที่กฎหมายได้แก้ไขนั้นไม่ว่าการแก้ไขใน พ.ร.บ. สลากก็แก้ไขไว้ชัดว่าให้มีการจัดสรรงบจากหวยบนดินมาให้กับกองทุนต่าง ๆ ทางการศึกษาของคนพิการและในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ก็หวังว่ารัฐบาลจะดูแลเรื่องเหล่านี้ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือแม้ว่ากฎหมายยังไม่ออกเรียบร้อยก็ขอให้ได้ช่วยเร่งรัดดูแลเรื่องเหล่านี้ เพราะว่าในระบบงบประมาณทั่วไปคนพิการมักจะไปแข่งแย่งชิงเอามาได้ยากนะครับ คนพิการก็เลยต้องมาขอพึ่งงบก้อนอื่น เช่น งบจากหวยบ้าง หรือจากภาษีเหล้าบ้าง ก็หวังว่ารัฐบาล ก็คงจะอนุเคราะห์นะครับ

เรื่องสุดท้ายที่ผมจะขอพูดในวันนี้ครับท่านประธาน เรื่องความมั่นคง ท่านประธานไม่ทราบเหลือกี่นาทีครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เหลืออีก ๒ นาทีเศษ ๆ ครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณมากท่านประธาน ผมคิดว่าท่านประธานฟังผมจนหลับไปนะครับ ผมก็เร่งเร็วจนเหนื่อยแล้วครับท่านประธาน เรื่องความมั่นคงนะครับ หลายคนก็คงสงสัยครับ คนพิการมายุ่งอะไรกับเรื่องความมั่นคง ท่านประธานครับ เรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงนั้นมันมีผลกระทบทำให้เกิดความพิการ และผมก็มีโอกาสที่ดีได้ไปอยู่ในกรรมาธิการวิสามัญสิทธิกำลังพลเพื่อที่จะไปดูแลให้ทหารผ่านศึกพิการได้รับสิทธิประโยชน์ที่คุ้มค่าที่เขาควรจะได้นะครับ อันนี้ก็ได้มีการผ่านกฎหมายอยู่หลายฉบับในการดูแลสิทธิกำลังพล กำลังพลทหาร กองทัพที่เข้มแข็งอยู่ที่ทหารชั้นผู้น้อยครับท่านประธาน ถ้าทหารชั้นผู้น้อยมีศักยภาพดี มีความรู้ดีก็ทำให้กองทัพเข้มแข็งได้นะครับ แต่การดูแลกำลังพลชั้นผู้น้อยนั้นไม่ได้ดูแลมานมนานแล้วครับเป็นเวลาหลายสิบปี จึงได้มีการผลักดันให้มีการดูแลสิทธิประโยชน์ของทหารชั้นผู้น้อย และกฎหมายนี้ก็ได้ผ่านไปจนในนาทีสุดท้ายนะครับ สิ่งที่ผมอยากจะขอฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งท่านก็อยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมด้วยว่าได้โปรดช่วยดูแลเร่งรัดกฎหมายลำดับรองในการที่จะให้สิทธิประโยชน์กับทหารชั้นผู้น้อยต่อไปนะครับ ถ้าการดูแลสิทธิประโยชน์ของทหารชั้นผู้น้อยได้ดีนะครับท่านประธานผมเชื่อครับต่อไปในภายหน้าจะไม่มีการเกณฑ์ทหารครับ แต่มีคนจะแย่งกันมาสมัครเป็นทหารครับแล้วต่อไปมีแต่การคัดทหารจะไม่มีการเกณฑ์ทหาร ----------

ในเมื่อสิทธิประโยชน์ของทหารชั้นผู้น้อยนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ดีสมควรนะครับ และเรื่องที่จะฝากและที่กรรมาธิการวิสามัญทำไม่สำเร็จนะครับ นั่นก็คือวันทวีคูณของข้าราชการครับท่านประธาน วันทวีคูณที่ได้ไปปฏิบัติราชการไม่ว่า ๓ จังหวัดภาคใต้หรือในชายแดนนั้นมันไร้ประโยชน์ เพราะว่าเงิน กบข. หลังจากที่เกษียณจะได้บำเหน็จ บำนาญนั้น คิดให้ไม่เกินร้อยละ ๗๐ ก็คืออายุการทำงาน ๓๕ ปี แต่หลายคนได้วันทวีคูณไปถึง ๔๐–๕๐ ปี ก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรครับ ได้มีการเสนอเอาไว้นะครับ และรัฐบาลที่แล้วก็รับปากว่าจะแก้ไขการกำหนดซีลลิง (Ceiling)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๗๐ ขอให้เป็น ๙๐ ขอบคุณมากครับท่านประธาน จบตรงที่ว่าขอให้แก้ซีลลิงจาก ๗๐ เป็น ๙๐ ในมาตรา ๖๓ ครับ ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ประชาธิปัตย์จากจังหวัดกระบี่ ผมขอกราบเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นว่า การแถลงนโยบายของรัฐบาลในครั้งนี้เป็นการแถลงนโยบายตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่คือ ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติในมาตรา ๑๗๔ บังคับไว้ด้วยว่ารัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภาในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี ผมกล่าวตรงนี้เพื่อที่จะให้เห็นความสำคัญว่าการแถลงนโยบายวันนี้ไม่ใช่เพียงการนำถ้อยคำในนโยบายที่สวยหรูมาอวดอ้างในสภาเพียงเพื่อให้ผ่านพ้นไปเท่านั้น ถ้าหากไม่มีการนำไปปฏิบัติจริงหรือไม่สามารถปฏิบัติได้ให้ผลจริง หรือเป็นเพียงถ้อยคำที่เขียนไว้สวยหรูเพื่อหลอกลวงประชาชนเท่านั้น พวกผมในฐานะฝ่ายค้านมีความจำเป็นที่จะต้องติดตามตรวจสอบและท้วงติงรัฐบาลอย่างเข้มข้นต่อไป ท่านประธานที่เคารพ วันนี้เกิดเป็นกระแสความนิยมในสังคมเรียกร้องว่า พรรคการเมืองที่จะชนะการเลือกตั้งได้จะต้องมีนโยบายที่ดีมาแข่งขันกันหาเสียง นโยบายที่หาเสียงก็เกิดเป็นข้อผูกพันในการที่จะทำนโยบายของรัฐบาล ณ ขณะนี้ซึ่งก็มีทั้งที่ดีและไม่ดีมาให้เราพิจารณากัน

ขณะนี้ ในสภาวะที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยขณะนี้ยังยากจน ยังด้อยโอกาส นโยบายประชานิยมหลายอย่างเคยชวนให้ประชาชนเคลิบเคลิ้มหลงใหล แต่หลาย ๆ เรื่อง ก็ได้ประจักษ์ต่อมาว่าได้เป็นนโยบายที่มีผลในทางมอมเมา เป็นพิษเป็นภัย และสร้างความเสียหายแก่บ้านเมืองจนยากกับการแก้ไข ณ ขณะนี้ เป็นปัญหาทั้งต่อสังคม ต่อวินัยการคลังและต่อการงบประมาณของประเทศชาติอย่างมาก วันนี้ต้องยอมรับว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยเรายังยากจน แต่คนยากจนเหล่านี้ยากจนข้นแค้นขึ้นกว่าเดิม หนี้สินภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้นค่าครองชีพเพิ่มขึ้น ปัญหาสังคมเลวร้ายและรุนแรงขึ้นกว่าเดิมมาก การทุจริตประพฤติมิชอบ การคอร์รัปชัน การแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองและพวกพ้อง การทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนของผู้มีอำนาจในทางการเมือง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติอย่างมากมาย ทั้งหมดนี้ล้วนเกิดจากพฤติกรรมของนักการเมืองที่ไม่ดี ไม่ใช่เกิดจากนโยบายดีหรือไม่ดีอย่างที่เราได้พยายามฟังกันในสภาขณะนี้ ท่านประธานครับ คำแถลงนโยบายของรัฐบาลทั้งหมดวันนี้ที่พิจารณากันมาเกือบทั้งหมดไม่ได้แตกต่างจากคำแถลงนโยบายของรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เมื่อปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๘ เหมือนกันเกือบทั้งหมดครับ แต่เหตุใดการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๔๘ จึงถึงกับนำประเทศชาติไปสู่ภาวะวิกฤติที่สุดในโลก ท่านประธานครับ การรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน มีข้อกล่าวหา ๔–๕ ประการ ทำไมข้อกล่าวหาเหล่านั้นได้รับการตอบรับ ขานรับจากประชาชนทั่วประเทศ ----------

กระผมจึงเห็นว่านโยบายไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุด แต่พฤติกรรมและธรรมาภิบาลที่ดีของผู้บริหารราชการแผ่นดินต่างหากครับคือสิ่งที่จำเป็นของบ้านเมืองในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ ด้วยเวลาที่จำกัดผมขออนุญาตอภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อสังเกตซักถามรัฐบาลเพียงแค่ ๒–๓ เรื่อง เรื่องแรกปัญหาเศรษฐกิจในภาคมหภาค คำแถลงดังกล่าวนี้เริ่มต้นด้วยคำแถลงนโยบายที่เสมือนเตรียมข้อแก้ตัวแก่รัฐบาลไว้ล่วงหน้า คือกล่าวว่าเศรษฐกิจไทยปีนี้ต้องเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจโลกที่มีความรุนแรงจากปัญหาหนี้ด้อยคุณภาพ ปัญหาอสังหาริมทรัพย์ที่ด้อยคุณภาพของประเทศมหาอำนาจ ผมอยากชี้ให้เห็นไปในเบื้องต้นว่าถึงอย่างไรปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ก็ไม่ได้เสียหายร้ายแรงเท่ากับภาพปัญหาเศรษฐกิจเมื่อปี ๒๕๔๐ ขณะที่พวกผมเข้ามาเป็นรัฐบาลแก้ไขปัญหาปัญหาหนี้ด้อยคุณภาพในเรื่องอสังหาริมทรัพย์ขณะนั้นร้ายแรงกว่านี้หลายเท่านัก วันนี้รัฐบาลไม่มีปัญหาในเรื่องที่รัฐบาลก่อนหน้าไปต่อสู้ปกป้องค่าเงินบาท จนทุนสำรองของประเทศชาติแทบจะหมดสิ้น สุดท้ายต้องลดค่าเงินบาทและในมาตรการที่ว่าลอยตัวค่าเงินบาท จนธุรกิจแทบจะล่มสลายทั่วประเทศ วันนี้รัฐบาลไม่มีปัญหาเรื่องธนาคารแห่งประเทศไทยก่อนหน้าไปอุ้มสถาบันการเงินที่มีปัญหา จนกองทุนฟื้นฟูต้องสูญเสียหายไปถึงประมาณมากกว่า ๑ ล้านล้านบาท วันนี้ประเทศไทยไม่มีปัญหาเรื่องไปปิด ๕๘ สถาบันการเงิน จนทำให้ธนาคารพาณิชย์หลายแห่งอาจจะต้องพลอยล้มละลายไปด้วยเป็นผลให้ผู้ประกอบการทั่วประเทศไทยต้องเสียหายมากกว่า ๒ ล้านล้านบาท และหลายแห่งต้องล้มละลายเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูของศาลล้มละลาย ท่านประธานครับวันนี้ไม่มีปัญหาเรื่องรัฐบาลก่อนหน้าต้องไปเข้ากู้เงินในโครงการขอความช่วยเหลือจากไอเอ็มเอฟ (IMF) จนตกอยู่ภายใต้สัญญาทาสพันธะที่เรามีอยู่ที่ทำกับไอเอ็มเอฟจนขาดอิสระการเงินการคลังโดยสิ้นเชิง วันนี้รัฐบาลมีโอกาสดีกว่ารัฐบาลเมื่อปี ๒๕๔๐ กว่าสมัยพวกผมมากครับ ผมขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐบาลนี้ในเบื้องแรกว่าในสถานการณ์ที่ดีกว่า โอกาสดีกว่า รัฐบาลได้คิดโครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ดี ๆ อะไรบ้างในการที่จะนำพาประเทศชาติไปสู่เป้าหมายใดและท่านจะทำสำเร็จเมื่อไร

ในเรื่องที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องปัญหาค่าเงินบาท ผมไม่พบ

คำอธิบายที่ชัดเจนในคำแถลงนี้เรื่องปัญหาค่าเงินบาท แต่ปัญหาค่าเงินบาทเป็นปัญหา ๒ ขา ถ้าเงินบาทแข็งไปก็จะมีปัญหาแก่ผู้ส่งออก แต่หากอ่อนไปก็จะเกิดเป็นปัญหาเงินเฟ้อ และจะมีปัญหาแก่สินค้านำเข้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาน้ำมัน ปัจจัยการเกษตร เคมีภัณฑ์และยารักษาโรคเป็นต้น เมื่อพรรคพลังประชาชนเคยหาเสียงโดยประกาศนโยบายว่าจะเลิกโครงการนโยบายโครงการกันสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ยืนยันอย่างแข็งขันว่าเมื่อมาเป็นรัฐบาลจะยกเลิกมาตรการเรื่อง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ให้ได้ แต่หลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเข้าพบผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยและคณะเสียงก็อ่อนไปและก็เงียบเสียงไป ผมอยากฟังนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลนี้ว่ารัฐบาลมีนโยบายกับค่าเงินบาทเหล่านี้อย่างไร โครงการกันสำรองร้อยละ ๓๐ นี้จะทำกันอย่างไรต่อไป และคิดว่าสภาแห่งนี้และประชาชนจำเป็นจะต้องได้รับทราบว่าข้อมูลจริง ๆ ที่ท่านไปคุยกับธนาคารแห่งประเทศไทยคืออะไร ความจำเป็นอะไรที่จะต้องมีมาตรการนี้ยกเลิกแล้วใครได้ ใครเสียอะไรบ้าง สิ่งเหล่านี้คิดว่าสภานี้จำเป็นจะต้องมีเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อมูลต่อไปว่าในเดือนมกราคม ที่ผ่านมาธนาคารแห่งประเทศไทยมีทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศสูงถึง ๑๐๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ เงินทุนสำรองดังกล่าวนี้สภามีสิทธิที่จะได้รับทราบว่าประกอบด้วยตัวเงินสดเท่าไร เป็นทองคำเท่าไร เป็นตราสาร เป็นหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นอีกเท่าไร เฉพาะส่วนที่เป็นเงินเหรียญต้นทุนของธนาคารแห่งประเทศไทยเท่าไร และถ้าหากว่าเลิกมาตรการกันสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์แล้วประเมินกันว่าเงินบาทจะตกต่ำหรือแข็งขึ้นไปถึงเท่าไร คำนวณแล้วธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องขาดทุนถึงเท่าไร ----------

มีข้อมูลเชื่อกันว่าขณะนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยขาดทุนจากทุนสำรองนี้ไม่น้อยกว่า ๓ แสนล้านบาท และถ้าเงินเหรียญแข็งไปกว่านี้ผลขาดทุนของธนาคารแห่งประเทศไทยอาจจะต้องถึง ๔–๕ แสนล้านบาท นี่เป็นมาตรการหนึ่งที่เชื่อว่าธนาคารแห่งประเทศไทยกลับกลายเป็นปกป้องค่าเงินเหรียญตลอดเวลา เพราะมีเงินเหรียญอยู่ในมือมหาศาล ท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อมูลอีกว่าในขณะที่พวกผมเป็นรัฐบาลเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๔ ฐานเงินบาททั่วประเทศทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมกันไม่ถึง ๕ แสนล้านบาท แต่วันนี้ตัวเลขจากธนาคารแห่งประเทศไทยปรากฏว่าฐานเงินบาท ๙ แสนล้านบาท เข้าไปแล้ว กำลังจะสู่ ๑ ล้านล้านบาท ขอถามว่ารัฐบาลนี้ทราบไหมว่าจากรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร จนถึงปัจจุบันนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิมพ์เงินบาทเพิ่มขึ้นมากี่แสนล้านบาท และใช้เงินบาทที่เพิ่มขึ้นเหล่านั้นใช่ไหมครับไปปกป้องซื้อเงินเหรียญเอาไว้มากมายจนเป็นภาระที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก เงินจำนวนที่ขาดทุนประมาณ ๓–๔ แสนล้านบาท หรืออาจจะเป็น ๔–๕ แสนล้านบาทดังกล่าวนั้นพูดกันว่าเป็นการขาดทุนทางบัญชี เพราะยังไม่ได้ขายออกไป วันนี้ถ้าธนาคารแห่งประเทศไทยขายเงินเหรียญเหล่านี้ออกไป ขาดทุนทางบัญชีเป็นขาดทุนจริงทันที พวกผมเมื่อผ่านมาวิกฤติปี ๒๕๔๐ เราต่อสู้ปกป้องช่วยเหลือค่าเงินบาท แต่วันนี้กลายเป็นว่าธนาคารแห่งประเทศไทยและรัฐบาลไทยกำลังต่อสู้ปกป้องค่าเงินเหรียญ สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปนี้ก็คือราคาค่าน้ำมันและเงินเฟ้อ ปัญหาเกษตรกร ท่านประธาน

เรื่องต่อไป คือเรื่องการทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี เมื่อตั้งรัฐบาลใหม่ ๆ มีข่าวว่ารัฐบาลจะตั้งงบประมาณกลางปีเพิ่มเติมงบประมาณปี ๒๕๕๑ ผมเรียนถามเบื้องแรกว่าจริงไหม รัฐบาลคิดจะทำงบประมาณกลางปี ๒๕๕๐ จริงหรือไม่ หากเป็นจริง ผมมีข้อสงสัยว่าในทุกปีจากเดือนมีนาคมจนถึงเดือนพฤษภาคมเป็นปีที่รัฐบาลจะต้องทำงบประมาณประจำปีของปีต่อไปแล้ว ขณะนี้คือช่วงเวลาที่ท่านจะต้องทำงบประมาณปี ๒๕๕๒ เพื่อนำเข้าสู่สภาในเดือนมิถุนายน ใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ทำไมในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ถ้าท่านต้องการใช้เงินเพิ่มเติมอะไรท่านมีสิทธิที่จะตั้งในงบประมาณปีใหม่แล้วทำไมต้องทำงบประมาณประจำปีเพิ่มเติม ซึ่งขณะนี้สถานการณ์ก็เหมือนทุกปีละครับ

คือการเบิกจ่ายงบประมาณจะน้อยมาก มีการสงสัยกันว่าที่จะทำงบประมาณกลางปีเพิ่มเติมเพราะเหตุว่าขณะนี้รัฐธรรมนูญมีข้อกำหนดในมาตรา ๑๖๙ กำหนดการใช้งบกลางและเงินคงคลัง รัฐบาลนี้เป็นห่วงต้องการเร่งโครงการประชานิยมไปสู่ประชาชนโดยรวดเร็วเพื่อผลในการเลือกตั้งซึ่งเชื่อว่าอีกไม่นาน การที่จะใช้งบกลางดังกล่าวนั้นจะต้องใช้งบประมาณของปีนี้ไปใช้งบกลางของปี ๒๕๕๒ ไม่ได้ จึงคิดที่จะตั้งงบกลางในโครงการเหล่านี้ขึ้นมา เพื่อเสริมงบกลางเอาเงินคงคลังมาใช้เพื่อประโยชน์ในการเมือง ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงมันจะฝืนกับนโยบายที่รัฐบาลแถลงว่า จะรักษาวินัยการเงินการคลัง วันนี้กลายเป็นว่าการเงินการคลังระบบของประเทศไทยกำลังจะถูกย่ำยีเพื่อไปสนองการเมือง เป็นสิ่งหนึ่งที่น่าเป็นห่วง ท่านประธานที่เคารพ

ประการสุดท้าย ผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านข้อมูลไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือ สตง. เพื่อโปรดพิจารณาว่า ตั้งแต่สมัยรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร มีการตั้งงบประมาณแผ่นดินประเภทหนึ่งจัดสรรไปสู่หมู่บ้านและชุมชนตามขนาดประชากร หรือที่เรียกว่า โครงการเอสเอ็มแอล การดำเนินการตามโครงการเอสเอ็มแอลเหล่านี้จะไม่จ่ายเงินงบประมาณผ่านส่วนราชการที่ไหนเลย จะไม่ผ่านจังหวัด แต่จะเป็นการจ่ายตรงไปสู่หมู่บ้านหรือชุมชนทันที การจะจ่ายสู่หมู่บ้านหรือชุมชนที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีติดขัดในรัฐธรรมนูญและข้อกฎหมายว่าจะต้องใช้เฉพาะรายจ่ายงบกลางเท่านั้น รายจ่ายอื่นใช้ไม่ได้ จะต้องใช้จากงบกลาง นี่กระมังเป็นสาเหตุที่รัฐบาลนี้ พยายามที่จะทำงบกลางปีในปี ๒๕๕๐ เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มงบกลางได้มีนโยบายไปทำโครงการประชานิยมเพื่อซื้อเสียงล่วงหน้าตั้งแต่บัดนี้ นี่กระมังคือสิ่งที่กำลังคิดกันอยู่เหล่านี้ และสิ่งเหล่านี้ละครับคือปัญหาเรื่องวินัยการเงินการคลัง ท่านประธานผมมีข้อมูลอีกครับว่าในรัฐบาลพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ดังกล่าวนี้ และในโครงการเอสเอ็มแอลได้มีการโอนเงินงบประมาณตรงไปสู่หมู่บ้านผ่าน ธ.ก.ส.

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ ท่านสุนัยมีอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับจริง ๆ ท่านสมาชิกสภาที่กำลังพูดอยู่นี้ ผมเอง นายสุนัย จุลพงศธรก็เคารพท่านอยู่ครับเป็นพี่เป็นเชื้อกันมานานแล้วไม่อยากขัดจังหวะ แต่ผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูดในฐานะสมาชิกรัฐสภาผมขอเถอะครับ ท่านประธานครับ เราน่าจะได้นับถือข้อบังคับการที่จะกล่าวพาดพิงกับบุคคลภายนอกในทางร้ายผมขอเถอะครับท่านครับ เพราะว่าสังคมนี้ทำการโจมตีบุคคลคนหนึ่งมาเป็นเวลานานปีกว่าแล้วโดยเขาตอบโต้อะไรไม่ได้เลยครับวันนี้เรามาเริ่มต้นชีวิตกันใหม่ในสภา ผมคิดว่าเรารักษาข้อบังคับเถอะครับ ให้โอกาสอย่าได้กล่าวพาดพิงเขาในทางร้ายเลยครับ ถ้าท่านจะกล่าวว่าเป็นการกล่าวเชิงเปรียบเทียบนโยบาย ทำไมนโยบายเผด็จการของ พลเอก สุรยุทธ์ ทำไมท่านไม่กล่าวถึงล่ะครับ ทำไมกล่าวพาดพิงไปถึง พันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ทราบครับ ถ้าเป็นอย่างนี้สิ่งที่ท่านอภิสิทธิ์หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านบอกว่า จะทำการอภิปรายเพื่อเป็นแบบอย่างนั้นเป็นไปไม่ได้หรอกครับท่านครับ ขอเถอะครับท่านครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมฟังแล้วผมเข้าใจดี ผมจะวินิจฉัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : คือวันนี้เป็นเรื่องการอภิปรายในเรื่องนโยบายได้มีการยกตัวอย่างรัฐบาลที่ผ่านมา ในส่วนของสมาชิกเองก็มีความเห็นที่ต่างกันนะครับ ท่านสุนัยก็เห็นว่าการพาดพิงถึงบุคคลภายนอก เมื่อช่วงเช้าท่านพูดถึงครั้งหนึ่ง ท่านก็บอกว่าไม่เหมาะสม แต่ว่าบุคคลที่มาบริหารประเทศชาติในขณะนั้นผมต้องเอ่ยชื่อท่าน พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งในวันนี้ผมก็เห็นว่าการอภิปราย

ดังกล่าวนั้นยังเฉียด ๆ แล้วผมกำลังฟังดูอยู่แล้วก็วินิจฉัยว่า ถ้าหากเลยเถิดอย่างนี้ไป ก็เกรงว่าสภาจะวุ่นวายอีก ก็ขอท่านพิเชษฐได้กรุณาให้ความร่วมมือสักนิดหนึ่งถอยออกมาจากเส้นเฉียด ๆ สีแดง ๆ นั้นสักหน่อยหนึ่ง แล้วท่านอภิปรายต่อได้เลยครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมไม่รู้จะใช้คำพูดอย่างไร เพราะว่าเป็นการกล่าวถึงรัฐบาลในช่วงเวลานั้น ผมขออนุญาตต่อเถอะครับว่า ในสมัยรัฐบาลที่นายกรัฐมนตรีชื่อ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เมื่อปี ๒๕๔๘ นั้นมีการปรับโครงการเอสเอ็มแอล

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานผมขอหารือท่านประธานนิดหนึ่งครับ ถ้าถึงคิวผมอภิปรายผมจะอภิปรายเปรียบเทียบกับนโยบายเผด็จการของ พลเอก สุรยุทธ์ ที่มีพรรคการเมืองบางพรรคสนับสนุนอยู่อย่างนี้ได้ไหมครับท่าน ถ้าใช้วิธีเฉียดแบบนี้ผมก็เฉียดเป็นท่านประธานครับ ไม่ใช่ฝ่ายค้านเฉียดเป็นคนเดียวนะครับ แต่วันนี้อดทนมากครับ นั่งอยู่กับพวกเผด็จการหลายคนครับ ยังทำใจไม่ไหว ยังเงียบอยู่ทุกวันนี้ครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคการเมืองบางพรรคที่สนับสนุนการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ท่านครับผมจะอภิปรายอย่างนี้ได้ไหมครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมดูอยู่

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ถ้าท่านยังพูดยังพูดอยู่ผมก็จะอภิปรายอย่างนี้เหมือนกัน

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมขอท่านสุนัยนั่งสักแป๊บหนึ่ง ผมก็เหนื่อยใจเหมือนกัน ผมก็อยากที่จะให้บรรยากาศในการอภิปรายนั้น ถ้าท่านพิเชษฐจะกรุณาสักนิดหนึ่งครับ เราพูดถึงรัฐบาลพูดถึงองค์รวมแล้วก็พูดถึง ไม่เอาตัวบุคคลก็จะดีครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานครับ ในปี ๒๕๔๘ ขณะที่มีนายยงยุทธ ติยะไพรัช เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผมพูดถึงในรัฐบาลนั้นนะครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : รัฐบาลได้ทำโครงการเอสเอ็มแอล โดยให้ทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ

(นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : คุณสุชาตินั่งเถอะครับ เดี๋ยวผม วินิจฉัย ขอเชิญนั่งครับ ไม่เป็นไรครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ ผมขอประท้วง ข้อ ๔๕ พาดพิงครับ เอ่ยชื่อในที่ประชุมสภาครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งครับ เชิญต่อครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานอยู่ในสภาครับ ที่ผมเอ่ยชื่อ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านพูดถึงผมได้เลยครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : มีทำโครงการเอสเอ็มแอลเพื่อให้ทุกหมู่บ้านและชุมชนทั่วประเทศเปิดบัญชีไว้กับ ธ.ก.ส.คัดเลือกคณะบุคคลกลุ่มหนึ่งในหมู่บ้าน กำหนดคน ๓ คนมีอำนาจสั่งจ่ายและ ธ.ก.ส. จะใช้เงินงบประมาณแผ่นดินจากงบกลาง ----------

จ่ายตรงเข้าสู่หมู่บ้าน และบุคคล ๓ คนดังกล่าวนี้จะเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายโดยเด็ดขาด และเป็นคนคิดแผนงานโครงการเพื่อหมู่บ้าน เขาบอกว่านี่คือโครงการหาเสียงทางอ้อม โดยสิ้นเชิง โครงการทั่วไปดังกล่าวนี้ สุดท้ายท่านประธานครับ ๓ คนที่มีอำนาจดังกล่าวนั้นล้วนแล้วแต่เป็นตัวแทนนายหน้าและพรรคการเมืองอยู่ในทุกหมู่บ้านเลยครับ สิ่งเหล่านี้ผมผ่านมาเพื่อไปยัง สตง. ว่าท่านเคยตรวจสอบโครงการเหล่านี้หรือเปล่า แต่ยาก เพราะหลายหมื่นหมู่บ้านทั่วประเทศทำกันอย่างนั้นทั้งนั้นละครับ ท่านเคยตรวจสอบหรือเปล่าว่าโครงการเหล่านี้ใช้เงินที่ว่า ๓ แสนบาท ๕ แสนบาท ๗ แสนบาท ในที่สุดประเทศชาติเสียหายใช้เงินไปเท่าไร แล้วเกิดอะไรขึ้น มีผลประโยชน์ในการใช้งบประมาณจากนโยบายเหล่านั้นอะไรขึ้นมาบ้าง หัวคะแนน ๓ คนที่เป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายและทำโครงการโดยสิ้นเชิงขณะนี้ก็ยังอยู่ และวันนี้ในแถลงนโยบายรัฐบาลฉบับนี้ในข้อ ๑.๖ ในหน้าที่ ๔ ก็มีโครงการนี้เกิดขึ้นอีกแล้วนะครับ และโครงการนี้คือโครงการที่รัฐบาลเตรียมทำงบกลางปีเพื่อขอใช้โครงการงบกลางของปี ๒๕๕๑ จ่ายตรงไปยังหมู่บ้านไปยังตำบลเพื่อทำโครงการเหล่านี้ ไม่ใช่เพียงแค่นี้ โครงการประชานิยมที่ปรากฏในรัฐบาลเกือบทั้งสิ้นหวังอาศัยงบกลางทั้งนั้นละครับ และวันนี้เงินคงคลังเหลืออยู่เพียง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท โครงการงบกลางจำเป็นต้องใช้จากเงินคงคลัง สิ่งเหล่านี้ในการทำนโยบายรัฐบาลเป็นสิ่งที่รัฐมนตรีกระทรวงการคลังต้องตอบ ตอบว่าท่านมีความจำเป็นอะไรที่จะทำงบกลางปีของปี ๒๕๕๑ เพิ่มในขณะนี้ทับซ้อนกับการทำงบประมาณปี ๒๕๕๒ ท่านมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องเร่งโครงการประชานิยมเป็นโครงการเร่งด่วนที่ให้จบภายใน ๑ ปี เขากล่าวขานกันว่าท่านคิดว่ารัฐบาลนี้อยู่ไม่เลยงบประมาณปี ๒๕๕๑ บางคนคิดกันว่าอาจจะมีการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่งในปี ๒๕๕๑ เตรียมการซื้อเสียงด้วยโครงการประชานิยมทั้งหมดที่ทำกันมานี่ครับท่านประธานที่เคารพครับ ผมเหลือเวลา ๒ นาที ผมฝาก สตง. ว่าโปรดกรุณาพิจารณาเรื่องเหล่านี้ โครงการนโยบายจะเขียนอย่างไรก็ได้ จะเขียนดีให้เลิศหรูอย่างไรก็ได้ ผมจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าต่อไปนี้การปราบยาบ้าเรามีนโยบายจะไม่ฆ่าตัดตอน ต่อไปนี้เหตุการณ์ ๓ จังหวัดภาคใต้ รัฐบาลมีนโยบายจะไม่ให้เกิดเหตุการณ์กรือเซะจะไม่ให้เกิดเหตุการณ์ตากใบ เขียนอย่างไรก็ได้ แต่พฤติกรรมต่างหากล่ะว่าใครเข้าไปอยู่

ตรงนั้นจะทำได้อย่างไร ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ ผมขอจบแค่นี้ครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านรณฤทธิชัย คานเขต เชิญครับ อยู่ไหมครับ พรรคเพื่อแผ่นดินครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : อยู่ครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ ต่อเลยครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม รณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อแผ่นดิน ท่านประธานครับ พวกเราก็มีโอกาสได้นั่งฟังการแถลงนโยบายของทางรัฐบาลที่แถลงต่อสภา มีประเด็นที่เกี่ยวข้องแล้วก็เป็นประโยชน์โดยตรงต่อพี่น้องประชาชนที่เป็นเกษตรกรทั่วประเทศ โดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกรในภาคอีสานและที่สำคัญที่สุดก็คือพี่น้องเกษตรกรในจังหวัดยโสธรบ้านเกิดผมเอง นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการได้ในปีแรกในข้อ ๑.๑๘ เรื่องการขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทานโดยฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน โดยดำเนินการก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้าง ----------

ภาคการเกษตร การบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้งทั้งในพื้นที่ที่เป็นชุมชนเมืองแล้วก็พื้นที่เกษตรกรรม เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำโดยการพัฒนาระบบชลประทานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชลประทานระบบท่อในช่วงที่กระผมมีโอกาสได้เข้าไปพบปะกับพี่น้องประชาชนในช่วงของการเลือกตั้งที่ผ่านมา พี่น้องได้ฝากความหวังเรื่องน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อที่จะทำการเพาะปลูกและแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำท่วม เรื่องภัยแล้งซึ่งเกิดขึ้นซ้ำซากตลอดระยะเวลาเกือบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา เกษตรกรต้องเป็นหนี้สินเพราะขาดรายได้ ทำแล้วขาดทุน ผมต้องขอขอบพระคุณทางรัฐบาลที่ได้กำหนดแนวนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องการขยายพื้นที่เขตชลประทาน จริง ๆ แล้วพี่น้องที่เป็นเกษตรกรทั้งประเทศประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์มีอาชีพในการทำไร่ทำนา ทำไร่ทำสวน แต่ปัญหาเรื่องน้ำเป็นปัญหาใหญ่ของพี่น้องเกษตรกรมาโดยตลอด บางปีฝนทิ้งช่วงพี่น้องเกษตรกรที่ทำนาข้าวในนาตายการลงทุนพี่น้องขาดทุน แต่ว่ารัฐบาลในอดีตที่ผ่านมายังไม่มีรัฐบาลไหนที่สามารถจะแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำให้กับพี่น้องประชาชนได้ เมื่อตอนปี ๒๕๔๘ ผมอยู่พรรคไทยรักไทย พูดชัดเจนครับท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องในภาคอีสาน ในการที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องความยากจน ท่านให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ให้สัมภาษณ์สื่อทีวีว่าจะแก้ไขปัญหาเรื่องภัยแล้งและน้ำท่วมโดยใช้ระบบชลประทานเข้ามาช่วยพี่น้องเกษตรกร เผอิญมีปัญหาเกิดขึ้นโดยมีผู้ที่หวังดีจนเกินไปเข้ามาปฏิรูประบบราชการยึดอำนาจกันไป โครงการที่ตั้งไว้มันก็หายไป พอรัฐบาลชุดนี้เข้ามา ผมดีใจที่มีแนวนโยบายเร่งด่วนข้อนี้ซึ่งเป็นความหวังของพี่น้องเกษตรกรทั้งประเทศ ท่านประธานครับปัจจุบันชลประทานได้ดำเนินการก่อสร้างคลองส่งน้ำเป็นระบบดาดคอนกรีต ซึ่งมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของระดับพื้นที่ที่สูงต่ำไม่เท่ากัน แล้วยังมีปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดินเพื่อใช้ในการก่อสร้าง ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินน้อย จึงมักไม่ยินยอมให้การก่อสร้างผ่านพื้นที่นาของตัวเอง แล้วค่าเวนคืนที่ได้กลับมาไร่หนึ่งประมาณ ๓๒,๐๐๐ บาท ถึง ๓๔,๐๐๐ บาท มันก็ไม่สามารถที่จะไปซื้อที่ดินแปลงอื่นซึ่งมีความเหมาะสมในการที่จะทำการเกษตรเพื่อให้เกิดรายได้เหมือนกับพื้นที่เดิมของตัวเอง ทำให้ชลประทานไม่สามารถดำเนินการในการก่อสร้างระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่การเกษตรของพี่น้องเกษตรกรได้ทั่วถึง

ดังนั้นชลประทานระบบท่อจึงมีความจำเป็น ท่านประธานครับพื้นที่ในประเทศไทยมันแตกต่างกันระหว่างภาคต่อภาค พื้นที่ในภาคกลาง ณ วันนี้ระบบชลประทานเข้าไปถึง ๔๓ เปอร์เซ็นต์จากยอดของพื้นที่ที่ใช้ ในการทำการเกษตรได้ ภาคกลางทำได้ถึง ๔๓ เปอร์เซ็นต์ ผมมีสถิติที่ขอมาจากทางชลประทานเพื่อจะเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนว่า ณ วันนี้ชลประทานเราปรับปรุงพื้นที่ในการที่จะทำคลองส่งน้ำให้กับพี่น้องเกษตรกรทั้งประเทศแบ่งเป็นรายภาคได้ชัดเจนเลย พื้นที่ภาคกลางพื้นที่เกษตรทั้งหมด ๒๕ ล้านไร่ ได้รับการพัฒนาแล้ว ๑๑ ล้านไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์จากพื้นที่ ๔๓.๕ เปอร์เซ็นต์ ----------

นี่ภาคกลางนะครับ พื้นที่เกษตรทั้งหมด ๒๕ ล้านไร่ ภาคเหนือพื้นที่เกษตร ๒๓ ล้านไร่ พัฒนาเข้าสู่ระบบชลประทานแล้ว ๕ ล้านไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๒๒ เปอร์เซ็นต์ ภาคตะวันออก พื้นที่ที่เป็นพื้นที่ทางการเกษตร ๑๑.๖ ล้านไร่ พัฒนาเข้าสู่ระบบชลประทานแล้ว ๒.๕ ล้านไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๒๑.๘ เปอร์เซ็นต์ ภาคใต้พื้นที่เกษตร ๒๑ ล้านไร่ พัฒนาแล้ว ๓ ล้านไร่ คิดเป็น ๑๕.๖ เปอร์เซ็นต์ ภาคอีสานซึ่งถือว่าเป็นภาคใหญ่ที่สุดในประเทศ จำนวนประชากร ๒๑–๒๒ ล้านคน มีพื้นที่ ๑ ใน ๓ ของประเทศ พื้นที่เกษตร ๕๙ ล้านไร่ พัฒนาแล้ว ๖ ล้านไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๑๐.๔ แล้วโดยเฉพาะในยโสธรบ้านผมมีระบบชลประทานที่ก่อสร้างเสร็จแล้วเพียง ๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ท่านประธานครับ ชี้ให้ท่านประธานเห็นชัด ๆ อย่างนี้จะได้รู้ว่าทำไมเกษตรกรในบ้านเรา ถ้าเปรียบเทียบกับต่างประเทศเขาความเป็นอยู่มันแตกต่างกันเหมือนฟ้ากับดินเลย ต่างประเทศเขาใครที่เป็นเจ้าของฟาร์มเป็นคนที่มีเงินเป็นเศรษฐี แต่ว่าคนที่เป็นเกษตรกรในบ้านเรากลับมีฐานะที่ยากจน เป็นคนที่ติดหนี้ติดสิน เป็นคนที่เป็นปัญหาให้กับชาติบ้านเมืองที่มันยากจน ก็อย่างที่ผมกราบเรียนการทำเกษตรถ้าขาดน้ำอย่างเดียวมันไม่สามารถที่จะประกอบอาชีพทางด้านการเกษตรได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลชุดนี้วางแนวนโยบายในการที่จะพัฒนาระบบชลประทานให้กับพี่น้องประชาชน ผมถือว่าเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนมีความต้องการมากที่สุด ลองถามผู้แทนที่นั่งอยู่ตรงนี้ในสภาว่าในพื้นที่ของตัวเองมีประชาชนคนไหนที่ไม่เรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องของน้ำเพื่อการเกษตรบ้าง ถ้าเกษตรกรมีน้ำ พี่น้องที่เป็นเกษตรกรก็สามารถที่จะประกอบอาชีพการงาน สามารถสร้างรายได้ให้กับตัวเอง ชลประทานระบบท่อที่อยู่ในแนวนโยบายเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง เพราะว่าชลประทานในบ้านเรามันแบ่งเป็นระบบ ที่มันผ่านมายังไม่มีระบบชลประทานด้วยระบบท่อเพราะอะไรครับ เพราะระบบท่อมันอาจจะแพงก็ได้ แต่ ณ วันนี้การลงทุนเพื่อให้กับพี่น้องเกษตรกรมีโอกาสได้ลืมตาอ้าปากได้มันต้องทำในภาคอีสานทางชลประทาน ทางส่วนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคามหรือมหาวิทยาลัยขอนแก่น เขามีคณะกรรมการในการเข้ามาพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องในการแก้ไขปัญหาเรื่องหาน้ำให้กับพี่น้องเกษตรกร คุยกันในกลุ่ม

ของชลประทานที่เขามีความตั้งใจอยากจะแก้ให้กับพี่น้องประชาชน เขาบอกใช้เงินไม่เกิน ๒ แสนล้านบาทในส่วนของภาคอีสาน ผมถามว่า ๒ แสนล้านบาทในการเข้ามาช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร คน ๒๑ ล้านคน กับการที่คนกรุงเทพมหานครวันนี้กำลังจะได้รับโบนัสกับการที่มีรัฐบาลชุดใหม่จะสามารถที่จะมีรถไฟไม่ว่าจะเป็นรถไฟฟ้า รถไฟใต้ดินที่จะขยายกันต่ออีก ๙ เส้นทาง ประมาณไม่ต่ำกว่า ๕ แสนล้านบาท ใช้กับคนในกรุงเทพมหานคร ๕ ล้าน ๘ แสนคน ในสำมะโนประชากรบวกกับคนต่างจังหวัดที่มาอยู่ตรงนี้อีกไม่เกิน ๑๐ ล้านคน ผมดีใจกับคนกรุงเทพมหานครกับปริมณฑล แต่ว่าคนอีสานวันนี้มีพื้นที่เกษตรอย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานมีแค่ ๑๐.๔ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นกับการที่จะขอเงินกับทางรัฐบาลประมาณสัก ๒ แสนล้านบาท เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับคนทุกข์ยากลำบาก คนที่เป็นเกษตรกร ผมเชื่อว่าวันนี้ท่านคิดถูกแล้ว รัฐบาลคิดถูกแล้วที่จะลงไปช่วยเหลือพี่น้องซึ่งเป็นเกษตรกรเป็นกระดูกสันหลังของชาติ วันนี้เราขาดแคลนเรื่องของพลังงานทดแทน

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านรณฤทธิชัยครับเวลาหมด ผมเห็นใจนะครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : เหลืออีก ๕๕ วินาที ขออนุญาตนิดเดียวครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : อันนี้เลยเวลาแล้วครับ เวลาเลยมา ๑ นาทีแล้วครับตอนนี้ เมื่อกี้ได้เตือนท่านแล้ว ผมเห็นใจนะครับในบางเรื่องต้องใช้เวลาในการอธิบายนานถ้าหากวิปในแต่ละส่วนไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน รัฐบาลหรือ สนช. จะบริหารเวลากันเอง----------

อะลุ่มอล่วยกันในส่วนของผมเองก็ไม่ได้ขัดข้องนะครับ เพราะเห็นใจครับบางเรื่องต้องใช้เวลา แต่บางเรื่องก็ไม่ใช้เวลามากก็อาจจะตัดทอนกันไป คุยกันภายใน อันนี้คงหมดเวลาแล้วครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ครับ ก็คงจะใช้เวลาเพียงแค่นี้ เพราะว่าผมยื่นญัตติไว้แล้ว คงจะมีโอกาสได้พูดในตอนที่ที่ญัตติเข้าสู่สภา อย่างไรสุดท้ายขอฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วโดยเฉพาะใน ครม. ทั้งหมดขอเห็นใจพี่น้องเกษตรกรโดยเฉพาะพี่น้องในภาคอีสานที่ต้องการน้ำอย่างมากครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ในส่วนของ สนช. นั้น ท่าน พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง แล้วก็จะขอประสานทางฝั่งของประชาธิปัตย์นะครับยังไม่ได้ส่งรายชื่อแล้วก็เวลาด้วยครับ ขอบคุณมาก เชิญเลยครับท่าน พลเอก สุรินทร์ครับ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตอภิปรายคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ซึ่งไม่ใช่เป็นฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เพื่อจะชี้ให้เห็นนโยบายของรัฐบาลที่ให้ไว้ต่อสภาหรือต่อคนทั้งชาติ ตรงไหนที่น่าจะเป็นอุปสรรค ตรงไหนน่าจะเป็นปัญหาแล้วมีข้อเสนอแนะอย่างไรในสายตาของกระผมหรือสายตาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ รัฐบาลได้มีนโยบายทั้งหมด ๘ ข้อด้วยกัน ข้อแรกเป็นเรื่องของนโยบายสำหรับปีแรกที่จะดำเนินการ ผมจะอภิปรายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่ง ฯพณฯ ประธานได้เคยเป็นรัฐมนตรีประจำกระทรวงนี้อยู่นะครับ ได้เห็นว่าได้ทำเรื่องนี้มานานพอสมควร ขออนุญาตเพื่อให้สะดวกต่อฝ่ายรัฐบาลเองที่จะบันทึกก็ดี หรือจะดำเนินการไปปรับปรุงแก้ไขอย่างไรก็ตาม ผมจะเรียงตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้ในข้อแรกเรื่องที่จะดำเนินการในปีแรก ปีนี้มีทั้งหมด ๑๙ เรื่องด้วยกัน มีอยู่ ๓ เรื่องที่ผมอยากจะเรียนเสนอนะครับ แต่ก่อนถึง ๓ เรื่องนั้น เรื่องหนึ่งผมขออนุญาตชมเชยรัฐบาลนิดหนึ่ง ซึ่งท่านประธานมีชัยว่าห้ามชมรัฐบาลนะครับ แต่อยากขออนุญาตชมนิดหนึ่งว่า ข้อ ๑.๑ สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ

และฟื้นฟูประชาธิปไตย ขออนุญาตให้ปรองดองกันในสภานี้ด้วยครับเพื่อประชาชนทั้งชาติ ในสภานี้ขอให้มีความปรองดองกันเพื่อประโยชน์ของคนทั้งชาติครับ

เรื่องแรกในส่วนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องคือ ข้อ ๑.๑๓ นะครับ รัฐบาลบอกว่าสร้างโอกาสให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง เช่น โครงการบ้านเอื้ออาทร บ้านพักสวัสดิการ ที่อยู่อาศัยของตนเองเป็นครั้งแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมระหว่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้วยระบบขนส่งมวลชนได้อย่างสะดวก ท่านอาจจะฟังแล้วไม่เห็นเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตรงไหนเลยครับ ท่านประธานครับชุมชนแออัดในประเทศไทยมีประมาณ ๓,๕๐๐ ชุมชม ครึ่งหนึ่งอยู่ในที่ดินของรัฐครับ ประมาณ ๑,๗๕๐ ชุมชนแออัดอยู่ในที่ดินของรัฐ รัฐบาลไม่ได้พูดถึง ไม่ได้นั่นไว้ หรือพูดเฉพาะส่วนที่ชุมชนที่เส้นทางการขนส่งจะกล่าวถึงเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามขณะนี้รัฐบาลตั้งแต่รัฐบาลก่อนหน้านี้ หรือก่อนสมัยท่านทักษิณก็ได้ครับ ถึงผมจะเอ่ยนามไม่ได้เสียหายแก่ท่านว่าได้มีการดำเนินการก่อสร้างบ้านมั่นคงขึ้น และช่วยแก้ไขปัญหาที่ดินของรัฐไปในตัวด้วย ทีนี้ทำไปแล้วถึง ๒๒๖ เมืองใน ๖๙ จังหวัด ๔๘๗ ชุมชน ยังไม่ถึงครึ่งครับ อยากให้รัฐบาลได้ต่อเนื่องในโครงการนี้ โครงการนี้ดำเนินการโดยภาคประชาชนเป็นศูนย์กลาง ไม่ได้มีส่วนร่วมนะครับ เป็นศูนย์กลางจริง ๆ คือเริ่มแก้ปัญหาด้วยตัวเองขึ้นมามีกลุ่มออมทรัพย์รัฐบาลก็ไปส่งเสริมช่วยด้วย แล้วก็ทำให้คนซึ่งเคยอยู่บนกองขยะก็ดี อยู่อะไรก็ดีกลับมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ก็อยากจะเรียนทางรัฐบาลว่าไม่ใช่เฉพาะเมืองที่มีขนส่งมวลชนไปถึงเท่านั้นนะครับ ๓,๕๐๐ ชุมชน ประมาณครึ่งหนึ่งของที่ดินของรัฐขอความกรุณารัฐบาลได้พิจารณาเรื่องนี้ต่อไปด้วยนะครับ อันนี้ขอฝากเป็นเรื่องแรก

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) วันทนา ๗๖/๑

เรื่องที่ ๒ คือ ข้อ ๑.๑๗ ครับ การวางระบบการถือครองที่ดินและกำหนดแนวทางเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม โดยใช้ระบบข้อมูลระบบภูมิสารสนเทศภายใต้กระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนมีที่ดินทำกินและประกอบอาชีพอย่างทั่วถึงและพอเพียง ที่ดินทำกินกับที่ประกอบอาชีพคงที่เดียวกัน ขออนุญาตเรียนว่าเรื่องนี้ก็เป็นนโยบายที่ดีนะครับ สิ่งที่จะต้องเป็นปัญหาคือ ๓ เรื่องด้วยกัน ในเรื่องนี้คือกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในขณะนี้ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดิน ไม่ว่าที่ดินทำกินหรือที่ดินที่อยู่อาศัยก็ตาม มันเป็นกฎหมายเฉพาะเรื่องเฉพาะที่ดินประเภทนั้น ๆ ถ้าตราบใดยังไม่มีการประมวลสิ่งเหล่านี้ให้ไปสู่จุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันโดยชัดเจนแล้วก็จะเป็นปัญหาในการดำเนินการตามนโยบาย

อันที่ ๒ ก็คือกฎหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องป่าไม้ เป็นกฎหมายซึ่งเห็นความสำคัญของเอกสารมากกว่าความสำคัญของชุมชน บางชุมชนอยู่มาเป็น ๑๐๐ปี ๒๐๐ ปี ๓๐๐ ปี แต่ ๓๐๐ ปี อยากจะยกตัวอย่างที่อำเภอบาเจาะ สุเหร่าที่อยู่ที่อำเภอบาเจาะ บนเทือกเขาบูโด เป็นเขตอุทยานแห่งชาติเทือกเขาบูโด สุไหง-ปาดีมีอายุ ๓๐๐ ปีแต่ว่าอยู่ในเขตอุทยานตัดยางไม่ได้ ณ วันนี้มีปัญหา เพราะฉะนั้นกฎหมายเป็นกฎหมายเฉพาะ และเป็นกฎหมายซึ่งอาศัยหลักฐานเอกสารทางกระดาษเท่านั้น ไม่อาศัยความเป็นจริง อันนี้คือเป็นปัญหา

อีกอันหนึ่ง ปัญหาสำหรับประเด็นนี้ที่รัฐบาลต้องคำนึงถึงก็คือ ระบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยหรือที่เป็นอยู่ขณะนี้ไม่เอื้อในการแก้ไขปัญหาตามนโยบาย เพราะว่าเป็นพันธกิจตามรายกระทรวง เมื่อเป็นรายกระทรวงก็กระทรวงใครกระทรวงมัน ทุกกระทรวงใหญ่ไปถึงหมู่บ้าน ใหญ่ไปถึงตำบล ไม่มีการบูรณาการกัน ไม่มีเอกภาพในการแก้ปัญหา ถือว่าประชาชนมีส่วนร่วมน้อยหรือส่วนร่วมที่ไม่จริง ส่วนร่วมแบบราชการมากกว่าเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง ในเรื่อง ข้อ ๑.๑๗ ทางกระผมก็มีข้อเสนอว่าประการแรกคือ ควรบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ดินและป่าไม้ เพื่อให้มีการกำหนดเจตนาให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลนี้ ซึ่งควรจะกำหนดอย่างนี้มานานแล้ว เป็น ๑๔ ปีมาแล้วควรจะกำหนดอย่างนี้มานานแล้วว่า

มีเจตนาที่จะดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและประชาชนที่อยู่ร่วมกันอย่างมั่นคง ต่อไปได้ต้องมีการบูรณาการกฎหมาย กฎหมายที่ไม่เอื้อ ไม่อำนวยความเป็นธรรม กฎหมายไม่อาศัยความเป็นจริงต้องแก้ไข อย่างเช่น พระราชบัญญัติป่าไม้ปี ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ปี ๒๕๐๗ โดยเฉพาะคำจำกัดความคำว่า ป่า คือที่ดินที่ไม่มีบุคคลได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน อันนี้เป็นมาตราซึ่งไม่นึกถึงความเป็นจริงเลย ไม่นึกถึงความเป็นธรรมเลย ใครก็ตามที่มีที่ดินอยู่อาศัยมาจะกี่ร้อยปีก็ช่าง ถ้าท่านไม่มีเอกสารซึ่งเป็นกระดาษ ถือว่าเป็นป่าหมด อันนี้เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องแก้ไขโดยรีบด่วน ซึ่งอยู่ในประเด็นของรัฐบาลอยู่แล้ว ผมเห็นว่ามีความจำเป็น

ประการที่ ๓ ที่กระผมเห็นว่ามีความสำคัญแต่แก้ยากมาก คือเรื่องกำหนดจำนวนเนื้อที่ดินให้กับบุคคลและนิติบุคคลอย่างเหมาะสม เหมือนกับพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายที่ดิน ปี ๒๔๙๗ เดิมกำหนดไว้บุคคลไม่เกินเท่านั้น นิติบุคคลไม่เกินเท่านี้ แต่มาถูกแก้ไขในสมัยปี ๒๕๐๒ สมัยปฏิวัติ ไม่จำกัด ทำให้ที่ดินส่วนหนึ่งไปอยู่ในมือของผู้ที่มีสตางค์มาก ๆ แล้วก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์ อันนี้กระผมเห็นสมควรว่าน่าจะแก้ไข ซึ่งเราก็เรียกร้องแก้ไขกันมานานแล้วนะครับ แต่เป็นเรื่องที่แก้ยากมาก เพราะว่าคนที่มีที่เยอะ ๆ ก็มักจะมีอำนาจไปในตัวด้วย ก็อยากจะเห็นรัฐบาลนี้ได้พึงนึกถึงข้อนี้ครับ

ประการที่ ๔ ในการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ คือการบูรณาการกันในระดับจังหวัด อำเภอ ไม่มีการบูรณาการกันอย่างแท้จริง แม้สมัยท่านทักษิณจะบอกว่า

ให้มีผู้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ซีอีโอ (CEO) มันก็เลยซีอีโอแบบลมนะครับ แทงไฮโลด้วยปากเปล่าทำนองนั้นไม่มีจริง ไม่สามารถจะบูรณาการกันได้อย่างแท้จริง ผมขอยกตัวอย่างการแก้ปัญหาความยากจน งบประมาณของกระทรวงที่ลงไปในจังหวัดนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดบางท่านอาจจะไม่รู้เลยว่ามีอะไรบ้าง แต่ผู้รับเหมาในจังหวัดนั้นทราบแล้ว อันนี้เป็นเรื่องของการบูรณาการที่ไม่จริง แต่ถ้าบูรณาการกันอย่างแท้จริงแล้วตั้งโต๊ะผู้ว่าราชการจังหวัด ลงไปที่อำเภอ แล้วประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้มาแต่ต้นแล้วนี่จะทำให้การแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ ตรงเป้าและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

และประการสุดท้ายของข้อนี้คือต้องส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนนั้นเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้อย่างจริงจัง ไม่ใช่แค่มีส่วนร่วมเฉย ๆ ร่วมไปเซ็นชื่อครบ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ถือว่าประชาคมแล้วอะไรทำนองนั้นคงไม่ใช่ ประชาคมของเขาต้องแก้ปัญหา หาทางออกซึ่งมีหลายตัวอย่างนะครับ ขณะนี้ได้ดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ ๔ ปี ๓ ปีผ่านมาแล้วนี่เราได้ดำเนินการสร้างเครือข่ายแบบชุมชนแบบนี้มา ๒๔๐ อำเภอแล้ว เพราะฉะนั้นอยากให้รัฐบาลทำต่อในเรื่องนี้ครับ อันนี้ในข้อ ๑.๑๗ ครับ ข้อ ๑.๑๘ คือขยายพื้นที่ บังเอิญท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ในการขยายพื้นที่ชลประทานครับ แต่ผมอยากจะเรียนว่าเป็นนโยบายภายในปีแรกโครงการใหญ่ ๆ คงทำไม่เสร็จแต่คงจะต้องศึกษาในทันที การศึกษาอันนั้นขออนุญาตกราบเรียนว่าขอให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงนะครับ เขตชลประทานทั้งหลายที่ทำไปแล้วไม่เป็นผลนั้น เพราะเป็นการวางแผนในกระดาษ ไม่ได้เอาประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย นั่นจึงอยากจะขอเรียนเสริมท่านนิดหนึ่งว่าในข้อนี้ประชาชนจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วม และจะทำให้ทั้งการดำเนินงานของในพื้นที่เอง ของรัฐบาลเอง ของหน่วยกระทรวง ทบวง กรมเองนี่ประสบผลสำเร็จได้อย่างแท้จริงครับ สำหรับนโยบายที่เหลือคืออีก ๗ ประการของนโยบาย ๔ ปีนั้น ในข้อ ๔ เป็นนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผมคงมีอยู่ ๒ ประเด็น ซึ่งใน ๒ ประเด็นนี้ปรากฏว่าในของรัฐบาลมีอยู่ ๗ เรื่องด้วยกัน แต่ผมมองว่ารัฐบาลขาดไป ๓ เรื่องครับ

เรื่องแรกคือการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในภาพรวม โดยมีประชาชนหรือชุมชนเป็นศูนย์กลางหรือมีส่วนร่วมอย่างไหนสำคัญในเรื่องนโยบายพูดแต่เพียงว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการทำฝายกั้นลำธาร ลำน้ำเท่านั้น แต่ตราบใดท่านมีงบประมาณอย่างมากจะวางแผนโครงการชลประทานอะไรก็ตาม แต่ถ้าไม่มีการบริหารจัดการโดยภาพรวมแล้วนี่ไม่มีทางสำเร็จ เรื่องน้ำกฎหมายบ้านเราเป็นกฎหมายแยกส่วนครับท่านประธานครับ ชลประทานราษฎร์ ชลประทานหลวง กฎหมายน้ำบาดาลยังไม่มีกฎหมายรวมเลย แต่เราขาดกฎหมายที่เป็นภาพรวม รัฐบาลควรจะเร่งรัดในเรื่องนี้ กฎหมายทรัพยากรน้ำได้มีการทำมาแล้วในสมัยของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติของสภาแห่งนี้แต่ว่าทำต่อเนื่องมาจากหน่วยงานของรัฐ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากรัฐบาลว่าควรจะเร่งรัดอันนี้เป็นเรื่องสิ่งสำคัญ ถ้ามีกฎหมายในภาพรวมเป็นแผนแม่บทแล้วนี่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงแล้ว การบริหารทรัพยากรน้ำนี่ไม่เป็นปัญหาเลย จะไม่มีคลองชลประทานที่แห้งผาก ไม่มีคลองชลประทานที่หญ้าขึ้นใช้เลี้ยงวัว อันนี้ขออนุญาตเรียนว่าเป็นข้อที่ ๑ ที่นโยบายรัฐบาลไม่มีนะครับ

เรื่องที่ ๒ ของรัฐบาลพูดแตะ ๆ นิดเดียวคือทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งก็เช่นเดียวกับเรื่องทรัพยากรน้ำมีกฎหมายแยกเฉพาะส่วน กฎหมายประมง กฎหมายเดินเรือทางทะเล กฎหมายแร่ กฎหมายอย่างอื่นนะครับ แต่ในภาพรวมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแล้วนี่ไม่มี ประเทศไทยชายฝั่งทะเลเรานี่ ๑,๕๐๐ กิโลเมตร ๒๓ จังหวัดชายทะเล แล้วชุมชนที่ยากจนที่สุดของประเทศไทยก็เป็นชุมชนชายฝั่งทะเล เพราะฉะนั้นตราบใดถ้าชุมชนชายฝั่งไม่มีส่วนร่วมในการดำเนินการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง แล้วนี่ก็เป็นปัญหาอย่างที่เห็น ----------

จะตกอยู่กับผู้ที่มีอำนาจทางการเงินทางเศรษฐกิจ ทำให้ชุมชนชายฝั่งกลายเป็นชุมชนซึ่งยากจนต่อไปด้วย เพราะฉะนั้นประการแรกอยากจะเรียนว่า ทรัพยากรทางทะเลชายฝั่งนี่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลที่แล้วโดยหน่วยงานทรัพยากรทางทะเลชายฝั่งนะครับได้ร่างกฎหมายไว้แล้วอยู่ที่กฤษฎีกาอยู่ในขณะนี้ ก็จะฝากรัฐบาลว่าอันนี้แหละครับควรจะเร่งเข้ามาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญอีกอันหนึ่ง ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วท่านจะมีนโยบายอย่างไรก็ตามไม่มีทางสำเร็จได้หรอกครับ ตั้งแต่ชุมพรลงไปเป็นร้อยกว่ากิโลเมตรขณะนี้น้ำทะเลเซาะเข้าไปหลายสิบเมตรนะครับ ไม่มีกฎหมายไหนไปใช้ ไม่มีกฎหมายใดที่ไปดูแลเลย ตราบใดที่ยังไม่เร่งเรื่องนี้ก็จะมีปัญหากับทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งชายฝั่งจริง ๆ ของเราด้วยนะครับ

เรื่องที่ ๓ ที่รัฐบาลไม่ได้พูดถึง เรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่พูดเรื่องดำเนินการลดขยะ ลดปริมาณขยะลง แต่ผมยังมองอีกภาพว่าลดขยะลงอย่างเดียวไม่เพียงพอ เพราะชุมชนทั้งหลายที่จะกำจัดขยะในขณะนี้ เมืองใหญ่ ๆ ก็มีนายทุนใหญ่ ๆ รับผิดชอบเรื่องเอาขยะไปฝังกลบเป็นส่วนใหญ่ อย่างเชียงใหม่เป็นต้น ทั้งเมืองเชียงใหม่มีคนอยู่รายเดียวรับไป เป็นต้น แต่ถ้ารัฐบาลได้ส่งเสริมให้ชุมชนได้นำขยะไปแปลงเป็นพลังงาน อันนี้จะช่วยทั้งลดปริมาณและเกิดรายได้ขึ้นด้วย อันนี้น่าจะเป็นนโยบายอันหนึ่งที่สำคัญแต่รัฐต้องช่วยสนับสนุน และเทคโนโลยีด้านนี้ไม่แพงแล้วครับชุมชนเกือบจะดำเนินการได้ทั้งหมดแต่ว่าบางชุมชนรัฐบาลต้องส่งเสริม อันนี้เป็นเรื่องจำเป็นเพราะว่าขยะเป็นปัญหาสำคัญของชาติ อันนี้ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกทุกท่านคงไม่เห็นแตกต่างไปนะครับ ในส่วนที่เป็นนโยบาย ๔ ปี ผมมีอยู่ ๒ ประเด็นเท่านั้นที่จะขอชี้แจงนะครับ ส่วนอีก ๖ ข้อ อีก ๖ ประเด็นนั้น ผมเชื่อว่าเป็นเรื่องที่ดีอยู่แล้วถ้ารัฐบาลทำได้ตามนั้นก็เยี่ยมยอดแล้ว วิเศษแล้วนะครับ

เรื่องแรกคือ ข้อ ๔.๒ ครับ เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ให้มีความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือครอง การอนุรักษ์ทรัพยากรดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทรัพยากรธรณี

โดยใช้ระบบภูมิสารสนเทศควบคุมการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผมให้ขีดเส้นใต้ตรงที่การบังคับใช้กฎหมายตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด อันนี้ผมขออนุญาตเรียนว่าในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีทั้งป่าไม้ มีปัญหาในการใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดอย่างที่ผมกล่าวไว้ตอนต้น เพราะเป็นกฎหมายซึ่งไม่อำนวยความเป็นธรรมในบางมาตราอยู่ ทางเจ้าหน้าที่เองก็ลำบากใจ ตัวประชาชนเองก็ลำบาก ถ้าจะปฏิบัติตามกฎหมายก็ไม่เกิดความเป็นธรรม ถ้าจะปฏิบัติให้เป็นธรรมก็ขัดกฎหมายอันนี้เป็นเรื่องจะต้องดำเนินการแก้ไขโดยรีบด่วน ซึ่งไม่ยากครับ เพียงแต่แก้กฎหมายบางมาตราเท่านั้นก็ทำให้สามารถจะดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเราได้

ประการที่ ๒ ที่อยากจะเรียนคือในข้อ ๔.๓ ครับท่านประธาน การอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้โดยยุติการเผาไร่นาและทำลายหน้าดิน อันนี้ก็ไม่อยากจะอ่านให้ยาวไปครับ ผมอยากจะเน้นตรงการเผาไร่ การเผาไร่นี่จริง ๆ แล้วถ้าเผาไร่ในพื้นราบนี่เป็นปัญหาอย่างที่ท่านว่าจริงตามนโยบายจริง แต่การเผาไร่ของชุมชนบนภูเขาซึ่งเป็นชุมชนที่อนุรักษ์ป่าไม้ โดยเฉพาะเผ่ากะเหรี่ยงเขาเผาไร่เพื่อไม่ต้องการใช้ปุ๋ย ไม่ต้องการใช้สารเคมี เผาโดยมีการจำกัดเขต เผาโดยในความควบคุม เผาในเวลาที่เหมาะสมและในเนื้อที่ที่จำกัด ผมขอเรียนว่ามีชุมชนประมาณ ๔๐๐ ชุมชนที่ดำเนินการอยู่เป็นอย่างนี้และชุมชนของเขา ณ วันนี้เป็นป่าโดยสมบูรณ์ครับท่านประธานครับเป็นเพียงแต่ทำไร่ ----

ปีนี้เท่านั้นที่เป็นช่องว่างดูเหมือนโหว่ไป แต่ที่โหว่นั้นจากการสำรวจแล้ว ๓.๗ ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ของชุมชนที่ดำเนินการทำไร่หมุนเวียน ถ้าท่านมีนโยบายอย่างนี้ และขณะนี้หน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการสั่งการไปแล้วว่าปีนี้ห้ามเผาไร่เด็ดขาด ตายครับประชาชนตรงนั้นไม่มีอาหารกินแน่นอน เพราะไร่หมุนเวียนเขานั้นเขาปลูกข้าว ปลูกพริก ปลูกมะเขือ ปลูกดอกไม้ ปลูกฟัก ปลูกแฟงพร้อม ๆ กันในแปลงเดียวกัน แล้วไร่ที่เขาเผาเขาไม่ได้โค่นแบบใช้แทรกเตอร์ถอนรากถอนโคนครับ เขาใช้ฟันจะเหลือตอครึ่งเอว ขณะที่เก็บเกี่ยวข้าวเขาตอแตกแล้วครับ แตกกิ่งแตกก้านแล้ว และมีการแต่งกิ่งแต่งก้านแล้ว เพราะฉะนั้นการทำมาหากินแบบอนุรักษ์ของชุมชนเหล่านี้รัฐจะต้องดูแล ถ้าออกกฎหมายหรือออกนโยบายคลุมไปทั้งหมดแล้วจะเกิดปัญหา และไม่น้อยชุมชนอนุรักษ์ทั้งหลายต้องขออนุญาตฝากท่านประธานนะครับ อยากจะเรียนนิดเดียวว่าทั้งหมดทั้ง ๒ เรื่องนี้ ผมมีอยู่ ๔–๕ ประเด็น คือ เร่งรัดการปรับปรุงกฎหมาย กรณีที่มีชุมชนในเขตที่ดินควรสนับสนุนให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาไม่ใช่เพียงแต่เป็นส่วนร่วม ถ้าทำอย่างนั้นได้จะเกิดข้อมูลของชุมชนโดยประชาชนเอง ผมมีตัวอย่างหลายอำเภอที่ทางกรมการปกครองได้สั่งให้นายอำเภอลงไปแก้ปัญหามากมาย อำเภอที่เป็นปัญหาคืออำเภอบาเจาะที่ว่าทางราชการเข้าไปไม่ได้ ขณะนี้ทำเรียบร้อยบนเทือกเขาบูโด จะเกิดการแก้ปัญหาโดยศักยภาพของชุมชนเอง ข้าราชการเป็นส่วนสนับสนุนเท่านั้น ขออนุญาตกราบเรียนว่าถ้าเราสนับสนุนให้ประชาชนเป็นฐาน ข้าราชการเป็นโครง แล้วใครจะเป็นรัฐบาลก็ได้ครับ ประเทศไทยเจริญแน่ ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปนะครับในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ท่านอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี เชิญครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบสวัสดีท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ ผมเองรับผิดชอบบรรยายในรายละเอียดในเรื่องของกองทุนหมู่บ้านและโครงการเอสเอ็มแอล ก่อนอื่นต้องบอกว่าเป็น ส.ส. ใหม่ครับ

ต้องพูดในฐานะคนรุ่นใหม่ว่าเป็น ๒ โครงการที่มีหลักการที่ดี แล้วก็เป็นหลักการที่ดีมีมาตั้งแต่ในอดีตตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ตั้งแต่ครั้งที่หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีที่ชื่อเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ก็ทำครับ อดีตนายกรัฐมนตรีที่ชื่อ เปรม ติณสูลานนท์ ก็ทำครับ อดีตนายกรัฐมนตรีที่ชื่อชวน หลีกภัย ก็ทำถึง ๒ โครงการด้วยกัน นั่นคือ โครงการมิยาซาวา โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน ๒ โครงการ เราก็ทำในเรื่องนี้ด้วยครับ แล้วผมก็เชื่อว่าเป็นโครงการที่ดีเพราะเป็นการเพิ่มการบริโภคภายในประเทศ ตัวนี้เป็นตัวขับดันทำให้เกิดจีดีพีรายได้มวลรวมประชาชาติ แล้วก็เป็นนโยบายที่รัฐบาลของท่านทักษิณทำอยู่ครับ แต่อย่างไรก็ดีความคิดผมมาเปลี่ยนเมื่อปี ๒๕๔๙ กลางปีนี้เองครับ เมื่อครั้งที่นายโคฟี อันนัน ครั้งที่ดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการสหประชาชาติได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะว่าความคิดในเรื่องของพอเพียงนั้นไปสอดรับกับหลักของยูเอ็น (UN) ด้วยกัน ๒ เรื่อง นั่นคือการพัฒนาคนเป็นศูนย์กลางและการพัฒนาที่ยั่งยืน ท่านประธานครับ ผมเองต้องบอกว่าของดีเมื่อ ๗ ปีที่แล้ว ยังยืนยันครับว่าหลักการดีเมื่อ ๗ ปีที่แล้ว เพราะว่าท่านอดีตนายกรัฐมนตรีก็แถลงไว้ที่สภาแห่งนี้เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๔๔ ในเรื่องของโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง พอถึงเดือนมีนาคม ปี ๒๕๔๘ ท่านก็แถมเรื่องโครงการเอสเอ็มแอลเพิ่มเติมก็เป็นหลักการที่ดี แต่วันนี้ที่ต้องพูดเพราะมันกำลังจะตกยุค เหมือนกินยาครับท่านประธาน กินไม่ครบหน่วย มี ๕ เม็ด เม็ดที่ ๔ เม็ดที่ ๕ ไม่ได้กินก็ป่วยได้ครับ วันนี้จะต้องมาพูดครับว่าหลักการดีแต่ไม่พอเพียงอย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาธิปัตย์นั้นมีโครงการกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง วันนี้ไม่ได้เป็นรัฐบาลเลยต้องมาแชร์ (Share) ร่วมกันที่นี่เพื่อก่อให้เกิดการขับดันต่อไปได้ครับ ลงในรายละเอียดเลยนะครับ เรื่องของกองทุนหมู่บ้านพูดให้ประชาชนทางบ้านฟังง่าย ๆ ก็คือรัฐบาลเอาเงินมาให้ทุกหมู่บ้าน ๗๔,๗๗๐ หมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท ยัดให้กู้เลยครับ เอาไปเลยหมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท ----------

๑๘๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) พัชรี ๘๐/๑

วันนี้เกิดปัญหาขึ้นนะครับ เป็นหลักการที่ดีเพราะเป็นการเพิ่มการบริโภคภายในประเทศ แต่ปัญหาที่เกิดคือวันนี้สังคมรากหญ้าแตกแยกครับ ผมได้มีโอกาสไปดูงานในต่างจังหวัดครับ มีการเขียนชื่อคนครับ ประจานกันกลางหมู่บ้านเลย เพราะเกิดการประจานขึ้นถ้าท่านไม่จ่ายหนี้ ทำอย่างไรล่ะครับ คนไหนที่มีปู่ มีย่าเป็นเกษตรกรก็ต้องไปขอคุณปู่ คุณย่าเอาเงินมาคืน เพราะไม่อย่างนั้นอยู่ในชุมชนไม่ได้ ชุมชนมันแตกแยก ท่านทราบไหมครับว่าโครงการอย่างนี้มองอีกมุมหนึ่งนะครับ เป็นการทำลายครับ ทำลายอะไรครับ เป็นการทำลายเงินออมในระบบรากหญ้า เป็นการสร้างหนี้นอกระบบให้เกิดขึ้น วันนี้นะครับโครงการนี้อยู่ในลักษณะของเงินกู้ ๑ ปี หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าถ้ากู้เงินเดือนมกราคมแตะมกราคมอีกปีต้องเอามาคืน เป็นอยู่ในรูปแบบของทุนหมุนเวียนครับ ลองไปดูเถอะครับ คืนกันทุกคนครับ ผมไปดูตัวเลขมาแล้ว ๙๐ เปอร์เซ็นต์คืนทุกคนครับ เพราะอย่างที่ผมบอกอย่างไรครับ สังคมแตกแยก แต่ท่านต้องไปดูครับว่าตัวเลขหนี้นอกระบบนั้นเกิดขึ้นเท่าไรครับ ปี ๒๕๔๓ หนี้สินภาคครัวเรือนต่อครัวเรือนนะครับอยู่ที่ ๖๘,๐๐๐ บาท วันนี้ตัวเลขล่าสุดเมื่อปี ๒๕๕๐ เมื่อต้นปีครับ อยู่ที่ ๑๑๓,๘๘๙ บาท ท่านลองไปดูครับ มันเพิ่มขึ้นเท่าตัวเพราะอะไร ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ ส่วนที่ว่าจะเสนอแนะอย่างไรนะครับ ที่เรียกว่าเป็นการยิงกระสุนนัดเดียวได้นก ๓ ตัวครับ ความคิดเบื้องแรกนั้นอยู่ที่ว่า ๑. ท่านได้ฐานเสียง ๒. ท่านได้ตัวเลขการกระตุ้นเศรษฐกิจตัวเลขที่ ๓ แนะนำครับ ท่านฝึกคนครับ ท่านสอนให้เขาทำบัญชีครัวเรือนมาส่งครับ ๓ เดือนเท่านั้นเอง บัญชีครัวเรือนแยกรายรับรายจ่ายให้เหมาะสมเท่านั้นท่านก็พิจารณาครับ เหมือนกับสถาบันการเงินครับที่มีบริษัทข้อมูลเครดิตหรือเครดิต บิวโร (Credit Bureau) ในการเช็กเลิกคิดครับว่าคนข้างบ้านจะรู้จักเพื่อนข้างบ้านดีแบบนโยบายที่แล้ว เชื่อเถอะครับ สอนเรื่องการปลูกฝังการทำบัญชีครัวเรือน สอนเถอะครับเรื่องการพัฒนาคนนะครับ ตรงนี้เป็นส่วนที่ฝากเอาไว้นะครับในส่วนของกองทุนหมู่บ้าน กลับไปดูธนาคารการ์มีนนะครับที่เป็นฐานความคิดเริ่มแรกเดิมทีที่บังกลาเทศ ทำไมมูฮัมหมัด ยูนุส ถึงได้รางวัลโนเบล (Nobel) สาขาสันติภาพกลับไปศึกษาอีกสักครั้งครับ แล้วยึดหลักพอเพียงด้วยในครั้งนี้

ท่านประธานครับ อีกโครงการครับ โครงการเอสเอ็มแอลแปลง่าย ๆ ครับ คือให้เงินกินเปล่าครับ หมู่บ้านเล็กก็เอาไป ๒ แสนบาท กลางก็ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ใหญ่ก็ ๓ แสนบาท ผมไปดูงานเจอตัวอย่างอยู่ ๓ เหตุการณ์ด้วยกันครับ เหตุการณ์ที่ ๑ หมู่บ้านแรกเอาไปซื้อโต๊ะประชุม เอาไปซื้อเก้าอี้ประชุม เขาบอกว่าประหยัดสตางค์ไม่ต้องไปเช่า หมู่บ้านที่ ๒ เอาไปต่อท่อประปาครับ เขาบอกจะได้มีน้ำประปาใช้ แต่ผมชอบใจหมู่บ้านที่ ๓ ครับ เอาไปซื้อวัวครับ เอาไปซื้อวัว ๑๕ ตัว ปรากฏว่าแม่วัวเอาไปฝากไว้พอเกิดลูก ลูกเก็บไว้แล้วแม่วัวก็ส่งต่อ แล้วทำต่อเป็นทอด ๆ เกิดการหมุนของรอบเงินครับ ผมอยากเห็นโครงการเอสเอ็มแอลเป็นแบบนี้ละครับ ก็คือวางกรอบนโยบายชัดเจนในการหมุนของรอบเงินเกิดขึ้น แต่วันนี้โครงการเอสเอ็มแอลนั้นเป็นเพียงทางลัดเพื่อใช้ในการหาเสียงเท่านั้นเอง ท่านอย่าลืมนะครับว่าในอดีตกับปัจจุบันมีความแตกต่าง ปัจจุบันนั้นเรามี อบต. นะครับ ท่านให้โอกาส อบต. บ้างครับ หรือถ้าเรายังเชื่อว่าไม่มีความโปร่งใสก็พัฒนา อบต. ครับ ท่านครับท่านคงจำได้นะครับว่ามีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนในการกระจายอำนาจสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น ปี ๒๕๔๒ ระบุไว้ชัดเจนนะครับว่าในปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๙ ท่านต้องขยายงบประมาณจาก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๓๕ เปอร์เซ็นต์ แม้วันนี้จะเลยปี ๒๕๔๙ ไปแล้วครับ แต่ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ยังเป็นเป้าที่ต้องไปถึงอยู่เดินทางตรงครับอย่าเดินทางลัดครับ แล้วก็เน้นการพัฒนาคน วันนี้ อบต. ครับ ท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีช่วยลองกลับไปดูครับ ท่านมีข้อมูลอยู่ที่กระทรวงการคลังครับ เรื่องของการจัดตั้งบรรษัทที่ปรึกษาที่จะเข้าไปให้คำแนะนำ อบต.ในการพัฒนาท่านลองดูนะครับมันชื่อว่า บรรษัทเงินทุนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือ บงถ. ครับ มีความคิดอย่างนี้อยู่แล้วครับ ไปหยิบขึ้นมาใช้การได้ ผมอยากให้เอสเอ็มแอลนั้นเป็นเพียงโครงการพี่เลี้ยงครับ อันไหนที่เน้นการให้เกิดรอบของเศรษฐกิจใช้เอสเอ็มแอล อันไหนที่ก่อให้เกิดการสร้างในเรื่องของสาธารณูปโภค เมื่อกี้ผมยกตัวอย่างเรื่องการทำท่อประปา อันนี้มันงาน อบต. ครับ ให้ อบต. ทำครับ ท่านต้องกำหนดกรอบนโยบายที่ชัดเจน ----------

เพื่อการพัฒนาคนที่ดี ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องบอกว่าทำไมต้องลุกขึ้นมาพูดแล้วบอกว่ามันล้าสมัยครับ นโยบายฉบับนี้โดยเฉพาะในหัวข้อการเทเงินในโครงการเอสเอ็มแอลและกองทุนหมู่บ้านไม่ได้ระบุเรื่องพอเพียงไว้เลยครับ ไม่มีเรื่องพอเพียง ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งเรื่องของการพัฒนาคน

สุดท้ายครับภายในกรอบเวลาที่จำกัด ต้องขออำนาจบารมีพระเสื้อเมืองพระหลักเมือง พระสยามเทวาธิราชครับ ดลบันดาลให้บุคคลในรัฐบาลชุดนี้ผู้ที่คิดดี ทำดีและเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประสบแต่ความสุขความเจริญทุกคนครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ บางทีผมเปิดสัญญาณไฟแดงไว้นี้ไม่ได้ไล่ท่านนะครับ เตรียมตัวเพื่อหาข้อสรุป แล้วพอออดก็จะลงตัวพอดีนะครับ บางทีท่านยังเหลือเวลาอยู่ ผมขอเชิญท่านมานิต นพอมรบดี มัชฌิมาธิปไตยเชิญครับ

นายมานิต นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม มานิต นพอมรบดี ส.ส. ราชบุรี พรรคมัชฌิมาธิปไตย ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกนั้น ผมขอเสนอฝากท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะในเรื่องข้อ ๑.๓ เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล โดยยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้าต้องได้รับโทษตามกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเข้าไปเป็นเหยื่อของยาเสพติด ท่านประธานครับขณะนี้ยาเสพติดได้ระบาดเข้าสู่กลุ่มเสี่ยงเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่องและหลายรูปแบบโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีข้อมูลที่น่าเป็นห่วงโดยเฉพาะจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้มีการจับกุมเด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่จังหวัดราชบุรีว่าเด็กได้นำยาเสพติดไปจำหน่ายให้กับเพื่อนในโรงเรียน ซึ่งก็ได้มีการขยายผลโดยการตรวจปัสสาวะของกลุ่มเด็กที่เป็นเพื่อนอยู่ในชั้นเรียนตลอดจนกลุ่มเพื่อนใกล้ชิดของเด็กดังกล่าวปรากฏว่าได้พบกลุ่มเด็กหลายสิบคนที่มีปัสสาวะเป็นสีม่วง ซึ่งจากการขยายผลของทาง

เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นได้ติดตามสอบถามเด็กที่มีปัสสาวะสีม่วงนั้นปรากฏว่าได้ซื้อยาเสพติดมาจากเด็กดังกล่าวทุกคน นั่นคือความเป็นห่วงที่สังคมเรานั้นถ้าให้เด็กนักเรียนเราไม่ได้มีการป้องกัน ไม่ได้มีการระแวดระวังยาเสพติดถ้าระบาดเข้าสู่โรงเรียนได้อันตรายครับ ผมจึงอยากจะฝากผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นระดับกระทรวง ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ตลอดจนผู้ปกครองของเด็กนักเรียนด้วยว่าถ้าเราไม่ช่วยกันนั้นเยาวชนของชาติถ้าติดยาเสพติดแล้วเราจะแก้ไขลำบากถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งท่านก็อยู่ที่ราชบุรีต้องขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านบุญลือ ประเสริฐโสภา ท่านเป็นนักกีฬา ท่านเป็นนายกสมาคมกีฬาจังหวัดราชบุรีท่านก็ได้พยายามส่งเสริมกีฬาเข้าสู่โรงเรียนตลอดระยะเวลาต่อเนื่องมาโดยตลอด แต่ผู้ค้านั้นมีวิธีการพลิกแพลงต่าง ๆ มากมาย อยากจะฝากให้ทุกท่านผู้ที่เกี่ยวข้องได้ป้องปรามแล้วก็ปราบปรามอย่างจริงจังต่อไปครับ จากเรื่องยาเสพติดก็มาสู่เรื่องผู้มีอิทธิพลครับ สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นที่จังหวัดราชบุรี เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ คุณกอบกุล นพอมรบดี เป็นอดีต ส.ส. ราชบุรี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ถูกคนร้ายใช้อาวุธสงคราม ----------

เอ็ม ๑๖ ยิงถล่มกลางสี่แยกกลางเมืองราชบุรีอย่างโหดเหี้ยม ซึ่งหลังจากเกิดเหตุนะครับ ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ได้ส่งมือปราบทั้งหลายที่มีฝีมือลงไปที่จังหวัดราชบุรี โดยใช้เวลา ๔–๕ วัน ก็สามารถจับกุมกลุ่มมือปืนและขยายผลไปจนถึงผู้จ้างวานได้ ในขณะนั้นเป็นช่วงที่การเมืองเราเกิดวิกฤติ เนื่องจากพรรคร่วมฝ่ายค้านขณะนั้นไม่ได้ส่งผู้สมัคร ส.ส. ลงแข่งขันด้วย ทำให้เกิดการชะงักงัน และประกอบกับหลังจากนั้นวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ก็เกิดเหตุการณ์ปฏิรูปเปลี่ยนแปลงการปกครอง คดีของคุณกอบกุลผ่านไปจนถึงปลายปี ๒๕๔๙ ในส่วนของกลุ่มมือปืนที่ลงมือ ทางพนักงานอัยการได้มีความเห็นสั่งฟ้องและขณะนี้กำลังอยู่ในกระบวนการของการสืบพยานในชั้นศาล แต่ในส่วนของผู้บงการนั้น ทางพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง ประกอบกับทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มีความเห็นคล้อยกัน ซึ่งทำให้พี่น้องชาวราชบุรีจำนวนมากเกิดข้อสงสัย เพราะมีข่าวปรากฏที่สื่อว่าผู้ที่ถูกกล่าวหานั้นได้พูดทำนองว่าเป็นเพราะมีการเปลี่ยนแปลงปฏิรูปการปกครองจึงทำให้เกิดการสั่งไม่ฟ้อง ผมอยากจะฝากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นท่านนายกรัฐมนตรี ท่านเคยนั่งว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนปัจจุบัน ขอโทษที่ต้องเอ่ยนาม ท่านเฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งท่านมีความรอบรู้ในแวดวงตำรวจ อัยการ กระบวนการยุติธรรม หาตัวจับยากรวมถึงท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ได้รับฉายาวีรบุรุษนาแก ผมอยากจะฝากท่านว่าคนเคยเป็นถึง ส.ส. ถูกยิงถล่ม ผมไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์อย่างนั้น พี่น้องชาวบ้านพูดตลอดเวลาว่า อย่าง ส.ส. ยังถูกยิงแล้วชาวบ้านจะเหลืออะไร ผมอยากจะฝากว่าผมอยากจะให้กระบวนการยุติธรรมบ้านเราได้หาตัวผู้ที่บงการอย่างแท้จริงมาลงโทษตามกฎหมาย ถึงแม้นว่ากลุ่มมือปืนนั้นคงไม่มีสาเหตุโกรธเคืองใด ๆ อยู่แล้ว นั่นคืออยากจะฝากท่านประธานถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้โปรดดำเนินการ เพื่ออย่างน้อยนอกจากพี่น้องชาวจังหวัดราชบุรี ยังมีพี่น้องชาวไทยที่เฝ้าติดตามคดีนี้อย่างต่อเนื่อง

ท่านประธานครับ ผมอยากจะฝากท่านเรื่องสุดท้าย ในเรื่องของนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อ ๔.๕ ครับ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย กลิ่น และเสียงที่เกิดขึ้นจากการผลิตและบริโภค โดยเฉพาะเร่งรัดการสร้าง

ระบบบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากสังคมเมืองและการผลิตในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม ท่านประธานครับ โครงการบำบัดน้ำเสียคลองด่านที่จังหวัดสมุทรปราการ ถือว่าเป็นโครงการบำบัดน้ำเสียที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยืดเยื้อมาหลายรัฐบาล ท่านประธานก็เคยอยู่ที่กระทรวงดังกล่าวนี้มาแล้ว ผมอยากจะฝากท่านสักนิดนะครับว่า ขณะนี้โครงการก่อสร้างไป ๙๘ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๒ เปอร์เซ็นต์ จากมูลค่า ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ตอนนี้จะทำอย่างไรให้สามารถจะดำเนินการต่อ หรือปรับเปลี่ยนโครงการให้ได้ประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องที่เสียภาษีอากร เราจะต้องดูแลสิ่งแวดล้อม เพราะเดี๋ยวนี้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ผมถือว่าเป็นปัญหาหลัก เป็นปัญหาที่เราทุกคนเป็นผู้ทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทุกท่านที่นั่งอยู่ที่นี่ ----------

แต่สิ่งที่โครงการที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากโครงการบำบัดน้ำเสียคลองด่าน อีกหลาย ๆ โครงการที่มีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ไม่ว่าจะทุกเทศบาลเมือง ทุกเทศบาลนคร มีอีกหลายโครงการที่ยังไม่สามารถดำเนินการบำบัดได้ อยากจะฝากให้ผู้เกี่ยวข้องว่าเราเสียเงินไปแล้วเราสร้างไปแล้วสิ่งที่เงินภาษีอากรอยากจะให้ท่านได้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่ามากที่สุดครับ ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านอาจารย์พรชัย มาตังคสมบัติเชิญครับ

นายพรชัย มาตังคสมบัติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพรชัย มาตังคสมบัติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่วุฒิสมาชิก อยากจะขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสอภิปรายและอยากจะจำกัดการอภิปรายของผมให้สั้น แล้วก็ตรงประเด็นในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษา ก่อนที่จะเข้าสู่การอภิปรายผมอยากจะขอชื่นชมในเรื่องนโยบายนี้ได้ครอบคลุมทั้งในเรื่องของ ๑๒ ปี และในเรื่องของเด็กพิเศษ เช่น เด็กออทิสติคสมาธิสั้นและผู้พิการ ซึ่งส่วนนี้ก็เป็นส่วนที่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามที่ผมจะอภิปรายนี้ก็อยากจะขอเสนอแนะว่าที่ร่างมาทั้งหมดนี้ยังไม่ได้ให้ความสำคัญในด้านคุณภาพของการศึกษา ซึ่งผมจะใช้เวลาส่วนใหญ่ที่จะพูดถึง และอีกด้านหนึ่งก็คือด้านความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษากับภาคส่วนอื่น ๆ ซึ่งยังขาดความเชื่อมโยงอยู่ ในเรื่องแรกคือ เรื่องคุณภาพ ผมคิดว่าในนโยบายนี้ยังไม่ได้บ่งชี้ให้ชัดเจนและไม่ให้ความสำคัญว่าวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาก็คือการที่จะพัฒนาเยาวชนของเราให้ถึงเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่มีความจำเป็นต้องขยายความนะครับ ที่ผ่านมาเด็กที่โตขึ้นมาแล้วก็วิธีวัดผลการเรียนในแต่ละขั้นตอนก็ยังมุ่งในการที่จะเรียนด้วยความจำ เราอยู่ในฐานะที่จำเป็นจะต้องพัฒนาคุณภาพทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน ความพร้อมของครู ความพร้อมของอาคารสถานที่ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการที่จะสอนให้เด็กเรียนรู้วิธีที่จะเรียนเรียนรู้จักคิด คิดด้วยเหตุผล แทนที่จะท่องจำแล้วก็หลงเชื่อคนได้ง่าย ถ้าเผื่อเด็กทุกคนได้มีการจัดการเรียนการสอนให้รู้จักคิดด้วยเหตุผล

ด้วยเหตุผลแล้วนี่นะครับ ก็คงจะไม่มีปัญหาเรื่องที่มีการหลอกลวงในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างที่เราเห็น ๆ กันอยู่นะครับ ในขณะเดียวกันส่วนของที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งที่น่าจะเพิ่มเติมสำหรับนโยบายด้านการศึกษาที่เห็นอยู่ในข้อ ๒.๑ ทั้งหมดนี้นะครับ ยังให้ความสำคัญของการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาและการวิจัยน้อยเกินไป ที่จริงไม่ได้พูดถึงเรื่องการวิจัยเลยแม้แต่น้อยนะครับ มีพูดถึงวิจัยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในข้อที่ ๕ นะครับ ซึ่งผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าเรื่องของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ไม่ใช่จำกัดอยู่เฉพาะเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิจัยในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นเมื่อไม่ได้ให้ความสำคัญในส่วนของการวิจัยที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบการศึกษาแล้วนี่นะครับ ก็จะทำให้ความเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตและการบริการด้อยกว่าที่ควรจะเป็น ส่วนนี้เป็นส่วนที่ผมอยากจะขอให้ฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลเพื่อให้ปรับปรุงนะครับ เพื่อเน้นให้มีเรื่องของการวิจัยควบคู่กับการเรียนรู้ ควบคู่กับการเผยแพร่ความรู้นะครับ ----------

การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในประเทศมีความสำคัญ ซึ่งทำให้เราไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าความรู้และเทคโนโลยีจากต่างประเทศนะครับ อย่างเช่นในข้อ ๕ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังให้ความสำคัญเกี่ยวกับการนำเข้าเทคโนโลยี แทนที่จะให้ความสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ภายในประเทศ ซึ่งส่วนนี้ผมอยากจะขอให้รัฐบาลได้ให้ความสนใจและคงจะต้องมีกระบวนการที่ทำงานหลายกระทรวงร่วมกันนะครับ เพื่อที่จะส่งเสริมการวิจัยทั้งควบคู่ไปกับการเผยแพร่ความรู้ ซึ่งส่วนนี้ก็คงจะทราบดีนะครับว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ อยู่ในฐานะที่จะทำการวิจัยตั้งแต่พื้นฐาน จนกระทั่งประยุกต์ใช้ในภาคการผลิตและการบริการ ถึงแม้ว่าในส่วนที่ผ่านไปแล้วยังมีไม่มากนัก แต่ในระยะ ๑๕–๒๐ ปีที่ผ่านมา เริ่มต้นเห็นความต่อเนื่องระหว่างผลงานวิจัยพื้นฐานสู่การประยุกต์ใช้แล้วก็ต่อเนื่องไปถึงภาคการผลิต และการบริการภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งส่วนนี้จำเป็นจะต้องมีกลไกที่จะช่วยทำให้เกิดความพึ่งพาผลงาน ประดิษฐ์คิดค้นผลงานวิจัยภายในประเทศมากขึ้น แล้วผมก็ไม่ได้จำกัดเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี อันที่จริงแล้วหลาย ๆ องค์กรประสบความสำเร็จก็เนื่องจากการวิจัยทางด้านตลาด บางพรรคการเมืองก็ได้เปรียบเพราะมีการวิจัยทางด้านการตลาดได้ดีกว่านะครับ ผมก็ไม่ใช่นักการเมืองจะไม่ข้องแวะเข้าไปเรื่องนั้นนะครับ อยากจะขอกลับมาว่าให้ความสำคัญเรื่องการวิจัย แล้วก็ให้ความสำคัญในการที่จะเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษากับภาคการผลิต แล้วก็ภาคการใช้ ตลอดจนกระทั่งภาคการเกษตรและสุขภาพด้วยนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะขอเชื่อมโยงก็คือ นโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างสายอาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บังเอิญผมก็มีประสบการณ์ที่เคยเป็นประธาน สสวท. แล้วก็ดูแลเรื่อง สสวท. มาโดยตรงระยะเวลาหนึ่งนะครับ ก็เข้าใจเรื่องนี้ดีว่ามีความสำคัญ แล้วก็ขอขอบคุณรัฐบาลที่ให้ความสำคัญวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ก็อยากจะขอเน้นอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่เราต้องพัฒนาไม่ใช่จำกัดเฉพาะเด็กที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ ทางทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเท่านั้น แต่เด็กทุก ๆ สาขาที่มีความสามารถพิเศษนี้เราจะชี้บ่งได้อย่างไร

ในระยะปฐมวัย ในระยะอนุบาล ในระยะประถมศึกษา ในระยะมัธยมต้น ให้เด็กแสดงออกให้เต็มที่อย่างไร เราจึงจะแนะนำให้เขาพัฒนาศักยภาพของเขาในทุก ๆ เรื่อง ไม่ใช่เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งนะครับ ซึ่งส่วนนี้บังเอิญก็ได้มีการศึกษา ในระยะที่ผ่านมา แล้วก็กำลังเป็นเรื่องที่จะนำเสนอ แล้วก็ได้นำเสนอรัฐบาลชุดที่ผ่านมาแล้วนะครับ เรื่องที่จะพัฒนาให้เด็กทุก ๆ วัยทั้งแต่ละรุ่นปีที่เกิด ขณะนี้เรามีเด็กที่เกิดมาปีละประมาณ ๘ แสนกว่าคนนะครับ อยากจะเห็นทั้ง ๘ แสนคนในแต่ละปีได้พัฒนาตามศักยภาพของตัวเองขึ้นไปให้ถึงที่สุด ไม่ใช่ไปรอพัฒนาเฉพาะเด็กที่จะไปโอลิมปิกเท่านั้นนะครับ แต่ว่าให้ทั้งแผงนี้พัฒนาได้เต็มความสามารถนะครับ ซึ่งส่วนนี้ก็จะได้นำเสนอในเวลาอันควรนะครับ ในองค์กร สสวท. จะเป็นผู้นำเสนอในส่วนนี้ครับ

อีกส่วนหนึ่งที่อยากจะพูดเกี่ยวกับเรื่องเด็กที่มีความสามารถพิเศษนะครับ ในระยะ ๓๐ ปีที่ผ่านมา สสวท. ได้ดูแลเรื่อง สสวท. ซึ่งมีเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ปีละร้อยกว่าคนเพิ่มมาเป็น ๒๐๐ กว่าคนนะครับ ซึ่งส่วนนี้ก็ได้พัฒนาจนกระทั่งกลับมาเป็นกำลังสำคัญในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในมหาวิทยาลัยในกระทรวง ทบวง กรม นะครับ ----------

แต่ว่าใน ๕ ปีที่ผ่านมาก็ได้มีการสร้างองค์กรอื่นเพิ่มเติมขึ้นมา เช่น โครงการเด็กอัจฉริยะ ซึ่งสังกัดใน สวทช. ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งก็มีเด็กจำนวนหนึ่งที่รับคัดเลือกเป็นพิเศษแล้วก็พัฒนาต่อไปให้สุดกู่นะครับ แล้วก็มีเด็กที่เรียกว่าโครงการเด็กหัวแหลม ขออนุญาตใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นโครงการกิฟทิด ชิลเดรน (Gifted children) ซึ่งสังกัด สบร. หรือสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้นะครับ และก็มีโครงการเบรน เบส เลิร์นนิ่ง (Brain base learning) ซึ่งกลายเป็นว่าต่างคนต่างทำ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะมาทำให้เสริมซึ่งกันและกัน ส่วนนี้ก็อยากจะขอฝากให้รัฐบาลได้นำข้อเสนอของกลุ่มนี้ซึ่งได้คุยกันแล้วแล้วก็จะนำเสนอต่อไปนะครับ เพื่อให้มีการประสานงานในหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ แต่ที่ชัดเจนก็คือระดับของจำนวนทุน ระดับของทรัพยากรที่จัดสรรเข้าไปสำหรับการพัฒนาเด็กเหล่านี้ยังไม่เพียงพอ ก็อยากจะขอฝากรัฐบาลให้จัดสรรให้เพียงพอ เช่นเดียวกันการที่บอกว่าจะให้การศึกษาพื้นฐาน ๑๒ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย พูดง่าย แต่เวลาทำจริง ๆ อยากจะให้เน้นคุณภาพ อยากจะให้ทำให้แน่ใจว่าโรงเรียนต่าง ๆ มีความพร้อมทั้งวุฒิทั้งประสบการณ์ ทั้งความสามารถ และความสัมฤทธิผลของการจัดการเรียนการสอนของครู การใช้ประโยชน์ระบบสารสนเทศให้ชัดเจน ให้เป็นประโยชน์ตามที่ควรก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญ แต่ก็คงจะต้องเข้าใจว่าไม่ใช่อ้างถึงคอมพิวเตอร์ อ้างถึงระบบสารสนเทศอย่างเดียวแล้วจะแก้ปัญหาได้หมด คงจะต้องมีส่วนของบุคลากร ส่วนของครู ผู้แนะนำเข้าไปอยู่ในส่วนหนึ่งของการพัฒนา ฉะนั้นผมจึงอยากจะขอใช้เวลาสภาแห่งนี้เพียงเท่านี้ ที่จะขอเสนอแนะให้ให้ความสำคัญในส่วนของคุณภาพให้มากขึ้น แล้วก็ให้ความสำคัญในส่วนของความเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษากับด้านอื่น ๆ นะครับ

ที่จริงก็มีบางประเด็นที่กรรมาธิการการศึกษาของสภานิติบัญญัติได้วิเคราะห์เอาไว้นะครับ แล้วก็ฝากให้ผมได้นำเสนอด้วยนะครับ เรื่องนี้ก็เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของหน่วยงานกระทรวงศึกษาธิการนะครับ ซึ่งเดิมอุดมศึกษาแยกอยู่ สภาการศึกษาก็แยกอยู่ ต่อมาจึงได้รวมทั้งหมดกลายเป็น ๕ แท่งอยู่กระทรวงเดียวกัน ก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ขณะเดียวกันทางกรรมาธิการการศึกษาก็ได้มีมติ แล้วก็เป็น

ที่ยอมรับของ สนช. ว่าน่าจะพิจารณาให้แยกอุดมศึกษาและวิจัยออกมาต่างหากจากส่วนอื่น ๆ ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนของ สนช. นะครับ ผมเผอิญมีความเห็นตรงกันข้ามนะครับ ผมจะไม่พูดความเห็นของผมนะครับ ผมจะเรียนแต่ของ สนช. ที่เสนอว่าอยากจะให้แยกออกมานะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวกับโครงสร้างที่ได้มีการหารือกันในกรรมาธิการการศึกษาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายโรงเรียนต่าง ๆ เข้าสู่เขตการศึกษา ซึ่งส่วนนี้เป็นเรื่องที่จะต้องทำอย่างถูกต้องรอบคอบระมัดระวัง การจัดสรรการคัดเลือกว่าโรงเรียนไหนควรจะสังกัดส่วนกลาง โรงเรียนไหนควรจะสังกัดในเขตการศึกษานั้น ที่ดำเนินการมาแล้วก็มีผลดีส่วนใหญ่แต่ก็มีปัญหาอยู่บ้าง จึงอยากจะขอเสนอว่าผู้ที่จะมาช่วยดูแลในเรื่องของการโอนย้าย ไม่ใช่เฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้อง

แต่น่าจะให้มีการคัดสรรผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้พิจารณาความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียนว่าควรจะอยู่ตรงไหนเข้ามามากกว่าที่จะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงไปถกเถียงกันเอง แล้วก็ทำความตกลงกันเอง ส่วนนี้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่กระผมอยากจะขอเรียนท่านประธานเพื่อฝากไปถึงรัฐบาล ขอขอบพระคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสรรเสริญ สมะลาภา ครับ ประชาธิปัตย์ครับ เชิญครับ

นายสรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ตั้งแต่ที่ผมได้ติดตามข่าวสารในเรื่องของการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลจนมาถึงวันนี้ครับเป็นวันที่รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ผมคิดว่าแนวทางการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลมาผิดทาง รัฐบาลบอกกับเราเสมอครับ แม้ว่าจากในเอกสารแถลงนโยบายฉบับนี้ก็ตาม รัฐบาลบอกเราว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในขั้นที่ไม่ปกติ ในเอกสารนโยบายนี้ครับบอกไว้อย่างชัดเจนครับว่าเราเผชิญปัญหาในเรื่องการชะลอตัวของเศรษฐกิจ สหรัฐยังมีปัญหาในเรื่องของน้ำมันแพง แล้วก็ปัญหาในเรื่องของความเชื่อมั่น รัฐบาลก็เกรงว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยเราจะอยู่ในช่วงขาลง ข่าวสารที่ผมได้รับนั้นก็ล้วนแล้วแต่จะเป็นในเรื่องของการที่รัฐบาลจะมุ่งเน้นในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเพิ่มงบประมาณกลางปี ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่กำลังจะเสนอเข้าสภาของเราในปลายเดือนมีนาคมนี้ หรือไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการทำโครงการขนาดใหญ่ที่จะต้องระดมทุนถึง ๕ แสนล้านบาท จุดประสงค์หลักที่ผมได้ยินในสื่อบ่อย ๆ จุดประสงค์หนึ่งก็คือเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ท่านประธานครับที่ผมอยากเรียนกับท่านประธานให้ท่านทราบว่าแนวความคิดนี้มาผิดทาง เพราะผมคิดว่าการอัดฉีดเงินเข้าไปในระบบเศรษฐกิจก็จำเป็นในระดับหนึ่งในช่วงเศรษฐกิจขาลงครับ แต่มันก็ไม่ใช่ยาสามัญประจำบ้าน การบริหารเศรษฐกิจเป็นเรื่องของการบริหารองค์ประกอบ องค์ประกอบต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องและเหมาะสมไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอัตราเงินเฟ้อ ในเรื่องของอัตราดอกเบี้ย หรือแม้แต่ใน

เรื่องของอัตราแลกเปลี่ยน หรือไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงก็จะเป็นในเรื่องของการบริโภค การลงทุน การนำเข้า และการส่งออก ไม่ใช่เรื่องของการกระตุ้นเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว หากจะให้ผมเปรียบเทียบครับ การบริหารเศรษฐกิจเหมือนกับการทำอาหาร ส่วนผสมทุกอย่างจะต้องลงตัวพอดีถึงจะอร่อย ไม่ใช่ว่าพอไม่อร่อยแล้วเอะอะอะไรก็จะใส่แต่ผงชูรส ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงจะคุ้นเคยกับเรื่องนี้เป็นอย่างดี เพราะท่านเป็นนักชิมครับ แต่ผมคาดการณ์ได้เลยครับว่าเมื่อท่านชิมเมนูทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลของท่านแล้ว ท่านจะต้องชิมไปบ่นไปแน่ ๆ เพราะว่ามีแต่ผงชูรส ปัญหาหนึ่งที่รัฐบาลบอกกับเราเสมอ และเป็นปัญหาหลักที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ก็คือในเรื่องของหนี้ด้อยคุณภาพของภาคอสังหาริมทรัพย์ที่สหรัฐอเมริกา ----------

มีการคาดการณ์ครับว่าหลังจากเหตุการณ์นี้แล้วเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาจะขยายตัวลดลงจาก ๑.๘ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๐.๘ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็มีการคาดการณ์ต่อไปอีกครับว่าการส่งออกของไทยไปสหรัฐอเมริกาอาจจะลดลงเกือบครึ่งหนึ่ง รัฐบาลก็เลยบอกกับเราว่าถึงเวลาแล้วครับที่จะต้องกู้เงินเข้าไปอัดฉีดในระบบเศรษฐกิจเพื่อชดเชยกับการส่งออกที่ลดลง ผมไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ ในเมื่อปัญหาอยู่ในเรื่องของการส่งออก การแก้ไขที่ตรงจุดและได้ผลที่สุดก็คือผลักการส่งออก ซึ่งเรื่องที่ผมจะพูดอยู่นี้ไม่ใช่เรื่องของการพัฒนาคุณภาพสินค้า ไม่ใช่เรื่องของการยกระดับการแข่งขันซึ่งเป็นเรื่องระยะยาวใครมาเป็นรัฐบาลใครก็ต้องทำ แต่เรื่องที่ผมจะพูดต่อไปนี้เป็นเรื่องของการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์เข้าประเทศให้ได้มากที่สุด ท่านประธานทราบไหมครับ สินค้าหลากหลายชนิด โดยเฉพาะสินค้าเกษตรของพี่น้องเกษตรกรของเรา เมื่อไปวางขายในตลาดต่างประเทศ รายได้เข้าประเทศถึงมือคนไทยเพียง ๓๐ ถึง ๓๕ เปอร์เซ็นต์ของราคาขายเท่านั้น ที่เหลือไปไหนหมดครับ ที่เหลือหายไปกับค่าขนส่ง ค่าประกันภัยหรือว่าค่าวางสินค้าบนชั้นวางของที่ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ในต่างประเทศ และบริษัทที่ให้บริการทั้ง ๓ ด้านนี้โดยมากนะครับจะเป็นบริษัทของชาวต่างชาตินี่ละครับ ท่านประธาน นี่คือมูลค่าเพิ่มของสินค้าไทยของเรา ที่เราต้องสูญเสียไปให้กับคนอื่น สิ่งที่รัฐบาลควรจะคิดก็คือว่าทำอย่างไรบริษัทเหล่านี้จะเป็นของคนไทย จุดประสงค์ก็มีอยู่อย่างเดียวเก็บเกี่ยวผลประโยชน์เข้ากลับประเทศให้เต็มที่ ผมมาดูรัฐบาลชุดนี้โดยเฉพาะในเรื่องของนโยบายที่เขียนออกมา เรื่องสำคัญระดับนี้กลับไม่มีครับ และถ้ารัฐบาลบอกว่ารัฐบาลไม่ทราบและไม่มีแนวความคิดที่จะทำ ผมคิดว่าการบริหารของรัฐบาลชุดนี้สอบตกครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเองท่านให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ว่าอย่างนี้ ผมขออนุญาตอ่านครับ ทางเดียวที่จะทำให้เศรษฐกิจเดินหน้าได้คือส่งเสริมเศรษฐกิจในประเทศ เพราะส่งออกเริ่มมีปัญหา ซึ่งการส่งเสริมเศรษฐกิจในประเทศทำได้โดยการส่งเสริมให้มีการใช้เงินและส่งเสริมความเชื่อมั่นของนักลงทุน ท่านยังพูดต่อครับ ท่านพูดว่า ปัญหาเศรษฐกิจไทยวันนี้เพราะเราพึ่งพาการส่งออกสูงถึง ๗๓ เปอร์เซ็นต์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมท่านประธานครับในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรับผิดชอบทางด้านเศรษฐกิจ ผมขอเตือนท่านว่าต่อไปอย่าพูดอย่างนี้อีก

เพราะการส่งออกที่จำเป็นต้องสูงถึง ๗๓ เปอร์เซ็นต์ มันถูกบีบบังคับโดยการนำเข้าสินค้าและบริการที่สูงถึง ๗๒ เปอร์เซ็นต์ในปี ๒๕๔๙ และถ้าส่งออกไม่สูง เราจะมีรายได้เข้าประเทศได้อย่างไร ที่ท่านพูดว่าปัญหาของเราอยู่ที่การส่งออกสูงเกินไป ผมคิดว่าท่านไม่เข้าใจระบบโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศเรา เพราะฉะนั้นผมขอวิงวอนครับอย่าพูดเช่นนี้อีกเลย ปัญหาอีกเรื่องครับ ที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันมานาน แล้วก็เป็นความกังวลจากหลายฝ่ายก็คือในเรื่องของค่าเงินบาท ----------

ประเด็นที่มีการถกเถียงกันมากก็คือว่าเราจะยกเลิกมาตรการการกันสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์หรือไม่ หรือประเด็นในเรื่องของว่าเราจะลดดอกเบี้ยหรือไม่ ณ เวลานี้ครับผมไม่ขอวิจารณ์ใน ๒ เรื่องนี้ แต่ถ้ามีโอกาสหน้าก็พร้อมที่จะแสดงความคิดเห็น แต่ผมคิดว่าจุดหมายหลักที่รัฐบาลเฝ้าระวังอยู่ก็คือในเรื่องของการป้องกันการเก็งกำไรค่าเงินบาท ซึ่งก็ต้องยอมรับครับว่า ๑ ปีที่ผ่านมานี้มีเงินทุนไหลเข้าประเทศจำนวนมาก ทำให้เงินบาทแข็งค่ากว่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาค สิ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือแนวความคิดของรัฐบาลต่อสถานการณ์นี้ครับ เป็นลักษณะของการตั้งรับเพียงอย่างเดียว คือมัวแต่คิดว่าจะทำอย่างไรถึงจะป้องกันการเก็งกำไรค่าเงินบาทได้ ยิ่งไปกว่านั้นครับรัฐบาลไม่คิดหาวิธีพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส เรามีฝั่งหนึ่งก็คือวิกฤติมีเงินไหลเข้าประเทศมากทำให้ค่าเงินบาทแข็ง แต่ในวิกฤติโอกาสก็มีครับ คือมีจำนวนเงินในประเทศมาก มีความพร้อมที่จะลงทุน เราต้องเป็นฝ่ายรุก ในเมื่อปัญหาอยู่ที่ว่าเงินไหลเข้าประเทศมาก ทางออกอย่างสร้างสรรค์เราต้องพยายามผลักเงินให้ไหลออกในรูปของการลงทุน ผมขอย้ำนะครับในรูปของการลงทุน เพราะนอกจากจะแก้ปัญหาในเรื่องของค่าเงินบาทแล้วก็ยังจะเป็นประโยชน์ในระยะยาวคือเมื่อมีผลตอบแทนแล้วเราก็มีรายได้เข้าประเทศ ธุรกิจไทยที่มีความโดดเด่นขึ้นชื่อว่าเก่ง มีชื่อเสียงในระดับโลก มีอยู่ด้วยกันหลายธุรกิจครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการโรงแรม อาหารไทย สมุนไพร หรือแม้ในเรื่องของนวดแผนโบราณ รัฐบาลต้องคิดครับว่าทำอย่างไรคนไทยถึงจะเป็นเจ้าของธุรกิจลักษณะนี้ในต่างประเทศ ท่านประธานครับ เมื่อสัก ๓ ปีที่แล้ว ผมได้มีโอกาสเดินทางไปดูงานในฐานะกรรมาธิการการเงินการคลังที่ประเทศญี่ปุ่น สิ่งที่ผมได้พบเห็นนอกจากระบบการเงินการคลังของประเทศเขาแล้ว ผมเดินไปตามห้างสรรพสินค้า หรือแม้กระทั่งในเรื่องของตรอก ซอก ซอย ถนน ก็จะมีร้านนวดแผนไทยอยู่ที่นั่น พูดถึงการนวดแผนไทยในเมืองเราอาจจะคิดชั่วโมงละ ๒๐๐ บาท แต่ท่านประธานทราบไหมครับ ไปอยู่ที่ญี่ปุ่นเขาใช้สูตรการนวดของเรา ใช้คนนวดบางครั้งก็เป็นคนไทย เพียงแต่ผ่านการบริหารจัดการของญี่ปุ่นเขาคิดชั่วโมงละเป็นพันครับ ท่านประธานอยากจะให้ธุรกิจอย่างนี้เป็นของคนไทยในต่างประเทศบ้างหรือไม่ครับ ผมมาดูนโยบายของรัฐบาลก็มีเขียนถึงเรื่องนี้ไว้บ้างนะครับ

ในหน้า ๑๖ หัวข้อ ๓.๒.๔.๕ เป็นในเรื่องของการส่งเสริมการลงทุนไปต่างประเทศ แต่ก็เป็นในเรื่องของนโยบายระยะยาว เพราะถ้ารัฐบาลคิดจะเป็นฝ่ายรุกใช้สถานการณ์ปัจจุบันให้เป็นประโยชน์สูงสุด คือการมีเงินทุนที่พร้อมจะลงทุน รัฐบาลต้องเลื่อนเรื่องนี้ให้เร็วขึ้นครับที่สำคัญครับ ผมคิดว่าเครื่องมือสนับสนุนในเรื่องของการส่งเสริมการลงทุนไปต่างประเทศนี้จะต้องแรงพอ ใจที่ผมอยากเห็นก็คืออยากเห็นให้รัฐบาลมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการส่งเสริมการลงทุนไปต่างประเทศ และมีเครือข่ายอำนวยความสะดวกให้กับนักธุรกิจที่ไปลงทุนในต่างประเทศได้อย่างครบวงจร

ที่นี้ผมขออนุญาตมาดูตัวเลขกันบ้างครับ ท่านประธานเห็นตัวเลขแล้วอาจจะตกใจเหมือนผม เป็นตัวเลขของการโอนกำไรระหว่างประเทศ ฝั่งหนึ่งที่มีก็คือนักธุรกิจไทยที่ประกอบธุรกิจในต่างประเทศ ----------

พอถึงเวลาเขามีกำไรเขาก็โอนกลับเข้ามาในเมืองไทย แต่อีกฝั่งหนึ่งครับเป็นธุรกิจของต่างชาติที่ประกอบในไทย พอเขามีกำไรก็ในทางกลับกันครับเขาก็โอนกลับไปบ้านเขา พอหักลบกลบหนี้กันแล้วครับ ท่านประธานทราบไหมครับในปี ๒๕๔๑ เราขาดทุนถึง ๑ แสนล้านบาท ยิ่งไปกว่านั้นครับ ในปี ๒๕๔๙ เราขาดทุนเพิ่มเป็น ๒ แสนล้านบาทต่อปี เท่าตัวภายใน ๘ ปี ผมคิดว่าสถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่ต้องรีบแก้ไขโดยด่วน ที่จริงผมมีอีกหลายเรื่องครับ และผมคิดพวกเราทุกคนในพรรคประชาธิปัตย์ก็มีอีกหลายเรื่องที่พร้อมที่จะคุยกับรัฐบาล เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ แต่วันนี้ขออนุญาตแสดงความเห็นไว้เท่านี้ แล้วก็ผมขอเรียนว่าผมเป็นคนสุดท้ายในเรื่องของทีมทางด้านการเงินการคลัง ต่อไปทีมเศรษฐกิจของเราในเรื่องของการลงทุนขนาดใหญ่ และในเรื่องของพลังงานก็จะขอโอกาสอภิปรายแต่ข้อสรุปครับท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ติยไพรัช ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายสรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถ้ารัฐบาลทำตามนโยบายอันนี้ครับโดยไม่มีการปรับปรุงแก้ไข ผมคิดว่าการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลสอบตกครับ ขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญคุณวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา จังหวัดมุกดาหาร ขอร่วมอภิปรายนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก ซึ่งจะเป็นอานิสงส์แก่ประชาชนทั่วประเทศ ประชาชนทั่วประเทศรอคอยนโยบายนี้มา ท่านประธานคะ นโยบายข้อ ๑.๑๔ เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ การลงทุนสิ่งที่สำคัญของประเทศนะคะ ก็คงจะต้องเป็นด้านสาธารณูปโภค รถไฟก้างปลาเชื่อมโยงจังหวัดที่ยังไม่มีรถไฟขนส่งผู้โดยสารและขนส่งสินค้าทางการเกษตร นโยบายข้อนี้ไปสอดคล้องกับนโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ยิ่งไปเชื่อมโยง

ประโยชน์ให้แก่เกษตรกรในนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร ดิฉันขออภิปรายในส่วนนี้แล้วขออภิปรายในกรณีสนับสนุนและอยากจะให้ทางรัฐบาลช่วยดูแลและเร่งรัดให้เป็นรูปธรรมในปีแรก จังหวัดมุกดาหารเป็นศูนย์กลางของอินโดจีน ๖ ประเทศ ไม่ว่า ลาว พม่า เขมร จนไปถึงเวียดนามและจีนแดง จังหวัดมุกดาหารมีแผนงานวางโครงข่ายการขนส่งผลผลิตด้านคมนาคม มีถนน ๔ เลนก่อสร้าง ตอนนี้ต่อเนื่องนะคะ ต่อเนื่องยังไม่เสร็จ เมื่อนโยบายมีการสร้างรถไฟแผนงานการทำรถไฟจากมุกดาหาร–บัวใหญ่ ขนส่งผลผลิตจากมุกดาหารไปผ่านทางจังหวัดร้อยเอ็ดถึงบัวใหญ่ นครราชสีมาและส่งออก ถ้านโยบายนี้เป็นการเร่งด่วนนะคะ ก็จะเป็นอานิสงส์ของประชาชนชาวเกษตรกรในภาคอีสานทั้ง ๑๙ จังหวัด และในกรณีนโยบายที่บอกว่านโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรกร พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสินค้าเกษตรทั้งในพื้นที่ชนบทและเมือง กระทรวงคมนาคมโดยกรมทางหลวงแผ่นดินและกรมทางหลวงชนบท และกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเร่งรีบและดูแลเกษตรกรในพื้นที่ชนบท ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันได้รับคำร้องเรียนจากประชาชนชาวจังหวัดมุกดาหาร เมื่อในขณะที่เราจะสร้างเศรษฐกิจขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจของประเทศท่านคะ ถนนที่จะขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่พื้นที่ในจังหวัดมุกดาหาร ท่านประธานคะ ประเทศที่เจริญแล้วขณะนี้ปี ๒๕๕๑ ถนนที่เป็นหลุมอย่างนี้ฝนตกเฉอะแฉะ เวลาที่ฤดูร้อนฝุ่นกระจาย ----------

๒๐๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) วันทนา ๙๐/๑

ท่านคะ ขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ในจังหวัดมุกดาหารปลูกพืชเกษตรมีหลายอย่าง มันสำปะหลังซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศ ยางพารา อ้อย ข้าว ถ้าถนนเป็นอย่างนี้ การขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกจากชนบทเข้าสู่ตัวเมืองเพื่อที่จะออกสู่ประเทศอื่น ขายออกไปสู่ต่างประเทศ ท่านคะ ต้นทุนนี้เกิดขึ้นให้แก่เกษตรกรไหม ประชาชนในภาคเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่รากหญ้า ท่านบอกว่าท่านจะมองดูเกษตรระดับรากหญ้า เศรษฐกิจระดับรากหญ้า ท่านคะนโยบายชุดนี้ นโยบายเร่งด่วนในการที่จะให้ดำเนินการ ขอนะคะท่าน ปีแรกสัมฤทธิผล ถนนในจังหวัดมุกดาหาร ๗ สายหลัก ๗ อำเภอ ไม่ว่าจะเป็นสายนาคำน้อย-ภูล้อม อยู่อำเภอดอนตาล สายพรางแดง–ห้วยเลา ในอำเภอดงหลวง สายคำประหลาย-ก้านเหลืองดง ในอำเภอเมือง สายบางไทรน้อยถึงแก่งกระเบา อำเภอหว้าใหญ่ ๗ อำเภอ ที่มีถนนสายหลัก ๆ ที่จะขนส่งผลผลิตเข้ามาสู่ในตัวเมือง เป็นสภาพที่ให้ท่านเห็นอยู่ขณะนี้ ท่านคะ ประชาชนชาวจังหวัดมุกดาหารดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้รับทราบนโยบายเร่งด่วนปีแรกในขณะนี้ พร้อม ๆ กับประชาชนทั่วประเทศ โดยเฉพาะประชาชนภาคอีสาน ๑๙ จังหวัด ได้รับอานิสงส์ในนโยบายนี้ ดิฉันไปพูดถึงผลผลิตทางการเกษตร ในกรณีด้านการขนส่ง ถ้าหากจะลดต้นทุนหรือสร้างผลกำไรให้เกิดสู่ประชาชนรากหญ้า พลังงานทดแทนค่ะท่าน พลังงานทดแทนที่มีกำหนดอยู่ในนโยบายนี้ ไบโอดีเซลทำมาจากวัสดุเหลือใช้ เร่งเลยค่ะท่าน เป็นนโยบายเร่งด่วนในปีนี้ที่ท่านกำหนดในแผ่นนโยบายนี้ ข้อ ๑.๑๕ กับข้อ ๑.๑๙ เร่งรัดมาตรฐานและโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤติโลกร้อน ตอนนี้ร้อนค่ะ ไม่ว่าโลกร้อน คนก็ร้อน ตัวก็ร้อน ทำอย่างไรจะให้ได้เย็นลง แม่บ้านทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม่บ้านในจังหวัดมุกดาหารดีใจมากเลยที่ได้เห็นนโยบายนี้ออกมา รีบ ๆ เก็บสะสมน้ำมันพืชเก่า น้ำมันงาเก่าที่ทอด ๆ ทอดอยู่ ๒ ครั้ง เก็บไว้ เก็บ ๆ เอาไว้ เพื่อที่จะได้ใช้มาเป็นพลังงานทดแทน อานิสงส์ต่อเนื่องถึงพ่อบ้านในครัวเรือน สามารถนำไบโอดีเซลนี้ไปใส่ในเครื่องสูบน้ำ เครื่องปั่นไฟ เกษตรกรในภาคพื้นชนบทใช้รถอีแต๋น น้ำมันไบโอดีเซลสามารถสร้างคุณภาพชีวิตให้เกิดแก่เขา น้ำมันที่ทอดถ้าหากว่าเราทอด ๒ ครั้ง

ไปทอดครั้งที่ ๓ สารมะเร็งมีในนั้น ดิฉันก็เพิ่งทราบ ถ้าหากว่าปล่อยปละละเลยให้ทอดไปหลาย ๆ ครั้ง ผู้บริโภคก็จะมีสารมะเร็งเกาะติดอยู่ในร่างกาย สุขภาพร่างกายย่ำแย่มาก ย่ำแย่แน่นะคะท่าน จึงขอว่านโยบายเร่งด่วนในการที่จะดำเนินในปีแรกของรัฐบาลชุดนี้ ดิฉันดีใจมากที่ประชาชนชาวจังหวัดมุกดาหารให้ความไว้วางใจและให้ดิฉันมาเป็นตัวแทนของชาวจังหวัดมุกดาหารในครั้งนี้ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ นโยบายที่ดิฉันได้เอ่ยไปในที่นี้ อยากจะขอเรียนว่าจังหวัดมุกดาหารของดิฉันจะเป็นศูนย์กลางการสร้างเศรษฐกิจให้สู่ทั้งระดับรากหญ้า ระดับจุลภาค และระดับมหภาค ----------

โครงข่ายของการก่อสร้างรถไฟจากมุกดาหาร-บัวใหญ่ โครงข่ายถนน ๔ เลน ๒ สาย มุกดาหาร-แม่สอด โครงข่ายมุกดาหาร-แหลมฉบัง ๒ สายเส้นทาง ถ้าหากว่า ๒ สายเส้นทางนี้สามารถดำเนินการก่อสร้างได้มาถึง รถไฟได้มาถึงข้ามสะพานแห่งที่ ๒ จากมุกดาหารข้ามไปที่ฝั่งลาวแค่ ๒ กิโลเมตรค่ะท่าน ข้ามแม่น้ำโขงไป ๒ กิโลเมตร อีก ๒๗๐ กิโลเมตร ถึงเขตชายแดนของเวียดนาม การแข่งขันเศรษฐกิจขณะนี้เวียดนาม จีนแดง สินค้าของเขาเข้ามากระทบถึงฝั่งประเทศไทย จะทำอย่างไรคะในการที่จะนำเศรษฐกิจเข้าสู่ประเทศของเราได้ และสามารถนำรายได้เข้าสู่จังหวัดมุกดาหาร มุกดาหารเป็นเขตชายแดนศุลกากรค่ะ ด่านศุลกากร จังหวัดมุกดาหารมีเขตพื้นที่ติดริมแม่น้ำโขง ๖๘,๐๐๐ เมตร ๖๘,๐๐๐ เมตร นะคะท่าน มีลำห้วยใหญ่ที่เป็นเส้นเลือดอยู่ในจังหวัดมุกดาหารคือลำห้วยมุกสามารถผันน้ำจากแม่น้ำโขงนี้ไหลไปสู่ตัวเมืองพื้นที่เกษตรกรในจังหวัดมุกดาหาร และไหลไปสู่พื้นที่จังหวัดใกล้เคียงไม่ว่าจังหวัดร้อยเอ็ด ไม่ว่าจังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่ว่าจังหวัดยโสธร ที่ท่าน ส.ส. รณฤทธิชัยได้กล่าวเอ่ยเมื่อตะกี้เราขาดน้ำ เรามีทั้งน้ำท่วมแล้วเรามีทั้งภัยแล้ง แต่เรามีทรัพยากรธรรมชาติที่ก่อเกิดในพื้นที่เขตชายแดนยังไม่เห็นรัฐบาลไหนที่จะสามารถนำน้ำ ผันน้ำแม่น้ำโขงเข้ามาสู่ประเทศไทยได้

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วนะครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ท่านคะหมดเวลาแล้วค่ะ ขอบคุณค่ะท่าน ดิฉันก็ขอสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ในกรณีเร่งด่วนและขอให้รัฐบาลชุดนี้ นโยบายนี้ให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ ปีนี้นะคะ จังหวัดมุกดาหารก็จะได้รับอานิสงส์ในส่วนของนโยบายในกรณีเร่งด่วนนี้ค่ะ ขอบคุณค่ะท่าน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณมนัส

นายมนัส โกศล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ กระผม มนัส โกศล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในฐานะรักษาการสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ วันนี้เป็นวันที่สำคัญอีกวันหนึ่งของประเทศไทยที่ทางรัฐบาลได้มาแถลงนโยบาย กระผมเองก็ติดตามมาตั้งแต่ตอนต้น รัฐบาลไทยนั้นนะครับ เป็นประเทศหนึ่งที่เป็นภาคีในการร่วมก่อตั้ง

องค์การแรงงานระหว่างประเทศไอแอลโอ (ILO) เป็นประเทศที่ ๕๗ แต่ผมมาดูนโยบายรัฐบาลแล้ว ซึ่งรัฐบาลเขียนนโยบายไว้อย่างชัดเจนมี ๒ ระยะเวลา ระยะเวลาแรกเป็นกรณีเร่งด่วน ระยะเวลาที่ ๒ ก็คือระยะเวลาบริหารราชการแผ่นดิน ๔ ปี ผมได้รับมอบหมายจากคณะกรรมาธิการแรงงานสวัสดิการสังคมสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้มาอภิปรายประเด็นเกี่ยวกับปัญหาแรงงาน ผมจะขออนุญาตท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในกระทรวงแรงงาน ผมจะอภิปรายในประเด็นเร่งด่วน ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ ด้วยกัน

ประเด็นแรก ในเรื่องของค่าจ้างขั้นต่ำ องค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ให้คำนิยามโดยเฉพาะคำว่า โลกาภิวัตน์ เป็นกระบวนการประสานทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างรวดเร็ว โดยมีแรงผลักดันจากการเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน การไหลเวียนของทุนและความก้าวหน้าและความทันสมัยของเทคโนโลยีสื่อสารไปพร้อม ๆ กันดังนั้นคำว่า โลกาภิวัตน์ จึงกระทบต่อสถานประกอบกิจการและคนงานเกือบทุกประเทศ ทั้งในภาคผลิตและภาคบริการ จึงส่งผลกระทบจากการแข่งขันระหว่างประเทศหลายเรื่อง ----------

เช่น ราคาน้ำมัน ค่าเงินบาทมีการผันแปรไม่ยอมหยุดนิ่ง ราคาสินค้าที่จำเป็นขึ้นราคาอยู่เรื่อย ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้รัฐบาลก็ยังจะบอกว่าจะมีการปรับค่าเอฟที (FT) ขึ้นอีก ซึ่งกระทบต่อพี่น้องประชาชนทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะเรื่องน้ำประปา ค่ากระแสไฟฟ้าก็จะมีการบวกค่าเอฟทีขึ้นไปอีก ผมจึงคิดว่าการที่สินค้าขึ้นราคาตามยุคโลกาภิวัตน์ที่ผมกล่าวอ้างมาเมื่อสักครู่ แต่เรื่องค่าจ้างขั้นต่ำปัจจุบันนี้ก็ยังต่ำเหมือนเดิมครับท่านประธาน เพราะว่าในประเทศไทยนั้นมีค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ทั้งหมด ๒๒ ราคา ก็คือ ๒๒ อัตรา สูงสุดตอนนี้นะครับ ๕ จังหวัด ปริมณฑลของกรุงเทพฯ วันหนึ่ง ๑๙๔ บาท ถ้าเฉลี่ยเอา ๒๖ คูณเข้าไปก็ตกเดือนละ ๕,๐๔๔ บาท ค่าแรงขั้นต่ำนะครับ ต่ำสุดก็มีอยู่ ๒ จังหวัด ก็คือจังหวัดน่านและพะเยามีค่าแรงขั้นต่ำวันละ ๑๔๔ บาท เดือนหนึ่งก็ประมาณ ๓,๗๔๔ บาท ผมจึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ในเมื่อค่าแรงขั้นต่ำห่างกันอย่างนี้ สินค้าขึ้นราคา น้ำมันพืชที่กรุงเทพฯ ขวดหนึ่งประมาณ ๔๐ บาท พะเยาน่านก็ ๔๐ บาท เช่นเดียวกัน ผมจึงอยากจะฝากเป็นนโยบายเร่งด่วนให้รัฐบาลชุดนี้ช่วยเห็นใจในภาคแรงงานซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของประเทศที่ทำงานอยู่ตามโรงงานต่าง ๆ ให้มีการปรับฐานค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นใหม่นะครับ โดยให้ทบทวนการปรับค่าจ้างขั้นต่ำใหม่อย่างรวดเร็วต่อภาคผู้ใช้แรงงานนะครับ ในส่วนของนายจ้างนั้นถ้าเกิดทางรัฐบาลมีการส่งเสริมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มทักษะ แล้วก็มีส่วนกระตุ้นในการลดภาษีทั้งขาเข้าและขาออก ผมคิดว่าในส่วนที่จะมีการบวกเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นนั้นก็คงไม่น่ากระทบมากนัก ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลให้มีการทบทวนเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำเป็นประเด็นแรกในเรื่องของระยะเวลาเร่งด่วน

ในส่วนประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน ปัจจุบันนี้ความปลอดภัยในการทำงานโดยเฉพาะลูกจ้างในโรงงานต่าง ๆ จะเป็นในเรื่องของสิ่งทอ รถยนต์หรืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ความปลอดภัยในการทำงานนั้นก็ค่อนข้างที่จะไม่ปลอดภัยมากนัก เนื่องจากบางครั้งการนำเทคโนโลยีที่ประเทศอื่นเขาใช้แล้วนำเข้ามาในประเทศเรา และผู้ใช้แรงงานภาคแรงงานไปทำงานก็เกิดอุบัติเหตุขึ้นค่อนข้างจะสูงนะครับ ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐบาลนะครับ โดยเฉพาะกระทรวงแรงงาน คณะกรรมาธิการ

แรงงานสวัสดิการสังคมได้รับการร้องเรียนจากสภาองค์การลูกจ้าง กลุ่มผู้ใช้แรงงาน สภานายจ้างต่าง ๆ เรามีการจัดประชุมสัมมนาหาข้อมูลเหตุผลต่าง ๆ นะครับ จึงเป็นข้อสรุปว่าในส่วนของความปลอดภัยอาชีวอนามัยนั้น คณะกรรมาธิการสวัสดิการสังคมได้ทำเป็นร่างกฎหมาย แล้วก็ผ่านกรรมาธิการวิสามัญเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่ทั้งผู้ประกอบกิจการและทางผู้ใช้แรงงานก็เห็นพ้องต้องกันก็น่าจะออกมาเป็นกฎหมายบังคับใช้ ดังนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีกระทรวงแรงงานนะครับ โปรดได้ขอความกรุณาเป็นไปได้นำเอากฎหมาย พ.ร.บ. ความปลอดภัยอาชีวอนามัยในสถานประกอบกิจการมาสานต่อเป็นนโยบายเร่งด่วนด้วยนะครับ เป็นประเด็นที่ ๒

ในส่วนประเด็นในระยะเวลา ๔ ปี การบริหารราชการแผ่นดินนั้น ผมก็จะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานมีอยู่ด้วยกันทั้งหมด ๔ ประเด็นใหญ่ ๆ ครับท่านประธาน

ประเด็นแรก ปัจจุบันนี้ในส่วนของแรงงานสัมพันธ์ในประเทศไทยนั้นมีอยู่ ๒ ลักษณะ มี ๒ ระบบนะครับ ก็มีแรงงานสัมพันธ์ของพนักงานรัฐวิสาหกิจและมีแรงงานสัมพันธ์ของภาคเอกชน เพราะปัจจุบันนี้นะครับการใช้แรงงานสัมพันธ์นั้นผมคิดว่าถ้าเกิดพนักงานรัฐวิสาหกิจกับภาคเอกชนมาใช้กฎหมายฉบับเดียวกัน ----------

ผมคาดว่าโอกาสที่จะสร้างแรงงานสัมพันธ์เกิดขึ้นในประเทศไทยค่อนข้างที่จะสูง แล้วก็จะเกิดผลประโยชน์กับประเทศชาติ เพราะว่าปัจจุบันนี้กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งมีผลบังคับใช้มาแล้ว ๓๓ ปี ซึ่งไม่มีการปรับปรุงแก้ไข ถ้าในโอกาสข้างหน้าทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงแรงงานได้วางกรอบในการแก้ไขปรับปรุง ผมคาดว่าการสร้างแรงงานสัมพันธ์ในสถานประกอบกิจการคงจะเป็นประโยชน์เกิดขึ้นในภาคธุรกิจได้ อันนั้นก็คือในประเด็นที่ ๑ ในเรื่องของระยะเวลา ๔ ปี

ในส่วนประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของแรงงานนอกระบบ ผมกราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าประเทศนั้นเป็นภาคีหนึ่งที่ร่วมก่อตั้งองค์การแรงงานระหว่างประเทศอันดับที่ ๕๗ เรารับรองอนุสัญญาไอแอลโอ ฉบับที่ ๑๗๗ ในเรื่องของแรงงานนอกระบบที่ให้ลูกจ้างที่เหมาค่าแรง ที่ลูกจ้างรับงานไปทำที่บ้าน ปัจจุบันนี้การจ้างงานนอกระบบค่อนข้างที่จะแพร่หลายในประเทศไทย ในการจ้างงานก็ไม่เป็นธรรม ค่าจ้างก็ไม่ได้รับตรงเวลา ส่วนในเรื่องของสวัสดิการต่าง ๆ แม้กระทั่งอุบัติเหตุเจ็บป่วยในเวลาทำงานก็ไม่มีกองทุนไหนไปรักษากองทุนเงินทดแทนก็ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ กองทุนประกันสังคมก็ไม่ได้ ดังนั้นผมมองว่าถ้ารัฐบาลเห็นความสำคัญแรงงานนอกระบบควรจะมีการออกกฎหมายเกี่ยวกับคุ้มครองแรงงานนอกระบบเกิดขึ้นในรัฐบาลชุดนี้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจและภาคสังคม ผู้ใช้แรงงานในการรับงานเอามาทำข้างนอกสถานประกอบกิจการ อันนี้ก็เป็นในส่วนประเด็นที่ ๓ ที่อยากจะขอเพิ่มเติมในกรณีที่ในระยะ ๔ ปี

ประเด็นที่ ๔ ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่เกิดขึ้นซึ่งค่อนข้างที่จะเห็นแล้ว หลายท่านบอกว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไรในประเทศไทย ถ้าท่านประธานโดยเฉพาะท่านสมาชิกรัฐสภาที่ทรงเกียรติท่านอาจจะอยู่ต่างจังหวัด อยู่หลายที่หลายจังหวัด ตามที่ผมได้ไปศึกษาตามคำร้องเรียนจากองค์กรต่าง ๆ กรรมาธิการแรงงานสวัสดิการสังคมได้ไปศึกษางานตามจังหวัดที่มีรอยตะเข็บต่อจากเพื่อนบ้านของเรา โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าว ปัจจุบันนี้แรงงานต่างด้าว ถ้าพูดเรื่องแรงงานต่างด้าวแล้วอาจจะเข้าใจในเรื่องของพม่า ลาว เขมร จริง ๆ ไม่ใช่คำว่า แรงงานต่างด้าว จะมีทุกสัญชาติ ซึ่งกฎหมายของประเทศไทยเรานั้นก็ยังก้าวไปไม่ถึงในการเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เมื่อ ๒–๓ เดือนที่แล้วเราได้ไปดูงาน

ที่จังหวัดระนอง ไปพบสิ่งที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้นก็คือมีหมู่บ้านหนึ่งเป็นชาวพม่าทั้งหมด มีร้านค้าร้านขายเราไปสอบถามว่าเงินทองที่ได้มาเอาไปไหน ส่วนมากก็เอากลับประเทศเขา เราก็เก็บอะไรไม่ได้ ดังนั้นกรรมาธิการแรงงานก็ศึกษาว่าควรจะทำอย่างไร ก็เลยมีข้อเสนอแนะต่อทางรัฐบาลผ่านไปยังท่านประธานสภาข้อเสนอแนะข้อที่ ๑ ในเรื่องของแรงงานต่างด้าว ทบทวนนโยบายโดยกำหนดจุดหมายใหม่เป็นการควบคุมแรงงานต่างด้าวให้มีจำนวนตามความต้องการจริงและสามารถปฏิบัติตามกฎหมายมีคุณภาพและได้รับการปฏิบัติตามมาตรฐานการจ้างแรงงาน ๒. กำหนดให้นโยบายเป็นหลักปฏิบัติที่มีความมั่นคง ๓. กำหนดยุทธศาสตร์ใหม่ขึ้นมารองรับนโยบายตามยุทธศาสตร์ ๗ ประการ

ยุทธศาสตร์แรก นายจ้างและการจ้างงานมีเป้าหมายในการทำงานให้นายจ้างเปิดเผยแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีอยู่ทั้งหมดและดำเนินการจ้างงานให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะปัจจุบันนี้แรงงานต่างด้าวเราก็ไม่ทราบยอดจำนวนที่ชัดเจนว่ามีเท่าไร มีการหลบหนีไปอยู่ที่ไหนบ้าง ก็มีการประกาศเรื่อย ๆ ตามมติ ครม. มีการขยายการต่ออายุการทำงานมากขึ้นเรื่อย ๆ

ดังนั้นในยุทธศาสตร์ข้อที่ ๒ การนำแรงงานมีเป้าหมายในการทำงาน การนำเข้าแรงงานเป็นไปอย่างมีระบบถูกต้องตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลักดันและส่งกลับ มีเป้าหมายในการทำงานให้แรงงานต่างด้าวที่เกินความต้องการ รวมทั้งผู้ติดตามและครอบครัวให้ถูกส่งกลับยังประเทศต้นทางนะครับ โดยไม่ย้อนกลับมาได้อีก หรือควบคุมไว้ ณ สถานที่ควบคุมนะครับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บังคับใช้กฎหมายโดยการปรับปรุงขั้นตอนการพิจารณาให้รวดเร็วทันเหตุการณ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ คุณภาพและมาตรฐานการจ้างแรงงานมีเป้าหมายในการทำที่แรงงานต่างด้าวมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามมาตรฐานการใช้แรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการจ้างแรงงานต่างด้าวสามารถปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การติดตามประเมินผล ติดตามและตรวจสอบผลการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ประการต่าง ๆ ประเมินผลการปฏิบัติงานและเสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไข

ประการสุดท้ายครับท่านประธานครับ ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรคือคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองก็คือ กบร. ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ดังนั้นแรงงานต่างด้าวควรจะมีกฎหมายออกมาบังคับใช้ ซึ่งคณะกรรมาธิการแรงงานก็ได้ศึกษาแล้วก็เป็นกฎหมายออกมาแล้วนะครับ ซึ่งผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปแล้ว ถ้าเกิดโอกาสบังคับใช้กฎหมายก็อยากจะฝากรัฐบาลครับถึงทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานบังคับ กฎหมายฉบับนี้ก็จะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติต่อไป

ส่วนประเด็นสุดท้ายประเด็นที่ ๖ ในเรื่องของการส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศปัจจุบันนี้มีการส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศค่อนข้างที่จะมาก การส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศนั้นการติดตามสัญญาโดยเฉพาะภาครัฐนะครับ เมื่อไม่กี่เดือนทางส่วนของกรรมาธิการแรงงานได้รับการร้องทุกข์จากพี่น้องที่ไปทำงานอยู่ต่างประเทศหลากหลายนะครับ หลายบริษัทที่ส่งไปแล้วไปผิดสัญญาจ้างไปผิดสัญญาข้อตกลงเวลาทำงานอยู่ประเทศเขาเราตกลงในประเทศไทยว่าจะได้ค่าล่วงเวลาทำงานขนาดนี้จะได้เงินเท่าไรนะครับ ท้ายที่สุดคนไทยทนไม่ไหวหนีกลับนะครับ หนีกลับมาก็ยังปรับเงินประกันไว้อีกคนหนึ่งหลายหมื่นบาท

ก็มีการฟ้องร้องกัน เนื่องจากว่าในส่วนภาครัฐโดยเฉพาะในกรมจัดหางานก็ควรจะมีการสอดส่องกำชับบริษัทที่ส่งแรงงานไปทำงานต่างประเทศควรจะมีดูสัญญาข้อตกลงให้ชัดเจนว่าคนไทยไปอยู่ต่างประเทศแล้วได้ตามข้อตกลงที่ตกลงไว้หรือไม่ พอเขากลับมาครับท่านประธาน ได้เงินกลับมาแล้วนี่ บางครั้งเขาอาจจะไปต่อไม่ได้เนื่องจากว่าอายุมากขึ้นทางต่างประเทศไม่รับ ส่วนที่อยู่ในประเทศไทยที่กลับมาแล้วโดยเฉพาะในส่วนของแรงงานกรรมาธิการแรงงานได้ไปดูที่จังหวัดนครราชสีมานะครับ มีหมู่บ้านหนึ่งไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลกลับมาก็ตกงานกัน เงินที่ได้มาก็หมด เกษตรกรที่รอจะไปทำไร่ ทำสวนก็ไม่มีแล้ว ที่นาก็ขายหมด ดังนั้นก็อยากจะฝากนิดหนึ่งว่าคนที่กลับมาแล้วนี่นะครับทางกระทรวงแรงงานควรจะมีนโยบายชัดเจนในกรณีที่ฝึกฝนอาชีพ หรือเพิ่มทักษะให้เขามีอาชีพเป็นหลักในการทำงานให้เขานะครับ จึงจะสามารถเลี้ยงชีพได้ ก็อยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องนะครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอลงกรณ์ครับ ๑๕ นาทีนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะกล่าวถึงนโยบายในเรื่องของการเร่งรัดลงทุนโครงการที่สำคัญของประเทศโดยเฉพาะด้านคมนาคมและนโยบายทางด้านขนส่งโลจิสติกส์ (Logistics) รวมถึงนโยบายพลังงาน ทั้งนี้ เพราะว่านโยบายดังกล่าวนั้นมีความสำคัญต่ออนาคตของประเทศและเป็นนโยบายที่มีความสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถหรือลดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ถือได้ว่าเป็นนโยบายซึ่งจะใช้เงินกู้หรืองบประมาณกว่า ๑.๕ ล้านล้านบาท มากที่สุดกว่าทุกนโยบาย ----------

รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายที่จะสร้างความเชื่อมั่นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ แล้วต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากกลุ่มนโยบายดังกล่าว ผมได้อ่านนโยบายในข้อ ๑.๑๔ และได้อ่านนโยบายในข้อ ๑.๑๕ รวมไปถึงนโยบายในข้อ ๓.๓ และ ๓.๔ ไม่ปรากฏว่าเป็นนโยบายที่จะสร้างความเชื่อมั่นในการที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ความสามารถในการแข่งขัน เพราะไม่มียุทธศาสตร์ ไม่มีวิสัยทัศน์ รัฐบาลเขียนแต่เพียงว่าจะเร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เช่น การพัฒนาระบบรถไฟฟ้าของขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ๙ สาย รถไฟความเร็วสูง รถไฟทางคู่ รถไฟชานเมืองและรถไฟก้างปลาเชื่อมโยงจังหวัดที่ยังไม่มีรถไฟ และการพัฒนาขีดความสามารถของท่าอากาศยานสากล นี่ถ้าไม่เกรงใจคงใส่รถไฟเหาะมาด้วยครับ เขียนเหมือนท่องสูตรคูณหรือลอกการบ้าน ผมยกตัวอย่างอย่างนี้ครับ ยกตัวอย่างรัฐบาลมาเลเซียเมื่อกลางปีที่แล้วได้ประกาศยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเหนือซึ่งล้าหลังกว่าภาคอื่น ๆ ของประเทศ ก็คือพื้นที่ที่ติดชายแดนของประเทศไทย ด้วยนโยบายที่เรียกว่าระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ขออภัยต้องเอ่ยเป็นภาษาอังกฤษก็คือ นอร์ทเธิร์น คอร์ริดอร์ อีโคโนมิค รีเจิน (Northern Corridor Economic Region) แล้วก็ตั้งเป้าหมายในการที่จะให้ปีนังเป็นฮับ (Hub) ของโลจิสติกส์ คือศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคและให้เป็นศูนย์กลางของปิโตรเลียม โดยจะมีการวางท่อเหมือนกับโครงการเซาท์เธิร์น ซีบอร์ด (Southern seaboard) ของเรา เพราะอยู่ใกล้ช่องแคบมะละกา โครงสร้างพื้นฐานที่ดำเนินการต่อไม่ว่าจะเป็นรถไฟ ถนน สนามบินสากลและอื่น ๆ เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ ทั้งนี้โดยมีวิสัยทัศน์ในการที่จะต้องแก้ไขปัญหาความล้าหลังยากจนของภาคเหนือของมาเลเซียจะดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ถึงปี ๒๕๖๓ ท่านประธานคงจะเล็งเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนโยบายที่รัฐบาลเขียนซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่จะใช้เงินลงทุนและงบประมาณมากที่สุด ๔ ปีจากนี้ไป และเป็นความท้าทายต่อความล้มเหลวหรือความสำเร็จของประเทศไทย ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันซึ่งถดถอยมาในช่วง ๔–๕ ปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นความแตกต่างของนโยบายจะเห็นได้ชัดว่าอีก ๔ ปีข้างหน้าไทยกับมาเลเซียจะมีความสามารถมากน้อยกว่ากันแค่ไหน เวียดนามเป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง

ตอนกลางของเวียดนามเป็นพื้นที่ล้าหลังยากจน ปีที่แล้วเวียดนามได้เริ่มต้นโครงการสำคัญในการที่จะสร้างเขตเศรษฐกิจใหม่ในภาคกลางด้วยการสร้างท่าเรือน้ำลึกที่วังฟองแล้วก็สร้างโรงกลั่นน้ำมันโรงแรกของเวียดนาม ทั้งที่ความจริงแหล่งน้ำมันอยู่ทางตอนใต้ แต่เขาก็เอาโรงกลั่นน้ำมันโรงแรกเพื่อต่อเนื่องไปถึงอุตสาหกรรมปิโตรเคมี แล้วที่น่าสนใจคือการสร้างขยายสนามบินจูลาย สนามบินจูลายนั้นเป็นสนามบินซึ่งได้ประกาศตัวในการที่จะเป็นศูนย์การบินและการเชื่อมโยงของการขนส่งต่อเนื่อง มีท่าเรือมีโรงกลั่น มีอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีนิคมอุตสาหกรรมแล้วก็มีสนามบินดังกล่าว แต่ว่าสนามบินดังกล่าวนั้นน่าสนใจมาก เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่ามาท้าทายต่ออนาคตของสนามบินของเรารัฐบาลคงต้องมีความชัดเจน เพราะในนี้ก็ไม่มีความชัดเจน ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของนโยบายให้ชัดเจน อู่ตะเภา ดอนเมือง สุวรรณภูมิ สุวรรณภูมินั้นเดี้ยงไปแล้วครับ สร้างมาปี ๒ ปีเปิดมามีรันเวย์ ๒ รันเวย์ ตะวันตก ตะวันออก ----------

ตะวันออกนั้นปิดไปครึ่งรันเวย์แล้วเพราะว่ารันเวย์ร้าว นี่ยังซ่อมอยู่ขณะนี้ แต่ที่จูลายนั้นเขาจะทำเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าและบริการระดับภูมิภาค และนอกจากนั้นยังจะทำให้เป็นสิ่งที่เราเคยฝันแล้วก็ไม่เคยทำได้สำเร็จก็คือการเป็นโกลเบิล ทรานสพาร์ค (Global trans-park) วันนี้รัฐบาลต้องมีคำตอบนะครับ เวียดนามจี้มา ถึงยังไม่ใกล้นัก แต่โครงสร้างพื้นฐานในการลงทุนขนาดใหญ่เขาทำอย่างมียุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์ลงไปตอนใต้ เราพูดถึงสุวรรณภูมิ วันนี้ก็ยังไม่รู้ว่าดอนเมืองจะมีอนาคตไปอย่างไร แล้วก็ยังไม่รู้ว่าอู่ตะเภาซึ่งมีศักยภาพสูงมากในพื้นที่ ๒๐,๐๐๐–๓๐,๐๐๐ ไร่ แต่ว่าที่ห่างออกไปจากเติ่นเซินเญิ๊ต สนามบินเดิมของโฮจิมินห์ ท่านประธานก็คงจะได้ไป นั่นก็คือสนามบินลองแท็ง ๓๐,๐๐๐ กว่าไร่ ใหญ่กว่าสุวรรณภูมิรับผู้โดยสารได้ ๑๐๐ ล้านคนต่อปี ใหญ่กว่าสุวรรณภูมิ ๑ เท่าตัว แล้วตรงนั้นแหละครับที่จะท้าทายประเทศไทยในเรื่องของการเป็นศูนย์กลางการบินในระดับภูมิภาค ในขณะที่เรายังมะงุมมะงาหรา นโยบายนี้ก็ไม่ได้บอกชัดเจนว่าการพัฒนาท่าอากาศยานและเพิ่มขีดความสามารถท่าอากาศยานจะไปทางไหน ผมยก ๒ ตัวอย่างของต่างประเทศใกล้ตัวในอาเซียนด้วยกันมาเพื่อให้เห็นว่าวันนี้ที่เราตั้งความหวังในเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถแล้ววางนโยบายการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่เหล่านี้สูงมากและเดิมพันมันก็สูงไปด้วยผมอยากยกตัวอย่างรัฐบาลในอดีตก็ได้ครับ เพื่อให้เห็นว่าเขาทำนโยบายเวลาเสนอสภาเขียนนั้นมียุทธศาสตร์กำกับมีทิศทางเหมือนเข็มทิศนำทางชัดเจน และมีเป้าหมายวัดผลได้ รัฐบาลประชาธิปัตย์สมัยชวน ๑ ครับ วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์คือต้องการที่จะกระจายการกระจุกตัวของความเจริญและการลงทุนที่อยู่ในเมืองหลวงและปริมณฑล เมื่อมียุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์อย่างนี้ จึงได้กำหนดกลไกเชิงนโยบายด้วยการทำโครงสร้างพื้นฐานถนน ๔ เลนออกไปกรุงเทพฯ ไปภาคเหนือ ไปภาคอีสาน ไปภาคตะวันออกเชื่อมไทย เชื่อมโลก ไปถึงกัมพูชา พม่า ลาว มาเลเซียตอนใต้ รถไฟ ๔ รางทางคู่ไปทั่วทิศทั่วไทย ได้รับอนุมัติและเริ่มดำเนินการตามเป้าหมาย ๒๓๐ กิโลเมตรในระยะแรกและโครงการในการทำโลจิสติกส์ ฮับ (Logistics hub) โลจิสติกส์ พาร์ค (Logistics park) อย่างที่เป็นศูนย์ขนถ่ายกระจายสินค้าไอซีดี (ICD) ที่ลาดกระบัง

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) กมลมาศ ๙๖/๒

การเพิ่มศักยภาพของอีสเทิร์นซีบอร์ด (Eastern seaboard) โครงการพัฒนาฝั่งทะเลตะวันออก ๒ ทศวรรษกว่านั้น ด้วยการทำระบบมอเตอร์เวย์ (Motorway) สายแรกของประเทศไทยทางหลวงพิเศษ กรุงเทพฯ–ชลบุรี เรามีท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังเป็นประตูการค้า เป็นเกทเวย์ (Gateway) โครงสร้างสำคัญ ผมอยากเห็นรัฐบาลนี้ไปปรับปรุงนโยบาย ใส่วิสัยทัศน์ความชัดเจนและเป้าหมายที่วัดได้ ผมเกรงว่านโยบายที่คิดว่าจะสร้างความเชื่อมั่น และหวังว่าการลงทุนจะเกิดขึ้นโดยเร็วจากโครงการเมกะโปรเจกต์ดังกล่าวนี้มันจะล่าช้า มันไม่ใช่จะเร่งรัด เพราะการไปเร่งรื้อของท่านนายกรัฐมนตรีท่านไปพูดถึงเรื่องระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ และปริมณฑลด้วยระบบรถไฟฟ้า ๘ แถก ๙ สาย ไม่ใช่เรื่องใหม่ครับ สมัยท่านบุญชู ซาร์ (CZAR) เศรษฐกิจ ขออภัยต้องเอ่ยนามท่านล่วงลับไปแล้ว เขียนโครงการเหล่านี้ วิสัยทัศน์เหล่านี้ไว้ในสมัยรัฐบาลชวน ๑ ต่อมาก็เป็นรัฐบาลทักษิณประกาศจะทำ ๑๐ สาย ต่อมาลดเหลือ ๗ ต่อมาลดเหลือ ๕ แล้วก็มาลดเหลือ ๒ แล้วก็ไม่ได้ทำแม้แต่สายเดียว จนกระทั่งถึงรัฐบาลสุรยุทธ์ เดินหน้า ๒ สาย สายหนึ่งประมูลไปแล้วรอการพิจารณา อีกสายหนึ่งพร้อมประกวดราคา วันนี้พรุ่งนี้ความสับสน การเปลี่ยนแปลงในนโยบายในเรื่องของระบบขนส่งมวลชน ระบบรถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ ตรงนี้แหละครับคือความล่าช้า หน่วยงานเกี่ยวข้องชะลอลังเลหมด ----------

- ๙๗/๑

ผมถึงบอกว่าอย่าให้การรื้อเส้นทางดังกล่าวนั้นก่อให้เกิดความล่าช้าและความต้องการที่จะให้เกิดการกระตุ้นการลงทุนมันจะไม่เกิดขึ้นเร็วอย่างที่เราคิด แผนแม่บท ๑๐ สายสำรวจศึกษาไว้เสร็จเกือบหมดแล้ว ไม่ว่าจะเป็นกี่แฉก ๘ แฉก ๗ แฉก สายน้ำเงินที่เป็นรถไฟฟ้ารอบในทุกอย่างเดินหน้าไป แต่วันนี้ถ้าต้องมารื้อ มาขยาย มาปรับปรุง ต่อเติม ใช้เวลามากครับ ผมเสนอครับ เสนอถึงท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานถึงรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลในเรื่องของการคมนาคมและโลจิสติกส์ ๑. ก็คือว่า ขอให้เดินหน้าตามแผนแม่บท๑๐ สายเดิม ๒. ส่วนต่อขยายเพิ่มเติมตามความฝันของท่านนายกรัฐมนตรีเป็นเฟส (Phase) ที่ ๒ ครับ ถ้าไปอย่างนี้เดือนหน้าการลงทุนเกิดขึ้นทันที นอกจากนั้นแล้วผมต้องเรียนว่านโยบายที่เขียนมาไม่รู้ร้อนรู้หนาวครับ ไม่รู้ว่าประเทศนั้นวิกฤติขนาดไหนในเรื่องของต้นทุนขนส่งโลจิสติกส์ คมนาคม และพลังงานรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ ล้านล้านบาท หรือ ๑ ใน ๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หรือจีดีพี นอกจากไม่รู้เหนือรู้ใต้คือไม่มีทิศทางชัดเจน ไม่มียุทธศาสตร์กำกับแล้วก็คือไม่รู้ร้อนรู้หนาว ท่านประธานคงทราบว่าต้นทุนที่ฉุดให้เศรษฐกิจไทยเดินไปข้างหน้าไม่ได้ และอันดับความสามารถในการแข่งขันที่อาร์เอ็มดี (RMD) ได้จัดอันดับประเทศไทยลดลง ๆ นั้นก็คือต้นทุนทางด้านการขนส่งและพลังงาน ต้นทุนภาคการขนส่งสูงเกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีไปแล้ว ต้นทุนพลังงานอยู่ที่ ๑.๔ ล้านล้านบาท งบประมาณเรามี ๑.๖ ล้านล้านบาท เฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงนำเข้าปีละ ๗ แสนล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๐ ที่เราต้องใช้ นั่นหมายความว่าโคลนติดล้อเหล่านี้มันทำให้ประเทศไทยเคลื่อนไปข้างหน้าไม่ได้ นโยบายที่ผมบอกว่าเขียนกันมาแบบเรียบ ๆ แก้ไขไม่ได้หรอกครับ มันต้องเป็นนโยบายระดับยุทธศาสตร์ ต้องเป็นวาระแห่งชาติและระดับนโยบาย ๕ ดาว นโยบายพลังงานเรื่องพลังงานทดแทนท่านเขียนเพียงแต่ว่าศึกษาและพัฒนา ความจริงพลังงานทดแทนเป็นทางรอดของประเทศ เป็นอนาคตและจากวิกฤติเป็นโอกาสก็คือนี่คือ เศรษฐกิจใหม่ของประเทศครับ เราสามารถประกาศให้ประเทศไทยนั้นเป็นศูนย์กลางการผลิตเอทานอล (Ethanol) ของเอเชียและแปซิฟิกเป็นศูนย์กลางการผลิตรถเอทานอล คาร์ (Ethanol car) ของโลก เพราะยังไม่มีประเทศไหนประกาศเรามีศักยภาพพื้นที่เกษตรมากพอเกษตรกร

ของเราเก่ง ขอความแน่นอนชัดเจนของนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น ต้องเป็นนโยบายระดับปรับโครงสร้างและปฏิรูปประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของพลังงาน ท้ายที่สุดก็คือว่านโยบายจะประกาศอย่างไร ความสำเร็จจะเกิดขึ้นหรือไม่อยู่ที่ความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ อย่าให้การคอร์รัปชันเข้ามาเกี่ยวข้อง ความล้มเหลวดังกล่าวนั้นขอให้คิดว่างบประมาณหรือเงินกู้ที่เอามาลงทุนในโครงการเมกะโปรเจกต์เช่นนี้หรือว่าด้านการขนส่งโลจิสติกส์หรือในเรื่องของพลังงาน เป็นภาษีของประชาชน เป็นภาระของประเทศไทย เพราะฉะนั้นผมขอเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลว่าขอให้นำนโยบายดังกล่าวนั้นไปปรับปรุง แล้วก็เขียนอย่างมีวิสัยทัศน์ให้เกิดความเชื่อมั่นและเป็นอนาคตที่แท้จริงของประเทศครับ ขอบคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ เชิญครับคุณสรวง

(นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชียร ขาวขำ ส.ส. อุดรธานี พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนขอประท้วงท่านประธานนิดหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ข้อผิดพลาดอะไรมากมายนัก ขอประท้วงตามข้อบังคับ ข้อ ๑๙ และข้อ ๔๕ ซึ่งข้อ ๑๙ ได้เขียนไว้ว่า สมาชิกรัฐสภาท่านใดต้องการจะอภิปรายให้ยกมือขึ้นเหนือศีรษะ เพราะฉะนั้นผมยกมือมาตั้งแต่ท่านประธานยังไม่เข้ามานั่งแทนท่านประธานยงยุทธ ------

เพราะฉะนั้นคนอื่นที่ท่านประธานเรียกนี่ไม่มีใครยกมือสักคน เพราะฉะนั้นผมถือว่าท่านประธานทำผิดข้อบังคับนะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นข้อคิดนิดหนึ่ง การใช้ดุลยพินิจของท่านประธานถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ประธานไม่ได้ใช้ดุลยพินิจเลย พรรคการเมืองทุกพรรคตกลงกันเองว่าจะให้ใครพูดตามลำดับอย่างไร แล้วก็ถือว่าเป็นข้อยุติที่ทุกฝ่ายตกลงกันแล้วเพราะฉะนั้นก็พูดกันไปตามนั้น ถ้าคุณวิเชียรจะพูดก็ควรจะตกลงกับพรรคของคุณวิเชียรเพื่อที่จะกำหนดลำดับ สำหรับประธานไม่มีส่วนได้เสีย ใครจะพูดก่อนพูดหลังไม่เกิดปัญหาสำหรับประธานทั้งนั้น เพราะฉะนั้นกรุณาตกลงกันข้างล่างก็แล้วกันนะครับ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานเรื่องข้อบังคับนะครับ ไม่ใช่ข้อตกลงของพรรคนะครับ ผมนั่งอยู่ตรงนี้แล้วพร้อมที่จะพูด พร้อมที่จะอภิปรายนี้ผมถือว่าผมทำถูกต้องตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นผมมีสิทธิประท้วงท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อสมาชิกทั้งหมดตกลงอย่างนั้นก็ต้องถือว่าสภายกเว้นข้อบังคับข้อนั้นเพื่อที่จะดำเนินการไปตามที่ได้ตกลงกันไว้ ถ้าไม่เป็นไปตามที่ตกลงการประชุมก็จะไม่ราบรื่น เพราะฉะนั้นก็ต้องไปพูดจากันในพรรคกันไปนะครับ คุณสรวงอยู่ไหมครับ เชิญคุณสรวงครับ

นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : สรวงศ์ครับท่านครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : อ้อ สรวงศ์ ขอประทานโทษครับ

นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : ครับผม กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระแก้ว พรรคประชาราช กระผมขอใช้สิทธิในการอภิปรายครั้งนี้สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในกรณีเร่งด่วนมีทั้งหมด ๓ เรื่องครับ

เรื่องแรก คือการวางระบบการถือครองที่ดิน และกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วนะครับว่า ปัญหาที่ดินทำกินของพี่น้องเกษตรกรในชนบทเป็นปัญหาที่หลาย ๆ รัฐบาลพยายามที่จะแก้ไข และออกเอกสารสิทธิตลอดจนโฉนดที่ดินให้กับพี่น้องเกษตรกร แต่ปัญหาเหล่านั้นก็ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างทั่วถึงและชัดเจน กระผมก็อยากจะขอวิงวอนให้กับรัฐบาลชุดนี้ได้แก้ปัญหาที่ดินทำกินให้กับพี่น้องเกษตรกรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม อย่างที่ได้บัญญัติไว้ในนโยบาย

ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องของการขยายพื้นที่ชลประทาน และเพิ่มประสิทธิภาพในระบบชลประทานของประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ เรื่องของชลประทานเป็นเรื่องที่คนไทยทั้งประเทศให้ความสำคัญมาก จะสังเกตเห็นถึงพระบรมฉายาลักษณ์ของพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงงานเกี่ยวกับเรื่องของน้ำอยู่ตลอดเวลา แต่ประเทศไทยเป็นประเทศที่แปลกอย่างหนึ่งครับ รัฐบาลจะต้องเสียงบประมาณไม่ใช่น้อย ๆ ทุกปีอย่างแน่นอน ที่ผ่าน ๆ มา ๒ เรื่อง ที่จะต้องเสียเงินไป คือถ้าฝนมาเขาก็เรียกว่าเป็นเบี้ยอุทกภัย ถ้าฝนแล้งก็เป็นเบี้ยภัยแล้ง อย่างนี้ทุกปีนะครับ สิ่งที่กระผมนั้นอยากจะฝากถึงรัฐบาลชุดนี้ แล้วก็ขอให้กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ ผมขอเสนออย่างนี้ครับว่า การจะใช้งบประมาณต่าง ๆ เพื่อจะมาทดแทน แล้วก็บำรุงในสิ่งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ประเทศไทยเคยมีอยู่ให้กลับมาเหมือนเดิม กระผมปัจจุบันอายุ ๓๒ ปี เกิดปี ๒๕๑๘ ขณะนั้นประชากรประเทศไทย มีอยู่ ๑๘ ล้านคน ผมเกิดไม่ทันหรอกครับที่จะเห็นในน้ำมีปลาในนามีข้าว สิ่งที่ผมเห็นในปัจจุบันคือพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะทางด้านอีสานพื้นดินแตกระแหง พอน้ำมาน้ำก็ท่วม นี่คือสิ่งที่กระผมนั้นอยากจะฝากให้รัฐบาลชุดนี้ได้แก้ปัญหาระบบชลประทานอย่างจริงจังนะครับ ----------

โดยการนำโครงการในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปรับปรุง มาใช้มาสร้างให้เป็นรูปธรรมให้ได้นะครับ ยกตัวอย่าง สิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตซึ่งผมยังเห็นอยู่ปัจจุบันนี้ คลองรังสิตเป็นสายหลัก แล้วก็มีเป็นคลองก้างปลาออกมาเป็นคลองหนึ่ง คลองสอง คลองสาม ตลอดจนไปเกือบจะถึงธัญบุรีโน่นนะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากจะให้รัฐบาลชุดนี้ได้เน้นให้เกิดเป็นรูปธรรมให้ได้นะครับ

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะกล่าวถึงคือ ประเด็นในเรื่องของการศึกษา ผมขอใช้ตรงนี้นะครับว่า กระผมเห็นด้วยกับนโยบายของรัฐบาลที่จะให้คอมพิวเตอร์แลปท็อปกับน้อง ๆ นักเรียนทุก ๆ คนให้ได้มีการใช้คอมพิวเตอร์เกิดขึ้น แต่ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า เป็นสิ่งที่แปลกอย่างหนึ่งว่าทุกท่านคงจะสังเกตเห็นเด็กสมัยนี้มีความก้าวร้าว ไม่มีสัมมาคารวะกับผู้ใหญ่แม้แต่กับพ่อกับแม่ สิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกนะครับ เป็นเพราะว่าสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเขาที่ผ่านมา สมัยผมมีการเรียนการสอนอาจารย์ไม่ได้หันหลังให้นักเรียนตลอดเวลาเขียนกระดาน พอออดเลิกเรียนปุ๊บก็ยังมีการจับกลุ่มคุยกัน อาจารย์ก็ยังมีการคุยกับลูกศิษย์ แต่สมัยนี้ต้องยอมรับนะครับว่าที่เกิดปัญหาอย่างนี้ขึ้นแล้วจะเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต เพราะว่าเราไปเน้นในการที่จะใช้เครื่องมาสอนคน เราไม่ได้ใช้คนมาสอนคนนะครับ สิ่งที่แปลกก็คือข้าราชการครู ข้าราชการหมอ ที่เป็นครู เป็นหมอ เดี๋ยวนี้สังเกตเห็นนะครับการเรียนที่จะผลิตครูออกมานี่ไม่มีใครอยากเรียนครูแล้วครับ เพราะอะไร เงินเดือนต่ำ ครูบ้านผมสระแก้วบางโรงเรียนนักเรียน ๓๐๐ คน ๒๐๐ คน ครู ๕ คน ๖ คน แล้วจะเอาที่ไหนไปสอนเด็กครับ ครูคนหนึ่งสอน ๓–๔ วิชา นี่ละครับคือปัญหา ข้าราชการครูสมมุติว่าปีนี้เกษียณ ๑๐๐ คน บรรจุเข้ามาใหม่เพียง ๒๐–๓๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น บุคลากรน้อยลงเรื่อย ๆ ผมอยากจะเน้นตรงนี้นะครับว่าผมอยากจะให้รัฐบาลชุดนี้เน้นในเรื่องของการสร้างบุคลากรในการเพิ่มบุคลากรที่จะติดอาวุธให้กับเยาวชนของชาติที่จะไปสู้รบในเรื่องของการทำมาหากินกับต่างประเทศในอนาคต ผมเห็นด้วยนะครับในเรื่องของคอมพิวเตอร์ แต่อย่างที่มี

ท่านสมาชิกจากพรรคชาติไทยได้พูดเปรียบกันเหมือนกับว่าการให้รถกับคนที่ขับรถไม่เป็นเดี๋ยวนี้โรงเรียนตามชนบทไม่ใช่ไม่มีคอมพิวเตอร์นะครับ มีแต่ใช้กันไม่เป็นนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะอย่างนี้นะครับว่า อยากจะสนับสนุนในทุก ๆ นโยบายที่รัฐบาลชุดนี้ได้ร่างขึ้นมา แต่ผมอยากจะให้ข้อสังเกตใน ๓ ข้อหลัก ๆ ที่กระผมได้เสนอไปนะครับ ในการที่เราจะต้องเน้นเรื่องการใช้คนมาสอนคนให้เวลากับเด็ก ให้เขาได้บอกเรา ให้เขาได้รู้ว่าเราเอาใจใส่เขา ไม่ใช่ว่าเอะอะอะไรก็จะใช้เครื่อง ใช้คอมพิวเตอร์ ใช้ทีวีไปสอนเขา ครูแทนที่จะหันก้นให้เด็กเขียนกระดาน เขียนอย่างเดียวเลย พอถึงเวลาออดหมดเวลาก็แยกย้ายกันไปใครสงสัยอะไรก็ไปเรียนพิเศษเพิ่มเอา นี่คือการสร้างรายได้ที่ไม่เหมาะสมนะครับ ----------

ผมอยากจะกราบเรียนให้กับรัฐบาลชุดนี้ผ่านท่านประธานให้ได้ให้ความสำคัญกับเยาวชนของชาติให้มากกว่านี้ เพราะว่าคนรุ่นกระผม ผมพูดเรื่องนี้ที่เข้าใจ เพราะว่าก็เพิ่งผ่านวัยรุ่นมาหมาด ๆ ก็อายุไม่มากเท่าไร แต่ว่าก็ได้รับฟังจากน้อง ๆ เยาวชนทั้งเด็กกรุงเทพฯ แล้วก็เด็กต่างจังหวัดด้วยนะครับ งบประมาณต่าง ๆ ในการที่จะเอาไปซื้อคอมพิวเตอร์ ซื้ออะไรอย่างนี้ ผมอยากจะเห็นแค่ว่าเด็กในชนบท น้อง ๆ นักเรียน มีเสื้อผ้า มีหนังสือใหม่ ๆ ได้ใช้ ผมเคยไปเป็นตัวแทนในการมอบรางวัล สมมุติว่าประกาศชื่อขึ้นมาว่า นายสรวงศ์ เทียนทอง แต่ขึ้นมาเป็นเสื้อผู้หญิง เป็นเด็กหญิงอะไรไม่รู้ แต่เป็นผู้ชายขึ้นมา อันนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะเห็นในอนาคตมากกว่าที่จะให้น้อง ๆ นักเรียนนั้นได้ถือคอมพิวเตอร์ไปเรียนตามชนบท ให้น้อง ๆ ของผมได้ใส่เสื้อใหม่ รองเท้าใหม่ ถุงเท้าไม่ต้องขาดไปเรียนนะครับ ผมก็ขอกราบขอใช้เวลารัฐสภาเพียงเท่านี้ กราบขอบพระคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ขอเชิญคุณหมออำพล

นายอำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ในนามของคณะกรรมาธิการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่มีท่านผู้หญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านครับ เป็นประธานครับ กระผมใคร่ขออนุญาตอภิปรายแสดงความเห็นเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลในด้านการพัฒนาสุขภาพประชาชน ซึ่งปรากฏอยู่ในเอกสารนโยบายหน้า ๙ ข้อ ๒.๓ นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชนรวม ๔ ประเด็นครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หากอภิปรายไปแล้วอาจจะเลย ๒๐ นาทีบ้างเล็กน้อย ขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาใช้ดุลยพินิจให้ความเมตตา เพราะว่าสักครู่นี้โควตาของ สนช. นั้นได้ร่นเวลาสั้นเข้ามาประมาณ ๙ นาทีครับ หากท่านเห็นว่ายังเป็นสาระ แล้วก็เป็นประโยชน์ก็ขอความกรุณาท่านครับ

ประเด็นที่ ๑ ครับท่านประธานที่เคารพ เป็นที่น่ายินดีครับที่รัฐบาลได้เขียนไว้ในนโยบายข้อ ๒.๓.๑ นะครับ ว่าจะเพิ่มคุณภาพของระบบหลักประกันสุขภาพ

ถ้วนหน้าให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรคครับ ท่านประธานครับ ในปัจจุบันนี้คุณภาพบริการของการบริการภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ายังมีปัญหาและมีอุปสรรคมากมายที่ทำให้ประชาชนเข้าไม่ถึงบริการที่ดีครับ กระผมจะขออนุญาตนำเรียน ๓ เรื่องด้วยกันครับ เรื่องที่ ๑ ครับ ปัจจุบันนี้ยังมีความเหลื่อมล้ำกันอย่างมากระหว่างประชาชนที่อยู่ภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติซึ่งมีอยู่ประมาณ ๔๘ ล้านคนนะครับ กับผู้ที่อยู่ภายใต้ระบบประกันสังคมและกลุ่มข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและครอบครัว โดยประชาชนที่อยู่ในกลุ่มแรกนี้ ๔๘ ล้านคน ได้รับงบประมาณสนับสนุนเพียงปีละประมาณ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและครอบครัวซึ่งมีจำนวนไม่ถึง ๑๐ ล้านคน ใช้งบประมาณรักษาพยาบาลสูงถึงปีละ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับ ตรงนี้เป็นความเหลื่อมล้ำที่รุนแรง เพราะฉะนั้นคุณภาพบริการสำหรับประชาชน ๔๗–๔๘ ล้านคนจึงมีปัญหามาโดยตลอด ตรงนี้กระผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลครับว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะลดความเหลื่อมล้ำตรงนี้เพื่อจะไปเพิ่มคุณภาพบริการให้กับประชาชนภายใต้ระบบหลักประกันที่รัฐบาลได้กล่าวถึงครับ

สำหรับเรื่องที่ ๒ ในประเด็นที่ ๑ ครับท่านประธาน การจัดบริการสาธารณสุขให้แก่คนไทยภายใต้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๔๘ ล้านคนนี้นะครับ ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านที่อยู่ในภูมิภาคและชนบทครับ ประสบปัญหาขาดแคลนแพทย์ พยาบาลเรื้อรังรุนแรงมาโดยตลอด ประเทศไทยมีแพทย์โดยเฉลี่ยโดยประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน ทำงานอยู่ในเมืองและในกรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่ ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลชุมชนระดับอำเภอทั่วประเทศเพียงประมาณร้อยละ ๑๐ เท่านั้นเองครับ คือประมาณ ๓,๐๐๐ คน ----

แต่ต้องแบกรับภาระบริการประชาชนกว่าครึ่งประเทศ แพทย์ พยาบาลเหล่านี้ต้องทำงานหนักอยู่ในภาวะงานล้นมือ เครียดและเหน็ดเหนื่อย ในขณะที่ประชาชนนั้นคาดหวังในเรื่องของสิทธิและคาดหวังคุณภาพบริการที่สูงขึ้น จึงเกิดปัญหาความขัดแย้งมีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์กับผู้ป่วยมากขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันนั้นรัฐบาลได้มีนโยบายขยายบริการธุรกิจสุขภาพ ซึ่งเขียนไว้ในนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยวและบริการนะครับ อยู่ในข้อ ๓.๒.๓.๒ หน้า ๑๕ ซึ่งนโยบายขยายบริการธุรกิจสุขภาพนี้เป็นนโยบายที่มุ่งผลกำไรทางเศรษฐกิจเป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกันนโยบายนี้จะเป็นตัวดูดแพทย์ พยาบาลให้เข้าเมืองมากขึ้นเพื่อไปรองรับการจัดบริการให้กับต่างชาติ ก็จะเป็นการซ้ำเติมปัญหาการขาดแคลนแพทย์พยาบาลในชนบทรุนแรงมากขึ้น ตรงนี้ก็เป็นคำถามครับสำหรับรัฐบาลว่ามีนโยบายและมาตรการที่จะแก้ปัญหาความรุนแรงอย่างนี้ได้อย่างไร เพราะดูไปแล้วนโยบายทางด้านเศรษฐกิจประเด็นนี้และนโยบายทางด้านสังคมที่เกี่ยวกับสุขภาพนั้นจะขัดแย้งกันอยู่ในตัวครับ

เรื่องที่ ๓ ในประเด็นที่ ๑ เรื่องนี้เป็นเรื่องปัญหาการเข้าถึงยาของผู้ป่วยที่อยู่ภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ครับ เพราะรัฐบาลมีงบประมาณให้ผู้ป่วยต่อหัวเพียงปีละประมาณ ๒,๑๐๐ บาทเศษต่อคน ในขณะที่จำเป็นต้องขยายชุดสิทธิบริการ ชุดสิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้นตลอดเวลา เพราะมีโรคภัยไข้เจ็บเพิ่มขึ้น และยาหลายชนิดมีราคาแพง เพราะยังเป็นยาที่ติดสิทธิบัตรอยู่ครับท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องการเข้าถึงยาจำเป็นของผู้ป่วยภายใต้ระบบหลักประกันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งรัฐบาลชุดที่แล้วได้มีการดำเนินการมาตรการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐเหนือสิทธิบัตรยา ที่เรียกว่า คัมพัลซะรี ไลเซนซิง (Compulsory Licensing) ขอประทานโทษที่ใช้ภาษาอังกฤษครับ หรือที่คนไทยขณะนี้รู้จักกันว่า ซีแอล (CL) เรื่องนี้กรรมาธิการสาธารณสุขของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ติดตามศึกษามาตลอดอย่างใกล้ชิดครับ พบข้อมูลดังนี้ครับท่านประธานครับ รัฐบาลชุดที่แล้วได้นำการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐเหนือสิทธิบัตรยา ผมจะเรียกสั้น ๆ ว่าซีแอลนี้นะครับ สำหรับยาต้านไวรัส ๒ รายการ ยาละลาย

ลิ่มเลือดในผู้ป่วยโรคหัวใจ ๑ รายการนะครับ เพื่อทำให้สามารถซื้อยาชื่อสามัญตัวเดียวกันในราคาที่ถูกลงเป็น ๑๐ เท่ามาใช้รักษาผู้ป่วย ทำให้สามารถประหยัดงบประมาณได้ปีละเป็นพันล้านบาทครับ สามารถนำเงินที่ประหยัดได้ไปขยายสิทธิให้กับผู้ป่วยไตวายเรื้อรังสามารถฟอกไตได้เป็นพันคนนะครับ แล้วก็สามารถขยายการเข้าถึงยาของผู้ป่วยเอดส์และผู้ป่วยโรคหัวใจภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติได้เป็นหมื่นคน และรัฐบาลยังได้ขยายการทำซีแอลเพิ่มอีก ๔ รายการ สำหรับยารักษาโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว มะเร็งกระเพาะอาหาร มะเร็งปอด และมะเร็งเต้านมที่มีราคาแพงมาก ซึ่งก็จะสามารถทำให้ผู้ป่วยภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเข้าถึงยาเหล่านี้เพิ่มขึ้นประมาณ ๑๐,๐๐๐–๑๒,๐๐๐ ราย และประหยัดงบประมาณได้ปีละถึง ๔,๐๐๐–๕,๐๐๐ ล้านบาทครับ

ท่านประธานที่เคารพ เรื่องซีแอลนี้กระผมขออนุญาตขยายความเพิ่มเติมโดยสังเขปดังนี้ โดยหลักการแล้วเป็นหลักการสากลของการที่มีกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งบ้านเราก็มีกฎหมายสิทธิบัตรบังคับใช้อยู่ กฎหมายนี้รัฐจะให้สิทธิบัตรหรือเอกสารสำคัญที่รัฐออกให้แก่ผู้ลงทุนในการวิจัยเพื่อการพัฒนาหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ โดยรัฐให้สิทธิผูกขาดแก่ผู้ทรงสิทธิในการนำเข้า จำหน่าย หรือใช้ผลิตกรรมนั้นเป็นเวลานานถึง ๒๐ ปี ก็เพื่อให้ผู้ลงทุนได้ถอนทุนจากทรัพย์สินทางปัญญาของตน เรื่องยาก็เข้าข่ายเรื่องนี้ครับ เมื่อบริษัทยาข้ามชาติจดสิทธิบัตรยา เขาก็จะได้รับการคุ้มครองนานถึง ๒๐ ปี แล้วก็จะสามารถกำหนดราคายาที่สูงได้เพราะไม่มีคู่แข่ง โดยอ้างว่าการผลิตยาแต่ละตัวต้องลงทุนศึกษาวิจัยและพัฒนาด้วยต้นทุนที่สูงมาก แต่ในความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ท่านประธานที่เคารพครับหนังสือที่กระผมถืออยู่นี้คือหนังสือกระชากหน้ากากธุรกิจยาข้ามชาตินะครับเป็นภาษาไทยที่แปลมาจากหนังสือภาษาอังกฤษที่เรียกว่า เธอะ ทรูธ อะเบาท์ เธอะ ดรัก คัมพะนีส์ (The Trugh About the Drug Companies) ซึ่งเขียนโดยแพทย์หญิงมาร์เซีย แอนเจลล์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีวิชาการและก็ได้รับการยอมรับในสหรัฐอเมริกา ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงประจักษ์นะครับ ----------

พบว่าธุรกิจยาในสหรัฐอเมริกามีมูลค่าสูงถึง ๒ แสนล้านดอลลาร์ หรือประมาณ ๘ ล้านล้านบาทต่อปีครับ ระบบผลิตและจำหน่ายเป็นระบบที่ซับซ้อนและดำมืด ที่เรียกว่าดำมืด ก็คือปิดลับ ประชาชนทั่วไปรู้แต่เพียงที่บริษัทยาบอกว่าเราทำเพื่อประชาชน ยาแพงเพราะเราลงทุนวิจัยมาก แต่ข้อเท็จจริงที่แพทย์หญิงผู้นี้ได้ศึกษาวิจัยพบว่าการวิจัยส่วนใหญ่ในการผลิตยาใหม่ไม่ได้ทำโดยบริษัทยาครับ แต่เป็นการลงทุนโดยรัฐ คือใช้เงินของสาธารณะ บริษัทยาได้กำไรมหาศาลบนความเจ็บป่วยของประชาชน ราคายาแพงทำให้คนจนทั้งในสหรัฐอเมริกาเองและในโลกไม่สามารถเข้าถึงยาจำเป็นต่อชีวิตได้ ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทยาบางรายมีเงินเดือนแต่มีค่าตอบแทนประจำปีประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ๓,๐๐๐ ล้านบาทต่อคนต่อปี ไม่นับรวมหุ้นที่มีอยู่ในบริษัทอีก เงินที่บริษัทยาจำนวนมากใช้ ใช้เพื่อการวิ่งเต้นนักการเมือง ในการออกกฎหมายหรือยับยั้งการออกกฎหมาย ซึ่งจะยังประโยชน์ให้กับบริษัทยา ตรงนี้อาจจะต้องขีดเส้นใต้ไว้สัก ๒–๓ เส้น สำหรับที่เราจะได้ดูกันต่อไปนะครับ และยังทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ในการเข้าถึงยา เพราะราคาแพงมาก ในประเทศสหรัฐอเมริกาเองครับ คนอเมริกาซื้อยาแพงมากก็จะไปขอซื้อยาที่ประเทศข้างเคียง ที่แคนาดาซึ่งถูกกว่า บริษัทยาก็วิ่งเต้นให้รัฐสภาออกกฎหมายห้ามประชาชนของตัวเองซื้อยาจากต่างประเทศ และมีการใช้เงินเข้าไปครอบงำอยู่ในระบบการทำงานของระบบของสำนักงานอาหารและยาต่าง ๆ ในประเทศต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ที่กระผมกราบเรียนตรงนี้เพื่อจะให้เห็นว่าอิทธิพลของบริษัทยาข้ามชาตินั้นมากมายสักเพียงใดครับ ท่านประธานครับ เมื่อความจริงเป็นดังนั้น ในระดับสากลเขาจึงมีข้อตกลงสำคัญเกิดขึ้นที่เรียกว่า ประกาศที่กรุงโดฮา ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษนะครับคือ โดฮา เดคคลาเรชั่น ออน ทริพส์ แอนด์ พับลิก เฮลธ์ (Doha Declaration on Trips and Public Health) นะครับ ข้อตกลงนี้เป็นข้อตกลงภายใต้องค์การค้าโลกนะครับ เขากำหนดว่าประเทศสมาชิกองค์การค้าโลกสามารถออกกฎหมายหรือมาตรการยืดหยุ่นให้รัฐหรือผู้อื่นใช้สิทธิแทนผู้ทรงสิทธิได้ในกรณีที่ทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลเจ้าของธุรกิจที่ผูกขาดสิทธิบัตรอย่างไร้คู่แข่ง ซึ่งถ้าไม่มีช่องทางนี้ในการถ่วงดุลนะครับ ประชาชนก็จะเกิดปัญหา

การเข้าไม่ถึงการบริโภคสินค้าและยาจำเป็น ข้อตกลงนี้เป็นข้อตกลงสากลครับท่านประธานครับ กฎหมายสิทธิบัตรของประเทศเราก็เขียนรองรับข้อตกลงนี้ บริษัทยาทุกแห่งทราบข้อตกลงนี้มาโดยตลอดและทราบกฎหมายนี้มาโดยตลอดครับ ประเทศที่พัฒนาแล้วทุกประเทศก็ทราบ แล้วมีการใช้มาตรการการทำซีแอลกันมาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา แคนาดา ฝรั่งเศส อิตาลี บราซิล ประเทศเพื่อนบ้านของเรา เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย เป็นต้นครับ ไม่ใช่เรื่องแปลก ไม่ใช่เรื่องใหม่ครับ แต่ประเทศไทยเราไม่เคยทำมาก่อนครับ จนกระทั่งรัฐบาลที่ผ่านมาได้ทำซีแอลเป็นครั้งแรก เพราะว่าประเทศไทยต้องดูแลผู้ป่วยภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ ๒๕๔๕ ครับ เพื่อจะให้คนไทยเข้าถึงยาได้ทั่วถึง กฎหมายสิทธิบัตรของไทยได้กำหนดให้กระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องมีอำนาจบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรยาได้ เมื่อทำซีแอลแล้วรัฐยังต้องจ่ายลิขสิทธิ์นะครับ ค่าลิขสิทธิ์ให้กับบริษัทที่เป็นผู้ทรงสิทธิในอัตราที่สมเหตุสมผล และบริษัทยาผู้ทรงสิทธิถ้าไม่พอใจก็สามารถให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาชี้ขาดได้ ไม่ได้เอามาฟรีนะครับ จากนั้นรัฐก็มีสิทธิที่จะสั่งยาชนิดเดียวกันที่ผลิตโดยบริษัทยาอื่นที่เป็นสูตรสามัญที่มีมาตรฐานเดียวกันจากบริษัทยาอื่น ซึ่งมักจะถูกกว่าเป็นสิบ ๆ เท่ามาใช้ในการรักษาผู้ป่วยในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งรัฐ ซึ่งอันนี้เป็นเหตุผลว่าที่กระผมกราบเรียนว่าทำไมรัฐประหยัดเงินได้มากและขยายบริการได้มาก แต่รัฐไม่มีสิทธิเอายานี้ไปขายเป็นเชิงการค้า หรือขายในท้องตลาดทั่วไปนะครับ กระผมจะกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน ยกตัวอย่างยาชนิดหนึ่งเป็นยารักษามะเร็งเต้านมบริษัทยาผู้ทรงสิทธิผลิตและขายเม็ดละ ๒๓๐ บาท ผู้ป่วยต้องทานวันละเม็ด เดือนหนึ่งก็ประมาณ ๗,๐๐๐ บาท แต่ยาเดียวกันนี้ผลิตเป็นยาสามัญบริษัทอื่นผลิตที่ไม่ใช่บริษัทผู้ทรงสิทธิยาราคาเม็ดละเพียง ๖ บาท ถึง ๗ บาทเท่านั้น ราคาถูกกว่ากัน ๓๐ เท่าครับ เพราะฉะนั้นนโยบายการทำซีแอลนี้ก็เพื่อจะทำให้คนไทยภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพเข้าถึงยา ----------

การใช้มาตรการทำซีแอลเช่นนี้นะครับ รัฐสามารถทำได้เพราะถูกหลักสากล ถูกกฎหมายสากลและกฎหมายไทย รัฐสามารถประหยัดงบประมาณ ขยายการเข้าถึงยาให้กับประชาชนได้อย่างชัดเจน ท่านประธานครับ มีบางท่านเป็นห่วงว่าการทำซีแอลจะเป็นเหตุให้ต่างชาติโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาใช้เป็นเงื่อนไขตอบโต้ทางการค้าและจะกระทบการส่งสินค้าออกของประเทศไทยไปยังสหรัฐอเมริกา ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ครับท่านประธานครับ สหรัฐอเมริกาไม่สามารถนำประเด็นซีแอลมาใช้เป็นข้ออ้างตัดสิทธิทางด้านการค้าหรือกีดกันทางด้านการค้าให้กับประเทศไทยได้เลย เพราะประเทศไทยได้ทำตามข้อตกลงสากล และประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็ใช้ทำซีแอลด้วยเช่นเดียวกัน การที่สหรัฐอเมริกาได้จัดประเทศไทยอยู่ในประเทศที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษเมื่อปีที่แล้วหรือไพรออริตี้ วอช ลิสท์ (Priority watch list) นะครับเมื่อปีกลาย สหรัฐอเมริกาไม่ได้อ้างเหตุผลการทำซีแอลของประเทศไทยครับ แต่ประเด็นที่สหรัฐอเมริกานำมาอ้างนั้นเป็นเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์อื่น ๆ เช่น เรื่องเทปผี ซีดีเถื่อน เป็นต้น ไม่ได้นำประเด็นเรื่องซีแอลมาใช้เป็นข้ออ้าง เพราะการทำซีแอลนั้นถูกต้องตามหลักสากลและถูกตามกฎหมายและประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็ทำครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนโยบายมาตรการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐเหนือสิทธิบัตรยานี้ก็เพื่อให้ผู้ป่วยภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพของรัฐเองเข้าถึงยาจำเป็นโดยถ้วนหน้า ซึ่งก็ตรงกับนโยบายของรัฐบาลซึ่งกระผมกราบเรียนตอนต้นที่รัฐบาลเขียนไว้ว่า เพิ่มคุณภาพของระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่มีอุปสรรคนะครับ ไม่เป็นอุปสรรค ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ช่วงที่ผ่านมานี่ท่าทีของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้แสดงออกถึงแนวทางการบริหารงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ก่อนที่รัฐบาลจะได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในวันนี้ดูคล้ายกับว่าอาจจะไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้เมื่อเช้าวันนี้เองครับ กระผมใคร่ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่ารัฐบาลมีนโยบายต่อเรื่องนี้อย่างไรกันแน่ รัฐบาลจะยืนข้างประโยชน์ของประชาชนภายใต้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๔๘ ล้านคน และระบบสวัสดิการอื่นของรัฐตามนโยบายที่แถลงไว้ หรือจะเลือกยืนอยู่ข้างผลประโยชน์ของกลุ่มบุคคลหรือกลุ่มธุรกิจข้ามชาติเป็นหลักครับ

ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ ๒ ครับ ประเด็นที่ ๒ กระผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนเรื่องการกระจายอำนาจและการกระจายบริการสาธารณะ ซึ่งรัฐบาลได้เขียนนโยบายไว้ในข้อ ๘.๑.๖ ๘.๑.๗ หน้า ๒๕ นะครับ ในนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ในด้านงานด้านสาธารณสุขนะครับ รัฐบาลไม่ได้เขียนเรื่องนี้ไว้ ซึ่งรัฐบาลอาจจะคิดอยู่แล้วนะครับ กระผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าในปัจจุบันประเทศของเราในด้านสุขภาพนั้นได้มี พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ใช้แล้ว มีการจัดงบประมาณบริการสาธารณสุขให้ประชาชนแบบต่อหัวต่อคนต่อปีนะครับ ต่อหัวต่อคนต่อปีนี่ก็พูดซ้ำครับ จริง ๆ ก็คือต่อคนต่อปีนะครับ ไม่ได้จัดสรรผ่านกระทรวงสาธารณสุขแบบเดิมแล้ว แต่โรงพยาบาล สถานบริการและสถานีอนามัยของกระทรวงสาธารณสุขยังคงเป็นสถานบริการของรัฐที่ขึ้นกับกระทรวงสาธารณสุขเหมือนเดิมในอดีต ยังคงถูกพันธนาการด้วยการบริหารด้วยระบบและระเบียบราชการรวมศูนย์เช่นเดิมทุกอย่าง ซึ่งทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารทั้ง ๆ ที่ปรับระบบการเงิน การคลังไปแล้วอย่างสิ้นเชิงก็จะเจอปัญหามากมาย ทั้งเรื่องการหาตำแหน่งบรรจุบุคลากรใหม่ ซึ่งก็จะไปติดขัดข้อจำกัดมาตรการควบคุมขนาดกำลังคนภาครัฐ ทำให้เป็นงูกินหางแก้ปัญหาไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ระบบการเงินการคลังเปลี่ยนไปแล้ว รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ และปี ๒๕๕๐ ก็ได้กำหนดทิศทางกระจายอำนาจไว้ชัดเจน ปัจจุบันเรามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ เรามีการทดลองให้โรงพยาบาลบางแห่งออกไปบริหารในรูปแบบองค์การมหาชน เช่น โรงพยาบาลบ้านแพ้ว ซึ่งก็ทำงานประสบความสำเร็จได้ดีมาก เรามีการทดลองถ่ายโอนสถานีอนามัยให้ อบต. เพื่อที่มีความพร้อมรับไปบริหารจัดการนะครับ ดูแลจัดบริการสาธารณะ แต่เรื่องนี้ไม่มีความชัดเจนในนโยบายของรัฐบาล กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนรัฐบาลว่ามีนโยบายผลักดันเรื่องการกระจายอำนาจ และการจัดบริการสาธารณสุขออกไปจากกระทรวง ทบวง กรมที่อยู่กับรัฐบาลกลางอย่างไรหรือไม่นะครับ จะมีการผลักดันสิ่งที่ทำแล้ว และทดลองทำอยู่ให้ขยายผลหรือไม่อย่างไรครับ

ประเด็นที่ ๓ ครับท่านประธานครับ เรื่องนโยบายการจัดการกับผลกระทบ

ด้านสุขภาพที่เกิดจากนโยบายสาธารณะ เรื่องนี้ไม่พบว่ามีการเขียนไว้ในนโยบายด้านสุขภาพหรือในส่วนใด ๆ ----------

ท่านประธานครับ ปัจจุบันนี้ประชาชนได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจากนโยบายสาธารณะเพิ่มขึ้นมากมายครับ ยกตัวอย่างเช่น ที่มาบตาพุด ที่ระยอง ผู้ป่วยเจ็บป่วยเรื้อรังเป็นมะเร็งเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศชัดเจน ผลกระทบด้านสุขภาพจากการทำเหมืองจากโรงไฟฟ้าและอุตสาหกรรมอื่น ๆ ในขณะที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ก็ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมอันก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้ศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชนก่อน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐ ที่ให้มีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพจากนโยบายสาธารณะ โดยให้สิทธิประชาชนร้องขอให้มีการประเมินผลกระทบและมีสิทธิเข้าร่วมด้วย ข้อนี้กระผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนว่ารัฐบาลได้มีการกำหนดเป็นนโยบายเอาไว้หรือไม่อย่างไรนะครับ หรือกระผมหวังว่ารัฐบาลคงไม่คิดหวังว่าจะให้ประชาชนได้รับผลกระทบต่อไป ต้องเผชิญชะตากรรมด้วยตัวเองต่อไปตามลำพัง

ท่านประธานครับ ประเด็นสุดท้าย ขออนุญาตใช้เวลาอีกนิดเดียว ประเด็นที่ ๔ ประเด็นนี้ก็ไม่ปรากฏอยู่ในนโยบายของรัฐบาลด้านสุขภาพ แต่กระผมในนามของคณะกรรมาธิการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอฝากรัฐบาลพิจารณาร่างกฎหมาย ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากบริการสาธารณสุข ซึ่งมีการยกร่างกันไว้แล้วนะครับ โดยที่ฝ่ายราชการ ฝ่ายวิชาการและฝ่ายประชาชนได้ร่วมกันยกร่าง เพื่อหวังให้มีกองทุนชดเชยความเสียหายให้แก่ประชาชนที่ใช้บริการสาธารณสุขโดยไม่ต้องพิสูจน์ความผิด ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการเยียวยาผู้ป่วยที่ได้รับผลเสียหายอย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำให้สัมพันธภาพระหว่างผู้ป่วยกับแพทย์ดีขึ้น ลดความขัดแย้งระหว่างกันได้มาก เรื่องจะได้ไม่ต้องไปถึงโรงถึงศาลมาก อย่างในปัจจุบันเรื่องนี้ขออนุญาตกราบเรียนฝากรัฐบาลได้กรุณาช่วยพิจารณาด้วยในรัฐบาลที่แล้วเรื่องนี้ยังมาไม่ถึงสภานะครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ปัจจุบันนี้มี พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถอยู่แล้ว แต่คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขได้ศึกษาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่าระบบภายใต้ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัย

จากรถที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ล้าสมัยแล้วเมื่อบริบทต่าง ๆ เปลี่ยนไป มีการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการบริหารผ่านเอกชนสูงมาก ในขณะที่ประชาชนผู้ประสบภัยไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร ควรจะจัดระบบเสียใหม่ คณะกรรมาธิการการสาธารณสุขจึงได้ตั้งคณะอนุกรรมาธิการขึ้นมา มีอาจารย์ดอกเตอร์อัมมาร์ สยามวาลา ขอประทานโทษต้องเอ่ยนามท่านนะครับ เป็นประธานยกร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ขึ้นมา แล้วเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติให้ส่งไปให้รัฐบาลชุดที่แล้วพิจารณาดำเนินการ เนื่องจากเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินซึ่งสภาไม่สามารถดำเนินการเองได้ แต่รัฐบาลชุดที่แล้วยังมิได้ดำเนินการใด ๆ นะครับ จึงขออนุญาตฝากกราบเรียนท่านประธานไปถึงรัฐบาลชุดปัจจุบันว่าได้กรุณาช่วยพิจารณาและผลักดันให้เป็นผลสำเร็จต่อไปด้วย ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสามารถ

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมดีใจที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อรถไฟฟ้าและที่ดีใจมากเป็นพิเศษก็คือรัฐบาลต้องการก่อสร้างรถไฟฟ้า ๙ สาย ระยะทางกว่า ๓๐๐ กิโลเมตร ให้แล้วเสร็จภายใน ๓ ปี ถ้าต้องการให้ประชาชนได้ใช้รถไฟฟ้าในเร็ววันนี้ รัฐบาลควรที่จะคัดเลือกเส้นทางจากแผนแม่บทมาทำการก่อสร้าง ไม่ต้องศึกษาและออกแบบใหม่ให้เสียทั้งเงินและเวลา แผนแม่บทรถไฟฟ้าได้มีการศึกษากันมาแล้วอย่างรอบคอบ มีการปรับแก้แผนกันมาแล้วหลายครั้ง ใช้เงินไปไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถึงแม้จะเป็นการคัดเลือกเส้นทางจากแผนแม่บทก็ตาม ก็ยังต้องใช้เวลาในการก่อสร้างอยู่ดี ยกตัวอย่าง เช่น การก่อสร้างเส้นทางสายสีม่วง จากบางใหญ่มาบางซื่อซึ่งมีความพร้อมมากที่สุด ----------

สมมุติว่าเริ่มหาผู้รับเหมาในวันนี้ กว่าจะเริ่มก่อสร้างได้ก็เป็นเดือนมีนาคมปีหน้า เพราะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ การก่อสร้างใช้เวลาประมาณ ๓ ปี รวมเวลาทั้งหมดนับตั้งแต่วันนี้ไม่น้อยกว่า ๔ ปี จึงจะได้ใช้รถไฟฟ้าสายสีม่วงครับ การก่อสร้างรถไฟฟ้าต้องใช้เวลาพอสมควร ในกรณีที่เป็นรถไฟลอยฟ้าต้องใช้เข็มเจาะจำนวนมาก โดยที่สถานีจะต้องใช้เข็มเจาะสถานีละประมาณ ๓๖ ต้น และที่ทางวิ่งซึ่งมีเสารองรับทุก ๆ ระยะ ๓๐-๓๕ เมตร จะต้องใช้เข็มเจาะเสาละ ๑ ต้น การทำเข็มเจาะนั้น ๑ ต้น ใช้เวลา ๒ วัน หากต้องการเร่งรัดการก่อสร้างโดยเปิดพื้นที่ก่อสร้างหลาย ๆ พื้นที่พร้อมกันก็จะยิ่งทำให้รถติดมากขึ้น ท่านประธานครับ เพื่อให้รถไฟฟ้าเกิดประโยชน์สูงสุดแก่พี่น้องประชาชน ผมมีเรื่องสำคัญขอเสนอ ๗ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ ระบบอาณัติสัญญาณ อาณัติสัญญาณมีบทบาทสำคัญในการควบคุมการเดินรถป้องกันอุบัติเหตุไม่ให้รถไฟฟ้าชนกัน อีกทั้งยังช่วยให้มีการใช้ความจุของรางได้อย่างเต็มสมรรถนะ อาณัติสัญญาณมี ๒ ระบบ คือระบบปิดกับระบบเปิด ระบบปิด หมายถึงอาณัติสัญญาณที่ไม่สามารถเชื่อมต่อกับอาณัติสัญญาณของผู้ผลิตรายอื่นได้ทำให้รถไฟฟ้าเส้นทางใหม่ที่จะมีการต่อขยายจำเป็นจะต้องใช้อาณัติสัญญาณของผู้ผลิตรายเดิมเท่านั้น มิฉะนั้นรถไฟฟ้าที่วิ่งอยู่บนเส้นทางเดิมจะไม่สามารถวิ่งบนเส้นทางใหม่ได้ หลายท่านคงอยากทราบว่ารถไฟฟ้าที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้นั้นที่เราใช้กันอยู่ใช้อาณัติสัญญาณเป็นระบบปิดหรือระบบเปิด เรื่องนี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องหาคำตอบและหาทางแก้ไขก่อนเดินหน้าขยายสายทางต่อไป

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องรูปแบบการลงทุนรถไฟฟ้า ท่านประธานครับ ถึงวันนี้รัฐบาลจะต้องมีแนวทาง แนวคิดเรื่องรูปแบบการลงทุนที่ชัดเจน จะลงทุนทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งรวมทั้งงานโยธา งานระบบรถไฟฟ้า และว่าจ้างเอกชนให้เป็นผู้บริหารเดินรถไฟฟ้า โดยภาครัฐจะเก็บค่าโดยสารทั้งหมดหรือภาครัฐจะลงทุนเฉพาะงานโยธาแล้วให้เอกชนหารถไฟฟ้ามาวิ่ง ในกรณีที่ภาครัฐจะลงทุนเองทั้งหมดนั้นก็จะสามารถกำหนดอัตราค่าโดยสารให้อยู่ในระดับที่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถใช้บริการได้อย่างทั่วถึง

เรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องการเชื่อมต่อรถไฟฟ้าที่กำลังจะก่อสร้างกับรถไฟฟ้าที่มีอยู่แล้ว ท่านประธานครับ ผมมีความห่วงใยกับการก่อสร้างรถไฟฟ้า ๒ สายคือ สายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ซึ่งทางสายนี้น่าจะเปลี่ยนชื่อเป็นบางใหญ่-เตาปูน เพราะเป็นการขนผู้โดยสารมาปล่อยไว้ทิ้งที่เตาปูนหยุดอยู่เพียงแค่นี้เท่านั้น ไม่ได้ส่งต่อไปถึงสถานีบางซื่อซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของระบบขนส่งมวลชนตามที่หลายท่านเข้าใจกัน สายที่ ๒ ที่น่าห่วงก็คือสายสีแดง ช่วงบางซื่อ-ตลิ่งชัน ที่บอกว่าน่าห่วงก็เพราะว่าเมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ยังไม่สามารถเปิดใช้ได้ เพราะไม่ได้เชื่อมต่อกับสถานีบางซื่อ เนื่องจากเส้นทางยังขาดด้วนอยู่อีกประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร และยังไม่มีการยกระดับสถานีบางซื่อให้สูงขึ้นอีกด้วย

เรื่องที่ ๔ เป็นระบบขนส่งเสริม ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าไม่มีเมืองใดในโลกนี้ที่จะใช้รถไฟฟ้าให้ได้ผลถ้าไม่มีรถเมล์ที่มีประสิทธิภาพมารองรับ ท่านประธานครับ รถเมล์ รถไฟฟ้าจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รถเมล์มีบทบาทสำคัญในการรับส่งผู้โดยสารระหว่างสถานีรถไฟฟ้ากับแหล่งงานและแหล่งที่อยู่อาศัย แต่หลายท่านไม่อยากใช้รถเมล์ เพราะต้องรอรถนาน ผู้โดยสารแน่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการยกระดับคุณภาพการให้บริการของรถเมล์

เรื่องต่อไปครับ เป็นเรื่องสำคัญนะครับ เป็นการส่งเสริมการผลิตรถไฟฟ้าในประเทศ การก่อสร้างรถไฟฟ้า และรถไฟทางคู่เป็นระยะทางหลายพันกิโลเมตร ทำให้จำเป็นต้องมีการซื้อรถไฟและรถไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันเราต้องพึ่งพาสิ่งเหล่านี้จากต่างประเทศทั้งหมด ทำให้ต้องเสียเงินตราให้กับต่างประเทศมากมาย ดังนั้นจะดีกว่าไหมครับ ถ้ารัฐบาลจะเตรียมพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าในประเทศ ซึ่งจะทำให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก ผมขอเสนอแนะให้รัฐบาลดำเนินการเป็น ๓ ระยะ ดังนี้ ระยะแรกผลิตซอฟต์แวร์ ระยะกลางตั้งโรงงานประกอบ ระยะยาวตั้งโรงงานผลิต

เรื่องต่อไปครับ เป็นเรื่องที่ ๖ การวางผังเมืองเพื่อบูรณาการเส้นทางรถไฟฟ้า ท่านประธานครับ การต่อขยายสายทางรถไฟฟ้าในอนาคตนั้นจะต้องมีการวางผังเมืองควบคู่กันไปด้วย เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้ที่ดินบริเวณสถานีรถไฟฟ้าอย่างเหมาะสม เป็นผลให้มีผู้โดยสารมากขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีคณะกรรมการด้านการผังเมืองสำหรับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน เพื่อกำหนดกรอบนโยบายแนวทางปฏิบัติในการจัดทำระบบการผังเมืองที่บูรณาการกับเส้นทางรถไฟฟ้า

เรื่องที่ ๗ การชะลอ การปรับการก่อสร้างรถไฟฟ้าบางเส้นทาง โครงข่ายรถไฟฟ้าตามแผนแม่บทนั้นมีบางช่วงที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ คือ สายสีน้ำเงินช่วงหัวลำโพง-บางหว้า เส้นทางช่วงนี้สามารถชะลอการก่อสร้างได้ เพราะผู้โดยสารสามารถเดินทางจากหัวลำโพงโดยใช้รถไฟฟ้าใต้ดินและเปลี่ยนไปใช้รถไฟฟ้าบีทีเอส (BTS) ที่สถานีสีลมเพื่อเดินทางไปสู่บางหว้า หากรัฐบาลใช้แนวคิดนี้ก็จะสามารถประหยัดเงินได้หลายหมื่นล้านบาทครับ ท่านประธานครับ การแก้ปัญหาจราจรในเมืองหลักในภูมิภาคนั้นจะทำกันอย่างไร ผมขอให้รัฐบาลให้ความสำคัญด้วยครับ

เรื่องต่อไป เป็นเรื่องรถไฟทางคู่ การสานต่อโครงการรถไฟทางคู่ซึ่งริเริ่มขึ้นโดยรัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ถือว่าเป็นนโยบายที่ดี ผมขอเสนอให้รัฐบาลเร่งก่อสร้างรถไฟทางคู่ไปสู่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่ไม่มีสนามบิน เรื่องขนาดความกว้างของรางเวลานี้ทางรถไฟทั่วประเทศใช้รางที่มีความกว้าง ๑ เมตร รวมทั้งรถไฟทางคู่ด้วย

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นหรือไม่ที่จะก่อสร้างรถไฟทางคู่โดยใช้รางที่มีขนาด ๑.๔๓๕ เมตร และหากใช้รางขนาดนี้แล้วจะเชื่อมต่อกับทางรถไฟเดิมได้อย่างไร ผมเข้าใจดีครับว่ารางขนาด ๑.๔๓๕ เมตรนั้นมีความจำเป็นสำหรับรถไฟความเร็วสูงที่วิ่งด้วยความเร็วตั้งแต่ ๑๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป แต่เวลานี้รถไฟของเราวิ่งด้วยความเร็วแค่เพียงประมาณ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงเท่านั้น เพราะมีจุดตัดกับถนนมากมาย และหากเป็นทางคู่ความเร็วก็จะเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงเท่านั้น ท่านประธานครับทุกคนอยากเห็นรถไฟของเราวิ่งด้วยความเร็วสูง แต่การก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงนั้นจะต้องมีการวางแนวเส้นทางใหม่ มีเขตทางวิ่งโดยเฉพาะ พร้อมทั้งมีการปรับแก้จุดตัดกับถนนด้วย และที่สำคัญควรก่อสร้างเมื่อรัฐบาลมีความมั่นใจว่ามีเงินมากเพียงพอที่จะช่วยเหลือค่าโดยสารให้กับพี่น้องประชาชน ทั้งหมดนี้ผมขอฝากไปถึงรัฐบาลด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญคุณศุภชัยครับ อยู่ไหมครับ เชิญ พลเอก ปรีชาก่อนครับ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก ปรีชา โรจนเสน ประธานคณะกรรมาธิการสามัญศาสนาจริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม จะขออภิปรายโดยรวม ๆ จะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้อื่นอภิปรายไปแล้วนะครับ

ในประเด็นแรกผมจะอภิปรายเกี่ยวกับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ตามที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีนโยบายที่จะไม่แทรกแซงการโยกย้ายของกองทัพ หากท่านกระทำได้จริงกระผมคิดว่าท่านจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและนายกรัฐมนตรีคนแรกที่ไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง หรือว่าภาษาทั่ว ๆ ไปเขาเรียกว่าล้วงลูก แต่อย่างไรก็ตามหากท่านกระทำได้จริงแล้วท่านก็จะต้องปกป้องไม่ให้ผู้อื่นเข้าไปล้วงลูกด้วย ไม่ใช่ว่าท่านไม่ล้วงแต่ปล่อยให้คนอื่นล้วงก็เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง

ในประเด็นที่ ๒ ท่านมีนโยบายในการปรับย้ายนายพล ซึ่งเรื่องนี้กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าจะเป็นการสร้างความเป็นธรรมให้แก่ข้าราชการทหารเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากปัจจุบันนี้นายพล ในฐานะที่กระผมเองก็เป็นนายพล ปรากฏว่าการโยกย้าย ปรับย้ายของนายพลที่เลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งต่างกับไม่มีวาระในการโยกย้ายแต่ระดับ พันเอก (พิเศษ) ลงไปจนถึงร้อยตรี มีวาระในการโยกย้ายจะต้องมีระยะห่างในการโยกย้ายหรือว่าเลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งกี่ปี ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งถ้านำนโยบายนี้มาปรับได้

ในประเด็นต่อไปคือ ความเด็ดเดี่ยวของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ยังไม่พิจารณาบุคคลที่จะมาเป็นเลขานุการและเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรี กระผมเห็นว่าบุคคลที่จะมาเพราะว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์อยู่ว่าคณะรัฐมนตรีคณะนี้ออกจะขี้เหร่ไปสักหน่อย เพราะฉะนั้นเมื่อคณะรัฐมนตรีออกจะขี้เหร่แล้วก็อย่าให้ที่ปรึกษาหรือเลขานุการขี้เหร่ไปกว่านั้น ผมฟังเสียงประชาชนทั่วไปแล้วก็ไม่สบายใจก็เลยนำมาอภิปราย ณ ที่นี้ด้วย

ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของกระผมก็คือวัฒนธรรม ขณะนี้เท่าที่ผมดูโทรทัศน์ภาคเอกชนจะมีการจัดรายการวัฒนธรรมแต่ละจังหวัดขึ้นมาทุกวัน ๆ วันละจังหวัด

หรือว่าอย่างไรก็แล้วแต่ แล้วก็ทางรัฐบาลได้เตรียมการในเรื่องของวัฒนธรรมบัญญัติไว้อย่างไร เพราะว่าวัฒนธรรมเป็นเรื่องสำคัญ กระผมเคยประสบมาในฐานะที่เคยเป็นอนุกรรมการกองทุนวัฒนธรรมแห่งชาติ ปรากฏว่าเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาตินั้นมาจากคนของรัฐมนตรีทุกครั้ง ทุกยุคทุกสมัย แทนที่รองเลขาธิการจะขึ้นเป็นเลขาธิการแต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อเลขาธิการมาใหม่ก็จะต้องมาตั้งต้นกันใหม่ งานวัฒนธรรมก็จะไม่ต่อเนื่อง งานวัฒนธรรมนั้นจะช่วยให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัยมีจิตสำนึกในความมีระเบียบ มีวินัย มีความรักชาติ ----------

ในเรื่องของการศึกษาของพระ ขณะนี้ในกระทรวงศึกษาธิการและสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน่วยงานอยู่ ๒ หน่วยที่ซ้ำซ้อนกันคือสำนักพระพุทธศาสนากับกรมการศาสนา ๒ หน่วยงานต่างคนต่างทำในเรื่องของศาสนา มหาเถรสมาคมนี่ไม่ได้มีความร่วมรู้รับรู้รับเห็นด้วยนะครับ สำนักพระพุทธศาสนามีประจำจังหวัดทุกจังหวัดเป็นสำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดนะครับ มีกำลังพลรวมแล้วประมาณ ๑,๒๐๐ คน ส่วนกรมการศาสนามีกำลังพลประมาณ ๗๐๐ คน ซึ่งการทำงานของ ๒ หน่วยงานนี้ซ้ำซ้อนกัน เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง

ประการต่อไป แนวความคิดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่จะผันน้ำจากแม่น้ำโขงเข้ามาใช้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น กระผมมีความเห็นสอดคล้องด้วย เพราะว่ากระผมเคยอภิปรายในสภาแห่งนี้ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาแล้วหลายครั้งว่า จังหวัดทางตอนบนของภาคกลางน้ำท่วมซ้ำซาก เพราะฉะนั้นควรจะมีการขุดอ่างเก็บน้ำให้มีจำนวนมาก แล้วก็มีการเชื่อมต่อกันลักษณะแก้มลิง ในยามน้ำท่วมน้ำหลาก น้ำก็ไม่ท่วมจังหวัดต่าง ๆ เหล่านั้น เวลาหน้าแล้งเกษตรกรก็สามารถใช้น้ำในอ่างต่าง ๆ เหล่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นด้วยในประเด็นนี้

ในเรื่องของแนวความคิด ผมขออภิปรายไปในทางด้านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แนวความคิดที่จะจัด ๓–๕ จังหวัดภาคใต้เป็นเขตปกครอง อย่างใดก็ตามกระผมก็ฝากไว้ว่าต้องคำนึงถึงสาเหตุหรือเบื้องลึกของการก่อการร้ายว่าเกิดมาจากอะไร กระผมในฐานะที่เป็นกรรมาธิการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมนั้นมีคณะกรรมาธิการอยู่จำนวน ๑๓ ท่าน ในจำนวน ๑๓ ท่าน มีถึง ๕ ท่านเป็นระดับประธานเป็นระดับผู้ใหญ่ของคณะกรรมการอิสลามอยู่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ แล้วก็คณะกรรมาธิการของเราได้ลงไปพบปะสังสรรค์กับคณะกรรมการในท้องที่มาแล้วปรากฏว่าผู้ก่อการร้ายนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับศาสนาแต่ประการใด แต่เป็นการกระทำในลักษณะที่ค่อนข้างจะเป็นการแบ่งแยกดินแดนเสียมากกว่า โดยมีทุนรอนจากต่างประเทศสนับสนุน ซึ่งในฐานะที่กระผมได้ทำงานด้านการข่าวมาเป็นระยะเวลานาน แล้วเรื่องนี้ก็มีตัวอย่างเรื่องสะมะแอท่าน้ำ มาแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นทางผู้นำศาสนาอิสลามบอกไม่เกี่ยว เพราะว่าพวกนั้น

ก็นับถือศาสนาใช้ศาสนาอิสลาม แต่เป็นพวกไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของคัมภีร์อัลกุรอานนั่นเอง

- ๑๐๙/๑

ในประการสุดท้าย เนื่องจากมีร่าง พ.ร.บ. หลายฉบับของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาไม่ทันในรัฐบาลที่แล้ว ทางท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ชี้แจงว่าจะรวบรวมส่งต่อให้รัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขออภัยขออนุญาตเอ่ยชื่อว่านายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช ก็ขอความกรุณาได้นำขึ้นมาพิจารณาด้วย เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ เหล่านั้นมีความสำคัญต่อสังคมและบ้านเมืองทั้งสิ้น ผมก็มีเรื่องที่จะกราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณไพจิต ศรีวรขาน ครับ เพื่อความสะดวกของท่านผมจะอ่าน ๓ รายชื่อถัดไปนะครับ ถัดไปคือ คุณอนุชา บูรพชัยศรี คุณปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์ และคุณวรเดช อมรวรพิพัฒน์ เชิญคุณไพจิตครับ

นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ ครับ คุณไพจิต ศรีวรขาน ก่อน อยู่ไหมครับ เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ถือว่าเป็นการทำภาระหน้าที่ที่มีความสำคัญ นโยบายของรัฐบาลที่เสนอต่อรัฐสภาวันนี้ หลายท่านได้แสดงความคิดเห็น ยังมีประเด็นที่ผมเห็นว่าน่าจะต้องได้รับเครดิตของการเร่งรัดในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบผู้มีอิทธิพล ท่านประธานครับ ในช่วงของเวลาที่เราได้เสนอนโยบายในเรื่องการปราบยาเสพติด ล้วนแต่เป็นความคาดหวังของพี่น้องประชาชนในการที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจัง เคยได้รับเกียรติการยกย่องอย่างจริงจังสำหรับการที่จะให้ผู้เสพเป็นผู้ป่วยที่ต้องรักษา ขณะเดียวกันก็ต้องดำเนินการมาตรการอย่างเด็ดขาดกับคนค้ายาเสพติด จนมีบางครั้งครับ ท่านประธานครับ มีกระบวนการค้ายาเสพติดที่ต้องมีการทำลายล้างกันถึงชีวิต นั่นคาดว่าเป็นประเด็นทางการเมือง แต่ว่า

สิ่งที่เกิดผลต่อพี่น้องประชาชนก็คือกระบวนการค้าการขายทั้งหลายนี้ได้ลดลง วันนี้สังคมกำลังต้องการความหวัง ความสำเร็จในการที่จะให้ดำเนินการกับผู้ค้าผู้ผลิตให้ได้รับโทษอย่างจริงจังเด็ดขาด ท่านประธานครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็มักจะเจอว่า กระบวนการค้ายาเสพติดนี้มีสายสนเล่ห์เหลี่ยมในการหลบเลี่ยงช่องทางของกฎหมาย เพราะฉะนั้นกว่าที่จะไปถึงจุดที่จะต้องลงโทษเด็ดขาด ซึ่งในระยะหลังนี้ก็จะใช้กระบวนการยึดทรัพย์เพื่อเข้ามาเป็นมาตรการที่เด็ดขาดกับผู้กระทำความผิดในการผลิตการค้า แต่ก็ยังมีช่องทางที่ต้องทำให้เกิดช่องว่าง กระผมก็จะฝากในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้พูดถึงประเด็นในการที่จะทำสงครามกับยาเสพติดให้ได้รับชัยชนะในรอบที่ ๒ นั่นเป็นมาตรการที่ถูกต้องแล้ว ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและทีมที่จะดำเนินการทำสงครามกับยาเสพติดได้รับชัยชนะและจะได้รับเสียงยกย่องจากพี่น้องประชาชน แม้จะมีความเห็นว่าบางครั้งต้องรุนแรงเด็ดขาด บางครั้งก็ต้องได้รับความเจ็บปวดครับ ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าวิธีการเหล่านี้ถ้าได้ยึดด้วยความรอบคอบและทำอย่างจริงจัง กระบวนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีบทบาทภาระ ที่เป็นข้าราชการก็ดีที่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องต้องเด็ดขาดหมดนะครับท่านประธาน เคยได้รับคำชื่นชมในสมัยที่ทำในรอบที่ ๑ ก็อยากได้มาตรฐานอันนั้นไว้เป็นหลัก ผมไม่ทราบว่าการเตรียมการทั้งหมดนี้ก็คงจะไม่มีเวลาที่ต้องเยิ่นเย้อเสียเวลา

- ๑๑๐/๑

เรื่องที่ ๒ ที่กระผมอยากจะขออนุญาตได้เสริมประเด็นของการเร่งรัดที่รัฐบาลได้ประกาศชัดเจนว่า ภายในเวลา ๑ ปี กระบวนการที่จะพัฒนาข้อ ๑.๑๔ เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ ท่านประธานครับ รถไฟฟ้าได้รับเสียงชื่นชมอย่างจริงจัง ผมเองเป็นคนจังหวัดนครพนม บ้านนอกครับท่านประธานครับ แต่ว่ามีพี่น้องประชาชนที่มาอยู่ในกรุงเทพฯ แล้วถือว่าเป็นหัวใจที่เราต้องให้การสนับสนุน วันนี้รัฐบาลได้เขียนเป็นนโยบายเร่งด่วน นั่นคือความจริงใจที่จะต้องทำ จะตรงกันกับทุกพรรคนะครับ ทุกภาคส่วน ที่มีความเห็นว่าอยากให้พบความสำเร็จ ท่านประธานครับ ก็ต้องฝากทางรถไฟไปสู่ชนบท เมื่อกี้นี้มีท่านสมาชิกได้อภิปรายถึงทางรถไฟสายอีสานกลาง ถ้าพูดถึงเรื่องทางรถไฟสายอีสานกลาง ก็เป็นความหวังของคนมาหลายช่วงของการพิจารณาการทำงานทางด้านการคมนาคมในสภาที่บอกไว้ ผมเคยมีโอกาสได้ไปติดตามโครงการนี้จากกระทรวงคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทย ได้มีผลศึกษาที่ควรค่าแก่การลงมือในการก่อสร้าง เพื่อขนส่งพี่น้องจากบัวใหญ่ ร้อยเอ็ด ยโสธร มุกดาหาร นครพนม ท่านประธานครับ มีการสำรวจประมาณการทำเส้นทางที่จะลงมือก่อสร้างแล้ว โครงการนี้ได้หายไป ผมอยากจะให้การรถไฟแห่งประเทศไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ทำแผนปฏิบัติการว่ามันจริงไหม กระจายความเจริญเหล่านี้นะครับ ไปสู่คนภาคอีสานไม่ได้มีความเข้าใจเป็นอย่างอื่นหรอกครับ การที่จะทำรถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ ขณะเดียวกันก็ควบคุมการไปถึงการทำรถไฟไปสู่ชนบท ก็น่าจะได้รับการพิจารณาอย่างทั่วถึงเช่นเดียวกัน

ประการที่ ๓ เรื่องของเอกสารสิทธิครับท่านประธาน ต้องขอถือโอกาสนี้ขอบคุณรัฐบาล ๑.๑๗ เรื่องของเอกสารสิทธิ ล้วนแต่เป็นปัญหาที่พี่น้องประชาชนในชนบทเรียกร้อง ต้องทำเป็นโครงการพิเศษ ผมเข้าใจว่าแผนปฏิบัติการของรัฐบาลนี้ควรจะใส่เสียให้ชัด ว่าที่ดินที่พร้อมจะออกเอกสารสิทธิ ท่านประธานครับ ในเขตเลือกตั้งที่ผมไปพบใหม่ที่อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม เกือบทั้งอำเภอครับ เป็นที่เสื่อมโทรม แล้วก็อยู่ในที่ที่ไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ เป็นที่ว่าการอำเภอ เป็นสถานีตำรวจ เป็นตลาดร้านค้าเกือบทั้งอำเภอ ผมอยากฝากเรื่องนี้ว่า ทำแผนปฏิบัติการแล้วใส่เงินลงเพื่อที่จะทำให้พี่น้องประชาชนที่มีปัญหาเฉกเช่นที่กระผมได้ยกตัวอย่างขึ้นมาให้ได้มีโอกาสได้รับ ผมทราบว่า

กรมที่ดินเองพร้อมที่จะทำงานอยู่เช่นเดียวกันหลาย ๆ แห่ง แต่ว่าขาดจำนวนเงินที่จะเข้าไปทำให้เกิดความสัมฤทธิ์ของโครงการ

ประเด็นที่ ๔ เรื่องของระบบชลประทาน แม้นว่าจะได้เขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนในเรื่องการพัฒนาระบบชลประทาน ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของภาคอีสานก็เรียกร้องกันตรงนี้มาโดยตลอด คราวนี้รัฐบาลก็ได้ใส่โครงการนี้ไว้ครับท่านประธาน สละสลวยและเป็นความหวัง ผมฟัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้พูดถึงการผันน้ำโขงมาสู่ภาคอีสาน ๑๗ จังหวัด เติมเต็มในลำน้ำที่เป็นแหล่งน้ำสำรองที่สำคัญ ----------

ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นความหวังพัฒนาให้เป็นทางปฏิบัติ ผมขอขอบคุณและเห็นว่านโยบายที่ได้เขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนที่ว่าจะต้องทำภายใน ๑ ปี น่าจะจบด้วยความสุขความสมบูรณ์ ความหวังของพี่น้องประชาชน เมื่อมีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอนุชาครับ

นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ กระผม นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้มีโอกาสได้อ่านแล้วก็นั่งฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ในส่วนของนโยบายที่ผมจะขออภิปรายก็คือข้อ ๓.๓ นะครับ นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชนสินค้าและบริการ ซึ่งในข้อ ๓.๓.๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมจะขออภิปรายในเรื่องของการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิท่าอากาศยานภูมิภาคและอุตสาหกรรมการบินของไทย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบินการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าทางอากาศชั้นนำของเอเชียและโลก ท่านประธานครับ นโยบายดังกล่าวได้มีการกำหนดไว้ว่าจะดำเนินการ ในระยะเวลาตามวาระของรัฐบาลก็คือ ๔ ปี คราวนี้นอกเหนือจากนโยบายปกติแล้วยังมีนโยบายเร่งด่วนซึ่งกำหนดไว้ใน ข้อ ๑.๑.๔ ในเรื่องของการพัฒนาขีดความสามารถของท่าอากาศยานสากล ผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่าผมมีความกังวลนะครับ และอยากจะขอเสนอแนะดังนี้ครับ

ประการแรกนะครับ เมื่อครั้งที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิได้มีการประกาศว่าจะมีการก่อสร้าง ผมเข้าใจว่าประชาชนชาวไทยทุกคนตั้งความหวังว่าสนามบินแห่งนี้จะเป็นที่เชิดหน้าชูตา เป็นความภาคภูมิใจของคนไทยทุกคน แต่หลังจากนั้นที่ได้มีการเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งผ่านมาเวลาปีกว่าแล้วนี่นะครับกลับเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามครับ เพราะเนื่องจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีปัญหามากมายครับไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของทางด้านกายภาพ หรือในเรื่องของคุณภาพการให้การบริการ ซึ่งเมื่อช่วงเช้าท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้พูดไปแล้วว่า

ในส่วนของลู่วิ่งและทางขับนะครับหรือที่เรียกกันว่า รันเวย์ แล้วก็ แท็กซี่เวย์ มีปัญหามากมายครับ มีความเสียหายที่จะต้องสิ้นเปลืองงบประมาณอีก ในการที่จะต้องไปซ่อมแซม ซึ่ง ณ วันนี้ก็ยังไม่ทราบว่าการซ่อมแซมนั้นได้บรรลุวัตถุประสงค์แล้วหรือยังหรือว่าจะต้องมีการซ่อมแซมเพิ่มเติมอีก ในส่วนของการที่จะให้คุณภาพในเรื่องของการบริการ ปัจจุบันผมก็เห็นว่าทุกท่านที่ไปใช้บริการไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือชาวต่างประเทศก็จะมีแต่เสียงติมากกว่าเสียงชมครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการจัดจราจรภายในสนามบินเองก็ดี ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเข้าคิวหรือต่อแถวเพื่อที่จะเตรียมรับบัตรโดยสารหรือว่าที่เรียกว่า เช็ก อิน (Check in) หรือการที่จะเข้าคิวหรือว่าต่อแถวเพื่อที่จะตรวจหนังสือเดินทาง ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านขาออกหรือขาเข้าหรือแม้กระทั่งเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างเช่น ในเรื่องของห้องน้ำครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของปริมาณก็ดีในห้องน้ำที่ไม่มีความพอเพียง หรือว่าในเรื่องของการที่จะต้องเดินเป็นระยะไกลมากกว่าจะหาห้องน้ำเจอ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหา ซึ่งมันมีผลสะท้อนออกมาจากสถาบันที่ผมอาจจะขออนุญาตนำเสนอ ก็คือเขาเรียกว่า สกาย แทรค (Sky track) สกาย แทรคเป็นสถาบันที่ปรึกษานะครับ ที่เขามีความเชี่ยวชาญและเขาก็วิจัยในเรื่องของสนามบินทั่วโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ สกาย แทรคเขาจัดลำดับของสนามบินทั่วโลกเป็นคล้าย ๆ กับการจัดระดับโรงแรมนะครับ ก็คือจะมีในส่วนของ ๕ ดาว ๔ ดาว ๓ ดาว ๒ ดาวไปเรื่อย ๆ จากมูลค่าการลงทุนสนามบินสุวรรณภูมินะครับ ๑๕๕,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ถึง ๒๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งมากกว่าท่าอากาศยานกรุงเทพหรือที่เราเรียกกันว่าท่าอากาศยานดอนเมืองถึง ๖ เท่า ผมเข้าใจว่าพี่น้องประชาชนทุกคนมีความตั้งใจและมุ่งหวังว่านี่น่าจะเป็น ๕ ดาว แต่ตรงกันข้ามครับ สกาย แทรคสถาบันแห่งนี้ให้ระดับสนามบินสุวรรณภูมิของเราเพียงแค่ ๓ ดาวเท่านั้นเองครับ ถามว่าความเข้มงวด ตรงนี้เป็นบรรทัดฐานอะไรอย่างไรในการที่สคาย แทรคให้ ผมจะขออนุญาตพูดถึงสนามบินอื่นนะครับ ยกตัวอย่างเช่น ใกล้ ๆ บ้านเรานี่เอง ----------

ท่าอากาศยานนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เขาได้ ๔ ดาวครับ พูดถึงสนามบินชางฮี ที่ประเทศสิงคโปร์ พูดถึงสนามบินนานาชาติฮ่องกงเขาได้รับ ๕ ดาวครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ละครับ ผมอยากจะให้ทางด้านรัฐบาลได้รีบเร่งเข้ามาปรับปรุงและพัฒนาท่าอากาศยานสนามบินสุวรรณภูมิของเราให้เป็นที่เชิดหน้าชูตา แล้วก็ปรับระดับขึ้นมาโดยเร็วนะครับ ทั้งนี้ผมคิดว่าคงไม่เพียงพอที่เราจะไปประกาศ หรือโฆษณาว่าหอบังคับการบินสูงสุดในโลกอยู่ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ หรือจะไปพูดว่าอาคารผู้โดยสารมีความกว้างหรือว่ามีพื้นที่มากที่สุดในโลกถึง ๕๖,๓๐๐ ตารางเมตร ไม่มีประโยชน์แล้วครับ ผมคิดว่า ณ ตอนนี้คงต้องยกระดับคุณภาพการบริการในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้ในส่วนของปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านมามีผู้โดยสารที่เข้ามาใช้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิถึง ๔๑,๒๐๖,๕๑๒ คนครับ ผมมีความหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลจะมีนโยบายในการที่จะเข้าไปพัฒนาอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้ผู้โดยสารเหล่านี้ต้องผิดหวังและเปลี่ยนไปมาใช้สนามบินอื่น

ในเรื่องของการขนส่งทางอากาศที่มีบทบาทต่อการจัดระบบโลจิสติกส์ คุณอลงกรณ์ พลบุตร ได้พูดถึงไปในเบื้องต้นแล้วนะครับ ผมก็อยากจะขอพูดในประเด็นที่ ๒ อยากจะกล่าวว่าในส่วนของต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยตอนนี้สูงมากครับ เป็นระดับประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี ซึ่งเปรียบเทียบกับไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา หรือว่าในส่วนของทางด้านญี่ปุ่น ของเขาอยู่ที่ประมาณแค่ ๘ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะฉะนั้นจากศักยภาพ ภูมิศาสตร์แล้วก็เป้าหมายของการที่จะเป็นศูนย์กลางในการบินของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผมคิดว่าเป็นไปได้สูง เพราะฉะนั้นจะต้องกำหนดบทบาทของสนามบินภายในประเทศ ไม่ใช่เฉพาะที่สนามบินสุวรรณภูมิอย่างเดียวนะครับ แต่พูดถึงในส่วนของสนามบินภูมิภาคทั่วประเทศด้วย ซึ่งในปัจจุบันนี้มีการทิ้งปล่อยร้างไว้มากมาย เพราะฉะนั้นสนามบินต่าง ๆ ควรจะมีการพัฒนาในส่วนของการบริการขั้นพื้นฐาน แล้วก็พัฒนากิจกรรมสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของไอทีก็ดี หรือว่าในเรื่องของตัวการที่จะให้บริการทางด้านภาคพื้นดินที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้นะครับ ผมอยากจะขอกล่าวสั้น ๆ ด้วยเวลาที่จำกัดก็คือว่าในเรื่องของการที่มีการจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือที่เรียกว่า คัสตอม ฟรี โซน (Custom free zone) มีการลงทุนไปมากเลยครับ ที่ท่าอากาศยาน

สุวรรณภูมิ แต่ ณ วันนี้ไม่เป็นที่ยอมรับ หรือว่ายังไม่มีความสนใจในส่วนของหมู่ธุรกิจอย่างกว้างขวาง ก็อยากจะให้รัฐบาลได้รีบเข้าไปสนับสนุนแล้วก็จัดนโยบายให้ชัดเจน

ประเด็นที่ ๓ เรื่องอุตสาหกรรมการบินของไทยที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางอากาศ กระผมอยากจะเสนอแนะให้รัฐบาลได้เร่งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสายการบินสินค้าโดยเฉพาะ หรือที่เรียกว่า คาร์โก แอร์ไลน์ เพราะว่าเมื่อปี ๒๕๕๐ สินค้าที่เข้าออกแล้วก็แวะพักที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีถึง ๑,๒๖๑,๑๔๘ ตันแต่สายการบินไทยสายการบินแห่งชาติของเราอยู่ในอันดับที่ ๒๗ ของโลกในเรื่องของการขนส่งสินค้าทางอากาศ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับทางสนามบินท่าอากาศยานที่กัวลาลัมเปอร์เขามีสินค้าที่แวะเข้ามาเข้าออกเพียงแค่ ๖๗๐,๗๙๐ ตันในปีที่ผ่านมา แต่ลองไปมองดูนะครับ มาเลเซียน แอร์ คาร์โก เขาอยู่อันดับที่ ๒๑ นะครับ ในการที่ขนส่งสินค้าทางอากาศ สูงกว่าการบินไทยถึง ๖ อันดับ ถามว่าเพราะอะไรครับ ถึงแม้ว่าการขนส่งสินค้าของทางด้านที่สนามบินกัวลาลัมเปอร์จะต่ำกว่าเราเกือบครึ่งหนึ่ง เพราะเราไม่ได้มีในการที่จะจัดตั้งสนามบิน ขอโทษครับ สายการบินในเรื่องของการขนส่งทางอากาศอย่างจริงจัง มาเลเซียน แอร์ คาร์โก เขามีเครื่องบินขนส่งสินค้าแบบโบอิ้ง ๗๔๗ ถึง ๙ ลำ สิงคโปร์ แอร์ไลน์มีเครื่องบินขนส่งสินค้าโบอิ้ง ๗๔๗ ถึง ๑๔ ลำ สายการบินไทยไม่มีเลยครับ โบอิ้ง ๗๔๗ ลำหนึ่งขนส่งได้เกือบ ๑๒๐ ตัน สายการบินไทยเราขนส่งได้แค่เพียงประมาณ ๒๐ ตันเท่านั้นครับ ภายใต้เครื่องบินที่รับส่งผู้โดยสารนอกจากนี้นะครับ เนื่องจากเวลาจำกัดผมอยากจะขออนุญาตเป็นประการสุดท้ายเลยก็แล้วกันนะครับ ผมอยากจะให้มีนโยบายชัดเจนในการขยายก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในระยะที่ ๒ เพื่อรองรับผู้โดยสารนะครับ ปัจจุบันนี้ได้แค่เพียง ๔๕ ล้านคน -----

เพราะฉะนั้นอย่างที่ผมเรียนไปแล้วในปีที่ผ่านมามีถึง ๔๑ ล้านคนแล้ว จึงอยากให้มีการใช้ประโยชน์ในส่วนของท่าอากาศยานกรุงเทพฯ หรือที่ดอนเมืองมาพิจารณากันดูอีกทีว่าจะเป็นอะไรกันแน่ เป็น โลว คอสท์ (Low cost) หรือว่าจะเป็นอะไรนะครับ ซึ่งนอกจากนี้ควรจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องของท่าอากาศยานที่ดูแลโดยกรมการขนส่งทางอากาศในส่วนของภูมิภาคอีก ๒๖ สนามบินด้วย ไม่รวมถึงอู่ตะเภา

สุดท้ายนี้ท่านประธานครับ ผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมในฐานะ ส.ส. ใหม่ได้รับการเลือกตั้งมาสมัยแรกได้มีโอกาสพูดในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในส่วนของประสบการณ์ที่ผมได้มีโอกาสได้ทำธุรกิจแล้วก็เป็นผู้บริหารมากว่า ๒๐ ปีนะครับ ทางรัฐบาลจะได้นำข้อเสนอแนะที่ผมได้อภิปรายไปในวันนี้มาใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณปณวัตรครับ

นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย วันนี้นับว่าเป็นวันที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งวันหนึ่งของประเทศไทย เพราะเป็นวันที่รัฐบาลจะได้แถลงนโยบายและนำนโยบายไปปฏิบัติ ท่านประธานครับ คำว่า นโยบาย กระผมเปรียบดังว่าคือความฝัน เป็นความฝันพวกเราได้ขายฝันให้กับพี่น้องประชาชนในช่วงที่เราหาเสียงและประชาชนก็รับซื้อความฝันของเราแล้ว ท่านประธานครับเพียงแต่ว่าเป็นเพียงความฝันยังไม่เป็นความจริง เพราะฉะนั้นวันนี้เป็นวันที่ความฝันจะเป็นความจริงของพี่น้องประชาชนท่านประธานครับ กระผมเป็น ส.ส. มาจากต่างจังหวัด การอภิปรายในวันนี้กระผมจะไม่อภิปรายในเชิงวิชาการ แต่ผมจะเอาความจริง เอาปัญหาความเดือดร้อนซึ่งเกิดขึ้นจริงมาอภิปรายในวันนี้ โดยเฉพาะนโยบายเร่งด่วนซึ่งรัฐบาลต้องดำเนินการภายใน ๑ ปี นโยบายเร่งด่วนแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล ท่านประธานครับกระผมเห็นด้วยในหลักการที่ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้าคือผู้ที่ได้รับโทษตามกระบวนกฎหมาย กระผมอยากกราบเรียนว่ากระผมกังวลใจตะขิดตะขวงใจในวิธีการปราบปราม พูดตรง ๆ ครับผมกลัว

มีการสั่งยิง ผมกลัวมีการสั่งฆ่าเหมือนที่ผ่านมาเพราะในอำเภอหนึ่งวันเดียวกันมีการสั่งฆ่ามีการยิงกัน ๕ ศพจับใครไม่ได้แม้สักคนเดียว ถามว่าสลดใจไหมครับท่านประธานครับเราเป็นเมืองพุทธ ถามว่าผมกลัวบาปครับท่านประธาน แม้ว่าผมจะกลัวบาปผมก็ยังยืนยันว่าผมเห็นด้วย ในการที่จะปราบปรามยาเสพติด ขอให้การปราบปรามนั้นเป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม หลายคนโต้แย้งว่าใช้กฎหมายไม่ได้ผล ก็อาจจะจริงครับแต่ไม่จริงทั้งหมด เพียงแต่ว่าเราบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เช่น ในชั้นสอบสวนผู้ต้องหาในข้อหาที่ค้ายาเสพติดหรือผลิตท่านประธานครับ ห้ามประกันตัวโดยเด็ดขาด หากว่าได้รับประกันตัวหัวหน้าสถานี โรงพักนั้นต้องได้รับโทษครับ หรือในชั้นอัยการ ท่านประธานครับเฉพาะข้อหาผู้ผลิตหรือจำหน่ายนะครับห้ามประกันตัวเด็ดขาดเช่นเดียวกัน หากว่าได้รับการประกันตัวอัยการจังหวัดนั้นต้องรับโทษครับ หรือแม้กระทั่งศาลยุติธรรม จริงอยู่เราไม่สามารถที่จะไปบังคับให้ศาลตัดสินอย่างไร เพราะอยู่ในดุลยพินิจของท่าน แต่อย่างไรครับท่านครับ ศาลก็คือคน ----------

ถ้าหากว่าเห็นแก่ผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองก็อยู่ในวิสัยที่เราจะทำความเข้าใจได้ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่ามาตรการเป็นมาตรฐานทั้งประเทศแล้วว่าผู้ค้ายาเสพติดติดคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต ผมเชื่อว่ามาตรการนี้จะได้ผล ท่านประธานครับ บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีท่านไม่อยู่ ท่าน มท. ๑ คือ ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ท่านไม่อยู่ ผมอยากให้ท่านมายืนยันต่อสภาอีกว่าท่านจะปราบปรามยาเสพติด แก้ไขปราบปรามยาเสพติดโดยใช้กระบวนการยุติธรรม จะไม่ใช้วิธีการสั่งฆ่าหรือวิธีการที่นอกรูปแบบครับท่านประธาน ท่านประธานครับ นอกจากนี้นโยบายเร่งด่วนที่กระผมค่อนข้างเห็นด้วย โดยเฉพาะนโยบายข้อที่ ๑.๑๑ หน้า ๕ ท่านประธานครับ สร้างระบบประกันความเสียหายให้กับเกษตรกรเพื่อลดความเสียหายอันเนื่องมาจากผลกระทบความเสียหายมาจากภัยธรรมชาติ นโยบายนี้ท่านประธานครับ ในฐานะที่พรรคชาติไทยเป็นพรรคร่วมรัฐบาลเห็นด้วยอยู่แล้วครับ โดยเฉพาะระบบการประกัน คนยังมีประกันชีวิตท่านประธานครับ รถยังมีประกัน บ้านช่องยังมีประกันวินาศภัย เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลประกันความเสี่ยงภัยจากภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่กระผมเห็นด้วยแต่ท่านประธานครับ อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่น่าเห็นใจครับโดยเฉพาะชาวไร่ ชาวนา เป็นอาชีพที่มีความเสี่ยง เสี่ยงทั้งภัยธรรมชาติ เสี่ยงทั้งความไม่แน่นอนของราคา ซึ่งโดยเฉพาะภัยธรรมชาติ ภัยแล้งหรือน้ำท่วมจะต้องเป็นปรากฏการณ์ เกิดขึ้นแทบทุกปีในประเทศเรา โดยเฉพาะภัยแล้งกราบเรียนว่า รัฐบาลยังมีความรับผิดชอบแล้งปีไหนรัฐบาลก็จัดสรรงบประมาณภัยแล้งไปให้ทุกปี แต่งบภัยแล้งเป็นงบที่มีปัญหาที่สุดอีกงบหนึ่ง โดยเฉพาะเหตุมันเกิดที่อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ มีการเลือกปฏิบัติครับ เลือกปฏิบัติก็คือว่า เลือกที่รักมักที่ชังให้เฉพาะคนของตัวเอง ให้เฉพาะหัวคะแนนให้เฉพาะญาติส่วนคนที่ไม่ใช่ของตัวเองบาทหนึ่งก็ไม่ให้ท่านประธานครับ กระผมอยากยกตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรมว่า สมมุติว่าในพื้นที่ ๑ กิโลเมตร ถ้าหากจะมีแล้ง แล้งด้วยกันครับ ถ้าหากน้ำท่วม ท่วมด้วยกันครับท่านประธาน ถ้าหากงบภัยแล้งไปถึงพื้นที่ แปลว่าต้องได้รับเท่ากัน ทีนี้ปัญหาเกิดการเลือกปฏิบัติ ท่านประธานครับ คนที่มีเส้น นาแล้งอยู่ ๕ ไร่ ก็ไปแจ้งกับผู้ที่มีอำนาจในพื้นที่บอกว่าแล้ง ๒๐ ไร่ ซึ่งคนผู้มีอำนาจก็รู้ว่ามีนาแค่ ๕ ไร่ ได้รับงบภัยแล้งด้วยครับ

๑๕ ไร่ ที่น่าเกลียดที่สุดท่านประธานครับ ไม่มีนาแม้แต่ไร่เดียว แต่อาศัยว่ามีเส้นใหญ่ครับ ได้รับเงินภัยแล้งหน้าตาเฉยครับท่านประธาน ในขณะที่พี่น้องผมในพื้นที่เดียวกันแล้ง แต่ว่าไม่ได้รับแม้แต่บาทเดียว ถามว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อ ๑ ปี ๒ ปีที่แล้ว ปณวัตรพูดทำไม ผมกราบเรียนว่าที่พูดเพื่ออยากให้เป็นอุทาหรณ์เพื่อเตือนสติรัฐบาลนี้ว่า เหตุการณ์แบบนี้อย่าเกิดขึ้นอีก ท่านประธานครับนโยบายที่ผมเสียดายอีกข้อหนึ่ง รัฐบาลกล้าที่จะประกันแม้กระทั่งภัยธรรมชาติให้กับพี่น้องเกษตรกร แต่ทำไมรัฐบาลไม่กล้าประกันราคาพืชผล เช่น ข้าว อ้อย ถ้าหากว่ารัฐบาลชุดนี้บรรจุหรือว่าแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกันราคาข้าวหอมมะลิขั้นต่ำกิโลกรัมละ ๑๒ บาท ข้าวซึ่งไม่ใช่ข้าวหอมมะลิกิโลกรัมละ ๘ บาท หรือประกันอ้อยตันละ ๘๐๐ บาท ท่านประธานครับ จะเป็นนโยบายที่ดีที่สุดในโลกอีกนโยบายหนึ่ง ท่านประธานครับ นโยบายที่จะประกันราคาข้าวนั้นประชาชนได้ประโยชน์ ได้ประโยชน์กว่านโยบายที่จะพักหนี้ให้กับเกษตรกร การพักหนี้ให้กับเกษตรกรต่อให้พักสัก ๑๐ ปีก็ไม่มีประโยชน์หรอกครับ ----------

แต่ถ้าหากให้ความสำคัญประกันราคาพืชผลนี่สิครับ ประชาชนเขาได้ประโยชน์ ท่านประธานครับด้วยเวลาที่จำกัดเหลืออีก ๑ นาที กระผมอยากเสริมอีกนิดหนึ่งครับ เกี่ยวโยงกัน โดยเฉพาะนโยบายเกี่ยวกับขยายฐานการให้เบี้ยยังชีพแก่คนชราผู้ไม่มีรายได้ ผมขอเป็นตัวแทนผู้ชราทั้งประเทศขอบคุณรัฐบาลที่รัฐบาลได้เห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ ท่านประธานครับงบตัวเบี้ยผู้สูงอายุมีปัญหาเช่นเดียวกัน มีปัญหาในพื้นที่เพราะจำนวนเงินที่ให้ไปกับคนชรานั้นได้ไม่ครบทุกคน ทำให้เกิดช่องว่างในการเลือกปฏิบัติครับท่านประธานเลือกปฏิบัติก็ให้คนที่เป็นพรรคพวกญาติพี่น้องของตัวเองเห็นได้ชัด ท่านประธานครับระหว่างคน ๒ คน คนหนึ่งมีอายุ ๖๑ ปี กับอีกคนหนึ่งอายุ ๗๕ ปี ท่านประธานครับเขาให้ใครครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : เขาให้คนอายุ ๖๑ ปีครับ ส่วนอายุ ๗๕ ปี เขาไม่ให้ครับท่านประธานอธิบายเหตุผลภาษาบ้านผมว่าไม่ใช่คนของกู กูไม่ให้ครับ ท่านประธานครับ นอกจากนี้ขอแถมนิดหนึ่งครับนโยบายเกี่ยวกับ อสม. เป็นบุคคลที่เสียสละ สมควรแล้วที่รัฐบาลจะเพิ่มเบี้ย หรือเพิ่มสวัสดิการเงินเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ไม่มากหรอกครับ ท่านประธานครับ สุดท้ายนโยบายเกี่ยวกับถ่ายโอนภารกิจส่วนกลางให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นเห็นได้ชัด ๆ คือ รพช. โยธาธิการ ส่งมอบงานคือถนนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แต่ถนน แต่ไม่ให้เงินครับ ถามว่าถนนสายหนึ่งต้องใช้เงินดูแล ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท อบต. เขาไม่มีปัญญาหรอกครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นถามว่าการถ่ายโอนมีหลักการหลักเกณฑ์อย่างไร และอยากกราบเรียนต่อท่านสมาชิกว่าสมัยนี้เราจะของบประมาณสร้างถนนลาดยางสัก ๑ สาย เราแทบเจอทางตัน ไปกรมทางหลวงชนบท ท่านก็บอกโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปหาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อบต. ก็บอกไม่มีเงิน ถามว่านี่คือปัญหา ท่านประธานครับ ด้วยเวลาที่มีแค่นี้ผมก็อยากจะกราบเรียนว่าในฐานะที่พรรคชาติไทยเป็นพรรคร่วมรัฐบาลก็อยากจะเสนอแนะที่ผมกราบเรียนมาทั้งหมด สิ่งใดที่แก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ได้โปรดเพิ่มเติมแก้ไขเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณวรเดช

นายวรเดช อมรวรพิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายวรเดช อมรวรพิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขอตกลงกับท่านประธานเรื่องเวลาล่วงหน้านิดหนึ่งครับ เพราะว่ากระผมในฐานะเป็นรองประธานคณะกรรมาธิการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม คนที่หนึ่ง ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมาธิการให้พูดหลายเรื่องนะครับ เวลาของ สนช. เหลือ ๑๖.๕๓ นาทีนะครับ แต่คงจะไม่ใช้เวลาเกินไปเป็น ๑๐ นาที อาจจะเกินไปบ้างนะครับ ประเด็นสำคัญในนโยบายของรัฐบาลซึ่งท่านได้แถลงเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในข้อ ๒.๔ ก็จะมีเรียงไปหลายข้อ ถึง ๒.๔.๔ นะครับ ในเรื่องศาสนามีความสมบูรณ์มากพอสมควรที่ท่านบอกใน ๒.๔.๑ ว่า อุปถัมภ์คุ้มครองและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ เพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ประเด็นที่อยากจะตั้งข้อสังเกตว่ายังขาดไปก็คือในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๗๙ ได้บอกว่าทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา อันนี้มันจะเกี่ยวกับของเรื่องการศึกษาด้วย กระผมจะไว้พูดเป็นประเด็นต่อไป จะพูดเรื่องอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ก่อนนะครับ ในขณะนี้การอุปถัมภ์คุ้มครองทำนุบำรุงศาสนาของรัฐบาลไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลนี้หรือรัฐบาลที่เพิ่งผ่านมา แต่เป็นมาแล้ว ๓๐–๔๐ ปี ที่ว่าได้อุปถัมภ์คุ้มครองน้อยมาก

ถ้าเราดูจากงบประมาณจะเห็นชัดนะครับ ในระยะ ๔๐ ปีที่ผ่านมา ๔๐ กว่าปีตั้งแต่เริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๐๑ ก็จะเห็นได้ว่าเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ ๐.๑๗ ถึง ๐.๑๙ อย่างมากที่สุดก็ร้อยละ ๐.๒๐ คือ ๑๐๐ บาทของงบประมาณเอามาทำนุบำรุงศาสนาแค่ ๑๗ สตางค์ ๑๘ สตางค์ ๑๙ สตางค์เท่านั้นนะครับ ขณะนี้ ๔ หน่วยงานก็คือ กรมการศาสนาซึ่งดูแลทุกศาสนา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทั้ง ๔ หน่วยนี้รวมกันได้งบประมาณประมาณร้อยละ ๒๐ ของปีงบประมาณปัจจุบัน ปี๒๕๕๑ นะครับ ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่หนักหนาสาหัสที่ว่าการทำงานของหน่วยงานศาสนาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สมาคม มูลนิธิ ที่เรามาทำจะเหนื่อยยากมาก เพราะว่านอกจากจะต้องหาวิธีการที่จะเผยแผ่ศาสนาให้เป็นที่ประทับใจของคนรุ่นใหม่แล้ว เราจะต้องหาเงินช่วยตัวเองตลอดเวลา อย่างมหาวิทยาลัยเทียบกัน มหาวิทยาลัยสงฆ์ท่านสร้างลำบากยากเย็น งบประมาณได้มาแค่ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือก็จะต้องเรี่ยไรหาเงินกันเองนะครับ ตัวอย่างที่เห็นชัดอย่างพระเดชพระคุณหลวงพ่อปัญญาท่านจะต้องเรี่ยไรเงินจนกระทั่งถึงท่านมรณภาพเมื่ออายุตั้ง ๙๖ พรรษาก็ยังสร้างมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยยังไม่เสร็จ แต่มหาวิทยาลัยอื่นของรัฐหรือในกำกับของรัฐได้งบก่อสร้างร้อยเปอร์เซ็นต์ ขณะนี้ทั้งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยกำลังสร้างเป็นเมน แคมพัส (Main campus) เป็นที่ทำการใหญ่อันใหม่เพราะว่าที่วัดบวรและวัดมหาธาตุแคบทั้งคู่ก็ขาดงบอีกมากมาย ทีนี้ถ้าเผื่อรัฐบาลจะได้ช่วยกรุณาถวายความสะดวกอันนี้คือ จ่ายงบฉุกเฉินงบอะไรก็ตามให้ท่านเต็มที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ท่านจะได้มีกำลังมาทำเรื่อง การเผยแผ่การสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แท้จริง และอันนี้อีกอันหนึ่งที่กำลังเป็นที่สับสนในสังคมมากแล้วก็เป็นมานาน เราตกหลุมพรางคุณธรรม จริยธรรมมา ๒๐ ปี ๓๐ ปีแล้วนะครับ เป็นความสับสนในกระบวนทัศน์ของการส่งเสริมศาสนา จริง ๆ เราพูดเรื่องศาสนาและศีลธรรมคู่กันมาตลอดอย่างนี้แต่โบราณ ท่านไปดูในรัฐธรรมนูญทุกฉบับก็ยังมี คำว่าศีลธรรมอันดีของประชาชน มีเป็นสิบคำเลยครับ การกระทำใด ๆ ก็ตามทำได้ มีเสรีภาพ

ทำได้ แต่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนไม่ได้ แต่ประมาณ ๒๐ ปี ๓๐ ปี มานี่เราก็ไปตามฝรั่งก็เอากระบวนทัศน์ เรื่องคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งปฏิเสธศาสนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งเอามาจากอเมริกา ๒ ระบบนี้ต่างกัน โดยสิ้นเชิงครับ ระบบคุณธรรม ระบบศีลธรรมก็คือคุณธรรม จริยธรรมที่เกิดจากศาสนา ที่ฝรั่งเรียกว่า โมแรลลิตี้ (Morality) ซึ่งโมแรลลิทีมีทุกศาสนา ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาพราหมณ์ ศาสนาฮินดู ศาสนาซิกข์ ท่านก็มีโมแรลลิทีของท่านทั้งนั้น คือไม่ต้องไปเถียงว่าคุณธรรม จริยธรรมของท่านเกิดจากอะไร ก็คือเกิดจากต้นตอศาสนา ระบบคุณธรรม จริยธรรม หรือเราเรียกง่าย ๆ ว่า ศาสนาและศีลธรรมต่างกับคุณธรรมและจริยธรรมทางโลก ซึ่งไม่อิงอาศัยศาสนา นอน รีลิจเจิน เอธธิค (Non religion ethic) ของศาสนาและศีลธรรมเป็นระบบคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นองค์รวม รวมกันทั้งหมดครบถ้วนบูรณาการ แต่แบบศีลธรรม จริยธรรมเป็นแบบแยกส่วน อันนี้จะยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ อย่างเช่น ชาวพุทธเรามีโลกทัศน์บูรณาการว่าทุกคนย่อมเป็นไปตามกรรมต้องรับผิดชอบกรรมของตัวเอง ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว เพราะฉะนั้นเราก็เชื่อทั้งต่อหน้าลับหลัง เรามีหิริโอตตัปปะ ละอายและเกรงกลัวต่อบาป ประทานโทษต้องเอ่ยชื่อท่าน ท่านองคมนตรีธานินทร์ กรัยวิเชียร เพิ่งปาฐกถาสมัชชาคุณธรรม เมื่อต้นเดือนที่ผ่านมานี่นะครับ ท่านบอกว่าจากประสบการณ์ที่ท่านเป็นนักกฎหมายทำอะไรต่าง ๆ มามากมาย ท่านไม่เชื่อว่ากฎหมายหรือบ้านเมืองจะช่วยสร้างศีลธรรมได้ ท่านเชื่อว่าในแง่ของชาวพุทธ ชาวพุทธจะต้องมีหิริโอตตัปปะเชื่อกฎแห่งกรรม เชื่อการที่จะต้องรับใช้ผลของกรรมชาติหน้า ชาตินี้ ตราบใดที่ยังมีกิเลสอย่างนี้ถึงจะทำได้มั่นคง ส่วนศาสนาที่ท่านมีพระเจ้าอย่างสายของศาสนายิว คริสต์ อิสลาม ท่านก็เชื่อว่าพระเจ้าสร้างท่านมา ท่านจะต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า ไม่ว่าทำอะไรต่อหน้า ลับหลังพระเจ้าทรงรับทราบ และเมื่อตายไปแล้วนอนรอวันพิพากษาโลก ซึ่งพระเจ้าจะทรงเรียกขึ้นมาพิพากษาตามที่ว่าเชื่อพระองค์หรือไม่เชื่อพระองค์ ไม่มีทางหลีกเลี่ยง เพราะฉะนั้นจะเป็นองค์รวม ----------

แต่คุณธรรม จริยธรรมแบบแยกส่วนที่เรารับฝรั่งมา เอาตัวอย่างง่าย ๆ ครับ เมื่อกลางปีที่ผ่านมานี้เอง กระทรวงศึกษาธิการอุตส่าห์สัมมนาไม่รู้กี่สิบแห่ง ได้คุณธรรมมา ๘ ข้อ ผมก็อ่านครั้งเดียว แล้วผมก็ไม่คิดจะจำ แล้วไม่รู้จะจำไปทำไม แต่ละข้อก็อีลุ่ยฉุยแฉก นายกรัฐมนตรีทุกท่าน วันเด็กก็ให้คำขวัญวันเด็ก แล้วเด็ก ๆ ก็จำเอาไว้ท่องแลกรางวัลวันนั้น เลยวันนั้นก็ไม่มีใครจำ แต่อย่างในหลวงพระราชทานอย่างคุณธรรม ๔ ประการ ตามพระบรมราโชวาท เมื่อกรุงเทพมหานครครบ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ นี่ชัดเจน เราจำได้ถึงเดี๋ยวนี้ ฆราวาสธรรม สัจจะ ทะมะ ขันติ จาคะ หรือว่าคุณธรรมเมื่อพระราชทานครองราชย์ ๖๐ ปี ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ เราก็จำได้ เพราะท่านทรงสรุปจากสาราณียธรรม ๖ ข้อ ให้เหลือ ๔ ข้อ คิด พูด ทำ ด้วยเมตตา ก็มาจากกายกรรม เมตตากายกรรม เมตตาวจีกรรม เมตตามโนกรรม พระพุทธเจ้าทรงเอาการกระทำทางกายขึ้นก่อนเพราะเห็นชัด แต่ในหลวงท่านทรงนำความคิดจากข้างในออกก็เหมือนกันประยุกต์ได้ อันที่ ๒ ของพระองค์ก็คือว่า ให้รู้จักอะไรได้มาก็แบ่งปันกัน ก็คือสาธารณโภคี แบ่งกันกินแบ่งกันใช้ ข้อที่ ๓ ของพระองค์ก็คือว่าการเคารพกฎเสมอกัน เคารพกฎระเบียบ ก็คือศีลและสามานยตา ยอมรับกฎของสังคม ข้อที่ ๔ ทำความเห็นให้เสมอกัน มีความสมานฉันท์ลงกันด้วยความเห็นอย่าตีกันก็คือ ทิฐิสามานยตา นี่เราจำได้เพราะเป็นองค์รวมเป็นระบบ เพราะฉะนั้นศาสนาและศีลธรรมก็จะยั่งยืน แต่คุณธรรม จริยธรรมทางโลกไม่ยั่งยืน แล้วก็อย่างที่ว่าก็ส่งผลอีกข้อหนึ่งที่ต่างกันชัดเจนคือ ศีลธรรมและศาสนาเราจะเต็มใจทำทั้งต่อหน้าลับหลังเต็มใจทำ แต่คุณธรรม จริยธรรม

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : คุณวรเดชครับ อย่าไปให้ไกลนักวกกลับมานโยบายหน่อย

นายวรเดช อมรวรพิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ กำลังจะสรุปตรงนี้ครับ แต่ถ้าเป็นคุณธรรม จริยธรรมนี่เราจะจำใจทำ ตราบใดที่จับได้ ไล่ทัน เราก็เป็นผ้าพับไว้ ลับหลังนี่เราก็ยับยู่ยี่ เพราะฉะนั้นจะต้องเลือกความสับสนในกระบวนทัศน์ ผมว่าถ้าอุปมาให้ง่ายที่สุดก็คือว่าเราตกหลุมพรางคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งกำลังเป็นลูกทรพีที่ฆ่าพ่อแม่กำเนิด ก็คือกำลังฆ่าศาสนาและศีลธรรม กระแสขณะนี้ในทุกวงการ

ในเมืองไทยนี่คล้าย ๆ ว่ากลัวศาสนาไม่กล้าพูดศาสนา คิดว่าเป็นเป็นปัจจัยลบ ซึ่งไม่ใช่เลย ของประเทศไทยนี่สถาบันหลักทั้ง ๓ ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์เป็นปัจจัยบวก เป็นทุนทางสังคมที่สำคัญอย่างยิ่ง เราจะต้องเชิดชูและจะต้องนำมาใช้ ไม่ใช่ว่าไม่กล้าพูดศาสนา ซึ่งผู้นำประเทศแทบทุกวงการจำนวนมากนี่ไม่กล้าพูด แล้วหลบ ๆ เลี่ยง ๆ พูดแต่คุณธรรม จริยธรรม เพราะฉะนั้นการส่งเสริมไม่มีทางสำเร็จก็นำมาสู่ที่ว่าการที่รัฐบาลจะมีนโยบายอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นจะต้องทำให้เป็นรูปธรรม ที่นี้จะเป็นรูปธรรมอย่างไร ก็จะต้องมีกฎหมาย เพราะไม่อย่างนั้นมาตรการต่าง ๆ นี่มันจะเหมือนกับยักษ์ไม่มีกระบอง ไม่มีใครกลัวหรอกครับ อย่างทุกวันนี้ตัวอย่างง่ายที่สุด พระพุทธศาสนานี่มีปัญหายืดเยื้อมา ๓๐–๔๐ ปี ๔๐-๕๐ ปี ไม่มีกฎหมาย ไม่มีรัฐบาลใด ไม่มีคณะสงฆ์ไหนแก้ได้ ก็ยืดเยื้อเรื้อรังเป็นที่โจษขาน เป็นข่าวหนังสือพิมพ์หน้า ๑ แทบทุกวัน ทั้งวงการพระ วงการฆราวาสนี่ครับ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าไม่มีการจัดระเบียบ ไม่มีทำนุบำรุงส่งเสริม มีพระพุทธศาสนา มีพระราชบัญญัติหลักอยู่ฉบับเดียวคือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ซึ่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ว่าด้วยการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ ๓ แสนรูป ซึ่ง ๓ แสนรูปนี่คิดจากชาวพุทธทั้งหมด ๖๐ ล้านคน ก็คือแค่ครึ่งเปอร์เซ็นต์ ฆราวาสอย่างพวกเรา อุบาสก อุบาสิกา ๙๙.๕ เปอร์เซ็นต์นี่ไม่มีการจัดระเบียบ ไม่มีแผนทำนุบำรุง ไม่มีการส่งเสริมอย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นชาวพุทธนี่เป็นศาสนิกชน ถ้าเปรียบเทียบไปแล้วด้อยคุณภาพที่สุด ในระหว่างศาสนิกชนทั้งหลาย ซึ่งประเด็นนี้ พระเดชพระคุณ เจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์ เจ้าคุณประยุทธ์ ปยุตโต หรือ ป.อ. ปยุตโต ซึ่งเป็นปราชญ์สำคัญของไทยในปัจจุบัน ท่านบอกว่าวิธีง่ายที่สุดที่ผู้ปกครองที่ฉลาดจะทำได้ก็คือว่า การส่งเสริมศาสนิกชนซึ่งชาวพุทธส่วนใหญ่ หรือศาสนิกชนศาสนาอื่น ท่านก็ส่งเสริมให้เป็นศาสนิกชนที่ดี เราก็จะได้คนดี ได้นักการเมืองที่ดี ได้พ่อแม่ที่ดี ได้ลูกที่ดี แก้ที่ต้นตอเลยครับ ฟื้นฟูความเป็นศาสนิกชนที่ดีในตัวแต่ละคนให้ขึ้นมาให้ได้ เราฟื้นฟูศาสนาและศีลธรรมกลับมา อย่างที่ท่านอาจารย์พุทธทาสบอกศีลธรรมไม่กลับมา โลกาวินาศ ถ้าศีลธรรมกลับมาโลกาจะสดใส เพราะฉะนั้นวิธีที่พระเดชพระคุณ เจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์บอก เจ้าคุณประยุทธ์ท่านบอกวิธีที่ง่ายที่สุดประหยัดที่สุด มีประสิทธิผล

ที่สุดและรวดเร็วที่สุด รัฐบาลที่ฉลาด สภาที่ฉลาดก็คือส่งเสริมศาสนา ศาสนิกชนแต่ละคนให้เป็นศาสนิกชนที่ดี สมมุติว่าถ้าท่านตั้งเป้าไว้ว่า ๕ ปีนี่ ท่านให้เงินอุดหนุนศาสนาขึ้นจากร้อยละ ๐.๒ ให้เป็น ๕ เปอร์เซ็นต์ ----------

- ๑๑๘/๑

เพราะว่าถ้ามัวไปติดเพดานว่าปีละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไม่มีทางไปถึงไหน ให้อำนวยความสะดวกให้ท่านในเรื่องงบประมาณ ท่านไม่ต้องห่วงเรื่องเงิน แล้วท่านจะได้ทำงานเผยแพร่ได้เต็มที่ เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง คือเน้นไปที่ฆราวาส ๙๙.๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วการออกกฎหมายอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาเราก็ทำกันมาต่อเนื่อง ร่างกันมาเป็นสิบปีแล้วนะครับ มีทั้งพระเถระผู้ใหญ่ มีนักปราชญ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางฆราวาส มีผู้แทนอุบาสก อุบาสิกา ทำประชาพิจารณ์มานับไม่ถ้วน ประทานโทษต้องเอ่ยนามท่าน อย่างเช่นสมัยท่าน ส.ส. ร้อยโท ดอกเตอร์กุเทพ ใสกระจ่าง ท่านเป็นประธานคณะกรรมาธิการการศาสนา ผมก็ช่วยท่านทำ ไปทำประชาพิจารณ์กันทั่วประเทศ ปรับปรุงมาเรื่อย สมัย สนช. ของผมก็ปรับปรุงอีก แต่ว่าขั้นตอนต่าง ๆ อย่างที่ว่าความสับสนในกระบวนทัศน์ทำให้ไม่กล้าที่จะส่งเสริมศาสนา ซึ่งการอุปถัมภ์คุ้มครองศาสนา ศาสนาแต่ละศาสนามีเอกลักษณ์ของตัวเองทั้งศาสนธรรม ศาสนบุคคล ศาสนพิธี ศาสนวัตถุ เพราะฉะนั้นแต่ละศาสนาจะต้องออกกฎหมายคนละแบบ ปนรวมกันไม่ได้ เพราะถ้าปนรวมกันแทนที่จะเป็นอุปถัมภ์คุ้มครองจะทำให้สับสนและทำลาย ตัวอย่างง่าย ๆ เช่น ขณะนี้ศาสนาอิสลามท่านก็มีกฎหมายอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนาท่าน อย่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พุทธศักราช ๒๕๒๔ ใช่ไหมครับ แล้วก็มีพระราชบัญญัติบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งเกิดจากการยุบรวมปรับปรุงกฎหมาย ๓ ฉบับเก่า ก็คือว่ากฎหมายว่าด้วยการอุปถัมภ์และคุ้มครอง มีพระราชบัญญัติมัสยิด อิสลาม พุทธศักราช ๒๔๙๐ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พุทธศักราช ๒๔๘๘ แล้วก็พระราชกฤษฎีกาศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๙๑ ๓ ฉบับ ยุบรวมมาเป็นพระราชบัญญัติบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พุทธศักราช ๒๕๔๐ และขณะนี้ก็มีหลายฝ่ายของท่านมุสลิมกำลังปรับปรุงอยู่หลายร่างก็พยายามทำความเห็นส่วนของท่านให้ลงกัน แล้วที่กำลังร่างอยู่อย่างเช่น พระราชบัญญัติกองทุนซะกาต พระราชบัญญัติอาหารฮาลาล เหล่านี้เป็นต้น ก็คือพระราชบัญญัติเฉพาะที่อุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนาอิสลาม ส่วนของศาสนาคริสต์ก็มีพระราชบัญญัติว่าด้วยที่พระราชทาน พระบรมราชานุญาตแก่โรมันคาทอลิกมิสชัง

ในกรุงสยาม พุทธศักราช ๒๔๕๗ ขณะนี้ท่านกำลังปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติบริหารองค์กรศาสนาคริสต์ พุทธศักราช .... ส่วนฝ่ายศาสนาพราหมณ์ ฮินดู และซิกข์ ท่านมีศาสนิกชนน้อย ท่านดูแลกันได้ดีมีคุณภาพสูง ทางกรรมาธิการการศาสนาทั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ของ สนช. เราก็ได้ประสานไปที่ท่าน ท่านก็ยังไม่เห็นร่างมา ท่านอาจจะเห็นว่าไม่มีความจำเป็น เพราะฉะนั้นถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วน อย่างชาวพุทธที่ว่านี่ ๙๙.๕ เปอร์เซ็นต์ ฆราวาส อุบาสก อุบาสิกา ไม่มีการจัดระเบียบ ไม่มีการทำนุบำรุง ร่างก็พร้อมอยู่แล้ว กระผมคิดว่ารัฐบาลนี้ก็คงจะได้พยายามผลักดัน แล้วก็จะเป็นผลงานชิ้นโบแดงที่ท่านจะได้ใจชาวพุทธทั่วประเทศ เพราะว่าชาวพุทธหรือประชาชนทั่วไปก็เบื่อหน่ายกับข่าวคราวรุ่นวายสับสนที่เกิดขึ้นพาดหัวแต่ละวันไม่หมดสิ้นเกี่ยวกับศาสนา ถ้าจัดระเบียบทำนุบำรุงให้เต็มที่ก็จะดีขึ้น

ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมบอกว่านโยบายของท่านให้ข้อสังเกตว่าอาจจะตกไป ส่วนที่ว่า ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา อันนี้ก็เป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่ง แต่ทีนี้เราจะเข้าใจและก็สมานฉันท์กันได้อย่างไรครับ ก็ต้องเกิดจากความรู้ ทีนี้ความรู้ก็โยงมาสู่นโยบายการศึกษาด้วย ขณะนี้นโยบายการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ มีความบกพร่องอย่างยิ่ง เพราะไปซ่อนศาสนาเป็น ๑ ใน ๘ แท่ง อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศาสนา วัฒนธรรมและสังคม เป็น ๑ใน ๕ สาระ จะมีภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจการปกครองระบอบประชาธิปไตย และศาสนา โดยข้อสอบ ตัวอย่างอย่างสอบเอนทรานซ์ (Entrance) ๑๐๐ ข้อ ออกศาสนา ๕ ข้อ พุทธ ๒ ข้อ อิสลาม ๑ ข้อ คริสต์ ๑ ข้อ พราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ ๒ ศาสนารวมกัน ๑ ข้อ ๕ ข้อ เด็กก็เลยบอกว่า ๕ ข้อ จาก ๑๐๐ ข้อ ดูหนังสือเป็นตั้ง ๆ ไม่รู้จะดูไปทำไม ก็เลิก เพราะฉะนั้นวิชาศาสนาไม่เคยสอนสำเร็จ ที่สำเร็จก็คือศาสนาอิสลามและคริสต์ พราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ ท่านสอนได้ดี มีคุณภาพสูง แต่ชาวพุทธไม่มีโรงเรียนไหนสอน ที่แนะนำว่าสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง เพราะพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ ให้อำนาจสถานศึกษาทำหลักสูตรสถานศึกษาได้ ----------

เมื่อทำหลักสูตร สถานศึกษาก็ไม่มีอย่างโรงเรียน ๕ อันดับ ๑๐ อันดับแรกทอป ไฟว์ (Top five) ทอป เท็น (Top ten) ผมก็ไปฟังมาผมก็ศิษย์เก่าพวกนี้แหละครับ เขาก็สั่งเลยครูบอกว่าให้ยัดเยียดสาระศาสนาถ้าเผื่อจะสอนในเทอมแรกของ ม. ๔ ให้มันหมด ให้มันรู้เรื่องไม่รู้เรื่อง จำได้ ไม่ได้ ไม่รู้ช่างมัน อีก ๕ เทอมที่เหลือทุ่มวิชาเอนทรานซ์ทั้งหมดนี่ก็เป็นสภาพอเนจอนาถที่ว่าเราขาด เราเรียกร้องกันมาก ผู้ปกครองต้องการมากว่าให้ฟื้นฟูวิชาศีลธรรมนี่แหละครับวิชาศีลธรรมขณะนี้ได้พัฒนาไปอย่างมากเป็นวิชาพระพุทธศาสนาซึ่งสนุกน่าสนใจ เราไม่ได้เน้นเรื่องความจำสอนให้เข้าใจเรามีสื่อทำให้พร้อมทุกอย่างอบรมครูแล้วคู่มือสอนก็มี อะไรก็มีแต่ไม่มีเวลาสอนก็เหมือนวิญญาณพเนจรหรือเหมือนประทานโทษที่ของแพง ๆ เราบอกก๋วยเตี๋ยววิญญาณไก่ มันก็กลิ่นไก่ มีน้ำมันไก่ลอยแต่หาชิ้นไก่ไม่ได้ ก็เหมือนกันพระพุทธศาสนา วิชาพระพุทธศาสนา ขณะนี้ก็เป็นโอปปาติกะไม่มีร่างนะครับ มีชื่ออยู่ เขาบอกว่าผ่านอย่างไร เอาผ่านอบรมหน้าเสาธง ครู ผู้ปกครองก็บอกอบรมหน้าเสาธงแล้ว วันละ ๒ นาที เพราะฉะนั้นทุกคนผ่านวิชาพระพุทธศาสนาหมด อันนี่เป็นเรื่องที่ว่าอยากจะเสนอว่าในเมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดว่าใน ๑ ปีนี่ต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษา ถ้าเราอยากเห็นเยาวชนเราไม่ตกเป็นเหยื่อ ไม่เป็นเครื่องมือถูกทำลายระเบียบวินัยอย่างสิ้นเชิงในขณะนี้หลงใหลมัวเมาในอินเทอร์เน็ตในบริโภคนิยมวัตถุนิยม อย่างวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมาเราก็เห็น ความเละเทะซึ่งน่าสลดใจมากที่ลูกหลานเราตกเป็นเหยื่อของสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นก็ส่งเสริมตั้งแท่งศาสนาอีกแท่งหนึ่งให้เป็น ๙ แท่ง มันมีอีกแท่งหนึ่งคือกลุ่มพัฒนาตนเอง ให้เป็นวิชากลุ่มสาระของตัวเองเป็นเอกเทศซึ่งจะสามารถทำให้มีความสนใจอย่างจริงจัง กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ เมื่อกี้กระผมตกลงกับท่านประธานมีชัยแล้วว่าของ สนช. ของผมเหลือเวลาประมาณ ๑๖.๕๓ นาที ซึ่งท่านได้รับมอบจากท่านประธานปรีชามา ผมเป็นรองประธาน คนที่หนึ่ง คงจะใช้เวลาเกินไปแต่คงไม่ถึง ๑๖ นาที ใช้ไม่หมดนะครับ เพราะว่ากระผมได้รับมอบให้อภิปรายประเด็นเรื่องศาสนาในสาระเยอะ เพราะฉะนั้นอันที่ ๒ ประเด็นที่ ๒ ประเด็นแรกพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนาอื่น ๆ ก็จำเป็นจะต้องออกเพื่อทำศาสนาให้เข้มแข็ง เพื่อที่ศาสนาและศีลธรรมจะได้กลับมานะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนานี่ สนช. ก็ได้ร่างพระราชบัญญัติสถานศึกษาไว้แล้ว ซึ่งปรึกษาผู้นำศาสนาทุกศาสนาเห็นด้วยกันหมดนะครับ ทั้ง ๕ ศาสนานี่ครับ ก็บอกว่าให้เรียนศาสนาของตัวเองสัปดาห์ละอย่างน้อย ๒ ชั่วโมง ของตัวเองนี่ต้องเรียนทั้งปริยัติ ปฏิบัติแล้วก็การวัดผล ๘๐ ชั่วโมงต่อปีใช่ไหมครับ สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง เรียน ๘๐ เปอร์เซ็นต์แล้วเรียนศาสนาคนอื่น ๆ ๕ ศาสนาที่ทางราชการรับรองและศาสนาของคนอื่น ๆ ของทุกคนในไทย สถาบันศาสนาส่วนรวมของชาวเขา ของอะไรเรียนอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของคนอื่นร้อยละ ๒๐ นี่เรียนเพื่อรู้ ไม่ต้องปฏิบัติ ไม่ต้องวัดผล เพราะเราจะเคารพกันอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์นี่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อการปฏิบัติของเพื่อนศาสนิกชนต่างศาสนาถึงจะอยู่ร่วมกันด้วยดี อันนี้เราก็จะได้ทั้งเรื่องการศึกษาในนโยบายการศึกษาของท่านคณะรัฐบาลที่แถลงก็จะเห็นได้ใน ๒.๑.๑ นี่ประเด็นสำคัญอันหนึ่งที่น่าจะเพิ่มก็คือการที่จะให้มีศีลธรรมนำความรู้นี่ครับ ก็รู้สึกว่าจะไม่ได้พูด ไปพูดแต่เพียงในข้อ ๒.๒.๒ ว่าคุณธรรมของครู ทีนี้อย่างที่กระผมเสนอว่าให้นำคำศาสนาและศีลธรรมกลับมาจะได้ไม่ต้องสับสนในกระบวนทัศน์ว่าจะเอาคุณธรรมจริยธรรมที่ไม่อิงศาสนาหรือเอาคุณธรรม จริยธรรมที่อิงศาสนา เพราะทุกศาสนาก็มีระบบศีลธรรมของตัวเอง ซึ่งเป็นคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นองค์รวมยั่งยืน แล้วก็เต็มใจทำอย่างที่พูดรายละเอียดไปแล้วนะครับ

ทีนี้มาประเด็นที่ ๓ ก็คือว่าเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมความเป็นไทยนี่นะครับในนโยบายของท่านในข้อ ๒.๔.๒ นี่ก็เห็นบอกว่า ฟื้นฟูสืบสานคุณค่าความหลากหลายวัฒนธรรมไทยคือไปเน้นความหลากหลายวัฒนธรรมท้องถิ่น อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดีนะครับแต่ก็เป็นการที่สุดโต่งไปข้างหนึ่งถ้าเราจะบอกว่าเราเขวไปเมื่อ ๒๐ ปี ๓๐ ปี ๔๐ ปีที่ผ่านมาเราเน้นแต่ความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยศูนย์กลางแล้วก็ทอดทิ้งวัฒนธรรมถิ่นอันนี้ก็เป็นเรื่องจริง ----------

แต่ในขณะนี้ก็กำลังมีแนวโน้มว่าสุดโต่งไปข้างที่จะเอาแต่วัฒนธรรมถิ่นโดยทิ้งความเป็นไทย ซึ่งอันนี้ก็เป็นสุดโต่งที่ไม่เหมาะทั้งคู่ ต้องให้สมดุล ต้องให้พอดี อย่างเช่นเรื่องความเป็นไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานอย่างที่กระผมอ้างแล้วเมื่อ ๒๐๐ ปี กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๕ นี่ พระราชทานว่า การรักษาอิสรภาพและความเป็นไทยให้ดำรงมั่นคงยืนยาวไปถือว่าเป็นกรณียกิจอันสำคัญสูงสุด ซึ่งรัชกาลที่ ๖ ท่านได้พระราชนิพนธ์บทสยามานุสติ สยามานุสติคืออะไร อนุสติ อนุ ในที่นั้นแปลว่า เนือง ๆ ไม่ใช่ น้อย นะครับ ให้ระลึกถึงสยามคือความเป็นไทยอยู่เนือง ๆ เพราะฉะนั้นการที่เรามีระลึกในความเป็นไทยนี่ครับ ก็จะทำให้มีชาตินิยมอย่างสร้างสรรค์ การที่เราจะคลั่งชาตินี่เป็นไปไม่ได้ เพราะคนไทยเป็นคนโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เข้าใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เพราะฉะนั้นการมีชาตินิยมอย่างสร้างสรรค์นี่จะเป็นการสร้างชาติที่สำคัญเป็นพื้นฐานของการสร้างชาติที่สำคัญทุกชาติ ตัวอย่างที่เราดูรอบ ๆ เรา อย่างญี่ปุ่น จีน เกาหลี ไต้หวัน ประเทศแถบสแกนดิเนเวีย อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อเมริกา ล้วนแต่ชาตินิยมอย่างสร้างสรรค์ทั้งนั้น เดี๋ยวนี้เราทิ้งหมด ไปเห่อตามกระแสโลกาภิวัตน์เอาตามฝรั่ง ซึ่งไม่มีทางรอดนะครับ ถ้าเผื่อเราไม่ภูมิใจในความเป็นไทยนะครับ เพราะฉะนั้นการส่งเสริมวัฒนธรรมและความเป็นไทยนี่ กระผมอยากจะขออนุญาตว่าถ้าเผื่อปรับปรุงได้ ๒.๑๐ ก็เพิ่ม

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ติยะไพรัช ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตขัดสักเล็กน้อยนะครับท่านวรเดชครับ คือเนื้อหาสาระท่านนี่น่าฟังนะครับ ฟังทั้งวันทั้งคืนก็ไม่เบื่อแต่ว่าเวลามันจำกัด ท่านจะให้เวลาอีกสักกี่นาทีดีครับ ท่านสมาชิกท่านอื่นรอกันอภิปรายนี่ผมขอให้ท่านสรุปสัก ๒ นาทีได้ไหมครับ เดี๋ยวเรามีเวลาอื่นอีก เรายังได้พบกันอีก สัก ๓ นาทีนะครับ ขอบคุณมากครับ

นายวรเดช อมรวรพิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๒. นี่กระผมอยากจะเพิ่มตอนต้นว่าให้ส่งเสริมจิตสำนึกหรือเสริมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับสถาบันชาติ

ศาสนา พระมหากษัตริย์ และส่งเสริมเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และค่อยต่อด้วยฟื้นฟูและสืบสานคุณค่า คือเอาเรื่องส่วนรวมตั้งก่อนและค่อยเข้าลงท้องถิ่นนะครับ

ทีนี้ประเด็นที่ ๔ ประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องพิพิธภัณฑ์ เราก็คงไม่ค่อยรู้นะครับว่าเมืองไทยเรานี่มีพิพิธภัณฑ์มากเป็นที่ ๒ ของโลกนะครับ ประเทศมากที่สุดก็คืออเมริกา ๑,๗๐๐ แห่ง ของไทยมากที่ ๒ ของโลก ๙๓๕ แห่ง ของญี่ปุ่นมากที่ ๓ ประมาณ ๙๐๐ แห่ง แต่พิพิธภัณฑ์ของเราไม่ค่อยมีคุณภาพ ไม่มีการส่งเสริมอย่างจริงจังพิพิธภัณฑ์มี ๓ แบบ คือพิพิธภัณฑ์ พิพิธภัณฑ์สถาน และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติยังไม่มีพระราชบัญญัติที่ดูแลทั้งหมด เพราะฉะนั้นควรมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการพิพิธภัณฑ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมทำนุบำรุง ๙๓๕ แห่ง ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนของท้องถิ่นแล้วก็เชื่อมวัฒนธรรมทั้งหมดเข้าด้วยกันนี่ อันนี้ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ที่ฝากไว้นะครับ ส่วนประเด็นอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องของการบวชสามเณรในปิดเทอมกลาง เดิมเรามีบวชสามเณรฤดูร้อน ๑ เดือน ก็ประมาณ ๒ แสนกว่ารูป ทีนี้ปีก่อน สนช. ปรารภกันว่าเนื่องจากในหลวงท่านทรงพระชนม์ ๘๐ พรรษา เราก็บวชกรณีพิเศษถวายเป็น พระราชกุศลตั้งเป้าไว้ ๘๔,๐๐๐ รูป รัฐสภาก็ช่วยกันทำร่วมกับทุกจังหวัด ก็ได้เกินเป้าประมาณ ๙๐,๐๐๐ ถึงแสนรูป ก็อยากจะฝากรัฐบาลว่าให้ส่งเสริมธรรมเนียมการบวชในปิดเทอมกลางช่วงเดือนตุลาคมอีก ๑ เดือนด้วย เพราะเป็นโอกาสที่จะให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามานะครับ นี่กระผมพูดอันนี้ทั้งหมดเรื่องสำคัญก็บอกไปแล้ว อุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนา ศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา ส่งเสริมวัฒนธรรมความเป็นไทย ส่งเสริมพิพิธภัณฑ์ ส่งเสริมการบวช

ทีนี้ก็มาประเด็นสุดท้ายครับที่ว่า เรื่องของจิตใจ คุณธรรมนี่ สำคัญอย่างยิ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาอย่างที่บอกแล้ว นักปราชญ์สำคัญ พระเดชพระคุณ เจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์ เจ้าคุณประยุทธ์ ท่านก็บอกว่าวิธีง่ายที่สุดที่รัฐบาลที่ฉลาด หรือว่ารัฐสภาที่ฉลาดจะสามารถพัฒนาพลเมืองของเรา คนไทยให้เป็นคนมีคุณธรรม จริยธรรมตามที่รัฐธรรมนูญต้องการ หรือว่าใคร ๆ ก็ต้องการเรียกร้องทุกวันนี้ ก็คือฟื้นฟูความเป็นศาสนิกชนที่ดีให้เกิดขึ้นในตัวเอง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน ง่ายที่สุด สะดวกที่สุด

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) สุทธาทิพ ๑๒๐/๓

เร็วที่สุดนะครับ จะยกตัวอย่างง่าย ๆ ยังเหลือเวลาอีก ๔๖ วินาที ตัวอย่างง่าย ๆ เช่น เรื่องที่ไทยเราเป็นครัวของโลกอันดับ ๕ อันดับ ๖ ขึ้น ๆ ลง ๆ นี่นะครับ ทั้ง ๆ ที่ทั่วโลกมีประมาณ ๒๐๐ ประเทศ ถ้าเราใช้ศาสนาและศีลธรรมเข้ามาบอกว่าเป็นพืชอินทรีย์ ออร์แกนิค ฟู้ด (Organic food) ก็พืชอินทรีย์จริง ๆ ปลอดสารพิษก็ปลอดสารพิษจริง ๆ ไม่หลอกลวงไม่โกงเขานี่ รับรองเราจะขึ้นอันดับ ๓ อันดับ ๔ ----------

หรือว่าศาสนา ศีลธรรมกลับมา การประหยัดพลังงานขณะนี้เราสั่งเข้าปีละ ๙ แสนล้านบาท ผมว่าถ้าเราประหยัดจริงจัง ทั้งรัฐ ทั้งเอกชน น้ำมัน ไฟฟ้า ประหยัดได้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ ๑๘๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วนะครับ หรืออย่างเช่นที่ว่าเราจะทำเรื่องสุขภาพแพทย์แผนป้องกัน

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ ผมว่า ท่านวรเดช กรุณาเอาเอกสารคำแนะนำทั้งหลายฝากผ่านสภาไปยังรัฐบาลก็เป็นประโยชน์เผื่อรัฐบาลจะได้ไปอ่านต่อ แล้วเนื้อหาสาระท่านดีมาก ผมคิดว่าวิทยุรัฐสภากรุณาจัดรายการให้ท่านไปนั่งพูดคุยเผื่อรัฐบาลจะได้ยินบ้างก็ดี เนื่องจากเราบริหารเวลาเพื่อความเป็นธรรม ผมปล่อยเวลาให้ท่าน ผมรู้ว่าเนื้อหาดี แต่ผมปล่อยไปมากท่านสมาชิกท่านอื่นจะดูแล้วไม่มีความเป็นธรรม เอาแค่นี้ก่อนนะครับ ขอบคุณมากครับ ท่านถัดไปท่านนิพนธ์ บุญญามณี ๑๒ นาทีครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับผมได้นั่งฟังท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายเมื่อตอนเช้า แล้วก็ได้พยายามศึกษาเอกสารคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานหรือในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบขนส่งนั้นท่านได้แถลงไว้ในข้อ ๑.๑๔ ในเรื่องการเร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เช่น การพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและปริมณฑล ๙ สาย รถไฟความเร็วสูง รถไฟรางคู่ รถไฟชานเมือง แล้วก็ในข้อที่ ๓.๓ นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและระบบการจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ

ในประเด็นที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานนั้น ในประเด็น ๓.๓.๑ และ ๓.๓.๓ ครับ ผมได้พิจารณาแนวทางของรัฐบาล สิ่งที่ผมกังวลเป็นอย่างยิ่งก็คือว่าผมกลัวว่ารัฐบาลนี้จะนำไปสู่การพัฒนาที่เรียกว่าขาดความสมดุลในการพัฒนาระหว่างเมืองกับชนบทมากขึ้นทุกทีครับ สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้เพราะว่าถ้าได้อ่านในนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลจะให้ความสำคัญเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในส่วนของกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑลซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง โดยหลักการนั้นพวกผม

เห็นด้วยครับ แต่ว่าสิ่งที่รัฐบาลนี้ละเลยและผมไม่เห็นด้วยก็คือว่า รัฐบาลละเลยที่จะพูดถึงภาคชนบท การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชนบทนั้น ปัจจุบันนี้ท่านประธานก็คงจะทราบนะครับว่าในโครงสร้างพื้นฐาน เอาว่าการขนส่งทางบกซึ่งเป็นเครือข่ายที่ใช้เป็นเครือข่ายหลักในการที่จะใช้ในการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งสินค้าหรือขนส่งประชาชนการสัญจรไปมาต่าง ๆ ผมเอาเฉพาะขนส่งทางถนนนะครับ โครงข่ายการขนส่งทางถนนทางหลวงพิเศษมี ๔๗๒ กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดิน ๕๑,๒๙๗ กิโลเมตร ทางหลวงชนบท ๑๕๐,๐๐๐ กิโลเมตร ในส่วนที่เป็นทางหลวงชนบทเป็นส่วนที่วันนี้ผมคิดว่าอย่างน้อยพี่น้องในชนบทส่วนหนึ่งยังอยู่กับสภาพที่เราเรียกว่า ถนนฝุ่น หรือว่าถนนดินแดงหรือว่าถนนลูกรัง ตรงนี้มีระยะความยาวทั้งสิ้นประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร ท่านประธานครับรัฐบาลไม่ได้พูดถึงส่วนนี้ทั้ง ๆ ที่คนส่วนใหญ่ของประเทศใช้บริการในส่วนนี้อยู่ ผมคิดว่านี่คือสิ่งจำเป็นที่รัฐบาลน่าที่จะให้ความสำคัญในโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว การที่ทุ่มเทงบประมาณ ๔–๕ แสนล้านบาทไปเพื่อระบบราง แล้วไปละเลยการพัฒนาชนบท ----------

มันยิ่งทำให้ช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบทยิ่งห่างขึ้นทุกวัน นั่นคือสาเหตุหนึ่งที่คนในชนบทหลั่งไหลเข้ามาอยู่ในเมืองครับ ท่านประธานครับ ถ้าเราได้กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เรากระจายอำนาจไปสู่ภูมิภาค เราพัฒนาภูมิภาคให้มีความเท่าเทียมกับเมืองหลวง การย้ายหรือการอพยพคนจากชนบทเข้ามาอยู่ในเมืองหลวงก็จะน้อยลง ความแออัดในเมืองหลวงก็จะน้อยลง เพราะฉะนั้นเราต้องทำ ๒ อย่างนี้ควบคู่กันไป เราจะไปละเลยสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ความสำคัญกับสิ่งหนึ่งมากเกินไป อีกสิ่งหนึ่งให้ความสำคัญน้อยเกินไป มันก่อให้เกิดความไม่สมดุล อันนี้คือช่องว่างของการพัฒนา เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมกราบเรียนกับท่านประธานก็คือว่ารัฐบาลนี้น่าที่จะให้ความสำคัญกับเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชนบท ท่านกล้าพูดไหมครับ รัฐบาลกล้าที่จะรับปากไหมครับว่าถนนฝุ่น หรือว่าถนนดินแดง ถนนลูกรังในชนบทที่เหลืออยู่ประมาณ ๓๐,๐๐๐–๔๐,๐๐๐ กิโลเมตรนั้น ท่านจะทำให้จบ ท่านจะลาดยางให้หมดภายใน ๔ ปี อันนี้ผมคิดว่าใช้งบประมาณกิโลเมตรหนึ่ง ท่านประธานครับ ถนนจากสภาพเป็นถนนลูกรังแล้วนำไปสู่สภาพการลาดยางที่พอใช้ได้ในชนบท ผมคิดว่ากิโลเมตรหนึ่งไม่เกิน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ถึงประมาณ ๓ ล้านบาท คูณเข้าไปกับ ๓๐,๐๐๐ กิโลเมตร ประมาณ ๑ แสนกว่าล้าน ๑ แสนกว่าล้าน ใช้เวลา ๔ ปีนี่ถ้าท่านกล้าประกาศว่า ๔ ปีต่อไปนี้ชนบทจะไม่มีฝุ่นใช้งบประมาณประมาณ ๑ แสนล้านบาท ปีหนึ่ง ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานครับ ท่านทยอยทำ ผมคิดว่านี่คือสิ่งที่รัฐบาลนี้ละเลย ไม่ได้เขียนไว้ในนโยบายให้ชัดเจน แล้วท่านก็มุ่งไปสู่การพัฒนาเพียงจุดใดจุดหนึ่ง มันทำให้ขาดความสมดุลในการพัฒนา นี่คือสิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานไว้เป็นเบื้องต้นนะครับ นอกจากนั้นท่านประธานจะได้เห็นว่าเมื่อได้อ่านนโยบายใน ๓.๓.๑ แล้ว ท่านพูดถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้กระจายไปยังภูมิภาค ท่านพูดลอย ๆ ไว้ แต่ว่าสิ่งสาระสำคัญนั่นก็คือนโยบายด้านการขนส่งที่ปลอดภัย ท่านไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ ท่านจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้การขนส่งทางบกก่อให้เกิดอันตรายต่อทรัพย์สินและชีวิตของประชาชนในแต่ละปีนั้นมากมาย แต่ไม่มีส่วนใดในนโยบายที่จะได้กล่าวถึงความปลอดภัยของระบบการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ นอกจากนี้ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งสำคัญในนโยบายทางบกนั้นหรือการขนส่ง

ทางบกนั้น ท่านขาดนโยบายสำคัญไปก็คือว่าการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะโดยเฉพาะถ้าจะพูดไปแล้วรถขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ นี่แหละครับ ผมคิดว่าปัจจุบันนี้ท่านน่าที่จะให้ความสำคัญ เพราะว่าถามว่าคนส่วนใหญ่ในกรุงเทพฯ ใช้บริการอะไรเป็นหลักใช้บริการของ ขสมก. เป็นหลัก แต่สภาพปัจจุบัน ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสภาพรถของ ขสมก. นั้น รัฐบาลได้ละเลย ได้ให้ความสำคัญน้อยมากในการที่จะยกระดับคุณภาพในการที่จะให้บริการกับพี่น้องประชาชน ผมติดตามข่าวทราบข่าวว่ารัฐบาลเองก็กำลังจะมีความคิดที่จะไปนำเอาระบบรถไฟฟ้าของเอกชน รัฐบาลจะเข้าไปซื้อหุ้นในบริษัทเอกชน ซึ่งเขาลงทุนไปแล้ว ทำไมรัฐบาลคิดที่จะยังเอางบประมาณแผ่นดินซึ่งเป็นภาษีของประชาชนไปซื้อในโครงสร้างพื้นฐานที่เราให้เอกชนได้ดำเนินการแล้วงบประมาณส่วนนี้ผมคิดว่าอีกประมาณ ๔๐,๐๐๐–๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านจะไปซื้อรถไฟฟ้าจากเอกชนมาบริหารจัดการ ท่านสู้เอางบประมาณส่วนนี้ไปแก้ไขปัญหาขนส่งมวลชนของกรุงเทพมหานครหรือ ขสมก. จะดีกว่าครับท่านประธานครับ

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ท่านประธานครับ ในนโยบาย ๓.๓.๓ ก็คือการพัฒนาขนส่งทางน้ำ ผมคิดว่ารัฐบาลขาดความชัดเจนในการที่จะพูดถึงโครงสร้างพื้นฐานในด้านนี้ วันนี้ไม่ว่าจะเป็นภาคเหนือก็ดีครับ ภาคเหนือในการพัฒนาท่าเรือที่เชียงแสน ที่บ้านของประธานแห่งที่ ๒ ก็ดี ภาคกลางการก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าทางน้ำเพื่อประหยัดพลังงานนะครับ ภาคตะวันออกการพัฒนาท่าเรืออเนกประสงค์ที่จังหวัดตราดก็ดี ที่จังหวัดจันทบุรีก็ดี หรือแม้แต่ภาคใต้ ----------

ท่านประธานครับ ภาคใต้ตอนบนนั้นเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดระนอง ภาคใต้ตอนกลางนั้นระหว่างจังหวัดกระบี่กับจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือขนอม ซึ่งรัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ได้สร้างในส่วนที่เรียกว่าเป็นส่วนถนนไว้แล้ว ที่สำคัญก็คือภาคใต้ตอนล่าง ท่านประธานครับ วันนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีท่าเรือน้ำลึกเกิดขึ้นในฝั่งอันดามัน เพื่อที่จะเป็นประตูเปิดการค้าขายกับประเทศอินเดียก็ดี กับตะวันออกกลางก็ดี สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าวันนี้ท่าเรือน้ำลึกที่สตูลมีความจำเป็น ท่านจะต้องกำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนและแน่นอนว่าท่านจะทำให้จบภายในระยะเวลาเท่าไร ผมคิดว่าถ้าท่านทำสิ่งเหล่านี้แล้วสามารถเชื่อมระหว่างท่าเรือน้ำลึกที่สตูลกับท่าเรือน้ำลึกที่สงขลาได้ เราจะทุ่นค่าใช้จ่ายในการขนส่ง เราจะลดต้นทุนในการที่จะสร้างเสริมศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเราจะเปิดเชื่อมระหว่างฝั่งอ่าวไทยกับอันดามันก็ดี หรือว่าอ่าวไทยฝั่งสงขลาเชื่อมไปยังท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบังก็ดี อันนี้จะเป็นเครือข่ายโลจิสติกส์ที่เรามุ่งจะลดต้นทุน เราต้องการที่จะสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยหวังว่านอกจากที่จะลดต้นทุนในด้านสินค้าคงคลังแล้ว คือไม่ต้องไปให้มีสินค้าคงคลังมากนัก เพราะการมีสินค้าคงคลังมากมันก่อให้เกิดต้นทุนของผู้ผลิต ถ้าเราจัดระบบการขนส่งที่มีคุณภาพทั้งทางบกและทางน้ำ เราเชื่อมโยงกัน มีการวางแผนรองรับที่ชัดเจน เราจะเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างยิ่ง แต่ผมดูนโยบายรัฐบาลแล้วผมคิดว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับส่วนนี้ยังน้อยอยู่ ท่านเขียนไว้แต่เพียงลอย ๆ แล้วท่านก็ไม่ได้ระบุว่าถ้าท่านต้องการที่จะส่งเสริมการพาณิชยนาวีท่านจะเพิ่มการลงทุนในบริษัทไทยเดินเรือทะเล ท่านจะทำ ท่านจะทำอย่างกับบริษัทนี้ ท่านเขียนไว้ลอย ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าภายใต้เวลาที่จำกัด ผมอยากจะฝากให้รัฐบาลได้มีความชัดเจนว่าวันนี้เมื่อท่านพูดถึงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์นี้ท่านจะทำอย่างไรสร้างความสามารถในการแข่งขันให้ประเทศได้อย่างไร ท่านต้องพูดเป็นระบบทั้งหมดไม่อย่างนั้นถ้าท่านพูดเฉพาะส่วนท่านไม่สามารถจะพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพทำให้ต้นทุนในการแข่งขันของประเทศนี้สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน นั่นก็หมายความว่าประสิทธิภาพ หรือว่าความสามารถในการแข่งขันของเราด้อยลง เพราะฉะนั้นการให้

ความสำคัญกับระบบโลจิสติกส์อย่างแท้จริงนี้เป็นสิ่งสำคัญที่รัฐบาลนี้จะต้องให้ความสำคัญ แล้วก็รัฐบาลจะต้องไม่มีการพัฒนากระจุกตัว ซึ่งจะทำให้เกิดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบทมากยิ่งขึ้น ผมจึงได้กราบเรียนในประเด็นดังกล่าวกับรัฐบาล ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านต่อไปนะครับ ก็เป็นท่านสมเกียรติ ศรลัมพ์ พรรคเพื่อแผ่นดิน เชิญครับ

นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน ในฐานะสมาชิกรัฐสภาในวันนี้ นโยบายที่รัฐบาลได้แจกให้ผมนั้นนะครับ ผมได้อ่านมาครบถ้วนแล้วถึง ๙ นโยบายหลัก จะเห็นว่านโยบายต่าง ๆ นี้ได้ครอบคลุมทุกมิติครบถ้วนในปัญหาทางสังคม แต่ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกของพรรคเพื่อแผ่นดิน พรรคเพื่อแผ่นดินได้รับผิดชอบกระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศผมจึงขออนุญาตที่จะเอานโยบายข้อ ๓.๕ เรื่องนโยบายเทคโนโลยีและสารสนเทศมาขยายความ แล้วก็มาแสดงให้เห็นว่าเรามีความตั้งใจที่จะทำงานอย่างไร ท่านทราบไหมครับว่าโลกของเราทุกวันนี้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกนี้ได้แข่งขันกันด้านไอซีที (ICT) สูงมาก เรามีคำถามไหมครับว่าทำไมเราจึงแพ้จีน มาเลเซีย สิงคโปร์ อินเดีย สิ่งเหล่านี้ทำให้เราเกิดความรู้สึกว่าประเทศไทยเรานี้เริ่มล้าหลังจะแพ้เวียดนามตามอีกประเทศหนึ่ง เรามาฉุกคิดดูว่าไอซีทีนั้นนะครับ เรานี่ได้พัฒนาประเทศไปลักษณะที่ยังไม่จริงจัง ผมเชื่อว่าในยุคของรัฐบาลชุดนี้จะมีความตั้งใจที่จะพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างก้าวกระโดดและจริงจัง ----------

เช่น ในอดีตที่ผ่านมาเราคิดถึงการพัฒนาคน การพัฒนาเครือข่าย การใช้ไอซีทีในระบบราชการและเอกชน ไม่ว่าอีโลจิสติกส์ (e-Logistic) หรืออีกัฟเวิร์นเมนท์ (e-Government) แต่ลักษณะอย่างนั้นนะครับ เป็นแนวคิดโดยการลอกจากบรรทัดฐานที่ประเทศอื่นทำมาเสร็จแล้วก็นำเข้าเทคโนโลยี มีการซื้อซอฟต์แวร์ของแซพ (SAP) บ้าง ของโอราเคิล (Oracle) จากต่างประเทศนำเข้าในปีต่าง ๆ เราเสียเงินเป็นจำนวนนับหมื่นล้าน ในช่วงที่ผ่านมา ๑๐ ปีนี่นะครับ ผมคิดว่าเราเสียเงินมานับแสนล้านในการพัฒนาไอซีทีของประเทศเรา แต่พอเรานำมาใช้เราจะเห็นได้ว่าซอฟต์แวร์ที่นำจากต่างประเทศก็ตาม จะไม่สอดคล้องบริบทของสังคมไทย สิ่งเหล่านี้นะครับทุกคนทราบ ข้าราชการทุกคนทราบ แต่ทุกคนไม่กล้าพูด เพราะฉะนั้นผมเชื่อนะครับว่า การพัฒนา ณ วันนี้เราจะต้องกลับมาเพื่อจะสร้างสรรค์ไอซีทีอย่างที่ได้เขียนไว้ในนโยบายข้อ ๓.๕.๒ ว่าจะมีการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมไอซีทีนั้นให้เจริญก้าวหน้าในประเทศ ผมคิดว่าไอซีทีของบ้านเรานะครับ สถานการณ์ปัจจุบัน ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นชัดเป็นรูปธรรม สมมุติว่ากรณีอินเทอร์เน็ตที่เราใช้ความเร็วสูงนี่ เราจ่ายเดือนละ ๖๐๐ บาท เราได้ ๑ เมกกะบิท เพอร์ เซค (Mega-bit per sec) ท่านทราบไหมครับว่าจ่าย ๖๐๐ บาท ของเกาหลีได้ ๕๐ เมกกะบิท เพอร์ เซค เรามีถนน ๑ เลน แต่เขามี ๕๐ เลน มันจะสู้กันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นแล้วไม่ว่าท่านจะสร้างซอฟต์แวร์หรือไอซีทีของกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี หรือว่ากระทรวงพาณิชย์ต่าง ๆ ที่ทำกันมากมายนี่นะครับ ไม่สามารถเลย เหมือนเราสร้างตึกหลายหลัง แต่เรามีถนนตรอก ซอก ซอยเล็ก ๆ พอมาก็ติดขัด เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ท่านต้องกลับมาพัฒนาอินฟราสตรัคเจอร์ (Infrastructure) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนะครับ ที่นี้ประเด็นนี้ที่เราจะฝากนะครับ คือว่าในเรื่องที่ผ่านมานี้เราเน้นแต่ว่าจะพัฒนาเทคโนโลยีแล้วก็นำงบประมาณของประเทศชาติไปซื้อแต่ละปี แต่เราน่าจะเปลี่ยนมิติใหม่ในการพัฒนาที่ผมจะขออนุญาตเสนอในวันนี้ก็คือว่า เราต้องพัฒนาอย่างก้าวกระโดดนะครับ โครงสร้างไอซีทีขนาดใหญ่ เช่น ซิลิกอน วัลเลย์ (Silicon valley) ต้องมีการคิด ต้องมีการกระทำทุกประเทศทั่วโลกมีหมด มันจะดึงดูดผู้มีองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมามากมาย เราต้องปรับปรุงกฎหมาย แก้ไขกระบวนการต่าง ๆ เพื่อจะส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยี

สารสนเทศในลักษณะที่เป็นใหญ่ ๆ แบบซิลิกอน วัลเลย์ นั้นนะครับ ทีนี้เรามาดูว่า เป็นโชคดีที่ประเทศไทยเรานี่นะครับ บริษัท แคท เทเลคอม (CAT Telecom) ได้ไปร่วมพัฒนาการลงทุนกับเครือข่ายของไฟเบอร์ เอเอจี (Fiber AAG) ก็คือว่าอเมริกัน เอเซียน เกทเวย์ (American Asian Gateway) มีความเร็วถึง ๖๔๐ จิกกะบิท เพอร์ เซค (Giga-bit per sec) สิ่งเหล่านี้แหละครับเป็นประตูสำคัญที่ได้ลงทุนกับ ๑๐ ประเทศก็คือว่า อเมริกา ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ อินเดีย สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน เวียดนาม และไทย และมาลงที่ศรีราชา ต้นทางที่อเมริกา ท่านคิดนะครับว่าเรามีเกทเวย์ใหญ่จะมาถึงศรีราชาที่จะใช้ได้ประมาณเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ แต่ท่านเชื่อไหมครับว่า เราสร้างถนนเกทเวย์ใหญ่มาแล้ว แต่เรายังไม่สร้างถนนซอย ผมไปถามแคท เทเลคอม แล้ว มีแผนการลงทุน แต่ไม่มากเท่าไร ถ้าเราสร้างเกทเวย์ใหญ่นี่ไปที่เกาะภูเก็ต เกาะภูเก็ตจะเป็นแหล่งดึงดูดนักธุรกิจจะเป็นแหล่งดึงดูดธุรกรรมต่าง ๆ มากมาย เพราะฉะนั้นแล้วผมเชื่อเลยนะครับว่าเกาะภูเก็ตเรานี่นะครับจะเป็นเอาท์ซอร์สซิง ไอแลนด์ (Outsourcing island) แล้วก็จะเป็นแหล่งวิจัยพัฒนาทางด้านนวัตกรรมของโลก ได้มีการไถ่ถามนักลงทุน แล้วก็นักคิดต่าง ๆ ถ้าเปรียบเทียบกับสิงคโปร์ เวียดนามเขายินดีจะมาเกาะภูเก็ต ท่านคิดดูสิครับ ว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าเราพัฒนาอินฟราสตรัคเจอร์ได้อย่างสมบูรณ์ แต่เราปล่อยให้ กสท. พัฒนาด้วยรัฐวิสาหกิจตัวเอง เพราะฉะนั้นแล้วผมขอฝากเรียนรัฐบาลเลยครับว่า จะต้องสนับสนุนเงินจะเป็นหมื่นล้านก็ยินดี เพราะสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากมาย ผมจะยกตัวอย่างให้ฟังว่าเราอาจจะได้มีเว็บ มาสเตอร์ (Web master) แบบดี ๆ เหมือนอย่างอี-เบ (e-Bay) ท่านทราบไหมครับ อี-เบนี่ทำกำไรปีละ ๘,๐๐๐ ล้านบาท อาลีบาบา (Alibaba) ทำกำไรปีละ ๔,๐๐๐ ล้านบาท กูเกิล (Google) ปีละ ๒ แสนกว่าล้านบาท ผมได้เคยไปประเทศเกาหลีนะครับ บริษัท แกรวิตี้ (Gravity) ที่ผลิตเกมแรกนาร็อก (Ragnarok) ----------

ท่านเชื่อไหมครับว่ามีคนทำงาน ๓๕๐ คน มีตึกหลังหนึ่งทำเงินในแต่ละปีได้นะครับ ประมาณปีละ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมถามว่าเราต้องใช้นากี่ไร่ ต้องใช้คนกี่สิบล้านคน เป็นล้านไร่นะครับกว่าจะได้เงินขนาดนี้ เพราะฉะนั้นแล้วการเปิดเกทเวย์ครั้งนี้เป็นมิติสำคัญผมขอฝากรัฐบาลว่า กระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศมีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนแคท เทเลคอม เราสนับสนุนกันเต็มที่เลยครับ เราดูว่าการอภิปรายในแต่ละเรื่องมา เรามีการลงทุนพาณิชยนาวี เรามีทุกอย่างในประเทศเรามีหมด แต่ทำแล้วไม่จบ ทำครึ่ง ๆ กลาง ๆ มีแล้วก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ เพราะฉะนั้นผมขอฝากนะครับว่าปัญหาปัจจุบันที่บ้านเราเกิดขึ้นนอกจากจะอินฟราสตรัคเจอร์ไม่สมบูรณ์แล้วนะครับ ระบบการเขียนซอฟต์แวร์หรือการสอนซอฟต์แวร์นะครับ ๑. อาจารย์ไม่ทุ่มเทเวลาเต็มที่เอาเวลาไปทำงานจ็อบ (Job) เสียส่วนมาก นี่เกิดขึ้น ผมคุยกับซิป้า (SIPA) ดอกเตอร์รุ่งเรืองนะครับ ได้บอกว่าปัจจุบันซิป้าได้เข้าไปบริหารงานกับอาจารย์ตามมหาวิทยาลัยในการสอนไอทีแล้ว สมัยก่อนกว่าจะเปลี่ยนหลักสูตรได้ต้องใช้เวลาเป็นปีเดี๋ยวนี้ทุกคนร่วมมือกันแสดงว่าแสงสว่างเริ่มที่จะมีแล้วครับในการพัฒนาร่วมกัน แล้วคุณภาพของเด็กที่มาเรียนปัจจุบันไม่น่าเชื่อเด็กปัจจุบันสมาธิสั้น ไม่ตั้งใจ ไม่สนใจในการเรียนที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์โดยแท้จริง ผมไม่รู้ว่าระบบเกมต่าง ๆ ทำให้เด็กแปรปรวนทางจิตใจมากหรือเปล่า สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อระบบการศึกษาระดับสูงมาก เพราะฉะนั้นผมได้เห็นมากมายแล้วงบประมาณที่ซิป้าที่ส่งไปให้ในการสนับสนุนมหาวิทยาลัยสนับสนุนองค์กรต่าง ๆ ปีละมากนะครับ แต่ไม่ได้ก่อให้เกิดเอาท์คัม (Outcome) ขึ้นมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่เราจะต้องดู แล้วประการสุดท้าย เกี่ยวกับเรื่องปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศเราครับ คือการเขียนโปรแกรมซอฟต์แวร์เราไม่มีมาตรฐาน ท่านเชื่อไหมครับมาตรฐานของโลกซีเอ็มเอ็ม (CMM) มี ๕ ระดับ ก็คือเหมือนกับมาตรฐานไอเอสโอ (ISO) ของการเขียนซอฟต์แวร์ ประเทศไทยเรานะครับ ในระดับ ๑ ระดับ ๒ มีไม่ถึง ๑๐ คน ประมาณหลักสิบแต่ระดับ ๔ ระดับ ๕ แทบไม่มีเลย ขณะนี้ในประเทศอินเดียมีเป็นแสนคน ในประเทศเกาหลีมีเป็นหมื่นคน ถ้าเรายังไม่พัฒนาทุกกระบวนการทั้งระบบอย่างนี้นะครับเราจะไม่สามารถที่จะต่อสู้กับเขาได้ ผมขอฝากสุดท้ายนะครับ ว่าการเปิดน่านฟ้าเทคโนโลยีสารสนเทศ

นั้นจะเป็นการเปิดน่านฟ้าที่ทำให้เรามีอินคัม (Income) เข้าประเทศมาก อย่างที่ผมได้กล่าวไว้แล้วจะทำให้เอาท์ซอร์สซิง แม้กระทั่งโรงพยาบาลที่รัฐมนตรีได้บอกนะครับ ไม่จำเป็นเลยต้องไปเปิดโรงพยาบาลใหม่ สามารถใช้โรงพยาบาลอย่างนี้ครับ สามารถวิเคราะห์แล็บ (Lab) แล้วส่งไปที่อเมริกาได้ เพราะว่าเกทเวย์ที่จะทำนั้นเป็นจำนวนมาก คนที่มาทำงานประเทศไทยก็เหมือนทำงานอเมริกา เพราะฉะนั้นแล้วจีดีพีของเรา ๘.๔ ล้านล้านบาทในอนาคต ถ้าเราพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้ดีแล้วจีดีพีเราจะถึงสิบล้านล้านบาท ผมขอฝากนะครับว่าเราพัฒนาเกษตร พัฒนาอะไรได้ใช้เงินเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ขอฝากว่าปีหน้า อีก ๒ ปี เราจะได้ใช้เกทเวย์แล้ว ปี ๒๕๕๒ ถ้าเรายังไม่ทำอินฟราสตรัคเจอร์ไปถึงกรุงเทพมหานครไปถึงภูเก็ตแล้วที่เราลงทุนกับเขาก็สูญเปล่า ขอฝากให้รัฐบาลนี้ได้นำพาเรื่องนี้ ขอบคุณมากครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ตรงเวลาเป๊ะเลยนะครับ ขอบคุณมากครับ ต่อไปท่าน พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์ เชิญเลยครับ

พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา วันนี้ก็จะขอพูดและแนะนำในเรื่องสัก ๔ หัวข้อแต่แบบสั้น ๆ นะครับ ก็เป็นเรื่องนโยบายที่ทั่วไป แล้วก็นโยบายในเรื่องความมั่นคงของชีวิตและสังคม นโยบายการเงินการคลัง และเรื่องโครงสร้างเศรษฐกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมครับ ก็คิดว่าคงใช้เวลาไม่มาก เพราะว่าพูดยาว ๆ ไม่ค่อยเป็นดูนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไปในวันนี้แล้วก็รู้สึกว่าจะครอบคลุมดีและค่อนข้างจะยาวไปด้วยซ้ำไป เพราะว่าถ้านโยบายลงละเอียดแล้วก็จะเป็นภาระหรือว่าจะเป็นแบบข้อผูกมัดที่ว่าจะต้องทำให้ได้ ทำให้ครบ ปกติแล้วนโยบายจะพูดเรื่องกว้าง ๆ แล้วเราลงไปในแผนปฏิบัติ ----------

แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยนิยมที่จะพูดให้ครอบคลุมแล้วก็ให้ละเอียดกว่าปกติ อย่างเช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นต้น แล้วก็จะต้องมีมาตรามากมายซึ่งช่วงที่ผ่านมาก็ได้อภิปรายถึงเรื่องนี้ว่าเราจะลดลงบ้างได้ไหม ก็ลดลงได้ไม่มากครับ สำหรับนโยบายเร่งด่วนที่สำคัญก็คือข้อ ๑.๑ นี้ครับ ก็ขอกล่าวอีกนิดเพราะว่ามีบางท่านกล่าวมาแล้ว ๑.๑ นี้น่าจะเป็นเรื่องที่ให้ความเร่งด่วนซึ่งสำคัญที่สุดเลยมาอยู่ ๑.๑ เรื่องสร้างความปรองดองสมานฉันท์ฟื้นฟูอะไรนี่ครับ แล้วผมก็ไปชอบบรรทัดที่ ๓ ที่บอกว่า สมัครสมานสามัคคี มิใช่ว่าเผอิญไปพ้องกับชื่อท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ แต่หมายถึงว่า คำว่า สมัครสมานสามัคคี นี้เป็นเรื่องแรกเร่งด่วนที่จะทำ ทำอย่างไรถึงจะให้คนมาสมัครใจ ประชาชนในชาติที่ว่ามีความเห็นแตกต่างกัน แล้วก็ค่อนข้างจะแตกแยก แต่ก็ไม่ถึงแตกหักนี่ละครับ ทำอย่างไรให้เขาสมัครใจมาสมัครสมานสามัคคีกันได้ คือให้สมัครใจด้วยความยินยอมพร้อมใจ ก็มีข้อสังเกตอยู่นิดหนึ่งว่า ที่จริงแล้วเราก็เป็นคนไทยด้วยกันทั้งหมดนะครับ การที่จะให้เกิดอย่างนี้ขึ้นได้มันก็ต้องคิดส่วนรวมเป็นหลัก ผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก แล้วก็ข้อต่อไปก็คือต้องลดอัตตาลงเล็กน้อย ต่างคนต่างช่วยลดว่า ตนของตน กูของกู อย่างนี้ตามหลักธรรมะ ถ้าเราเห็นแต่ประโยชน์ของชาติเป็นหลัก อะไรที่เป็นผลประโยชน์ของชาติเราก็สนับสนุน อะไรที่เป็นตัวของเรา ของเรานี่เราก็พี่น้องกันทั้งนั้น เราก็คุยกันได้คงไม่มีอะไร ประชาชนในชาตินี้เขาก็มีแนวโน้มที่ดีอยู่แล้วนะครับ ส่วนสำหรับเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นคดีความเป็นอะไรก็เป็นเรื่องของคดีความไป เหมือนกับพี่น้องเราก็โดนลงโทษก็ช่าง แต่ตอนหลังเราก็มาดีกันอีกก็ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ

สำหรับข้อต่อไปก็เป็นเรื่องความมั่นคงชีวิตและสังคม ซึ่งผมก็เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการสามัญ เด็ก เยาวชนและสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์นะครับ ที่ผ่านมาได้เสนอพระราชบัญญัติไปเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนครับ ซึ่งหลังจากพระราชบัญญัติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคมแล้ว ในนั้นก็จะบอกว่าใช้บังคับ ๙๐ วัน แล้วก็ให้ตั้งสภาเด็กและเยาวชนประจำอำเภอขึ้นก่อนภายใน ๙๐ วันหลังจากที่ประกาศแล้ว ก็เป็น ๑๘๐ วัน หลังจากนั้นเพิ่มอีก ๙๐ วัน ก็ให้ตั้งของจังหวัดนะครับ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

ต่อจากนั้นก็ตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติในเวลา ๑๘๐ วัน ซึ่งนับแล้วทั้งหมดนี้ก็ต้องเสร็จภายในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ปีนี้นะครับ แต่หลังจากการที่ได้ไปติดตามผลหลังจากพระราชบัญญัติออกมาแล้ว ทางเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงซึ่งมีกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับกระทรวงศึกษาธิการและหลาย ๆ อย่าง หลาย ๆ หน่วยงานก็ยังไม่ค่อยจะเข้าใจกันดีนัก แล้วก็ยังไม่ได้เริ่มทำอะไร ก็ฝากเป็นข้อสังเกตไว้ว่าควรจะต้องรีบเร่งทำไปตามพระราชบัญญัติให้เรียบร้อยนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งก็เป็นเรื่องนโยบายเกี่ยวกับการเงินการคลัง ซึ่งมีสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้พูดถึงว่ามาตรการการประกัน ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี่ละครับ เมื่อที่ผ่านมานี้ท่านสมาชิก สนช. หลายท่านก็ได้เปิดอภิปรายเรื่องนี้ครับ ก็มีความเห็นว่าควรจะเลิก ซึ่งมีเหตุผลต่าง ๆ นานา แต่ทางรัฐมนตรี ที่รับผิดชอบก็รับไปพิจารณาแต่ยังไม่ได้ปฏิบัติ ทั้ง ๆ ที่ตอนที่ท่านมารับตำแหน่งใหม่ ๆ ท่านเคยให้สัมภาษณ์ว่าจะเลิก แล้วไปศึกษากับธนาคารแห่งประเทศไทยและหน่วยที่เกี่ยวข้องแล้ว ตอนหลังก็เกิดเปลี่ยนใจก็ยังไม่ได้เลิก คิดว่าคงจะต้องดูผลดีผลเสียอะไรต่าง ๆ นานาให้มันรอบคอบอีกครั้งหนึ่งนะครับ เพราะเราเคยอภิปรายไปแล้วก็ยังไม่ได้มีผลอย่างนั้นนะครับ ซึ่งตอนนั้นก็ได้พูดถึงว่าการที่เราประกัน ๓๐ เปอร์เซ็นต์นี้ทำให้เกิดตลาดออฟชอร์ขึ้นที่ประเทศเพื่อนบ้านเราทางใต้ ทางรัฐบาลก็ได้บอกว่า ตลาดออฟชอร์นี่ตอนนั้นบอกว่าไม่มีหรอก เพราะว่าการจะเอาเงินใครไปแลกดอลลาร์ที่ประเทศนั้นมันยากต้องไปแลกเป็นเงินของประเทศนั้นก่อนแล้วไปแลกดอลลาร์กลับมา ----------

ซึ่งอันนั้นเป็นวิธีที่ถูกต้อง แต่ที่จริงเขาสามารถเอาไปแลกได้เลยนะครับ โดยที่ตามห้างบางแห่งเขาก็รับแลกเลย แต่ในภายหลังก็คงจะยอมรับกันว่ามีตลาดออฟชอร์จริง คือดูในทีวีช่อง ๙ เขาจะมีเรท (Rate) ตอนแรกอัตราเงินไทยต่อดอลลาร์ มีตลาดออฟชอร์ แล้วก็ตลาดในประเทศนะครับ ตอนนั้นมัน ๒๙ บาทกว่า กับ ๓๓ บาทกว่าก็เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตอนนั้นได้ข่าวว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็มึน ๆ ไปกับธนาคารแห่งประเทศไทยเหมือนกันนะครับ เรื่องธนาคารแห่งประเทศไทยท่านก็มีเหตุผลของท่าน เพราะว่าเป็นหลักการครับ ทีนี้ในระบบการเงินในสมัยปัจจุบันนี่มันใช้นอกหลักการ ใช้แบบคล้าย ๆ อย่างที่ศัพท์ชาวบ้านเขาเรียก วิชามาร ซึ่งการศึกษาไม่ได้บอกไว้ การศึกษาสมัยก่อนเดี๋ยวนี้มันมีพลิกแพลงต่าง ๆ เยอะ เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อสังเกตว่ารัฐบาลก็ควรจะไปคุยกับธนาคารแห่งประเทศไทย หรือว่าสมาคมธนาคาร หรือสมาคมอะไรที่คุยกัน คุยกันให้ดี เพราะว่าลึก ๆ มันมีอะไร ไม่อยากให้เกิดคำว่า แบบปี ๒๕๔๐ ออกมายอมรับว่า ในนั้นที่วิกฤติเศรษฐกิจเพราะว่ารู้ไม่เท่าทันแล้วก็โดนฟ้องปรับไปคนเดียวอะไรอย่างนั้น ไม่อยากให้เกิดอย่างนั้น แต่มีในแง่ลบที่เขามองกันว่าออฟชอร์มันดีตรงที่ว่าสถาบันการเงินหรือบุคคลที่ร่ำรวยหน่อยก็สามารถจะเมค มันนี (Make money) ได้โดยเอาเงินไทยไปซื้อดอลลาร์แล้วกลับมาแลกเงินบาทในเมืองไทย อันนี้ก็มองในแง่ลบ ไม่ทราบจะมีจริงหรือไม่มีจริงนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องนโยบายข้อ ๓.๒ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมให้ได้เปรียบ ให้เป็นสินค้าส่งออกที่ทำเงินให้กับประเทศซึ่งรัฐบาลที่ผ่านมาก็เคยพูดว่า เราจะทำประเทศไทยให้เป็นครัวของโลกบ้าง ทำให้เป็นฮับในเรื่องอุตสาหกรรมบ้างอันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่มีข้อสังเกตว่าน่าจะดูประเทศต่าง ๆ ให้รอบคอบ เผอิญผมได้ไปอียิปต์มาก็คิดว่าอียิปต์นี้อยู่แอฟริกา มีทะเลทรายซาฮารา (Sahara) คงจะแห้งแล้ง ขาดแคลนอาหาร แต่พอไปแล้วตกใจครับ เพราะว่าอาหารเขาอุดมสมบูรณ์ มีทั้งเนื้อ ทั้งไข่ ทั้งผัก ผักนี่เขาสดกว่าของเราแล้วก็ปลอดสารพิษ โดยเขามีระบบชลประทานที่ดี มีน้ำออกมาทางท่อเอามาจากโอเอซิส (Oasis) เขามาเดินตามท่อ อันนี้ก็คิดว่าน่าปฏิบัติ แต่เราจะต้องหาข้อมูลให้เรียบร้อยนะครับ ซึ่งก็จะได้เงินเข้าประเทศเยอะ

เพราะว่ารัฐบาลที่ผ่านมากับ สนช. ก็ได้ออกพระราชบัญญัติที่ประกาศราชกิจจานุเบกษาไปแล้วรวม ๑๗๒ ฉบับ แล้วที่รออยู่อีก ๔๙ ฉบับ รวมแล้ว ๒๒๑ ฉบับ ก็ใช้เงินใช้ทองมาก ทั้งใช้ทรัพยากร ทั้งบุคลากร แล้วมีกองทุนต่าง ๆ อีกซึ่งก็เป็นภาระกับรัฐบาลชุดนี้ที่จะต้องขยันหาเงินขึ้นมา วิธีหนึ่งที่จะหาเงินได้นอกจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนแล้วคือถ้าเรามีความสามัคคี ประเทศเราไปด้วยกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว เห็นแก่ประโยชน์ของชาติแล้วก็เป็นที่เชื่อถือของต่างประเทศ เดี๋ยวเงินทองมันก็จะไหลเข้ามาลงทุน อีกวิธีหนึ่งก็หาเงินจากภายในประเทศ หรือว่ากู้ยืมธนาคารอะไรต่าง ๆ ก็พอจะได้ ที่ผ่านมาเมื่อปีที่แล้วผมได้เสนอญัตติอภิปรายทั่วไปในเรื่องการพิจารณาเก็บภาษีมรดกและทรัพย์สิน ซึ่งเราไม่ได้กะว่าจะเก็บแบบขูดเลือดขูดเนื้อ เอาเป็นเอาตาย คล้าย ๆ กับสิงคโปร์ เขาเก็บแค่พอให้รู้ว่าต้องรับผิดชอบต่อสังคมอะไรอย่างนี้ ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็เสนอไป ตอนนั้นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็มาฟังท่านก็เห็นด้วย แต่เวลาไปปรึกษาหรือนำไปปฏิบัติท่านรัฐมนตรีผู้ที่รับผิดชอบก็ไม่ได้ทำ ผมเจอท่านก็เลยถามว่า มีสาเหตุอะไรท่านก็บอกว่ามันอาจจะเก็บได้ไม่ทั่วถึง คนที่หลบเลี่ยงเก่งก็จะหลบหลีกเก่ง มันเลยไม่ยุติธรรม เก็บภาษีตอนเป็นแล้วไปเก็บตอนตายอีก ซึ่งตอนนั้นก็ได้อภิปรายว่าภาษีกองมรดกคนตายไม่จำเป็นต้องเก็บ เก็บจากคนเป็นทายาทนี่ละครับ อาจจะเก็บภาษีจากกองมรดก เก็บจากผู้รับมรดกครับ ไม่ต้องเอามากแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากจะได้เงินเป็นบางส่วนแล้วซึ่งมองแล้วอาจจะไม่มากแต่มันจะได้ผลทางจิตใจจะได้รู้ว่าเราร่ำรวยมานี่เราต้องเสียสละให้สังคมต้องเสียภาษีไป หรือทายาทที่จะรับมรดกทายาทที่จะรับต้องรับผิดชอบต่อสังคมว่าไม่ใช่ได้มาฟรี ๆ มันจะต้องบริจาคส่วนหนึ่งหรือว่าจ่ายส่วนหนึ่งให้กับสังคม ----------

มันก็จะได้ผลทางสังคม เพื่อนฝูงหรือคนที่รู้จักจะได้มองว่าถึงร่ำรวยก็ไม่เป็นไร แต่เขาก็ยอมเสียภาษีมากลักษณะนั้น แต่ก็อย่างที่เรียนให้ทราบมันคงจะมีปัญหาหลาย ๆ ด้าน แต่อย่างไรก็ตามมีการศึกษากันแล้วว่าควรจะเก็บ ก็มีทั้งสื่อมวลชน ทั้งอะไรก็พูดกันหรือว่าให้ข่าวว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะเก็บภาษีมรดกและทรัพย์สินสำหรับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เพราะว่าเป็นพวกนายทุน มีฐานะดีอะไรเขาก็ไปว่ากันอย่างนั้น แต่ผมก็ลองเสนอดู รัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งก็ลักษณะคล้าย ๆ กันคาดว่าอาจจะมีปัญหาอะไรบางอย่างที่นอกเหนือไปจากที่ทราบนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ได้พูดเรื่องนโยบายที่แถลงที่ค่อนข้างอาจจะยาวไปหน่อย แต่อาจจะเป็นที่ถูกใจ เพราะว่าคนไทยชอบอะไรที่มันค่อนข้างจะละเอียด แม้จะเป็นข้อผูกมัดกับรัฐบาลก็ตาม แล้วก็เรื่องติดตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน เราพูดถึงเรื่องการประกันค่าเงินบาท ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่ทำให้เกิดตลาดออฟชอร์ ซึ่งได้มีสมาชิกบางท่านอภิปรายว่าขณะนี้มันใกล้เคียงกันแล้ว นอกจากนั้นก็เป็นเรื่องที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ว่าจะด้านใดก็ตามต้องดูความเป็นไปได้แล้วก็ศึกษาทั่วโลกให้ครบก็น่าจะดี อันนี้ก็เป็นข้อสังเกตไม่ได้คิดว่าจะสั่งสอนรัฐบาลหรือว่าไปแนะนำอะไร เพราะท่านก็มีฝีมือกันอยู่แล้ว แล้วก็มีสต๊าฟ (Staff) ที่เก่ง ๆ โดยเฉพาะหน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็คงจะยินดีที่จะร่วมมือร่วมงาน แล้วก็ให้ข้อมูลที่ดีนะครับ ก็เหลือเวลา ๗ นาทีก็พอแค่นี้ เผื่อท่านอื่น ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่าน พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์ ต่อไปประชาธิปัตย์นะครับ ท่านอภิมงคล โสณกุล เชิญครับ ๑๐ นาทีครับ

หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้รับโอกาสที่จะได้พิจารณาอภิปรายนโยบายด้านการพลังงานของรัฐบาล ซึ่งในช่วงที่ผ่านมานั้นปัญหาด้านราคาพลังงานได้ส่งผลกระทบในวงกว้างต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะปัญหาด้านราคาน้ำมันซึ่งได้พุ่งสูงขึ้นในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา ในปีที่ผ่านมานี้เองประเทศของเราได้นำเข้าน้ำมันสูงถึง ๗๐๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งส่งผลกระทบ

ในเชิงลบต่อดุลการค้าของประเทศเป็นอย่างมาก กระผมรู้สึกยินดีที่รัฐบาลนั้นได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาด้านราคาน้ำมัน โดยที่ได้บรรจุมาตรการการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานพืชผลทางการเกษตรเอาไว้ในนโยบายเร่งด่วน อย่างไรก็ดีครับท่านประธาน นโยบายดังกล่าวนั้นแม้ว่าอยู่ในนโยบายเร่งด่วนก็ต้องถือว่าเป็นมาตรการระยะยาว ที่คงไม่อาจจะแก้ไขปัญหาราคาพลังงานที่พุ่งสูงขึ้นได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุผล ๒ ประการครับ การที่จะใช้พืชผลเกษตรมาผลิตพลังงานนั้นย่อมต้องมีการลงทุนในการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ย่อมต้องมีช่วงเปลี่ยนผ่านถ่ายโอนเทคโนโลยีต่าง ๆ นอกจากนี้การเตรียมการด้านอื่น ๆ ก็มีความจำเป็น เช่น การพัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการเกษตร เพื่อรองรับความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น ฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่าในระยะสั้นนั้นรัฐบาลน่าจะเข้ามามุ่งแก้ไขปัญหาด้านราคาพลังงานให้กับพี่น้องประชาชน โดยการมุ่งเน้นการใช้กลไกราคาเป็นหลัก เมื่อเช้านี้ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เกริ่นนำในเรื่องของราคาน้ำมันก็ดี เรื่องของราคาก๊าซหุงต้ม เรื่องของราคาไฟฟ้า กระผมคิดว่าในการเข้าไปแก้ไขกลไกราคานั้น อย่างเช่น ในเรื่องของราคาน้ำมันจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนั้นมีการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสูงถึงลิตรละ ๓ บาทสำหรับน้ำมันเบนซิน ๙๕ และในอัตราที่ต่ำลงมาสำหรับเชื้อเพลิงชนิดอื่น ๆ ผมคิดว่าในภาวะปัจจุบันนั้นพี่น้องประชาชนมีความเดือดร้อนจากราคาพลังงานที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะลองพิจารณาว่าจะสามารถลดการเก็บเงินเข้ากองทุนประมาณ ๑.๕๐–๒.๐๐ บาทต่อลิตรสำหรับน้ำมันดีเซลและแก๊สโซฮอล์อย่างน้อยให้กับพี่น้องประชาชนได้ ----------

นอกจากนี้ครับจะมองเห็นว่าในราคาน้ำมันนั้นก็มีการเก็บเงินเข้ากองทุนเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน โดยที่รัฐบาลนั้นบอกว่าการเก็บเงินเข้ากองทุน ๗๕ สตางค์ต่อลิตรนี้จะนำไปเพื่อการพัฒนาระบบรางของประเทศ แต่กระผมต้องเรียนว่าในเรื่องนี้กระผมไม่เห็นด้วย เนื่องจากว่าในปัจจุบันนั้นพี่น้องประชาชนต้องถือว่าไม่มีโอกาสที่จะเลือกพลังงานทางอื่นแล้วก็ได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมัน ดังนั้นกระผมคิดว่าในเรื่องการลงทุนในระบบรางนั้น รัฐบาลควรจะพิจารณาว่าควรจะเอาเงินงบประมาณมาทดแทนเงินในส่วนนี้หรือไม่ อีกหน้าที่สำคัญของรัฐบาลครับ ตามที่ได้ระบุเอาไว้ในการแถลงนโยบายฉบับนี้ก็คือการจัดหาพลังงานให้มีความพอเพียง มีความมั่นคงและมีราคาที่เหมาะสมในอนาคต กระผมได้มีโอกาสพิจารณาแผนการจัดหาพลังงานด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดหาไฟฟ้า การจัดหาก๊าซธรรมชาติ ก็พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจอยู่ ๒–๓ ประการครับ

ประการแรก จากการที่ได้พิจารณาแผนการพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของ กฟผ. นั้นจะเห็นว่าแผนฉบับนี้ซึ่งได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลที่ผ่านมา มีความแตกต่างกับแผนที่ผ่าน ๆ มา คือมีการสำรองไฟฟ้าในอัตราประมาณร้อยละ ๒๐ เป็นเวลาหลายปี ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติที่เคยนำมาใช้ และเป็นเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับในหมู่นักวิชาการในหมู่ผู้ที่อยู่ในวงการคือร้อยละ ๑๕ จากการที่มีการสำรองในอัตราที่สูงเกินความจำเป็นนี้แน่นอนครับว่าจะทำให้ต้นทุนด้านการสร้างโรงไฟฟ้า การจัดหาพลังงานของประเทศย่อมสูงขึ้นโดยไม่มีความจำเป็น กระผมได้นำข้อมูลต่าง ๆ นั้นมาประมวล รวมทั้งได้ใช้ข้อมูลที่ได้ใช้ในการคำนวณอัตราค่าไฟฟ้าให้กับประเทศของเรามาประมวลร่วมกัน พบว่าในแต่ละปีนั้นจากการที่เรามีการสำรองสูงขึ้นร้อยละประมาณ ๕ จะมีโรงไฟฟ้าที่สร้างขึ้นโดยไม่จำเป็นประมาณ ๒,๐๐๐–๓,๐๐๐ เมกะวัตต์ต่อปี นั่นหมายถึงว่าเราจะมีโรงไฟฟ้า ๒-๓ โรงที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และเมื่อลองประมาณการทางการเงิน ซึ่งกระผมจะขอแสดงผลบนเพาเวอร์พอยท์ (PowerPoint) จะเห็นว่าในแต่ละปีนั้นเราจะมีต้นทุนที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ประมาณปีละ ๙,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเมื่อรวมในแผนทั้งแผนแล้วซึ่งเป็นแผน ๑๕ ปีนั้นจะเห็นว่าต้นทุนในการจัดหาไฟฟ้าของประเทศเราหากมีการสร้างโรงไฟฟ้าตามแผนอย่างที่กำหนดไว้ในปัจจุบันนี้ จะสูงเกินความจำเป็นถึง

๑๓๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ตรงนี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงสำหรับว่าในอนาคตของเราเราจะต้องมองถึงการประหยัดพลังงาน การลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นก็อยากจะฝากประการนี้ผ่านท่านประธานไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานว่า จะมีการทบทวนแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าในเรื่องนี้อย่างไรหรือไม่ แล้วจะทำอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตไฟฟ้าสูงสุด

นอกจากนี้ครับ ประการที่ ๒ จะเห็นว่าในการจัดทำแผนดังกล่าวมีการปรับปรุงแผนโดยที่ลดจำนวนและปริมาณโรงไฟฟ้าที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ และได้เพิ่มจำนวนโรงไฟฟ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นโรงไฟฟ้าที่ใช้พลังน้ำ แต่ปรากฏว่าแม้ว่ามีการปรับปรุงแผนการผลิตไฟฟ้า แต่ยังไม่มีการพิจารณาปรับปรุงแผนการจัดหาก๊าซธรรมชาติของประเทศ ส่งผลให้ในที่สุดแล้วเราจะต้องมีการนำเข้าก๊าซธรรมชาติที่ไม่จำเป็น มีภาระผูกพันถ้าหากว่าเราดำเนินตามแผนนี้ นอกจากนี้จะส่งผลให้ประเทศเรามีความจำเป็นที่จะต้องใช้ก๊าซธรรมชาติเหลวหรือแอลเอ็นจี (LNG) ซึ่งทราบกันดีว่าก๊าซธรรมชาติเหลวนั้นมีต้นทุนสูง รวมทั้งมีภาระความเสี่ยงจากการที่ต้องสร้างโรงงานและเครื่องมือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงงานดีแคลสซิฟิเคชัน (Declassification) มีมูลค่ากว่า ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้แหละครับที่มีส่วนหนึ่งที่น่าเป็นห่วง ก็คือว่ารัฐบาลที่ผ่านมาได้กำหนดให้การใช้โรงงานและเครื่องมือต่าง ๆ เหล่านี้ได้เข้าไปบวกกับราคาเนื้อก๊าซ ซึ่งถ้าหากเป็นเช่นนี้กระผมคิดว่าในอนาคตแล้วถ้าเราจำเป็นต้องใช้ก๊าซแอลเอ็นจี จริง ๆ ก็อาจส่งผลไปถึงการผูกขาดของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้ ดังนั้นกระผมคิดว่าเมื่อเรามีการพิจารณาปรับปรุงแผนการผลิตไฟฟ้าไปแล้ว ก็น่าจะมีการปรับปรุงแผนการใช้ก๊าซธรรมชาติของประเทศให้สอดคล้องไปด้วย โดยเฉพาะจะต้องมีการพิจารณาความเหมาะสมและต้นทุนของการนำแอลเอนจีมาใช้ในประเทศไทย

ประการที่ ๓ ครับ จะเห็นได้ว่าในการกำหนดให้มีโรงไฟฟ้าในประเทศไทยนั้นมีการลงทุนสูง มีต้นทุนสูง แต่ในแผนนั้นกำหนดว่าเราจะมีโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่เสียเป็นส่วนใหญ่ ----------

ทั้ง ๆ ที่ที่ผ่านมาเราเคยสนับสนุนให้มีโรงไฟฟ้าขนาดเล็กหรือว่าเอสพีพี (SPP) แล้วก็โรงไฟฟ้าขนาดเล็กมากก็คือวีเอสพีพี (VSPP) ซึ่งจะเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชน จะเป็นการกระจายทำให้ระบบไฟฟ้ามีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งลดต้นทุนในระบบขนส่งไฟฟ้า ปรากฏว่าเมื่อปีที่ผ่านมามีการเปิดรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก ๑,๗๐๐ เมกะวัตต์ และขนาดเล็กมาก ๑,๐๐๐ กว่าเมกะวัตต์เศษ ๆ มีผู้สนใจเข้ามายื่นซองสูงเกินกว่ากำหนดมาก แสดงให้เห็นว่าโรงไฟฟ้าเหล่านี้นอกจากจะมีประสิทธิภาพแล้วยังสามารถมีศักยภาพที่จะผลิตไฟฟ้าให้กับประเทศได้อีกมาก แต่ปรากฏว่าที่ผ่านมาคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้มีมติให้ กฟผ. ยุติการรับข้อเสนอการซื้อขายไฟฟ้าจากระบบเอสพีพี ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป กระผมคิดว่าการปิดกั้นในลักษณะนี้คงไม่เป็นผลดี เนื่องจากว่าเรายังมีศักยภาพอีกมากที่จะผลิตไฟฟ้าโดยยึดถือหลักการเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนก็ดี ยึดถือหลักการว่าเราไม่ต้องการให้มีโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก และให้โอกาสกับผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็ก ก็อยากจะผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่าท่านอาจจะพิจารณาตรงนี้ใหม่ ว่าจะเป็นไปได้ไหมว่าจะให้โอกาสกับผู้ผลิตไฟฟ้ากับรายอื่น ๆ ในการเข้ามาผลิตไฟฟ้าเพื่อการแข่งขันและเพื่อเจริญรอยตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

สุดท้ายครับท่านประธานสั้น ๆ ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เกริ่นนำในเช้าวันนี้ว่าประเด็นที่ประชาชนให้ความสำคัญในขณะนี้ ก็คือเรื่องของพลังงานนิวเคลียร์ ซึ่งกระผมคิดว่าในเรื่องนี้ก็ขอฝากข้อคิดไว้สั้น ๆ ๒ ข้อ คือว่าในที่ผ่านมานั้นในหลายประเทศเราเห็นตัวอย่างของการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ซึ่งมีต้นทุนสูงกว่าที่ประเมินเอาไว้หลายเท่า

ประการที่ ๒ ก็คือ ขอฝากไว้สั้น ๆ ว่า กระผมไม่อยากให้ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สร้างความแตกแยกมากขึ้นไปกว่านี้ในสังคม เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่คนไทยทุกคนจะต้องได้รับผลกระทบไม่ว่าในเชิงลบหรือเชิงบวกก็ตาม ดังนั้นก็ขอฝากว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานควรจะหาวิธีที่แจ้งข้อมูลให้โปร่งใส ดำเนินการอย่างโปร่งใสที่สุดให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงครับ ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เผอิญต่อเนื่องนะครับ ผมก็เลยไม่ยุติการอภิปราย ต้องขออภัยท่านสมาชิกด้วย ต่อจากนี้เป็นในส่วนของพรรคมัชฌิมาธิปไตยนะครับ ท่านอารยะ ชุมดวง ครับ

นายอารยะ ชุมดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอารยะ ชุมดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคมัชฌิมาธิปไตยจากจังหวัดสุโขทัยครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ วันนี้เป็นวันที่พ่อแม่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ๗๖ จังหวัดคงจะสบายใจแล้วก็ดีใจนะครับที่มีรัฐบาลใหม่ แล้วแถลงนโยบายในวันนี้วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์นะครับ ผมคิดว่านโยบายในหลายประการที่ทางรัฐบาลได้แถลงต่อสภา แล้วก็วันนี้ผมอยากจะพูดในด้านภาพรวมของเศรษฐกิจ แล้วก็ปัญหาในท้องที่ทางต่างจังหวัด เพื่อท่านรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงที่อยู่ที่นี่แล้วก็ท่านที่นั่งอยู่ข้างนอกจะได้รับทราบแล้วก็เป็นข้อสังเกตไว้ ปัญหาหลักคือจริง ๆ แล้วในจังหวัดสุโขทัยจะเป็นปัญหาเรื่องปัญหาน้ำท่วมเป็นปัญหาใหญ่ ซึ่งเป็นประจำทุกปีที่จังหวัดผมโดนประจำ ฉะนั้นการแก้ปัญหาตรงนี้นี่ผมอยากจะให้ทางรัฐบาลฝากถึงท่านนายกรัฐมนตรีช่วยดูแลแก้ปัญหาตรงนี้ให้เป็นรูปธรรมนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นทุกปี ๆ พ่อแม่พี่น้องประชาชนก็จะโดนน้ำท่วมอยู่ประจำ แล้วก็พวกเราก็ต้องออกไปช่วย แล้วก็นำสิ่งของซึ่งเป็นเครื่องใช้อุปโภค บริโภค เข้าไปแจกจ่ายให้กับพ่อแม่พี่น้องประชาชนอยู่ตลอดเวลา แต่นั่นคือปัญหาที่เราแก้กันในปลายเหตุนะครับ ทีนี้ต้นเหตุผมคิดว่าควรจะต้องมีสร้างที่กักเก็บน้ำในเวลาที่น้ำมีมากนะครับ ----------

พอเวลาน้ำแห้งพ่อแม่พี่น้องจะใช้น้ำในการทำไร่ทำนาน้ำก็ไม่มี นี่คือปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ฉะนั้นผมอยากจะฝากถึงทางรัฐบาลนะครับถึงข้อปัญหาตรงนี้

ประการที่ ๒ ก็คือเรื่องการประกันราคาผลิตผลทางการเกษตร ตรงนี้ก็ทุกยุคทุกสมัยนะครับที่เราได้พูดคุยกันเป็นประจำ แล้วก็ที่เรากินกันอยู่ทุกวันนี้ก็คือ ข้าว ข้าวคือปัจจัยหลักนะครับ คือทุกวันนี้พ่อแม่พี่น้องประชาชนคนไทยต้องทานข้าวนะครับ การประกันราคาข้าวจริง ๆ แล้วปัจจุบันราคาข้าว ๖,๗๐๐ กว่าบาทต่อเกวียน แล้วแต่สถานที่รับซื้อ ในจังหวัดผมก็ประมาณนี้ละครับ ๖,๗๐๐ บาท ถามว่าอยู่ได้ไหม ก็พออยู่ได้ แต่ปัญหาตามมาก็คือราคาปุ๋ย ราคาปุ๋ยที่ซื้อกันทุกวันนี้คือ ๗๖๐ บาท ซึ่งเป็นราคาที่สูง เกษตรกรไม่สามารถที่จะซัพพอร์ท (Support) ไหว นั่นก็คือเพิ่มอีกกระสอบละ ๒๐ บาท ๓๐ บาท ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท เขาก็ไม่ไหวแล้วนะครับ นั่นก็จะทำให้ราคาต้นทุนในการที่จะขาย การเก็บเงินออมต่าง ๆ มันก็น้อยลง ผมคิดว่าปัญหาตรงนี้ละครับที่ทางรัฐบาล ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฝากท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ดูราคาเรื่องปุ๋ยด้วยนะครับ อย่างไรขอให้ราคาปุ๋ยได้ลดลง ให้ชาวบ้านได้ลืมตาอ้าปากได้ แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของเอกสารสิทธิที่ดินอันนี้เป็นเรื่องปัญหาหลัก และปัญหาหมักหมมมานานแล้วนะครับ ซึ่งหลาย ๆ จังหวัดนะครับ ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดสุโขทัยใกล้เคียงนะครับ ทางด้านอีสานก็มีนะครับ ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกทุกอย่างนะครับ เท่าที่ผมฟังจากเพื่อน ส.ส. ด้วยกันจะเจอปัญหาเรื่องเอกสารที่ทำกินมากที่สุด เพราะว่าปัจจุบันที่ทำกินพวกนี้จะเป็นที่ซึ่งมีโรงเรียน มีวัด มีสถานีอนามัยตั้งอยู่เรียบร้อยแล้ว แต่ไม่สามารถที่จะออกเอกสารสิทธิได้ ผมก็อยากจะกราบเรียนว่ามันเป็นเรื่องที่ค้างคามานานมากแล้วนะครับ แล้วก็อยากจะกราบเรียนฝากท่านประธานไป ก็เรื่องที่ท่านประธานเคยดูแลกระทรวงนี้มาก่อนก็คือท่านอนงค์วรรณ เทพสุทิน ท่านเลขาธิการพรรคผมเองดูแลเรื่องกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านอนงค์วรรณแล้วก็ท่านมีนโยบายที่จะดูแลเรื่องปลูกป่าให้มากที่สุด เพราะว่าเป็นพระราชดำริ ตรงนี้เป็นสิ่งที่พวกเราพ่อแม่พี่น้องประชาชนทุกหน่วยทุกเหล่าสนองพระราชดำริตรงนี้ แล้วก็เรื่องสัตว์ป่าซึ่งถูกทำลาย ถูกนำมาเป็นอาหารนะครับ เพราะว่าวันนี้เราจะใช้สังเกตว่าร้านอาหารป่าก็ดี

อะไรก็ดี จะมีเขาเรียกว่า ถ้าคนต่างประเทศมานะครับ จะเห็นอุ้งตีนหมี กินแล้วบอกร่างกายดี เสริมพละกำลัง แต่จริง ๆ แล้วนี่ส่วนใหญ่แล้วสัตว์ป่าพวกนี้เราต้องเก็บไว้ อนุรักษ์ไว้ ผมคิดว่าตรงนี้นะครับ สัตว์ป่าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเสือก็ดี อะไรก็ดีทุกวันนี้ นอกจากวัวควายก็ดีแทบจะไม่ค่อยเหลือแล้ว ควายจริง ๆ ในบ้านเรานี่หาดูยากนัก ฝรั่งนักท่องเที่ยวไปจังหวัดแถวพิษณุโลก แถวสุโขทัย แถวนครสวรรค์ พอไปถึงแล้วลงรถทัวร์แล้วไปถ่ายเอากล้องวิดีโอบ้าง กล้องถ่ายรูปบ้างไปถ่าย เพราะเขาไม่ค่อยได้เห็นนะครับ วันนี้ได้ถูกทำลายไปเยอะก็กราบเรียนตรงนี้ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีของผมเดินมาแล้วนะครับ ท่านได้ดูตรงนี้อยู่ประจำนะครับ ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีช่วยติดตามเรื่องตรงนี้ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งคือเรื่องระบบกำจัดขยะในชุมชนในต่างจังหวัด เราทุกวันนี้ไม่มีระบบกำจัดขยะเลย เราจะใช้วิธีไปฝัง เอาแบ็คโฮขุด แล้วก็ไปกลบนะครับ ซึ่งบางทีท้องที่ตรงนั้นมีพ่อแม่พี่น้องประชาชนไปอยู่ ----------

เมื่อเวลาฝนตกกลิ่นมันก็ออก แล้วก็ทำให้มีการร้องเรียนกันเข้าไป สิ่งที่จะทำได้ผมคิดว่าควรจะเป็นระบบกำจัดขยะที่ถาวร อาจจะเป็นว่าแต่ละตำบล ๆ รวมกัน มี ๕ ตำบลมารวมเป็นหนึ่งที่เดียว แล้วทำเป็นโรงเก็บกำจัดขยะเสียทีเดียว อันนั้นก็จะเป็นประโยชน์กับพ่อแม่พี่น้องประชาชน แล้วผมคิดว่ามันก็ไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณมากนัก แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อพวกเราในการบริหารงานในหลาย ๆ จังหวัด

อีกอย่างที่ผมจะต่อเนื่องคือเรื่องของเบี้ยเลี้ยง เบี้ยยังชีพ ต่อจากท่านปณวัตรเลี้ยงผ่องพันธุ์ ต้องเอ่ยนามท่าน ท่านได้พูดค้างไว้และหมดเวลาไป เรื่องเบี้ยผู้สูงอายุ ผู้พิการ ตรงนี้ที่จะได้เบี้ยยังชีพ ๑,๐๐๐ บาท ต่อเดือนต่อคน ตรงนี้เป็นปัจจัยหลักที่จะเสริมสร้าง แล้วก็ช่วยเหลือทาง อบต. อีกแรงหนึ่งนะครับ รวมไปถึงทั้ง อสม. อปพร. แล้วก็ถ้าจะให้ดีฝากไปถึงท่านพวกแม่บ้านหรือหัวหน้าคุ้ม เพราะเดี๋ยวนี้มีแม่บ้าน หัวหน้าคุ้มเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยแล้ว อย่างนี้จะเป็นประโยชน์ อย่างน้อยเดือนหนึ่งให้เขาสัก ๕๐๐ บาท ถือว่าก็เต็มที่ เพราะว่าพวกนี้ทำงานโดยที่ว่าไม่ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงมาโดยตลอดเลย ทำโดยใจรักในหมู่บ้านของตัวเอง ผมถึงบอกว่าตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ แล้วก็เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพ่อแม่พี่น้องประชาชนทุก ๆ จังหวัด ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดผมจังหวัดเดียวนะครับ

แล้วก็อีกเรื่องเกือบ ๆ สุดท้ายคือเรื่องเงินเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อันนี้ก็พูดกันมาเยอะ ผมว่าท่านผู้แทนในสภาผู้แทนราษฎรของเราทุกคนคงเห็นด้วยทุกคน เพราะว่าอันนี้เป็นปัจจัยหลัก เพราะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทำงานเหนื่อย ทำงานรับจากทางอำเภอ ได้เรื่องได้ราวมาก็ส่งต่อ อธิบายให้กับพ่อแม่พี่น้องในพื้นที่ของเราได้รับทราบ แล้วก็ค่าเบี้ยยังชีพ ค่าเบี้ยตอบแทน ก่อนจะออกหลังจากประชุมเสร็จ ผมเห็นแล้วเดินออกมาจากห้องประชุมเหลือกันไม่ถึงคนละ ๕๐๐ บาทก่อนจะถึงบ้าน นี่คือปัญหาหลักที่เป็นมา แล้วก็สวัสดิการควรจะให้เขา สวัสดิการในการดูแลรักษาพยาบาลก็ดีอะไรต่าง ๆ เพราะเขาทำงานเหนื่อยมาโดยตลอด ตรงนี้ก็คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนะครับ

แล้วก็เรื่องสุดท้ายที่จะฝากถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งเป็นท่านหัวหน้าพรรคเก่าผม เรื่องสวัสดิการของตำรวจ เพราะว่าที่ผ่าน ๆ มาพวกตำรวจเบี้ยเลี้ยง สวัสดิการยังน้อย แล้วก็อยากจะให้แม่บ้านของตำรวจได้มีรายได้เสริมบ้าง อย่างน้อยฝากให้ครอบครัวเขาได้มีรายได้เสริม

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาพอดีครับ

นายอารยะ ชุมดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปในส่วนของ สนช. ที่ทำหน้าที่ ส.ว. ท่านมุกดา อินต๊ะสาร ผมขอผู้ประสานงานในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์กรุณาส่งรายชื่อด้วยนะครับ

นางมุกดา อินต๊ะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ครูมุกดา อินต๊ะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่วุฒิสภา ท่านที่เคารพ ดิฉันมาจากชุมชน ดิฉันอยากจะขอพูดถึงเรื่องของชุมชน และขณะเดียวกันตัวของดิฉันเองได้มีโอกาสและได้มีช่วงหนึ่งในชีวิตที่สำคัญที่ได้มานั่งอยู่ในสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์และถือว่าที่สำคัญมากต่อการพัฒนาประเทศชาติ ดิฉันเองก็จะกลับไปสู่ดินเหมือนเดิม คือกลับไปเป็นครู กลับไปอยู่ที่พื้นที่ กลับไปทำหน้าที่ของคนที่อยู่ในชุมชน ทุกท่านที่เคารพ นโยบายในคำแถลงการณ์ของท่านรัฐบาลที่ได้พูดถึง โดยเฉพาะนโยบายความมั่นคงของชีวิตและความมั่นคงของสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการประสานเชื่อมโยง การดำเนินงาน ----------

การใช้ประโยชน์จากกองทุนต่าง ๆ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างหลักประกันความมั่นคงและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การเตรียมความพร้อมให้แก่สังคมผู้สูงอายุและเด็ก การสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ในสังคม ในชุมชน ท่านคะอยากจะกราบเรียนว่าดิฉันมาจากเด็กบ้านนอก มาจากในชุมชน ดิฉันต่อสู้กับชีวิตเพราะคิดว่าเมื่อเราเกิดเป็นคนทุกคนมีคุณค่า แล้วทุกคนมีโอกาสที่จะพัฒนาตัวเอง ขณะที่เรากำลังพัฒนาตัวเองเราสามารถที่จะแสวงหาการเรียนรู้ แสวงหากัลยาณมิตร หาทุนทางสังคมที่มีอยู่โดยบทบาทหน้าที่ของเรา แล้วกลับนำเอาสิ่งเหล่านั้นไปรับใช้สังคมตามบทบาทหน้าที่ที่เรามีอยู่ในขณะที่เราเป็นอยู่ เรามีชีวิตอยู่ เพราะฉะนั้นโดยเหตุนี้ดิฉันจึงมีความเชื่อว่าคนทุกคนมีคุณค่า คนทุกคนสามารถจัดการได้ ถ้าหากว่าเราให้โอกาสและให้ที่ยืนกับเขา สิ่งหนึ่งที่ดิฉันได้พยายามตลอดเวลาในช่วงชีวิตของดิฉันคือกลับไปบ้านเกิดนำเอาองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้ แล้วต้องพยายามเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์และองค์ความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ แล้วก็เชิญชวนทุกท่านที่เป็นภาคีไม่ว่าจะเป็นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรชุมชน หรือทุกหน่วยผู้ใหญ่ใจดี ทุกท่านเหล่านี้มีคุณูปการในการที่จะทำให้ชุมชนมีที่ยืน ทำให้คนในชุมชนสามารถพึ่งตัวเองและจัดการตัวเองได้ หลายท่านได้มีความพยายาม หลายรัฐบาลที่ผ่านมาดิฉันเชื่อนะคะว่ามีความมุ่งมั่นที่อยากจะแก้ไขปัญหาและจัดการกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่จะให้ชุมชนอยู่ดีมีสุขได้ ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกันได้ โดยใช้วิถีของวัฒนธรรมเราที่มีให้อยู่เชื่อมโยงกัน ดังนั้นดิฉันจึงได้พยายามร่วมกับกรรมาธิการกิจการเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ ในช่วงระยะ ๑ ปี เป็นจังหวะที่ดีค่ะว่า ขณะที่ดิฉันเองได้อยู่ร่วมในกรรมาธิการชุดนี้มีองค์ประกอบที่มาจากหลากหลาย ทำให้เราได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของแต่ละท่านในการที่จะนำประสบการณ์ นำปัญหาที่ตัวดิฉันเองได้กลับไปเป็นครูที่บ้านเกิด แล้วเรียนรู้ร่วมกับภาคีต่าง ๆ ได้เห็นปัญหาต่าง ๆ ของพี่น้อง จนกระทั่งบางเรื่องราวเราสามารถจัดการได้ ยกตัวอย่างเช่น กรณีตกเขียวของเด็กที่ดอกคำใต้ กรณีปัญหาของการมีหนี้สินนอกระบบที่ชาวบ้านต้องจัดการหนี้นอกระบบ ต้องยืมเงินภายนอกร้อยละ ๒๐–๓๐ ต่อเดือน สิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้ดิฉันได้คิด

เสมอว่าในฐานะที่เราเป็นคนไทยคนหนึ่ง ในฐานะที่เราทำหน้าที่ของความเป็นคนเราจะทำอย่างไรที่จะเชื่อมโยงเรื่องเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ เมื่อมาอยู่ในกรรมาธิการดิฉันเชื่อว่าเราสามารถต่อยอด สามารถที่จะนำสิ่งที่ดี ๆ สิ่งที่เป็นทุนทางสังคม ซึ่งชาวเหนือของดิฉันเองได้บอกว่าตื๊นของหมู่เฮา ถ้าเฮาสามารถที่จะเอาตื๊นของหมู่เฮานี่มาเป็นเครื่องไม้เครื่องมือที่จะมาช่วยกันในการพัฒนาตัวเก่าและพัฒนาคนอื่นตวย บ่สร้างความเดือดร้อนให้กับคนอื่น ตรงนี้แหละค่ะทุกท่านทุนทางสังคมที่ดิฉันมอง ดิฉันบอกว่าเราต้องช่วยกันค่ะ หยิบยกเอาสิ่งที่ดี ๆ สิ่งที่เป็นคุณค่าของทุกท่านหลายท่านผู้ทรงเกียรติในที่นี้ได้มีโอกาสได้ช่วย มีโอกาสได้ทำให้เกิดศักยภาพเหล่านี้ในชุมชนมาโดยตลอดนะคะ ไม่ว่าจะเป็นท่านใดก็ตามที่ดิฉันได้สัมผัสมาอยู่เสมอ กฎหมาย ๒ ฉบับนี้เป็นการสร้างฐานรากให้กับชุมชนเป็นอย่างดี ----------

ซึ่งเราไม่ได้คิดมาจากความรู้สึก แต่เรามาจากประสบการณ์ ๓๐ ปี ๔๐ ปี หรือบางที่อาจจะไม่ถึง ๕ ปี อย่างเช่น ประสบการณ์ของกองทุนหมู่บ้าน ของธนาคารหมู่บ้าน ของกลุ่มสัจจะวันละบาท ของเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน เรามาร่วมกันคิดนะคะว่าเราจะทำอย่างไรที่จะให้ทุกภาคส่วนไม่ติดยึดว่าเราเป็นเจ้าของชาวบ้านแต่เพียงผู้เดียว แต่ชาวบ้านมีความเป็นอิสระในตัวตนของตัวเอง แล้วก็ร่วมไม้ร่วมมือกับภาคีรอบข้างในการที่จะพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต วิธีที่เริ่มดีที่สุดจากการที่ดิฉันได้ศึกษาแล้วก็ได้เรียนรู้จากการทำงานกับชุมชน การพัฒนาคน พัฒนาเด็กและพัฒนาสังคมมาโดยตลอด ก็คือการจัดการ โดยมีเครื่องมือ ไม่ว่าจะเป็นถ้าเป็นเรื่องเด็กก็อาจจะมีการจัดค่ายเด็ก แต่ถ้าหากว่าเป็นเรื่องของชุมชนสิ่งสำคัญที่เราปฏิเสธไม่ได้คือเรื่องของสวัสดิการ หลายคนอยากจะออกมาทำงานข้างนอก หาวิธีทุกอย่างที่จะให้ตัวเองได้รายได้กลับไปสู่ครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวมีสวัสดิการ แต่ไม่ได้เป็นอย่างคิดเลยค่ะ หลายครั้งหลายคนพอออกมาจากหมู่บ้าน ก็มาเจอภาวะปัญหาต่าง ๆ มากมายในสังคมภายนอก สิ่งเดียวที่เราคิดว่าน่าจะทำได้ก็คือต้องสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง โดยการเริ่มต้นที่ตัวเอง หลายท่านผู้รู้มักจะพูดเสมอว่าต้องระเบิดออกมาจากตัวเอง และเริ่มต้นจากตัวเอง และเกาะเกี่ยวกันขึ้นมา กลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนในเรื่องของการจัดการการเงินเพื่อชุมชน ณ ตอนนี้ไม่ได้มีกลุ่มเดียวในส่วนของกองทุนหมู่บ้านเท่านั้น ดิฉันเคยบอกเสมอว่ากองทุนทุกกองทุนเรามีเป้าหมายอย่างเดียวกัน คือทำอย่างไรที่จะจัดสวัสดิการให้พี่น้อง สิ่งที่ทำได้ดีที่สุดคือการจัดสรรประโยชน์จากการจัดการกองทุนเพื่อเป็นสวัสดิการให้พี่น้อง ถึงวันนี้ดิฉันได้เห็นนโยบายของหลาย ๆ พรรค ได้พยายามพูดถึงเรื่องของสวัสดิการ และที่สำคัญที่สุดนะคะนโยบายที่จะต่อเติมเรื่องของกองทุนหมู่บ้านเพื่อให้มีประสิทธิภาพ เรื่องของการสร้างสวัสดิการเพื่อนำไปสู่เรื่องบำนาญภาคประชาชน ซึ่งคนจาก ๒๓ ล้านคน ภาคประชาชนไม่มีสวัสดิการอะไรเลย เราทำอย่างไรที่จะให้เขาได้รับอย่างมีศักดิ์ศรี และทำอย่างไรที่จะให้เขาสามารถที่จะร่วมไม้ร่วมมือกับกลุ่มต่าง ๆ ในกลุ่มต่าง ๆ เหล่านั้นไม่จำเป็นจะต้องมีเฉพาะแค่กลุ่มที่รัฐจัดตั้ง รัฐมีกี่กระทรวง หลายกระทรวงไปจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนโดยตามแนวนโยบายแห่งรัฐ แต่ขณะเดียวกันก็มีกลุ่มต่าง ๆ ที่ชาวบ้านเกิดวิกฤติปัญหา

และพยายามต่อสู้ และลุกขึ้นมาจัดการด้วยตัวเอง กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ก็ยังคงมีอยู่ดิฉันเองไม่อยากให้รัฐละทิ้งและขณะเดียวกันนั้นก็ยังมีกลุ่มพี่น้องที่ภาคีภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน บริษัท หรือแม้กระทั่งเอ็นจีโอ (NGO) หรือกลุ่มภาคประชาสังคมต่าง ๆ มูลนิธิที่พยายามที่จะไปหนุนเสริมเรื่องราวที่ดี ๆ ในชุมชน เรื่องที่เป็นปัญหาวิกฤติต่าง ๆ ในชุมชนให้ทุกคนได้ลุกขึ้นมาสู้ แต่มีอยู่อย่างเดียวค่ะท่านที่ดิฉันเห็นก็คือเวลาเราทำเรามักจะทำกันไปคนละส่วน เพราะฉะนั้นดิฉันเองจึงได้พยายาม ในขณะที่มาอยู่ ๑ ปี คิดอยู่เสมอว่าเราจะทำอะไรที่จะให้ชุมชนได้เข้มแข็ง โดยการให้กลุ่มทุกกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ที่อยู่ใกล้กันที่สุดคืออยู่ในชุมชน มีภาคีท้องที่ ท้องถิ่นและกลุ่มพี่เลี้ยงต่าง ๆ ได้มาช่วยเคียงข้างและนำเสนอข้อมูลที่ดีงามที่จะให้การศึกษาตลอดชีวิตแก่เขาได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือชุมชนไม่มีที่ยืนชุมชนที่จัดตั้งกันขึ้นมาเองมักจะถูกเรียกว่ากลุ่มเถื่อนเสมอ ดังนั้นเพื่อให้เขามีที่ยืนในสังคมและให้เขาได้ร่วมทำงานกับทุกฝ่ายได้ และให้ทุกฝ่ายมีชุมชนเป็นที่ตั้ง ไม่มีใครเป็นเจ้าของคนใดคนหนึ่ง ----------

แต่เราทุกคนเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน และช่วยกันพัฒนาในชุมชนของตัวเอง ดังนั้น ดิฉันเองกับคณะกรรมาธิการก็เลยพยายามเอากฎหมายที่เริ่มเกิดความขัดแย้ง เกิดความไม่เข้าใจในบางขณะในขณะที่รัฐบาลเสนอมาในครั้งที่แล้ว แต่ในทางตัวดิฉันเองกับพี่น้องในเครือข่ายชุมชนทั่วประเทศได้พยายามช่วยกันหยิบยกเรื่องราวเหล่านี้มาพูดคุยและมาหาข้ออ่อน หาข้อบกพร่อง หาข้อดี เชิญชวนนักกฎหมายที่มีประสบการณ์หลายท่าน เชิญผู้มีองค์ความรู้จากทุกภาคส่วนมาช่วยกันดูว่าเราจะทำอย่างไรที่จะมีกฎหมายสักฉบับหนึ่งที่ไม่ใช่เป็นกฎหมายไปบังคับชาวบ้าน แต่เป็นกฎหมายที่จะให้ที่ยืนแก่ชาวบ้าน แก่ชุมชนในการที่จะดูแลเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยกัน เพื่อว่าทางรัฐบาลจะได้นำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในพื้นที่ ข้อเท็จจริงที่จะต่อเชื่อมกับทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือแม้กระทั่งสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีมาต่อไปได้นำข้อมูลเหล่านั้นโดยที่ไม่ต้องยาก แต่ขณะเดียวกันเป็นข้อมูลเท็จจริงที่มีมาจากกระบวนการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการที่มีเวทีของพี่น้องร่วมกันหลายฝ่าย ไม่เป็นของผู้ใดผู้หนึ่ง สิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดการเชื่อมโยง เกิดนโยบายที่ท่านได้พูดถึงว่าความมั่นคงของชีวิตและสังคมเกิดขึ้น บำนาญชราภาพดิฉันอยากจะให้ทุกท่านได้พยายามทำอย่างไร เชื่อว่าทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารจะช่วยทำให้พี่น้อง ๒๓ ล้านคนของดิฉันได้มีการรับอย่างมีศักดิ์ศรี และสามารถที่จะผ่านกระบวนการออมในชุมชนจากกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน แล้วมาบูรณาการร่วมกันในพื้นที่ระดับตำบล โดยมีท้องถิ่น ก็คือไม่ว่าจะเป็นเทศบาล อบต. หรือกรรมการในชุมชนในเขตเมืองที่จะมาร่วมร้อยรัก สร้างความรัก สร้างที่ยืน สร้างความสมานฉันท์เหมือนที่ท่านพูด แต่ดิฉันอยากจะบอกว่าคำว่า สมานฉันท์ที่นำเสนอมันก็คือลักษณะของวิถีวัฒนธรรมไทยที่สร้างความรักซึ่งมันเป็นทุนเดิมของสังคม ดิฉันมักจะพูดเสมอถึงเรื่องของความมีน้ำใจ เพราะน้ำใจเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ถ้าคนเรามีน้ำใจแล้วน้ำใจจะเป็นเครื่องหล่อหลอม เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงทำให้ชีวิตของผู้คนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ ท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ดิฉันอยากจะฝากเรียนท่านประธานผ่านไปยังผู้ทรงเกียรติทุกท่าน คนในชุมชนทุกคนอยากจะมีโอกาสหลายเรื่องเขาไม่รู้ ดิฉันเองกลับจากนี้ไปกฎหมาย ๒๐๐ กว่าฉบับที่ออกในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ดิฉันจะไปถ่ายทอดและไปให้เขาได้รู้ว่ากฎหมายที่ใกล้ตัวของเขาเป็นอย่างไร ในฐานะของความเป็นครูเป็นคนในชุมชน พี่น้องไม่รู้อะไรหลาย ๆ เรื่อง แต่หลาย ๆ เรื่องพี่น้องมีองค์ความรู้มากมายที่จะผ่านประสบการณ์ของพี่น้องนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการที่จะสร้างสิ่งที่ดี สิ่งที่เป็นคุณค่าแก่สังคมได้ หลายพื้นที่ได้มีการเรียนรู้เป็นแหล่งเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทางรัฐบาลจะทำอย่างไรที่จะทำให้ยุวชนในกลุ่มต่าง ๆ ได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้เหล่านี้จากองค์ความรู้เหล่านี้ ทุกท่านที่เคารพ ๒-๓ เรื่องที่ดิฉันอยากจะนำเสนอต่อนโยบายชุดนี้อยากจะกราบวิงวอนขอให้ท่านได้ช่วยติดตามดูแลกฎกระทรวง เพื่อที่จะให้ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับที่ดิฉันเชื่อว่าเป็นรากที่จำเป็นที่จะต้องมีการใส่ปุ๋ย พรวนดิน รดน้ำ และน้ำที่สำคัญที่ดิฉันพูดถึงก็คือน้ำใจของทุกท่านที่จะทำให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน และทำให้ต้นไม้เหล่านี้เติบโตออกดอกออกผลและก็เป็นที่พึ่งของคนต่อไป

อันที่ ๒ ที่ดิฉันอยากจะฝากเป็นข้อเสนอแนะก็คือว่าทำอย่างไรที่จะสนับสนุนส่งเสริมและต่อยอดทุนทางสังคมในการให้มีสภาองค์กรชุมชนที่มาจากความร่วมไม้ร่วมมือของทุกภาคส่วนจริง ๆ เราอย่า คือถ้าพูดออกมาจากหัวใจของดิฉันคือเราเริ่มต้นจากตัวเรา เริ่มที่จะให้น้ำใจกับผู้อื่น เราจะเห็นนะคะว่าเราจะมีสุขการดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม การสร้างบำนาญชราภาพให้แก่ภาคประชาชนจะเป็นสิ่งที่เราได้ทำบุญร่วมกัน ทำบุญโดยมีศักดิ์ศรีที่เริ่มจากฐานการออมของภาคประชาชน

ส่วนอันที่ ๓ ที่ดิฉันอยากจะนำเสนอก็คือสนับสนุนกลุ่มต่าง ๆ ที่ไม่ได้เน้นเฉพาะที่รัฐจัดตั้ง แต่เหลียวกลับไปมองกลุ่มที่ชาวบ้านจัดตั้งกันขึ้นมาเอง ซึ่งบางทีเขาไม่มีโอกาส ไม่มีที่ยืน เราจะช่วยทำอย่างไรที่จะให้กลุ่มต่าง ๆ เหล่านั้นมีที่ยืน สภาองค์กรชุมชน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยทำให้ที่ยืนตรงนี้ชัดเจนและทางภาครัฐจะมีข้อมูลข้อเท็จจริงที่จะนำมาสู่นโยบายได้ชัดเจนขึ้น ร้อยรัดน้ำใจ ร้อยรัดโซ่ใยแห่งชีวิตด้วยการจัดเรื่องของสวัสดิการบำนาญภาคประชาชนและให้มีเวทีการเรียนรู้ของพี่น้องให้มากขึ้น กราบขอบพระคุณค่ะ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านอาคม เอ่งฉ้วน เชิญครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม อาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่พรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากว่าในนโยบายเศรษฐกิจยังมีผู้พูดอยู่อีก ๕ คน คือ คุณผ่องศรี คุณสาทิตย์ คุณอรรถพร และดอกเตอร์ไตรรงค์ และเป็นเรื่องของการเกษตรล้วน ๆ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะกรุณาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรขึ้นมานั่งฟังบ้างก็จะเป็นพระคุณอย่างสูง เพราะถือว่าเป็นการทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านประธานครับ นโยบายเศรษฐกิจที่รัฐบาลแถลงไปเมื่อเช้ากระผมเจาะเอาเฉพาะนโยบายภาคเกษตร ซึ่งเขียนเอาไว้หน้าเดียวในหน้าที่ ๙ เขียนไว้หน้าเดียวมี ๕ ข้อ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้อ่านไปเมื่อเช้ามีหลายข้อนะครับท่านประธาน หลายประการที่มองดูเสมือนว่ารัฐบาลนี้มีความจริงใจจะแก้ไขปัญหาเกษตรกร เพราะประเทศนี้มีคนทำการเกษตร ๑๓๑ ล้านไร่จากที่ดินทั้งหมด ๓๒๐ ล้านไร่ คนที่เกี่ยวข้อง

กับภาคเกษตรมี ๒๐ ล้านคน เพราะมาจากครอบครัวเกษตรกร ๕.๘ ล้านครอบครัว เพราะฉะนั้นรัฐบาลเศรษฐกิจของประเทศจะดีหรือไม่อย่างไรก็ขึ้นอยู่กับภาค ๒๐ ล้านคนนี้ครับ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมท่านนายกรัฐมนตรีคงไม่ปฏิเสธ ผมจึงเห็นว่ามันเป็นความสำคัญยิ่งยวดที่เราจะให้ความสำคัญกับการอภิปรายติติงรัฐบาล วิจารณ์ในภาคส่วนที่รัฐบาลทำดีกระผมไม่วิจารณ์ แต่ผมจะเสนอแนะในฐานะที่เป็นเกษตรกร และในฐานะที่เคยทำงานภาคเกษตรมาบ้างในช่วงที่เป็นรัฐบาล ในช่วงที่เป็นฝ่ายบริหาร ผมดูรายละเอียดของนโยบายแล้ว ท่านประธานครับ มันมืดมน ผมใช้คำว่า มืดมน เพราะมันไม่มีส่วนใดที่จะแสดงให้เห็นว่าต่อแต่นี้ไปรัฐบาลจะบริหารประเทศภายใต้รัฐบาลที่มีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี จะนำพาเกษตรกร ๒๐ ล้านคนให้ทำการเกษตรมีกำไรได้ ผมใช้คำว่ามีกำไร นะครับ เพราะว่าทุกอย่างเวลานี้มันต้องพูดถึงเรื่องต้นทุน แล้วก็การผลิต แล้วก็กำไรที่เราพูดกันเสมอ ๆ ว่า เราผลิต เราแปรรูป และส่งออกหรือขาย แต่ว่าในส่วนของนโยบายที่ท่านแถลงผมจะเจาะลงมาให้ท่านได้เห็นว่าจากตัวเลขทั้งหมดที่เมื่อเช้ามีคนพูดกันว่าเวลานี้ภาคเกษตรกรเป็นหนี้จากที่รัฐบาลก่อนทำไว้นะครับ คือลักษณะการพักหนี้แล้วเข้าสู่ระบบ มีการเข้าสู่ระบบได้เพียง ๑.๒ ล้านครอบครัว ใน ๑.๒ ล้านครอบครัว ท่านประธานครับ ทราบไหมครับว่าหนี้สินเวลานี้เป็น ๑๑๓,๐๐๐ ล้านบาท นี่เมื่อ ๖ เดือนที่ผ่านมานะครับ ----------

เพราะฉะนั้นหนี้สินมีแต่เพิ่มขึ้น ผมไม่กล้าพูดว่าเมื่อครบ ๔ ปีเกษตรกรไทยจะมีหนี้เป็น ๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาล ท่านประธานครับ นอกจากที่ผมได้ชี้แจงตัวเลขเหล่านี้แล้วนะครับ ผมจะพูดถึงเรื่องการเกษตรให้ท่านประธานได้เห็นนะครับว่า ด้านการผลิต รัฐบาลพูดแต่โครงการน้ำขนาดใหญ่ มีท่อส่งน้ำจากแม่โขงเกษตรกรก็มึนเลยนะครับไม่รู้ว่าเมื่อไรน้ำจะมาถึงไร่นา แต่ว่าไม่ได้พูดถึงน้ำที่เกษตรกรใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ก็ยังฝากไว้กับอนาคตคือ เทวดา อาศัยฝนเป็นหลัก เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นอนาคตนะครับถ้าพูดถึงเรื่องน้ำ ความจริงเกษตรกรเขาพูดอยู่ชัด ปัญหาของเขามี ๓ อย่างครับ ที่ ดิน น้ำ ที่ดิน ที่ หนี้ น้ำ เพราะผมพูดเร็วไปนิดหนึ่ง ๓ อย่างนี้ละครับถ้ารัฐบาลแก้ให้เขาได้เขากำไรแน่นอนทำการเกษตรแล้วเขาขยัน

อันแรกที่ผมพูดถึงเรื่องด้านการผลิตนะครับ ท่านรัฐมนตรีเกษตรเข้ามาพอดี ท่านจะต้องลุกขึ้นมาแสดงให้เห็นว่าช่วงระยะเวลาต่อไปนี้ ในเวลาที่เหลือหรือจะลุกขึ้นเลยก็ได้ หรือมีเวลาอีก ๒ วัน ว่าท่านจะทำเรื่องปุ๋ยราคาแพงเวลานี้ที่พูดกันแล้วหลาย ๆ คน รัฐบาลก็พูดให้ถูกลงได้อย่างไร ผมอยากจะฟังว่าท่านมีแนวคิดหรือไอเดีย (Idea) ว่าในช่วงที่ท่านบริหารปุ๋ยเคมีจะถูกลงได้อย่างไรที่เราต้องซื้อปุ๋ยปีหนึ่งประมาณ ๔ แสนล้านบาท ท่านประธานครับ ถ้าพูดตรงนี้ได้นะครับมันก็จะพ่วงลงไปถึงเรื่องราคายาปราบวัชพืชและพูดถึงเรื่องน้ำมัน โดยทั่วไปน้ำมันมันแพงอยู่แล้ว แต่ว่าท่านจะต้องมีกำลังใจหรือให้ความหวังกับเกษตรกรรายเล็กว่าน้ำมันราคาถูกสำหรับเกษตรกรท่านทำได้อย่างไร เอาเฉพาะเรือประมงพอ ท่านมีนโยบายที่จะช่วยชาวประมงอย่างไรที่จอดตายกันเต็มซากท่าเรือไปหมดในเวลานี้ รอรัฐบาลนี้ รัฐบาลบอกว่ารัฐบาลนี้จะแก้ปัญหาได้แล้วก็คุยกันตั้งแต่เช้าเลยว่าเสียงมา ๒๐๐ กว่าเสียง หัวหน้ารัฐบาลคุยเอง นั่นแหละนอนรออยู่ ผมไม่ทราบว่าเขาจะเดินเรือออกไปหาปลาได้เมื่อไร ทำเสียด้วย นี่ผมฝากไว้ในประเด็นที่ ๑

ในประการที่ ๒ ท่านประธานครับเมื่อผมพูดถึงเรื่องต้นทุนการผลิตแล้วแน่นอนที่สุดผมจะพูดเรื่องที่ดิน ในฐานะที่เป็นลูกเกษตรกรแล้วก็คลุกคลีอยู่กับการทำการเกษตร รัฐบาลกรุณาเหลือเกินครับเขียนไว้ในหน้า ๖ วางระบบการถือครองที่ดิน

ท่านดูสิ ท่านยังวางระบบอยู่เลยครับ ท่านรัฐบาลครับ ท่านสมัครครับ ท่านสมศักดิ์ครับ ไม่ทราบท่านสมศักดิ์ได้อ่านหรือเปล่านโยบายนี้บางทีเขาเขียนให้ท่านก็ได้ เพราะคนร่างอาจจะไม่ใช่พรรคชาติไทย ผมว่าท่านก็มาจากเกษตรกร ท่านมีโรงสีท่านต้องรู้ว่าวันนี้เกษตรกรไทยมันมีที่ดินมีปัญหา มีปัญหาแล้วทำไมไม่บอกเขาไปละครับ ว่าที่ดินที่มันเป็นครอบครองถือครองตามประมวลกฎหมายที่ดินอย่างนี้ออกโฉนดให้เลย ประกาศไปสิครับ คนที่ครอบครองที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่มี สค. ๑ ที่มี น.ส. ๒ ที่มีใบจองรัฐบาลนี้จะออกโฉนดให้ในเวลากี่ปีบอกได้ไหม ไม่ใช่มาวางระบบอยู่ วางไปไหนท่านสมัคร

ประการที่ ๒ ประชาชนที่ครอบครองที่ดินและยังไม่มีเอกสารสิทธิ บุกรุกทำกินมา ๓๐ ปีแล้ว แล้วเวลานี้มีเป็น ๑๐ ล้านไร่ บอกเขาได้ไหมว่าให้ ส.ป.ก. ต้องอย่างนี้ครับรัฐบาลมันถึงจะเกิดความหวัง นโยบายนี้ถึงจะเป็นความหวัง ไม่ใช่จะแถลงมาเพื่อได้แถลงแล้วไปเป็นรัฐบาลบริหารประเทศ ประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกิน บุกรุกทำกิน แน่นอนรัฐบาลไม่สามารถให้ได้ ออกเป็นนโยบายได้ไหมว่าให้เช่า ให้เช่า ๑๕ ปี ๒๐ ปี คนที่เขาอยู่ในที่ดินเขาจะได้รู้เลยจะอยู่ต่อหรือวิ่งหนี หรือคนที่ยากจนจัดให้เขาได้ไหม จัดในรูปสหกรณ์นิคมให้เขา ๔ อย่างนี้ถ้าท่านทำครบ ผมว่าประชาชนสรรเสริญแน่นอน มันต้องให้เหมือนกับที่ท่านตอนหาเสียง เมื่อมาเป็นรัฐบาลมันต้องให้ความหวังด้วย เพราะรัฐบาลประชาธิปไตยนั้นมันเป็นความหวังของประชาชนผู้ใช้สิทธิครับ

ท่านประธานครับ ในประเด็นต่อไปผมอยากจะเรียนต่อเล็กน้อยว่าเมื่อผมพูดถึงเรื่องที่ดินแล้ว เพราะที่ดินสามารถแปลงสภาพเป็นทุนได้ เพราะฉะนั้นถ้ามีที่ดินก็มีทุน อย่าไปพูดเรื่องว่าจะไปเอาหนี้ให้เขา จะไปให้กองทุนหมู่บ้าน จะไปพักหนี้ จะให้กู้ธนาคารคนจน จัดการเรื่องที่ดินให้เขาสิครับ รับรองเขาหาทุนได้เอง อย่าหาว่าผมเลียนแบบท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ผมก็เป็นคนที่ต้องดื่มน้ำเวลาพูดไปด้วย ----------

ประเด็นนี้สำคัญครับท่านรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ ผมจะพูดกับ ท่านประธานด้วย เมื่อผมพูดถึงเรื่องทุน ผมพูดเรื่องที่ดินแล้ว ประเด็นนี้เรื่องการแปรรูป ด้านการแปรรูปนี่ครับ ประเทศไทยนี่มันเป็นประเทศเกษตรกรรม ผมไม่อยากเห็นคนไทยตื่นยางพารา ตื่นปาล์มน้ำมัน เหมือนรัฐบาลที่แล้ว ผมไม่อยากเห็น และผมไม่อิจฉาพี่น้องอีสาน ผมไม่อิจฉาพี่น้องภาคเหนือนะครับที่ท่านปลูกยาง ปลูกไปเถอะครับ เพราะขณะนี้ยางราคาดี ๘๐ บาท ๗๐ บาท ๕๐ บาท ผมเข้าใจว่าอาจจะชั่วรัฐบาลนี้ก็ได้ อาจจะยังราคาดีอยู่ แต่ในอนาคตไม่แน่ แต่ถึงเวลาหรือยังครับ มันมีพืชอีกหลายชนิด ทำไมรัฐบาลไม่ประกาศว่าผมจะจัดการเรื่องการทำการเกษตรโดยทำเป็นโซนนิ่งมันเป็นไปไม่ได้ที่ประเทศไทยนี่จะมีดินดีทั้งประเทศ ไม่ใช่และดินบางภาค บางจังหวัด มันก็เหมาะกับพืชชนิดหนึ่งชนิดใดเป็นอย่าง ๆ พราะฉะนั้นต้องทำโซนนิ่งและผมเชื่อว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทำไว้แล้วรัฐบาลไปเอามาใช้เถอะครับ ถ้ารัฐบาลทำโซนนิ่งได้ อันนี้ทำปศุสัตว์ อันนี้ปลูกผัก อันนี้ปลูกเพื่อส่งให้กับโรงแรมประกอบการ ถ้าทำได้อย่างนี้นะครับ พืชก็ไม่ล้นตลาด แต่รัฐบาลต้องเข้าไปจัดการ นี่เขาเรียกว่าความหวัง แต่ว่าถ้าอ่านในนี้แล้วมันไม่มีความหวัง ผมจึงบอกว่าต้องทำอย่างนี้ถึงจะเกิดความหวัง เห็นไหมครับ จุดประเด็น เรื่องยูคาลิปตัสขึ้นมาอีก ชาวบ้านเขาอาจจะแห่ไปตามอีก ปลูกตามคันนา แล้วบอกว่าปลูกทั่วประเทศเลย เพราะว่าเป็นพืชมหัศจรรย์รวยแน่ ๆ เอาเถอะครับ ค่อยว่ากันอีกรอบหนึ่ง เอาตรงนี้ก่อน

ทีนี้อีกเรื่องหนึ่งครับท่านรัฐมนตรีครับ ในฐานะที่เป็นเพื่อนกับผม เคยอยู่กระทรวงศึกษาธิการมาด้วยกัน ท่านไม่เคยพูดถึงเรื่องด้านความตกลงทางด้านการค้าเลย นี่ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่อยู่กระทรวงพาณิชย์ ถ้าจะกรุณาฟังแล้วเอาไปแนะนำบ้าง เอาไปทำบ้างผมก็ไม่หวงนะครับ เวลานี้ถึงเวลาแล้วประเทศไทยต้องทำการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ท่านไปถามบริษัทใหญ่ ๆ ดูก็ได้ ประเภทที่ปล่อยให้เกษตรทำไปตามยถากรรม แล้วในที่สุดก็มาเป็นหนี้ ไปกู้ ธ.ก.ส. รัฐบาลก็พักหนี้ พอไปหาเสียงก็บอกว่าพักหนี้ พอได้เป็นรัฐบาลก็ให้พักหนี้ ให้พักเฉพาะแสนบาท เกินแสนบาทไม่ให้พัก แล้วเขาก็จนเหมือนเดิม ติดกับ เขาเรียกว่า ติดกับประชานิยม เหมือนเขาพูดกันหลายคน

วันนี้ ไม่ต้องมี ไม่ต้องให้มีหนี้ครับ รัฐบาลต้องไปตกลงทำการค้าให้เขา เป็นพี่เลี้ยงเขาก่อนที่เขาเรียกว่าไปเซ็นสัญญาในการผลิต นี่ภาษาไทยนะ ทำความตกลงในการผลิตที่สมุทรสาครนะครับ บ้านแพ้ว เกษตรกรรวมตัวกันเลี้ยงกุ้งและเป็นสหกรณ์ พอรวมตัวกันเสร็จเป็นสหกรณ์เสร็จ เขายืนยันว่าเขาจะผลิตกุ้งโดยที่ไม่มีสารปนเปื้อน เมื่อเขาทำได้อย่างนี้เขาก็เจรจากับผู้ซื้อเลย เจรจากับผู้ซื้อเลยว่าเขาจะผลิตส่งได้กี่ตันต่อเดือนต่อ ๒ เดือน เมื่อเจรจาได้ทำสัญญา พอทำสัญญาได้ไฟแนนซ์ (Finance) เข้ามาเลย ไฟแนนซ์ธนาคารเข้ามาให้เงินกู้เลย ไม่ต้องไปดิ้นรนเลย อันนี้เขาเรียกว่าทำการเกษตรแบบคอนแทคท์ ฟาร์มมิง (Contact farming) มันรู้เลยว่าผลิตไปขายใคร ขายกิโลกรัมละเท่าไร และเมื่อไรที่จะได้ขาย รู้หมดเลย ผมว่าวันนี้ประเทศไทยถึงเวลาแล้ว มันอาจจะเริ่มพร้อมกันทั้งประเทศไม่ได้ แต่ท่านต้องเริ่มแล้วก็ต้องทำนะครับ มันมีพืชอีกหลายตัวที่ทำสัญญาอย่างนี้ได้ ผู้ซื้อเขาก็ได้สบายใจด้วย และราคามันก็แน่นอน นี่ละครับที่ผมบอกว่าถ้าพูดอย่างนี้เกษตรกรมีความหวัง เอาอีกข้อก็ได้ครับว่าเกษตรกรจะมีความหวังหรือไม่ ความมั่นคงในอาชีพครับท่านประธานครับ ท่านยอมรับกับผมไหมครับว่าเวลานี้เกษตรกรไม่มีความมั่นคง ท่านก็มาจากจังหวัดเชียงราย ผมก็มาจากจังหวัดกระบี่ เพื่อนผมมาจากทุกจังหวัด เวลานี้ลูกหลานเกษตรกรหนีเข้าเมือง หนีเข้าเมืองครับ พ่อแม่เขาทำการเกษตรเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว พอวันนี้แก่ชราลง คิดว่าลูกหลานจะช่วยพ่อแม่ทำการเกษตร ไม่อยู่แล้วเข้าเมืองครับ เข้าเมืองไปเรียนหนังสือ ไปทำงานโรงงาน ไปหมด ทิ้งให้คนแก่ทำการเกษตรอยู่ที่บ้าน อย่างนี้ประเทศไทยก็จน อีกร้อยปีก็ยังจนครับ ท่านรัฐมนตรีต้องประกาศนโยบาย ต้องจัดการ ท่านรัฐมนตรีมาจากกระทรวงศึกษาธิการ ผมเสียดายถ้าท่านไม่ประกาศเรื่องนี้ ประกาศอย่างไรครับ ท่านต้องประกาศว่าในช่วงรัฐบาลของท่านนั้นท่านจะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ฝ่ายภาคเกษตร ท่านต้องพูดอย่างนี้สิ เกษตรกรเขาจะได้ลืมตาอ้าปากได้ว่าต่อไปนี้จะได้รับการอบรม จะได้รับการฟูมฟักจะให้การเรียนรู้ เพื่อที่จะผลิตและมีกำไร ----------

หรือว่ายินดีที่เขาจะอยู่อย่างนั้น ดักดานอยู่อย่างนั้น อย่างนี้มันก็ไม่มีความหวัง ป่วยการที่จะมีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ผมยกตัวอย่างประเทศฟินแลนด์ ประเทศฟินแลนด์เขาทำเทคโนโลยีขาย ที่เราเรียกว่าโนเกีย (Nokia) ผมโฆษณาให้เขาก็ได้ผมไม่ได้อะไรหรอก เราซื้อโนเกียเขา แต่ในขณะเดียวกันพี่น้องที่ทำการเกษตรขายไม้มาประเทศเรามูลค่าเท่ากับโนเกีย เกษตรกรเขาภูมิใจว่าเขาขายไม้มาสร้างบ้านบ้านเราหลังหนึ่ง ๔–๕ ล้านบาท ไม้จากฟินแลนด์ เราต้องทำให้เกษตรกรบ้านเราเป็นอย่างนั้นบ้างหรือเอาอีกประเทศหนึ่งครับ ประเทศอิสราเอลที่ว่าแล้งจัดนี่ท่านทราบไหมครับคนไทยไปรับจ้างอยู่ที่นั่นเดือนหนึ่งได้ ๓,๓๐๐ เชเกล ไปเลี้ยงเป็ด ๗๕๐ ตัว เลี้ยงเป็ด ๗๕๐ ตัว ได้เดือนหนึ่ง ๓,๓๐๐ เชเกล คิดเป็นเงินไทย ๓๓,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นเขาไปครับเสี่ยงตายก็ไป อยู่เมืองไทยเลี้ยง ๗๕๐ ตัว ไม่รู้กำไรได้สักพันบาทหรือเปล่า

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตขัดจังหวะนิดเดียวนะครับ เวลาท่านจะหมด ผมอยากจะขอท่านผู้ประสานงานฝ่ายประชาธิปัตย์จะเพิ่มเวลาให้ท่านอีกสัก ๕ นาทีไหมครับ ท่านจะจบแล้วใช่ไหมครับ เชิญต่อเลยครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : แล้วแต่จะกรุณาแต่ว่าผมยังมีอีกแผ่นหนึ่งประมาณ ๕ นาที ท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมคิดว่านี่สภาถึงจะเป็นประโยชน์ ไม่ใช่ว่ามาแถลงนโยบายเสร็จพวกผมก็พูดไปตามระบบคนใหม่บ้าง คนเก่าบ้าง พูดไปเสร็จเกษตรกรก็ฟังป่านนี้หลับ หมุนไปดูละครแล้ว เขาต้องฟังสิประเทศชาติมันวิกฤติมานานเหมือนที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูด เมื่อเขาวิกฤติวันนี้มาแถลงนโยบาย แถลงทำไม แถลงเพื่อจะเอางบประมาณไปใช้ เขาจะได้บอกว่าพรุ่งนี้กูจะไปเสียภาษีแล้ว รัฐบาลนี้เข้าท่า หรือบอก โอ๊ย พอแถลงแล้วกูไม่เกิดความหวังเลยกูไม่เสียภาษีต่อไป เห็นไหมครับท่านประธานครับ ผมใช้ภาษาชาวบ้านเลย ท่านประธานครับเมื่อเราพัฒนาทรัพยากรได้ ทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตรได้ เกษตรกรก็มีความฉลาดในการที่จะไปทำการผลิต พี่น้องครับ พี่น้องเกษตรกรที่เคารพครับ วันนี้ผมจะทวงให้ท่าน ๑ เรื่องนะครับ ในช่วงระยะเวลาปี ๒๕๔๒ มีเกษตรกรเป็นเรือนหมื่นมาเรียกร้องกฎหมายฉบับหนึ่ง ท่านยงยุทธก็คงจะจำได้ คือพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

ในช่วงนั้นประชาธิปัตย์ก็รับช่วงมาจากรัฐบาลก่อนคือรัฐบาล พลเอก ชวลิต แล้วก็มาเสนอกฎหมายในสภานี้ผ่านเป็น พ.ร.บ. เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เราเรียกสั้น ๆ ว่า พ.ร.บ. กองทุนฟื้นฟู เอาเงินใส่ให้ ๑,๘๐๐ ล้านบาท ท่านนายชวน หลีกภัย เอาเงินใส่ให้เพราะว่ามันเป็นเริ่มปีแรก สตาร์ท (Start) ปีแรก แต่จริง ๆ เกษตรกรมาลงทะเบียน ๔ ล้านคน ผมฟ้องคน ๔ ล้านคนที่ฟังอยู่ในเวลานี้ว่าวันนี้ในนโยบายเล่มนี้ไม่มีเลย แม้กระทั่งรัฐบาลจะพูดว่าจะรื้อฟื้นหรือจะเร่งรัดจะดำเนินการให้กองทุนฟื้นฟูมันเดินไปได้ ไม่มี เพราะฉะนั้นงบประมาณที่จะนำเสนอเข้ามาผมเชื่อว่าไม่ได้เติมงบประมาณลงไปหรอก เพราะท่านไม่เอากองทุนฟื้นฟู ท่านไปเอากองทุนหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้านมันเร็วดี หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท เร็วดี กองทุนฟื้นฟูมันเป็นกฎหมาย และมันเป็นกฎหมายที่ออกในยุคประชาธิปัตย์ มันทำไมล่ะครับ ถ้ามันเป็นกฎหมายที่ดี หลายคนในนี้ก็ยกมือผ่านกฎหมายนี้เอาไปใช้ และประชาชนเขารออยู่ ๔ ล้านคน นี่ผมทวงให้ท่านแล้วนะ ๑ เรื่อง ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในประเด็นที่ผมจะกราบเรียนต่อไปก็คือว่านโยบายสำคัญ ๆ นะครับ มันจะแก้ปัญหาความยากจนให้กับประชาชนได้ ผมไม่อยากเห็นรัฐบาลใช้เวลา ๔ ปี แล้วประชาชน เกษตรกรยังยากจนอยู่เหมือนเดิม ผมไม่อยากได้ยิน ดีใจที่รัฐบาลนี้ไม่บอกว่าจะทำให้ประชาชนพ้นจากความยากจนภายใน ๔ ปี ผมไม่ได้ยิน แต่ว่าถ้าเขียนนโยบายอย่างนี้นะครับ ๔ ปี ประชาชน เกษตรกร ๒๐ ล้านคน ขอให้ภูมิใจได้เลยว่าท่านจะยากจนเท่ากันหมดทั้งประเทศ

ในเรื่องสุดท้ายครับ ท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ผมนับถือเป็นเพื่อนกัน ท่านต้องลุกขึ้นประกาศเลยว่าในช่วงที่ท่านเป็นรัฐบาลจะไม่ให้มีการหาเศษหาเลยกับโครงการช่วยเหลือเกษตรกร ประกาศไปเลย ท่านต้องประกาศไปเลยเพราะว่าประชาชนเกษตรกรช้ำใจมากในรัฐบาลก่อนหน้านี้ ท่านต้องประกาศไปเลยว่าในช่วงที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านจะไม่ให้มีการโกงกล้ายาง ท่านจะไม่ให้โกงปุ๋ย จะไม่ให้โกงวัวไปให้หัวคะแนน ในโครงการพระราชดำริ ท่านจะต้องประกาศว่า

๓๑๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) กมลมาศ ๑๓๙/๓

ไม่โกงลำไย ท่านกล้าประกาศไหม ประกาศไปก่อน ใครโกงค่อยว่าเชือดคออย่างนี้นะครับ เกษตรกรมันถึงจะภูมิใจแล้วก็เกิดความหวัง ----------

- ๑๔๐/๑

สุดท้ายครับ เหลือเวลานิดเดียว ปัญหาเฉพาะหน้าท่านรัฐมนตรีครับ จดเลย

๑. การแก้ปัญหาต้นทุนการผลิตเรื่องปุ๋ย เรื่องน้ำมันอย่างที่ผมพูดไปแล้ว

เรื่องที่ ๒ เรื่องหนี้สิน ๕.๖ ล้านบัญชี จัดการ แต่ว่าไม่ใช่แก้ด้วยวิธีพักหนี้ แก้ด้วยให้เขาทำการเกษตรให้มีกำไร

ข้อที่ ๓ เรื่องการขาดแคลนแรงงาน บางภาคยังต้องใช้อาศัยแรงงานต่างชาติอยู่ ยางพารา ประมง ปั๊มน้ำมัน กาแฟ

เรื่องที่ ๔ เอฟทีเอ (FTA) ใครพูดรู้เรื่องก็กรุณาพูดต่อ เพราะว่าเวลามีอีก ๒ วัน พูดให้พวกผมได้ยิน แล้วเกษตรกรก็จะได้เข้าใจด้วย และ

เรื่องสุดท้ายการส่งออกไม้ยางพาราแถลงหน่อย มูลค่าเยอะตอนนี้ว่าจะให้ส่งเป็นไม้ยางพาราแปรรูป หรือส่งเป็นไม้ยางพาราที่เป็นเฟอร์นิเจอร์ (Furniture) ซึ่งมันจะเพิ่มมูลค่าเหมือนกัน ปีหนึ่งหลายหมื่นล้านบาท เกษตรกรภาคใต้รออยู่ช่วยกันหน่อย ๓ จังหวัดภาคใต้เขากำลังเดือดร้อนมาก แล้วไม้ยางพาราทำราคา ทำรายได้ให้กับเขาได้ ขอบคุณครับท่านประธานครับที่กรุณาให้เวลาผมเหลือมาเล็กน้อยเท่านี้ครับ ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ๑๘ นาทีครับ เชิญท่านทัศนียา รัตนเศรษฐ รวมใจไทยครับ

นางทัศนียา รัตนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ทัศนียา รัตนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ท่านประธานคะ จากนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงทั้งหมด ๒๘ หน้า แบ่งออกเป็น ๘ ด้าน ดิฉันเห็นด้วยในทุก ๆ นโยบาย แล้วก็ทุก ๆ ด้านค่ะที่มีความพร้อมแล้วก็สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ แล้วดิฉันก็ยังเห็นด้วยอย่างมากที่ท่านได้กรุณาเอานโยบายการปราบปรามยาเสพติด นโยบายในเรื่องของกองทุนหมู่บ้าน แล้วก็นโยบายในเรื่องของเอสเอ็มแอล แล้วก็ในส่วนนโยบายในเรื่องของโอทอปมาเป็นนโยบายเร่งด่วนนะคะ แต่ดิฉันก็อยากจะฝากท่านประธานว่า ถ้าท่านจะกรุณา

เพิ่มนโยบายที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ แล้วก็ อสม. อปพร. ตำรวจบ้าน ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง เพราะว่าโดยเฉพาะทาง อสม. นั้นเป็นผู้ที่ทำงานหนัก แล้วก็เป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าท่านจะกรุณาเดือนละ ๕๐๐ บาท เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท อะไรก็แล้วแต่กำลังของประเทศ แล้วโดยเฉพาะในส่วนของผู้สูงอายุค่ะท่าน ซึ่งทุกวันนี้ท่านมีเวลาเหลือไม่มากเพราะฉะนั้น ๕๐๐ บาท ที่รัฐจัดให้ยังไม่เพียงพอค่ะ ท่านยังเหลืออยู่มาก อย่าว่าแต่ ๖๐ ปีเลยค่ะท่าน ๗๐ ปี ๘๐ ปีก็ยังไม่ได้รับ ฝากท่านตรงนี้ด้วยค่ะ ท่านประธานคะ ในการแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติมันไม่ได้สวยหรู มันไม่ได้ราบรื่นเหมือนอย่างที่ท่านบอกท่านเขียน เพราะว่าในการแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัตินั้นมันยังมีช่องว่างมีช่องโหว่ที่ทำให้ผู้ปฏิบัตินั้นนำไปก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งเงินนี้ดิฉันก็อยากจะฝากข้อห่วงใยแล้วก็ข้อคำถามกับคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องสัก ๒–๓ ประเด็น

ประเด็นแรก ก็คือในเรื่องของนโยบายการปราบปรามยาเสพติด ว่าท่านมีมาตรการในการกำกับดูแลอย่างไรที่จะทำให้เหตุการณ์ในอดีตที่ผิดพลาดบกพร่องไม่ต้องกลับมาอีก หรือหากเกิดขึ้นท่านมีมาตรการจะชดเชยอย่างไร ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นการอุ้มฆ่า การฆ่าตัดตอน แล้วที่สำคัญก็คือการยัดยาบ้าผู้บริสุทธิ์ เพราะนั่นเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนเขากลัวค่ะท่าน กลัวว่าสักวันหนึ่งเหตุการณ์นั้นจะมาเกิดขึ้นกับเขาหรือเปล่า ที่ทำให้เขาต้องถูกอุ้มไปแล้วก็ยัดยาบ้า จนทำให้เขาต้องเจ็บตัวฟรี เสียเงินฟรี แล้วในที่สุดก็ติดคุกฟรีซึ่งหาใครรับผิดชอบไม่ได้ นี่คือข้อห่วงใยประเด็นที่หนึ่ง

ข้อห่วงใยประเด็นที่ ๒ ก็คือในเรื่องของนโยบายประชานิยม ซึ่งเป็นนโยบายที่ประชาชนชื่นชอบ แล้วก็มีประโยชน์ แต่ว่าก็ยังมีหลาย ๆ นโยบายที่ได้ปฏิบัติมาแล้วนั้นยังมีข้อบกพร่อง ไม่ว่าจะเป็น ๓๐ บาท รักษาทุกโรคก็ยังไม่สามารถรักษาได้ทุกโรคจริง ยังมีโรคมะเร็ง โรคหัวใจที่เป็นโรคที่ร้ายแรงก็ฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีด้วย หรือว่าแม้แต่ในเรื่องของโครงการเงินกู้ก็ยังไม่ทั่วถึง กองทุนหมู่บ้านยังไม่กระจายอย่างทั่วถึงไม่เป็นธรรม ยังไปกระจุกตัวอยู่เฉพาะบางกลุ่มที่เป็นคณะกรรมการ แล้วที่สำคัญนั้นก็คือนโยบายของสินค้าโอทอปค่ะท่าน ซึ่งปัจจุบันนี้ยังไม่มีตลาดรองรับ

ที่แน่นอนที่จะทำให้ประชาชนผู้ผลิตนั้นสามารถที่มีรายได้อย่างยั่งยืน นี่เป็นข้อห่วงใย
เรื่องที่๒ ----------

- ๑๔๑/๑

แล้วเรื่องที่ ๓ ก็คือในเรื่องของการศึกษาในข้อ ๒ ทุกท่านก็ยอมรับนะคะว่าการศึกษาคือที่มาของรายได้ การศึกษานั้นคือรากฐานชีวิต เราจะทำอย่างไรล่ะคะท่านที่จะทำให้การศึกษานั้นเป็นจริงในทุก ๆ นโยบายโดยเฉพาะเรียนฟรี ๑๒ ปี ว่าจะทำอย่างไรที่จะฟรีจริงนะคะท่านทั้งค่าเล่าเรียนแล้วก็ค่าแป๊ะเจี๊ยะ เพราะทุกวันนี้ผู้ปกครองก็ไม่ได้ห่วงหรอกค่ะว่าค่าเล่าเรียนเท่าไร เขาห่วงเรื่องค่าแป๊ะเจี๊ยะมากกว่าซึ่งมันสูงกว่าค่าเล่าเรียนถึงหลายร้อยตัวหลายสิบเท่านะคะ แล้ว ๑๒ ปีนั้นจะเริ่มจากระดับใดแน่จะเอาจากประถมถึง ม. ๖ หรือว่าจากอนุบาลถึง ม. ๔ ก็อยากให้ท่านได้ให้ความชัดเจนเพื่อผู้ปกครองเขาจะได้เตรียมฐานะทางการเงินได้ถูก แล้วถ้าเกิดว่า ๑๒ ปีเรียนไปแล้วไม่จบท่านจะทำอย่างไร นอกจากนั้นดิฉันก็ใคร่จะฝากในเรื่องของข้อสังเกตค่ะท่านเกี่ยวกับคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งนับตั้งแต่ที่มีการยุบรวมประถม มัธยมเข้าด้วยกันแล้วก็ถ่ายโอนสถานศึกษาไปอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏว่าคุณภาพการศึกษานั้นลดน้อยถอยลงทุกวัน จะคงที่อยู่ก็เฉพาะในส่วนที่สังกัดของเทศบาลหรือว่า อบจ. ในตัวจังหวัดเท่านั้น จากเดิมที่ในปี ๒๕๔๘ ค่ะท่านมาตรฐานการศึกษาไทยเราอยู่ในลำดับที่ ๕ ของทั้งหมด ๑๒ ประเทศในเอเชีย พอมาปี ๒๕๔๙ เราหล่นมาอยู่ลำดับที่ ๘ แล้วมาปีนี้ก็ยิ่งตกหนักเราอยู่ลำดับที่ ๑๐ ค่ะท่าน ซึ่งดิฉันก็ไม่มั่นใจว่าปีหน้าจะหล่นไปในอันดับที่ ๑๒ สุดท้ายหรือเปล่าซึ่งตรงนี้ล้วนแต่น่าห่วง ก็ฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีที่รับผิดชอบท่านได้หาสาเหตุว่ามันเกิดจากอะไร เกิดจากความไม่พร้อมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเปล่าที่ท่านให้งบประมาณไม่เพียงพอ หรือเกิดจากสถานศึกษาที่ไม่มีครูอย่างเพียงพอ ไม่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยจนทำให้ผู้บริหารต้องวิ่งทอดผ้าป่ากันทุกปี หรือว่าเกิดจากตัวครูผู้สอนเองที่ไม่มีขวัญกำลังใจในการทำงาน ไม่มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะครูใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทุกวันนี้ต้องตายรายวันจนกลายเป็นเครื่องเซ่นสังเวยประจำวันไปแล้วค่ะท่านประธาน สิ่งที่ครูมีทุกวันนี้ก็คือมีแต่หนี้สิน มีแต่ความหวาดกลัว แล้วก็มีแต่ความยุ่งยากในการประเมินในการเลื่อนวิทยฐานะที่เปลี่ยนหลักเกณฑ์กันทุกปีจนทำให้ครูนั้นไม่มีเวลาที่จะเตรียมการสอนจากสาเหตุนี้หรือเปล่า หรือว่าเกิดจากสาเหตุตัวเด็กเองที่ไม่มีอาหารกลางวันอย่างเพียงพอ

ไม่มีเงินกองทุนในการที่จะให้เด็กที่ยากจนกู้เรียน หรือว่าไม่มีทุนกู้เรียนที่จะให้เด็กที่อยากเรียนสูง ๆ ได้เรียน หรือว่าเรียนไปแล้วจนก็ต้องออกกลางคัน หรือว่าผูกคอตายเพราะกู้ไม่ได้ ปัญหาทั้งปวงนี้ค่ะท่านล้วนแต่รอรัฐบาลที่จะมาเยียวยารักษา เพราะฉะนั้นโดยเฉพาะรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งท่านเป็นความหวังอย่างมากของพี่น้องประชาชนที่เขาหวังว่าท่านจะสามารถแก้ปัญหาของประเทศในขณะนี้ที่เป็นวิกฤติให้ทุเลาเบาบางอย่างรวดเร็วทุก ๆ ปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา หรือแม้แต่ความมั่นคง ความปลอดภัย แล้วที่เขาหวังอย่างมากค่ะท่านก็คือหวังว่ารัฐบาลจะสามารถนำพาประเทศให้ก้าวเดินไปข้างหน้าให้พ้นจากบ่วงของการปฏิวัติรัฐประหารอย่างถาวร ไม่บริหารบ้านเมืองผิดพลาด ทุจริต คอร์รัปชัน ในนโยบายหรือว่าโครงการที่กำกับดูแลจนเป็นเหตุทำให้การปฏิวัติรัฐประหารต้องย้อนกลับมาอีก เพราะนั่นคือความบอบช้ำของประเทศค่ะท่าน ถ้าเราจะเปรียบความบอบช้ำของประเทศกับร่างกายของมนุษย์ก็คือมนุษย์ที่อมโรค มนุษย์ที่เจ็บป่วยทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐทุกวันนี้ก็ป่วยเป็นโรคสมองฝ่อไม่กล้าคิดกล้าทำอะไร เพราะว่ากลัวจะถูกเช็คบิล หรือว่าแม้แต่ภาคธุรกิจเอกชนก็ป่วยเป็นโรคขวัญหนีดีฝ่อไม่กล้าตัดสินใจที่จะลงทุนเพราะไม่มั่นใจว่ารัฐบาลจะอยู่ยาวนานแค่ไหน แล้วการตัดสินใจของคณะรัฐบาลเป็นตัวจริงเสียงจริงหรือเปล่าหรือจะต้องมีการปรับแก้กันหรือไม่ แล้วยิ่งเมื่อมามองภาคสื่อสารมวลชนนี่ยิ่งป่วยหนักค่ะท่านประธาน ----------

ป่วยเป็นโรคย้ำคิดย้ำทำ ถ้าท่านได้ดูทีวี ท่านได้อ่านหนังสือพิมพ์ ท่านจะเห็นว่าทุกครั้งที่พูดถึงรัฐบาล ไม่เคยเลยมีสักครั้งจะบอกว่าเป็นรัฐบาลมืออาชีพ มีแต่บอกว่ารัฐบาลตัวแทน รัฐบาลร่างทรง รัฐมนตรีเบอร์ ๒ รัฐมนตรีตัวแทนกลุ่ม พูดอยู่นั่นแหละค่ะ พูดจนทำให้พี่น้องประชาชนที่เขาบริโภคสื่อต้องพลอยป่วยไปด้วย ป่วยเป็นโรคหวาดระแวง โรคไม่เชื่อมั่นไม่เชื่อถือต่อรัฐบาล จนกลายเป็นวิกฤติศรัทธาทุกวันนี้ ท่านประธานคะ โรคทั้งหลายทั้งปวงนี้ก็ล้วนแล้วแต่รอคอยหมอที่จะมาเยียวยารักษา คณะรัฐบาลท่านก็คือหมอ นโยบายที่ท่านให้ที่ท่านแถลงก็คือยาที่ใช้ในการรักษา เพราะฉะนั้นถ้าท่านได้หมอไม่ตรงกับโรค ได้หมอที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญไม่เฉพาะด้าน แล้วก็ให้ยาผิด ๆ ถูก ๆ โรคที่ว่าจะหายในที่สุดก็อาจจะตายได้ แล้วนโยบายที่ท่านแถลงไว้ในวันนี้ก็จะต้องสูญเปล่าโดยสิ้นเชิง กลายเป็นเศษกระดาษที่เขียนไว้ด้วยตัวอักษรที่สวยหรูเท่านั้น แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ แล้วที่สำคัญท่านประธานคะ ประเทศไทยประกอบด้วยคนถึง ๖๕ ล้านคนที่รอคอยอานิสงส์จากนโยบายของรัฐบาลที่แถลงวันนี้ ประเทศไทยไม่ใช่หนูที่จะใช้ในการทดลองยาได้อีกต่อไปแล้ว เพราะระดับความเชื่อมั่นของประเทศนั้นตกต่ำลงทุกวัน จากที่สหรัฐอเมริกาเคยจัดระดับของประเทศเราอยู่ในระดับความเชื่อถือที่ ๓ เอ (3 A) ทุกวันนี้เราตกลงมาอยู่ในระดับ ๓ บี ลบ (3 B–) จนทำให้ประเทศเกาหลีเขาแซงหน้าเราไปถึง ๒ ระดับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาครับ

นางทัศนียา รัตนเศรษฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ฝากนะคะว่า รัฐบาลจะเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส เปลี่ยนแรงเสียดทานทั้งหลายให้เป็นนโยบายต่าง ๆ แล้วก็ทำนโยบายทุก ๆ นโยบายนี้ให้เป็นจริงได้ค่ะ ขอกราบขอบคุณค่ะท่านประธาน

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปในส่วนของ สนช. นะครับ ท่านอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ ครับ เชิญครับ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ปฏิบัติหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาครับ เนื่องจากว่าอดีตผมก็เป็นข้าราชการและเป็นผู้บริหารอยู่ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาหลายกรม เพราะฉะนั้นการอภิปรายก็จะเน้นไปในเรื่องของนโยบายภาคการเกษตร แต่อย่างไรก็ตามจากการที่ได้รับทราบว่าทางคณะรัฐมนตรีก็คงจะต้องไปจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้งแผนการตรากฎหมาย เพราะฉะนั้นผมคงจะขออนุญาตวิเคราะห์ วิจารณ์ และเสนอความเห็นเพิ่มเติมไปในสาขาอื่นบ้าง รวมทั้งเพิ่มเติมจากที่ทางรัฐบาลได้เสนอนโยบายในวันนี้ สิ่งที่ผมจะเรียนนั้นก็จะเป็นทางด้านการเกษตร แล้วก็จะเน้นไปในเรื่องของการปรับโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตรในเรื่องแนวนโยบายแนวคิดการทำการเกษตร การพัฒนาสถาบันเกษตรกรและการมีส่วนร่วม ส่วนด้านอื่น ๆ ก็คงจะเป็นโดยย่อในเรื่องพลังงาน เรื่องที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ เรื่องการบริหารจัดการที่ดี และเรื่องนโยบายเร่งด่วน

ในประการแรกนั้นเป็นเรื่องของนโยบายทางด้านการเกษตร เรื่องการปรับโครงสร้างภาคการผลิตซึ่งอยู่ในเอกสารนโยบายหน้า ๑๒ ถึงหน้า ๑๓ ข้อ ๓.๒.๑.๑ ซึ่งผมจะขออนุญาตอ่านนิดเดียวนะครับท่านประธานว่า เร่งปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรให้สอดคล้องกับโอกาสทางการตลาดและการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภคทั้งที่เป็นตลาดเดิมและตลาดใหม่โดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของโลก รวมทั้งสนับสนุนการผลิตพืชพลังงาน สนับสนุนการผลิตสินค้าใหม่ที่มีโอกาสทางการตลาด เช่น พืชเส้นใย หรือว่าสมุนไพร เป็นต้น ในประเด็นแรกเรื่องศูนย์กลางการผลิตอาหารของโลก จริง ๆ แล้วก็ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ เป็นเรื่องต่อเนื่อง แต่ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพียงแต่ว่ามาตรการต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดยตลอดมาหลายปีนั้นไม่ค่อยครอบคลุมในสิ่งที่ควรจะเป็น ดังนั้นการเป็นศูนย์กลางอาหารของโลกจึงไม่สามารถเป็นได้อย่างแท้จริง ยังมีอีกหลายประการที่เราสามารถจะทำได้ ผมคงจะเสนอปัจจัยหลักต่อการที่จะเป็นศูนย์กลาง ซึ่งก็คงหมายถึงว่าสิ่งที่เราจะทำเพื่อที่จะเป็นศูนย์กลางนั้นก็คงจะต้องพยายามทำในสิ่งนั้นให้ได้ แล้วก็เป็นสิ่งที่ผมอยากจะเรียนเสนอเพื่อจะได้ประกอบการพิจารณาในการจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งคงจะเกิดขึ้นในเวลาอันสั้นนี้ ----------

ในประเด็นแรกของปัจจัยคือการผลิตในสิ่งที่ตลาดหรือโลกต้องการ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบ เป็นของสดหรือของแปรรูปก็ตามนะครับ สิ่งที่เราต้องการทราบก็คือว่าตกลงมันชนิดอะไรกันแน่ที่ตลาดโลกเขาต้องการ ไม่ใช่เราไม่รู้เลย แต่ประเด็นก็คือว่าเราจะทำอย่างไรจึงจะรู้ให้มันได้ชัดเจนว่าสิ่งที่ตลาดโลกซึ่งมีอยู่กระจัดกระจายไปทั่วไปนั้นเขาต้องการอะไร เขาต้องการรสชาติอะไร เขาต้องการสีสันอะไร และที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องความปลอดภัยซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากขึ้นทุกทีนะครับ สิ่งเหล่านี้มันเป็นสิ่งที่เราจะต้องร่วมกันในบรรดากระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ พาณิชย์คงจะต้องแจ้งให้ทราบนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องราคา การแข่งขันในตลาดโลกเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ประสิทธิภาพการผลิตต้นทุนต่อหน่วย ซึ่งตรงนี้ก็จะมาถึงในเรื่องแนวความคิดในการผลิตที่ผมจะกราบเรียนในโอกาสต่อไปว่าเรากำลังมีแนวความคิดที่มันไม่ตรง หรือผมอยากจะเรียกว่าผิดจากสิ่งที่ควรจะเป็น เพราะว่าถ้าเราจะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตนั้นคงหมายถึงว่าต้นทุนต่อหน่วยของผลผลิตมันถูกมันต่ำกว่าภายใต้คุณภาพเท่ากัน

อีกประเด็นหนึ่งที่เราไม่ค่อยได้คำนึงถึงก็คือความสม่ำเสมอในการส่ง มันจะต้องมีการวางแผนที่จะมีผลผลิตที่จะออกมาอย่างสม่ำเสมอ จะต้องมีระบบการตรวจสอบและการรับรองเพื่อที่จะสามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้รวดเร็ว ซึ่งเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่อย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว เพียงแต่ว่าทำอย่างไรถึงจะจัดระบบให้มันเชื่อมโยงและสนับสนุนให้มันสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบการขนส่งการเก็บรักษาและการขนส่งไปต่างประเทศก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่เราไม่สามารถทำให้มันเป็นลักษณะที่เรียกว่าเป็นองค์รวมของในเรื่องการที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอาหารของโลกได้อย่างแท้จริง ผมคิดว่าเรามั่นใจว่าโดยศักยภาพของสภาพภูมิประเทศแล้วเราสามารถที่จะเป็นศูนย์กลางอาหารของโลกได้อย่างแน่นอน อยู่ที่ว่าทำอย่างไรรัฐบาลจะสามารถจัดให้มียุทธศาสตร์ มีมาตรการ มีแผนงานที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ผมได้กราบเรียนโดยย่อ ผมคงจะมีเรียนเสนอโดยย่อเท่านั้น สำหรับในรายละเอียดก็คือการปรับปรุงทบทวนมาตรการหรือแผนงานที่มีอยู่แล้วให้ครบถ้วน ให้สามารถที่จะบูรณาการเป็นวงจรได้ครบตามที่จะเป็นศูนย์กลางอาหารของโลกอย่างแท้จริง

ในประเด็นที่ ๓ คือการผลิตสินค้าใหม่ที่มีโอกาสทางการตลาดเรื่องนี้ก็เช่นกันนะครับ มันก็สอดคล้องกับประเด็นที่ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่ว่า ทางฝ่ายการตลาดของเรา กระทรวงพาณิชย์ คงไม่ใช่ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปเที่ยวหาว่ามันควรจะมีสินค้าอะไร จริงอยู่เราไม่ได้ห้าม แต่สิ่งที่จะต้องเป็นประเด็นก็คือพาณิชย์ ซึ่งตรงนี้ผมเคยเรียนมาหลายครั้งในหลายที่ว่า ระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ขอความกรุณาทางท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลลองทบทวนดูนะครับว่าเรื่องการตลาดมันคงต้องให้พาณิชย์เป็นคนดำเนินการ ไม่ควรจะให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้าไปดำเนินการ การจัดองค์กรของพาณิชย์มีครบไม่ว่าจะเป็นกรมการค้าภายใน กรมการค้าต่างประเทศ กรมส่งเสริมการส่งออก และยังมีทูตพาณิชย์อยู่ต่างประเทศตั้ง ๔๐ กว่าประเทศ ทำไมกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงจะต้องไปทำในเรื่องของการตลาดไม่ว่าจะเป็นภายในหรือต่างประเทศก็ตาม ตรงนี้ผมจึงอยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นที่ให้ได้กรุณาทบทวนในบทบาทภารกิจ ในทางนิตินัยมีอยู่แล้ว แต่ในทางพฤตินัยหลายปีที่ผ่านมาลองดูสิครับว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้าไปดำเนินการในเรื่องของกิจการทางการตลาดมากน้อยแค่ไหน แล้วก็เป็นสิ่งที่สมควรจะต้องทบทวนในเรื่องนี้อย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นการผลิตสินค้าใหม่ก็ควรจะทบทวนแล้วก็พิจารณาดูว่ามีอะไรบ้างนะครับ

ส่วนในเรื่องที่สำคัญมากในประเด็นก็คือการผลิตพืชพลังงาน ในเรื่องการผลิตพืชพลังงานอย่างที่ผมกราบเรียนว่าประเทศไทยโชคดีนะครับ แล้วเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ เป็นเรื่องต่อเนื่องที่มีความพยายามจะทำมาในช่วงประมาณ ๔–๕ ปี แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าต้องเรียกว่าเราไม่ประสบความสำเร็จในการที่จะเอาพืชที่มันสามารถผลิตเป็นพลังงาน ซึ่งมีความชัดเจนในทางวิชาการอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นมันสำปะหลัง เป็นอ้อย เป็นปาล์มน้ำมัน ส่วนตัวอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะยังไม่ชัดเจนก็ทำการศึกษาวิจัยกันต่อไป แต่ ๓ ตัวนี้ชัดเจนมาก โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง แล้วก็อ้อย สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือปัญหาในอดีตนี่นะครับผมอยากจะสรุปโดยย่อว่ามีอยู่ ๓ ประการที่เป็นปัญหาใหญ่ก็คือ

ประการที่ ๑ การไม่ตัดสินว่าจะทำอะไร จะทำอย่างไร เราคิดกันมา ผมจำได้ว่าสมัยผมเป็นเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เคยเสนอนโยบายปาล์มน้ำมัน ๑๐ กว่าปีแล้วครับ ประเทศไทยยังไม่ค่อยตัดสินในเรื่องพวกนี้เลย เพราะฉะนั้น การไม่ตัดสินใจให้ชัดเจนว่าจะทำอย่างไรในเรื่องยุทธศาสตร์ ในเรื่องแผน ในเรื่องมาตรการ

ประการต่อไปก็คือว่ามันไม่ครบวงจร ถ้าเราจะทำเรื่องพืชพลังงานในเรื่อง ๓ ตัวเป็นตัวอย่างที่เห็นชัดเจนอยู่แล้ว มันต้องครบวงจรตั้งแต่ในกระบวนการผลิตวัตถุดิบ ในการแปรรูปเบื้องต้น ในการแปรรูปเป็นน้ำมัน ตลอดจนในเรื่องของตลาด เรื่องราคา ลองไปทบทวนดูสิครับว่ามันไม่ครบองค์สักครั้งหนึ่ง ----------

เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ครบองค์ต่างฝ่ายต่างก็ระมัดระวัง ฝ่ายผลิตวัตถุดิบก็เกรงว่าถ้าผลิตมากเดี๋ยวมันจะล้นตลาด ฝ่ายทำการแปรรูปก็เกรงว่าถ้าสร้างโรงงานมันจะไม่มีวัตถุดิบเพียงพอ เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าเราสามารถที่จะทำเรื่องทั้งหลายให้มันครบวงจร เรื่องไม่ครบวงจรนี่เป็นประเด็นที่สำคัญมากในเรื่องวัตถุดิบนะครับ ในเรื่องเอทานอลว่าตกลงฝ่ายโรงงานเอทานอลก็กล่าวหาว่าไม่มีมันพอ ฝ่ายมันก็บอกว่าผลิตแล้วมันจะล้นตลาด ใน ๒ ปีที่ผ่านมาเราเคยวางแผนว่าจะผลิตมันสำปะหลังสำหรับป้อนเอทานอล ๗ แสน พอถึงเวลาจริง ๆ เกือบไม่ได้รับไปเลย รับไปประมาณเกือบ ๒ แสนกว่าเท่านั้น ยังโชคดีว่าราคามันไม่ตก อย่างนี้เป็นตัวอย่างอย่างหนึ่งของการไม่ครบวงจรนะครับ ผมคงไม่สามารถอธิบายในรายละเอียด แต่ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทั้งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพลังงานและผู้ที่เกี่ยวข้องรับรู้มาโดยตลอด เพียงแต่ว่ามันไม่สามารถที่จะเสนอให้มันมีการตัดสินใจออกมาอย่างเป็นรูปธรรม เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะเรียกร้องในเรื่องนี้ก็คือว่า ทำอย่างไรจึงจะเร่งในการวิเคราะห์ แล้วก็หาทางตัดสินอย่างเป็นรูปธรรม

ปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาจนกระทั่งเจ้าหน้าที่ที่จะไปทำงานทำไม่ได้ครับ วันนี้เสนอไปบอกเอาอย่างนี้ พออีก ๒ วัน ๓ วัน เปลี่ยนไปอีกอย่างแล้ว อีก ๓ เดือน ๔ เดือน เปลี่ยนไปอีกอย่าง อีกปีหนึ่งเปลี่ยนไปอีกอย่าง แล้วหลายอย่างมันมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมการ ผมยกตัวอย่างปาล์มน้ำมันในปี ๒๕๔๙ มีการตั้งเป็นแผนการที่ชัดเจนเลยว่าเราจะผลิตไบโอดีเซลเพื่อทดแทนน้ำมัน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็วางแผนว่าจะมีการผลิต ๕ ล้านไร่ ผู้ค้ากล้าปาล์มเก็งไว้เลยว่ามันบูมแน่นอน มันต้องไปมากแน่นอน มีการเตรียมการเรื่องกล้าปาล์มแล้วเป็นอย่างไรครับ พอไม่ออกมาปรากฏว่ากล้าปาล์มล้นตลาด เหลืออยู่ประมาณเกือบ ๒๐ ล้านต้น พังกันเป็นระเนระนาด อันนี้เป็นตัวอย่าง แล้วตอนหลังเวลาจะวางแผนมันก็ทำยากเพราะว่าไม่มีความมั่นใจว่าตกลงรัฐบาลเคยคิด เคยประกาศแล้ว ตกลงจะเอาอย่างไรแน่ ตรงนี้ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าขอความกรุณาได้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพลังงานเป็นหลักนะครับ วิเคราะห์กันให้ชัด

ตอนนี้ผมทราบว่า มีแผนพัฒนาปาล์มน้ำมันอยู่แล้วนะครับ ที่ว่าจะพัฒนา ๒ ล้าน ๕ แสนไร่ แต่ลองไปดูมาตรการสิครับ มาตรการที่เราจะไปสนับสนุนให้เกษตรกรเขาปลูก มีปลูกใหม่ มีโค่นของเก่าเพื่อปลูกใหม่มันจะต้องมีเงินทุน มีดอกเบี้ยราคาพอสมควร แล้วยังต้องมีการสนับสนุนในเรื่องอื่น ในเรื่องของราคาที่จะต้องให้ความมั่นใจว่าถ้าผลิตออกมาแล้วราคามันจะพอไปได้ ทั้งในราคาวัตถุดิบ แม้กระทั่งราคาของน้ำมันไบโอดีเซลมันก็จะต้องให้โรงงานแปรรูปเขามีความมั่นใจว่าเขาขายได้ แล้วก็ราคาพอสมควรที่จะได้กำไรในระดับที่พอสมควร เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมกราบเรียนว่าคงจะต้องจัดการในเรื่องของมาตรการให้ชัดเจน สิ่งที่น่ากังวลที่สุดก็คือนี่กุมภาพันธ์นะครับ เดือนหน้ามีนาคม เมษายน พฤษภาคม ถึงฤดูปลูกอีกแล้วนะครับ มันสำปะหลังถ้าจะทำอย่างไรก็ต้องทำแล้ว ในเรื่องปาล์มน้ำมันก็เหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นมันเหมือนกับว่าเราเกือบจะช้าไปอีก ๑ ปีแล้วครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงกราบเรียนมาเพื่อได้เร่งรัดในเรื่องการกำหนดมาตรการเสียให้ชัด แล้วก็ดำเนินการแล้วขอความกรุณาว่ากรุณาอย่าเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีความจำเป็น

ในเรื่องที่ ๒ ในเรื่องนโยบายเกษตรในเรื่องแนวคิด ในเรื่องนี้เกิดความสับสนมากในเรื่องของแนวคิดในการทำการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเช่นว่าเราจะต้องทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ ในเรื่องของการเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดสารพิษอะไรต่าง ๆ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างครับบอกจะทำเกษตรอินทรีย์ ขออภัย เกษตรทฤษฎีใหม่ไปทำที่ไหนครับ ไปทำบนเขา ซึ่งมันไม่ใช่ มันขัดกับแนวคิด เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นตัวอย่างอย่างหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า คงจะต้องพยายามทำความเข้าใจกันให้ชัด ปีที่แล้วผมก็เคยอภิปรายไปแล้วว่าแม้กระทั่งเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเราใช้กันจนเฝือครับ ต่างคนต่างเศรษฐกิจพอเพียงหมด ต่างคนต่างทฤษฎีใหม่หมด แต่จริง ๆ แล้วปรากฏว่าไม่ใช่ครับ ผมจึงอยากให้ลองทำความเข้าใจกันให้ชัดแล้วก็เอาไปใช้ เกษตรอินทรีย์ก็เหมือนกันครับเป็นของดีครับ ผมเคยพูดหลายครั้งว่าเกษตรอินทรีย์เป็นของดี เพียงแต่ว่าต้องมั่นใจว่ามีตลาดเพียงพอนะครับ เพราะถ้าไม่มีตลาดเพียงพอคนทำเกษตรอินทรีย์ร้องไห้กันมา

ไม่ใช่น้อยแล้ว แล้วคนทำเกษตรอินทรีย์บางคนก็ไม่เข้าใจหรอกครับ คิดว่าการไม่ค่อยใช้ปุ๋ยไม่ค่อยใช้อะไรก็คือเกษตรอินทรีย์ ความจริงมันมีหลักการ มีอะไรเยอะแยะไปหมดซึ่งตรงนี้ผมจึงอยากให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทำความชัดเจนให้มันชัด แต่สิ่งที่น่ากังวลที่สุดก็คือพอไปพูดหลงให้ความสำคัญกับเรื่องเกษตรอินทรีย์หรือเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ ปรากฏว่ากลับมาต่อว่าต่อขานหรือผมอยากจะว่ากล่าวร้ายกับเกษตรที่ไปใช้สารเคมีไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยเคมี หรือยาเคมีก็ตาม สิ่งเหล่านี้มันเป็นอันตราย ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่ว่าการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตนั้นหนีไม่พ้นหรอกครับที่จะต้องใช้ปัจจัยการผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยเคมีหรือยาเคมีเท่าที่จำเป็น แต่ในอดีตเราอาจจะใช้ไม่ถูกต้อง พอใช้ไม่ถูกต้องเราก็บอกอย่าไปใช้มันเป็นการใช้ไม่ถูกต้อง ----------

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนให้มีการทบทวนกันให้ชัดนะครับ ขอความกรุณาถ้าผมจะใช้ถ้อยคำตลาดสักนิดหนึ่ง คืออย่าเห่อจนเกินกว่าความเป็นจริงเลยครับ ผมสังเกตหรือได้ดูตลอดมาว่าบางทีเราเห่อจนเกินไป ในเรื่องการใช้ปุ๋ยเคมี ถ้าไม่มีการใช้การเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังจาก ๓ ตันกว่าเป็น ๕ ตัน เลิกพูดได้เลยครับ หรือจะไปเพิ่มผลผลิตปาล์มน้ำมัน เพิ่มผลผลิตยางพารา เพิ่มผลผลิตข้าวนี่จริงอยู่ครับ ในขนาดเล็ก ๆ ก็สามารถที่จะทำได้

ประเด็นสุดท้ายของเรื่องความเข้าใจผิดก็คือในเรื่องจีเอ็มโอ (GMO) ผมคงไม่มีเวลาที่จะอธิบายในที่นี้มากนัก แต่ผมอยากจะกราบเรียนนะครับ คณะรัฐมนตรีชุดที่แล้วเป็นชุดที่ผมหวังอย่างยิ่งเลยว่าจะสามารถทำความเข้าใจตรงนี้ให้ชัด เพราะมีผู้ทรงคุณวุฒิอยู่มากมาย เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมาก่อนด้วย แต่จริง ๆ เราก็ไม่สามารถทำความเข้าใจได้ ผมอยากจะกล่าวหาว่าผมรู้สึกว่าไม่กล้ามากกว่าที่จะตัดสิน เพราะเกรงอะไรครับ เกรงประชาชนบางส่วนซึ่งอาจจะมีความเห็นที่แตกต่างไม่เห็นด้วยก็เลยไม่อยากจะตัดสิน ผมอยากจะขอความกรุณารัฐบาลชุดนี้ได้กรุณาตัดสินให้ชัดเจนเถอะครับ มีหน่วยงานที่เขาสามารถให้ข้อเท็จจริงว่าอะไรมันเป็นจริง ปัจจุบันนี้มีประเทศต่าง ๆ ๒๒ ประเทศแล้วครับ พัฒนาปลูกพืชจีเอ็มโอในเชิงธุรกิจ ๖๐๐ กว่าล้านไร่ และคาดการณ์ว่าอีก ๗–๘ ปีจะมีถึง ๔๐ ประเทศ ปลูก ๑,๒๐๐ กว่าล้านไร่ ประเทศไทยยังจำกัดไม่ให้วิจัยอยู่ในขณะนี้ ไม่ใช่เรากำลังจะตกหรอกครับ เราตกรถไฟไปเยอะแล้ว ตอนนี้ผมอยากจะเรียกร้องให้รัฐบาลได้กรุณาทบทวนเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ทบทวนมติ ครม. ปี ๒๕๔๔ ๖ ปีกว่าแล้วครับ บอกห้ามวิจัยในไร่นา จนกระทั่งนักวิจัยเรื่องนี้จะยกเลิกกันหมดแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนได้กรุณาทบทวนในเรื่องนี้นะครับ ในเรื่องของการสนับสนุนให้เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผมคงเรียนนิดเดียวครับในประเด็นนี้สาระสำคัญก็คือว่า ๑. กลุ่มเกษตรกรที่เป็นนิตินัยทางกฎหมาย กลุ่มสหกรณ์การเกษตร ขอความกรุณาว่าได้กรุณาให้ความสำคัญในเรื่องนี้ต่อเนื่องถึงจะสำคัญกลุ่มอื่น ๆ ด้วยก็ตาม แต่สิ่งที่เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญก็คือจะต้องมีการจัดทำสภาเกษตรกร เพื่อสนับสนุนการรวมกลุ่ม ผมกราบเรียนว่าใน สนช. ไม่สามารถที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภา

การเกษตรแห่งชาติ ซึ่งเป็นสภาไตรภาคีมีทั้งภาครัฐมีทั้งภาคเอกชน แล้วภาคเกษตรกรไม่ใช่อันเดียวกันกับสภาเกษตรกร ผมอยากจะกราบเรียนว่า มันเป็นคนละสภากัน ถ้าหากว่าเราสามารถทำให้สภาการเกษตรแห่งชาติออกมาก่อน จะทำให้กลุ่มของเกษตรกรที่เป็นส่วนหนึ่งและเป็นประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของในสภาการเกษตรแห่งชาติ สามารถที่จะรวมตัวกันเข้าไปเจรจากับภาครัฐกับภาคเอกชน แล้วก็ในขณะเดียวกันก็มาพัฒนาตัวเองในสภาเกษตรกร มันจะทำให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น แต่ถ้าเริ่มต้นด้วยสภาเกษตรกรอย่างเดียว ผมยังเกรงว่ามันอาจจะคล้าย ๆ กับกองทุนฟื้นฟูซึ่งก็ยังไม่ได้พูดอยู่ในนี้อย่างที่ท่านผู้อภิปรายได้อภิปรายไปแล้ว อันนั้นก็เป็นตัวอย่างอีกอันหนึ่ง แต่ก็ควรจะให้ความสำคัญในเรื่องนั้นด้วยเช่นกันครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าในเรื่องกฎหมายสภาการเกษตรแห่งชาติ ผมอยากจะกราบเรียนได้กรุณาพิจารณาเถอะครับ มีความเข้าใจผิดคิดว่ามันเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่ภาคราชการกับภาคเอกชนเท่านั้น ไม่สนใจภาคเกษตรกร ผิดครับ ภาคเกษตรกรถ้าพูดถึงสัดส่วนมีถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของบรรดาจำนวนทั้งหมด ๘๑ คนด้วยซ้ำไปนะครับ สำหรับอันนั้นก็เป็นนโยบายทางด้านการเกษตรซึ่งผมคงจะกราบเรียนโดยย่อ ส่วนใหญ่ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องที่ผมอยากจะกราบเรียนให้คณะรัฐมนตรีได้กรุณาทบทวนในเรื่องนี้อย่างชัดเจน แล้วก็กรุณาเถอะครับตอนนี้กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคมก็ฤดูฝนใหม่แล้วครับ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายอื่น ๆ นะครับ ผมคงแตะโดยย่อเท่านั้น

ประเด็นแรกในเรื่องนโยบายด้านพลังงานซึ่งอยู่ในข้อ ๓.๔ หน้า ๑๖ หน้า ๑๗ นะครับ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่าในนโยบายพลังงานได้พูดถึงเรื่องต่าง ๆ ซึ่งก็สมควร ผมไม่ได้ไปถึงตรงนั้น แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ในนโยบายพลังงานไม่ได้พูดให้มันสอดรับกับการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการปลูกพืชพลังงานเลย พลังงานชีวภาพหรือพลังงานพวกไบโอแก๊ส (Biogas) พลังงานที่มาจากแก๊สชีวภาพจากมูลสัตว์มูลอะไรต่าง ๆ พวกเหล่านี้เป็นสิ่งที่สมควรจะสนับสนุนอย่างยิ่งนอกเหนือจากในนโยบายที่กล่าวแล้ว ไม่ว่าจะเป็นพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำอะไรก็ตาม สิ่งนี้ไปพูดในภาคของการเกษตร แต่ควรอย่างยิ่งที่จะต้องอยู่ในภาคของพลังงานด้วย

เพื่อให้สามารถสอดรับกัน แล้วก็เป็นครบวงจรอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ในเรื่องของนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นนโยบายข้อที่ ๔ หน้า ๑๘ ถึงหน้า ๑๙ ----------

๒ ประเด็นครับในเรื่องที่ดิน ที่ดินมันมีทั้งกรรมสิทธิ์และการใช้ประโยชน์ ก็มีการพูดอยู่บ้างนะครับ ไม่ใช่ว่าไม่พูดเลย แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ๑. ไม่เห็นชัดเจนในนโยบายแก้ปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดไปบ้างเหมือนกัน ก็คือว่าไม่เห็นชัดเจนว่านโยบายในการแก้ปัญหา เรื่องการบุกรุกที่ดินซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังมามากกว่า ๓๐ ปี ผมอยากจะกราบเรียนว่าในความเห็นผมที่เคยเป็นอดีตเลขาธิการ ส.ป.ก. ผมอยากจะกล้าพูดว่าไม่ค่อยมีรัฐบาลไหนกล้าที่จะเข้ามาทำ ไม่กล้าที่จะเข้ามาแก้ปัญหาการบุกรุกการครอบครองที่ดินของรัฐโดยมิชอบทางกฎหมาย แต่มันเป็นปัญหาที่จะต้องมีการสะสางมีการแก้ไข ไม่เช่นนั้นปัญหาก็จะสะสมแล้วก็เดินต่อไปเรื่อย ๆ แล้วก็มากขึ้นทุกที ปัญหาเรื่องของการกระจายกรรมสิทธิ์ในที่ดินก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญมากก็เห็นอยู่เหมือนกันครับ แต่เนื่องจากมันเป็นระดับนโยบาย ก็ยังไม่เห็นในเรื่องของแนวทางที่จะนำไปปฏิบัติ แต่เรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องการปฏิรูปที่ดินยังมีความสำคัญ แต่มันยังเดินไปได้ช้าเพราะเราเอาการปฏิรูปที่ดินไปแก้ปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐ อยากจะให้ลองทบทวนนะครับ เคยมีการเสนอแยกการปฏิรูปที่ดินเป็นการปฏิรูปที่ดินจริง ๆ คือเพื่อกระจายกรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับเกษตรกรและการแก้ไขปัญหาที่ดินของรัฐนะครับ

สำหรับในเรื่องทรัพยากรน้ำ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนนิดหนึ่ง ซึ่งก็คือเรื่องนโยบายที่ไปพูดเป็นนโยบายเร่งด่วนทั้งในเรื่องการจัดหาน้ำต่าง ๆ นี่นะครับ ผมเพียงแต่กราบเรียนว่าในเมื่อกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนมันควรจะต้องสอดคล้องเข้าไปในกลุ่มของนโยบายทรัพยากรธรรมชาติด้วย เพราะอย่างไรเสียมันไม่สามารถจะเป็นเฉพาะแค่เริ่มต้นด้วยความเร่งด่วน แต่มันจะต้องเป็นการวางแผนในระยะยาว ตรงนี้จึงเป็นข้อสังเกตเท่านั้นละครับ

ประเด็นรองสุดท้ายก็คือเรื่องบริหารจัดการที่ดี สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนด้วยความกังวลก็คือในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐนะครับ สิ่งที่น่ากังวลก็คือปัจจุบันนี้ความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐในความเห็นของผมรู้สึกว่ามันค่อย ๆ ลดน้อยถอยลงไปเรื่อย ๆ มันเหมือนกับคนไม่ค่อยเชื่อถือภาคราชการ ตรงนี้

เป็นอันตรายมาก เพราะอย่างไรเสียประเทศไทยไม่มีทางที่จะขาดภาคราชการไปได้ ตรงนี้ความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพนั้นสำคัญมาก แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่าปัญหาใหญ่ก็คือปัญหาไม่ใช่ตัวระบบงานหรอกครับ แต่ปัญหาใหญ่คืออยู่ที่ตัวบุคคล ตัวบุคคลที่เป็นปัญหามากที่สุด ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตสักนาทีได้ไหมครับ ตัวปัญหาบุคคลก็คือว่าในเรื่องของการแต่งตั้งโยกย้าย ทำให้เกิดความท้อถอยในเรื่องของการที่จะเข้ามาทำงาน ตราบใดที่การโยกย้ายแต่งตั้งไม่เป็นธรรม ข้าราชการไม่มีวิญญาณในการทำงาน เราจะหวังได้อย่างไร จะวางนโยบายอย่างไร วางแผนปฏิบัติอย่างไร วางระบบอย่างไรก็ไม่มีทางที่จะทำให้ได้

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธานครับ ในเรื่องนโยบายเร่งด่วน ซึ่งมีอยู่หลายกลุ่มทั้งหมด ๑๙ อันนะครับ หลายเรื่องผมเห็นว่ามันด่วนจริง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปรองดอง เรื่องชายแดนภาคใต้ เรื่องยาเสพติด เรื่องฟื้นความเชื่อมั่น เรื่องค่าเงิน เรื่องราคาสินค้า ลดผลกระทบจากพลังงาน อันนี้ด่วนจริง ๆ แต่อันอื่น ๆ มันอาจจะเป็นด่วนที่จะต้องเริ่ม แต่มันไม่ใช่ด่วนเฉย ๆ แล้วหยุดแค่นั้น แต่มันจำเป็นต้องต่อไปในระยะยาว ผมจึงเสนอว่าน่าจะต้องเตรียมที่จะสอดเข้าไปในนโยบายและกลุ่มต่าง ๆ ในข้อ ๒ ถึงข้อ ๘ เพื่อให้มันแน่ใจเหมือนที่ผมได้กราบเรียนเป็นเรื่องของระบบชลประทาน

ประเด็นสุดท้ายก็คือว่าปัจจุบันนี้กุมภาพันธ์ ผมพูดซ้ำอีกครั้งครับท่านประธานครับ ที่ต้องพูดอย่างนี้เพราะว่านี่กุมภาพันธ์ เดี๋ยวรัฐบาลก็ต้องไปทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน ครึ่งปีงบประมาณแล้วครับ แล้วก็ฤดูฝนก็กำลังจะมาแล้วครับ จะทำอย่างไรผมคงเสนอไม่ได้ชัดเจนนัก แต่ผมเข้าใจว่าทางคณะรัฐมนตรีคงจะเห็นประเด็นนี้แล้วก็แก้ไขปัญหาในเรื่องของกรอบเวลา ขอบพระคุณครับ

นายยงยุทธ ติยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นใจครับเวลาในสภาเราค่อนข้างจำกัด ท่านสมาชิกท่านใดที่มีเนื้อหาสาระที่มากไม่พอที่จะพูดในสภา ท่านฝากเป็นเอกสารผ่านไปยังที่ท่านเลขาธิการรัฐสภานี้นะครับ แล้วก็ทางนี้ก็จะได้มอบให้รัฐบาลต่อนะครับจะได้บริหารเวลาได้ แล้วสำหรับไฟที่ไมค์ขออีกครั้งหนึ่งว่าเพื่อให้ท่านได้สรุปจะเปิดทิ้งไว้สัก ๑ นาทีครึ่งเพื่อเวลาหมดก็จะได้ลงพอดีเลยครับ เครื่องลงสนามได้พอดีเลย ผมขอท่านผ่องศรี ธาราภูมิ เชิญครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอใช้เวลาอันมีค่านี้ทำหน้าที่แทนพี่น้องประชาชนและเกษตรกรไทยทั้งแผ่นดินเพื่อที่จะสะท้อนมุมมองข้อคิดเห็นต่อนโยบายของรัฐบาล ตามที่สืบเนื่องจากที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวถึงปัญหาของพี่น้องเกษตรกรมาหลายท่านแล้ว

แต่ดิฉันขออนุญาตกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าพวกเราคงจะทราบดีว่าทุกข์ของเกษตรกรนั้นคือทุกข์ของแผ่นดิน ในฐานะที่ดิฉันเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของชาวเกษตรคนหนึ่ง และมีความรัก ความผูกพันและสำนึกในบุญคุณของพี่น้องเกษตรกร ดิฉันจึงขอกราบเรียนว่าทุกวันนี้พี่น้องเกษตรกรของเรานั้นนอกเหนือจากที่ท่านเพื่อนสมาชิกขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนาม คือท่านอาคม เอ่งฉ้วน ได้กล่าวไปแล้วว่ามีปัญหาเรื่องของหนี้สินที่ดินทำกิน แล้วก็เรื่องน้ำ ทุกข์ของเกษตรกรยังมีมากมาย อีกทั้งเรื่องทุกข์อันเนื่องมาจากการต้องคอยเฝ้าระวังกับโรคระบาด ภัยธรรมชาติ แล้วก็ความไม่แน่นอนของราคาพืชผลการเกษตร ตลอดจนทุกข์อันเนื่องจากผลกระทบจากนโยบายของรัฐในเรื่องของการค้าเสรีและการได้รับการกีดกันทางการค้า ตลอดจนต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุน ไม่ว่าจะเป็นค่าพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ แล้วก็ปุ๋ยที่มีราคาแพง ตลอดจนสารเคมีต่าง ๆ ดังนั้นดิฉันจึงได้ศึกษานโยบายของรัฐบาล แล้วก็ได้ตั้งใจรับฟังนโยบายมาโดยตลอดว่านโยบายของรัฐบาลชุดนี้จะเป็นคำตอบเป็นทางออกให้กับพี่น้องเกษตรกรได้อย่างไรที่จะนำพาพวกเขาให้พ้นจากภาวะอยู่ร้อนนอนทุกข์ที่ต้องเผชิญอยู่ทุกวัน ดิฉันคิดว่าดิฉันเข้าใจดีว่ารัฐบาลได้ทำนโยบายนี้ภายใต้การคำนึงถึงนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แต่อาจจะด้วยข้อจำกัดด้านเวลา และขาดความมุ่งมั่นจริงจังเพียงพอที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร จึงทำให้นโยบายนี้ดูเหมือนจะขาดพลังที่จะนำพาเกษตรกรทั้งแผ่นดินให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากได้ ดิฉันขออนุญาตตั้งข้อสังเกตสัก ๒–๓ เรื่องเท่าที่เวลาจะมี สืบเนื่องจากที่หลายท่านได้พูดไปแล้วเรื่องที่ดินที่เป็นปัญหาใหญ่ของพี่น้องเกษตรกร ดูเหมือนว่ารัฐบาลจะให้ความสำคัญโดยบรรจุไว้ในนโยบายเร่งด่วนว่าให้ทำในปีแรก แต่ก็มีเพียงกำหนดไว้ว่าจะจัดให้มีการจัดระบบการถือครองที่ดินเท่านั้น แต่ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้ในนโยบายอื่น ๆ ตลอด ๔ ปีเลยนะคะ ว่าจะทำอย่างไรหลังจากวางระบบการถือครองที่ดินแล้ว ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน หมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๘๕ (๒) ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ให้รัฐดำเนินนโยบายด้านที่ดิน โดยการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมและดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อประกอบการเกษตรอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดิน

หรือวิธีอื่น ดังนั้นเมื่อนโยบายของรัฐบาลไม่มีการกล่าวถึงการกระจายการถือครองที่ดิน หรือการปฏิรูปที่ดินอยู่เลย ทั้ง ๆ ที่เป็นหัวใจที่พี่น้องเกษตรกรรอคอย และถามถึงไม่ว่าจะเป็นที่ดินที่ซ้อนทับกับที่ของราชการ หรือที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตลอดจนที่ที่มีปัญหาต่าง ๆ แล้วดิฉันคิดว่าในเวลาอันใกล้นี้สมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ตลอดจนท่านคณะรัฐมนตรีจะต้องเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินต่อสาธารณะ ถ้าหากพวกเราไม่ได้ลุกขึ้นมาเรียกร้องให้รัฐบาลมีนโยบายในเรื่องของการปฏิรูปที่ดินก็อาจจะต้องตกเป็นจำเลยของพี่น้องประชาชน ตลอดจนเกษตรกรว่าถ้าหากท่านใดที่ถือครองที่ดินมากเกินไปเกินความจำเป็นนั้นอาจจะเป็นเพื่อประโยชน์ของใคร ในข้อสังเกตข้อที่ ๒ ในเรื่องของการพักชำระหนี้ ดิฉันมีข้อสังเกตว่าในนโยบายครั้งนี้ได้มีการนำเรื่องของการพักชำระหนี้กลับมาอีกครั้งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ดิฉันเองได้พบปะกับพี่น้องเกษตรกร และได้ศึกษารายงานหลายชิ้น พบว่านโยบายการชำระหนี้ของรัฐบาลนั้นที่ผ่านมาไม่สามารถรักษาอาการเป็นหนี้ของพี่น้องเกษตรกรได้จริง โดยเฉพาะในรายงานที่ได้ศึกษามานั้นพบว่าเกษตรกรที่เข้าโครงการพักชำระหนี้ซึ่งเป็นเกษตรกรรายย่อยเป็นหนี้น้อยกว่า ๑ แสนบาทกับ ธ.ก.ส. มีจำนวนประมาณร้อยละ ๓๖ เท่านั้นที่ได้นำเงินระหว่างการพักชำระหนี้ไปใช้เพื่อพัฒนาอาชีพอีกประมาณถึง ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ที่นำไปใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค นอกจากนั้นในระหว่างที่พักชำระหนี้ยังไม่สามารถกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. ได้ ทำให้ไปกู้หนี้นอกระบบที่อื่น ดังนั้นเมื่อครบเวลาพักชำระหนี้ ๓ ปี จึงทำให้พี่น้องเกษตรกรมีหนี้ ๒ ต่อ ทั้งหนี้ที่เกิดกับ ธ.ก.ส. เดิม และหนี้ใหม่ ดังนั้นเมื่อรู้ว่ายาขนานนี้รักษาอาการเป็นหนี้ของเกษตรกรไม่ได้ผลแล้ว ----------

เหตุไฉนรัฐบาลจึงนำนโยบายพักชำระหนี้กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง และในครั้งนี้ไม่ได้บอกด้วยซ้ำว่าจะพักเป็นเวลากี่ปี ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี หรือว่าพักตลอดกาล อันนี้ดิฉันขอเรียนถามเพื่อความชัดเจนนะคะ สำหรับในเรื่องของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ซึ่งมีหลายท่านได้พูดถึงนั้น ดิฉันเองก็ได้มีโอกาสได้ศึกษาผลการสัมมนาของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรนะคะ แล้วก็ทราบดีว่ากองทุนแห่งนี้ได้ก่อตั้งขึ้นโดยการผลักดันของพี่น้องเกษตรกรอย่างแท้จริง โดยเกิดขึ้นสมัยรัฐบาลของท่านชวน หลีกภัย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ จากผลการสัมมนาของคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูเมื่อปีที่ผ่านมานะคะ ในช่วงที่ปลอดจากอำนาจทางการเมือง คณะกรรมการกองทุนนั้นได้ทบทวนตัวเองนะคะว่าที่ผ่านมาเหตุใดองค์กรแห่งนี้จึงไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกที่แก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรได้จริง จนกระทั่งผ่านเวลามาเกือบ ๑๐ ปีแล้วนะคะ ผลการสัมมนาระบุชัดเจนนะคะว่าช่วงของการก่อตั้งกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรใน ๑ ถึง ๒ ปีแรกนั้น ภายใต้รัฐบาลของท่านชวน องค์กรนี้มีความเป็นอิสระในการทำงานจริงนะคะ ไม่ได้ถูกแทรกแซงจากทางการเมืองแต่อย่างใด แต่หลังจากนั้นตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ เป็นต้นมานะคะ องค์กรแห่งนี้ได้ถูกครอบงำและถูกแทรกแซงทางการเมืองมาโดยตลอด โดยมีการส่งคนเข้าไปเป็นเลขาธิการบ้าง หรือเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ บ้าง ทำให้กลไกการทำงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรนั้นไม่สามารถขับเคลื่อนภารกิจที่จะแก้ไขปัญหา เรื่องของหนี้สิน แล้วก็ปัญหาของพี่น้องเกษตรกรด้วยตนเองนะคะ อันนี้จึงเป็นที่มาว่าเหตุไฉนสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนกองทุนฟื้นฟูได้ถ่ายเอกสาร ที่บ้านดิฉันถ่ายเอกสารหมดค่าถ่ายเอกสารหลายครั้งแล้ว ต่างก็รอความหวังที่จะได้ฟื้นฟูหนี้กับกองทุนฟื้นฟู ขณะนี้ก็ยังต้องรอความหวังอย่างลม ๆ แล้ง ๆ นะคะ ดิฉันจึงขอเรียนถามรัฐบาลนะคะว่า รัฐบาลนี้จะมีนโยบายอย่างไรต่อกระบวนการทำงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จะปล่อยให้เป็นองค์กรอิสระที่ให้ผู้ที่อยู่กับปัญหา รู้ปัญหา และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ให้กองทุนฟื้นฟูเป็นของเกษตรกร โดยเกษตรกร เพื่อเกษตรกรได้หรือไม่ หรือจะมีนโยบายอย่างไร เพราะในนโยบายของรัฐบาลก็ไม่ได้กล่าวถึงนะคะ

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป) สุทธาทิพ ๑๔๘/๒

ดิฉันมีข้อสังเกตในนโยบายเรื่องน้ำนะคะ ในฐานะที่ดิฉันเองก็เคยเป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำป่าสักนะคะ เคยทำงานกับองค์กรลุ่มน้ำทั้งท้องถิ่น ภาคราชการแล้วก็องค์กรที่เกี่ยวข้องนะคะ ในนโยบายนี้ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญของคณะกรรมการลุ่มน้ำนะคะ ซึ่งแม้ว่าในปัจจุบันนี้องค์กรแห่งนี้ยังไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาหรือบริหารจัดการน้ำได้ทั้งระบบ แต่เรามีคณะกรรมการลุ่มน้ำทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำนะคะ ซึ่งได้ทำงานร่วมกันโดยกระบวนการมีส่วนร่วม แล้วก็บูรณาการ ในการบริหารจัดการน้ำนั้นคงไม่ได้หมายถึงเพียงเรื่องของน้ำ แล้วก็การชลประทาน แล้วก็ท่อนะคะ แต่เมื่อมองน้ำท่านจะต้องมองให้เห็นถึงป่า มองให้เห็นถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา แล้วก็เศรษฐกิจชุมชน แล้วก็มองให้เห็นการบริหารจัดการร่วมกันตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ ดังนั้นองค์กรคณะกรรมการลุ่มน้ำนั้นเราได้ทำงานร่วมกันมานะคะ ถ้าหากว่าจะได้โปรดกรุณาชี้แจงว่ารัฐบาลนี้จะให้ความสำคัญหรือว่าจะสนับสนุนกระบวนการทำงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำหรือไม่อย่างไร ดิฉันก็ขอคำชี้แจงด้วยนะคะ

ส่วนอีกเรื่องหนึ่งดิฉันมีข้อสังเกต แล้วก็มีมุมในเรื่องของเกษตรอินทรีย์ในฐานะที่มีแนวร่วมเป็นเครือข่ายเกษตรอินทรีย์นะคะ ในนโยบายนี้ได้พูดถึงเรื่องของการส่งเสริมการเรียนรู้ กระบวนการเกษตรอินทรีย์ แต่ว่าไม่ได้บอกลงไปถึงการปฏิบัตินะคะ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้พูดแล้วว่าเกษตรอินทรีย์นั้นก็เป็นเกษตรกรรมทางเลือกนะคะ ดิฉันเองก็เรียนเกษตรแล้วก็รู้ดีว่าเรื่องของสารเคมีก็มีความจำเป็น แต่เกษตรอินทรีย์เป็นเกษตรทางเลือก แล้วก็เป็นทางรอดของเกษตรกรไทย เพราะถ้าหากเกษตรกรรายย่อยเลือกการทำเกษตรอินทรีย์ก็จะสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ แล้วก็จะทำให้ชีวิตของเขาปลอดภัยนะคะ นอกจากนั้นแล้วก็จะมีหลายเรื่องนะคะ เนื่องจากว่าเวลามีจำกัดนะคะ ดิฉันก็คงมีข้อสังเกตอีกมากมายซึ่งจะได้สรุปเป็นเอกสารแล้วก็นำเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เคารพต่อไปนะคะ ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ติยะไพรัช ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุรพงษ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ วันนี้ผมจะอภิปรายในประเด็นนโยบายเรื่องเศรษฐกิจ จะเป็นการเสนอแนะในการทำงานของรัฐบาลเพื่อที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น แก้ไขปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชน แต่สิ่งที่ผมห่วงใยอยู่ ๒ ประเด็นที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล คือว่าการปฏิบัติงานของรัฐบาลนั้นอาจจะมีปัญหาถ้ารัฐบาลไม่แถลงให้ประชาชนได้รับทราบว่า ๒ ปีที่ผ่านมาหลังจากที่คณะปฏิวัติได้จัดตั้งรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ ขึ้นมานั้นได้ทำความเสียหายให้กับประเทศชาติไปเป็นเงินเท่าไร หรือทำกำไรให้ประเทศชาติไปเป็นเงินเท่าไร ผมอยากจะเรียกร้องว่ารัฐบาลควรที่จะแถลงว่าสถานภาพทางการเมืองของประเทศชาติ ณ วันที่ท่านเข้ามารับตำแหน่งนี้มีเงินเท่าไร แล้วหลังจากที่ท่านบริหารไปสักระยะหนึ่งประชาชนก็จะได้รับรู้ว่าท่านทำงานได้ดีขึ้นหรือเลวลง อันนี้จะเป็นตัววัดได้ว่าผลงานของรัฐบาลนั้นได้แก้ไขปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชนได้หรือไม่

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมเป็นห่วงคือรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ร่างขึ้นมาโดย สสร. ซึ่งไม่เคยเป็น ส.ส. มาก่อน ร่างขึ้นมาโดยนักวิชาการ ไม่เข้าใจปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ผมในฐานะที่เป็น ส.ส. ไม่สามารถที่จะช่วยงานกับรัฐบาลได้เลย ยกตัวอย่างครับ เมื่อวันก่อนผมไปที่อำเภอหางดง ตำบลสบแม่ข่า จังหวัดเชียงใหม่ ลำน้ำปิงมีลำน้ำจากคลองแม่ข่าซึ่งเป็นน้ำเสียไหลจากตัวเทศบาลนครเชียงใหม่ไปลงลำน้ำปิง มีฟองอากาศเต็มไปหมด น้ำเน่าเสีย ปลาตาย แล้วผมก็ไม่สามารถที่จะไปเรียกร้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ ผอ. สำนักสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ให้มาดูแลรักษาได้ เพราะว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (๑) เขียนไว้ชัดเจนว่า ห้าม ส.ส. ก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ดังนั้นวันนี้ผมก็ไม่รู้จะช่วยรัฐบาลทำงานได้อย่างไร ผมจึง

ต้องทำหนังสือฉบับนี้ เดี๋ยวผมจะฝากท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีให้ดูแลปัญหามลภาวะ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายที่รัฐบาลได้เขียนไว้ในข้อ ๔.๕ หน้า ๑๙ ผมจะพูดถึงเรื่องปัญหาเศรษฐกิจในระยะสั้นที่รัฐบาลได้วางแนวทางไว้ว่าจะทำอยู่ ๑๖ ข้อ ในข้อ ๑.๓ หน้า ๔ รัฐบาลได้บอกว่าจะมีนโยบายปราบปรามยาเสพติดและปราบผู้มีอิทธิพล เจ้ามือการพนัน อันนี้ผมอยากจะฝากอย่างนี้ครับว่า วันนี้เจ้ามือหวยใต้ดินเต็มบ้านเต็มเมือง หรือเจ้ามือกินรวบนั่นละครับก็คือเจ้ามือการพนัน วิธีที่จะปราบได้เร็วที่สุดคือต้องเอาหวยบนดินกลับคืนมาครับ วันนี้ คตส. ทะเลาะอยู่กับอัยการสูงสุดมีความเห็นไม่ตรงกัน อันนั้นก็ให้เขาทำไป สนช. เอากฎหมายหวย ๒ ตัว ๓ ตัวไปให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความวันนี้รัฐบาลนี้ไม่ต้องรอช้า อันนั้นก็ทำไป เราก็หาเงินเข้ารัฐใหม่ครับ เพราะว่าแต่ละงวด ๕๐๐ กว่าล้านบาทที่ไปอยู่ในมือเจ้ามือหวยใต้ดิน ----------

เพราะว่าตามตัวเลขในสมัยรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ กำไรแต่ละงวด ๕๐๐ ล้านบาท เดือนหนึ่งก็พันล้านบาท วันนี้รัฐเสียหายไปหมื่นกว่าล้านบาท เราต้องรีบเอากลับคืนมาก่อน จะให้เป็นทุนการศึกษาเด็กหรือไม่ตามที่เคยทำ อันนั้นเก็บไว้ก่อน แต่ทำให้ถูกต้องออกไปก่อนเลยครับ จะให้รัฐสภาแห่งนี้ออกกฎหมายใหม่ก็ทำได้ครับท่าน ผมอยากจะฝากไว้นะครับ ไม่ต้องเกรงใจ แล้วก็ คตส. ท่านนายกรัฐมนตรีพูดเมื่อเช้านี้ว่าจะไม่ยุบก็ไม่จำเป็นต้องยุบ ผมอยากจะเปลี่ยนเป็น คตป. คือ คณะกรรมการตรวจสอบความเสียหายของประชาชนนะครับ แล้วก็จะได้เปลี่ยนกรรมการชุดใหม่แล้วก็ตรวจสอบกันเลยใครทำความเสียหายให้กับประชาชนจับให้หมด เอาความผิดให้ได้ครับ

อีกอย่างหนึ่งครับเรื่องปราบยาเสพติด อยากจะฝากไว้ เพราะว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พูดว่า ๙๐ วันนั้นไม่ทันกินหรอกครับ เพราะว่าพี่น้องในจังหวัดเชียงใหม่ในหลายอำเภอลูกหลานกลับไปติดยาบ้า ยาเสพติดอีกครั้งหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นต้องรีบดำเนินการอย่าได้รอช้านะครับ

ข้อ ๑.๔ หน้า ๔ ครับ ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนโดยจัดหาสินค้าราคาประหยัดจำหน่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้มีรายได้น้อย ผมอยากจะฝากรัฐบาลอย่างนี้ครับ ท่านเคยไปเมืองนอกกันท่านเคยเห็นสินค้าที่ไม่มีแบรนด์ (Brand) ใช่ไหมครับที่เป็นกล่องขาว ๆ ห่อขาวดำ วันนี้ฝากกระทรวงพาณิชย์รีบทำเลยครับ เพราะว่าสินค้าเหล่านี้ไม่ต้องไปโฆษณา ไม่เสียค่าโฆษณา ไปวางขายตามซุปเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) หรือตลาดนัดจะช่วยคนจนได้ครับ ลดรายจ่ายของพี่น้องประชาชน

สำหรับข้อ ๑.๑.๖ หน้าที่ ๔ เรื่องฟื้นความเชื่อมั่นส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยจะประกาศให้ปี ๒๕๕๑ ปี ๒๕๕๒ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยว อันนี้ผมอยากฝากไว้เลยครับว่าท่านไม่ต้องลงทุนใหม่ ท่านฟื้นไนท์ ซาฟารี (Night safari) กับพืชสวนโลกครับ ไนท์ ซาฟารีลงทุนไปพันกว่าล้านบาท แต่สิ่งที่น่าประหลาดใจที่สุดพวกเราในสภาแห่งนี้ถวายสัตย์รับหน้าที่ทำงานเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ปรากฏว่ารัฐบาลชิงแก่วันที่ ๒๒ มกราคม มีมติให้โอนไนท์ ซาฟารีไปอยู่กับองค์การสวนสัตว์ภายใน ๓๐ วัน

องค์การสวนสัตว์บริหารสวนสัตว์ทุกแห่งในประเทศปีหนึ่งขาดทุนร้อยกว่าล้านบาทครับ ผมอยากจะเรียกร้องให้รัฐบาลไปพิจารณาโดยด่วนเลยครับ ยกเลิกมติ ครม. อันนี้เถอะครับ มันน่าเกลียดนะครับ ของดี ๆ เอาไปฝากไว้กับของที่กำลังจะเสีย ประชาชนไม่เห็นด้วยครับ เพราะว่าไนท์ ซาฟารีสามารถทำรายได้ให้จังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวกันเยอะ พืชสวนโลกก็เช่นกันครับลงทุนไปพันกว่าล้านบาท เมื่อกี้ท่านอดีตอธิบดีกรมส่งเสริมซึ่งเป็นคนที่สร้างพืชสวนโลกขึ้นมาเห็นประโยชน์ครับที่คนเชียงใหม่จะได้รับ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือว่าวันนี้พืชสวนโลกเหมือนสนามร้าง ๆ ไม่มีกิจกรรมใด ๆ ไม่หารายได้เข้า ไม่รู้ว่าบริหารบ้านเมืองได้อย่างไรนะครับรัฐบาลที่ผ่านมา ไม่ได้สร้างรายได้ให้กับประเทศชาติเลยของดีมีอยู่เอาไปทิ้งไว้เฉย ๆ ผมอยากให้รัฐบาลชุดนี้เอาพืชสวนโลกกลับมาครับ ปีหนึ่งเปิดสัก ๓ เดือนช่วงฤดูหนาวก็จะเป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน

ท่านประธานครับ สำหรับนโยบายที่รัฐบาลจะดำเนินการภายใน ๔ ปีนั้น ผมมีข้อเสนอแนะอย่างนี้ครับ ข้อ ๓.๑ นโยบายการเงินการคลังนั้นผมเห็นว่ามีช่องโหว่ในการจัดทำงบประมาณแผ่นดิน การจัดเก็บภาษีต่าง ๆ การปรับปรุงตลาดทุนการพัฒนารัฐวิสาหกิจให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ผมมีข้อเสนอแนะอย่างนี้ครับ งบประมาณด้านการทหาร ผมไม่อยากเห็นรัฐบาลชุดนี้พิจารณางบประมาณโดยไม่คำนึงถึงปากท้องพี่น้องประชาชน รัฐบาลที่ผ่านมาใช้งบประมาณไป ๑๙,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานไปซื้อเครื่องบิน ๖ ลำ ถามจริง ๆ เถอะครับว่าเครื่องบินนั้นกินได้ไหม พี่น้องประชาชนเดือดร้อน ซื้อมาตั้งแต่ เอฟ ๕ (F5) เอฟ ๕ อี (F5E) เอฟ ๑๖ (F16) เราไม่เคยไปสู้รบปรบมือกับใครเลยครับ เอามาใช้จนหมดอายุ เกษียณไป ไม่เคยไปยิงรบกับใคร แต่วันนี้บ้านเมืองเดือดร้อนน้ำมันแพง เศรษฐกิจไม่ดี ทำไมเราไม่เอางบประมาณส่วนนี้กลับมาพัฒนาประเทศชาติ มีหลาย ๆ โครงการครับที่รัฐบาลสุรยุทธ์ได้ยกเลิกโครงการของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีทักษิณ ----------

เช่น ศูนย์ประชุมนานาชาติที่จังหวัดเชียงใหม่ ทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๙ ให้งบประมาณไป ๑,๙๐๐ กว่าล้านบาท ในที่สุดพอมีการปฏิวัติรัฐประหาร รัฐบาลชุดนี้อ้างว่า เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนไปจำเป็นต้องรื้อกลับมาทำใหม่ ในขณะที่พ่อค้าประชาชน ที่ลงทุนรองรับโรงแรมต่าง ๆ ได้จัดสร้างขึ้นมาเรียบร้อยแล้ว วันนี้โรงแรมอย่างดาราเทวีก็ดี แชงกรีลาก็ดี ไม่มีคนไปพักพาอาศัย

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : เพราะว่าเขาสร้างขึ้นมาเพื่อจะรองรับศูนย์การค้านะครับ ผมขออนุญาตอีกนิดเดียวท่านประธานครับ อย่างกรณีการจัดเก็บภาษีนี้ผมเห็นหลาย ๆ แห่งด้วยกัน อย่างลานจอดรถที่ลาดพร้าว ศูนย์การค้านี้ครับ ผมถามว่าเราเคยเก็บภาษีให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยไหม ร้านอาหารใหญ่ ๆ อย่างร้านอาหารที่มีชื่อเสียง บางร้านไม่ออกใบเสร็จรับเงินเลยใช้วิธีเหมาจ่าย เลิกเสียเถอะครับ ใช้ระบบบัญชีให้ถูกต้องเสียแวต (VAT) ให้ถูกต้องจะทำรายได้เข้าประเทศ นอกจากนั้นแล้วนะครับ อย่างกรณีที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของตลาดหลักทรัพย์ ผมนึกถึงเบียร์ช้าง เบียร์ช้างจำเป็นต้องไปอยู่ที่สิงคโปร์ เพราะว่ามีคนกลุ่มหนึ่งออกมาประท้วง แล้วรัฐบาลก็ไม่กล้าที่จะตัดสินใจให้เบียร์ช้างเข้าตลาดหุ้นไทย ถามว่าวันนี้คนไทยเมาเบียร์ช้างมากขึ้นไหมก็เท่าเดิม เบียร์ช้างผลิตได้สูงขึ้นไหมก็เท่าเดิมแต่ต่างชาติได้ประโยชน์คือหุ้นนี้ไปอยู่ในสิงคโปร์ แต่พวกที่ออกมาประท้วงนั้นไม่ได้เข้าใจเลยว่าบ้านเมืองเป็นอย่างไร ไม่เข้าใจเรื่องเศรษฐกิจของประเทศชาติ สิ่งเหล่านี้รัฐบาลต้องคอยให้ความรู้แก่พี่น้องประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์นะครับ

ประเด็นสุดท้ายครับ เรื่องรัฐวิสาหกิจอยากจะฝากไว้ว่าผมนึกถึงการรถไฟที่เอาที่ดินไปให้เซ็นทรัลเช่าทำ เซ็นทรัลรวย เอาที่ดินไปให้ กทม. ทำสวนจตุจักร กทม. รวย เอาที่ดินไปให้ตลาด อตก. เช่า อตก. รวย แต่ทั้งหมดการรถไฟเจ๊งครับ อันนี้ผมอยากจะฝากรัฐบาลชุดนี้ไว้ว่ารัฐวิสาหกิจไหนที่ไม่สามารถทำรายได้ท่านต้องเปลี่ยนกรรมการบอร์ด เปลี่ยนผู้บริหารครับ มีการประเมินผลงานของผู้บริหารเหล่านั้นแล้วประเทศชาติเราจะได้เจริญขึ้นครับ มีอีกหลาย ๆ เรื่องนะครับ แต่ผมไม่มีเวลา

ผมฝากสิ่งสุดท้ายคือเรื่องลำไย วันนี้ดอกลำไยติดมากในอำเภอสารภี อำเภอหางดง และจังหวัดลำพูนนะครับ อยากจะฝากรัฐบาลไว้ด้วยว่ารีบลงไปดำเนินการประชุมเลยครับว่าจะแทรกแซงราคาเท่าไร จะประกันราคาเท่าไร จะแปรรูปเท่าไร จะขายต่างประเทศอย่างไร จะกระจายวิธีไหนไปให้คนไทยได้บริโภค ผมฝากไว้แค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณภราเดชครับ

นายภราเดช พยัฆวิเชียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายภราเดช พยัฆวิเชียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาในฐานะที่ทำหน้าที่กรรมาธิการอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะอภิปรายในประเด็นเรื่องของการท่องเที่ยวสัก ๒–๓ ประเด็น เพื่อที่จะประมวลสิ่งต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของรัฐบาลต่อไป

ในเรื่องแรกจะขอเรียนในเรื่องของการปรับโครงสร้างของภาครัฐที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับ เริ่มตั้งแต่ สนช. ได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมาธิการอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวนั้นได้พิจารณาในกรอบหลักอยู่ ๒ เรื่องเท่านั้นเอง

อันที่ ๑ คือโครงสร้างการทำงานของภาครัฐที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

และอันที่ ๒ ก็คือเรื่องเครื่องมือก็คือตัวกฎหมายที่จะออกมารองรับให้รัฐได้ทำงานทางด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าเราจำกันได้ตั้งแต่มีการปฏิรูประบบราชการในปี ๒๕๔๖ เราได้มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเกิดขึ้น แต่จริง ๆ แล้วในแนวคิดของในรัฐบาลยุคนั้นก็ต้องการที่จะให้มีกระทรวงหรือมีเจ้าภาพที่จะรองรับงานทางด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ เพราะมีการเติบโตอย่างมากมาย ----------

แต่อย่างไรก็ตามถ้าเราจะดูแล้วเรื่องของการท่องเที่ยวนั้นมันเป็นเรื่องของระหว่างกระทรวง แม้ว่าจะมีกระทรวงการท่องเที่ยวก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้แต่ฝ่ายเดียว ทรัพยากรหลายอย่างยังอยู่ที่กระทรวงวัฒนธรรม ยังอยู่ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ ยังอยู่ที่ท้องถิ่นอีกเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นมันเป็นงานข้ามกระทรวง เมื่อเราไปดูโครงสร้างของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจริง ๆ ก็จะเห็นว่ามันเป็นกระทรวงนโยบายมากกว่ากระทรวงปฏิบัติ ไม่มีงบประมาณของตัวเอง แล้วก็ไม่มีทรัพยากรที่ตัวเองจะต้องดูแล ต้องอาศัยความร่วมมือ แต่จะเห็นว่าถ้าอาศัยความร่วมมือแล้ว ถ้าไม่มีเครื่องมือทางกฎหมายนี่เป็นไปได้ยาก เพราะฉะนั้นทางสภานิติบัญญัติจึงได้ผลักดัน มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาใหม่ แล้วก็ได้ผ่านมาเป็นพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งเพิ่งจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อเร็ว ๆ นี้เองนะครับ อันนี้ต้องถือว่าเป็นเครื่องมือที่จะให้เกิดบูรณาการระหว่างกระทรวง เพราะว่าได้มีหน้าที่กำหนดไว้ชัด ไม่ว่าในส่วนขององค์ประกอบของคณะกรรมการ ซึ่งมีทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ตัวแทนท้องถิ่น แล้วก็กลุ่มวิชาการนะครับ มีการให้กำหนดแผนที่จะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่จะต้องผูกพันกับส่วนราชการต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดการงบประมาณ มีการให้กำหนดเขตพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นจังหวัด กลุ่มจังหวัดหรือพื้นที่เฉพาะแล้วให้มีกรรมการในระดับพื้นที่ ก็หมายความว่าโดยกฎหมายแม่บทตัวนี้สามารถที่จะมีนโยบายจากบนลงล่าง แล้วก็สามารถที่จะบูรณาการจากล่างขึ้นบน จากคณะกรรมการในระดับพื้นที่ได้ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าจะเป็นกฎหมายแม่บทที่ค่อนข้างสำคัญ แต่เมื่อเราย้อนกลับมาดูโครงสร้างของกระทรวง ซึ่งต้องเห็นว่ายังไม่รองรับในลักษณะตรงนี้ จำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงอย่างมาก ก็น่าเห็นใจเมื่อช่วงที่มีการปฏิรูประบบราชการนั้นนี่นะครับ กระทรวงที่เกิดใหม่ ๆ อื่น ๆ นั้น เป็นเพียงการย้ายหน่วยงานและไปรวมกลุ่มงานเป็นกลุ่มเดียวกัน คนก็ย้ายตามกันไป มีแต่เพียงกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานี่แหละครับซึ่งใหม่หมด คนก็มาจากที่อื่น เพราะฉะนั้นยังมีปัญหาค่อนข้างมีข้อจำกัดอยู่มากไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกำลังคน งบประมาณ หรือการพัฒนาตัวบุคลากรเองซึ่งยังไม่ได้มีความรู้ความสามารถ

ทางด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอซึ่งต้องใช้เวลา นอกจากนั้นจะเห็นว่าโครงสร้างนั้นยังไม่คลุมอุตสาหกรรมทั้งอุตสาหกรรมนะครับ จะดูแลเพียงบางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่สามารถที่จะรองรับกับภารกิจตามพระราชบัญญัติที่เกิดใหม่ แล้วก็รวมทั้งการถ่ายโอนงานจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเดิมนั้น แม้กระทั่งในกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการของกระทรวงนั้นจะต้องดึงงานมาเกือบ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แต่จริง ๆ แล้วก็ยังไม่สามารถที่จะรองรับได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ซึ่งอันนี้เป็นจุดอ่อน ซึ่งผมใคร่ที่จะขอเสนอแนวทางที่จะดำเนินการ อย่างน้อย ๆ ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ก็คือจะต้องปรับ ทบทวนโครงสร้างอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผมเข้าใจว่าขณะนี้ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการก็กำลังพิจารณาตรงนี้อยู่ รอรัฐบาลใหม่ที่จะมาพิจารณาให้เกิดมีความชัดเจนนะครับ เพื่อที่จะครอบคลุมอุตสาหกรรมทุกด้าน ผมยกตัวอย่างแค่เรื่องเดียวครับ ผู้ประกอบธุรกิจหรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่มีคนดูแลนะครับ ถ้าเราประกอบอุตสาหกรรมนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมเขาจะดูแล ไม่ว่าจะเรื่องของการพัฒนาศักยภาพ เรื่องของเงินทุน เรื่องของกองทุนอะไรต่าง ๆ รวมถึงการเจรจา ถ้าเราส่งออกกระทรวงพาณิชย์จะดูแล แต่ถ้าเราเป็นผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว ไม่ได้อยู่ในหน้าที่ของกระทรวงนะครับ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าจำเป็นที่จะต้องปรับหน้าที่อันนี้ให้ครอบคลุม และขณะเดียวกันอย่างที่กราบเรียนแล้วก็คือ ครอบคลุมหน้าที่ที่จะเกิดตามพระราชบัญญัติซึ่งเกิดขึ้นมาใหม่ รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากร แล้วก็มาตรฐานของบุคลากรให้สามารถที่จะกำกับดูแลอุตสาหกรรมนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่ารัฐบาลจำเป็นที่จะต้องพิจารณารวมหน่วยงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้อยู่ในกลุ่มงานเดียวกันหรือภายใต้กระทรวง ผมอยากจะยกตัวอย่างนะครับ ----------

เมื่อเรามีคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติเป็นแม่บทแล้ว เรามีกระทรวงรองรับคือกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ขณะเดียวกันเราจะต้องมีแขน ขาของกระทรวง ยกตัวอย่างขณะนี้เรามีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ก็ถือว่าเป็นแขน ขาทางด้านการตลาด แต่ขณะที่บางหน่วยงาน ยกตัวอย่างเช่น อพท. หรือองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้น มันสามารถที่จะเป็นแขน ขาทางด้านการพัฒนาได้ แต่กลับไปอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี ในขณะเดียวกันอีกหน่วยงานหนึ่งคือ สสปน. หรือสำนักงานส่งเสริมการประชุมและนิทรรศการ ซึ่งต้องถือว่าเป็นสาขาย่อยของกระบวนการท่องเที่ยวทั้งหมด แต่ขณะนี้ก็ไปอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรีเช่นเดียวกัน ถ้าต่อไปเราเกิดมีสาขาย่อยเติบโตขึ้นมาอีก เป็นต้นว่าลอง สเตย์ (Long stay) การพักระยะยาวหรือการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพตั้งเป็นหน่วยงานขึ้นมาแล้วไปสังกัดหน่วยงานอื่นมันจะเกิดบูรณาการได้อย่างไร ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นนโยบายสำคัญที่จะต้องมองกลุ่มงานเดียวกันให้อยู่ในการกำกับดูแลที่เป็นหนึ่งเดียวกันนะครับ

และประเด็นที่ ๓ เสนอในเชิงของโครงสร้างนั้น ก็คือควรที่จะมีหน่วยงานบางหน่วยงาน แต่กระทรวงไม่จำเป็นต้องทำเอง หน่วยงานที่ว่านี้คือหน่วยงานทางด้านพัฒนาและวิจัย เชื่อไหมครับว่าอุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมซึ่งมากกว่าล้านล้านบาท ทั้งการท่องเที่ยวจากต่างประเทศและภายในประเทศ แต่ไม่มีหน่วยงานวิจัยและพัฒนาเลย งานวิจัยเป็นลักษณะของหมุนเวียนเปลี่ยนไปไม่มีการประมวลข้อมูลอย่างเป็นระบบแล้วก็พัฒนาอย่างต่อเนื่อง สรุปแล้วอุตสาหกรรมนี้ไม่มีหน่วยงานและวิจัยพัฒนา เมื่อเทียบกับสาขาเล็ก ๆ อย่างเรื่องของอัญมณีมีสถาบันวิจัยอัญมณี สิ่งทอมีสถาบันสิ่งทอ แต่ในขณะที่การท่องเที่ยวไม่มี ที่ผมเห็นว่าไม่ควรทำเองก็คือว่าการที่เราจะพัฒนาระบบราชการทางด้านงานวิจัยและพัฒนานั้นคิดว่าหน่วยงานราชการคงเกิดยากเนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านกำลังคนแล้วก็ขีดความสามารถที่จะไปดึงผู้มีความรู้ ความสามารถมาตามความเห็นของ ก.พ.ร. ได้เสนอว่าหน่วยงานบางอย่าง เช่น เรื่องของไอซีทีเรื่องของการวิจัยและพัฒนานั้นควรที่จะให้หน่วยงานอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาที่มีอยู่ มีการวิจัย มีกองทุน แล้วเดี๋ยวนี้ก็เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับมีความคล่องตัว

สามารถที่จะรับงานโดยกระทรวงให้งบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง แล้วเขาสามารถที่จะไปหาทุนมาเสริมได้ สามารถที่จะพัฒนาเป็นองค์ความรู้มีนวัตกรรมเกิดขึ้น และไม่ใช่สนองตอบต่อระบบราชการ แต่สามารถสนองตอบทั้งระบบอุตสาหกรรมคือผู้ประกอบการด้วย อันนี้ก็เป็นประเด็นที่ ๑ ที่ผมขออนุญาตกราบเรียน

ประเด็นที่ ๒ อยากจะขอพูดในประเด็นเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานคิดเศรษฐกิจพอเพียง จะเห็นว่าในนโยบายรัฐบาลเกือบทุกยุคจะมองการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจแต่ด้านเดียว ซึ่งตรงนี้ถ้าเราพัฒนามีหลายระยะที่เราใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจซึ่งไม่ผิดหรอกครับ ถ้าการกระตุ้นนั้นเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่ถ้ากระตุ้นกันทุกวันผมคิดว่าคงตายเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อกระตุ้นอย่างนี้แล้วมันจะส่งผลกระทบทางด้านสังคมแล้วก็สิ่งแวดล้อมด้วย และในที่สุดนำไปสู่ความไม่ยั่งยืนในตัวทรัพยากรเองในตัววัฒนธรรมแล้วก็สิ่งแวดล้อมเอง ซึ่งตรงนี้ก็จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวนั้นมันเสื่อมโทรมลง ขาดความสมดุล ในขณะเดียวกันการลงทุนก็ยิ่งต้องสูงขึ้น ต้นทุนก็ต้องยิ่งสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการทำการตลาด เราก็จะเข้าไปสู่กับดักราคาต่ำ ซึ่งอันนี้เป็นปัญหามาก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราจำเป็นที่จะต้องมองให้ครบถ้วน ไม่ว่าทางด้านมิติทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม แม้กระทั่งมิติทางเศรษฐกิจเอง รัฐเองก็มักจะมองการท่องเที่ยวในแง่ของการลงทุนทางด้านมหภาค ไม่ค่อยได้มองในภาคจุลภาค มองว่าถ้าทำเศรษฐกิจในระดับมหภาคแล้วมันจะไหลติ๊ก ๆ ลงจนไปถึงข้างล่าง แต่เอาเข้าจริง ๆ ไม่ถึงครับจะเห็นว่าการกระจุกตัวของรายได้ทางการท่องเที่ยวไม่เกิน ๑๒ จังหวัด ที่มีนักท่องเที่ยวเกินล้านคนนะครับ ขณะที่เรามี ๗๖ จังหวัด ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าถ้าเราหาทางเลือกการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวในเชิงลู่บนในการแข่งขันในเชิงกระแสหลักก็ไม่ได้ห้ามกัน ----------

แต่ขณะเดียวกันควรที่จะมองการท่องเที่ยวในลู่ล่าง ในการที่จะใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการที่จะไปพัฒนาเศรษฐกิจ ไปเสริมรายได้โดยเฉพาะในภาคเกษตรกรรมให้เป็นซัพพลิเมนทารี อินคัม (Supplementary Income) หรือไปเสริมให้มีรายได้ และให้เขาอยู่ได้อย่างพอเพียง ซึ่งตรงนี้ก็ไปเข้ากับกระแสของการท่องเที่ยวโลกซึ่งเขาใช้คำว่า เอาการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือไปแก้ไขปัญหาความยากจนของคนในชาติหรือในโลกนี้นะครับ ผมคิดว่าอันนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะฉะนั้นผมมีข้อเสนอแนะประมาณสัก ๓ ด้านก็แล้วกันนะครับ

อันที่ ๑ ในแง่ของนโยบายและแนวคิด ในส่วนนี้ผมคิดว่าควรที่จะต้องมีการท่องเที่ยวทางเลือกให้มากขึ้นโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน แล้วก็ใช้ฐานของชุมชนที่มีอยู่ โดยเฉพาะในภาคเกษตรใช้วิถีชีวิตของเขา ทรัพยากรของเขาแล้วให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ให้เป็นรายได้ไปเสริมภาคเกษตรไม่ใช่เข้าไปทดแทน ลักษณะอย่างนี้เราก็จะสามารถกระจายรายได้ได้กว้างขึ้น แล้วก็สามารถที่จะเกิดแหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น ผมขอยกตัวอย่างนิดเดียวอย่างจังหวัดเชียงใหม่ที่ท่านผู้มีเกียรติได้พูดถึงไนท์ ซาฟารี ไนท์ ซาฟารีกลายเป็นการลงทุนขนาดใหญ่ แล้วกลายเป็นที่เรียกว่าเป็นแหล่งที่เราจะต้องหางบประมาณไปใส่ ไม่ใช่แหล่งที่หากำไร เพราะว่าเราไปทำสิ่งที่ผิดที่ ผิดกิจกรรมในที่ที่ผิดมันก็จะต้องมีต้นทุนที่สูงขึ้นนะครับ แต่ถ้าเรามองกลับกัน เอาเงิน ๑,๒๐๐ ล้านบาทนั้นไปต่อยอดให้ชุมชนซึ่งเขามีวิถีชีวิต มีทรัพยากรอยู่แล้ว ไปเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม เราก็จะเกิดกระบวนการขึ้นมากมายโดยไม่ต้องไปลงทุน แล้วทุกอย่างก็น่าจะทำให้ชุมชนและท้องถิ่นนี้ดีขึ้นนะครับ อันนี้ก็คือต้องมีนโยบายตรงนี้ที่ชัดเจน แล้วใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือไปแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างที่ผมกราบเรียนมาแล้ว ถัดไปเราน่าจะใช้การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการเรียนรู้ของคนในชาติ ให้เราพี่น้องได้รู้จักวัฒนธรรมที่ต่างกัน ได้เกิดความรักความสามัคคีความเข้าใจอันดีต่อกัน รัฐจะต้องกำหนดตัวชี้วัดตรงนี้ให้ชัดนะครับ ไม่ใช่เพียงแต่จีดีพี ถ้าเรามองดูว่าจะมีตัวอื่นมาชี้วัดได้ไหม เช่น ลดการเคลื่อนย้ายประชากรในพื้นถิ่นได้มากแค่ไหนถ้ามีการท่องเที่ยวเข้าไปมีคนกลับเข้ามาพื้นถิ่นไหมนะครับ คุณภาพของชุมชนดี

ขึ้นไหม มีการจัดตั้งหน่วยงานเข้ามาดูแลทางด้านนี้โดยเฉพาะ ซึ่งผมเห็นว่าเราลงทุนส่วนอื่นได้ แต่หน่วยงานที่จะมาดูการท่องเที่ยวชุมชนซึ่งตอนนี้เกิดขึ้นเป็นหลาย ๆ แห่งเลย แต่เขาขาดศักยภาพในการที่จะต่อยอด เขาสามารถจะจัดการต่อทรัพยากรต่อสิ่งที่เขามีอยู่ แต่ขาดการที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายก็ดี หรือจะต่อยอดในเชิงการตลาดก็ดี ซึ่งผมหวังว่าในแง่ของนโยบายนั้นถ้ารัฐทำทางนี้อีกทางหนึ่งก็น่าจะเป็นทางเลือกที่จะทำให้ชุมชนได้เข้มแข็งขึ้นแล้วก็สนองนโยบายรัฐบาล ในส่วนด้านการพัฒนานั้นผมคิดว่าน่าจะให้มีการกำหนดการพัฒนามาตรฐานการประกันคุณภาพ การพัฒนาขีดความสามารถของชุมชนให้มีการวิจัยโดยชุมชนให้มากขึ้น แล้วมีการทำบัญชีติดตามสถานภาพแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ในส่วนเรื่องทางด้านการตลาดนั้นอยากให้เน้นในเชิงคุณภาพแล้วก็ต่อยอดการตลาดให้ชุมชน มีการทำการตลาดที่เรียกว่าเป็นการตลาดที่มีส่วนร่วมพาร์ติซิเพทอรีมาร์เก็ตติง (Participatory marketing) ผมขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ไม่ใช่เพียงแต่ว่าเป็นผู้ซื้อกับผู้ขายเท่านั้น แต่เป็นการที่กระทำร่วมกันนะครับ เพราะว่าเรื่องของการท่องเที่ยวนี่เราไปใช้กระบวนการผู้ซื้อกับผู้ขายไม่ได้ เพราะผู้ซื้อจะเป็นพระเจ้า แต่การท่องเที่ยวไม่ใช่ต้องใช้กระบวนการของเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน และในสถานะที่เท่าเทียมกันถ้าเป็นอย่างนั้นผมคิดว่าชุมชนก็ไม่ล่มสลายนะครับ

ผมคงมีเวลาอีกนิดหนึ่งผมอยากไปหัวข้อที่ ๓ นิดหนึ่งครับ คือเรื่องของโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผมไม่ทราบจะใช้ภาษาไทยว่าอย่างไร ถ้าจะใช้คำว่า การบริหารจัดการโซ่อุปทาน เดี๋ยวก็จะงงกันไปใหญ่ เอาเป็นว่าโลจิสติกส์ทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็แล้วกัน ในที่นี้มันไม่ได้หมายถึงเฉพาะทางด้านการขนส่งแต่อย่างเดียว ----------

แต่หมายรวมไปถึงไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเครือข่ายข้อมูล แล้วเดี๋ยวนี้เริ่มที่จะว่ามีเรื่องที่ว่า กรีน โลจิสติกส์ (Green logistics) ขึ้นมาแล้ว เพราะว่าในกระบวนการซัพพลาย (Supply) ทั้งหมดในกระแสของโลก ไม่ว่าเรื่องของโลกร้อนก็ดี บวกไปกับกระแสทางการเมือง การต่อต้านทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี หรือเอ็นจีบี (NGB) นั้น ได้ใช้กระบวนการนี้ที่จะไม่เลือกใช้สินค้าของเรา เพราะว่าเราไม่มีมาตรฐานในการจัดการ ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่ทางกระทรวงจะต้องไปปรับมาตรฐานการจัดการของการท่องเที่ยว

ทีนี้ผมย้อนมาในเรื่องของการคมนาคมขนส่ง ถ้าเราพูดถึงโลจิสติกส์คือไม่ได้มองถึงโดด ๆ คือต้องมองอย่างเป็นห่วงโซ่ที่เชื่อมโยงกัน บางอย่างเราดี บางอย่างเราไม่ดีเท่าไร ยกตัวอย่างเช่น มีสักกี่ประเทศบ้างครับที่ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญไม่มีรถแท็กซี่ ไม่มีรถประจำทาง การจัดการนักท่องเที่ยวที่ไปเองไม่สามารถที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยระบบการบริการสาธารณะ ผมยังไม่แน่ใจว่าตอนนี้ภูเก็ตมีหรือยังแท็กซี่ เชียงใหม่เริ่มมีแล้ว เป็นเรื่องที่น่าแปลกมาก พัทยาไม่มีแน่นอนนะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเห็นว่ากระบวนการห่วงโซ่นี้มันไม่ครบอันนี้ก็ฝากไว้ รวมทั้งในกรุงเทพฯ มีเรื่องที่จะอภิปรายได้อีกมากมายนะครับ ผมคิดว่าจะทำเป็นเอกสารซึ่งได้เตรียมไว้แล้วเพื่อที่จะเสนอต่อไป แต่ผมอยากจะแตะเรื่องการบินนิดเดียวครับ การบินอะไรเราดีหมดนะครับ แต่เราไม่ใช้โอกาสเท่าที่เป็นอยู่ ผมอยากให้ดูอย่างสิงคโปร์นิดหนึ่ง สิงคโปร์มันมีสนามบินเขาจะเป็นทั้งนานาชาติในระดับระยะไกล ระยะกลาง ทั้งท้องถิ่นและในประเทศอยู่ที่เดียวกัน เพราะเขาเป็นเกาะแค่นั้น เราก็พยายามจะไปแข่งเขาเราก็ใช้สุวรรณภูมิซึ่งทำหน้าที่ทั้งในประเทศ ในภูมิภาคแล้วก็ระยะใกล้ ระยะไกล ทั้ง ๆ ที่เราน่าจะมีโอกาสกระจายไปได้ ผมยกตัวอย่างถ้าเราจะเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปโกตาบารูของมาเลเซีย เราจะต้องบินไปสิงคโปร์แล้วต่อเครื่องบิน ทำไมเราไม่บินไปแค่หาดใหญ่แล้วใช้หาดใหญ่เป็นศูนย์กลาง เป็นฮับในระดับภูมิภาคโดยให้มีสายการบินใช้เป็นฐาน ผมเชื่อว่าสายการบินไทยมีเยอะ ถ้าท่านอยู่ในสหรัฐ ถ้าท่านใช้สายการบินเดลต้า แอร์ไลน์ ใช้เมืองแอตแลนต้าเป็นฐานแล้วก็จะกระจายกันออกไป ลักษณะอย่างนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องของโลจิสติกส์ที่น่าจะไปทบทวนก็คงจะไม่มีเวลาที่จะกล่าวไปได้มากกว่านั้นนะครับ อีกอย่างหนึ่งโลจิสติกส์

ทางด้านการบินอีกเหมือนกัน ตอนนี้เรายังต้องบินมากรุงเทพฯ ตลอดเวลา จากเชียงใหม่จะไปอุดรธานีอะไรต่าง ๆ ก็ต้องบินกลับมากรุงเทพฯ เพราะฉะนั้นเราไม่ได้ใช้สนามบินในภูมิภาคที่จะเป็นศูนย์กลางการบิน ไม่ว่าจะสินค้าหรือทางด้านการขนส่งคนเท่าที่ควรก็ขอบคุณครับ หวังว่าทางรัฐบาลจะได้นำไปพิจารณาให้เกิดประโยชน์ต่อไป ขอบคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสาธิตครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ศึกษาคำแถลงนโยบายของรัฐบาล และผมก็ได้ติดตามในเรื่องของพืชผลทางการเกษตร ซึ่งผมคิดว่ามีความสำคัญอย่างที่สุดต่อโครงสร้างเศรษฐกิจ ซึ่งรัฐบาลบรรจุไว้ในนโยบายข้อ ๓.๒ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าถ้ารัฐบาลไหนก็ตามสามารถสร้างเสถียรภาพให้กับราคาพืชผลทางการเกษตร หรือสร้างความมั่นคงยั่งยืนในอาชีพเกษตรกรทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นพืชผลทางการเกษตร และแม้กระทั่งรัฐบาลชุดไหนก็ตามที่ทำให้เกษตรกร ไม่ว่าจะอยู่ในภูมิภาคไหนปลูกพืชผลเกษตรชนิดใด รัฐบาลทำให้ราคาพืชผลทางการเกษตรนั้นทุกชนิดมีราคาที่มีความมั่นคงและทำให้เกษตรกรมีรายได้ที่ยั่งยืน ผมคิดว่ารัฐบาลชุดนั้นจะมีความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาทางโครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ท่านประธานที่เคารพ โดยภาพรวมของปัญหาในราคาพืชผลทางการเกษตรนั้นมีหลักที่สำคัญ หลักที่ว่าก็คือหลักอุปสงค์และอุปทานครับท่านประธาน

หลักอุปสงค์กับอุปทานก็คือว่า ปริมาณสินค้าที่จะออกสู่ตลาดกับปริมาณความต้องการของผู้บริโภค ส่วนใหญ่ปัญหาที่เกิดในประเทศเราก็คือว่าความต้องการในตลาดของผู้บริโภคนั้นมีน้อยกว่าปริมาณสินค้าเกษตรที่อยู่ในตลาด รัฐบาลควรจะทำอย่างไรที่จะสร้างความสมดุลของความต้องการของตลาดและปริมาณสินค้าที่มีอยู่ให้มีดุลยภาพกันให้ได้ ท่านประธานที่เคารพครับผมเรียนว่าผมได้ติดตามความคิดของฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ตั้งแต่เข้ามารับตำแหน่ง ผมขออนุญาตชื่นชมท่านครับว่าท่านมีความเร็วแล้วก็ทันต่อสถานการณ์ ส่วนท่านจะแก้ไขปัญหาได้ประสบความสำเร็จหรือไม่นั้นผมขออนุญาตว่าต้องตรวจสอบแล้วก็ต้องติดตามต่อไปครับ ความคิดแรกของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้นในการที่จะนำสนามบิน อย่างเช่น สนามบินอู่ตะเภาจะมาใช้เป็นคาร์โกขนส่งสินค้าเกษตรโดยเฉพาะ ความคิดนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับ แต่ว่าผมมีข้อสังเกตบางประการที่ฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ท่านต้องไปดูปัญหาในทางปฏิบัติด้วยว่าเวลาขนส่งสินค้าทางการเกษตรไปในต่างประเทศแล้ว แต่ขากลับมาจะมีสินค้าชนิดใดที่กลับมาแล้วคุ้มค่ากับการขนส่งหรือไม่ แล้วการขนส่งทางเลือกอื่นที่มีอยู่ เช่น ขนส่งทางเรือที่มีต้นทุนถูกกว่า ผู้ประกอบการทั้งหมดจะใช้บริการนี้หรือไม่อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตนำท่านประธานกลับมาสู่แกนหลักของปัญหาเพื่อที่จะเป็นข้อมูลให้ท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด ผมเรียนว่าวันนี้ผมขออนุญาตถามท่านว่า ท่านมั่นใจตัวเลขปริมาณสินค้าทางการเกษตรทุกตัวที่มีอยู่ในตลาดมีปริมาณทั่วประเทศเท่าไร อย่างไร แล้วก็ข้อมูลที่ท่านมีอยู่ที่สำนักงานส่งเสริมการเกษตรและกระทรวงพาณิชย์มันแม่นยำ เที่ยงตรงแท้จริงแค่ไหน ถ้าตราบใดที่ท่านไม่สามารถทราบถึงปริมาณสินค้าพืชผลทางการเกษตรทุกตัวที่จะออกมาสู่ตลาดนั้นผมเข้าใจว่าท่านก็คงไม่สามารถแก้ไขปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตรได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อเสนอในปัญหานี้ของผมก็คือว่า รัฐบาลต้องขึ้นทะเบียนเกษตรกรที่ปลูกพืชผลเกษตรทุกชนิด และต้องทำใหม่ทั้งหมดโดยการใช้ผู้นำหมู่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น

ข้าราชการทุกส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องสำรวจข้อมูลอย่างถูกต้อง แน่นอนและเป็นจริง เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการแก้ไขปัญหาสินค้าที่จะออกมาสู่ตลาด ซึ่งเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ผมยังไม่เห็นอยู่ในนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับเมื่อได้ข้อมูลเหล่านี้แล้วสิ่งที่ต้องทำไปพร้อมกันก็คือว่า ทำอย่างไรให้ราคาพืชผลทางการเกษตรมีเสถียรภาพ ผมเรียนว่าสิ่งที่เป็นหัวใจของการแก้ไขปัญหานั้นมีหลายประการด้วยกัน แต่ผมยังไม่เห็นบรรจุอยู่ในนโยบายของรัฐบาลฉบับนี้ อาทิเช่น การกระจายสินค้าไปสู่ผู้บริโภคอย่างทันท่วงที ในช่วงเวลาอันจำกัด

ประเด็นถัดไปที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงพาณิชย์โดยตรง การเพิ่มตลาดทั้งตลาดที่มีอยู่เดิมและการขยายตลาดใหม่ในภูมิภาคที่เราไม่เคยค้ากับเขา ซึ่งขณะนี้ผมดูตัวเลขจากกระทรวงพาณิชย์ครับท่านประธาน มีความโชคดีที่ตัวเลขที่เราไปขยายตลาดใหม่ในภูมิภาคอื่น ยกตัวอย่างเช่น แอฟริกา มีตัวเลขมูลค่าส่งออกที่สูงขึ้น ----------

แต่ส่วนใหญ่เป็นสินค้าชนิดอื่นทั้งหมดครับ ยกตัวอย่างเช่น สินค้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แต่ไปดูในหมวดของสินค้าพืชผลทางการเกษตร ผมคิดว่าตัวเลขที่ขยายตัวที่มีมูลค่าสูงขึ้นนั้นไม่ได้อยู่ในหมวดสินค้าเหล่านี้เลยครับ ผมยังไม่เห็นการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจนว่าทำอย่างไร รัฐบาลจะบอกให้ชัดไปเลยครับว่าจะเพิ่มขยายตลาดในภูมิภาคใหม่นี้มีจำนวนเท่าไร ทำอย่างไร ปีละเท่าไรอย่างชัดเจนที่สุด

สิ่งที่สำคัญมากไปกว่านั้นประการถัดไปนะครับ ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าต้องใช้การบูรณาการร่วมกันระหว่าง ๓ กระทรวงหลัก คือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ รัฐบาลจะต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ผู้บริโภคได้เข้าถึงผลผลิตทางการเกษตร ได้ซื้อผลผลิตทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพ ยกตัวอย่างเช่น ผลไม้ในภูมิภาคตะวันออกไม่ว่าจะเป็นจันทบุรี ระยอง รัฐบาลต้องส่งเสริมให้ผู้บริโภคเดินทางไปท่องเที่ยวแล้วก็ไปซื้อผลไม้เหล่านั้นในสวนซึ่งได้คุณภาพที่ดีและมีราคาที่ถูก

ประการถัดไปครับ การสร้างคุณภาพของสินค้าเกษตรให้เพิ่มขึ้น ผมคิดว่าอันนี้ก็มีบรรจุอยู่ในนโยบายของรัฐบาลชุดนี้แล้ว เป็นการให้ความสำคัญในระยะยาวที่ทำอย่างไรจะเพิ่มคุณภาพให้สินค้าเกษตรทุกตัวมีคุณภาพ ผมคิดว่าถ้าสินค้าเกษตรทุกตัวมีคุณภาพ ปัญหาทางการตลาดจะน้อยลง

ประการถัดไปครับ สิ่งเหล่านี้ผมอยากจะเห็นอยู่ในนโยบายของรัฐบาลมากที่สุด แต่ผมก็รู้สึกผิดหวังครับ คือการส่งเสริมการวิจัยเทคโนโลยีทั้งเทคโนโลยีในการที่จะเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้เกษตรกรทุกคนมีรายได้ต่อไร่เพิ่มขึ้น การวิจัยในเทคโนโลยีที่จะควบคุมการออกของผลผลิตของพืชเกษตรบางชนิด อันนี้ผมก็ยังไม่เห็นครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมในส่วนของความต้องการของตลาดซึ่งเป็นภารกิจหน้าที่โดยตรงของกระทรวงพาณิชย์ เพราะผมคิดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวดนะครับ เกษตรกรผลิตเป็นเพียงต้นน้ำครับ แต่กระทรวงพาณิชย์เป็นปลายน้ำที่จะเอาของไปขายให้ได้ รัฐบาลต้องสร้างความต้องการของตลาดให้เพียงพอกับปริมาณสินค้าที่จะออกมา กระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่อย่างเต็มที่ครับ ผมย้ำ

นะครับว่าในตลาดเดิมก็ต้องทำให้เพิ่มขึ้นครับ ผมไปดูตัวเลขการส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ในส่วนของหมวดยางพาราครับท่านประธานครับ ยางพาราปี ๒๕๔๙ มีมูลค่า ๒๐๕,๔๘๓ ล้านบาท ปี ๒๕๕๐ มีมูลค่า ๑๙๔,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานจะเห็นว่ามีตัวเลขที่ลดลง แต่ยังโชคดีนะครับ เพราะว่าเกษตรกรชาวสวนยางพารามีราคาที่ดี แต่ก็เป็นสัญญาณเตือนภัยเหมือนกันว่ารัฐบาลควรจะตระหนักถึงตัวเลขการส่งออกที่ลดลงของยางพารา ข้าวสารมีตัวเลขที่เพิ่มขึ้นครับ ขออนุญาตไม่พูดถึงตัวเลข ผลไม้สดแช่เย็นแช่แข็งและแห้งส่งออกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ในทางกลับกันผักสดแช่เย็น แช่แข็งกลับมีตัวเลขที่ลดลง ข้าวโพดเพิ่มขึ้น ใบยาสูบเพิ่มขึ้นครับ กล้วยไม้ก็เพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้น ผมเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ว่ามีตัวเลขที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่านั้นครับ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการส่งออกทั้งหมดที่มีอยู่ ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอย้ำในส่วนของตลาดเดิมที่รัฐบาลที่ต้องทำให้ความต้องการของประเทศนั้น ๆ มีเพิ่มมากขึ้น ในประเทศสิงคโปร์เราส่งผลไม้ไปขายได้เยอะในมาเลเซีย แต่ผมคิดว่าแค่นั้นยังไม่พอครับ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีท่านนี้มีความเชี่ยวชาญเรื่องการตลาดทำอย่างไรครับ ไปโฆษณา ไปทำการตลาดให้ประเทศเหล่านี้บริโภคผลไม้ พืชผลทางเกษตรของเราให้มากขึ้น และด้วยความทันสมัยของ ฯ พณฯ รัฐมนตรีนะครับ ในนโยบายฉบับนี้ผมยังไม่เห็นคำว่า โมเดิร์น เทรด (Modern trade) ผมยังไม่เห็นคำว่า ศูนย์กระจายสินค้าในต่างประเทศ ซึ่งควรจะมีอยู่เพื่อเป็นศูนย์กลางในการที่จะส่งออกพืชผลทางการเกษตรไปขายเพื่อเพิ่มความต้องการในตลาด

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับการที่จะให้เห็นถึงความสำคัญในเรื่องโลจิสติกส์การขนส่ง เพื่อให้สินค้าทางการเกษตรไปสู่เป้าหมายได้ทันท่วงที แต่ผมยังไม่เห็นอีกอย่างหนึ่งครับท่านประธาน ผมยังไม่เห็นการเขียนนโยบายที่วางแผนที่จะสามารถกระจายสินค้าได้อย่างทันท่วงที นั่นคือการไปสนับสนุนกลไกตลาดในตลาดที่มีคุณภาพต่ำ รัฐบาลยังไม่ได้เขียนแผนการที่ชัดเจน รัฐบาลต้องระวังนะครับว่าพืชผลทางการเกษตรแต่ละชนิดเวลามันพีค (Peak) เวลามันออกมันใช้เวลาสั้นมาก การกระจายสินค้าไปสู่ผู้บริโภคให้ทันท่วงทีมีความจำเป็นอย่างที่สุด ผมยังไม่เห็นอยู่ในนโยบายของรัฐบาลฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ผมได้แต่เห็นข้าราชการบางท่านออกมาพูดถึงเรื่องการเป็นฮับในภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นในตะวันออกกลาง การเป็นผู้นำ เป็นลีดเดอร์ ฮับ (Leader hub) ในส่วนของพืชผลทางการเกษตร ซึ่งผมคิดว่าผมคงไม่ต้องพูดเรื่องนี้ เพราะว่าผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีความรู้เรื่องนี้ดีอยู่แล้ว แต่ผมยังไม่เห็นที่เป็นนโยบายอย่างรูปธรรมในนโยบายฉบับนี้ของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพครับ ภายใต้เวลาอันจำกัด ผมคิดแล้วก็หวังว่าถ้าการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลภายใต้นโยบายฉบับนี้ทำให้เกิดรายได้ที่มั่นคง มีความยั่งยืนของพี่น้องเกษตรกร ถ้ารัฐบาลสามารถทำให้เกษตรกรมีเสถียรภาพ สามารถทำให้ประชาชนที่เป็นเกษตรกรที่มีจำนวนมากของประเทศนี้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการปลูกพืชสินค้าเกษตรทุกตัว รัฐบาลนี้จะได้รับการยอมรับจากพี่น้องประชาชนครับ

และผมพร้อมจะให้การสนับสนุนและผมคิดว่าผมจะติดตามแล้วก็ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลชุดนี้ต่อไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุรเดชครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ ส.ส. พรรคเพื่อแผ่นดิน ระบบบัญชีสัดส่วน และในฐานะของสมาชิกรัฐสภา กระผมจะขออภิปรายในเรื่องของนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในข้อที่ ๑.๑๖ ที่พูดถึงเรื่องของการลงทุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวในส่วนของการลงทุนกระผมคงไม่มีอะไรที่จะพูดมากนะครับ เนื่องจากว่าผมเชื่อมั่นว่าหลังจากที่มีรัฐบาลมาจากการเลือกตั้งแล้ว ในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกนะครับ ก็คงจะไม่มีปัญหาเรื่องที่การลงทุนจะต้องมีการลงทุนที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ส่วนในเรื่องของการท่องเที่ยวผมคงจำเป็นต้องอภิปรายมากหน่อยนะครับ ซึ่งเมื่อกี้นี้ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนามคือท่าน สนช. ซึ่งทำหน้าที่ ส.ว. ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ ท่านภราเดช พยัฆวิเชียร ท่านได้พูดเกี่ยวกับเรื่องท่องเที่ยว ----------

ซึ่งผมก็ได้เตรียมที่จะพูด ก็มีส่วนที่จะคล้ายคลึงกับท่านนะครับ ดังนั้นจึงต้องขอเจาะลึกลงไปอีกสักหน่อยนะครับ เวลาผมมีแค่ ๑๐ นาที ก็พยายามที่จะสรุปในการที่จะนำเสนอรัฐบาล แล้วก็ข้อสังเกตต่าง ๆ เนื่องจาก ขออารัมภบทนิดหนึ่งนะครับ คือกระผมเคยเป็นอดีตประธานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวของวุฒิสภาในชุดเมื่อปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ ตลอดระยะเวลา ๖ ปีที่ทำหน้าที่ของวุฒิสมาชิกในวุฒิสภานะครับ กระผมก็ได้มีการติดตามตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องของการท่องเที่ยวของผู้บริหาร ซึ่งตอนนั้นเรายังไม่มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเกิดขึ้นนะครับ จนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๔๖ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงจนกระทั่งเกิดเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นมา ซึ่งจริง ๆ แล้วสภาร่างตอนนั้นที่ส่งร่างขึ้นมานั้นไม่มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแค่กระทรวงกีฬานันทนาการและกิจการเยาวชนนะครับ ซึ่งทางกรรมาธิการของวุฒิสภาก็ได้แปรญัตติขอเพิ่มกระทรวงการท่องเที่ยวขึ้นมา เนื่องจากว่าเรามองเห็นว่ากระทรวงการท่องเที่ยวเป็นกระทรวงสำคัญที่จะต้องเป็นเจ้าภาพหลัก อย่างน้อยที่สุดเราก็ยังมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวที่เราจะไปพูดคุยกับเขาในต่างประเทศนะครับ กรรมาธิการการท่องเที่ยวตอนที่ผมได้เป็นประธานคณะตอนนั้นนะครับ ผมได้พาคณะเดินทางไปมากกว่า ๒๐ ประเทศ และได้มีโอกาสไปพบกับการท่องเที่ยวของประเทศเขา บางประเทศก็ได้มีโอกาสไปพบผู้บริหารในระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของเขานะครับ มีหลาย ๆ ประเทศที่เป็นประเทศสำคัญ ๆ ที่เขาเป็นเมืองท่องเที่ยวมากกว่าเราเสียอีกนะครับ เช่น ประเทศอียิปต์ ประเทศอังกฤษ ยกตัวอย่างนะครับ แล้วก็อีกหลาย ๆ ประเทศนะครับ ทั้งในภูมิภาคเอเชียและยุโรปนะครับ จากข้อมูลที่กระผมและคณะได้ข้อมูลมาจากทางภาครัฐของเขา แล้วก็ภาคเอกชนของเขา ก็ทราบมาว่าประเทศไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวที่พวกเขาสนใจที่จะมาเที่ยวนะครับ เนื่องจากว่าเขาใช้คำภาษาอังกฤษว่า ขออนุญาตที่ต้องพูดภาษาอังกฤษอย่างที่เขาพูดนะครับ เขาใช้คำว่า แวลูว์ ฟอร์ มันนี (Value for Money) ซึ่งหมายถึงว่าคุ้มค่าในการที่จะมาใช้จ่ายในประเทศไทยนะครับ แล้วก็นอกจากนั้นเขาก็ยังชอบอัธยาศัยไมตรีของคนไทย ชอบแหล่งท่องเที่ยว ชอบวัฒนธรรม ชอบศึกษาประวัติศาสตร์นะครับ ดังนั้นสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการท่องเที่ยวท่านปัจจุบันนี้นะครับ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านวีรศักดิ์ โควสุรัตน์ ที่พูดถึงว่าท่านอยากจะเพิ่มยอดรายได้ของการท่องเที่ยวจาก ๖ แสนล้านบาท ขึ้นมาเป็น ๘ แสนล้านบาทนั้น กระผมขอร่วมยืนยันด้วยว่าทำได้แน่นะครับ แล้วก็เชื่อมั่นว่าทำได้มากกว่านั้นด้วยนะครับ ถ้าเราทำเป็นคือเราต้องเข้าใจปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวไทยอย่างแท้จริง ซึ่งผมก็จะกราบเรียนผ่านทางท่านประธานไปสู่ทางรัฐบาล ก็ต้องขออนุญาตที่จะต้องเสริมท่านภราเดช พยัคฆวิเชียร ซึ่งท่านเป็นอดีตผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาก่อน ก็ขอยืนยันว่าการท่องเที่ยวนั้นไม่ใช่เฉพาะกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดนะครับ การท่องเที่ยวนี่เกี่ยวข้องกับกระทรวงไม่ต่ำกว่า ๗–๘ กระทรวงด้วยกันนะครับ ท่านเจ้ากระทรวงที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ก็มีส่วนที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ท่านด้วยกันก็มีตั้งแต่กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการต่างประเทศ แล้วก็กระทรวงวัฒนธรรม อีกหลาย ๆ กระทรวงนะครับ ดังนั้นเราต้องมีเจ้าภาพในลักษณะเจ้าภาพร่วมในการที่จะร่วมกันผลักดันให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเกิด จะทำกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดไม่ได้ แต่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานี่สามารถที่จะเป็นกระทรวงหลักในการที่จะประสานงานในทุก ๆ กระทรวงนะครับ แต่ผมอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานว่าอยากจะขอให้ทางรัฐบาลประกาศให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของเราเป็นวาระแห่งชาตินะครับ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะได้มาร่วมกันในการที่จะผลักดันไปในทิศทางเดียวกัน เพราะว่าในขณะนี้เราจำเป็นต้องแข่งขันกับหลาย ๆ ประเทศด้วยกันนะครับ ที่เขาก็เป็นเมืองท่องเที่ยวเช่นเดียวกับเรา จริง ๆ เขาเกิดมาหลังเราด้วยซ้ำไปหลาย ๆ ประเทศ แต่ปัจจุบันเขาแซงหน้าเราไปในบางประเทศแล้วนะครับ จึงต้องขอกราบเรียนให้ทราบตรงนี้นะครับ

นอกจากนี้ผมอยากจะนำเสนอว่า ตำรวจท่องเที่ยวของเรามีความสำคัญมากเลยนะครับ สมัยที่ผมเป็นประธานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยวของวุฒิสภาในชุดแรก เราได้ผลักดันเสนอทางรัฐบาลในยุคนั้นนะครับ ----------

ตอนนั้นก็เป็นพรรคไทยรักไทยอยู่นะครับ ก็ได้นำเสนอว่าอยากให้ยกระดับตำรวจท่องเที่ยวจากกองบังคับการเป็นกองบัญชาการเสีย เพราะว่าตำรวจท่องเที่ยวจริง ๆ แล้วมีอยู่แค่ ๑,๐๐๐ นาย แล้วไปดูแลนักท่องเที่ยว ๑๔ ล้านคน เท่ากับตำรวจท่องเที่ยว ๑ คน ต่อนักท่องเที่ยว ๑๔,๐๐๐ คน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ในการที่จะดูแลเขาเป็นอย่างดีนะครับ ดังนั้นอยากจะขอให้ยกระดับตำรวจท่องเที่ยวขึ้นเป็นกองบัญชาการเสีย แล้วก็นอกจากนั้นอุปกรณ์ของตำรวจท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการดูแลรักษาความปลอดภัยน้อยมาก มีแค่รถยนต์แล้วก็รถจักรยานยนต์เท่านั้น ซึ่งจริง ๆ แล้วตำรวจท่องเที่ยวควรจะต้องมีเฮลิคอปเตอร์อย่างน้อย ๒–๓ ลำ จะเป็นลำเล็ก ๆ ก็ได้ในการลาดตระเวนดูแลนักท่องเที่ยวตามเกาะแก่งแล้วก็ควรจะต้องมีเรือเร็วให้กับตำรวจท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวก ซึ่งตรงนี้เราใช้ประชาสัมพันธ์ทั่วโลกได้ เพราะว่าเท่าที่กระผมทราบมาก็คือว่ามีไม่กี่ประเทศในโลกที่มีตำรวจท่องเที่ยว รวมทั้งประเทศที่ผมได้เอ่ยเมื่อกี้ก็คือประเทศอียิปต์ก็มีเหมือนกันแต่น้อยมากนะครับ ดังนั้นจึงอยากจะให้รัฐบาลให้ความสนใจตรงนี้เป็นสำคัญว่าตำรวจท่องเที่ยวของเราเป็นตำรวจที่มีศักยภาพในด้านการบริการ แล้วก็ไม่อยากให้เอาตำรวจท่องเที่ยวไปใช้งานจุดอื่น เพราะว่าตำรวจท่องเที่ยวจะมีสไตล์ (Style) การทำงานที่ต่างกันกับตำรวจทั่ว ๆ ไป เพราะเขาจะเป็นตำรวจบริการนะครับ นอกจากนั้นก็อยากจะให้คำนึงถึงเรื่องของความปลอดภัยทั่ว ๆ ไป เรื่องของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งปัจจุบันนี้เขาติดตั้งระบบเขาเรียก ไอพี คาเมร่า (IP Camera) ก็คือใช้ดาวเทียม ใช้อินเทอร์เน็ตจะติดตั้งตรงจุดไหนก็ได้ ก็สามารถจะตรวจสอบเรื่องความปลอดภัยได้อย่างดี ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกาเขาก็ใช้ ประเทศอังกฤษเขาก็ใช้ ซึ่งเขามีปัญหามากกว่าเรา ผมก็อยากจะฝากเรื่องของ ๓ จังหวัดภาคใต้ด้วย เพราะเคยอภิปรายไว้หลายครั้งแล้วสมัยตอนเป็นวุฒิสมาชิกนะครับ ว่าอยากให้ลองศึกษาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแบบไอพี คาเมร่า แล้วก็นอกจากนั้นก็ยังมีอุปกรณ์ที่เป็นระบบไฮเทค (Hightech) ต่าง ๆ ก็ต้องฝากทางท่านรัฐมนตรีกระทรวงไอซีที ซึ่งก็อยู่ในพรรคเดียวกันนะครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม คือ ดอกเตอร์มั่น พัธโนทัย ก็ต้องฝากพี่มั่นด้วยเรื่องนี้ เพราะว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะมันจะช่วยดูแลเรื่องความปลอดภัยแทนคนที่เราต้องเอาไปเสียชีวิต เรามาใช้ระบบไฮเทคเข้าไป

แทนที่นะครับ ก็จะได้รักษาชีวิตของมนุษย์ที่เขาต้องไปสูญเสียเลือดเนื้อที่เป็นข้าราชการทั้งหลาย แล้วนอกจากนั้นผมอยากจะฝากว่าถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาท่านต้องการนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ท่านจำเป็นต้องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบมีคุณภาพนะครับ ถ้าเกิดว่าท่านไม่สามารถพัฒนาตรงนี้ได้ นักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพก็จะไม่เข้ามา เพราะฉะนั้นท่านก็ต้องยอมรับสภาพในตรงนี้ แล้วก็ขอฝากเรื่องโฮม สเตย์ (Home stay) เรื่องลอง สเตย์ ขอให้ท่านไปศึกษาหน่อยนะครับว่าโฮม สเตย์ คือการที่ชาวบ้านแบ่งห้องให้เช่าแล้วก็จะมีรายได้กระจายไปสู่ชุมชน ตอนนี้ก็มีความสำเร็จหลาย ๆ สิบจังหวัดแล้ว ผมยินดีที่จะให้ข้อมูลท่านรัฐมนตรีนะครับ เรื่องของลอง สเตย์ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ก็คือว่ามีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเขารักเมืองไทย ชอบเมืองไทย แล้วก็มาพักอาศัยเป็นบ้านที่ ๒ เพื่อประหยัดรายจ่าย เวลาผมมีจำกัดเนื่องจาก ๑๐ นาที ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ไว้เราพูดคุยกันนอกสภาก็แล้วกัน กราบขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณกระหยิ่มครับ

นายกระหยิ่ม ศานต์ตระกูล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายกระหยิ่ม ศานต์ตระกูล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่วุฒิสภา ก่อนอื่นผมใคร่จะขอเสนอปัญหาหรือจุดอ่อนที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งมี ๘ ปัญหาคือ ปัญหาเรื่องระบบเศรษฐกิจภายในของประเทศ อันที่ ๒ ปัญหาเรื่องการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ปัญหาที่ ๓ คือปัญหา เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปัญหาเรื่องระบบการศึกษา ปัญหาเรื่องประสิทธิภาพในการผลิตที่ต่ำมาก ปัญหาเรื่องพลังงาน ปัญหาเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องการลงทุนจากต่างประเทศ ------

ดังนั้นปัญหาที่ผมได้กล่าวมานี้รัฐบาลอย่านิ่งนอนใจให้รีบแก้ไขปัญหาเหล่านี้เสีย เพื่อที่จะได้สร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทยให้กลับมา สร้างความเจริญของประเทศให้ยั่งยืนตลอดไป ประเทศไทยก็จะกลับมามีความเจริญในที่สุดอีกทีหนึ่ง ให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในเวทีโลกให้ได้เสียที ดังนั้นการรู้ปัญหาที่แท้จริงของประเทศอย่างถูกต้องและเที่ยงธรรมนั้น จึงสามารถเข้าใจสาเหตุของปัญหาและสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างถูกต้อง ปัญหาทั้งหมดที่ผมกล่าวมานี้ผมขอเน้นว่าจะต้องเข้าใจปัญหาและแก้ไขปัญหาให้ถูกต้องเท่านั้นถึงจะประสบผลสำเร็จได้

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงขออภิปรายในนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม อีกทั้งยังขออภิปรายในเรื่องของนโยบายทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และอภิปรายสั้น ๆ เกี่ยวกับนโยบายทางด้านพลังงานเพื่อที่จะสนับสนุนการทำหน้าที่ของรัฐบาลและฝ่ายค้าน ให้นโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไปเมื่อเช้านี้ได้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเริ่มด้วยนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งรัฐบาลได้มี ๔ นโยบาย จะเห็นได้ว่าหลายสิบปีที่ผ่านมาการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมก็ยังวนเวียนอยู่ในกรอบวิธีการเก่า ๆ ที่เลือกหาแต่งบประมาณ กำลังคน และทรัพยากรต่าง ๆ ตามความจริงแล้ว สาเหตุที่สำคัญที่เราไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้นั้นเกี่ยวกับในการแก้ไขความตกต่ำของการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรมของประเทศไทย ก็เป็นเพราะเราไม่รู้จริงในสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงต่างหาก จึงทำให้การดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ผิดพลาดแล้วก็ไม่สามารถพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศได้เสียที ผมจึงขอเสนอสาเหตุของปัญหาที่คณะกรรมาธิการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ทำการศึกษามาดังนี้

ประการแรก การดำเนินการทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศขาดประสิทธิภาพและขาดความเป็นรูปธรรม โดยรัฐบาลที่ผ่านมาขาดการเน้นถึงความสำคัญในนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่ภาคปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง ซึ่งทำให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศไทยอยู่ในอันดับท้าย ๆ ของโลก

ประการที่ ๒ การดูแลการดำเนินการวิธีการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศขาดประสิทธิภาพ ไม่มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ อีกทั้งการดำเนินการด้านวิจัยและพัฒนาของสถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษาส่วนมากจะเน้นความพอใจของนักวิจัยและการตีพิมพ์ทางด้านวิชาการซึ่งจะใช้เป็นตัวชี้วัดของผลสำเร็จ ทั้ง ๆ ที่งบประมาณในการวิจัยได้รับมาจากเงินภาษีจึงทำให้ขาดการเชื่อมโยงระหว่างนักวิจัยกับผู้ประกอบการ จึงไม่สามารถทำการวิจัยและพัฒนาตามความต้องการของผู้ประกอบการและตลาดได้ ซึ่งทำให้ประเทศไทยสูญเสียโอกาสในการแข่งขันธุรกิจกับนานาประเทศ

ประการที่ ๓ การปล่อยปละละเลยและให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานการดำเนินการวิจัยและพัฒนาของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการวิจัยและพัฒนาโดยตรง

ประการที่ ๔ ความคลาดเคลื่อนในการรวบรวมตัวเลขของการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศอย่างถูกต้อง หน่วยงานวิจัยจะทำงานซ้ำซ้อนกัน ขาดการเชื่อมโยงและประสานงานกัน สร้างความสับสนให้แก่นักวิจัย นักคิดค้น นักประดิษฐ์ ซึ่งทำให้ใช้งบประมาณมีประสิทธิภาพต่ำและไม่คุ้มค่า

ประการที่ ๕ ขาดการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะเห็นได้จากการสนับสนุนไม่ต่อเนื่องและครบวงจร คือตั้งแต่เด็ก นักคิดค้น นักประดิษฐ์ นักวิจัย ตลอดจนถึงผู้ประกอบการยังไม่ทั่วถึงเฉพาะในส่วนภูมิภาค ในส่วนภูมิภาคนั้นซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งยังไม่สามารถลงไปถึงชุมชนต่าง ๆ ได้เพื่อที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าต่าง ๆ ของชุมชน

ประการที่ ๖ ขาดระบบการบริหารจัดการ การตรวจสอบประเมินผลที่เป็นที่น่าเชื่อถือและเป็นที่พึ่งของประชาชนได้

ประการที่ ๗ การขาดการพัฒนานำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์เป็นเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำมาใช้สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการกินอยู่ดีของประชาชน ทั้งทางภาคการเกษตร การผลิต และการบริการอย่างเป็นรูปธรรม

สาเหตุปัญหาที่ได้กล่าวมามีข้อเสนอแนะดังนี้

ประการแรก ควรจะมีการจัดการงบประมาณ การวิจัยให้มีความถูกต้องและเป็นมาตรฐานสากล

ประการที่ ๒ กำหนดนโยบายให้มีการเชื่อมโยงการทำงานและการบริการให้เป็นเครือข่ายระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทยานวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยที่กำลังดำเนินการอยู่ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคค่อนข้างจะล่าช้า จึงทำให้ผู้ประกอบการเสียโอกาสในการที่จะแข่งขันกับนานาประเทศได้

ประการที่ ๓ กำหนดนโยบายการสนับสนุน นักคิดค้น นักประดิษฐ์ และผู้ประกอบการอย่างครบวงจร ซึ่งโดยปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้ว่านักประดิษฐ์และนักคิดค้นนั้นถูกปล่อยปละละเลย ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มคนเหล่านี้จึงทำให้ประเทศไทยล้าหลังและเสียประโยชน์เป็นอย่างมาก

ประการที่ ๔ พัฒนาบุคลากรของหน่วยงานในด้านวิจัยและพัฒนาให้มีความสามารถในระดับสูง และมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการทางภาคธุรกิจสามารถให้บริการด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่ ๕ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ขาดมิได้ ก็คือการสร้างองค์ความรู้ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ มีความเข้าใจในสิทธิของการเรียกร้องและการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ รวมทั้งด้านบริการและการถ่ายทอดในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อเท็จจริงที่สำคัญของประเทศไทย เป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ มีคนเก่งและคนดี มีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งไม่น้อยหน้าประเทศอื่นเขา ปัญหาที่สำคัญคือการแบ่งพรรคแบ่งพวกของกลุ่มผู้มีอำนาจขาดความสามัคคี โดยมุ่งแต่พยายามแก่งแย่งแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและกลุ่มคณะ ทำให้ระบบการบริหารปกครองขาดความจริงใจ ขาดการให้โอกาสคนดี ๆ มาช่วยกันบริหารพัฒนาประเทศร่วมกันนั่นเอง ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมใคร่จะขอเสริมและเพิ่มเติมนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งรัฐบาลมี ๓ นโยบายด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อกี้นี้ทาง ส.ส. พรรคเพื่อแผ่นดินได้พูดไปแล้วบ้าง ซึ่งเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของประเทศไทยนั้น แต่ที่สำคัญที่สุด สิ่งที่ขาดการมีโครงการระดับชาติมารองรับที่จะทำให้ประเทศไทยมีรายได้ในการพัฒนาซอฟต์แวร์ของโลก ซึ่งไทยสามารถที่จะทำรายได้ถึง ๒ แสนล้านบาท ภายเวลา ๓ ปี ถ้ารัฐบาลสามารถให้งบประมาณในหลักหมื่นล้านบาทเท่านั้น ถ้ารัฐบาลสามารถที่จะช่วยสนับสนุนได้ ผมคิดว่าคนไทยจะมีงานทำจะมีอาชีพเป็นนักผลิตซอฟต์แวร์เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยมหาศาล ข้อเสนอแนะในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เพิ่มเติมนะครับ จัดให้มีโครงการระดับชาติขนาดใหญ่ในเชิงรุกที่สามารถทำให้มีการพัฒนาซอฟต์แวร์ให้ทั่วถึงทุกภูมิภาคของไทย ซึ่งปัจจุบันนี้ส่วนต่าง ๆ ของภูมิภาคก็ได้เริ่มมีการทำงานอยู่แล้วแต่ขาดการสนับสนุน ที่แท้จริงก็อยากจะให้มีการสนับสนุน

ข้อเสนอแนะอันที่ ๒ ให้มีการร่วมมือและประสานงานหน่วยงานต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ ในอดีตหน่วยงานต่าง ๆ ของทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และหน่วยงานของเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นไม่ค่อยจะมีการร่วมมือกัน หน่วยงานที่ทำซอฟต์แวร์ก็ต่างคนต่างทำบางทีทำซ้ำซ้อนกัน ก็ในที่สุดก็จะสูญเสียงบประมาณไปโดยใช่เหตุ เพราะฉะนั้นควรจะมีการที่จะแบ่งงานกันให้ชัดเจนและร่วมมือและประสานงานกัน ซึ่งเป็นจุดอ่อนของหน่วยราชการไทย

ส่วนนโยบายทางด้านพลังงานนั้น ซึ่งรัฐบาลได้มี ๕ นโยบาย ผมขอเพิ่มเติมนโยบายในข้อที่ ๓.๔.๓ ซึ่งทางรัฐบาลจะเน้นเฉพาะพลังงานทดแทน ส่วนผมคิดว่าพลังงานที่ได้เกิดจากซากพืชซากสัตว์ ซึ่งมีทั้งน้ำมัน ก๊าซ และถ่านหินเป็นหัวใจสำคัญด้วย ประเทศไทยมีถ่านหินเป็นจำนวนมาก แล้วก็ประเทศเพื่อนบ้านก็มีจำนวนมากและถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงที่มีต้นทุนต่ำ แต่อย่างไรก็ตามถ่านหินนี้ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือมลภาวะ เพราะฉะนั้นควรจะมีการวิจัยและพัฒนาทางด้านพลังงานในด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ควรจะมีการสร้างต้นแบบพลังงานทุก ๆ ชนิด เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับใช้ในชุมชนต่าง ๆ ด้วย ผมคิดว่าถ้าแต่ละชุมชนเรามีพลังงานที่เหมาะสมให้สำหรับเขาใช้ก็จะเป็นการประหยัด

แล้วก็จะทำให้ชุมชนต่าง ๆ นั้นลดความยากจนลงไป อันนี้ก็เป็นข้อเสนอแนะที่ให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนทำการวิจัยเพื่อให้ได้ต้นแบบการใช้พลังงานประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากแก๊สชีวภาพ พลังงานจากชีวมวล และพลังงานจากถ่านหินที่มีการวิจัยและพัฒนาแล้ว

สุดท้ายนี้ ผมในฐานะประชาชนคนหนึ่งใคร่ขอสนับสนุนให้รัฐบาลและฝ่ายค้านช่วยกันดำเนินการให้นโยบายของรัฐบาลนั้นให้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นจริงทุกประการ ขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอรรถพรครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จากเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอขอบคุณที่ท่านประธานได้ให้โอกาสผมอภิปรายนโยบายของรัฐบาลเป็นคนสุดท้ายของคืนนี้ แต่เป็นครั้งแรกของผม ----

ซึ่งโดยแท้ที่จริงแล้วโอกาสตรงนี้ไม่ใช่โอกาสของกระผมครับ แต่เป็นโอกาสของพี่น้องชาวประมงนับล้านชีวิตในพื้นที่ ๒๓ จังหวัด ๓ ฝั่งทะเล ไม่ว่าจะเป็นทะเลอันดามัน อ่าวไทย หรือทะเลสาบสงขลา ที่จะได้มีโอกาสระบายความทุกข์ยากคับแค้นของชีวิตจากโศกนาฏกรรมและวิกฤตการณ์ของการประมงที่เกิดขึ้นอย่างร้ายแรง อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ซึ่งต้นเหตุของวิกฤตการณ์เหล่านั้นมาจากต้นทุนน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูงที่สุดในประวัติศาสตร์ รวมทั้งการปราศจากการเหลียวแลของภาครัฐตลอดเวลาที่ผ่านมาบนความทุกข์ยากคับแค้นของพี่น้องชาวประมง พวกเขาตั้งความหวังว่าเมื่อเรามีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ เขาจะได้เห็นรัฐบาลได้เขียนหรือประกาศนโยบายที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมที่จะทำให้ชีวิตของพวกเขาได้รอดพ้นจากพวกหายนะ แต่เป็นที่น่าเสียดายครับว่านโยบายของรัฐบาลคณะนี้ซึ่งมีทั้งสิ้น ๔๕ หน้ากระดาษ มีข้อความเพียงประโยคเดียวที่ได้พูดถึงเรื่องราวของการประมง ข้อความที่บอกว่า รัฐบาลจะเน้นการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการผลิตของการทำการประมง เนื้อที่ ๔๔ หน้า ถ้าจะบรรจุเรื่องราวความทุกข์ยากของพี่น้องชาวประมงโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวประมงเรือเล็กไม่พอเขียนนะครับ แต่ว่ามีเพียงประโยคเดียวที่บอกถึงทางออก ๑ ประโยคกับ ๖ คำเท่านั้นเองครับ ตรงนี้ชาวประมงก็ไม่มีความหวังอะไรอีกต่อไป วันพรุ่งนี้เขาจะมีชีวิตรอดได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งสำหรับประมงขนาดใหญ่ ขนาดกลางเป็นต้นทุนมากกว่าร้อยละ ๘๐ แต่ถ้าเป็นเรือเล็กเรือพื้นบ้าน อวนปู อวนกุ้ง อวนปลา เป็นต้นทุนมากกว่าร้อยละ ๙๐ วันนี้มีราคาสูงถึง ๒๙.๑๔ บาท ราคาเชื้อเพลิงที่สูงถึงขนาดนี้เขาไม่มีโอกาสที่จะมีชีวิตรอด ลูกหลานชาวประมงพื้นบ้านต้องออกจากโรงเรียน ร้องห่มร้องไห้กันระงมอยู่ที่บ้าน พี่น้องเรือประมงขนาดเล็กที่หากินอยู่หน้าบ้านชายฝั่ง วันนี้เป็นหนี้นอกระบบ เป็นหนี้นายทุนพ่อค้าคนกลาง หนี้นอกระบบโดยทั่วไปที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ยกตัวอย่างสั้น ๆ ที่เพชรบุรี บ้านผม บ้านแหลม บางขุนไทร บางแก้ว ปากทะเล ร้อยละ ๒๐–๖๐ ต่อเดือนครับ มีที่ไหนในโลกละครับ แต่มีที่ฝั่งทะเลครับ อีกส่วนหนึ่งไปเป็นหนี้พ่อค้าคนกลาง หรือว่าพ่อค้ารับซื้อสัตว์น้ำในระดับท้องถิ่น เวลาไปขายปลา คนที่ไม่ได้เป็นหนี้เขาขายได้ราคา

ขนาดหนึ่งขณะนี้ แต่คนที่เป็นหนี้ก็ต้องถูกกดราคา ๑๐ บาท อาจจะขายได้ ๗ บาท ๘ บาท เขาเรียกค่าหัวกิโลครับ ชาวประมงเรือเล็กร้อยละ ๙๐ เป็นหนี้ทั้ง ๒ ระบบนี้ทั้งสิ้นครับ แต่ว่านี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของโศกนาฏกรรม เป็นที่คาดคะเนว่าภายใน ๑ เดือน หรือ ๒ เดือนจากนี้ไป ราคาน้ำมันดีเซลจะเพิ่มขึ้นมากไปกว่านี้ และอาจจะทะลุ ๓๐ บาท วันพรุ่งนี้พวกเขาจะมีชีวิตรอดได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ พี่น้องชาวประมงโดยเฉพาะอย่างยิ่งประมงชายฝั่งเขาต้องการให้รัฐบาลเขียนนโยบายอย่างไร ให้เขามีชีวิตรอด เขาต้องการให้รัฐบาลประกาศนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องราวของการแก้ไขลดราคาน้ำมันสำหรับพี่น้องชาวประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำมันราคาต่ำที่พี่น้องชาวประมงเรือเล็กสามารถเติมได้บนบกที่เกิดความสะดวกสบายในการเข้าถึงการบริการ รัฐบาลที่ผ่านมาได้จัดโครงการหนึ่งซึ่งเรียกว่า โครงการจำหน่ายน้ำมันสำหรับเรือประมงในพื้นที่ต่อเนื่อง ๑๒–๒๔ ไมล์ทะเล หรือ ๒๒-๔๔ กิโลเมตร น้ำมันนี้ราคาถูกกว่าท้องตลาดประมาณ ๖ บาท เพราะได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิต ภาษีท้องถิ่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้รับการยกเว้นการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมัน หรือกองทุนอนุรักษ์พลังงาน แต่ระยะทางที่ห่างไกล ๒๒-๔๔ กิโลเมตร เรือประมงชายฝั่ง ไม่มีเรือไหนหรอกครับที่จะเดินทางไปเพื่อไปเติมน้ำมันตรงนี้ได้ พวกเขาหากินอยู่ชายฝั่งไม่เกิน ๒ ไมล์ทะเลครับ ไม่เกิน ๓–๔ กิโลเมตรเท่านั้นเองครับ วางอวน วางลอบอยู่แถวนั้นครับ ----------

รัฐบาลที่ผ่านมาบางช่วงบางเวลาจัดทำโครงการน้ำมันม่วง ขยายพื้นที่บริการมาให้สามารถเติมได้ห่างจากชายฝั่งประมาณ ๕ ไมล์ทะเล หรือ ๙ กิโลเมตร น้ำมันม่วงถูกกว่าท้องตลาด ๒ บาท เพราะใช้กลไกเรื่องกองทุนน้ำมันเข้าไปปรับราคา รวมทั้งต้นทุนการกลั่นที่ต่ำกว่า แต่ ๙ กิโลเมตรก็ไกลเกินกว่าที่เรือประมงชายฝั่งซึ่งหากินอยู่แค่ ๓ กิโลเมตร ไป-กลับ ๑๘ กิโลเมตร ไปเติมน้ำมันซึ่งถูกกว่า ๒ บาท ไม่คุ้มค่าครับ โครงการนี้ล้มเหลวไปโดยสิ้นเชิง สิ่งที่พี่น้องชาวเรือประมง โดยเฉพาะเรือประมงพื้นบ้านต้องการก็คือโครงการน้ำมันราคาถูกที่จำหน่ายบนบกจะเป็นน้ำมันม่วง น้ำมันแดง น้ำมันส้มอะไรก็ว่าไปเถอะครับ แต่มันต้องมีน้ำมันประเภทนี้เกิดขึ้น ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาสมัยที่ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เคยริเริ่มโครงการน้ำมันม่วงนี้เอาไว้แล้ว มีองค์การสะพานปลาเป็นผู้บริหารโครงการ มีสถานีน้ำมันจำนวนเกือบ ๒๐๐ แห่งเข้าร่วมในโครงการ ชาวประมงสามารถไปขึ้นทะเบียนแล้วก็ไปเติมได้บนสถานีน้ำมันหรือปั๊มน้ำมันใกล้บ้านนั่นนะครับ เขาไม่ต้องเดินทางไป-กลับ ๑๘ กิโลเมตร เพื่อไปเติมน้ำมันซึ่งมูลค่าไม่คุ้มค่าที่เขาจะดำเนินการทางธุรกิจหรือประกอบการประมง ชาวประมงต้องการอย่างนี้ครับ ต้องการให้รัฐบาลประกาศนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องนี้ครับ ชาวประมงต้องการอะไรอีก เขาต้องการให้รัฐบาลนี้ประกาศนโยบายที่ชัดเจนในการตั้งสหกรณ์ประมงท้องถิ่นให้กระจายทั่วถึงในทุกชุมชนชาวประมงเป็นแหล่งรวมตัวของพี่น้องชาวประมง โดยเฉพาะชาวประมงชายฝั่งในการแก้ไขหรือพัฒนาอาชีพเป็นแหล่งทุนสำหรับที่พี่น้องชาวประมงจะสามารถสลัดโซ่ตรวนของหนี้นอกระบบและหนี้นายทุน ขณะเดียวกันในโอกาสข้างหน้าอาจจะพัฒนาเป็นห้องเย็นท้องถิ่น เพื่อให้พี่น้องชาวประมงสามารถกำหนดราคาสัตว์น้ำได้เอง เขาไม่เคยมีโอกาสกำหนดตามหลักดีมานด์ ซัพพลาย หรืออุปสงค์ อุปทาน ขอให้เขาได้มีโอกาสอย่างนี้สักครั้งหนึ่งในชีวิต เขาต้องการอะไรอีก เขาต้องการให้รัฐบาลนี้ประกาศนโยบายปรับโครงสร้างหนี้ของพี่น้องชาวประมงขนาดเล็ก เราเคยปรับโครงสร้างหนี้ พัก ลด ปลดหนี้เกษตรกรบนแผ่นดิน แต่ทะเลก็คือแผ่นดินของพี่น้องชาวประมงชายฝั่งทำไมทำไม่ได้ ปรับโครงสร้างหนี้ ขณะเดียวกันรัฐบาลโดยกระทรวง การคลัง ขอให้ธนาคารของภาครัฐหรือสถาบันการเงินภาครัฐยินยอมรับเรือประมงหรือเครื่องมือทำการประมงเป็นหลักทรัพย์

ค้ำประกันเงินกู้ ทุกวันนี้ค้ำประกันอะไรไม่ได้เขาจึงต้องเป็นหนี้นอกระบบและพ่อค้าคนกลางครับ เขาต้องการอย่างนี้ครับ เขาต้องการให้รัฐบาลประกาศนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการตลาด การแปรรูปการผลิต จะใช้ระบบการจับคู่ธุรกิจหรือที่เรียกว่าบิซิเนส แมชชิง (Business matching) หรืออะไรก็ตามแต่ เขาต้องการให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เขาต้องการท่าเรือชายฝั่งที่กระจายทั่วถึงจะได้ลดต้นทุน ในการเดินทางไปจับปลาต้องการการขุดลอกร่องน้ำที่ทั่วถึง รวมทั้งกองทุนที่จะทำให้เรือประมงบางชนิดที่มีเครื่องมือทำการประมง และอยู่ในลักษณะของการทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำค่อนข้างสูง ได้ปรับเปลี่ยนอาชีพไปสู่การทำการประมงที่มีลักษณะอนุรักษ์ทรัพยากรมากยิ่งขึ้น และ

สุดท้ายสิ่งที่เขาฝากผมมาไม่ว่าจะเป็นชาวประมงที่ไหนใน ๒๓ จังหวัด เขาต้องการให้รัฐบาลนี้ได้เริ่มต้น การสร้างสภาการประมงแห่งชาติที่จะเป็นเวทีกลางในการกำหนดวิธีการพัฒนาและแก้ไขปัญหา ไม่ว่าการผลิต การจับปลา การแปรรูป การตลาด การพลังงาน หรือเรื่องของแรงงานครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่พี่น้องชาวประมงต้องการให้รัฐบาลนี้ได้เขียนเอาไว้ในนโยบายที่ได้ประกาศในเนื้อที่ ๔๔ หน้านี้ครับ แต่เขาไม่ได้เห็นครับ มันกลายเป็นนโยบายที่มองไม่เห็นครับ เหมือนมือที่มองม่เห็นอย่างนั้นแหละครับ และเมื่อมองไม่เห็นเขาก็ไม่เห็นความหวังอะไรอีกต่อไป ผมในฐานะตัวแทนของพี่น้องชาวฝั่งทะเล โดยเฉพาะเรือพื้นบ้านก็ขอวิงวอนนะครับให้รัฐบาลได้นำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไปปรับปรุงนโยบาย แล้วก็หามาตรการเร่งด่วนเพื่อแก้ไขวิกฤตินี้ให้โดยเร็วที่สุด รายละเอียดมากไปกว่านี้กระผมรวมทั้ง ส.ส. ฝั่งทะเลทั้งหมดจะร่วมเสนอเป็นญัตติด่วนต่อไป และ

สุดท้ายครับ อดีตที่ผ่านมาชาวประมงเลือกอะไรไม่ได้เลยสักอย่างหนึ่งในชีวิต กำหนดราคาต้นทุนก็ไม่ได้ กำหนดราคาสินค้าที่ตัวเองเอาหยาดเหงื่อไปจับมาก็กำหนดไม่ได้ กำหนดอะไรสักอย่างหนึ่งไม่ได้ในชีวิตครับ ----------

ถึงเวลาแล้วครับที่ต้องช่วยกันนะครับ ถึงเวลาแล้วที่จะต้องช่วยกัน ขอให้เราร่วมกันใช้นโยบายนี้เป็นคำตอบสำหรับคำถามซึ่งน่าเป็นคำถามปิดท้ายการปราศรัยอภิปรายในค่ำคืนนี้ ก็คือคำถามที่ว่า พี่น้องชาวประมง พี่น้องเกษตรกร และพี่น้องคนไทย วันพรุ่งนี้จะมีชีวิตรอดได้อย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ

พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคมัชฌิมาธิปไตยครับ ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกนะครับ ในข้อที่ ๑.๘ ขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทานนะครับ ผมได้รับฟังคำแถลงจากคณะรัฐบาลแล้วรู้สึกมีความยินดีแทนพี่น้องเกษตรกรนะครับ ที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับเกษตรกรในเรื่องระบบน้ำ เพราะว่าน้ำถือว่าเป็นหัวใจของพี่น้องเกษตรกรนะครับ โดยเฉพาะเรื่องระบบส่งน้ำโดยท่อนะครับ ผมเห็นว่าถึงแม้จะใช้ต้นทุนที่สูงสักนิดหนึ่ง แต่ก็ถือว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่านะครับ ก็อยากจะฝากไปถึงรัฐบาลนะครับว่า ตามนโยบายที่ท่านได้ประกาศไว้ โดยเฉพาะพ่อแม่พี่น้องทางภาคอีสาน ก็ยังมีชาวเกษตรกรที่ยังอยู่ในภาคอื่นที่ยังมีความต้องการในการแก้ไขปัญหาน้ำทั้งระบบนะครับ ไม่ว่าจะเป็นหน้าน้ำท่วมหรือว่าภัยแล้ง โดยเฉพาะกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างนะครับ โดยเฉพาะจังหวัดนครสวรรค์ของผมนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นแหล่งกำเนิดของน้ำคือแม่น้ำเจ้าพระยานะครับ ก็ยังมีปัญหาเรื่องน้ำท่วม แล้วก็ปัญหาภัยแล้ง หน้าน้ำน้ำก็ท่วม โดยเฉพาะจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดชัยนาทที่เป็นพื้นที่ใกล้เคียง เรื่องภัยแล้งฟังดูแล้วจังหวัดนครสวรรค์ไม่น่าจะมีปัญหา เนื่องจากมีลุ่มน้ำเจ้าพระยานะครับ แต่ว่าข้อเท็จจริงปรากฏว่า พื้นที่อำเภอที่อยู่ห่างจากแม่น้ำก็ยังเป็นพื้นที่ที่สูงกว่าระดับของแม่น้ำนะครับ การทำคลอง น้ำก็ไม่สามารถที่จะไปถึง ก็ฝากไปยังรัฐบาลนะครับ นครสวรรค์ก็ยังมีโครงการระบบท่อส่งน้ำที่คณะรัฐมนตรีชุดของท่านทักษิณ ชินวัตร ที่ผ่าน ครม. ไปเรียบร้อยแล้ว พี่น้องชาวจังหวัดนครสวรรค์ก็ยังมีความต้องการระบบท่อส่งน้ำอยู่ ก็ฝากไปยังรัฐบาลด้วยว่าช่วยแก้ปัญหาระบบน้ำทั้งประเทศทั่วทุกภาคนะครับ

ในเรื่องที่ ๒ นโยบายข้อที่ ๑.๑๑ สร้างระบบประกันความเสี่ยงให้เกษตรกร เพื่อลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจาผลกระทบความเสียหายจากภัยธรรมชาตินั้น กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งนะครับ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างม่วาจะเป็นจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร และจังหวัดนครสวรรค์ ความเสียหายไม่ใช่เกิดจากภัยธรรมชาติเพียงอย่างเดียว ยังมีความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างนะครับ มียุทธศาสตร์การผลิตข้าว แต่ปรากฏว่าเมื่อได้ผลผลิตมาแล้วเกษตรกรถูกฉ้อโกงจากพ่อค้า ก็เป็นปัญหาทุกปี ก็ยังไม่ได้รับการแก้ปัญหา ----------

อยากจะฝากไปถึงรัฐบาลให้ช่วยแก้ปัญหาภัยจากมนุษย์ด้วยกัน ถึงแม้ว่าภาครัฐจะได้ช่วยเหลือส่งอัยการไปช่วยเหลือทางการดำเนินคดี แต่ปรากฏว่ากว่าจะได้บังคับเอาทรัพย์สินของจำเลยมาชดใช้ให้เกษตรกรนั้นต้องกินระยะเวลาเป็นแรมปี ระหว่างที่ยังไม่ได้รับชำระหนี้นั้น เพราะพี่น้องชาวเกษตรกรมีความเดือดร้อนเป็นอย่างมากนะครับ ก็ฝากทางรัฐบาลให้ช่วยหาทางแก้ไข ซึ่งเป็นปัญหาซ้ำซากในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

นโยบายข้อต่อไปข้อ ๑.๓ เร่งรัดการแก้ปัญหายาเสพติดนะครับ ก็ต้องเรียนท่านประธานว่าถึงแม้ขณะนี้จะมีปัญหาในเรื่องการปราบปรามยาเสพติดอยู่บ้าง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมก็เชื่อมั่นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี ๆ ก็ยังมีขวัญ กำลังใจที่จะช่วยเหลือทางรัฐบาลในการปราบปรามยาเสพติด ผมดูตามนโยบายของรัฐบาลแล้วผู้เสพคือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษานะครับ ผมเห็นด้วยนะครับ เพราะว่าการปราบปรามหรือการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้นจะไม่อยู่ที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันยาเสพติด หน่วยงานที่รับผิดชอบคือกระทรวงมหาดไทย แล้วก็การปราบปรามนั้นเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่รับผิดชอบนะครับ ผมอยากให้ทางรัฐบาลเห็นความสำคัญเรื่องการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วย เพราะว่ารัฐบาลประกาศไปแล้วว่าผู้เสพนั้นถือว่าเป็นผู้ป่วย ปรากฏว่างบประมาณนั้นจะตกไปอยู่ที่หน่วยงานของฝ่ายปกครองที่เน้นในการป้องกันการปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นก็ถือว่างบประมาณในการที่จะใช้ในการปราบปรามก็ยังน้อย โดยเฉพาะเรื่องการแก้ปัญหายาเสพติดต้องทำทั้ง ๓ ฝ่าย คือการฟื้นฟูผู้ป่วย ผมเห็นว่าการฟื้นฟูผู้ป่วยนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐจะต้องสนับสนุนงบประมาณนะครับ เพราะขณะนี้ก็ถือว่าทางสาธารณสุขเป็นผู้รับผิดชอบนะครับ ก็ขอให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในเรื่องการฟื้นฟูผู้ป่วยให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วยนะครับ ก็วันนี้พวกเราก็ได้มาประชุมกันถือว่าดึกแล้วนะครับ ก็ต้องขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้ขึ้นมาอภิปราย ขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เราได้พิจารณากันมาเป็นเวลาพอสมควรแล้วนะครับตั้งแต่เช้า มีพรรคร่วมรัฐบาลอภิปราย ๑๔ ท่าน ใช้เวลาไป ๒.๔๐ ชั่วโมง พรรคฝ่ายค้านอภิปราย ๑๔ ท่าน ใช้เวลา ๒.๕๖ ชั่วโมง โดยไม่นับ

เวลาของหัวหน้าฝ่ายค้านนะครับ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑๓ ท่าน ใช้เวลา ๔.๐๒ ชั่วโมง ผมคิดว่าเป็นผลงานที่พอสมควรแล้วนะครับ วันนี้ผมขอปิดประชุมครับ ขอขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๔๐ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิรประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางสุจิตรา อรุโณ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๔
นางสติมา จันทร์ไพจิตร	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวพัชรี ไชคำพา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวบุศยรินทร์ พจน์วิชัย	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางนิวรา คำงาม	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวสุทธาทิพ ศรีทองอินทร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวกมลมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นายณัฐวัฒน์ อนันตสิทธิพงศ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๕
นางวันทนา วงษ์ชมภู	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๕

ผู้จดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๔)

นายณัฐวัฒน์ อนันตสิทธิพงศ์	นางสาวสุทธาทิพ ศรีทองอินทร์
นางดวงใจ มั่นคงดี	นางสติมา จันทร์ไพจิตร
นางสาวเบญจมาภรณ์ รงค์ทอง	นางสาวพัชรี ไชคำพา
นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร	นางสาวบุศยรินทร์ พจน์วิชัย

นางจีรนุช มานะกอบการ
นางวันทนา วงษ์ชมภู
นางสาวรัชนีพร มณีนิล
นางสาวกมลมาศ ทังสุภูติ ศิริสัมพันธ์
นางสาวพรรษวรรณ แก้วนิล
นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พุทธศักราช ๒๕๔๔ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง

ลงชื่อ.....

(นายพิทูร พุ่มหิรัญ)

เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน จันทร์ ที่ ๒๑ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา (สมัยสามัญทั่วไป) ครั้งที่ ๑ วันจันทร์ ที่ ๒๘ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ).....

((นายชัย ชิดชอบ))

ประธานรัฐสภา